Tretia Testament

Tretia Testament

Kompendium božských zjavení
z 12-zväzkového diela
Kniha pravého života

Vydavateľské údaje

Autorské práva podľa § 2 zákona o autorských právach (UrhG):

Rok: 2026

ISBN:

Dizajn obálky:
Covergenerator Bookmundo

Portál vydavateľstva:
Bookmundo
Delftsestraat 33
NL – 3013AE Rotterdam
Holandsko
infor@bookmundo.com

Vytlačené v Nemecku u
CPI Books GmbH

12-zväzkové dielo Libro de la Vida Verdadera (Kniha skutočného života) je odkazom pre celé ľudstvo

a je zaregistrované v

„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ v Mexiku D.F.

pod číslami 26002, 20111 a 83848.

Viac informácií o španielskom originálnom vydaní: Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Preklad a zostavenie:
Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Stav: Október 2016

Úprava (nová pravopisná norma a grafická úprava):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse*
(*ktorý už zomrel)
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail: manfredbaese@gmx.de

Tretia Testament bola na žiadosť Ježiša Krista a na základe tohto nemeckého vydania preložená s pomocou prekladateľského programu **DeepL** (verzia Business) – **DeepL** – *Odkaz na stiahnutie:* www.DeepL.com/Translator.

Ide o pôvodné nemecké texty, ktoré preložil Gotthold Göltenbot a vydalo vydavateľstvo Reichl-Verlag. Musia byť zachované v ich pôvodnej čistote a ich obsah nesmie byť zmenený. To by bolo hriechom a viedlo by to k božiemu súdu.

Za úpravu a preklady zodpovedá ***Anna Maria Hosta (duchovné meno)*** v mene Pána, Ježiša Krista, nášho Boha, ktorému tieto spisy patria.

Občianske meno: Anna-Elisabeth Hos
Bydlisko: Freiburg im Breisgau
E-mail: hoanna64@yahoo.com
Internet: https://www.anna-maria-hosta.de

Slová Pána adresované Anne Marii Hosta:
Hosta znamená podľa pokynov Krista:
Hos – priezvisko – **t** – hostia – **A** – Anna – prijatá Kristom v roku 2017.
25. 3. 2017
Ježiš hovorí Anne: *„Vek pečatí“* … a potom hovorí:
„Využi to. Dnes som ťa vyvolil, aby si prijala Moje poučenia a odovzdala ich ľuďom.“
„Ešte sa musíš naučiť šíriť Mňa po celom svete.“
„Na tieto knihy sa nesmú vzťahovať autorské práva, lebo sú určené pre všetkých ľudí.“

Keďže registrácia u *„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ v Mexiku pod číslami 26002, 20111 a 83848* po smrti autorky španielskeho originálu, Anny Marie von Jesus, v roku 1949 vypršala, sú tieto spisy teraz registrované **Annou Mariou Hostou** v Nemeckej národnej knižnici.

Slová Ježiša Krista

… „Chcem, aby ste na splnenie mojich proroctiev zostavili z týchto slov, ktoré som vám dal, zväzky kníh, neskôr z nich vyhotovili výňatky a výklady a zoznámili s nimi svojich blížnych.“ (6, 52 *)

** Číslo pred desatinnou čiarkou sa vzťahuje na číslo poučenia a číslo za desatinnou čiarkou na číslo verša v 12 zväzkoch knihy „Kniha pravého života“.*

… „Touto knihou, ktorú ľudstvo nakoniec uzná za Tretie zákon, máte brániť moju vec. Ľudstvo pozná len zákon „Prvého času“ a to, čo je napísané v Prvom a Druhom zákone. Tretí však teraz zjednotí a opraví to, čo ľudia zmenili z nedostatku prípravy a pochopenia.“ (348, 26)

… „Tento hlas, ktorý vás volá, je hlas Božského Majstra. Toto slovo je od Toho, ktorý všetko stvoril. Podstata tohto diela sa stane základným kameňom, na ktorom budú v budúcnosti spočívať všetky poriadky. Ten, ktorý má moc urobiť všetko, premení vaše srdcia z kameňa na svätyňu lásky a povznesenia a zapáli svetlo tam, kde bola len tma.“ (50, 2)

Poznámka pre čitateľa:

Človek je viac než len svoje telo. Je to duchovná bytosť v pozemskom tele. Táto duchovná bytosť sa skladá z ducha a duše. Duch vedie telo prostredníctvom duše.

V bežnej reči sa pojmy „duch“ a „duša“ často používajú ako synonymá. Je to najmä kvôli ustanoveniam katolíckej cirkvi.

V španielskych textoch, na ktorých je preklad založený, sa pre oba pojmy používa slovo „espiritu“, okrem miest v texte, kde sa oba pojmy spomínajú spolu a kde sa objasňuje ich vzájomný vzťah.

V týchto prípadoch sa na potrebné rozlíšenie používa pre „ducha“ španielske slovo pre „svedomie“ a „vedomie“, a to „conciencia“.

Keďže jednotný preklad s použitím iba jedného pojmu pre „espiritu“ by v nemeckom preklade viedol k nejasnostiam, prekladatelia sa podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia snažili preložiť „espiritu“ v súlade s vyššie uvedenými vysvetleniami vždy ako Duch, resp. Duša alebo Duchovná duša.

Čitateľ je požiadaný, aby v prípade pochybností chápal texty zjavení v ich zmysle.

Predslov

Táto kniha obsahuje súhrnný výber úryvkov z 12 zborníkov božských posolstiev, ktoré vyšli v Mexiku v rokoch 1956 až 1962 pod názvom „Libro de la Vida Verdadera“. V týchto zjaveniach alebo poučeniach sa Boh zjavil ako Stvoriteľ, Sudca a Otec a Kristus ako jeho „Slovo“ a ako Božský Majster múdrosti od Boha, v jednote Ducha Svätého s Ním.

Nebolo ľahkou úlohou nájsť a vybrať z veľkého množstva textov poučení tie, ktoré boli obsahovo a jazykovo najvhodnejšie pre tematicky usporiadané výberové vydanie a ktoré boli pre príslušné témy nevyhnutné z hľadiska ich čo najúplnejšieho znázornenia. Ukázala sa tiež potreba, niekedy kvôli určitému výroku v jednom verši pôvodného vydania, zahrnúť do nemeckého kompendia viacero veršov, ktoré k nemu významovo patria. V iných miestach textu vznikla potreba zahrnúť len časť väčšieho pôvodného verša s rôznymi tematickými obsahmi.

Pri preklade španielskeho originálneho textu Kund do nemčiny bolo najvyšším princípom presné zachovanie zmyslu, keďže ten predstavuje podstatu božieho slova. Kdekoľvek to bolo možné, španielsky text bol preložený čo najvernejšie, takže sa v týchto textoch občas vyskytujú trochu zvláštne a nezvyčajné slová, pojmy a vyjadrenia. V niektorých prípadoch bolo preto na bližšie vysvetlenie potrebné pridať poznámku pod čiarou. V zásade sa však kládol dôraz aj na príjemný a zrozumiteľný nemecký štýl vyjadrovania, a preto sa často upustilo od doslovného prekladu, ak by bol jazykovo nevhodný a zmysel príslušného textu bolo možné vyjadriť bez ujmy aj v dobrej nemčine.

Hoci sa nositelia hlasu v stave vytrženia vedome nepodieľali na formulovaní zjavení a poskytli pritom len svoju viac či menej rozvinutú schopnosť jazykového a pojmového vyjadrovania ako nástroj pre božské zjavenie, a hoci slovná sila zjavení ďaleko presahovala ich bežnú schopnosť vyjadrovania, jazyková jasnosť a vyjadrovacie možnosti zjavenia záviseli predsa len aj od duchovno-duševnej prípravy a slovnej zásoby príslušného posla.

Osobitný problém predstavoval zmyslovo správny preklad pojmov „duch“ a „duša“, keďže v španielskych vydaniach pojmy „alma“ alebo „anima“ pre „dušu“ úplne chýbajú a namiesto nich sa používa slovo pre „ducha“: „espiritu“. V niektorých prípadoch bolo teda rozhodnutie, či sa má „espiritu“ preložiť v jeho pôvodnom zmysle ako „duch“ alebo ako „duša“, pomerne ťažké a muselo sa

prijať podľa najlepšieho vedomia a svedomia. Dôvodom tohto čiastočného zmätku v používaní slov neboli samotné božské zjavenia, ale jazykové zvyklosti tých, ktorí slová odovzdávali, a nesprávne rozhodnutie pri neskoršom zostavovaní a prvom vydaní „KNIHY SKUTOČNÉHO ŽIVOTA“ v Mexiku.

Predložený kompendium, usporiadané podľa tém, má slúžiť zainteresovanému čitateľovi a všetkým ľuďom usilujúcim sa o poznanie a pravdu, aby si vytvorili komplexný prehľad o tom, čo Boží Duch v priebehu početných zjavení v Mexiku pred koncom roka 1950, t. j. v období od roku 1884 do roku 1950, zjavil ako nové posolstvo a poučenie pre ľudstvo. Predovšetkým však má za úlohu uľahčiť a podporiť dôkladné štúdium a prehĺbenie sa do učenia Ducha, nového Božieho slova.

Vďaka prehľadnej štruktúre tém je možné na základe obsahu rýchlo nájsť témy a textové pasáže, ktoré práve zaujímajú čitateľa alebo ktoré potrebuje na diskusiu s ľuďmi s odlišným názorom alebo na rozhovor s duchovnými bratmi a sestrami.

Zadanie a oprávnenie na vytvorenie tohto kompendia v tejto forme a s týmto názvom dal sám Kristus vo svojom novom slove. Jednotlivé kapitoly knihy sa venujú vždy jednej téme (okrem kapitol 61 až 63) a sú zrozumiteľné aj bez znalosti predchádzajúcich kapitol pre tých, ktorí sa o danú tému zvlášť zaujímajú. Pre úplné pochopenie duchovného učenia je však odporúčané a nevyhnutné systematické štúdium diela od prvej až po poslednú kapitolu.

Na každodenné povzbudenie a usmernenie sú vhodné najmä kapitoly 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 a 65, pričom je potrebné upozorniť najmä na úplné poučenia v nemeckých prekladových vydaniach „KNIHY SKUTOČNÉHO ŽIVOTA“ »Libro de la Vida Verdadera«, ktoré sú k dispozícii v kníhkupectvách prostredníctvom vydavateľstva . Z nich si môže záujemca alebo veriaci urobiť predstavu o tom, ako prebiehali božské zjavenia ako celok, a pri ich čítaní, rovnako ako pri čítaní tohto Tretieho testamentu, môže zažiť hlboké potešenie a osvietenie pre ducha a srdce. Nech sa to dostane všetkým ľuďom dobrej vôle.

Vydavateľ

Úvod

Väčšina kresťanov, bez ohľadu na to, ku ktorej denominácii alebo vierovej skupine patria, bude vnímať názov tejto knihy: „Tretie Zjavenie“ ako aroganciu, pretože týmto dielom nového zjavenia sa stavia na rovnakú úroveň ako Starý a Nový zákon Biblie, ktoré sú považované za Sväté písmo a základ ich viery, ktoré je uzavreté a nepotrebuje žiadne pokračovanie ani rozšírenie.

Skutočný znalec Biblie však vie, že tento tradičný postoj nemá žiadny základ v autoritatívnych Ježišových učeních, ako nám ich odovzdávajú evanjeliá Nového zákona. Práve naopak! Ježiš vo svojich rozlúčkových rečiach viackrát hovoril o svojom návrate a v súvislosti s tým o „Duchu pravdy“, „Duchu utešiteľa“, „Svätom Duchu“, ktorý potom „uvádza do všetkej pravdy“.

Apoštol Pavol vyjadril svoje presvedčenie o veľkom nadchádzajúcom Božom zjavení v naplnení čias slovami: „Teraz poznávam čiastočne, ale potom budem poznať tak, ako som poznaný.“ (1 Kor 13, 12)

Tento úvod chce veriacim kresťanom a okrem toho všetkým zainteresovaným čitateľom tejto knihy sprostredkovať pravdivé poznanie o jej vzniku a o tom, akým spôsobom a za akých vonkajších okolností sa naplnilo Ježišovo zasľúbenie o jeho návrate, keďže napriek tvrdeniam obsiahnutým v samotných zjaveniach by niektoré otázky ostali otvorené a mohli by byť príčinou pochybností a nesprávnych predstáv. Tento úvod má tiež uľahčiť pochopenie toho, čo Duch Boží zanechal ľudstvu vo svojom novom zjavení ako svoje Tretie zmluvu.

Ako si môže každý čitateľ tohto nového Božieho slova sám overiť, vyžaruje z neho najvyššia autorita, múdrosť a láska. Je to naplnenie Ježišovho prísľubu o jeho návrate „v oblaku“ (Lukáš 21, 27), čo – symbolicky vyjadrené v jazyku Ducha – znamená: duchovným spôsobom. Toto Tretie Božie Zákony je teda tematicky usporiadaným zhrnutím božských zjavení v Mexiku a je pravdivým svedectvom o Kristovom návrate „v Duchu“, je to jeho aktuálne posolstvo a učenie pre ľudstvo v koncentrovanej forme.

Toto slovo má byť duchovnou orientačnou pomôckou pre dnešného človeka a má ho priviesť k lepšiemu a hlbšiemu pochopeniu Boha, seba samého, zmyslu svojej existencie na zemi a udalostí, ktoré sa mu dejú v osobnom živote, ako aj udalostí a zmien, ktoré nevyhnutne sprevádzajú nástup „veku Ducha Svätého“. O tejto dobe hovoril už stredoveký opát Joachim z Fiore a po ňom aj mnohí ďalší. Je to prichádzajúce kráľovstvo Kristovho pokoja na zemi, ktoré bolo ľudstvu prisľúbené už od čias prorokov.

S duchovným návratom Krista v slove už táto éra Ducha a duchovnenia človeka nastala a Kristus svojím novým slovom lásky ukázal cestu k nej.

Kľúčovou udalosťou v Kristovom návrate nie je, v rozpore so všetkými očakávaniami kresťanstva, nič budúce, ale už minulosť: odohrala sa v období od roku 1866 do roku 1950 v tichosti, bez toho, aby si to „veľký svet“ a kresťanstvo všimli alebo venovali tomu pozornosť! Nie v centre západného kresťanstva, v Ríme, ani v centre ortodoxnej zbožnosti na hore Athos, ani, ako mnohí očakávali, v starom židovsko-kresťanskom Jeruzaleme, ani v prostredí protestantskej teológie a náboženskej filozofie, ale v krajine takzvaného tretieho sveta, v Mexiku! A ani tam nie v rámci dominantnej katolíckej cirkvi v moci a sláve, ale v prostredí chudoby a bezvýznamnosti medzi jednoduchým, nevzdelaným ľudom v predmestiach alebo okrajových častiach Mexika City, a odtiaľ sa šíriac a rozširujúc po celej krajine. Kto by to čakal?

Kristov druhý príchod sa stal skutočnosťou prostredníctvom duchovne prijatých zjavení Krista, ktoré prostredníctvom ľudí, ktorých si vyvolil, v stave extázy v rámci novo založených charizmatických kresťansko-spiritualistických zborov alebo bratstiev.

Veľká časť týchto zjavení bola v posledných rokoch pred rokom 1950 stenograficky zaznamenaná, zapísaná a neskôr publikovaná v 12 zborníkoch pod názvom „Libro de la Vida Verdadera“, v preklade: „KNIHA SKUTOČNÉHO ŽIVOTA“. V týchto posledných rokoch boli všetky predchádzajúce poučenia zopakované v rozšírenej a prehĺbenej forme. Predložená kniha obsahuje starostlivý výber textov z tohto diela ku všetkým témam, ktoré sa v ňom vyskytujú.

Tento zborník Kristových poučení, ako aj tematicky usporiadané výňatky z neho, boli od začiatku určené Pánom ako jeho Tretie zmluva pre ľudstvo, najmä pre kresťanstvo. Pravdivosť tohto závažného tvrdenia má byť čitateľovi objasnená prostredníctvom tohto úvodu.

Výber Mexika ako krajiny určenej pre druhý príchod Krista v Slove má podľa slov Pána svoj dôvod v tom, že indiánski predkovia dnešných obyvateľov boli v jeho mene mučení a násilne „pokresťančení“ španielskymi dobyvateľmi. Na druhej strane si tieto národy a ich dnešní potomkovia vďaka stáročnému útlaku a otroctvu vyvinuli viac bratského ducha, ľudskosti, pokory srdca a zhovievavosti ako iné národy na Zemi, najmä tie európske. Preto sa v súčasnosti v mexickom

národe narodilo aj mnoho zrelších duší zo starého vyvoleného „národa Izraela“ a boli svedkami naplnenia sľubov daných „duchovnému Izraelu“.

Aj narodenie Ježiša, prvý príchod Krista na svet, sa neodohralo v centrách moci a civilizácie v Ríme alebo v Grécku, ani v židovskom kultúrnom centre Jeruzaleme, ale na okraji, v skromných podmienkach, a Ježišovou domovinou a hlavnou oblasťou pôsobenia bola Galilea, ktorú jeruzalemskí Židia pohŕdali. K tomu kedysi zákonníci v pocite nadradenosti hovorili: „Čo dobré môže pochádzať z Nazaretu?“ Dnešní teológovia by nemali robiť tú istú chybu a omyl a z pocitu intelektuálnej nadradenosti si v duchu myslieť: Čo dobré a veľké môže pochádzať z Mexika?

Aké dôvody svedčia o tom, že tamojšie duchovné prejavy sú skutočne božského pôvodu? Predovšetkým samotné zjavenia, ktoré sú nepochybne preniknuté Duchom a zmýšľaním Krista a láskou a milosrdenstvom Nebeského Otca. Ktoré ľudské srdce by to malo nechať chladným? Aj múdrosť a hĺbka myšlienok, zjavení, napomenutí a poučení vydávajú výrečné svedectvo o ich pôvodcovi. Aký klamný duch by bol schopný predstierať to všetko len so zlými úmyslami? V čom by mali spočívať, keďže tieto poučenia môžu slúžiť len na zlepšenie, rozvoj a zušľachtenie ľudského rodu?

Ďalším dôvodom, ktorý hovorí v prospech pravosti týchto zjavení ako nového Božieho slova, je skutočnosť, že sa uskutočňovali počas tak dlhého časového obdobia a prostredníctvom toľkých rôznych poslov a miest zjavovania, a napriek tomu majú vo svojom duchu a charaktere jednotný ráz a jasne poukazujú na jediný zdroj zjavenia. Aká temná sila by bola schopná po celé desaťročia organizovať v celej krajine niečo také ako zvodnú ilúziu – na posmech Bohu? To je jednoducho nemožné a Boh ako milujúci Otec svojich ľudských detí a najvyšší vládca pozemských osudov by to nikdy nedovolil.

Ďalšími závažnými dôvodmi pre pravdivosť týchto zjavení ako svedectva duchovného návratu Krista v slove sú zhody medzi Ježišovými prísľubmi o jeho návrate a ich „znameniami“ a udalosťami v Mexiku počas obdobia svetových a prevratných udalostí s dvoma svetovými vojnami. V tejto súvislosti odkazujeme na úvod v zväzku I „KNIHY SKUTOČNÉHO ŽIVOTA“ s názvom: „Návrat Krista v zrkadle biblických prísľubov“, ako aj na štúdiu Ernesta Enkerlina s názvom „Božie duchovné dielo“, obe vydané vo vydavateľstve Reichl Verlag.

Významné svedectvo pre tento svetový región, a tým aj pre Mexiko ako miesto duchovného návratu Krista, dal kresťanstvu v 19. storočí takzvaný „Boží pisár“ Jakob Lorber. Na jednom mieste svojho veľkého diela o novom zjavení Ježiš

hovorí o tom, že jeho duchovný návrat sa uskutoční v krajine za veľkým svetovým morom, teda za Atlantikom (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Nemalo by to byť pre veriacich v Lorberove zjavenia a všetkých duchovne bdelých kresťanov dôvodom na to, aby sa opýtali, či sa toto proroctvo už nenaplnilo, a aby pátrali, či sa v niektorej z krajín amerického kontinentu nestalo niečo, čo si to nárokuje a zároveň tomu aj zodpovedá? Kritériom pre posúdenie by však nemala byť len veľkosť zjaveného poznania o stvorení, ale predovšetkým božská láska a múdrosť, ktoré sa v ňom prejavujú.

Takáto udalosť sa skutočne odohrala a začala sa na začiatku šesťdesiatych rokov 19. storočia v Mexiku. Jednoduchý muž z ľudu menom Roque Rojas mal vtedy, 23. júna 1861, prvý zážitok povolania prostredníctvom archanjela Gabriela a videnie, v ktorom mu bolo oznámené jeho poslanie ako pozemského predchodcu Pána.* Potom, čo sa prostredníctvom ďalšej veľkej vízie presvedčil o pravosti svojho božského povolania, začal rozprávať iným ľuďom o posolstvách a videniach, ktoré mu boli udelené v stave extázy, a tak svojou presvedčivosťou a dôveryhodnosťou postupne zhromaždil okolo seba spoločenstvo veriacich. Vďaka daru duchovného uzdravovania, ktorý sa u neho prejavil, sa v nasledujúcom období stal široko známym a všetci, ktorí hľadali pomoc a radu, si ho veľmi vážili. Založil prvé zhromažďovacie miesto, kde 1. septembra 1866 po prvýkrát cez neho prehovoril Elias a sedem mužov a žien bolo vysvätených za vodcov novo zakladaných zborov, ktorí symbolizovali sedem pečatí príslušných epoch dejín spásy.
* *Bližšie informácie o tom nájdete v úvode k dielu „Die Dritte Zeit“ (Tretí čas), vydavateľstvo Reichl Verlag.*

Keď účastníci stretnutia počas Veľkého týždňa v roku 1869 neprejavili úctu a zbožnosť, ktorú od nich Roque Rojas očakával, zachvátil ho svätý hnev a zničil božské zjavenia, ktoré dovtedy prijal prostredníctvom Eliáša. Vyhlásil miesto stretávania za uzavreté a tým predčasne ukončil svoje požehnané pôsobenie. Avšak dobré semeno, ktoré zasial, vyklíčilo a rozkvitlo na iných miestach a v jednej zo zborov Siedmich pečatí o niekoľko rokov neskôr, v roku 1884, po prvýkrát prehovoril sám Kristus prostredníctvom jednej z hlaskýň, ktorá zostala verná tejto misii. Od tej chvíle sa božské zjavenia nepretržite pokračovali cez generácie až do konca roku 1950.

Počet zborov a veriacich v tomto období stále rástol, takže toto kresťansko-spiritualistické hnutie, ktoré Kristus označil za svoje duchovné dielo, napokon zahŕňalo niekoľko stoviek zborov s tisíckami stúpencov po celej krajine.

Veriaci sa pravidelne schádzali v nedeľu dopoludnia vo svojich skromných zborových sálach alebo aj v súkromných priestoroch, a všade tam, kde bol k dispozícii jeden alebo viacerí poslovia slova, sa Boží Duch zjavoval súčasne, podľa potrieb a vnímavosti poslucháčov.

Raz týždenne sa konali liečebné bohoslužby, pri ktorých sa Boží duchovný svet prejavoval duchovne prostredníctvom učenia, poradenstva a uzdravovania. Došlo k mnohým duchovným uzdraveniam tela i duše, avšak bohužiaľ neboli zaznamenané písomne a svedčené pre budúce generácie. Zrejme sa nepovažovali za nič mimoriadne a hodné zachovania.

S ukončením božských zjavení a zjavení z Božieho duchovného sveta, ktoré Pán už dávno predtým ohlásil a stanovil na koniec roka 1950 , došlo k hlbokému zlomu v rámci Duchovného diela, k rozkolu medzi zbormi, ktoré sa držali tohto Kristovho nariadenia a upustili od ďalších duchovných zjavení, a tými zbormi a vedúcimi zborov, ktorí sa ním neriadili a svojich hovorcov odteraz uvádzali do tranzu, čím otvorili dvere a brány nižšiemu duchovnému svetu a klamlivým duchom pre falošné zvestovania o Kristovi a duchovné zvestovania.

Bohužiaľ, tieto neposlušné zborové spoločenstvá mali pre jednoduchých ľudí oveľa väčšiu príťažlivosť ako tie, ktoré zostali verné, ktorých členovia sa z väčšej časti rozpadli na malé skupinky alebo prešli do druhého tábora, pretože tam sa pre ľudskú túžbu po zábave a senzáciách „ponúkalo“ viac ako pri tichých pobožnostiach s čítaním úryvku z poučenia a následnou výmenou názorov o ňom.

Napriek týmto nepriaznivým okolnostiam začala po roku 1950 skupina mužov a žien, väčšinou bývalých hlasovateľov, zbierať po celej krajine roztrúsené posolstvá, aby ich vydali v knižnej podobe a zverejnili ľudstvu. Pri tom sa museli spoliehať prevažne na kópie strojopisných rukopisov, ktoré boli vyhotovené samotnými pisármi na základe vtedajších stenografických záznamov z prejavov a potom na požiadanie odovzdávané ako kópie. Bolo zhromaždené veľké množstvo rôznych rukopisov posolstiev, z ktorých bolo nakoniec vybraných 366 na zaradenie do zborníkov „Libro de la Vida Verdadera“, v preklade: „KNIHA SKUTOČNÉHO ŽIVOTA“.

Hoci teda predstavujú len časť všetkých posolstiev, najmä z posledných rokov pred rokom 1950 – čo dokazuje aj nedávno „objavený“ veľký zväzok zrejme doteraz nezverejnených rukopisov posolstiev z pozostalosti bývalého nositeľa hlasu –, vzhľadom na tento veľký počet posolstiev možno predpokladať, že v nich, ako celku, obsahujú všetky témy a učebné obsahy, ktoré Duch Boží chcel

priblížiť ľudstvu a o ktorých ho chcel poučiť, aby našlo cestu do svetlejšej budúcnosti.

V roku 1962 vyšiel v Nemecku prvý nemecký výberový zväzok tohto celkového diela pod názvom: „Die Dritte Zeit“ (Tretí čas), ktorý po prvýkrát zoznámil s Pánovým zjaveným slovom aj obmedzený okruh ľudí v nemecky hovoriacom priestore. Od roku 1979 vydáva vydavateľstvo Reichl Verlag aj nemecké zväzky „KNIHY SKUTOČNÉHO ŽIVOTA“, ktoré sú k dispozícii v kníhkupectvách.

V sedemdesiatych rokoch bola v Mexiku-City založená „Spoločnosť pre duchovné štúdiá“, ktorej úlohou sa stala správa a uchovávanie rukopisov zjavenia a vydávanie nových vydaní zborníkov, ako aj sprievodnej literatúry. V tom vidí spoločnosť aj dnes svoju skutočnú úlohu, nie však v centrálnom vedení náboženského hnutia, ktoré má za základ vlastnú zodpovednosť jednotlivca vo svetle svedomia.

Kdekoľvek otvoríme toto dielo, čítame a duchovne prežívame presvedčivé, múdre a láskyplné slová a zjavenia Krista prostredníctvom jeho pripravených ľudských nástrojov – ľudí, ktorí čiastočne mali sotva svetské školské vzdelanie a často vôbec neovládali jazyk, ktorý vychádzal z ich úst, nieto ešte obsah, múdrosť a božskú autoritu, ktorá sa v ňom prejavuje.

Toto nové Božie slovo obsahuje na jednej strane potvrdenia a vysvetlenia udalostí a zjavení v starovekom izraelskom národe a počas pozemského života a pôsobenia Ježiša, na druhej strane prináša množstvo nových duchovných poznatkov, ktoré čiastočne predstavujú zásadné korekcie tradičného kresťanského svetonázoru. Týka sa to obrazu Boha, božskej prirodzenosti Ježiša a Márie, podstaty človeka s vnútornou božskou iskrou a večným vývojom duše, predstáv o nebi a pekle, poslednom súde, učenia o vykúpení a odpustení hriechov, vzkriesenia z mŕtvych a večného života. Aj pokiaľ ide o praktizovanie kresťanskej viery a formy uctievania, čiastočne sa stanovujú nové štandardy a ciele a to, čo bolo doteraz známe, sa spochybňuje alebo odmieta, čo sa týka predovšetkým foriem bohoslužieb a sakrálnych stavieb.

Hlavné posolstvo zodpovedá tomu, ktoré priniesol Ježiš: namiesto vonkajšieho prejavovania náboženstva a predvádzanej zbožnosti – vnútorný modlitebný život a individuálne konanie podľa vlastného svedomia; namiesto vypočítavého dobročinnosti z egoistických pohnútok – spontánne, nesebecké konanie z lásky k Bohu, ľuďom a prírode, Božiemu stvoreniu, pričom „láska“ môže mať mnoho foriem vyjadrenia: pozornosť, ohľaduplnosť, rešpekt, súcit, náklonnosť, útecha,

pomoc a podpora; namiesto pohodlnej, slepej viery – živá, vidiaca viera vychádzajúca z poznania a duchovného vedomia.

Vo svojich zjaveniach Pán najprv adresoval svoje slovo prítomným veriacim, ktorých často oslovoval ako „(môj) ľud“, „učeníci“ alebo „pracovníci“, príležitostne aj ako „(milovaný) Izrael“. V širšom zmysle sa však jeho slovo, s výnimkou niekoľkých prípadov, obracia na celý duchovný Izrael, celý Boží ľud na celom svete a na ľudí všetkých národov, rás a náboženstiev. Ale budú títo ľudia nové Božie slovo s radosťou prijímať a uznávať?

Toto nesmie a nemôže byť dôvodom na založenie novej náboženskej komunity, cirkvi alebo sekty. Je to Božie volanie k obnove a duchovnému prebudeniu človeka a všetkých jeho spoločenských a náboženských inštitúcií. Kto odmietne Jeho Tretie Zákony pre ľudstvo, odmieta samotného Boha a Jeho Svätého Ducha, ktorý sa v nich zjavuje. Toto varovné slovo z Božieho nového posolstva lásky nech si každý dobre premyslí a vezme si k srdcu, rovnako ako varovania obsiahnuté v Ježišových podobenstvách o „múdrych a bláznivých pannách“ (Mat. 25, 1-13) a o „kráľovskej svadbe“ (Mat. 22, 2-14). Lebo toto slovo je svätým olejom pre zhasínajúce svetlá Ducha, je chlebom a vínom z Pánovho stola, večnou potravou a osviežením duše.

Obsah

Obsah

Vydavateľské údaje 5

Predslov 10

Úvod 12

Obsah 19

I. Návrat Krista – Tretie obdobie zjavenia 34

Kapitola 1 – *V očakávaní Kristovho návratu* 34

Úvodný prehľad o dejinách spásy 34

Nádeje a očakávania 35

Biblické zasľúbenia 37

Naplnené znamenia 38

Kapitola 2 – *Úsvit tretieho času* 40

Prvé zvestovanie 40

Posolstvá a upozornenia z celého sveta 41

Pôsobenie Eliáša ako predchodcu Pána 43

Kapitola 3 – *Duchovné slnko Kristovho návratu* 46

Príchod Pána 46

Všetky oči ma uvidia 48

Kapitola 4 – *Poučenie prostredníctvom božských zjavení* 50

Zdroj zjavení 50

Miesta zjavenia a príjemcovia zvestí 51

Zvestovanie božských posolstiev 54

Forma zjavení 58

Časové obmedzenie zjavení 59

Kapitola 5 – *Dôvod nového Božieho zjavenia* 60

Božia vôľa spásy 60

Odstránenie omylov a zovňajškovitých foriem kultu 61

Osvietenie o skutočnom živote 64
Vývoj, duchovné zdokonaľovanie a vykúpenie človeka 66
Kapitola 6 – *Tretie zmluva a veľká kniha života* 67
Kniha Božej lásky, pravdy a múdrosti 67
Kapitola 7 – *Účinok a význam duchovného učenia* 73
Účinok zjavení 73
Poznanie a nádej z nového slova 74
Kapitola 8 – *Nové Kristove spoločenstvá, učeníci, apoštoli a Boží poslovia* 80
Svetlo a tieň v zjavovaných cirkvách 80
Skutočné učeníctvo, noví apoštoli 85
Boží poslovia na celom svete a vo všetkých dobách 86
II. Spätný pohľad na prvé a druhé obdobie zjavenia 89
Kapitola 9 – Príbehy a postavy izraelského národa 90
Príbeh o páde 90
Slobodná vôľa a dedičný hriech 90
Potopa 91
Abrahámova obetavosť 92
Jakubov sen o nebeskom rebríku 92
Jozef a jeho bratia 93
Putovanie izraelského národa púšťou pod vedením Mojžiša 94
Eliášov boj za pravého Boha 94
Dvanásť kmeňov Izraela 95
Proroci a prví izraelskí králi 96
Kapitola 10 – Keď sa naplnil čas 96
Prorocké veštby 96
Očakávanie Mesiáša v židovskom národe 97
Mária, Ježišova telesná matka 98
Klaňanie sa Ježišovi dieťaťu 98
Putá lásky medzi Ježišom a Máriou 98

Ježišovo vedomosti a múdrosť 99
Nechápavosť ľudského prostredia v Nazarete 100
Kapitola 11 – Ježišovo pôsobenie na zemi 100
Krst v Jordáne; prípravné obdobie na púšti 100
Jednota Ježiša s Bohom 101
Neuznanie Ježiša ako očakávaného Mesiáša 101
Ježiš ako spasiteľný hosť medzi prostým ľudom 102
Neúnavný kazateľ Ježiš 102
Ježišova láska k deťom a prírode 103
Ježišovo učenie 104
„Zázraky“ Ježiša 105
Cudzoložnica 106
Mária Magdaléna 107
Nikodém a otázka reinkarnácie 108
Premenenie Ježiša 108
Nedostatok odvahy vyznať sa 108
Nepriateľstvo voči Ježišovi 109
Oznámenie o rozlúčke 110
Ježišov vstup do Jeruzalema 110
Posledná večera 111
Kapitola 12 – Utrpenie, smrť a vzkriesenie 112
Celoživotné útrapy a utrpenie Ježiša 112
Zrada Judáša 113
Ježišovo utrpenie 114
Ježišovo vykupiteľské dielo v posmrtných svetoch 119
Zjavenie Ježiša po jeho zmŕtvychvstaní 120
Kapitola 13 – Poslanie a význam Ježiša a jeho apoštolov 121
Oprava starého obrazu Boha a jeho tradícií 121
Príklad Ježiša 122

Význam Ježišovho učenia 123
Povolanie, učňovské obdobie a skúšky Ježišových učeníkov 123
Apoštol Ján 124
Apoštoli Peter a Pavol 125
Vzorovosť apoštolov 127
Šírenie kresťanstva 127
III. Obdobie cirkevného kresťanstva 128
Kapitola 14 – Kresťanstvo, cirkvi a kultúry 128
Vývoj kresťanstva 128
Obrady 129
Duchovenstvo 130
Večera Pánova a omša 131
Krst 133
Spomienka na mŕtvych 134
Hmotné symboly, kríže a relikvie 135
Uctievanie svätých 136
Cirkevné sviatky 136
Prítomnosť Boha napriek falošným formám uctievania 138
Kapitola 15 – Zdánliví kresťania, cirkevné bludy a zlyhania 139
Kresťania len podľa mena 139
Neveriaci a náboženskí fanatici 140
Skresľovanie Ježišovho učenia a jeho dôsledky 141
Nesprávny vývoj a nedostatky v kresťanstve 143
IV. Zákon – láska k Bohu a k blížnemu 145
Kapitola 16 – Božský zákon 145
Sila Božieho zákona 145
Boží zákon lásky v diele Ducha 146
Porušovanie Božích zákonov a jeho následky 147
Napĺňanie najvyššieho zákona 149

Kapitola 17 – Nový spôsob uctievania Boha 150
Vývoj foriem uctievania 150
Falošné modlitby bez oddanosti a viery 151
Skutočná modlitba 153
Štyri aspekty dokonalého modlitby 154
Spontánna modlitba srdca bez slov 156
Každodenná modlitba 157
Deň odpočinku ako deň sebareflexie 158
Proste, a bude vám dané 159
Požehnanie príhovoru 161
Potreba modlitby 161
Blahodárne účinky modlitebného života 162
Sila modlitby 163
Láska k Bohu a k blížnemu ako uctievanie Boha 165
Dialóg medzi Bohom a človekom 166
Kapitola 18 – Diela milosrdenstva a ústredný význam lásky 169
Spätné požehnanie dobrých skutkov 169
Skutočná a falošná dobročinnosť 170
Duchovná a materiálna činnosť lásky 171
Všeobecný význam lásky 172
Vysoká sila lásky 174
V. Formy zjavenia a pôsobenie Boha 175
Kapitola 19 – Trojica Božia 175
Jednota Boha s Kristom a Duchom Svätým 175
Tri spôsoby zjavenia Boha 176
Boh ako tvorivý Duch a Otec 179
Kristus, láska a Božie slovo 180
Svätý Duch – Božia pravda a múdrosť 181
Kapitola 20 – Mária, materská láska Božia 181

Pozemská existencia Márie v pokore 181
Mária a Ježiš 182
Panenstvo Márie 183
Vzor Márie pre ženu 184
Mária ako orodovníčka, utešiteľka a spoluvykupiteľka ľudí 185
Božská povaha Márie 186
Všeobecné vyžarovanie Márie 187
Kapitola 21 – Všemocnosť, všadeprítomnosť Boha a jeho spravodlivosť 188
Božia moc 188
Božia prítomnosť vo všetkom stvorenom 189
Údery osudu 191
Božia spravodlivosť 192
Kapitola 22 – Láska, starostlivosť a milosť Božia 195
Láska nebeského Otca 195
Božia starostlivosť a pomoc 196
Pokora Najvyššieho 198
Božie súcit a spolupreživanie 199
Božie odpustenie, milosť a zľutovanie 200
Kapitola 23 – Božie inšpirácie a zjavenia 201
Božské inšpirácie 201
Prispôsobenie božských zjavení ľudskému chápaniu 203
Rôzne druhy Božích zjavení 204
Potreba božských zjavení 205
Nekonečnosť božských zjavení 206
Zjavenie Božej prítomnosti v človeku 207
VI. Stvorenie 208
Kapitola 24 – Duchovné a hmotné stvorenie 208
Stvorenie duchovných bytostí 208
Pôsobenie veľkých duchov v diele stvorenia 209

Božie myšlienky o predurčení ... 209
Stvorenie hmotných svetov pre duchovné bytosti ... 209
Stvorenie človeka ... 210
Spomienka na raj ... 211
Povaha človeka ... 211
Jednota Stvoriteľa so stvorením ... 211
Kapitola 25 – Príroda ... 212
Zákony prírody ... 212
Božia prítomnosť v prírode ... 212
Príroda, Božie stvorenie a podobenstvo o duchovnom ... 213
Moc Božích detí nad prírodou ... 213
Človek a príroda ... 214
Kapitola 26 – Iné svety ... 216
Všeobecné svetlo Krista ... 216
Duchovné spojenie medzi svetmi ... 217
Spoznávanie iných svetov a foriem života ... 218
Určenie hviezd ... 218
Kapitola 27 – Posmrtný život ... 219
Potrebné poznanie duchovného života ... 219
„Nebo“ a „peklo“ ... 220
Hudba neba ... 223
V dome môjho Otca je mnoho „bytov“ ... 223
VII Cesta vývoja k dokonalosti ... 224
Kapitola 28 – Umieranie, smrť a prebudenie na onom svete ... 224
Nesmrteľnosť ducha ... 224
Príprava na odchod z tohto sveta ... 225
Prechod do druhého sveta ... 226
„Spánok smrti“ ... 227
Znovuzjednotenie v posmrtnom živote ... 228

Súd nad duchom prostredníctvom vlastného svedomia 228
Znovuzískané duchovné vedomie 232
Kapitola 29 – Očistenie a vzostup duší v posmrtnom živote 233
Výčitky svedomia, ľútosť a sebakritika 233
Vyrovnávacia spravodlivosť 234
Vzostup duší do Božieho kráľovstva 235
Kapitola 30 – Vývoj duše prostredníctvom reinkarnácií 238
Zákon vývoja 238
„Vzkriesenie tela“ — správne pochopenie 239
Rozdielna úroveň vývoja duší 240
Poznanie predchádzajúcich pozemských životov a vlastnej úrovne vývoja 241
Láska ako nevyhnutnosť pre duchovný a duševný rozvoj 241
Rôzne dôvody reinkarnácií 242
Cesta k dokonalosti 243
Univerzálna škola života 244
Presvedčivosť učenia o reinkarnácii 246
Cesty reinkarnácie duše 246
Kapitola 31 – Spása, vykúpenie a večná spása 248
Opravovanie nesprávnych predstáv o vykúpení 248
„Nebo“ treba dosiahnuť 252
Najmocnejšia sila spásy 254
Spása a vykúpenie pre každú dušu 256
Nádherná budúcnosť Božích detí 258
VIII. Človek 259
Kapitola 32 – Inkarnácia, povaha a úloha človeka 259
Inkarnácia na Zemi 259
Správne hodnotenie tela a jeho vedenie Duchom 261
Význam a úloha duše, ducha a svedomia v človeku 262
Boží chrám v človeku 265

Kapitola 33 – Muž a žena, rodičia a deti, manželstvo a rodina 267
Vzťah medzi mužom a ženou 267
Povaha a úloha muža 268
Žena, manželka a matka 270
Výchova detí a mládeže 271
Slovo deťom a pannám 273
Manželstvo a rodina 273
Kapitola 34 – Slobodná vôľa a svedomie 276
Význam svedomia a slobody vôle 276
Zneužitie slobody vôle 278
Nezbytné dodržiavanie impulzov svedomia 280
Boj medzi slobodou vôle a svedomím 280
Ostrenie svedomia prostredníctvom nového Božieho slova 282
Kapitola 35 – Sila myšlienok, citov a vôle 283
Vysielanie a prijímanie myšlienok a ich účinky 283
Sila pocitov, túžob alebo obáv 285
Nedostatok sebaprekonania 285
IX Učenie božskej múdrosti 286
Kapitola 36 – Viera, pravda a poznanie 286
Viera, ktorá prekonáva všetko 286
Poznanie Božej pravdy 287
Poznanie duchovného a božského 288
Predpoklady pre duchovné poznanie 289
Nezbytné rozšírenie vedomia človeka 290
Kapitola 37 – Správne chápanie biblických textov 292
Výklad biblických slov a sľubov 292
Zjavenie Ježiša prostredníctvom apoštola Jána 295
Kapitola 38 – Tri obdobia zjavenia a sedem éry pečatí 296
Závislosť Božích zjavení od vývoja 296

Tri Božie testamenty 298
Tretí čas 300
Sedem epoch dejín spásy 301
Kapitola 39 – Pozemský a duchovný Izrael 304
Historické poslanie Izraela, jeho zlyhanie 304
Rozdelenie židovského národa na tých, ktorí sú zameraní na pozemské veci, a tých, ktorí sú zameraní na duchovné veci 305
Duchovný národ Izrael 306
144 000 vyvolených a označených 309
Kapitola 40 – Sily dobra a zla 311
Pôvod dobra a zla 311
Pýcha a pokora 314
Dobro, človek dobrej vôle 315
Zlo, človek podľahnutý zlu 316
Boj medzi dobrom a zlom 317
Pokušenia a zvádzania 318
Morálne zločiny 319
Bezmocnosť a pominuteľnosť zla 319
Sila odpustenia 320
Kapitola 41 – Spojenie medzi týmto svetom a oným svetom 320
Inšpirácia a pomoc zo strany duchovného sveta 320
Zmätené a zlomyseľné duchy 323
Boj duchov o ľudí 325
Spojenie s Božím duchovným svetom 327
Kapitola 42 – Vina a pokánie, skúšky a utrpenie 329
Potreba pokánia a pokánia 329
Zákon zmierenia 330
Príčina skúšok a utrpenia 331
Viera, odovzdanosť a pokora v skúškach 333

Význam utrpenia a bolesti 333
Kapitola 43 – Choroba, uzdravenie a obnova 335
Pôvod a zmysel choroby 335
Uzdravenie vlastnou silou 336
Obnova človeka 337
Kapitola 44 – Život v božskom zmysle 338
Potrebná rovnováha 338
Dobré a zhubné radosti 338
Požehnané a nešťastné bohatstvo 339
Zákon dávania 341
Plnenie povinností a úloh 341
Kapitola 45 – Predurčenie, zmysel a naplnenie v živote 342
Božia prozreteľnosť a predurčenie v ľudskom osude 342
V škole života 345
Zmysel a hodnota ľudského života 346
X Materializmus a spiritualizmus 348
Kapitola 46 – Zblúdený, materialistický človek 348
Duševná lenivosť, nevedomosť a pýcha človeka 348
Nedostatočná ochota k odriekaniu, úsiliu a zodpovednosti 350
Duševná bieda človeka 352
Nesprávne pozemské správanie a jeho dôsledky 354
Kapitola 47 – Materializmus a spiritualizmus 355
Dôsledky vládnuceho materializmu 355
Podstata spiritualizmu 356
Kto sa môže oprávnene nazývať spiritualistom? 357
Spiritualizmus v náboženstvách a konfesiach 358
Kapitola 48 – Duchovné dary a duchovné prebudenie 359
Duchovné schopnosti človeka 360
Predpoklady a znaky pravej duchovnosti 363

Blahodárny vplyv duchovnosti 364
XI Ľudstvo 365
Kapitola 49 – Náboženstvo a súdnictvo 365
Žiadne náboženstvo ani vyznanie nie je jediné pravé 365
Nepriateľstvo náboženstiev voči vývoju 367
Vzťah medzi náboženstvom a vedou 367
Tvrdosť a nespravodlivosť pozemského súdnictva 368
Tvrdosrdečná sebecká spravodlivosť človeka 369
Pozemská spravodlivosť ako nevyhnutné zlo 370
Kapitola 50 – Vzdelanie a veda 370
Márnosť a pýcha z vedomostí 370
Dôsledky materialistického racionálneho myslenia 371
Inšpirácia nových vedeckých poznatkov od Boha a duchovného sveta 375
Uznanie vedcov pôsobiacich pre dobro ľudstva 376
Kapitola 51 – Vládcovia, zneužitie moci a vojny 378
Pominuteľná ilúzia pozemského moci a veľkosti 378
Nárokovanie si práva na násilie nad ľuďmi a národmi 379
Úvahy o druhej svetovej vojne 380
Odpor a bezzmyselnosť vojen 382
Kapitola 52 – Nespravodlivosť a úpadok ľudstva 383
Podrobenie a vykorisťovanie slabých silnými 384
Zkaženosť ľudstva 386
Prevrátený svet nezrelého ľudstva 387
XII Súd a očistenie ľudstva 389
Kapitola 53 – Nastal čas súdu 389
Žatva plodov ľudského semena 389
Očistenie ľudstva v súde 390
Božia láska v súde 392
Kapitola 54 – Boj svetových názorov, náboženstiev a cirkví 393

Duchovné boje pred Kristovým kráľovstvom pokoja na zemi 393
Boj o duchovnú nadvládu na Zemi 394
Boj proti duchovnému učeniu 395
Ignorovanie alebo boj proti duchovným zjaveniam a duchovným uzdraveniam 397
Kapitola 55 – Očistenie Zeme a ľudstva v súde 397
Varovný hlas Boha a prírody pred súdom očistenia 397
Moc a vláda zla budú zlomené 399
Apokalyptické vojny, epidémie, morové rany a zničenie 401
Príroda a prírodné katastrofy 402
Láskavá spravodlivosť a Božie milosrdenstvo 404
Účinok súdu 405
XIII Premena a dovŕšenie sveta a stvorenia 406
Kapitola 56 – Víťazstvo a uznanie duchovného diela Krista 406
Šírenie duchovného učenia prostredníctvom Božích poslov 406
Boj o uznanie nového slova 406
Sila učenia Ducha Svätého 407
Poznanie Kristovho návratu na celom svete 408
Kapitola 57 – Obrat a zmena vo všetkých oblastiach 410
Nové a hlbšie poznania 410
Osvietenie prostredníctvom ľudí poslaných Bohom 412
Premena človeka 413
Zmeny a prevraty vo všetkých oblastiach života 415
Kapitola 58 – Kristovo kráľovstvo pokoja a dovŕšenie stvorenia 417
Rozhodujúca sila v Kristovom kráľovstve mieru 417
Nový človek 417
Zem ako zem zasľúbená a odraz nebeského kráľovstva 419
Dokončenie stvorenia 421
Chválospev obnovenej harmónie stvorenia 422

XIV Misijné poslanie 423
Kapitola 59 – Poslanie šíriť nové Božie slovo 423
Pokyny na výrobu zväzkov kníh, výberových vydaní a prekladov 423
Právo spoznať nové Božie slovo 424
Pokyny pre šírenie duchovného učenia 425
Kapitola 60 – Pôsobenie v Duchu Kristovom 427
Potrebné vlastnosti, cnosti a schopnosti nových učeníkov 427
Správne správanie pri šírení slova 431
Správny spôsob hlásania slova 433
Poslanie utešovať a liečiť tých, ktorí trpia telesne i duševne 436
Čas na začatie celosvetovej misie 438
XV. Napomenutia, varovania, poučenia 438
Kapitola 61 – Napomenutia a varovania Pána 438
Prikázania a úlohy 438
Viera, nádej, láska, pokora, dôvera 440
Modlitba, štúdium, bdelosť, obnova a duchovnosť 442
Varovania adresované zborom zjavenia 443
Varovanie pred pokračovaním zjavovaní po roku 1950 a falošnými „zjavovaniami Krista“ 444
Neresti, pokrytectvo, nemravnosť 446
Falošné pokánie a falošné očakávania 447
Varovanie pre národy a mocných zeme 448
Kapitola 62 – Slová pre prítomných poslucháčov v Mexiku 449
Slová pre prítomných poslucháčov v Mexiku 449
Kapitola 63 – Poučenia pre zborové spoločenstvá a všetkých Kristových učeníkov 465
Duchovné dielo Krista 465
Duchovný Izrael a židovský národ 474
Učeníctvo a duchovnosť 476

Vývoj 486
Očistenie a zdokonalenie 490
Na tejto strane i na druhej strane pozemského sveta 493
Zjavenia Božieho 497
Človek a jeho poslanie 499
Zlozvyky, prehrešky, zblúdenia 505
Očistenie a duchovné prebudenie ľudstva 508
XVI. Proroctvá a podobenstvá, útecha a sľub 509
Kapitola 64 – Proroctvá 509
Naplnenie starých a nových proroctiev 509
Veľké proroctvo pre národy z 10. januára 1945, na konci druhej svetovej vojny 510
Vojny a prírodné katastrofy — znamenia na oblohe 512
Proroctvo o rozdelení mexických zborov 513
Kapitola 65 – Príbehy, útecha a sľub 514
Príbeh o zlých správcoch 514
Príbeh o prechode púšťou do Veľkého mesta 515
Príbeh o veľkorysosti kráľa 518
Blahoslavenstvá a požehnania 519
Povzbudenia k duchovnému rastu 520
Božie volanie 521
Výzva ľuďom tejto doby: 521
Výzva intelektuálom: 521
Výzva k unaveným a zaťaženým**:** 521
Výzva duchovnému Izraelu: 522
Božie poučenia v Mexiku 1866-1950 523

Tretia Testament

I. Návrat Krista – Tretie obdobie zjavenia

Kapitola 1 – *V očakávaní Kristovho návratu*

Úvodný prehľad o dejinách spásy

1. Na počiatku vekov svetu chýbala láska. Prví ľudia boli ďaleko od toho, aby cítili a pochopili tú božskú silu – tú podstatu Ducha, zdroj všetkého stvoreného.

2. Verili v Boha, ale pripisovali Mu len moc a spravodlivosť. Ľudia verili, že božský jazyk chápu prostredníctvom prvkov prírody; preto si mysleli, že keď ju videli miernu a pokojnú, Pán súhlasil s činmi ľudí; keď sa však prírodné sily rozpútali, domnievali sa, že v tom spoznávajú Boží hnev, ktorý sa prejavoval touto formou.

3. V srdciach ľudí sa vytvorila predstava o strašnom Bohu, ktorý v sebe niesol hnev a pocit pomsty. Keď sa preto domnievali, že urazili Boha, prinášali Mu zápalné obete a dary v nádeji, že Ho zmieria.

4. Hovorím vám, že tie obetné dary neboli inšpirované láskou k Bohu: bol to strach z Božej spravodlivosti, strach z trestu, čo poháňalo prvé národy, aby platili svojmu Pánovi tribút. 5. Božského Ducha nazývali jednoducho Bohom, ale nikdy Otcom alebo Majstrom.

6. Boli to patriarchovia a prví proroci, ktorí začali ľuďom vysvetľovať, že Boh je síce spravodlivosť – áno, ale dokonalá spravodlivosť; že je predovšetkým Otcom a ako Otec miluje všetky svoje stvorenia.

7. Krok za krokom ľudstvo pomaly kráčalo po ceste svojho duchovného vývoja a pokračovalo vo svojej púti, prechádzalo z jednej éry do druhej a prostredníctvom zjavení, ktoré Boh vo všetkých dobách dával svojim deťom, spoznávalo niečo viac z božského tajomstva.

8. Napriek tomu človek nedosiahol plné poznanie božskej lásky; lebo Boha nemiloval skutočne ako otca, ani nedokázal vo svojom srdci pocítiť lásku, ktorú mu jeho Pán vždy preukazoval.

9. Bolo potrebné, aby sa dokonalá láska stala človekom, aby sa „Slovo“ vtelilo a prijalo telo, ktoré bolo pre ľudí hmatateľné a viditeľné, aby konečne spoznali, ako veľmi a akým spôsobom ich Boh miloval.

10. Nie všetci v Ježišovi spoznali prítomnosť Otca. Ako by ho aj mohli spoznať, keď bol Ježiš pokorný, súcitný a milujúci aj k tým, ktorí ho urážali? Oni považovali Boha za silného a pyšného voči svojim nepriateľom, za súdiaceho a strašného pre tých, ktorí Ho urážali.

11. Avšak rovnako ako mnohí toto slovo odmietli, mnohí mu aj uverili –

tomu slovu, ktoré preniklo do najhlbšieho vnútra srdca. Ten spôsob, ako liečiť utrpenie a nevyliečiteľné choroby len pohladením, pohľadom nekonečného súcitu, slovom nádeje, toto učenie, ktoré bolo prísľubom nového sveta, života plného svetla a spravodlivosti, sa už nedalo vymazať z mnohých sŕdc, ktoré pochopili, že tento božský človek bol pravdou Otca, božskou láskou Toho, koho ľudia nepoznali a preto nemohli milovať.

12. Semeno tej najvyššej pravdy bolo navždy zasiate do srdca ľudstva. Kristus bol roľník a stále sa stará o svoju úrodu. Potom zozbiera svoje ovocie a bude sa z neho navždy tešiť. Vtedy už vo svojom slove nebude hovoriť: „Mám hlad“ alebo „Mám smäd“, lebo konečne ho budú milovať jeho deti tak, ako ich miloval on od počiatku.

13. Kto vám hovorí o Kristovi, učeníci? On sám.

14. Som to ja, to „Slovo“, ktoré k tebe opäť hovorí, ľudstvo. Spoznajte ma, nepochybujte o mojej prítomnosti kvôli nenápadnosti, v akej sa zjavujem. U mňa nemôže byť žiadna pýcha.

15. Spoznajte ma podľa mojej vtedajšej životnej cesty na svete, spomeňte si, že som zomrel rovnako pokorne, ako som sa narodil a žil. (296, 4-16)

Nádeje a očakávania

16. Po mojom odchode v „Druhom čase“ očakávali moju návrat z generácie na generáciu tí, ktorí si zachovali vieru vo Mňa. Božie zasľúbenie sa odovzdávalo z rodičov na deti a moje slovo udržovalo nažive túžbu zažiť môj návrat.

17. Každá generácia verila, že je tou vyvolenou, v očakávaní, že sa v nej naplní slovo jej Pána.

18. Tak plynul čas a generácie pominuli, a z sŕdc bolo moje zasľúbenie stále viac vytláčané a zabudlo sa bdieť a modliť sa. (356, 4-5)

19. Svet je podrobený skúške, národy cítia celú ťarchu mojej spravodlivosti, ktorá na ne dopadá, a moje svetlo, môj hlas, ktorý vás volá, sa dá pocítiť v celom ľudstve.

20. Ľudia cítia moju prítomnosť, vnímajú môj Všeobecný lúč, ktorý zostupuje a spočíva na nich. Tušia ma, bez toho, aby poznali toto dielo*, bez toho, aby počuli moje slovo, a pozdvihujú svoje duše ku mne, aby sa ma opýtali: „Pane, v akej dobe žijeme? Tieto skúšky a utrpenia, ktoré postihli ľudí – čo znamenajú, Otče? Či snáď nepočuješ nárek tohto sveta? Či si nepovedal, že sa vrátiš? Kedy teda prídeš, ó Pane?“ A v každej vierovej skupine a náboženskej komunite sa dvíha duch mojich detí a hľadajú ma, prosia ma, pýtajú sa ma a očakávajú ma. (222, 29)

** Zjavenia Krista pri jeho návrate v slove, v duchovnej podobe, ktoré začali v roku 1866 v Mexiku prostredníctvom predchodcu Eliáša.*

21. Ľudia sa ma pýtajú a hovoria mi: „Pane, ak existuješ, prečo sa

nezjavuješ medzi nami, hoci si v iných časoch zostupoval do nášho pozemského sveta? Prečo dnes neprichádzaš? Je naša bezbožnosť teraz taká veľká, že ti bráni prísť nám na pomoc? Vždy si hľadal stratených, „slepých“, „malomocných“ – teraz je svet plný takýchto ľudí. Už nevzbudzujeme tvoje súcit?

22. Svojim apoštolom si povedal, že sa vrátiš k ľuďom a že dáš znamenia svojho príchodu, ktoré teraz veríme, že vidíme. Prečo nám neukážeš svoju tvár?“

23. Hľa, tak na Mňa ľudia čakajú, bez toho, aby cítili, že som medzi nimi. Som pred ich očami a oni Ma nevidia; hovorím k nim a oni nepočujú môj hlas; a keď Ma konečne na okamih uvidia, zapierajú Ma. Ale ja naďalej vydávam svedectvo o sebe a tých, ktorí v Mňa dúfajú, budem aj naďalej očakávať.

24. Ale veru, znamenia môjho zjavenia v tomto čase boli veľké, dokonca aj krv ľudí, preliata v potokoch a zmáčajúca zem, oznamovala čas mojej prítomnosti medzi vami ako Duch Svätý. (62, 27-29)

25. Nikto by nemal byť prekvapený mojou prítomnosťou. Už prostredníctvom Ježiša som vám naznačil udalosti, ktoré by ohlásili moje zjavenie ako Duch pravdy. Tiež som vám povedal, že môj príchod sa uskutoční v Duchu, aby nikto neočakával hmotné prejavy, ktoré nikdy neprídu.

26. Pozrite sa na židovský národ, ako stále očakáva Mesiáša, bez toho, aby prišiel v podobe, ktorú očakávajú, lebo ten pravý už bol medzi nimi a oni Ho nepoznali.

27. Ľudstvo, nechceš uznať moje nové zjavenie, aby si ma naďalej očakával podľa svojich predstáv o viere a nie podľa toho, čo som ti sľúbil? (99, 2)

28. Svet nemá očakávať nového Mesiáša. Tak ako som sľúbil, že sa vrátim, dal som vám tiež vedieť, že môj príchod bude duchovný; ľudia sa však nikdy nevedeli pripraviť na to, aby ma prijali.

29. Vtedy ľudia pochybovali o tom, že by sa Boh mohol skrývať v Ježišovi, ktorého považovali za človeka ako každého iného a za takého úbohého ako hocikoho. Napriek tomu sa ľudia neskôr, vzhľadom na mocné skutky Krista, presvedčili, že v tom človeku, ktorý sa narodil na svete, vyrastal a zomrel, bolo „Slovo“ Božie. V dnešnej dobe by však mnohí ľudia prijali môj príchod len vtedy, keby som prišiel ako človek, tak ako v Druhom čase.

30. Dôkazy o tom, že prichádzam v Duchu a takto sa zjavujem ľudstvu, nebudú napriek svedectvám uznávané všetkými, lebo materializmus bude pre mnohých ako tmavá páska pred očami.

31. Koľkí by chceli ešte raz vidieť Krista trpieť na svete a prijať od Neho zázrak, aby uverili v Jeho prítomnosť alebo v Jeho existenciu. Ale veru, hovorím vám, na tejto

zemi už nebude žiadna jasličkа, ktorá by ma videla narodiť sa ako človeka, ani ďalší Golgota, ktorý by ma videl zomrieť. Teraz ma všetci, ktorí vzkriesia k pravému životu, pocítia vo svojom srdci, ako sa rodím, rovnako ako ma všetci, ktorí tvrdohlavo zotrvávajú v hriechu, pocítia vo svojom srdci, ako umieram. (88, 27-29)

32. Pozrite, koľko ľudí v tejto dobe skúma písma minulých čias, uvažuje o prorokoch a snaží sa pochopiť sľuby, ktoré Kristus dal o svojom návrate.

33. Počujte, ako hovoria: „Majster je blízko“ – „Pán je už tu“, alebo: „On čoskoro príde“, a dodávajú: „Znamenia jeho návratu sú jasné a zrejmé.“

34. Jedni ma hľadajú a volajú, iní cítia moju prítomnosť, ďalší tušia môj príchod v Duchu.

35. Ach, keby už vo všetkých bola tá túžba po poznaní, keby už všetci mali tú túžbu po poznaní najvyššej pravdy! (239, 68-71)

36. Pozrite, ako ľudia vo všetkých vyznaniach a sektách skúmajú čas, život a udalosti v nádeji, že objavia znamenia, ktoré ohlasujú môj príchod. Sú to nevedomí, ktorí nevedia, že sa už dlho zjavujem a že tento spôsob zjavovania sa čoskoro skončí.

37. Ale hovorím vám aj toto, že mnohí z tých, ktorí ma s takou túžbou očakávajú, by ma nepoznali, keby boli svedkami spôsobu, akým sa zjavujem , skôr by ma rázne odmietli.

38. K nim sa dostanú len svedectvá a prostredníctvom nich napokon uveria, že som bol medzi svojimi deťmi.

39. Aj vy ste ma vnútorne netrpezlivo očakávali; ja som však vedel, že ma spoznáte a budete patriť k mojim spolupracovníkom v tomto čase. (255, 2-4)

Biblické zasľúbenia

40. V mojom zjavení prostredníctvom Ježiša som vám oznámil príchod Ducha Svätého; no ľudia verili, že ide o božstvo, ktoré – pre nich nepoznané – sa nachádza v Bohu, bez toho, aby pochopili, že keď som hovoril o Duchu Svätom, hovoril som k vám o jedinom Bohu, ktorý pripravoval čas, v ktorom sa zjaví ľuďom prostredníctvom ľudského rozumu. (8, 4)

41. Prečo by mal byť niekto prekvapený mojimi novými zjaveniami? Veru, hovorím vám, patriarchovia dávnych čias už mali vedomosť o príchode tohto veku, jasnovidci iných epoch ho videli a proroci ho oznamovali. Bolo to božské sľub, ktorý bol daný ľuďom dávno predtým, ako som sa narodil v Ježišovi.

42. Keď som svojim učeníkom oznámil svoj druhý príchod a povedal im, akým spôsobom sa zjavím ľuďom, už uplynulo veľa času odvtedy, čo vám bol daný tento sľub.

43. Teraz máte pred očami priebeh tej doby, tu sa napĺňajú tie proroctvá. Kto môže byť tým

prekvapený? Len tí, ktorí spali v tme*, alebo tí, ktorí v sebe vymazali moje sľuby. (12, 97-99)

** Pojem „tma“ má tu a inde význam „nepoznania“, „nevedomosti“, zatiaľ čo „svetlo“ sa v opačnom zmysle používa ako symbol „poznania“, „osvietenia“.*

44. Keďže som vedel, že sa budete len málo zaoberať mojimi učením, a predvídal som omyly, ktorým podľahnete pri výklade mojich zjavení, oznámil som vám svoj návrat tým, že som vám povedal, že vám pošlem Ducha pravdy, aby objasnil mnohé tajomstvá a vysvetlil vám to, čomu ste nerozumeli.

45. Lebo v jadre svojho prorockého slova som vám oznámil, že v tomto čase neprídem ako na Sinaji za bleskov a hromov, ani že sa nestanem človekom a nezľudštím svoju lásku a svoje slová ako v „Druhom čase“, ale že prídem k vášmu duchu v lúči svojej múdrosti, prekvapím váš rozum svetlom inšpirácie a zaklepem na dvere vašich sŕdc hlasom, ktorému rozumie váš duch. Tieto predpovede a sľuby sa práve teraz napĺňajú.

46. Stačí, aby ste sa trochu pripravili, aby ste videli moje svetlo a pocítili prítomnosť môjho Ducha – toho istého, ktorý vám oznámil, že príde, aby vás učil a odhalil pravdu. (108, 22-23)

47. Je mnoho takých, ktorí sa zo strachu alebo z nedostatku usilovnosti nerozvinuli a dodržiavajú len Mojžišov zákon, bez toho, aby uznali príchod Mesiáša, a iní, ktorí hoci veria v Ježiša, predsa nečakali na sľúbeného Ducha Utešiteľa. Teraz som zostúpil už po tretíkrát a oni ma nečakali.

48. Anjeli ohlásili tieto zjavenia a ich volanie naplnilo priestor. Spoznali ste ich? Je to duchovný svet, ktorý k vám prišiel, aby svedčil o mojej prítomnosti. Všetko, čo je napísané, sa naplní. Zničenie, ktoré bolo spustené, porazí pýchu a márnosť človeka, a ten – keď sa stane pokorným – bude hľadať Mňa a nazývať Mňa Otcom. (179, 38-39)

49. Vtedy som vám povedal toto: „To, čo som vám povedal, nie je všetko, čo vás musím naučiť. Aby ste všetko pochopili, musím najprv odísť a poslať vám Ducha pravdy, aby vám vysvetlil všetko, čo som povedal a urobil. Sľubujem vám Utešiteľa v časoch skúšky.“ Ale tým Utešiteľom, tým Vysvetľovateľom som Ja sám, ktorý sa vraciam, aby som vás osvietil a pomohol vám pochopiť minulé poučenia a toto nové, ktoré vám teraz prinášam. (339, 26)

50. V múdrosti je liečivý balzam a útecha, po ktorej túži vaše srdce. Preto som vám kedysi sľúbil Ducha pravdy ako Ducha útechy. Je však nevyhnutné mať vieru, aby ste nezostali stáť na ceste ani nepociťovali strach tvárou v tvár skúškam. (263, 10-11)

Naplnené znamenia

51. Málokto z ľudí rozpoznáva znamenia, že nastala nová éra a že sa v súčasnosti duchovne zjavujem

ľudstvu. Väčšina z nich venuje svoj život a úsilie materiálnemu pokroku a v tomto bezohľadnom a niekedy krvavom boji o dosiahnutie svojich cieľov žijú ako slepci, strácajú smer, nevedia už, o čo usilujú, nevidia jasný lesk nového úsvitu, nevnímajú znamenia a sú ďaleko od toho, aby si osvojili poznanie mojich zjavení.

52. Toto ľudstvo verilo viac v učenia a slová ľudí ako v zjavenia, ktoré som mu v priebehu vekov udeľoval. Čakáte snáď, že Otec vo svojej spravodlivosti vám pošle ešte väčšie znamenia ako tie, ktoré vidíte na každom kroku, aby ste pocítili a uverili, že toto je čas predpovedaný pre moje zjavenie ako Duch pravdy? Ach, vy ľudia maloverní! Teraz pochopíte, učeníci, prečo vám niekedy hovorím, že môj hlas volá na púšti, lebo nie je nikto, kto by ho počul a skutočne si ho všimol. (93, 27-28)

53. Aby všetci ľudia na zemi mohli uveriť pravde tohto posolstva, zariadil som, aby tie znamenia, ktoré boli v dávnych časoch prorokované, boli citeľné na celom svete – proroctvá, ktoré hovorili o mojom návrate.

54. Preto keď táto Dobrá zvesť dorazí k národom, ľudia budú skúmať a prešetrovať všetko, čo im bolo v týchto časoch povedané, a prekvapení a radostní zistia, že všetko, čo bolo ohľadom môjho návratu ohlásené a sľúbené, sa verne naplnilo, ako to zodpovedá Tomu, ktorý má len jednu vôľu, jedno slovo a jeden zákon. (251, 49)

55. V „Druhom čase“* som oznámil svojim apoštolom svoje nové zjavenie a keď sa ma pýtali, aké znamenia budú tento čas ohlasovať, oznámil som im jedno po druhom, ako aj dôkazy, ktoré im dám.

** Dejiny spásy sú Kristom rozdelené do 3 veľkých úsekov, vekov alebo „dob“, pričom „Druhý čas“ je časom Božieho zjavenia skrze Ježiša a časom, ktorý nasleduje po ňom (bližšie pozri kapitolu 38)*

56. Predzvesti sa objavili až do poslednej, oznamovali, že toto je čas, ktorý predpovedal Ježiš, a teraz sa vás pýtam: Ak by toto duchovné zjavenie, na ktorom vás nechávam podieľať sa, nebolo pravdou – prečo sa potom Kristus nezjavil (v podobe, akú očakávali veriaci), hoci sa znamenia naplnili? Alebo si myslíte, že pokušiteľ má moc aj nad celým stvorením a nad prírodnými silami, aby vás oklamal?

57. Kedysi som vás varoval, aby ste nepodľahli zvodom falošných prorokov, falošných Kristov a falošných spasiteľov. Dnes vám však hovorím, že vtelená duša je na základe svojho vývoja, svojho poznania a skúseností natoľko prebudená, že nie je ľahké ponúknuť jej temnotu ako svetlo, nech má táto temnota k dispozícii akékoľvek klamstvo.

58. Preto som vám povedal: Skôr než sa vydáte na túto cestu v slepej viere, overujte si to, koľko len chcete! Uvedomte si, že toto slovo bolo dané všetkým a že som si nikdy

nevyhradil žiadnu jeho časť len pre určitých ľudí. Pozrite, že v tomto diele nie sú žiadne knihy, v ktorých by som sa snažil pred vami utajiť nejaké učenie.

59. Avšak v tom „druhom čase“ som vám prostredníctvom úst môjho apoštola Jána povedal aj toto: „Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdú k nemu a budem s ním večerať a on so mnou.“ Rovnako som vás naučil podobenstvo o pannách, aby ste si ho v tomto čase vzali k srdcu. (63, 79-80)

60. Keďže sa naplnili znamenia a súženia a Ja som sa nezjavil ani v synagóge, ani v žiadnom kostole – netuší snáď svet, že sa teraz musím zjavovať na nejakom mieste, lebo nemôžem porušiť svoje slovo? (81, 41)

Kapitola 2 – *Úsvit tretieho času*

Prvé zvestovanie

1. Dnes je deň spomienky: V deň ako je tento som posvätil svojich prvých poslov, aby prostredníctvom nich zvestovali moje nové pokyny a moje nové zjavenia. Duch Eliáša prežiaril Roqueho Rojasa*, aby vám pripomenul cestu, ktorou je Boží zákon.

** Meno tohto prvého posla sa vyslovuje „Roke Rochas“.*

2. Okamih bol slávnostný, duše prítomných sa chveli od strachu a radosti, tak ako sa chvelo srdce Izraela na vrchu Sinaj, keď bol vyhlásený zákon; ako sa chveli učeníci, ktorí na vrchu Tabor videli premenenie Ježiša, keď sa Mojžiš a Eliáš duchovne zjavili po pravici a po ľavici Majstra.

3. Ten 1. september 1866 bol zrodom novej éry, úsvitom nového dňa: „Tretieho času“, ktorý nastal pre ľudstvo.

4. Od toho momentu sa nepretržite napĺňajú mnohé proroctvá a mnohé sľuby, ktoré Boh dal ľuďom už pred tisíckami rokov. Naplnili sa u vás, muži a ženy, ktorí v tomto čase obývate svet. Kto z vás bol na zemi, keď boli vyslovené tie proroctvá a dané tie sľuby? Len ja to viem; ale podstatné je, aby ste vedeli, že som vám to sľúbil a že to teraz napĺňam.

5. Viete o tom „oblaku“, na ktorom ma videli moji učeníci vystupovať, keď som sa im naposledy zjavil? Lebo je pravdivo napísané, že sa vrátim „na oblaku“, a ja som to splnil . 1. septembra 1866 prišiel môj Duch na symbolickom oblaku, aby vás pripravil na prijatie nového učenia. Potom, v roku 1884, som vám začal dávať svoje učenie.

6. Nepríšiel som ako človek, ale duchovne, obmedzený na lúč svetla, aby som ho nechal spočívať na ľudskom rozume. Toto je prostriedok, ktorý som si zvolil svojou vôľou, aby som k vám v tomto čase hovoril, a pripíšem vám vieru, ktorú máte v toto slovo.

7. Lebo to nie je Mojžiš, kto vás vedie cez púšť do Zasľúbenej zeme,

ani Kristus ako človek, kto vám dáva počuť svoje slovo života ako cestu k spáse a slobode. Teraz je to ľudský hlas týchto stvorení, ktorý dosahuje vaše uši, a je potrebné sa zduchovniť, aby ste objavili božskú podstatu, v ktorej som prítomný. Preto vám hovorím, že je záslužné, aby ste verili tomuto slovu, lebo je podávané nedokonalými bytosťami. (236, 46-50)

8. V roku 1866 vznikla prvá komunita spiritualistov, učeníkov tohto diela. Pod vedením môjho Ducha a Eliáša začali títo prví učeníci prijímať lúče posolstva, ktoré vy teraz, pred jeho zavŕšením, prijímate v plnosti. (255, 10)

Posolstvá a upozornenia z celého sveta

9. Eliáš, ktorý musel prísť ako prvý, aby pripravil cestu Pánovi, sa po prvýkrát zjavil v roku 1866 prostredníctvom ľudského rozumu. Nechcete venovať trochu času skúmaniu znamení a udalostí, ktoré sa odohrali vo všetkých oblastiach a zhodovali sa s časom tohto zjavenia? Znovu to budú tí učeníci, ktorí študujú hviezdy a ktorí boli v staroveku nazývaní mágovia, ktorí budú svedčiť, že nebo dalo znamenia, ktoré sú božskými volaniami. (63, 81)

10. Nemyslite si, že tento kút Zeme, kde počujete toto slovo, je jediným miestom, kde sa zjavujem svojim deťom. Lebo veru, hovorím vám, moje zjavenie v rôznych podobách je celosvetové.

11. Eliáš, ktorý sa medzi vami prejavil ako predchodca môjho zjavenia prostredníctvom ľudského rozumu, neprišiel len do tejto krajiny, kde žijete. Chodil z jedného miesta na Zemi na druhé a ohlasoval Nový vek a zvestoval príchod Kráľovstva nebeského.

12. Zo všetkých strán sa ozývali výkriky, ktoré vám oznamovali môj príchod: otrasená príroda otriasala zemou, veda žasla nad novými zjaveniami, duchovný svet* sa vrhol na ľudí, a predsa ľudstvo zostalo hluché voči týmto výkrikom, predzvesťam novej éry.

** Tento výraz sa vzťahuje na obyvateľov vyšších posmrtných sfér, svetelných duchov Božieho duchovného sveta.*

13. Prúd božského svetla sa zosypal, aby vytiahol ľudí z ich temnoty. Ale títo ľudia – sebeckí a materializovaní*, vzdialení od úsilia o zdokonalenie duše a morálne zlepšenie svojho života na Zemi – použili toto svetlo len na to, aby si vytvorili tróny a slávu, pohodlie a potešenie pre telo a – ak to považovali za potrebné – aj zbrane na zničenie života svojich blížnych. Ich oči boli oslepené intenzitou môjho svetla a ich márnosť sa im stala osudnou. Ale hovorím vám, že práve prostredníctvom tohto svetla nájdu pravdu, objavia cestu a zachránia sa.

** To znamená opak „duchovného“, teda život a myslenie človeka zamerané iba na hmotné a telesné.*

14. Tí, ktorí boli schopní prijať toto svetlo do svojej mysle a prijali ho ako božské posolstvo, nechali svoje svedomie riadiť ich kroky a slúžiť ako vodítko pre ich konanie. Lebo mali tušenie, že Pán sa vrátil a že je medzi ľuďmi.

15. Predstavitelia rôznych sekt a konfesii ma nechceli prijať, ich srdce, ich dôstojnosť a ich falošná veľkosť im bránili, aby ma duchovne prijali. Preto sa po celom svete vytvorili skupiny, bratstvá a združenia tých, ktorí cítia prítomnosť Nového času, ktorí hľadajú samotu, aby sa modlili a prijímali inšpirácie Pána. (37, 76-81)

16. Existujú náboženské spoločenstvá, ktoré sa snažia pripraviť na môj návrat, bez toho, aby vedeli, že sa už chystám odísť.

17. Volal som všetkých a v skutočnosti sa môj volanie a zvesť, že sa v súčasnosti zjavujem ľuďom, dostali do všetkých kútov zeme spolu so svedectvami a dôkazmi, ktoré o mne hovoria: obnovení hriešnici, obrátení neveriaci, „mŕtvi“, ktorí vstávajú z mŕtvych, nevyliečiteľne chorí, ktorí sa uzdravujú, a posadnutí, ktorí sú oslobodení od svojho zla.

18. Ale mnohých som našiel hluchých, iných pyšných na svoju pozemskú slávu a ďalších príliš bojazlivých na to, aby zvestovali moje zjavenie ako Ducha pravdy. Prijímal som a učil všetkých, ktorí ku Mne prišli a dôverovali mojej láske. (239, 17-19)

19. Z iných krajín prídu k tomuto národu zástupy ľudí, ktorí sa vás budú dychtivo vypytovať na duchovné udalosti, ktorých ste v tomto čase boli svedkami , a tiež na zjavenia a proroctvá, ktoré som vám dal.

20. Lebo v mnohých častiach sveta prijali moje posolstvá, ktoré hovoria, že môj božský lúč zostúpil na jedno miesto na západe, aby prehovoril k ľudstvu tejto doby.

21. Keď príde ten čas, uvidíte, ako budú prichádzať z iných národov a krajín, aby vás vyhľadali. Vtedy budú muži veľkých cirkví zaskočení, že to nie sú oni, na ktorých som sa obrátil. (276, 45)

22. Ako málo sa svet zaujíma o moje nové zjavenie! Ako málo je tých, ktorí bdejú a očakávajú ma, a ako veľa je tých, ktorí spia!

23. O tých, ktorí žijú v očakávaní Mňa, vám môžem povedať, že nie všetci tušia skutočnú podobu mojej prítomnosti v tomto čase. Lebo zatiaľ čo niektorí pod vplyvom starých náboženských predstáv veria, že sa vrátim na svet ako človek, iní veria, že sa musím zjaviť v nejakej podobe viditeľnej pre každé ľudské oko, a len veľmi málo z nich tuší pravdu a tuší, že môj príchod je duchovný.

24. Kým sa jedni pýtajú, akú podobu prijmem, v ktorú hodinu alebo v ktorý deň sa ukážem na zemi a na ktorom mieste sa zjavím, iní hovoria bez toho, aby mysleli na konkrétne podoby alebo časové údaje: „Majster je už medzi nami,

jeho svetlo, ktoré je jeho Duchom, nás obklopuje.“

25. Keď sa toto posolstvo dostane do všetkých sŕdc, pre jedných to bude okamih radosti, lebo v ňom nájdu potvrdenie všetkých svojich predtuch a svojej viery. Iní naopak budú popierať pravdivosť môjho posolstva, lebo ho nenájdu v súlade s tým, čo verili, že sa stane, a so spôsobom, akým sa to zjaví. (279, 41-44)

Pôsobenie Eliáša ako predchodcu Pána

26. Nechal som Eliáša vrátiť sa v „Tretom čase“* a ja ako Majster som ho v tom „Druhom čase“ ohlásil a povedal: „Veru, Eliáš bol medzi vami a vy ste ho nepoznali. Vrátim sa na svet, ale veru, hovorím vám: Pred mnou bude Eliáš.“

** pozri kapitolu 38.*

27. Keďže každé slovo Majstra sa napĺňa, Eliáš prišiel v „Tretom čase“ predo mnou, aby prebudil duše, aby im dal tušiť, že hodina Ducha Svätého otvorila svoje brány, aby povedal každej duši, že má otvoriť oči, že sa má pripraviť na prekročenie prahu z Druhého veku do Tretieho. Aby bolo zjavenie Eliáša v tomto „Tretom čase“ zrozumiteľnejšie, dal som ho zvestovať prostredníctvom spravodlivého muža: Roqueho Rojasa.

28. Eliáš z druhého sveta duchovne osvietil tohto muža, inšpiroval ho, posilnil ho a viedol ho na všetkých jeho cestách od začiatku až do konca.

29. Ale veru, nehovorím vám, že si vybral Roqueho Rojasa spomedzi ľudí. Ja som si ho vyvolil, poslal som jeho dušu, ktorú som pripravil svojím milosrdenstvom. Dal som mu telo, ktoré som takisto pripravil, a vy viete, že bol pokorný, že Otec prostredníctvom jeho pokory a cnosti vykonal veľké skutky. Bol prorokom, hlásateľom, jasnovidcom a vodcom. Zo všetkého toho zanechal ľudu žiarivý príklad.

30. Bol vysmievaný a zosmiešňovaný vlastným ľudom, ako to zažil Mojžiš na púšti, bol prenasledovaný ako prorok Eliáš a musel sa stiahnuť na vrcholky hôr, aby tam modlil sa za svoj ľud a zastával sa ho.

31. Rovnako ako jeho Majster bol vysmievaný a odsúdený kňazmi a zákonníkmi. Podobne ako v prípade jeho Majstra, aj jemu verili, nasledovali ho a stáli pri ňom len málokto. Z jeho rúk vyžarovala liečivá sila, konal zázraky, ktoré u niektorých vzbudili vieru a u iných vyvolali zmätok. Pre niektorých vychádzali z jeho úst prorocké slová, ktoré sa doslovne naplnili. Jeho ústa dávali rady plné útechy pre choré srdcia. 32. Jeho rozum bol schopný prijímať veľké inšpirácie a mohol upadať do extázy ako tí spravodliví, apoštoli a proroci. Jeho duch sa mohol odpútať od tohto sveta a svojho tela, aby vstúpil do duchovnej ríše a pokorne prišiel k dverám tajnej pokladnice Pána.

Prostredníctvom tohto povznesenia sa duch Eliáša zjavil prvým svedkom ešte skôr, ako prišiel lúč Majstra. (345, 57-58)

33. Roque Rojas zhromaždil skupinu mužov a žien plných viery a dobrej vôle a tam, v lone svojich prvých zhromaždení, sa Eliáš zjavil prostredníctvom mysle posla, keď povedal: „Ja som prorok Eliáš, ten, ktorý bol premenený na vrchu Tabor.“ Svojim prvým žiakom dal prvé poučenia, zároveň im oznámil vek duchovnosti a prorokoval im, že čoskoro príde lúč Božského Majstra, aby sa zjavil svojmu ľudu.

34. Jedného dňa, keď bolo skromné zhromaždenie v Roque Rojas plné nasledovníkov, ktorí verili slovám tohto muža, Eliáš zostúpil, aby osvietil myseľ svojho hovorcu, a inšpirovaný Mnou pomazal sedem z týchto veriacich, ktorí mali predstavovať alebo symbolizovať Sedem pečatí.

35. Neskôr, keď nastal sľúbený okamih môjho zjavenia, zistil som, že z tých siedmich vyvolených len jeden bdel v očakávaní príchodu čistého Ženícha , a tým srdcom bolo srdce Damiany Oviedo, panny, ktorej rozum ako prvý smel prijať svetlo božského lúča ako odmenu za jej vytrvalosť a prípravu.

36. Damiana Oviedo zastupovala Šieste pečate*. To bol ďalší dôkaz toho, že svetlo Šiesteho pečate je tým, ktoré osvecuje túto éru. (1, 6-9)

** Tento pojem, ktorý sa vzťahuje na Jánovo Zjavenie, označuje predposlednú zo „sedem pečatí“, ktoré treba chápať ako symboly 7 epoch v rámci 3 vekov dejín spásy (bližšie informácie nájdete v kap. 38).*

37. Len málokto dokázal skutočne pocítiť prítomnosť Božieho posla. Opätovne bol hlasom, ktorý volal na púšti, a znova pripravoval srdcia ľudí na blížiace sa príchod Pána. Tak bola otvorená šiesta pečať, odhalila svoj obsah a vyliala sa ako prúd spravodlivosti a svetla na ľudstvo. Týmto spôsobom sa naplnilo mnoho sľubov a proroctiev.

38. Eliáš, podobne ako Ježiš a Mojžiš, osvietil oči vášho ducha, aby ste mohli vidieť Otca. Mojžiš vás učil: „Miluj svojho blížneho ako seba samého.“ Ježiš vám povedal: „Milujte sa navzájom!“ Eliáš vám prikázal, aby ste mali čoraz viac súcitu so svojimi blížnymi, a hneď dodal: „a uvidíte môjho Otca v celej jeho sláve.“ (81, 36-37)

39. Keď sa tma, ktorá zahalila ľudstvo, rozplynie a v dušiach sa rozjasní, pocítia prítomnosť novej éry, lebo Eliáš sa vrátil k ľuďom.

40. Keďže ho však nedokázali vidieť, bolo potrebné, aby sa jeho Duch prejavil prostredníctvom ľudského chápania a aby sa zjavil pred jasnovidcami v tom symbolickom obraze proroka Eliáša: nad oblakmi vo svojom ohnivom voze.

41. Eliáš prišiel v tomto čase ako predchodca, aby pripravil môj príchod. Prišiel ako prorok, aby vám oznámil novú éru s jej bojmi a

skúškami, ale aj s múdrosťou svojich zjavení. Prichádza so svojím svetelným vozom, aby vás pozval nastúpiť do neho, aby vás vyniesol nad oblaky a priviedol vás do duchovnej vlasti, kde vládne mier. Dôverujte mu ako Dobrému pastierovi, nasledujte ho duchovne, tak ako ľud v „Prvom čase“ nasledoval Mojžiša. Modlite sa, aby vám pomáhal pri plnení vášho poslania, a ak ho chcete napodobňovať, urobte tak. (31, 58-59)

42. Eliáš, duch veľkej moci, ktorý nebol ľudstvom spoznaný, bol vždy mojím predchodcom. Dnes prišiel opäť, aby pripravil Označených*, ktorí mi slúžili ako hlasatelia, ako aj všetkých ľudí.

** Označení (španielsky: marcados) alebo zapečatení (Zjavenie Jána, kap. 14, 1-5) sú Kristom vyvolení, ktorí od neho prijali znamenie božskej Trojice na svojich čelách. (Viac o tom pozri kap. 39, posledný odsek)*

43. Ak sa pripravujete a študujete moje poučenie, aby ste spoznali moju vôľu, Eliáš vám príde na pomoc a bude vám oporou a priateľom.

44. Eliáš je božský lúč, ktorý osvecuje a vedie všetky bytosti a privádza ich ku Mne. Milujte ho a uctievajte ho ako svojho priekopníka a orodovníka. (53, 42-44)

45. Prorok Eliáš, prípravca cesty, predzvesť „Tretieho času“, sa prihovára za svoje stádo, modlí sa za tých, ktorí nevedia, ako sa modliť, a svojím plášťom zakrýva hanbu hriešnika v nádeji na jeho obrodu. Eliáš pripravuje svoje zástupy, svoje vojská, aby bojovali proti temnote, ktorá vznikla v dôsledku nevedomosti, hriechu, fanatizmu a materializmu ľudstva. (67, 60)

46. Teraz je úlohou všetkých, ktorí sú už pripravení a prebudení, zvestovať oslobodenie sveta. Pamätajte, že Eliáš, ten, ktorý bol sľúbený pre tento čas, v súčasnosti všetko pripravuje, aby zachránil národy zeme, ktoré sú zotročené materializmom, z moci faraóna, tak ako to kedysi urobil Mojžiš v Egypte s kmeňmi Izraela.

47. Povedzte svojim blížnym, že Eliáš sa už prejavil prostredníctvom ľudského rozumu, že jeho prítomnosť bola v Duchu a že bude naďalej osvecovať cestu všetkých národov, aby mohli napredovať.

48. Váš pastier má za úlohu priviesť všetky stvorenia späť na ich pravú cestu, bez ohľadu na to, či patrí do duchovnej, morálnej alebo materiálnej sféry. Preto vám hovorím, že národy, ktoré prostredníctvom Eliáša prijmú volanie svojho Pána, budú požehnané, lebo zostanú zjednotené zákonom spravodlivosti a lásky, ktorý im ako ovocie ich porozumenia a bratstva prinesie mier. Takto zjednotené budú vedené na bojisko, kde budú bojovať proti skazenosti, materializmu a lži.

49. V tomto boji budú ľudia tejto doby zažívať nové zázraky a pochopia duchovný zmysel života — ten, ktorý hovorí o nesmrteľnosti a mieri. Prestanú sa navzájom zabíjať, lebo si uvedomia, že to, čo musia zničiť, je ich nevedomosť, ich sebectvo a zhubné vášne, z ktorých vzišli ich pády a útrapy – tak materiálne, ako aj duševné. (160, 34-36)

50. Eliáš je Boží lúč, ktorého svetlom rozptýli vašu temnotu a oslobodí vás z otroctva tejto doby, ktorá je dobou hriechu, a ktorý povedie vašu dušu cez púšť, až kým nedosiahne „zasľúbenú zem“ v lone Božom. (236, 68)

Kapitola 3 – *Duchovné slnko Kristovho návratu*

Príchod Pána

1. Som prítomný medzi ľuďmi v čase, keď nové objavy zmenili život ľudí, a svoju prítomnosť medzi vami zviditeľňujem s tou istou pokorou, akú ste kedysi vo Mne spoznali.

2. „Slovo“ Božie sa opäť nestalo človekom, Kristus sa opäť nenarodil v chudobe maštale – nie; lebo už nie je potrebné, aby telo svedčilo o Božej moci. Ak si ľudia myslia, že toto telo je Boh, ktorý prišiel na svet, mýlia sa. Božia prítomnosť je duchovná, univerzálna, nekonečná.

3. Ak by všetko, čo ľudia v tejto dobe dosiahli, bolo v medziach spravodlivosti, dovoleného a dobrého, nebolo by potrebné, aby som zostúpil, aby som k vám opäť prehovoril. Ale nie všetky skutky, ktoré mi toto ľudstvo ponúka, sú dobré: existuje mnoho prehreškov, mnoho nespravodlivostí, mnoho zblúdení a zločinov. Preto bolo potrebné, aby moja starostlivá láska prebudila človeka, keď bol najviac ponorený do svojej práce, aby mu pripomenula, na aké povinnosti zabudol a komu vďačí za všetko, čo je a čo ešte bude.

4. Aby som sa dal počuť materializovanému ľudstvu, ktoré ma nemohlo vnímať z ducha k duchu, musel som využiť jeho duchovné dary a schopnosti, aby som sa zjavil prostredníctvom ľudského rozumu.

5. Vysvetlenie toho, prečo „zostupujem“, aby som sa vám zjavil, je toto: Keďže ste sa nedokázali povzniesť, aby ste s vaším Pánom viedli rozhovor z ducha k duchu, musel som zostúpiť o stupeň nižšie, to znamená z duchovného, z božského, kam sa vy ešte nemôžete dostať. Musel som potom využiť váš rozumový orgán, ktorý má svoje miesto v ľudskom mozgu, a preniesť svoju božskú inšpiráciu do ľudských slov a hmotných zvukov.

6. Človek potrebuje rozšírené poznanie a je to Boh, kto prichádza k človeku, aby mu zveril múdrosť. Ak sa vám tento zvolený prostriedok pre moje krátke zvestovanie prostredníctvom rozumového orgánu týchto hovorcov nezdá hodný, hovorím vám v pravde, že posolstvo, ktoré je prostredníctvom nich podávané, je veľmi veľké. Radšej by ste boli, keby sa moje zvestovanie ľuďom uskutočnilo s pompou a obradmi, ktoré by urobili dojem, ale v skutočnosti by boli z hľadiska Ducha márne, lebo neobsahujú pravé svetlo.

7. Mohol som prísť v búrke a bleskoch, aby som dal pocítiť svoju moc; ale ako ľahké by bolo pre človeka vtedy vyznať, že prišla prítomnosť Pána! Nemyslíte si však, že by sa vtedy do vašich sŕdc vrátil strach a aj predstava niečoho nepochopiteľného? Nemyslíte si, že každý pocit lásky k Otcovi by sa premenil len na strach z jeho spravodlivosti? Ale mali by ste vedieť, že hoci je Boh všemocnou silou, nepremôže vás touto silou, nepresadí sa ňou, ale inou silou, a tou je láska.

8. Je to Božský Duch, ktorý dnes hovorí k vesmíru. Je to On, kto prináša svetlo do všetkého, čo ste v iných časoch jasne nepoznali. On je úsvitom nového dňa pre všetkých ľudí, lebo vás oslobodí od falošných strachov, odstráni vaše pochybnosti, aby oslobodil vašu dušu a váš rozum.

9. Hovorím vám: Keď spoznáte podstatu mojich učení a spravodlivosť mojich zákonov, spoznáte aj hranice, ktoré vám kladú vaše predstavy a ktoré vám bránili prekročiť úroveň povrchného poznania pravdy.

10. Už to nebude strach ani obava z trestu, čo vás bude brániť v hľadaní a objavovaní. Len ak budete skutočne chcieť spoznať to, čo je pre vás nepochopiteľné, vaše svedomie vám zakáže túto cestu; lebo máte vedieť, že človeku neprináleží celá pravda a že má pochopiť z nej len tú časť, ktorá mu zodpovedá.

11. Ľud: Ak bolo moje príchod ohlásené tak, že bude uprostred vojen, rozpútaných prírodných síl, epidémií a chaosu, nestalo sa to preto, že by som vám to všetko priniesol; stalo sa to preto, že moja prítomnosť by bola pre ľudstvo nápomocná práve v tej hodine krízy.

12. Tu je teraz naplnenie všetkého, čo bolo povedané o mojom návrate. Prichádzam k ľuďom, zatiaľ čo svet zápasí so smrťou a zem sa v svojom agónii trasie a chveje, aby pripravila cestu pre nové ľudstvo. Preto je Božie volanie v „Tretom čase“ volaním lásky – lásky, ktorá v sebe nesie spravodlivosť, bratstvo a mier a inšpiruje k nim.

13. Slovo Kristovo kedysi vyklíčilo v jeho učeníkoch a v ľude, ktorý ich nasledoval, vyrástlo jeho semeno. Jeho učenie sa rozšírilo a jeho zmysel sa rozšíril po celom svete. Tak sa rozšíri aj toto dnešné učenie, ktoré prijmú všetci tí, ktorí sú schopní ho precítiť a pochopiť. (296, 17-27, 35)

Všetky oči ma uvidia

14. Ježiš povedal svojim učeníkom: „Budem od vás vzdialený len na krátku dobu – vrátim sa.“ Potom im bolo zjavené, že ich Majster príde „na oblaku“, obklopený anjelmi a zosielajúc lúče svetla na zem.

15. Tu som teraz „na oblaku“, obklopený anjelmi, ktorí sú duchovnými bytosťami, ktoré sa medzi vami prejavili ako poslovia mojej božskosti a ako vaši dobrí poradcovia. Lúče svetla sú moje slovo, ktoré vám prináša nové zjavenia, ktoré preteká múdrosťou každú schopnosť rozumu.

16. Blahoslavení sú tí, ktorí uverili, hoci nevideli, lebo oni sú tí, ktorí cítia moju prítomnosť. (142, 50-52)

17. Človek prostredníctvom svojho ducha objaví pravdu, všetci pocítia moju prítomnosť; lebo som vám už vtedy povedal, že každé oko ma uvidí, keď na to príde čas.

18. Nuž, táto doba, v ktorej žijete, je práve tá, ktorú ohlásili moje slovo a moji proroci v minulosti, v ktorej ma všetci ľudia uvidia prostredníctvom vnemov a schopností svojho ducha.

19. Nebude potrebné, aby ma videli v obmedzenej ľudskej podobe, aby mohli povedať, že ma videli, ale bude stačiť, aby ma ich duch cítil a ich rozum ma pochopil, aby mohli úplne pravdivo povedať, že ma videli.

20. Láska a viera, ako aj inteligencia, dokážu vidieť nekonečne ďalej, než sú schopné vaše oči. Preto vám hovorím, že nie je potrebné, aby som svoju prítomnosť obmedzoval na ľudskú podobu alebo prostredníctvom akejkoľvek symbolickej postavy, aby som dosiahol, že ma uvidíte.

21. Koľkí z tých, ktorí ma videli v tom „Druhom čase“ alebo so mnou putovali, ani nevedeli, kto som. Koľkí naopak, ktorí ani nevedeli, že som sa narodil ako človek, ma uzreli v duchu, spoznali ma podľa môjho svetla a tešili sa z mojej prítomnosti vďaka svojej viere.

22. Otvorte všetky svoje oči a svojou vierou dokážte, že ste deti svetla. Všetci ma môžete vidieť, ale na to je nevyhnutné, aby ste mali dobrú vôľu a vieru. (340, 45-51)

23. Hovorím vám: Ak by sa toto ľudstvo kvôli svojej neláske, svojmu odvráteniu sa od spravodlivosti a dobra malo ešte viac postaviť proti Mne, zjavím sa na ich ceste v plnej sláve, ako som

to urobil pred Saulom, a nechám ich počuť môj hlas.

24. Potom uvidíte, ako mnohí z tých, ktorí – bez toho, aby si to uvedomovali – ma prenasledovali, premenení a osvietení vyrazia, aby ma nasledovali na cestách dobra, lásky a spravodlivosti.

25. Im poviem: Zastavte sa, pútnici, a napite sa z tohto prameňa krištáľovo čistej vody. Odpočiňte si od ťažkej životnej cesty, ktorú som vám uložil. Zverte mi svoje starosti a dovoľte, aby môj pohľad prenikol hlboko do vašej duše, lebo chcem vás naplniť milosťou a utešiť vás. (82, 46)

26. Moja láska rozvibruje najcitlivejšie struny vašich sŕdc. Ale bude to súlad s vaším svedomím, ktorý vám umožní počuť môj božský koncert, a mnohí z vás ma uvidia v duchovnej podobe Ježiša.

27. Musím vás upozorniť, že podoba Ježiša nie je tým najdokonalejším spôsobom, akým ma uvidíte. Keď som vám v minulosti povedal: „Všetky oči ma uvidia“, dal som vám najavo, že všetci spoznáte pravdu, hoci vám musím povedať, že sa budem obmedzovať podľa vývoja každej duše. Ale keď budete stúpať po rebríku k dokonalosti, určite ma uvidíte v celej mojej sláve.

28. Nesnažte sa teraz nijakým spôsobom si Mňa predstaviť. Uvažujte: Ak je váš duch, hoci je obmedzený, esenciou, svetlom – akú podobu by potom mohol mať Univerzálny Duch vášho Pána, ktorý nemá ani počiatok, ani koniec? Nechajte to, čo je nevyzpytateľné, vo vnútri mojej Knihy Božej múdrosti. (314, 69-70)

29. V mojom slove „Druhého času“ som vám dal vedieť, že k vám opäť prídem, že moje duchovné vojská zostúpia so mnou. Ale ľudstvo správne nepochopilo a nevyložilo zmysel môjho slova.

30. Preto ma každá náboženská komunita očakáva vo svojom strede, preto očakávajú, že ma uvidia svojimi smrteľnými očami; avšak tí, ktorí ma teraz takto očakávajú, sú tí istí, ktorí kedysi popierali, že Ježiš je Mesiáš, a považovali ho za snílka.

31. Dnes vám hovorím, moji učeníci: Príde chvíľa, keď ma uvidíte v celej mojej sláve. V tom čase bude zem a jej obyvatelia očistení a cnosť a krása duše obnovená. Bolesť zmizne a všetko sa stane blaženosťou, bude to nekonečný „deň“ bez konca pre vás. Nechcete vidieť tieto zázraky? Nechcete, aby vaše deti komunikovali s mojím Duchom a mohli vytvoriť svet mieru bez hriechu? (181, 74, 81)

32. Keby ľudstvo dokázalo pochopiť proroctvá Prvého a „Druhého času“, nebolo by zmätené, keď sa tieto proroctvá napĺňajú. To isté sa stalo v

„Druhom čase“, keď sa medzi ľuďmi narodil Mesiáš, rovnako ako sa to deje teraz, keď som prišiel v Duchu.

33. Zmysel môjho učenia je v oboch obdobiach rovnaký. Pripravuje vás na to, aby ste z tohto života urobili láskyplný, hoci pominuteľný domov, kde sa ľudia považujú za súrodencov a tak sa k sebe aj správajú a prejavujú si vzájomnú vrelosť skutočného bratstva.

34. Pripravte aj dušu na to, aby po tomto živote vstúpila do tých svetov alebo domovov, ktoré Pán pripravil pre svoje deti. Moje želanie je, aby ste sa, keď k nim prídete, necítili cudzí, ale aby vám vaša duchovnosť a vaše vnútorné poznanie umožnili vidieť všetko, čo stretnete, tak, ako keby ste tam už skôr boli. V tom bude veľa pravdy, ak už tu ste v spojení s duchovným prostredníctvom modlitby. (82, 9-10)

35. Som pútnik, ktorý klope na dvere vašich sŕdc. Klopem a vy neviete, kto to je; otvoríte a nepoznáte ma. Som ako pútnik, ktorý prichádza do dediny a nemá nikoho, kto by ho poznal, ako cudzinec, ktorý vstúpi do cudzej krajiny a v jej jazyku ho ne . Tak sa cítim medzi vami. Kedy pocítite moju prítomnosť? Ó ľudia, kedy ma spoznáte, tak ako vo svojom čase spoznali Jozefa jeho bratia v Egypte? (90, 1)

Kapitola 4 – *Poučenie prostredníctvom božských zjavení*

Zdroj zjavení

1. Hovorí k vám „Slovo“, ktoré bolo vždy v Bohu, to isté, ktoré bolo v Kristovi a ktoré dnes poznáte prostredníctvom Ducha Svätého; lebo „Slovo“ je slovo, je zákon, je posolstvo, je zjavenie, je múdrosť. Ak ste počuli „Slovo“ prostredníctvom Kristových slov a teraz ho prijímate prostredníctvom inšpirácie Ducha Svätého – veru, hovorím vám, je to hlas Boží, ktorý ste počuli. Lebo je len jeden Boh, len jedno Slovo a len jeden Duch Svätý. (13, 19)

2. Viete, aký je pôvod toho svetla, ktoré spočíva v slove vyslovenom ústami hlasiteľa? Jeho pôvod je v Dobrom, v božskej láske, vo Všeobecnom svetle, ktoré vychádza od Boha. Je to lúč alebo iskra toho Všeobecného Svetla, ktoré vám dáva život – je súčasťou nekonečnej sily, ktorá všetko hýbe a prostredníctvom ktorej všetko vibruje, pulzuje a neprestajne krúži po svojich dráhach. Je to to, čo nazývate božským vyžarovaním, je to svetlo Božieho Ducha, ktorý osvecuje a oživuje duše. (329, 42)

3. V tejto chvíli k vám hovorí Ten, ktorý vždy prichádzal na vašu záchranu: Kristus, božské

zasľúbenie, ktorý sa stal človekom v Ježišovi v „Druhom čase“, Božie Slovo, ktoré sa stalo ľudským slovom; Duch lásky, svetla, múdrosti, zúžený do lúča, ktorý cez Ducha dotýka duše a rozumu človeka, aby ho naučil odovzdávať moje myšlienky. (90, 33)

4. Ja som Kristus, ktorého prenasledujú, rúhajú sa mu a urobili z neho obžalovaného v tomto svete. Po všetkom, čo ste mi v „Druhom čase“ v Ježišovi urobili, prichádzam k vám, aby som vám ešte raz dokázal, že som vám odpustil a milujem vás.

5. Nahého ste ma pribili na kríž a rovnako sa k vám vraciam; lebo pred vašimi očami neskrývam svojho Ducha a svoju pravdu za rúškom pokrytectva alebo lži. Ale aby ste ma mohli spoznať, musíte najprv očistiť svoje srdce. (29, 27-28)

6. Dnes vám hovorím: Tu je Majster – ten, ktorého ľudia nazývali rabínom z Galilee. Dávam vám večne platné učenie, učenie lásky. Hostina, na ktorú vás dnes pozývam, je duchovná, rovnako ako chlieb a víno . Ale dnes, ako kedysi a ako vždy, som Cesta, Pravda a Život. (68, 33)

Miesta zjavenia a príjemcovia zvestí

7. Pamätajte si, že Ja som „Slovo“ Otca; že božská esencia, ktorú prijímate v tomto slove, je svetlom tohto Stvoriteľského Ducha; že som v každom z vás zanechal časť svojho Ducha.

8. Keď však vidíte chudobu, ktorá obklopuje zástup, ktorý ma práve počúva, a skromnosť miestnosti, v ktorej sa zhromažďujete, v tichosti sa ma pýtate: „Majster, prečo si si pre svoje zjavenie v tomto čase nevybral jeden z tých veľkých chrámov alebo katedrál, kde by ti mohli byť ponúknuté bohaté oltáre a slávnostné obrady, ktoré sú hodné teba?“

9. Odpovedám tým srdciam, ktoré takto uvažujú o svojom Majstrovi: Nie ľudia ma priviedli k tejto chudobe. Ja sám som si pre svoje zjavovanie vybral skromné príbytok v chudobnej štvrti vášho mesta, aby som vám tým dal na vedomie, že to nie sú materiálne dary ani vonkajšie obety, čo od vás hľadám, ale naopak: vrátil som sa práve preto, aby som opäť kázal pokoru, aby ste v nej našli duchovnosť. (36, 24-25)

10. Niektorí neveria v moju prítomnosť, lebo proti tomu stavajú chudobu a skromnosť týchto miest zhromaždenia a nenápadnosť tých, ktorí sú nositeľmi hlasu, prostredníctvom ktorých sa zjavujem. Keby však tí, čo takto pochybujú, študovali život Krista, spoznali by, že on nikdy nehľadal okázalosť, pocty ani bohatstvo.

11. Tieto miesta môžu byť tak chudobné a skromné ako maštaľ a slama, na ktorej som sa kedysi narodil. (226, 38-39)

12. Nemyslite si, že som si tento národ pre svoje nové zjavenie vybral až v poslednej chvíli. Všetko bolo predurčené od vekov. Táto zem,

tento národ, vaše duše som pripravil Ja, rovnako ako bol predurčený aj čas mojej prítomnosti mojou vôľou.

13. Rozhodol som sa začať svoje zjavenia medzi tými najmenšími, medzi tými, ktorí si zachovali čistý rozum a dušu. Potom som dovolil, aby ku Mne prišli všetci, lebo pri mojom stole nie sú žiadne rozdiely ani uprednostňovanie. Moje slovo, zoslané na tento národ, bolo vo svojej forme jednoduché a skromné, pre vás prístupné, avšak jeho obsah plný jasnosti bol pre váš duch hlboký, lebo hoci som pokladnicou všetkého poznania, vždy sa vyjadrujem a zjavujem jednoducho a jasne. Pre nikoho nie som tajomstvom ; tajomstvo a mystérium sú deťmi vašej nevedomosti. (87, 11-12)

14. Prví, ktorí ma počúvali, zaobchádzali s mojím dielom ako so stromom, keď odrezali prvé vetvy, aby ich presadili do rôznych oblastí. Jedni správne interpretovali moje učenie, iní zablúdili.

15. Skupiny, ktoré sa schádzali v tieni skromných zhromažďovacích miestností, boli malé. Keď sa však tieto skupiny rozrástli a dav ľudí sa zväčšil, vyzval som ich, aby sa zjednotili, aby sa všetci uznali za učeníkov jediného Majstra a aby vyučovali rovnakým spôsobom; aby sa semeno nezasievalo podľa vlastného uváženia „robotníkov“*, ale podľa božej vôle.

** Odkaz na Ježišovo podobenstvo o „robotníkoch vo vinici“.*

16. Pred Duchovnou truhlou Novej zmluvy dav ľudí sľúbil oddanosť, poslušnosť a dobrú vôľu; ale keď s plnou silou udreli hurikány a víchrice a bičovali konáre stromu, niektorí oslabli, zatiaľ čo iní zostali neochvejne pevní a učili nových „robotníkov“, ako obrábať „polia“.

17. Niektorí, ktorí spoznali veľkosť tohto zjavenia, mali v úmysle preniknúť do mojich tajomstiev ďalej, než je moja vôľa, aby si osvojili vedomosti a moc, ktoré by ich mali povýšiť nad ostatných; no veľmi skoro sa ocitli tvárou v tvár mojej spravodlivosti.

18. Iní, ktorí nedokázali objaviť veľkosť tohto diela v jeho čistote a jednoduchosti, prevzali od sekt a cirkví obrady, symboly a ceremónie, lebo si mysleli, že tým dodajú mojim zjaveniam slávnostnosť. (234, 27-30)

19. Odkedy sa toto zjavenie začalo zjavovať, váš duch bol osvetlený mojim poučením, hoci sa objavili aj neveriaci – tak medzi tými, ktorí si vycvičili rozum, ako aj medzi nevzdelanými a nevedomými.

20. Koľko argumentov na popretie tohto zjavenia! Koľko pokusov zničiť toto slovo! Ale nič nezastavilo beh môjho posolstva – naopak: čím viac sa toto dielo bojkotovalo, tým viac sa rozpaľovala viera ľudí a čím viac času plynulo, tým väčší bol počet tých, prostredníctvom ktorých zvestujem svoje slovo.

21. Čo sa z toho dá naučiť? Že ľudská moc nikdy nebude schopná zabrániť tomu, aby božská moc uskutočnila svoje rozhodnutia.

22. Keď sa ľud zhromažďoval vo vnútri týchto zhromažďovacích miest, robil to vždy bez strachu zo sveta, vždy plný dôvery v moju prítomnosť a moju ochranu, a ja som mu dokázal, že jeho viera spočívala na pravde. (329, 28-30, 37)

23. V tomto spoločenstve vznikla nová skupina apoštolov, pozostávajúca z jednoduchých a pokorných sŕdc, ktoré však boli naplnené láskou a vierou, aby ma nasledovali. Samozrejme, nechýbal medzi nimi ani nový Tomáš, ktorý musel vidieť, aby uveril v moju prítomnosť — nový Peter, ktorý hoci vo mňa veril, zo strachu pred ľuďmi ma zaprie, a nový Judáš Iškariotský, ktorý ma zradí tým, že predá moje slovo a moju pravdu za peniaze a lichotky.

24. Davy, ktoré tvoria tento ľud, sa neustále rozmnožovali a rozširovali po mestách, krajoch a dedinách; a z tohto ľudu povstali apoštoli pravdy a spravodlivosti, obetaví pracovníci plní horlivosti v učení svojho Pána a proroci s čistým srdcom, ktorí hovorili pravdu. (213, 72-73)

25. V mojom novom zjavení som zmenil všetko: miesta a prostriedky zvestovania, aby som odstránil nevedomosť, omyl a nesprávny výklad, ktoré sa pripisovali mojim predchádzajúcim zjaveniam. Tak ako slnko vychádza na východe a vy ho vidíte na poludnie v najvyššom bode, aby ste potom pozorovali, ako zapadá na západe, tak aj svetlo môjho Ducha sa v priebehu času presunulo z východu na západ, aby ste moju slávu a moju moc neobmedzovali na určité miesta, ľudí alebo rasy. (110, 9)

26. Stačí mi, že ma počuje len niekoľko ľudí, lebo títo zajtra odovzdajú svedectvo o tom svojim blížnym. Viem, že keby som povolal všetkých ľudí, väčšina by neprišla, lebo sú zaneprázdnení záležitosťami sveta. Popierali by ma a bránili by ľuďom dobrej vôle, aby prišli a počuli ma.

27. Tu, v odľahlosti týchto bezvýznamných miest, kde sa zjavujem, nechávam klíčiť svoje semeno. Spojujem skromné srdcia do spoločenstiev a keď sú potom vzdialené od hluku materialistického života, hovorím im o láske, o večnosti, o Duchu, o skutočných ľudských a duchovných hodnotách, čím dosahujem, aby nazerali na život cez Ducha a nie cez zmysly.

28. Tieto detské srdcia nazývam učeníkmi a oni, ktorí nikdy nič nevlastnili, ktorí nikdy neboli vnímaní svojimi blížnymi, boli naplnení uspokojením z toho, že som ich povolal, a vzkriesili sa k novému životu. Vzchopili sa s presvedčením a nadšením, že môžu byť užitoční svojim blížnym, lebo Pán vložil do nich svoje zjavenia a ukázal im cestu lásky.

29. Niektorí ich možno popierajú a vysmievajú sa im, pretože sa nazývajú Ježišovými učeníkmi — ale veru, hovorím vám, aj keby im bola táto milosť odopretá, budú naďalej mojimi učeníkmi. (191, 33-36)

30. Svet čaká, až ho zavolá môj hlas; srdce ľudí, hoci mŕtve vo viere, očakáva, že sa k nemu priblíži hlas Krista a povie mu: „Vstaň a choď“.
31. „Mŕtvi“, „slepí“, chorí a vyvrhelovia tvoria veľmi veľký národ. Prídem k nim, lebo tí, ktorí trpia duševne alebo telesne, sú najviac vnímaví voči mojej prítomnosti. Veľkí tohto sveta – tí, ktorí majú moc, bohatstvo a svetskú slávu, si nemyslia, že ma potrebujú, a neočakávajú ma: Čo by im mohol Kristus dať, keď predsa hovoria, že už majú všetko? Snáď nejaké duchovné statky alebo miesto vo večnosti? To ich nezaujíma!
32. To je dôvod, prečo som hľadal tieto zástupy chudobných a chorých na tele i na duši, aby som im zvestoval svoje učenie; lebo oni po Mne túžili, hľadali Ma. Bolo teda prirodzené, že pocítili moju prítomnosť, keď nastal čas, aby som sa znovu ukázal ľudstvu. (291, 32-34)

Zvestovanie božských posolstiev

33. Kto pochybuje o tomto posolstve prostredníctvom ľudských rozumových schopností, správa sa tak, akoby popieral svoj status nadradenosti voči ostatným stvoreniam — akoby popieral svoj vlastný duch a nechcel si uvedomiť duchovnú a rozumovú úroveň, ktorú dosiahol nespočetnými skúškami, utrpeniami a bojmi.
34. Popierať, že sa zjavujem prostredníctvom vašej rozumovej schopnosti alebo vášho ducha, znamená popierať samého seba a postaviť sa na miesto nižších stvorení.
35. Kto nevie, že človek je Božie dieťa? Kto nevie, že v sebe nosí dušu? Prečo potom neveriť, že medzi Otcom a jeho deťmi musí existovať jeden alebo viacero spôsobov, ako sa navzájom dorozumieť?
36. Keďže som inteligencia, oslovujem vás prostredníctvom vašej rozumovej schopnosti; keďže som Duch, oslovujem vášho ducha. Ale ako chcú tí, ktorí popierajú moje zjavenie, pochopiť a prijať túto pravdu, keď ma nikdy nechceli vnímať a spoznať ako Ducha? Vo svojich srdciach si vytvorili mnoho mylných predstáv, ako napríklad tú, že som božská bytosť s ľudskou podobou, ktorú je potrebné znázorniť symbolmi a obrazmi, aby sa prostredníctvom nich mohli so mnou spojiť.
37. V priebehu storočí si ľudia, ktorí ma takto hľadali, zvykli na nemotu svojich obrazov a sôch, pred ktorými sa modlia a vykonávajú obrady, a v ich srdciach sa nakoniec zakorenila predstava, že nikto nie je hoden vidieť, počuť alebo cítiť Boha. Tým, že hovoria, že som nekonečne príliš vznešený na to, aby som sa priblížil k ľuďom, veria, že mi preukazujú obdivnú úctu. Ale mýlia sa; lebo kto tvrdí, že som príliš veľký na to, aby som sa zaoberal takými malými stvoreniami, akými sú ľudia, je ignorant, ktorý popiera to najkrajšie, čo vám môj Duch zjavil: pokoru.

38. Ak veríte v Krista, ak tvrdíte, že ste kresťania, nesmiete živiť také nezmyselné predstavy, ako je tá, že si nemyslíte, že ste hodní toho, aby sa k vám priblížil váš Pán. Zabudli ste, že práve vaša kresťanská viera spočíva na tom dôkaze božskej lásky, keď sa „Slovo“ Božie stalo človekom? Aký hmatateľnejší a ľudskejší prístup mohol ešte viac vyhovovať chápavosti hriešnych a telesných ľudí so zatemnenej dušou a slabým rozumom, ako ten, v ktorom som im dal počuť môj božský hlas, ktorý sa stal ľudským slovom?

39. To bol najväčší dôkaz lásky, pokory a súcitu s ľuďmi, ktorý som spečatil krvou, aby ste mali vždy na pamäti, že nikto nie je nehodný Mňa, lebo práve kvôli tým, ktorí boli najviac stratení v blate, v tme a v nešvároch, som dal, aby sa moje Slovo stalo človekom, a vylial som životodarnú šťavu svojej krvi.

40. Prečo potom práve tí, ktorí tomu všetkému veria, teraz popierajú moju prítomnosť a zvestovanie? Prečo sa snažia tvrdiť, že to nie je možné, lebo Boh je nekonečný a človek je príliš nízky, príliš bezvýznamný a nehodný? Veru, hovorím vám, kto popiera moje zjavenie v tomto čase, popiera aj moju prítomnosť na svete v tom „druhom čase“ a popiera aj moju lásku a moju pokoru.

41. Pre vás, hriešnikov, je prirodzené, že sa vo svojom hriechu cítite vzdialení odo mňa. Ja však cítim, že čím viac priestupkov páchate a čím viac poškvrňujete svoju dušu, tým je potrebnejšie, aby som sa k vám obrátil, aby som vám dal svetlo, podal vám ruku, aby som vás uzdravil a zachránil.

42. Vedel som, že ak sa znovu zjavím svojim deťom, mnohí ma budú popierať, a preto som už vtedy ohlásil svoj návrat; zároveň som však dal najavo, že moja prítomnosť bude duchovná. Ak však o tom pochybujete, uistite sa na základe svedectva tých štyroch učeníkov, ktorí zapísali moje slová v evanjeliách.

43. Tu som v Duchu a z žiarivého „oblaku“ vám posielam svoje slovo a zosobňujem ho prostredníctvom týchto hovorcov – ako prípravné poučenie na to zjavenie, ku ktorému máte všetci dospieť: na dialóg z Ducha k Duchu. (331, 1-10, 13)

44. Božské myšlienky boli prostredníctvom mojich hlasov, nachádzajúcich sa v extáze, prenesené do slov, ktoré, zjednotené do viet, vytvorili a ustanovenili duchovné učenie, 64 kapitola 4, ktoré je plné zjavení a dokonalých poučení.

45. Toto je sľúbený Utešiteľ, toto je ten ohlásený Duch pravdy, ktorý vás bude učiť všetkému. Príprava už začína, prichádzajú časy, keď budete potrebovať toho, kto vás, pretože má silu vo svojom duchu, povedie ušľachtilosťou a jednoduchosťou svojho srdca, múdrosťou a milosrdenstvom. (54, 51-52)

46. Moje poučenie prichádza k vám, aby prinieslo svetlo vášmu rozumu.

Nečudujte sa však spôsobu, akým som k vám v tomto čase prišiel; nebuďte tým zmätení, ale nedovoľte, aby sa to stalo rutinou.

47. Keď moje Božské Svetlo dosiahne rozumové schopnosti človeka, ktorý mi slúži ako hlas, zhustí sa na vibrácie, ktoré sa premenia na slová múdrosti a lásky. Koľko schodov nebeského rebríka musí môj Duch zostúpiť, aby sa k vám dostal v tejto podobe! A musel som vám poslať aj môj „Duchovný svet“, aby vám poskytol podrobné vysvetlenie mojich poučení. (168, 48)

48. Zjavujem sa prostredníctvom ľudského rozumového orgánu, lebo mozog je „prístroj“, ktorý Stvoriteľ dokonale stvoril, aby sa v ňom zjavila inteligencia, ktorá je svetlom duše.

49. Tento „aparát“ je model, ktorý nikdy nedokážete napodobniť všetkou vašou vedou. Budete používať jeho formu a štruktúru ako vzor pre svoje výtvory; ale nikdy nedosiahnete dokonalosť, ktorú majú diela vášho Otca. Prečo potom pochybujete o tom, že môžem používať to, čo som stvoril? (262, 40-41)

50. Vždy som sa ako Majster starostlivo zameriaval na poučenie, ktoré ľudia potrebovali, a vždy som k nim prichádzal, aby som k nim hovoril v súlade s ich duchovnou zrelosťou a intelektuálnym vývojom.

51. Prišiel som k vám, lebo som videl, že ľudské slovo a učenia, ktoré ste vytvorili, neuhasujú pálivú smäd vašej duše – smäd po svetle, smäd po pravde, po večnosti a láske. Preto som sa u vás usadil a využívam pokorných, nevedomých a nevzdelaných ľudí a navádzam ich, aby upadli do vytrženia rozumu a duše , aby z ich úst vytekalo posolstvo „Tretieho času“.

52. Aby boli hodní prijímať a odovzdávať moje božské myšlienky, museli bojovať proti materializácii a pokušeniam sveta. Týmto spôsobom potláčajúc vlastnú osobnosť a krotia svoju márnosť, dosiahli úplné odovzdanie svojej bytosti v krátkych časových úsekoch, počas ktorých ponúkli svoj rozumový orgán božskej inšpirácii a tak umožnili, aby z ich úst vyšlo slovo plné múdrosti, nežnosti, spravodlivosti, balzamu a pokoja.

53. Vždy budú existovať takí, ktorí nedokážu pochopiť, ako je možné, že nositelia hlasu dokážu vyjadriť toľko vedomostí v slovách a vliať toľko životnej esencie do ducha zástupov poslucháčov, bez toho, aby môj Duch zostúpil do týchto mozgov, a osvecoval ich iba lúč môjho Svetla. Na to vám hovorím, že ani kráľovská hviezda – ako nazývate Slnko – nepotrebuje prísť na Zem, aby ju osvetlila, lebo svetlo, ktoré vysiela z diaľky na vašu planétu, stačí na to, aby ju zalialo svetlom, teplom a životom.

54. Rovnako Duch Otca osvecuje a oživuje všetko ako slnko s nekonečnou žiarou prostredníctvom svetla, ktoré zosiela na všetky stvorenia – duchovné aj hmotné.

55. Pochopte teda, že tam, kde je moje svetlo, je prítomný aj môj Duch. (91, 12-16)

56. Je to iskra svetla môjho Ducha, odraz božského Slova, čo dopadá na ducha nositeľa hlasu, prostredníctvom ktorého vám zreteľne zvestujem svoje posolstvo. Ktorý ľudský nositeľ hlasu by mohol prijať celú moc „Slova“? Nikto. A veru, hovorím vám, ešte neviete, čo je „Slovo“.

57. „Slovo“ je život, je láska, je Božie slovo, ale z toho všetkého môže nositeľ hlasu prijať len atóm. Ale tu, v tom lúči svetla, v tej esencii, budete môcť objaviť nekonečné, absolútne, večné.

58. Ak mám hovoriť o sebe, môžem to urobiť prostredníctvom veľkých skutkov, ako aj prostredníctvom malých a obmedzených prejavov. Som vo všetkom, všetko hovorí o mne, veľké aj malé je rovnako dokonalé. Človek musí len vedieť pozorovať, premýšľať a študovať. (284, 2-3)

59. Moje „Slovo“ sa opäť nestalo človekom. V tomto čase som „na oblaku“, symbolu záhrobia, z ktorého vychádza môj lúč, ktorý osvecuje rozum toho, kto hovorí.

60. Páčilo sa Mi zjavovať sa prostredníctvom človeka a moje rozhodnutie je dokonalé. Poznám človeka, lebo som ho stvoril. Považujem ho za hodného, lebo je mojím dieťaťom, lebo vzišiel zo mňa. Môžem ho využívať, lebo na to som ho stvoril, a môžem zjavovať svoju slávu prostredníctvom neho, lebo som ho stvoril, aby som sa v ňom oslavoval.

61. Človek! Je mojím obrazom, lebo je inteligenciou, životom, vedomím, vôľou, lebo má niečo zo všetkých mojich vlastností a jeho duch patrí večnosti.

62. Často ste bezvýznamnejší, než ste si mysleli, a inokedy ste väčší, než si dokážete predstaviť. (217, 15-18)

63. Ak sa trochu zamyslíte a budete študovať Písma, zistíte, že u všetkých prorokov sa prejavoval jediný duchovný obsah, ktorý vo svojich slovách odovzdávali ľuďom. Dávali ľuďom napomenutia, zjavenia a posolstvá bez omylov materializovaného kultu, ktorý ľudia v tých časoch praktizovali. Učili dodržiavať zákon a slovo Božie a pomáhali ľuďom nadviazať spojenie so svojím Nebeským Otcom.

64. Ľud, nenachádzaš veľkú podobnosť medzi tými prorokmi a týmito hlasmi, prostredníctvom ktorých k vám v súčasnosti hovorím? Aj na pery týchto posledných kladiem podstatu svojho zákona, prostredníctvom ich slov sa k vám dostáva moja inšpirácia a z nich žiarivo vyžaruje poučenie, ktoré vyzýva poslucháčov, aby hľadali svojho Pána tým najčistejším spôsobom. Hovoria bez strachu, že medzi mnohými, ktorí ich počúvajú, sú aj vyzvedači alebo fanatici. S oddanosťou plnia svoju úlohu v službe svojho Otca, aby prostredníctvom nich hovoril k ľudstvu a dal mu toto poučenie,

ktoré ľuďom otvorí nové cesty svetla.

65. Ľud, medzi tými prorokmi a týmito nositeľmi hlasu nie je len veľká podobnosť, ale existuje medzi nimi aj dokonalý vzťah. Tí to ohlásili a to, čo tí pred dávnymi časmi predpovedali, teraz prežívajú títo služobníci. (162, 9-11)

66. Nie všetci moji poslovia boli schopní a ochotní pripraviť sa na službu Mne a často som musel zoslať svoje svetlo na nečisté rozumové orgány, ktoré boli zaneprázdnené zbytočnosťami, ak nie priamo hriešnosťou. Svojím zlyhaním vyvolali moju spravodlivosť, lebo ich rozum bol zbavený akejkoľvek inšpirácie a ich pery akejkoľvek výrečnosti, aby vyjadrili božské posolstvo.

67. V týchto prípadoch si zástup poslucháčov zatvoril uši pred tými ubohými prejavmi, ale namiesto toho otvoril svoju dušu, aby v nej pocítil moju prítomnosť a prijal moju podstatu. Ľudia sa živili esenciou, ktorú im v tom okamihu posielalo moje milosrdenstvo; ale nositeľ hlasu zabránil posolstvu, ktoré nepochádzalo z jeho úst, a tak prinútil prítomných viesť dialóg so svojím Majstrom z duše k duši , hoci ešte neboli pripravení prijať moju inšpiráciu v tejto forme. (294, 49)

Forma zjavení

68. Učenie Majstra vždy začína rovnakým spôsobom, lebo obsahuje tú istú lásku. Začína v láske a končí v milosrdenstve — dvoch slovách, v ktorých je obsiahnuté celé moje učenie. Práve tieto vznešené pocity dodávajú duši silu, aby dosiahla sféry svetla a pravdy. (159, 26)

69. Mohli by ste povedať, že vonkajšia forma jazyka, ktorým som hovoril v „Druhom čase“, a tá, ktorú používam teraz, sa líšia, a čiastočne by ste mali pravdu. Lebo Ježiš k vám vtedy hovoril výrazmi a slovnými spojeniami národov, medzi ktorými žil, tak ako to robím dnes s ohľadom na duchovnú povahu tých, ktorí počúvajú moje slovo. Ale duchovný obsah, ktorý sprostredkúva to slovo, ktoré bolo dané vtedy aj dnes, je ten istý, je jediný, je nemenný. Napriek tomu to mnohí prehliadli, ktorých srdcia sú zatvrdnuté a ktorých rozum je uzavretý. (247, 56)

70. Ó, neveriaci! Príďte a často ma počúvajte, moje slovo prekoná vaše pochybnosti. Ak máte dojem, že spôsob vyjadrovania môjho slova nie je rovnaký, aký som mal kedysi, hovorím vám, že sa nemáte držať formy, vonkajšku, ale hľadať zmysel, ktorý je rovnaký.

71. Podstata, zmysel je vždy len jeden, lebo Božstvo je večné a nemenné; ale forma, v akej k vám prichádza zjavenie, alebo prostredníctvom ktorej vám zjavujem ďalšiu časť pravdy, sa vždy prejavuje v súlade s vašou vnímavosťou alebo s vývojom, ktorého ste dosiahli. (262, 45)

Prítomnosť bytostí z druhého sveta pri Kristových poučeniach

72. Veru, hovorím vám, v okamihoch, keď moje slovo preniká ľudským rozumom, sú tu prítomné tisíce a tisíce bezduchých bytostí pri mojom zvestovaní a načúvajú mojim slovám; ich počet je vždy väčší ako počet tých, ktorí sa naladia v hmote. Rovnako ako vy, aj oni pomaly vystupujú z temnoty, aby vstúpili do ríše svetla. (213, 16)

73. Toto moje slovo počujete na Zemi prostredníctvom ľudského rozumu a na vyšších úrovniach života, než je tá vaša, ho počujú aj ich obyvatelia, iné duše; rovnako ako ho počujú duchovné bytosti iných, ešte vyšších úrovní života, ktoré tam majú svoj domov. Lebo tento „koncert“, ktorý Otec v „Tretom čase“ predvádza so svetelnými duchmi, je univerzálny.

74. Povedal som to: Môj lúč je univerzálny, moje slovo a moja (v ňom obsiahnutá) duchovná esencia sú rovnako univerzálne, a dokonca aj na najvyššej úrovni, ktorú duchovia dosiahli, ma počujú. Vy ma v súčasnosti pri tomto zvestovaní počujete tým najnedokonalším spôsobom, akým je ten ľudský.

75. Preto vás teraz pripravujem na vyššie zvesti, aby ste, keď vstúpite do duchovného sveta a úplne opustíte túto Zem, mohli sa zjednotiť s novou úrovňou života, aby ste mohli počuť „koncert“, ktorý Otec predvádza spolu s vaším duchom.

76. Dnes sa ešte nachádzate v hmote, osviežte svoje srdce a svojho ducha týmto slovom, a tie bytosti, ktoré vám na Zemi patrili, ktoré stále nazývate otcom, manželom, manželkou, bratom, dieťaťom, príbuzným alebo priateľom, sú na iných úrovniach života a počujú to isté slovo; ale pre nich je jeho zmysel, jeho podstata iná, aj keď sa tešia z toho istého šťastia, tej istej posily, toho istého povzbudenia a toho istého chleba. (345, 81-82)

77. Do každého sveta posielam lúč svojho svetla. K vám som toto svetlo nechal prúdiť vo forme ľudských slov, tak ako k iným domovom prúdi prostredníctvom inšpirácie.

78. Vo svetle toho božského lúča sa všetky duše zjednotia, keď z neho vytvoria nebeský rebrík, ktorý ich povedie k tomu istému bodu, do duchovného kráľovstva, ktoré je sľúbené vám všetkým, ktorí ste duchovnými časticami mojej božskosti. (303, 13-14)

Časové obmedzenie zjavení

79. Moje kráľovstvo zostupuje na trpiace ľudstvo a moje slovo znie prostredníctvom vyvolených tejto doby, aby tí, ktorí ma počujú, sa stali útechou pre svojich blížnych.

80. Vždy som mal prostredníkov medzi ľuďmi a mojou božskosťou; boli to tí, ktorí boli v srdci mierumilovní a pokorní, ktorých som používal. Teraz pripravujem nových poslov mojich poučení, aby táto radostná zvesť bola medzi ľuďmi prebudením k duchovnému životu.

81. Koľko z tých, ktorí sú schopní splniť vznešenú duchovnú misiu,

ešte spí, roztrúsených po celom svete! Prebudia sa a svoj duchovný pokrok preukážu, keď sa vo veľkorysosti svojich citov stanú užitočnými bytosťami pre svojich blížnych. Budú pokorní a nikdy sa nebudú chváliť nadradenosťou. (230, 61-63)

82. Moje dielo sa musí dostať k ľudstvu v nezmenenej podobe, aby sa vydalo na cestu plnenia môjho zákona tým, že prijme kríž svojho vykúpenia.

83. Sľúbil som to ľuďom, celému ľudstvu, a splním to, lebo moje slovo je slovom kráľa; prostredníctvom mojich učeníkov im pošlem zlatú pšenicu môjho slova a tá bude slúžiť ľuďom na prípravu, aby sa čoskoro mohli tešiť z dialógu z duše k duši. Lebo po roku 1950 sa už ani tu, ani na žiadnom inom mieste nezjavím prostredníctvom rozumu nejakého hlasiteľa. (291, 43-44)

Kapitola 5 – *Dôvod nového Božieho zjavenia*

Božia vôľa spásy

1. Keby na svete nebola nevedomosť, keby netečala krv, keby nebola bolesť a bieda, nebol by dôvod, aby sa môj Duch zhmotnil tým, že by sa stal vnímateľným pre vaše zmysly. Ale vy ma potrebujete. Viem, že len moja láska vás môže v týchto časoch zachrániť, a preto som prišiel.

2. Keby som vás nemiloval – čo by znamenalo, že sa ničíte, a čo by znamenala vaša bolesť? Ale ja som váš Otec – Otec, ktorý v sebe cíti bolesť dieťaťa, lebo každé dieťa je jeho malou súčasťou. Preto vám v každom mojom slove a v každej inšpirácii dávam svetlo pravdy, ktoré pre ducha znamená život. (178, 79-80)

3. Tu som medzi vami a klopem na vaše srdcia. Myslíte si snáď, že môj pokoj je dokonalý, keď vás vidím zapletených do neustálych nepriateľstiev? Preto som prišiel ako Veľký bojovník, aby som bojoval proti temnote a zlu, a so mnou prišli aj duchovia dobra, duchovný svet, aby dokončili moje dielo. Ako dlho bude tento boj trvať? Kým nebudú všetky moje deti zachránené. Ale ja som so sebou nepriniesol bolesť, chcem vás len premeniť láskou. (268, 31)

4. Moje slovo bude pre ľudí opäť nepohodlné, ako v minulosti, ale poviem im pravdu. Bez toho, aby som niekoho zosmiešňoval, nazval som pokrytca pokrytcom, cudzoložníka cudzoložníkom a zloducha zloduchom. Pravda bola skreslená a bolo potrebné, aby opäť zažiarila, tak ako teraz, keď bola pravda utajená, a preto musí opäť vyjsť na svetlo pred očami ľudí. (142, 31)

5. Nie raz, ale viackrát a rôznymi spôsobmi som svojim učeníkom oznamoval a sľuboval svoj druhý príchod. Oznámil som vám znamenia, ktoré budú ohlasovať môj

príchod – znamenia v prírode, udalosti v ľudstve, celosvetové vojny, hriech na vrchole. Aby svet neupadol do omylu a neočakával ma opäť ako človeka, dal som mu vedieť, že Kristus príde „na oblaku“, to znamená v Duchu.

6. Tento sľub sa naplnil. Tu je Majster v Duchu a hovorí k svetu. Tu je Pán pokoja a kráľovstva svetla, ktorý stavia nesmierne veľkú archu, v ktorej ľudia nájdu útočisko a môžu sa zachrániť, ako v „Prvom čase“, keď Noe postavil archu, aby zachránil ľudské semeno. (122, 52-53)

7. Spôsob, akým som sa v tomto čase zjavil, je iný ako v „Druhom čase“, ale môj zámer je rovnaký: zachrániť ľudstvo, vymaniť ho z toho víru, s ktorým sa stretlo na svojej ceste a ktorému nedokázalo uniknúť.

8. Pokušenie sa rozpútalo v celej svojej sile a človek padol ako malé dieťa a prežil veľké utrpenie. Vypíja svoj kalich utrpenia a vo svojej hlbokej zmätenosti volá po Mne, a Otec bol s ním.

9. V kalichu ešte zostali zvyšky kvasu, ale Ja vám pomôžem zniesť tú bolesť, ktorá je dôsledkom vašej neposlušnosti. Blahoslavení ste vy, ktorí ma počúvate, lebo budete silní! Ale čo bude s ostatnými, keď ich postihne to veľké utrpenie? Zlomí sa ich duša pre nedostatok viery? Modlitba Izraela* im musí dať oporu. (337, 38)

** Tento názov sa vzťahuje na nový Boží ľud, „duchovný Izrael“, nie na obyvateľov štátu Izrael alebo na židovský národ ako celok (bližšie pozri kap. 39)*

10. Hľadám vás s nekonečnou láskou. Vložil som do vašej duše toľko milosti a toľko darov, že nie som pripravený stratiť ani jedného zo svojich detí. Ste súčasťou môjho Ducha, ste časťou mojej podstaty – môže byť zlý ten, kto vás hľadá s takou horlivosťou a takou láskou?

11. Vždy, keď zostupujem, aby som vám dal svoje slovo, nachádzam medzi zástupmi „posledných“; sú to tí, ktorí sa ma vo svojich srdciach pýtajú najviac. Ale ja im vychádzam v ústrety a vždy odpovedám na ich otázky.

12. Dnes sa ma tí, ktorí prišli ako poslední, pýtajú, aký je účel môjho návratu, na čo odpovedám, že zmyslom je umožniť človeku, aby sa sám vrátil k svojej pôvodnej čistote. (287, 19-20)

Odstránenie omylov a zovňajškovitých foriem kultu

13. „Tretí čas“ pre ľudstvo úplne nastal. Uplynulo asi 2000 rokov, odkedy som vám dal svoje slovo; no toto učenie napriek uplynulému času ešte nebolo celým ľudstvom spoznané, lebo nie som milovaný všetkými svojimi deťmi. Napriek tomu mi všetci preukazujú úctu, všetci hľadajú jediného Božského Ducha, ktorý je môj. Ale nevidím medzi ľuďmi jednotu, nevidím medzi nimi tú istú vieru, to isté povznesenie a poznanie, a preto prichádzam ako Svätý Duch, aby

som ich zjednotil v sebe, aby som ich zdokonalil svojím učením pravdy, svojím nezmeniteľným slovom, svojím zákonom lásky a spravodlivosti. (316, 4)

14. Zakalený rozum, nedostatok viery, nepoznanie pravdy sú temnotou pre dušu, a preto sa ľudstvo dnes nachádza na scestí. Ako sa rozmnožili tí ľudia, ktorí žijú bez toho, aby vedeli alebo chceli vedieť, kam idú!

15. Vedel som, že pre ľudí príde takýto čas, plný bolesti, zmätku, neistoty a nedôvery. Sľúbil som, že vás zachránim z tejto tmy, a tu som: Som Duch pravdy. Prečo ma chcete znova ako človeka? Nepamätáte si, že som zomrel ako človek a povedal som vám, že vás budem čakať vo svojom kráľovstve? Tým som vám dal na vedomie, že duša je večná, nesmrteľná. (99, 7-8)

16. Moje slovo v tomto čase vám pripomína minulosť, odhaľuje vám tajomstvá a ohlasuje vám to, čo príde. Všetko napraví, čo ľudia skreslili a oslabili; lebo ja ako strážca pravdy prichádzam s mečom svojej horlivosti a spravodlivosti, aby som zničil všetko falošné, rozbil pokrytectvo a lož, aby som opäť vyhnal obchodníkov z chrámu pravdy.

17. Pochopte, že pravdu nemusíte hľadať v knihách, radách alebo prikázaniach ľudí, aby ste dosiahli spásu svojej duše.

18. Všetci musíte byť zachránení, nenachádzam nikoho, kto by už stál na pevnej pôde. Ste stroskotanci uprostred búrlivej noci, v ktorej každý bojuje o svoj vlastný život, bez toho, aby myslel na svojho blížneho, lebo jeho život je v ohrození.

19. Ale veru, hovorím vám, ja som váš jediný Spasiteľ, ktorý opäť prichádza hľadať tých, ktorí zablúdili, lebo sa vzdialili od námornej trasy, ktorou je Zákon. Osvetľujem vašu cestu, aby ste sa dostali na pevninu, do tej požehnanej krajiny, ktorá na vás čaká, lebo vo svojom lone ukrýva nekonečné poklady pre ducha. (252, 37-40)

20. Tak, ako sa kedysi nesprávne vykladali božské pokyny, tak aj v tomto čase bolo skreslené moje učenie; a tak sa stalo nevyhnutným, aby Majster opäť prišiel, aby vám pomohol oslobodiť sa od vašich omylov, keďže len veľmi málo ľudí dokáže samo od seba oslobodiť sa od svojich blúdení.

21. Hoci som vám už vtedy sľúbil, že sa vrátim, musím vám povedať aj to, že som to urobil, lebo som vedel, že príde čas, keď bude ľudstvo v presvedčení, že kráča po ceste mojich učení, veľmi ďaleko od nich; a toto je ten čas, pre ktorý som ohlásil svoj návrat. (264, 35-36)

22. V „Druhom čase“ sa Kristus – ten istý, ktorý k vám v tejto chvíli hovorí – stal človekom a prebýval na zemi. Teraz je však s vami v Duchu a tým napĺňa sľub, ktorý dal ľudstvu: sľub, že sa v novej ére vráti, aby vám priniesol najvyššiu útechu a svetlo pravdy a aby osvetlil a vysvetlil

všetko, čo bolo ľuďom zjavené. (91, 33)

23. Ľudstvo je bez orientácie, ale Ja som prišiel, aby som ho viedol svetlom Ducha Svätého a aby spoznalo zmysel môjho slova.

24. V priebehu času boli spisy, ktoré zanechali moji učeníci, ľuďmi pozmenené, a preto medzi náboženskými vyznaniami vládne nesúlad. Ja však vysvetlím všetky svoje učenia, aby som ľudstvo zjednotil v jedinom svetle a v jedinej vôli. (361, 28-29)

25. Dnes začína pre svet nová etapa, v ktorej bude človek usilovať o väčšiu slobodu v myslení, v ktorej bude bojovať, aby prelomil reťaze otroctva, ktoré so sebou ťahal jeho duch. Je to čas, v ktorom uvidíte, ako národy v túžbe po duchovnej potrave a pravom svetle prekračujú hranice fanatizmu, a hovorím vám, že nikto, kto aspoň na okamih zažije šťastie cítiť sa slobodný, aby premýšľal, bádal a konal, sa už nikdy dobrovoľne nevráti do svojho väzenia. Lebo teraz jeho oči uzreli svetlo a jeho duch bol uchvátený Božskými zjaveniami. (287, 51)

26. Vedel som, že ľudia budú z generácie na generáciu stále viac mystifikovať moje učenie, meniť môj zákon a falšovať pravdu. Vedel som, že ľudia zabudnú na môj sľub, že sa vrátim, a že sa už nebudú považovať za bratov, ale budú sa navzájom zabíjať najkrutejšími, najzbabelšími a najneľudskejšími zbraňami.

27. Ale teraz nastal čas a sľúbený deň, a tu som. Neodsudzujte spôsob, ktorý som si zvolil, aby som sa vám zjavil; lebo nie svet má súdiť mňa, ale ja som ten, kto súdi ľudstvo, lebo teraz je čas jeho súdu.

28. Vytváram kráľovstvo v srdciach ľudí – nie pozemské kráľovstvo, ako mnohí očakávajú, ale duchovné – ktorého moc pramení z lásky a spravodlivosti a nie z mocností sveta.

29. Vidím, že niektorí sú prekvapení, keď ma počujú takto hovoriť; ale pýtam sa vás: Prečo si ma vždy chcete predstavovať odetého v hodváb, zlato a drahokamy? Prečo chcete, aby moje kráľovstvo bolo vždy z tohto sveta, keď som vám zjavil opak? (279, 61-64)

30. Už som vám predpovedal, že boj bude prudký, lebo každý považuje svoje náboženstvo za dokonalé a svoj spôsob jeho vyznávania za bezúhonný. Ale hovorím vám, že keby to tak bolo, nemal by som dôvod prísť v tomto čase a hovoriť k vám.

31. Prostredníctvom inšpirácie vám dávam hlboko duchovné učenie, lebo vidím, že vo vašich kultových formách vládne pohanské náboženstvo a že zlé semeno fanatizmu vás otrávilo nevedomosťou a pocitmi nenávisti.

32. Môj meč svetla je v mojej pravej ruke, ja som bojovník a kráľ, ktorý ničí všetko, čo sa vzpiera, všetko existujúce zlo a všetko falošné. Keď sa môj boj skončí a srdcia sa naučia zjednotiť, aby sa modlili a žili, pohľad vášho ducha ma objaví v

nekonečnom svetle a vo večnom pokoji. „Toto je moje kráľovstvo," poviem vám, „a ja som váš kráľ, lebo na to som tu a na to som vás stvoril: aby som vládol." (279, 72-74)

Osvietenie o skutočnom živote

33. Všetci ľudia vedia, že som Otcom všetkého stvoreného a že osud bytostí je vo Mne. Napriek tomu som od nich nedostal ani ich pozornosť, ani ich úctu. Aj oni stvorili, sú tiež pánmi a veria, že majú moc nad osudom svojich blížnych – prečo by sa teda mali skláňať predo Mnou?

34. Takýmto spôsobom človek skúšal moju trpezlivosť a vyzýval moju spravodlivosť. Dal som mu čas, aby našiel pravdu, ale on nechcel prijať nič odo mňa. Prišiel som ako Otec a nebol som milovaný; potom som prišiel ako Učiteľ a nebol som pochopený; ale keďže je potrebné zachrániť ľudstvo, prichádzam teraz ako Sudca. Viem, že človek sa bude búriť proti mojej spravodlivosti, lebo ma nepochopí ani ako Sudcu a bude hovoriť, že Boh sa pomstil.

35. Chcel by som, aby všetci pochopili, že Boh nemôže živieť pocity pomsty, lebo Jeho láska je dokonalá. Rovnako tak nemôže posielať bolesť; ste to vy sami, ktorí ju priťahujete svojimi hriechmi. Moja božská spravodlivosť stojí nad vaším utrpením a dokonca aj nad vašou smrťou. Bolesť, prekážky, neúspechy sú skúškami, ktoré si človek neustále sám ukladá , a plody jeho semien sú tým, čo postupne žne. Mne stačí, aby som pri každej z týchto životných kríz nechal preniknúť svoje svetlo do vášho ducha, aby dosiahol spásu. (90, 5-7)

36. Je to Duch pravdy, ktorý zostupuje, aby objasnil tajomstvá a zjavil vám potrebné poznanie, aby ste sa tešili zo skutočného života. Je to božská útecha, ktorá sa vylieva na vaše utrpenia, aby vám svedčila o tom, že božský súd nie je trestom ani pomstou, ale súdom lásky, ktorý vás má priviesť k svetlu, k pokoju a k blaženosti. (107, 24)

37. Vedzte, že ten, kto rozumie a spoznáva niečo z toho, čo je vyhradené tým, ktorí sa povznášajú, už nemôže odtrhnúť svojho ducha od toho svetla, ktoré mu bolo zjavené. Či už vstúpi do neznámych svetov, alebo sa znova a znova vráti na Zem: to, čo raz prijal ako božskú iskru svetla, bude znova a znova vyvierať z najčistejšej časti jeho bytosti ako tušenie, ako božská inšpirácia. Občas to ožije ako sladké prebudenie alebo ako nebeský spev, ktorý zaplaví srdce radosťou, ako túžba po návrate do duchovnej vlasti. To je to, čo moje učenie znamená pre duše, ktoré sa vracajú do tohto života. Zdá sa, že duch zabúda na svoju minulosť, ale v skutočnosti nestráca vedomie môjho poučenia.

38. Tým, ktorí pochybujú, že je to Božie Slovo, ktoré k nim v tejto chvíli a v tejto forme hovorí, hovorím, že ak mi nechcú dať to meno, ak nechcú pripísať toto slovo Božskému Majstrovi, nech si vezmú na srdce

zmysel tohto učenia, nech sa dostanú k podstate každej jeho myšlienky; a ak pri premýšľaní o tom, čo počuli, dospejú k záveru, že obsahuje svetlo a pravdu pre ľudstvo, nech to použijú ako meradlo pre svoje kroky na zemi a tým premenia svoj život.

39. Viem, že vám odovzdávam pravú múdrosť; to, čomu ľudia veria, nemení na mojej pravde ani v najmenšom. Je však potrebné, aby človek mal istotu v tom, čomu verí, čo vie a čo miluje. Len preto sa v mojich prejavoch občas znižujem na úroveň ľudstva, aby ma tak mohlo spoznať. (143, 54-56)

40. Predstava, ktorú majú ľudia o Mne, je veľmi obmedzená, ich poznanie duchovna veľmi malé, ich viera veľmi slabá.

41. Náboženstvá spia v storočnom sne, bez toho, aby urobili jediný krok vpred, a keď sa prebudia, sú aktívne len vo svojom vnútri a neodvážia sa preraziť kruh, ktorý si vytvorili svojimi tradíciami.

42. Budú to práve tí, ktorých pohŕdajú, chudobní, prostí a nevzdelaní, ktorí v túžbe po svetle, po čistom duchovnom prostredí, po pravde a pokroku opustia tento kruh. Sú to práve oni, ktorí rozozvučia zvon a budíček, keď pocítia, že prichádza čas mojich nových zjavení vo veku duchovného prebudenia.

43. Ľudia chcú objaviť tajomstvo duchovného života – tej existencie, do ktorej musia neodvolateľne vstúpiť a ktorú práve preto chcú spoznať.

44. Ľudia sa pýtajú, prosia, žiadajú o svetlo z milosrdenstva, lebo cítia potrebu prípravy; no ako odpoveď na všetko sa im hovorí, že duchovný život je tajomstvom a že túžba odhaliť závoj, ktorý ho zakrýva, je aroganciou a rúhaním.

45. Veru, hovorím vám, tí, ktorí smädia po pravde a po svetle, nenájdu na svete prameň, ktorého voda uhasí ich smäd. Budem to ja, kto z neba zosiela tú vodu múdrosti, po ktorej duše túžia piť. Nechám svoj prameň pravdy vylievať na každý duch a každý rozum, aby sa „tajomstvá“ rozplynuli. Lebo vám ešte raz hovorím, že to nie som ja, kto sa pred ľuďmi zahalí do tajomstiev, ale ste to vy, ktorí ich vytvárajú.

46. V vašom Otcovi síce vždy bude niečo, čo nikdy nepoznáte, ak vezmete do úvahy, že Boh je nekonečný a vy ste len časticami. Ale to, že nemáte vedieť, kým ste vo večnosti, že máte byť pre seba samých nepreniknuteľným tajomstvom a že musíte čakať, kým nevstúpite do duchovného života, aby ste to spoznali – to som ja nepredpísal.

47. Je pravda, že v minulosti sa k vám takto nehovorilo a nebola vydaná ani žiadna rozsiahla výzva, aby ste prenikli do svetla duchovných poznatkov; ale len preto, lebo ľudstvo v minulosti nepociťovalo takú naliehavú potrebu vedieť, akú pociťuje dnes,

ani nebolo duchovne a rozumovo schopné pochopiť. Hoci vždy hľadala a pátrala, robila to skôr zo zvedavosti ako zo skutočnej túžby po svetle.

48. Aby ľudia našli cestu, ktorá ich vedie k tomuto svetlu, a aby boli schopní prijať túto vodu zo zdroja života a múdrosti, musia najprv vzdať sa každého vonkajšieho kultu a zo svojich sŕdc odstrániť každý fanatizmus. Keď potom začnú vo svojich srdciach cítiť prítomnosť živého a všemocného Boha, pocítia, ako z najhlbšieho vnútra ich bytosti stúpa nová, neznáma zbožnosť , plná citu a úprimnosti, plná povznesenia a srdečnosti, ktorá bude skutočnou modlitbou, zjavenou Duchom.

49. To bude začiatok jeho vzostupu k Svetlu, prvý krok na ceste k duchovnému prebudeniu. Keď Duch môže človeku zjavovať skutočnú modlitbu, bude mu môcť zjavovať aj všetky schopnosti, ktoré má, ako aj spôsob, ako ich rozvinúť a nasmerovať na cestu lásky. (315, 66 75)

50. V mojom zvestovaní môžete nájsť tie isté poučenia ako v „Druhom čase“; ale v tejto ére som vám prostredníctvom svetla môjho Svätého Ducha zjavil to, čo je nevyzpytateľné, a v dialógu z Ducha k Duchu vám budem naďalej zjavovať nové a veľmi veľké učenia. Celý obsah Šiesteho pečate vám zverejním v tejto ére zjavenia, ktorá vás pripraví na čas, keď otvorím Siedme pečate. Tak budete čoraz viac spoznávať „nevyčerpateľné“; tak zistíte, že duchovný svet je domovom všetkých duší, nekonečným a úžasným otcovským domom, ktorý na vás čaká vo vysokom záhrobí, kde dostanete odmenu za skutky, ktoré ste s láskou a milosrdenstvom vykonali pre svojich blížnych. (316, 16)

Vývoj, duchovné zdokonaľovanie a vykúpenie človeka

51. Nedávam vám svoje poučenie len ako morálnu uzdu pre vašu hmotnú prirodzenosť; skôr s ním môžete vystúpiť na vyššie výšky svojho duchovného zdokonalenia.

52. Nezakladám medzi vami žiadne nové náboženstvo, toto učenie nepopiera existujúce náboženstvá, ak sú založené na mojej pravde. Toto je posolstvo božskej lásky pre všetkých, výzva pre všetky spoločenské inštitúcie. Kto pochopí Boží zámer a plní moje prikázania, bude sa cítiť vedený k pokroku a vyššiemu rozvoju svojej duše.

53. Pokiaľ človek nepochopí duchovnosť, ktorú musí mať vo svojom živote, mier sa ešte dlho nestane realitou na svete. Kto však plní môj zákon lásky, nebude sa báť ani smrti, ani súdu, ktorý čaká na jeho dušu. (23, 12-13)

54. Týmito zjaveniami vám nechcem priniesť len mier na svete a zmierniť vaše utrpenie telesnou úľavou. Týmto prejavom vám dávam veľké učenia, ktoré k vám hovoria o vašom duchovnom vývoji. Lebo keby som vám chcel priniesť len

svetské statky – veru, hovorím vám, na to by stačilo poveriť vedcov, ktorých osvecujem intuíciou a ktorým by som odhalil tajomstvá prírody, aby z nej čerpali liečivý balzam na uzdravenie vašich telesných utrpení.

55. Moje dielo vám chce ukázať ďalšie obzory, za hranicami vašej planéty, s tým nekonečným množstvom svetov, ktoré vás obklopujú – obzory, ktoré nemajú konca, ktoré vám ukazujú cestu k večnosti, ktorá vám patrí. (311, 13-14)

56. Moje duchovné učenie má rôzne ciele alebo úlohy: jednou z nich je utešiť dušu v jej vyhnanstve a dať jej na vedomie, že Boh, ktorý ju stvoril, na ňu večne čaká vo svojom kráľovstve pokoja. Ďalšou je dať jej vedieť, o koľko darov a schopností môže disponovať, aby dosiahla svoju spásu a povznesenie alebo zdokonalenie.

57. Toto slovo prináša posolstvo duchovnosti, ktoré otvára ľuďom oči, aby mohli hľadieť na skutočnosť tvárou v tvár, ktorú veria, že nájdu len v tom, čo vidia, v tom, čo sa dotýkajú, alebo v tom, čo dokazujú svojou ľudskou vedou, bez toho, aby si uvedomili, že tým nazývajú pominuteľné „realitou“ a to večnú, kde existuje skutočná realita, nepoznajú a popierajú.

58. Nech toto posolstvo putuje od národa k národu, od domu k domu a zanecháva svoje semeno svetla, útechy a pokoja, aby sa ľudia na chvíľu zastavili a dopriali svojmu duchu oddych, ktorý je nevyhnutný na to, aby sa zamyslel a spomenul si, že každý okamih môže byť okamihom jeho návratu do duchovného sveta a že od jeho skutkov a semien na svete závisí ovocie, ktoré zožne pri svojom príchode do duchovného života. (322, 44-46).

Kapitola 6 – *Tretie zmluva a veľká kniha života*

Kniha Božej lásky, pravdy a múdrosti

1. Kniha môjho slova je knihou božskej a pravej lásky; v nej nájdete nemennú pravdu. Siahnite po nej a nájdete múdrosť, ktorá vám pomôže rozvíjať sa a dosiahnuť pokoj vo večnosti. Zahynie ten, kto skreslí alebo zmení jej zmysel, a ten, kto vynechá alebo pridá jediné slovo, ktoré nie je v súlade s mojim dokonalým učením, vážne poruší môj zákon.

2. Zachovajte toto slovo v jeho pôvodnej čistote, lebo je to najkrajšie dedičstvo, ktoré zanechám ľuďom. Zapíšte si moje poučenie a zverejňujte ho svojim blížnym; verne ho uchovávajte, lebo ste zodpovední za toto dedičstvo.

3. Zajtra v ňom človek nájde podstatu môjho zjavenia, ktorá ho svetlom svojich učení povedie na cestu pravdy.

4. Tieto spisy budú odovzdávané z rodičov na deti ako prameň živej vody, ktorého prúd bude nevyčerpateľne vyvierať a pretekať zo srdca do srdca. Študujte Veľkú knihu života, knihu duchovného prebudenia, ktorá vám vysvetlí božské zjavenia, ktoré ste dostali v priebehu vekov.

5. Neprisľúbil som vám snáď, že každé poznanie bude obnovené vo svojej pôvodnej pravde? Lebo toto je čas, ktorý vám bol ohlásený.

6. V pravde vám hovorím: Kto premýšľa nad poučeniami mojej knihy a skúma ich s úprimnou túžbou povzniesť svoje poznanie, získa pre svoju dušu svetlo a pocíti ma bližšie pri sebe.

7. Mýty z minulosti i súčasnosti padnú; všetko priemerné a falošné sa zrúti; lebo príde čas, keď sa už nebudete môcť živiť nedokonalosťami, a vtedy sa duša vydá na cestu hľadania pravdy, aby jej slúžila ako jediná potrava.

8. V týchto poučeniach nájde ľudstvo podstatu mojich zjavení, ktorú doteraz z nedostatku duchovnosti nepochopilo. Od pradávna som vám ju zveroval prostredníctvom svojich poslov, poslanov a „tlmočníkov“, avšak slúžila vám len na to, aby ste z nej vytvárali mýty a tradície. Premýšľajte a študujte toto učenie s úctou a láskou, ak si chcete ušetriť storočia zmätku a utrpenia. Ale majte na pamäti, že svoju úlohu nesplníte, ak sa uspokojíte len s vlastníctvom tejto knihy; nie, má vás prebudiť a poučiť, ak chcete byť skutočne mojimi učeníkmi. Učte príkladom, láskou a ochotou pomáhať, ktoré som vám ukázal. (20, 1-8)

9. Kniha môjho poučenia pozostáva z učení, ktoré som vám v tomto čase diktoval prostredníctvom ľudského rozumu. S touto knihou, ktorú ľudstvo nakoniec uzná za Tretie Zákony, máte brániť moju božskú vec.

10. Ľudstvo pozná iba zákon „Prvého času“ a to, čo je napísané v Prvom a Druhom zákone; tretí však teraz zjednotí a opraví to, čo ľudia z nedostatku prípravy a pochopenia skreslili. Ľudstvo bude musieť študovať moje posolstvo, aby preniklo do podstaty každého slova a objavilo jediný ideál, jedinú pravdu, jedno a to isté svetlo, ktoré ho povedie k duchovnosti. (348, 26)

11. Zjavujem vám to, čo vám vedec nemôže naučiť, lebo to nepozná. Zaspal vo svojej pozemskom veľkosti a nevznesol sa ku Mne v túžbe po mojej múdrosti.

12. Srdcia duchovných, ktorí mali v rôznych sektách a náboženských spoločenstvách učiť duchovné poznanie, ktoré je veľkosťou a bohatstvom pre ducha, sa uzavreli.

13. Videl som, že zákon a učenia, ktoré som v minulosti zanechal ľudstvu, boli skryté a nahradené obradmi, vonkajšími kultmi a tradíciami.

14. Ale vy, ktorí hlboko chápete, že podstata tohto slova je rovnaká ako tá, ktorú Izrael prijal na vrchu Sinaj a

ktorú zástupy ľudí v „druhom čase“ počuli z úst Ježiša, máte svojou úctou k Bohu a svojimi skutkami učiť, že nesmie sa zabúdať na Boží zákon kvôli dodržiavaniu pošetilých tradícií, ktoré nie sú prospešné pre dušu. (93, 10-13)

15. Pripomenul som vám mená mojich poslov, prostredníctvom ktorých ste prijali posolstvá, prikázania, proroctvá a poučenia.

16. Týmto spôsobom som zjednotil obsah všetkých minulých poučení do jedného jediného poučenia.

17. Spiritualizmus je dedičstvom, v ktorom sa Tri Zákony zjednocujú v jednej duchovnej knihe. (265, 62-64)

18. Toto učenie, ktoré sa nazýva duchovným, lebo zjavuje duchovno, je cestou predurčenou pre človeka, na ktorej spozná svojho Stvoriteľa, bude Mu slúžiť a milovať Ho. Je to kniha, ktorá učí ľudí milovať svojho Otca vo svojom blížnom. Spiritualizmus je zákonom, ktorý prikazuje dobro, čistotu a dokonalosť.

19. Povinnosť dodržiavať tento zákon platí pre všetkých; napriek tomu nikoho nenúti, aby ho plnil, lebo každý duch má slobodnú vôľu, aby sa jeho boj a všetky jeho činy mohli pri súde započítať ako jeho vlastné zásluhy.

20. Uvedomte si teda, že toto učenie je plameňom božskej lásky, ktorý osvecuje všetkých mojich detí od prvého po posledného a dáva im teplo. (236, 20-22)

Vzťah medzi učením o duchu a Ježišovým učením

21. Duchovné učenie nie je teória, je to praktické poučenie tak pre ľudský život, ako aj pre život duše. Neexistuje žiadne iné, komplexnejšie a dokonalejšie poučenie ako toto. Sprevádza vás ešte skôr, ako prídete na zem, nasleduje vás počas celého vášho pôsobenia na tomto svete a splynie s vašou dušou, keď sa vráti do svojho predchádzajúceho domova.

22. Nebudem to ja, kto z vašich bohoslužieb odstráni liturgiu a tradície – bude to duch človeka, ktorý sa mimovoľne povznáša nad svoje staré predstavy tvárou v tvár potrebe väčšieho svetla, ktoré osvetľuje jeho cestu vývoja. Čoskoro človek pochopí, že jediné, čo môže Bohu obetovať, je prejavovanie lásky, lebo láska znamená dobro, milosrdenstvo, múdrosť a spravodlivosť.

23. Spiritualizmus nevymaže ani jedno zo slov, ktoré kedysi hlásal Kristus. Ak by to tak nebolo, nemohol by si dávať tento názov, lebo by sa postavil proti pravde. Ako by mohlo byť toto slovo proti tamtomu, keď ho predsa vyslovuje ten istý Majster. Keby ste skutočne prenikli do zmyslu tohto učenia, videli by ste, že moje dnešné slovo je vysvetlením alebo objasnením všetkého, čo som kedysi povedal. Preto je ľudstvo dneška a budúcnosti schopné pochopiť viac ako generácie minulé, a preto aj

plniť zákon čistejším, vyšším a pravdivejším spôsobom.

24. Ak budete pozorne sledovať svojich blížnych pri vykonávaní náboženských obradov, uvidíte, že to, čo bolo kedysi predmetom ich uctievania, teraz vnímajú bez vnútorného záujmu. Dôvodom je to, že duša sa sama prebúdza a túži po tom, čo ju skutočne môže nasýtiť. Preto vám hovorím, že vonkajšie vykonávanie kultu tohto ľudstva je odsúdené na zánik. (283, 27-30)

25. V tejto skromnej a jednoduché, ale Božím svetlom naplnené knihe nájdu ľudia objasnenie všetkých svojich pochybností, objavia doplnenie poučení, ktoré boli v minulosti zverejnené len čiastočne, a nájdu jasný a jednoduchý spôsob, ako vysvetliť všetko, čo je v starých textoch skryté v symbolike.

26. Kto sa po prijatí tohto duchovného posolstva presvedčí o pravde jeho obsahu a začne bojovať proti svojej túžbe po zmyslových vnemoch, proti svojmu modlárstvu a fanatizmu, očistiť svoj rozum a srdce od všetkých tých nečistôt, oslobodí svoju dušu a prinesie jej radosť a mier, lebo teraz bude môcť bojovať o dosiahnutie večnosti, ktorá ju čaká. Ale tí, ktorí pokračujú vo svojom vonkajšom vykonávaní kultu, ktorí sa upínajú na lásku k tomu, čo patrí svetu, a ktorí neveria v rozkvet alebo vývoj duše – veru, hovorím vám, tí zostanú pozadu a budú roniť slzy, keď si uvedomia svoju zaostalosť a svoju nevedomosť. (305, 4-5)

Spory kvôli novému slovu

27. Ak sa vám moje učenie zdá natoľko cudzie, že si myslíte, že ste také slová ešte nikdy nepočuli, hoci ma poznáte, hovorím vám, že vaše prekvapenie je dôsledkom toho, že ste zanedbali preskúmať podstatu toho, čo som vám zjavil v minulosti. Z tohto dôvodu sa vám toto učenie môže zdať cudzie alebo nové, hoci toto svetlo bolo v skutočnosti vždy prítomné vo vašom živote. (336, 36)

28. Moje učenie v tomto aj v „Druhom čase“ otrasie ľudstvom. Pokrytci sa budú musieť vyrovnať s pravdivosťou. Faloš zhodí svoju masku a pravda zažiari. Pravda premôže lož, ktorá zahalila tento svet.

29. Človek bude schopný pochopiť a rozpoznať všetko, čo obsahuje rozum a pravdu; avšak všetko, čo ho nútili veriť, aj keď tomu nerozumel, sám odmietne. Preto sa moje učenie rozšíri, lebo vyžaruje svetlo, ktoré ľudia potrebujú. Vám pripadá veľká časť tohto diela tým, že svojim blížnym zjavujete jeho počiatok a jeho cieľ. (237, 28-29)

30. Ľudstvo hladuje po mojom slove, po mojej pravde. Ľudia túžia a prahnú po svetle pre svoj rozum, volajú po spravodlivosti a očakávajú útechu. Toto je rozhodujúci čas. Veru, hovorím vám, mnohé predstavy, teórie a dokonca dogmy, ktoré sa po stáročia považovali za pravdy, sa zrútia a budú zavrhnuté ako falošné. Fanatizmus a modlárstvo budú bojovať a

odstraňovať tí, ktorí boli nimi najviac posadnutí a viazaní. Božie poučenia budú pochopené, ich svetlo, obsah a podstata budú pochopené a vnímané.

31. Keď sa po čase skúšok, počas ktorého budú vedci prežívať veľké zmätky, v ich duchu rozsvieti svetlo a oni začnú počuť hlas svojho ducha, objavia to, o čom sa im ani nesnívalo.

32. Znovu vám hovorím: bdejte! Lebo v čase sporov medzi vierovyznaniami a doktrínami, náboženstvami a vedami si mnohí ľudia budú myslieť, že vedomosti, ktoré im poskytli ich knihy, budú zbraňou, s ktorou môžu poraziť mojich nových učeníkov, keďže vedia, že vy nemáte so sebou žiadne knihy. (150, 11 13)

33. Povedal som vám, učeníci, že budete konfrontovaní s veľkými cirkvami a menšími sektami; ale nebojte sa ani jedných, ani druhých. Pravda, ktorú som vám zveril, je zrejmá, slovo, ktoré som vás naučil, je zvonku jasné a jednoduché, ale svojím významom hlboké až do nekonečna, a sú to silné zbrane, s ktorými budete bojovať a víťaziť.

34. Ale hovorím vám: Vznikne na zemi národ, plný materializmu a nevery, ktorý vám bude upierať právo nazývať sa Izraelom, popierať vaše svedectvo, že ste zažili druhý príchod Mesiáša, a tým národom je židovský národ. Nenapadlo vás to? Ten národ očakáva vo svojom strede príchod svojho Mesiáša, svojho Spasiteľa, ktorý mu prinesie spravodlivosť a opäť ho postaví nad všetky národy zeme. Ten národ vie, že som vždy prichádzal k nemu, a v tomto „Tretom čase“ povie: ‚Prečo by mal Boh prísť k inému národu?‘ — Ale hľa, tu sú moje poučenia! (332, 10)

35. Toto duchovné spoločenstvo tu žije nepoznané. Svet nevie o vašej existencii, mocní si vás nevšímajú, ale blíži sa boj medzi spiritualistami a „kresťanmi“, medzi spiritualistami a Židmi. Tento boj je nevyhnutný pre zavedenie môjho učenia medzi celé ľudstvo. Potom sa Starý zákon spojí s Druhým a Tretím do jedinej podstaty.

36. Mnohým z vás sa to môže zdať nemožné; pre Mňa je to to najprirodzenejšie, najsprávnejšie a najdokonalejšie. (235, 63-64)

Veľká kniha pravého života

37. Moje slovo zostane navždy zapísané, z neho zostavíte Knihu tretieho času, Tretieho zákona, posledné posolstvo Otca; lebo vo všetkých troch vekoch mal Boh svoje „zlaté perá“*, aby zanechal ľudstvu svoju múdrosť. * Tento pojem sa vzťahuje na označenie tých účastníkov Božích zjavení, ktorí mali za úlohu stenograficky zaznamenávať Slovo Pána.

38. Mojžiš bol prvým „zlatým perom“, ktorého sa Otec použil, aby udalosti „Prvého času“ zapísal nezmazateľnými písmenami na zvitok. Mojžiš bol „zlatým perom“ Jehovu.

39. Spomedzi mojich apoštolov a nasledovníkov „Druhého času“ mal Ježiš štyri „pera“, a to boli Matúš, Marek, Lukáš a Ján. To boli „zlaté perá“ Božského Majstra. Keď však nastal čas, kedy sa mal Starý zákon zjednotiť s Novým zákonom putami lásky, poznania a duchovného pokroku, vznikla z nich jediná kniha.

40. Teraz, v „Tretom čase“, keď máte opäť moje slovo, som takisto vymenoval „zlaté perá“, aby to zostalo zachované v písomnej podobe.

41. Keď príde čas, zostavíte jednu jedinú knihu a táto kniha, ktorá patrí „Tretieho času“, bude – keď na to príde čas – rovnako zjednotená s knihou Druhého a Prvého času, a potom zo zjavení, proroctiev a slov „Trojice časov“ vznikne Veľká kniha života* na povznesenie všetkých duší.

** Vysvetľujúci text z poučenia 85, verš 24, Knihy pravého života: „Nemusíte sa snažiť, aby sa tento (v súčasnosti vznikajúci) testament alebo kniha spojili s predchádzajúcimi, lebo som to bol Ja, kto v tejto knihe spojil zjavenia a poučenia Troch čias tým, že som z nich vybral podstatu, aby som vytvoril jediné posolstvo.“*

42. Potom spoznáte, že všetky slová – od prvého po posledné – sa naplnili v pravde a v duchu, že všetky proroctvá boli predvídaným priebehom dejín, ktorý zjavil Otec ľudstva. Lebo len Boh môže dať zapísať udalosti, ktoré nastanú. Keď proroci hovorili, neboli to oni, ale Boh to urobil prostredníctvom nich.

43. Svojmu novému vyvolenému som poskytol dostatočnú prípravu, akú mali Mojžiš a štyria učeníci „Druhého času“, aby bolo moje slovo zapísané v úplnej čistote, v plnej jasnosti a pravde, lebo je určené pre budúce generácie; ale ak by niekto mal v úmysle niečo pridať alebo z tej knihy vyškrtnúť, budem vás volať na zodpovednosť.

44. Nuž, moje milované deti: Kto prikladá význam knihe, ktorú začínate zostavovať? V skutočnosti – nikto! Ale príde čas, keď vás ľudstvo plné túžby a zvedavosti bude prosiť o vašu knihu, a vtedy sa prebudí, bude skúmať moje slovo a diskutovať o ňom. V tomto spore o myšlienky sa vynoria strany – vedci, teológovia a filozofi. Svedectvo vášho slova a Kniha múdrosti budú priniesené národom a všetci budú hovoriť o mojom učení. To bude začiatok novej bitky, vojny slov, myšlienok a ideológií; ale nakoniec, keď všetci v pravde a v duchu spoznajú, že Veľká kniha života bola napísaná Pánom, budú sa bratsky objímať a milovať, ako je to moja vôľa.

45. Prečo nestačilo slovo Hospodinovo v „prvom čase“ na zjednotenie sveta a nedokázalo to ani Ježišovo učenie v druhom čase? Prečo v tomto čase nestačilo, že od roku 1866 zverujem svoje slovo, aby sa národy milovali a žili v mieri? Je potrebné, aby tri knihy tvorili jednu, aby toto slovo osvietilo celý svet.

Potom bude ľudstvo nasledovať toto svetlo a kliatba Babylona bude zrušená, lebo všetci ľudia budú čítať Veľkú knihu pravého života, všetci budú nasledovať to isté učenie a budú sa milovať v Duchu a v pravde ako deti Božie. (358, 58-66).

Kapitola 7 – *Účinok a význam duchovného učenia*

Účinok zjavení

1. Tu, tvárou v tvár tomuto slovu, nie je človek, ktorý by sa nezachvel vo vnútri i navonok svojej bytosti, to znamená v duchu i v tele. Kým ma tu počúva, myslí na život, na smrť, na Božskú spravodlivosť, na večnosť, na duchovný život, na dobro a na zlo.
2. Keď počuje môj hlas, cíti v sebe prítomnosť svojej duše a spomína si, odkiaľ pochádza.
3. V krátkom čase, keď ma počúva, cíti sa ako jedno so všetkými svojimi blížnymi a v hĺbke svojej bytosti ich spoznáva ako svojich skutočných súrodencov, ako súrodencov v duchovnej večnosti, ktorí sú mu dokonca bližší ako tí, ktorí sú mu blízki len podľa tela, lebo toto je na zemi len dočasné.
4. Niet muža ani ženy, ktorí by sa, keď ma počujú, necítili, že ich pozorujem. Preto sa nikto neodváži skrývať alebo prikrášľovať pred Mnou svoje škvrny. A ja ich zviditeľňujem, ale bez toho, aby som niekoho verejne zosmiešňoval, lebo som sudca, ktorý nikdy nikoho nezosmiešňuje.
5. Hovorím vám, že medzi vami objavujem cudzoložníkov, vrahov detí, zlodejov, nečistoty a neduhy, ktoré sú ako malomocenstvo na duši tých, ktorí zhrešili. Ale nepreukazujem vám len pravdu svojho slova tým, že vám ukazujem, že som schopný odhaliť previnenia vášho srdca. Chcem vám tiež dokázať silu svojho učenia tým, že vám dám zbrane na porážku zla a pokušení, tým, že vás naučím, ako dosiahnuť obnovu, a tým, že vo vašej podstate prebudím túžbu po dobrom, vznešenom a čistom a absolútnu nechuť voči všetkému nečestnému, všetkému falošnému a všetkému, čo škodí duši. (145, 93 65-68)
6. Dnes ešte žijete v pochmúrnych dňoch, ktoré predchádzajú svetlu. A predsa – keďže toto svetlo využíva malé rozjasnenia vášho zamračeného neba, preniká cez ne letmými lúčmi, ktoré dopadajú na niektoré miesta Zeme a dotýkajú sa sŕdc a rozvibrujú a prebudia duše.
7. Všetci, ktorých toto svetlo prekvapilo, zastavili sa na svojej ceste a spýtali sa: „Kto si?“ A Ja som im odpovedal: „Ja , som svetlo sveta, som svetlo večnosti, som pravda a láska. Ja som Ten, ktorý sľúbil, že sa vráti, aby k vám prehovoril, Ten, o ktorom sa hovorilo, že je ‚Slovo‘ Božie.“
8. Tak ako Saul na ceste do Damasku, aj oni pokorili všetku svoju pýchu, premohli svoju

namyslenosť a sklonili svoju tvár v pokore, aby Mi zo srdca povedali: „Môj Otče a Pane, odpusť mi, teraz chápem, že som ťa nevedomky prenasledoval!“

9. Od tej chvíle sa tieto srdcia stali malými nasledovníkmi; lebo v tomto „Tretom čase“ sa medzi mojimi novými učeníkmi dodnes neobjavil žiadny apoštol s takou oddanosťou ako ten, ktorý ma tak veľmi prenasledoval v mojich učeníkoch a ktorý ma potom s takou horlivosťou miloval. (279, 21-24)

10. Cirkvi upadli do stáročného spánku rutiny a stagnácie, zatiaľ čo pravda zostala skrytá. Avšak tí, ktorí poznajú prikázania Jehovu a slovo Božieho Majstra, musia v tomto hlase, ktorý k vám teraz hovorí, rozpoznať hlas Ducha pravdy, ktorý bol sľúbený pre tieto časy. (92, 71)

11. Viem, že mnohí budú pobúrení, keď sa s týmto slovom zoznámia; ale budú to tí, ktorí vo svojom duchovnom zmätku nechcú uznať, že v človeku okrem ľudskej prirodzenosti existuje aj duchovná časť bytia — alebo tí, ktorí síce veria v ľudskú dušu, ale viazaní zvykom svojich tradícií a svojich náboženských presvedčení popierajú, že pre dušu existuje nekonečne dlhá cesta vývoja. (305, 65)

12. Zanechám tieto slová zapísané a dostanú sa k mojim budúcim učeníkom, a keď ich budú študovať, nájdu ich svieže a živé a ich duch sa zachveje od radosti, lebo pocítia, že je to ich Majster, kto k nim v tom okamihu hovorí.

13. Myslíte si, že všetko, čo som vám povedal, je určené len pre tých, ktorí ma počúvali? Nie, milovaný ľud, svojím slovom hovorím k prítomným i neprítomným, k dnešku, k zajtrajšku a ku všetkým časom; k tým, ktorí umierajú, k živým a k tým, ktorí sa ešte len narodia. (97, 45-46)

Poznanie a nádej z nového slova

14. Ja som Slovo lásky, ktoré prináša útechu tým, ktorí trpia – tým, čo sú zmätení, plačúci, hriešnici a tým, ktorí ma hľadali. Moje slovo je v tých srdciach prúdom života, kde uhasia svoju smäd a zmyjú svoje nečistoty. Je to aj cesta, ktorá vedie do večného domova pokoja a mieru.

15. Ako môžete dospieť k názoru, že životný boj – jeho obete, protivenstvá a skúšky – končí smrťou, bez toho, aby ste našli spravodlivú odmenu vo večnosti? Preto sú môj zákon a moje učenie so svojimi zjaveniami a sľubmi vo vašich srdciach povzbudením, pohladením a balzamom pri každodennom diele. Len keď sa odvrátite od mojich poučení, cítite sa hladní a slabí. (229, 3-4)

16. Vo svojej božskej láske k ľudským stvoreniam im dovoľujem skúmať moje diela a využívať všetko stvorené, aby nikdy nemali dôvod tvrdiť, že Boh je nespravodlivý, pretože pred svojimi deťmi skrýva svoju múdrosť.

17. Stvoril som vás a udelil vám dar slobodnej vôle a rešpektoval som ho, hoci človek túto slobodu zneužil a tým ma urazil a znesvätil môj zákon.
18. Dnes však nechávam človeka pocítiť nežnosť môjho odpustenia a osvecujem jeho dušu svetlom mojej múdrosti, aby sa jedno z mojich detí za druhým vrátilo na cestu pravdy.
19. Duch pravdy, ktorý je mojím svetlom, žiari v duchu, lebo žijete v ohlásených časoch, v ktorých vám bude osvetlené každé tajomstvo, aby ste pochopili to, čo doteraz nebolo správne vyložené. (104, 9-10)
20. Zjavil som sa na tomto mieste Zeme a zanechám svoje slovo ako dar pre všetkých ľudí. Tento dar odstráni duchovnú chudobu ľudstva. (95, 58)
21. Všetkým vštípim pravý spôsob uctievania Boha a tiež správny spôsob života v súlade s Božím zákonom, ktorého plnenie je jediné, čo Pán každému z vás pripíše.
22. Nakoniec spoznáte obsah alebo zmysel môjho slova, ó ľudia. Potom zistíte, že moje učenie nie je len božským hlasom, ktorý hovorí k ľuďom, ale aj vyjadrením všetkých duchov.
23. Moje slovo je hlasom, ktorý povzbudzuje, je volaním po slobode, je záchrannou kotvou. (281, 13-15)

Sila Božieho slova

24. Moje učenie rozvíja človeka vo všetkých aspektoch jeho bytia: citlivo pôsobí na srdce* a zušľachťuje ho, prebúdza a prehlbuje rozum a zdokonaľuje a povznáša dušu.

** Pojmy „srdce“ a „duša“ majú v Kristových zjaveniach odlišný význam: „Srdce“ (šp. „corazón“) symbolizuje pozemský – ľudský, aj na tele závislý duchovný život, ktorým sa zaoberá psychológia, zatiaľ čo „duša“ (tu „espíritu“) označuje vyšší, večný aspekt duše, ktorý sa necháva viesť vnútornou iskrou Božou, Duchom, prostredníctvom jeho „hlasu“, svedomia.*

25. Venujte sa dôkladnému štúdiu môjho učenia, ktoré vám umožní pochopiť správny spôsob uplatňovania mojich pokynov, aby bol váš rozvoj harmonický; aby ste nerozvíjali len rozum, bez toho, aby ste sa usilovali o ideály duše, ktoré máte podnecovať.
26. Všetky sklony vašej bytosti môžu v mojom slove nájsť svetelnú cestu, na ktorej môžu rásť a napĺňať sa až do nekonečna. (176, 25-27)
27. Moje učenie je vo svojej podstate duchovné, je svetlom a silou, ktorá prúdi a preniká do vašej duše, aby jej umožnila zvíťaziť v boji so zlom. Moje slovo nemá len lahodiť ušiam, je svetlom duše.
28. Chcete ma vnímať dušou, aby sa nasýtila a využila zmysel tohto poučenia? Potom očistite svoje srdce, vyjasnite svoj rozum a dovoľte, aby vás viedlo vaše svedomie. Potom zažijete, ako vo vašej podstate začne pôsobiť

premena – nielen duševná, ale aj morálna a telesná. To povznesenie, ktoré duša postupne dosahuje prostredníctvom poznania – tá čistota, ktorej postupne dosahuje, sa odrazí v pocitoch srdca a v zdraví tela.

29. Vášne budú stále slabnúť, neresti postupne zmiznú, fanatizmus a nevedomosť budú čoraz viac ustupovať skutočnej viere a hlbokému poznaniu môjho zákona. (284, 21-23)

30. Toto učenie, ktoré je známe len málokomu a ktoré ľudstvo neberie na vedomie, čoskoro príde ako liečivý balzam ku všetkým trpiacim, aby poskytlo útechu, zapálilo vieru, rozohnalo temnotu a vlievalo nádej. Povznáša vás nad hriech, biedu, bolesť a smrť.

31. Nemôže to byť inak, lebo som to Ja, Božský Lekár, sľúbený Utešiteľ, kto vám to zjavil. (295, 30-31)

32. Keď raz budete duchovne prebudení a stretnete sa s ľuďmi, ktorí trpia a sú zúfalí, pretože nemôžu mať to, o čo na svete usilujú, zažijete, ako ich materializmus kontrastuje s povznesením mojich učeníkov, ktorých spokojnosť bude veľká, lebo ich úsilie a túžby budú ušľachtilé, založené na pevnom presvedčení, že v tomto živote je všetko pominuteľné.

33. Moji učeníci budú k svetu hovoriť príkladmi duchovnosti – životom, ktorý sa snaží priblížiť dušu k Božstvu, namiesto toho, aby ju pripútaval k falošným pokladom sveta.

34. Viem, že materialisti sa v nadchádzajúcich časoch budú búriť, keď spoznajú toto učenie; ale ich svedomie im povie, že len moje slovo hovorí pravdu. (275, 5-7)

35. Pri veľkom dennom diele, ktoré vás čaká, budem vašou oporou. Moje učenie spôsobí veľké prevraty vo svete. Nastanú veľké zmeny v mravoch a predstavách a premeny sa odohrajú aj v prírode. Všetko toto bude znamenať začiatok novej éry pre ľudstvo a duše, ktoré čoskoro pošlem na Zem, budú hovoriť o všetkých týchto proroctvách, aby prispeli k obnoveniu a vzostupnému vývoju tohto sveta. Budú vysvetľovať moje slovo a interpretovať udalosti. (216, 27)

36. Táto „tretia doba“ je dobou vzkriesenia. Duše boli ako mŕtvi a ich telá ako hrobové jamy. Ale prišiel k nim Majster, ktorého slovo života im povedalo: „Vyjdite von a povznesiete sa k svetlu, k slobode!“

37. Kto z nich otvorí svoje oči pravde a potom dokáže pozdvihnúť svoj život, svoje skutky a svoje city v láske k svojim blížnym, ten už nebude tento svet považovať za miesto vyhnanstva alebo údolie sĺz a pokánia, lebo bude čoraz viac pociťovať radosť z pravého pokoja, ktorú daruje pokoj duše.

38. Tento stav radosti v tomto živote bude odrazom dokonalého pokoja a svetla, ktoré bude duša vychutnávať v lepších svetoch, kde ju Ja sám prijmem, aby som jej

poskytol domov hodný jej zásluh. (286, 13)

Reakcie teológov a materialistov

39. Nebuďte zmätení, ak vám povedia, že ten, kto k vám v tomto čase hovoril, bol pokušiteľ a že je prorokované, že aj on bude konať zázraky, ktorými sám zmätie a zmiasť vyvolených. Veru, hovorím vám, mnohí z tých, ktorí takto posudzujú moje zvestovanie, budú patriť k tým, ktorí skutočne slúžia zlu a temnote, aj keď sa ich pery snažia uistiť, že vždy šíria pravdu.

40. Nezabúdajte, že strom sa pozná podľa svojho ovocia, a hovorím vám: Týmto ovocím je toto slovo, ktoré sa stalo počuteľným pre rozumové schopnosti týchto hlasateľov — mužov a žien s prostým srdcom. Podľa ovocia a podľa duchovného pokroku tých, ktorí ho prijali, spozná ľudstvo strom, ktorým som Ja.

41. Trinitársko-mariánske duchovné dielo sa začne šíriť a tým vyvolá skutočný poplach medzi mnohými, ktorí v presvedčení, že študovali a pochopili to učenie, ktoré kedysi prijali od Otca, nadobudli pýchu z poznania svojich filozofií a vied, bez toho, aby si uvedomili duchovný pokrok, ktorého ľudstvo dosiahlo.

42. Keď sa prebudia zo svojej duchovnej letargie, všimnú si spôsob, akým dnes ľudský duch myslí a cíti, budú hádzať kliatby na to, čo budú nazývať „novými myšlienkami“, a budú šíriť, že toto hnutie vyvolal Antikrist.

43. Potom sa budú utiekať k písmam, proroctvám a k môjmu slovu, ktoré som vám dal v „Druhom čase“, aby sa pokúsili bojovať proti môjmu novému zjaveniu, mojim novým poučeniam a všetkému, čo som vám sľúbil a dnes napĺňam.

44. Moje slovo sa dostane na pery mojich učeníkov a prostredníctvom písem dokonca aj k tým, ktorí neuznávajú nič, čo je nad rámec hmotného, alebo čo leží mimo ich vedomostí a pojmov, ktoré kedysi prijali, a budú ma nazývať falošným Bohom, pretože som vám toto slovo priniesol.

45. Ale keď to počujete, vaša viera nezanikne – hoci sa vaše srdce bude cítiť zranené –, lebo s vnútorným dojatím si spomeniete, že vám to váš Majster už ohlásil a svojím slovom vás povzbudil, aby ste tieto skúšky vydržali.

46. Hovorím vám však: hoci na svojej ceste narazíte na podvod, pokrytectvo, poverčivosť, náboženský fanatizmus a modlárstvo, nesmiete nikoho odsudzovať za jeho previnenia. Poučujte ich mojimi slovami a zverte túto vec Mne, ktorý som jediný, kto vás smie súdiť a ktorý vie, kto je falošný Boh, falošný Kristus, zlý apoštol, pokrytecký farizej. (27, 32-35)

47. Príde vojna ideí, vyznaní viery, náboženstiev, učení, filozofií, teórií a vied a moje meno a moje učenie budú na všetkých perách. O mojom návrate sa bude diskutovať a odmietať, a následne sa veľkí veriaci

postavia a oznámia, že Kristus bol opäť medzi ľuďmi. V tom čase budem z nekonečna povzbudzovať tie srdcia a konať zázraky na ich cestách, aby som posilnil ich vieru. (146, 8)

Účinok duchovného učenia

48. Moje svetlo pri svojom šírení po celom svete spôsobilo, že ľudia hľadajú moju pravdu v každom učení. To je dôvodom správania ľudí v ich rôznych náboženských presvedčeniach.

49. Je to naplnenie toho, čo bolo prorokované. Kto z nich zastupuje pravdu? Kto skrýva hladného vlka v ovčej koži? Kto v čistom rúchu uisťuje o svojej absolútnej vnútornej čistote?

50. Musíte uplatňovať spiritualizmus, aby ste objavili moju pravdu; lebo ľudstvo sa rozdelilo na toľko vierovyznaní a svetonázorov, koľko zodpovedalo vývoju ľudského myslenia.

51. Tak sa vytvorilo stále viac sekt a konfesii a pre vás bude veľmi ťažké posúdiť pravdivosť obsiahnutú v každej z nich.

52. Moje učenie osvecuje myšlienky a predstavy ľudí a postupne každý pochopí základy, aby zdokonalil svoje skutky a nasmeroval ich na dokonalejšiu a vyššiu cestu.

53. Príde čas, keď každá sekta a cirkev bude skúmať samu seba, aby hľadala to, čo patrí k môjmu dielu. Avšak aby našli tento poklad, bude potrebné, aby povzniesli svoje duše a načúvali hlasu Ducha. (363, 4-8, 29)

54. Na tejto zemi existuje mnoho náboženských spoločenstiev, ale žiadne z nich nezjednotí ľudí ani nezabezpečí, aby sa navzájom milovali. Bude to moje duchovné učenie, ktoré toto dielo vykoná. Svet sa bude márne brániť prenikaniu tohto svetla.

55. Keď bude prenasledovanie mojich učeníkov najsilnejšie, prírodné sily sa rozpútajú; ale upokoja sa modlitbou týchto mojich pracovníkov, aby svet zažil dôkaz moci, ktorú som im dal. (243, 30)

56. Svet sa dostane do rozrušenia, keď sa moje slovo bude počuť v národoch, lebo duša človeka, ktorý je pripravený na toto zjavenie, bude poháňaná radosťou a zároveň strachom. Vtedy sa ten, kto chce spoznať pravdu, má oslobodiť z otroctva svojich materialistických predstáv a osviežiť sa na svetlých horizontoch, ktoré sa ponúkajú jeho pohľadu. Kto však zotrvá vo svojom duchovnom zatmení a v boji proti tomuto svetlu, má naďalej slobodu tak konať.

57. Zmena zmýšľania smerom k duchovnosti prinesie priateľstvo a bratstvo medzi národmi. Je však potrebné, aby ste sa pripravili, lebo spor bude veľký. Keď sa ľudia povstanú proti sebe vo vojnách, nestane sa to preto, že je to moja vôľa, ale preto, že nepochopili Boží zákon. (249, 47-48)

58. Nastal čas všeobecného súdu a všetky skutky a všetky náboženské

spoločenstvá budú súdené Mnou. Z duše človeka sa vydere výkrik bolesti, lebo všetko, čo je zlé, bude odhalené; zažiari iba pravda. V ľudstve nastane prebudenie a potom mi ľudia povedia: „Otče, daj nám svoju pomoc, daj nám pravé svetlo, ktoré nás vedie.“ A tým svetlom a tou pomocou bude učenie Ducha Svätého, bude to poučenie, ktoré som vám dal a ktoré patrí aj im všetkým, lebo ja som Otec všetkých. (347, 27)

Význam nového zjaveného slova

59. Na prvý pohľad toto zjavenie neobsahuje nič veľkolepé, ale v budúcnosti ešte zažijete, aký význam bude mať pre ľudstvo.

60. Medzi týmto ľudom sú učeníci všetkých druhov; niektorí tušia veľkosť tohto diela a už cítia otrasy, ktoré spôsobí jeho príchod na svet; iní sa uspokojujú s vierou, že je to dobrá cesta, a sú aj takí, ktorí nedokážu objaviť veľkosť tohto učenia a pochybujú o jeho víťazstve a o jeho vstupe do sŕdc ľudí. Hovorím vám, je to klenot, ktorý som vám zveril, a vy ste nechceli rozpoznať jeho božské lúče svetla, lebo ste nepreskúmali moje učenie. Povedal som vám, že svetlo najjasnejšie žiari práve v tme, a rovnako aj v tomto čase materializmu a hriechu uvidíte pravdu, ktorú som vám priniesol, žiariť v plnej sile.

61. Nezabúdajte, že aj vo svojej dobe sa pochybovalo o Kristových slovách, lebo ľudia posudzovali Ježiša na základe jeho pôvodu a odevu, a keď sa dozvedeli, že je synom tesára z Nazaretu a chudobnej ženy – ktorý sa neskôr v sprievode chudobných galilejských rybárov vydal kázať učenie, ktoré sa im zdalo podivné – nemohli uveriť, že ten putujúci kazateľ, ktorý putoval z dediny do dediny a ponúkal skromnosť svojho odevu, je kráľom, ktorého Pán sľúbil izraelskému národu.

62. Dávam vám tieto náznaky, lebo ľudia hľadajú vonkajší lesk, ktorý oslepuje zmysly, aby mohli uveriť vo veľkosť toho, čo sa má vidieť a cítiť iba duchom.

63. Musel som preliať svoju krv, obetovať svoj život a vstať z mŕtvych, aby ľudia otvorili oči. Aký kalich má teraz vypiť môj Duch, aby ste vo Mňa uverili? Ľudstvo: Čo by som neurobil, aby som ťa videl zachráneného? (89, 68-69; 71 73)

64. Kto by tvrdil, že moje učenie je nebezpečenstvom pre materiálny pokrok ľudstva, dopúšťa sa vážnej chyby. Ja, Majster všetkých majstrov, ukazujem ľudstvu cestu k jej vzostupnému vývoju a k skutočnému pokroku. Moje slovo nehovorí len k duchu, ale aj k rozumu, k rozumnosti a dokonca aj k zmyslom. Moje učenie vás inšpiruje a učí nielen duchovnému životu, ale vnáša svetlo do každej vedy a na všetky cesty. Lebo moje poučenie sa neobmedzuje len na to, aby priviedlo všetky duše na cestu k domovu, ktorý je za hranicami tohto bytia, ale zasahuje aj do srdca

človeka a inšpiruje ho k tomu, aby na tejto planéte viedol príjemný, dôstojný a užitočný život. (173, 44)
65. „Tretí čas“, v ktorom teraz žijete, je časom odhalenia veľkých tajomstiev. Učenci a teológovia budú musieť prehodnotiť svoje vedomosti vzhľadom na pravdu, ktorú vám v súčasnosti zjavujem.
66. Toto je čas, v ktorom by ľudia mali otvoriť svoje oči pre svetlo mojej múdrosti – svetlo, ktoré som premenil na učenie, aby ste skrze neho duchovne vzkriesili k pravému životu. (290, 51-52)
67. Ľudia sa budú snažiť poprieť pravdivosť môjho zjavenia, ale fakty, dôkazy, udalosti budú hovoriť v prospech tejto pravdy a svedčiť o nej, ktorá vyjde z úst môjho ľudu ako veľké posolstvo „Tretieho času“. A aj prostredníctvom písomností sa moje učenie rozšíri po svete, lebo je to prípustný prostriedok, ktorý som od najstarších čias vkladal do úst svojich poslov. Chcem len, aby ste bdeli nad mojou pravdou a odovzdávali ju srdciam tým najčistejším a najjednoduchším spôsobom. (258, 6)
68. V tom „druhom čase“ verilo v môj príchod ako človeka len niekoľko sŕdc. Napriek tomu ľudstvo neskôr určilo narodenie Spasiteľa za začiatok novej éry. Rovnako aj v tomto čase bude zajtra začiatok môjho zvestovania vám, to znamená môj príchod ako Svätého Ducha, stanovený za začiatok ďalšej éry. 69. Počúvajte to, čo vám hovorí Kristus, vtelenie Božej lásky: Pokoj ľuďom dobrej vôle, tým, ktorí milujú pravdu a sejú semeno lásky. (258, 41-43).

Kapitola 8 – *Nové Kristove spoločenstvá, učeníci, apoštoli a Boží poslovia*

Svetlo a tieň v zjavovaných cirkvách

1. Keby som dal svoje slovo všetkým národom, väčšina by ho odmietla, lebo márnosť, materializmus a falošná veľkosť ľudí by neprijali učenie, ktoré hovorí o duchovnosti, pokore a bratstve. Svet ešte nie je pripravený pochopiť lásku, a preto by nie všetci boli vnímaví voči mojej prítomnosti v tejto podobe.
2. Tak ako si Kristus kedysi zvolil skalnú jaskyňu, aby sa narodil ako človek, tak som dnes objavil tento kútik zeme, ktorý bol pripravený ma počúvať a ktorý sa podobá jaskyni a jasličkám, ktoré v tej požehnanej noci prijali Božieho Syna. (124, 13-14)
3. Príklad tohto jednoduchého ľudu, ktorý kráča svojou cestou bez duchovných, ktorí by ho viedli, a ktorý Mi preukazuje úctu bez obradov a symbolov, má byť výzvou, ktorá prebudí tých, ktorí ešte spia vo svojej stáročnej noci, a má byť podnetom k obnoveniu a očisteniu mnohých mojich detí. (94, 39)
4. V tieni môjho učenia nebudú postavené žiadne tróny, z ktorých by oslavovaní ľudia mohli vládnuť

nad dušami svojich blížnych. Nikto nebude korunovaný ani zahalený purpurovým plášťom v snahe zaujať miesto Pána, ani sa neobjaví spovedníci, ktorí súdia, odpúšťajú, odsudzujú alebo vynášajú rozsudky nad skutkami ľudí. Len ja sám som schopný súdiť dušu zo spravodlivého a dokonalého sudcovského kresla.

5. Môžem poslať ľudí, ktorí napravujú, učia a vedú, ale nikoho nepošlem, aby súdil a trestal. Poslal som ľudí, ktorí boli pastiermi ľudí, ale nie pánmi ani otcami. Jediným Otcom v duchu som Ja. (243, 13-14)

6. V tomto čase vychovám národ, ktorý skutočne dodržiava môj zákon, ktorý miluje pravdu a aktívnu lásku k blížnemu. Tento národ bude ako zrkadlo, v ktorom ostatní uvidia odraz chýb, ktoré spáchali. Nebude súdiť nikoho, ale jeho cnosti, skutky a plnenie duchovných povinností majú osloviť duše všetkých, ktorí sa s ním stretnú, a majú všetkým ukázať ich chyby, ktoré porušujú môj zákon.

7. Keď bude tento národ raz silný a početný, pritiahne na seba pozornosť svojich blížnych, lebo čistota jeho skutkov a úprimnosť jeho uctievania Boha budú ľudí udivovať. Vtedy sa ľudia budú pýtať: „Kto sú tí, ktorí bez chrámov vedia takto modliť sa? Kto naučil tieto zástupy ľudí uctievať svojho Boha modlitbou, bez toho, aby cítili potrebu stavať oltáre pre svoje bohoslužby? Odkiaľ prišli títo putujúci kazatelia a misionári, ktorí podobne ako vtáky ani nesejú, ani nežnú, ani nepriadajú, a predsa prežívajú?“

8. Vtedy im poviem: Tento chudobný a pokorný ľud, ktorý však s horlivosťou žije podľa môjho zákona a je silný voči vášňam sveta, nebol vychovaný žiadnym človekom. Tieto zástupy, ktoré majú radosť z konania dobra, ktoré sú osvietené inšpiráciou a ktoré prinášajú srdciam posolstvo pokoja a kvapku liečivého balzamu, neboli poučené učiteľmi ani duchovnými žiadnej kultovej komunity na Zemi. Lebo veru, hovorím vám, v tomto čase nie je na vašom svete ani jediný človek, ktorý by bol schopný učiť uctievanie Boha v pravej duchovnosti. Pravda nemá svoje korene v lesku obradov či slávností, ani v bohatstve či pozemskom moci, ale keďže je pokorná, hľadá si za svoj chrám čisté, ušľachtilé, úprimné a pravdu milujúce srdcia. Kde sú tie srdcia? (154, 12-14)

9. Zavolal som mnoho svojich detí, aby som im zveril rôzne úlohy, rôzne zadania v rámci tohto diela, a zveril som ich vám podľa vášho pokroku a vašich nadaní. Zo všetkých som vytvoril svoj ľud, svoju novú skupinu apoštolov.

10. Niektorým som zveril úrad vodcov a aby ich úloha nebola ťažká a namáhavá, rozdelil som ľud do zborov.

11. Iným som zveril dar hlasu, aby odovzdávali moju inšpiráciu, ktorá sa stala ľudským slovom, týmto

zástupom, ktoré sa schádzajú, aby prijali tento zázrak.

12. Niektorým som dal privilégium jasnovidnosti, aby sa stali prorokmi a prostredníctvom nich oznamovali to, čo príde.

13. Úlohu „stĺpov“ dostali tí, ktorí majú podporovať ľud na jeho púti a byť pomocou vedúcim zborov, ktorí pomáhajú niesť bremeno kríža spolu so zástupmi poslucháčov.

14. Iní boli obdarení darom sprostredkovania a títo boli vyškolení ako nástroje duchovného sveta, aby odovzdávali jeho posolstvá, vysvetlenie môjho diela, a tiež ako nositelia liečivého balzamu, útechy pre chorých, aby prostredníctvom svojich liečivých duchovných vyžarovaní spoločne preukazovali milosrdenstvo tým, ktorí trpia.

15. „Zlatým perom“ som nazval toho, kto zapisuje do knihy, ktorú vám zanechám, moje zjavenia, poučenia a proroctvá tejto doby.

16. Úrad „základného kameňa“ som udelil tým, ktorí majú byť medzi ľuďmi príkladom pevnosti, stability a sily. Ich slovo, rada a príklad medzi ľuďmi majú byť nezmeniteľné, ako je skala.

17. Ale teraz, keď sa táto časť môjho zvestovania chýli ku koncu, usporadúvam všetky úrady a všetkým tým, ktorí sú vyvolení, aby dostali také veľké úlohy, posielam výzvu, aby sa dôkladne preskúmali a spoznali výsledok svojich skutkov. V tejto hodine zamyslenia stojím pri všetkých. (335, 27-28)

18. Ako vo všetkých časoch, bolo mnoho povolaných a málo vyvolených, lebo Ja si vyberám len tých, ktorí sú včas pripravení splniť svoj úlohu; a ostatným dávam svetlo, aby vedeli čakať na čas, keď budú tiež vyvolení.

19. Koľkí z tých, ktorí boli len povolaní, bez toho, aby už bol čas vybrať ich na úlohu, sa zaradili medzi mojich učeníkov a pracovníkov, bez toho, aby ich duša mala nevyhnutný vývoj na to, aby niesla bremeno tohto kríža, ani ich rozum potrebné svetlo na to, aby prijal moju inšpiráciu! Čo urobili mnohí z nich, keď sa ocitli v radoch vyvolených? Znesvätili, otrávili atmosféru, nakazili ostatných svojimi zlými sklonmi, klamali, siali sváry, zneužívali moje meno a duchovné dary, ktoré som vložil do svojich učeníkov.

20. Nikto sa nepokúšajte zistiť, ktorí to sú, lebo by ste to nedokázali. Len môj prenikavý sudcovský pohľad ich nestráca z očí a ja nechávam, aby sa moje slovo dostalo do ich svedomia, ktoré im hovorí: Bdejte a modlite sa, aby ste mohli včas ľutovať svoje previnenia; lebo ak tak urobíte, sľubujem vám, že vás duchovne rýchlo posadím k môjmu stolu a oslávime sviatok zmierenia a odpustenia. (306, 53-55)

21. Toto je pravda: Nie všetci sa v mojom diele milujú, hoci k nemu patria, ani to všetci nepochopili. Preto vám môžem povedať, že jedni patria k môjmu dielu a druhí robia svoje.

22. Tí, ktorí ma nasledujú z lásky, milujú moje slovo, lebo vedia, že ich napravuje bez toho, aby ich ranilo, a ukazuje im ich chyby bez toho, aby ich zosmiešňovalo. To ich vedie k tomu, aby vytrvalo usilovali o zdokonaľovanie svojich skutkov.

23. Tí, ktorí namiesto úsilia o toto zdokonaľovanie hľadajú len chválu, pocit nadradenosti, lichotenie alebo živobytie, namiesto toho, aby usilovali o zdokonalenie duše, neznášajú moje slovo, keď im poukazuje na ich chyby. Potom musia vytvoriť dielo, ktoré je odlišné od môjho, kde sú slobodní konať podľa svojej vôle. Ešte nepochopili, že jediné, čo majú poslucháči počas mojich prejavov robiť, je počúvať ma s najväčším nadšením, aby potom mohli vysvetľovať moje posolstvo. (140, 72 74)

24. Povedal som, že príde čas zmätku, neposlušnosti, v ktorom sa ten „pracovník“ povznesie a bude tvrdiť, že moje zvestovanie sa ľudským rozumom nedosiahne svoj koniec. Ale príde čas, keď sa moje slovo naplní, aj keby sa človek chcel vzoprieť mojej vôli.

25. Koľko omylov na ceste spáchali mnohí z tých, ktorým som zveril poslanie a milosť. Koľko nepochopenia vidím, ktoré sa po roku 1950 šíri medzi mojimi deťmi.

26. Nechápavosťou a hlúposťou človek zadržiava moju pomáhajúcu lásku, moc a milosť a stojí mimo skutočnej cesty zákona, harmónie a pravdy.

27. Izrael sa opäť rozdelí na jednotlivé kmene, opäť sa rozdelí a bude chcieť pošliapať čistý a úprimný zákon, ktorý som mu zveril do rúk; Izrael sa opäť vráti k starým cestám a upadne do modlárstva a fanatizmu. Obráti sa k sektám a upadne do zmätku, do tmy a bude sa tešiť z príjemne znejúcich a falošných slov, ktoré mu ponúkne človek.

28. Keď ľudia z cirkví a sekt uvidia, že Izrael sa rozdeľuje, že Izrael sa navzájom popiera a je slabý, budú hľadať dôvody, aby si privlastnili tento klenot neoceniteľnej hodnoty, aby si privlastnili truhlu Novej zmluvy a zajtra povedali, že sú skutočnými Božími posolmi medzi ľudstvom a zástupcami mojej božskosti. (363, 47-49, 51, 57)

Varovné slová adresované poslucháčom týkajúce sa duchovného diela

29. Chcem, aby ste po ukončení môjho zvestovania mali jasnú predstavu o tom, čo je toto učenie, aby ste ho správne nasledovali; lebo doteraz sa medzi zástupmi, ktoré počuli moje slovo, ešte neobjavili skutoční spiritualisti. Doteraz to nebol spiritualizmus, čo ste praktizovali, ale len vaša predstava o tom, čo je moje dielo, čo je však ďaleko od skutočnej spirituality.

30. Musíte byť silní, aby ste si priznali, že ste zblúdili; musíte sa zmobilizovať, aby ste zlepšili svoje zvyky, a s horlivosťou usilovať o to,

aby medzi vami žiarila pravda a čistota tohto učenia.

31. Nebojte sa zmeniť vonkajšiu stránku vašich foriem uctievania a kultu, pokiaľ nefalšujete podstatu mojich učení. (252, 28-30)

32. Využite čas, ktorý vám ešte zostáva, na to, aby ste počúvali moje učenie, aby vás naplnilo svetlom a milosťou, aby ste urobili pevný krok smerom k duchovnosti — krok, ktorý ste neurobili, pretože ste pokračovali v kultúre plnej materializmu a omylov.

33. Až doteraz vám chýbala viera, aby ste zrušili svoje postavy, obrady a symboly a hľadali ma duchovne v nekonečne. Chýbala vám odvaha byť spiritualistami a vymysleli ste si akúsi falošnú spiritualitu, za ktorou skrývate svoje materialistické zmýšľanie a svoje chyby.

34. Nechcem, aby ste boli pokryteckí, ale úprimní a milujúci pravdu. Preto k vám hovorím s najväčšou jasnosťou, aby ste dôkladne očistili svoj život a ukázali svetu pravdu tohto diela. Nazývate sa spiritualistami? Tak nimi skutočne buďte. Nehovorte o mojom učení, pokiaľ robíte úplný opak, lebo svojimi skutkami ľudí len zmätiete.

35. Predovšetkým si uvedomte, čo je moje dielo – čo znamená môj zákon, aká je vaša úloha a ako ju musíte vykonávať, aby ste – ak na svojej ceste nemáte vodcu, ktorý by bol hoden viesť vaše kroky – boli vedení svedomím a poznaním, ktoré ste získali v mojom učení. Tak nebudete môcť nikoho obviňovať za akýkoľvek omyl alebo chybu. (271, 27-30)

36. Od začiatku môjho zvestovania prostredníctvom ľudského rozumu bolo mojou vôľou, aby ste prakticky uplatňovali svoje duchovné dary a začali svoju duchovnú misiu, aby ste v deň môjho odchodu už mali časť cesty za sebou a necítili sa príliš slabí na to, aby ste začali plniť takú náročnú úlohu.

37. Niektorí pochopili božskú myšlienku a snažili sa ju zrealizovať. Ale sú aj takí – a tých je väčšina –, ktorí nesprávne pochopili zmysel tohto diela.

38. Toto sú omyly, ktoré u tohto národa kritizujem, lebo nechcem, aby sa ľudstvo vysmievalo tým, ktorí boli tak dlho poučovaní. (267, 65-67)

39. Kým jedných zaujímal iba zmysel môjho slova a vždy túžili po pokroku a rozvoji svojej duše, druhí mali väčšiu záľubu vo vonkajšom kulte. Podobne – kým prví sa tešili, keď dostávali poučenia o duchovnosti – druhých rušilo, že sa spomínali ich chyby.

40. Len ja viem, ktorí sa budú musieť pred Mnou zodpovedať za všetko, čo malo byť známe prostredníctvom mojich hlásateľov a čo bolo zadržané. (270, 8-9)

41. Zamyslite sa a pochopíte, že zhoda, ktorú potrebujete, je duchovná a dosiahnete ju, keď sa povznesiete nad svoje vášne a dogmatizmus.

42. Ako môžete vytvoriť mier, keď každý hlása svoje ako jediné

pravdivé a zároveň bojuje proti tomu, čo majú ostatní, ako proti niečomu nesprávnemu?

43. Fanatizmus je temnota, je slepota, je nevedomosť a jeho plody nemôžu byť nikdy svetlé. (289, 8-10)

44. Veru, hovorím vám, ak sa nezjednotíte, ako je to moja vôľa, ľudstvo vás rozptýli a vyženie vás zo svojho stredu, keď uvidí, že váš život sa odchyľuje od toho, čo kážete.

45. Čo sa stane, keď ľudia zistia, že v každej farnosti existuje iná forma zbožnosti a iný spôsob uplatňovania môjho učenia?

46. Zverujem vám tri posledné roky môjho zjavovania, aby ste pracovali na zjednotení tohto národa — zjednotení, ktoré zahŕňa duchovné aj vonkajšie, aby vaše pôsobenie, naplnené harmóniou a jednomyseľnosťou, bolo najväčším dôkazom toho, že vás všetkých, v rôznych zhromaždeniach a v rôznych častiach krajiny, učil jediný Majster: BOH. (252, 69-71)

Skutočné učeníctvo, noví apoštoli

47. Nesnažte sa obmedzovať toto dielo, ktoré je univerzálne a nekonečné, ani klásť hranice svojmu duchovnému rozvoju, lebo čím viac sa ponoríte do cesty dobrých skutkov a štúdia, tým väčšie zjavenia budete prijímať. Uvidíte, ako božské dielo vyrastá z toho najnepozornejšieho, uvidíte ho prejavené vo všetkom stvorenom, pocítite ho pulzovať vo svojej podstate.

48. Toto je skromnosť, ktorou učím duchovného žiaka, aby aj on bol skromný ako jeho Majster. Žiak má presviedčať a obracať pravdou svojich slov a silou svojich skutkov, bez toho, aby chcel na niekoho zapôsobiť tajomnými silami alebo mimoriadnymi schopnosťami.

49. Skutočný učeník bude veľký svojou jednoduchosťou. Bude rozumieť svojmu Majstrovi a zároveň sa bude vedieť vyjadriť svojim blížnym. (297, 15-17)

50. Učeníkom Ježiša je ten, kto podmaňuje slovom, kto presviedča a utešuje, kto povznáša a prebúdza, kto z podmaneného robí víťaza nad sebou samým a nad protivenstvami.

51. Kristov apoštol nemôže nosiť v srdci egoizmus tým, že myslí len na svoje vlastné utrpenia alebo starosti. Nestará sa o svoje veci, ale myslí na druhých s absolútnou dôverou, že nič nezanedbal, lebo Otec bezodkladne pomáha tomu, kto zanechal svoje veci, aby sa venoval dieťaťu Pánovmu, ktoré potrebuje duchovnú pomoc. A ten, kto zabudol na seba, aby priniesol blížnemu úsmev nádeje, útechu pre jeho smútok, kvapku balzamu pre jeho bolesť, nájde pri návrate svoj domov osvetlený svetlom, ktoré je požehnaním, radosťou a pokojom. (293, 32-33)

52. Pri mojom stole v tomto čase budú apoštolmi tak muži, ako aj ženy; k tomuto stolu posadím vaše duchovné duše.

53. Boli to ženy, ktoré v tomto čase držali vysoko duchovné zástavy,

zanechali na ceste stopy apoštola, ktorý s horlivosťou dodržiava Pánov zákon.

54. V mojom novom apoštolskom zbore bude žena stáť vedľa muža a nebude existovať žiadny určitý vek na to, aby Mi slúžila: budú to robiť dospelí aj deti alebo starci, mladé dievčatá aj matky. Lebo vám ešte raz hovorím, že je to vaša duchovná duša, ktorú hľadám, a že už dávno zanechala svoje detstvo. (69, 16-17)

55. Ak som vám v „Druhom čase“ povedal, že moje kráľovstvo nie je z tohto sveta, dnes vám hovorím, že ani to vaše tu nie je, lebo tento svet, ako už viete, je pre človeka len prechodom.

56. Učím vás pravému životu, ktorý nikdy nebol založený na materializme. Preto sa mocní tejto zeme opäť postavia proti môjmu učeniu. Prichádzam k vám so svojím večným učením, so svojím navždy platným poučením, ktoré spočíva v láske, múdrosti a spravodlivosti. Napriek tomu nebude hneď pochopené, ľudstvo ma opäť odsúdi, opäť ma ukrižuje. Ale viem, že moje učenie musí prejsť všetkým týmto, aby bolo uznané a milované. Viem, že moji najtvrdší prenasledovatelia budú potom moji najvernejší a najobetavejší zberači, lebo im dám veľmi veľké dôkazy o mojej pravde.

57. Ten Nikodém z „Druhého času“, knieža medzi kňazmi, ktorý vyhľadal Ježiša, aby s ním hovoril o múdrych a hlbokých náukách, sa v tomto čase znovu objaví, aby svedomito preskúmal moje dielo a obrátil sa k nemu.

58. Ten Saul, zvaný Pavol, ktorý – potom, čo ma prenasledoval s hnevom – sa stal jedným z mojich najväčších apoštolov, sa opäť objaví na mojej ceste a všade sa ukážu moji noví učeníci – jedni horliví, iní sa zriekaajúci seba samých. Súčasná hodina má veľký význam, čas, o ktorom vám hovorím, sa k vám stále približuje. (173, 45-48)

59. Ľudia potrebujú tých, ktorí dokážu zostať pevní v skúškach, tých, ktorí sú oboznámení s veľkými bojmi sveta a ducha. Sú to oni, ktorí môžu ľudstvu ukázať smer a viesť ho, lebo v ich srdciach nebude túžba niekoho utláčať alebo ovládať. Nemôžu poskytnúť útočisko sebeckosti, lebo vo svojich chvíľach povznesenia pocítili milosrdenstvo Pána, ktorý ich zahrňuje láskou, aby toto milosrdenstvo odovzdávali svojim bratom. (54, 53)

Boží poslovia na celom svete a vo všetkých dobách

60. Národy zeme nikdy netrpeli nedostatkom duchovného svetla. Veru, hovorím vám, nielen tento národ mal prorokov a poslov, ale všetkým som poslal poslov, aby ich prebudili.

61. Na základe svetla a pravdy ich učení, ako aj podobnosti s tým, čo som vám zjavil, môžete posúdiť ich slová.

62. Jedni žili pred príchodom Mesiáša, druhí pôsobili po mojom

živote ako človek, ale všetci priniesli ľuďom duchovné posolstvo.

63. Tieto učenia – rovnako ako moje – boli skreslené; lebo ak sa nezmenil ich zmysel, tak boli zmrzačené, alebo boli utajené pred ľuďmi hladujúcimi po pravde.

64. Je to jediná pravda a jediná morálka, ktorá bola ľuďom zjavovaná prostredníctvom poslov, prorokov a služobníkov. Prečo potom majú národy odlišné predstavy o pravde, morálke a živote?

65. Táto pravda, ktorú ľudstvo vo všetkých dobách falšovalo, bude obnovená a jej svetlo bude žiariť s takou silou, že ľuďom sa bude zdať, akoby to bolo niečo nové, hoci je to to isté svetlo, ktoré vždy osvetľovalo cestu vývoja detí mojej Božskosti.

66. Mnohí sú tí, ktorí zomreli, pretože hovorili pravdu; mnohí sú aj tí, ktorí boli podrobení mučeniu, pretože nechceli umlčať hlas, ktorý v nich hovoril.

67. Nemyslite si, že Nebo poslalo len tých, ktorí k vám hovorili o Duchu, o láske, o morálke – nie, poslalo aj tých, ktorí vám priniesli dobré plody vedy , tie poznatky, ktoré vnášajú svetlo do života ľudí, ktoré im uľahčujú bremená a zmierňujú ich utrpenie. Všetci oni boli mojimi posolmi.

68. Sú aj iní, ktorí síce neprinášajú učenie duchovnej morálky ani vedecké objavy, ale prinášajú posolstvo, ktoré učí vnímať a obdivovať krásy stvorenia. Sú to moji poslovia, ktorých úlohou je prinášať radosť a balzam do sŕdc tých, ktorí sú v smútku.

69. Všetci oni vypili horký kalich, keď si uvedomili nepochopenie sveta, ktorý je slepý voči pravde, ľudstva, ktoré je necitlivé voči kráse a dobru. A predsa – keď som vám povedal, že v tejto dobe bude všetko obnovené – keď som vám oznámil, že všetko sa vráti na správnu cestu a všetkým mojim učeniam bude vrátený ich pôvodný zmysel, môžete veriť, že pre tento svet sa blíži čas duchovného lesku, hoci nesmiete zabúdať, že – skôr než k tomu dôjde – všetko bude súdené a očistené. (121, 9-16)

70. Vždy, keď sa chystá Božie zjavenie, ktoré má osvietiť ľudí, poslal som im predchodcov alebo prorokov, aby ich pripravili, aby mohli toto svetlo spoznať. Ale nemyslite si, že len tí sú moji poslovia, ktorí prinášajú posolstvá pre ducha. Nie, učeníci, každý, kto medzi ľuďmi sieje dobro v akejkoľvek jeho forme, je mojím poslom.

71. Týchto poslov môžete stretnúť na všetkých cestách svojho života, tak v náboženských spoločenstvách, ako aj vo vedách — medzi ľuďmi, ktorí vládnu, alebo medzi tými, ktorí poskytujú dobré učenie.

72. Môj dobrý služobník sa nikdy neodkláňa od cesty, ktorú má prejsť; radšej zomrie na ceste, ako by sa vrátil späť. Jeho príklad je semenom svetla v živote jeho blížnych a jeho skutky sú príkladom pre ostatných. Ach, keby len ľudstvo mohlo

pochopiť posolstvá, ktoré mu posielam prostredníctvom nich! Ale tak to nie je, lebo je veľa ľudí, ktorí majú na svete citlivé poslanie, no nechávajú sa odradiť od tých veľkých vzorov, aby sa vydali cestou, ktorá sa im viac páči. (105, 13-15)

73. Ale čo si urobila s tými ľuďmi, ľudstvo, ktorých som ti poslal, aby ti pripomínali moju cestu, cestu viery, ktorá je cestou múdrosti, lásky a pokoja?

74. Nechceli ste o ich úlohách nič vedieť a bojovali ste proti nim s pokryteckou vierou, ktorú máte na základe svojich teórií a vyznaní. (263,18-19)

75. Musím vám ešte raz povedať, že tento národ, ktorý sa formuje okolo mojich zjavení, nie je národom, ktorý by Otec vo svojej láske postavil nad ostatné národy zeme. Pán naň upriamil svoj pohľad len preto, lebo ho utvoril z duší, ktoré boli na svete vždy, keď prišlo nové božské zjavenie. Sú to duchovné deti toho izraelského národa, národa prorokov, poslov, prorokov a patriarchov.

76. Kto by ma mohol v tomto čase prijať lepšie ako oni, pochopiť novú formu môjho zjavenia a svedčiť o naplnení mojich sľubov? (159, 51-52)

77. Zostúpil som do lona izraelského národa, ktorý vo svojej väčšine žije v tejto krajine. Ostatní sú roztrúsení po všetkých národoch, poslaní Mnou, a im som sa duchovne zjavil. To sú moji vyvolení, ktorí Mi zostali verní. Ich srdce sa neznečistilo a ich duch môže prijímať moje inšpirácie. Prostredníctvom nich v súčasnosti dávam svetu veľký poklad múdrosti. (269, 2)

78. Milované deti, vy, ktorí ste prišli v malom počte, veru, hovorím vám: Môj prenikavý pohľad objavuje všade mojich vyvolených, ktorí vo svojom duchu cítia, že teraz je čas mojej prítomnosti. Nepočuli moje slovo tak ako vy; ale vo svojom duchu počujú hlas, ktorý im hovorí, že som opäť medzi ľudstvom, že som duchovne prišiel „na oblaku“. Jedným umožním, aby ma videli očami ducha, iným prostredníctvom predtuchy, ostatným dám silne pocítiť moju lásku, aby cítili prítomnosť môjho ducha. (346, 13)

79. Čoskoro sa intuitívni, inšpirovaní a duševne citliví ľudia povznesú a budú v národoch svedčiť o tom, čo vidia Duchom, čo cítia, čo počujú a prijímajú. Ešte raz vám hovorím, že môj ľud sa neobmedzuje na tých, ktorí ma počuli prostredníctvom týchto hlásateľov, ale že som poslal svojich služobníkov do rôznych kútov zeme, aby pripravili cesty a očistili polia, na ktoré neskôr musia prísť rozsievači.

80. Posilňujem ich a žehnám im, lebo ich každodenná práca je bolestná, ich cesta posiata tŕním. Posmech, výsmech, ohováranie a podlosť ich sprevádzajú všade. Ale oni – predtuchou naplnení a inšpirovaní – vedia, že boli poslaní Mnou, a sú ochotní v plnení svojej

misie dôjsť až na koniec cesty. (284, 50-51)

81. Pozývam vás, aby ste vstúpili do môjho kráľovstva. Volám všetky národy zeme bez akéhokoľvek uprednostňovania; viem však, že nie všetci ma budú počúvať.

82. Ľudstvo zhaslo svoju lampu a kráča v tme. Avšak tam, kde sa prejaví omyl, sa objaví niekto, koho som osvietil, ktorý šíri svetlo vo svojom okolí – duchovný strážca, ktorý bdie a čaká na moje znamenie, aby zaznel poplachový výkrik, ktorý prebudí a otrasie.

83. Nech je láska týchto poslov vo vašich srdciach plodným semenom. Neodmietajte ich, ak sa pred vami ukážu vo vonkajšej chudobe. Počúvajte ich, lebo prichádzajú v mojom mene, aby vám odovzdali schopnosť, ktorú v súčasnosti nepoznáte. Naučia vás dokonalú modlitbu, oslobodia vás od pút materializmu, ktorými ste spútaní, pomôžu vám dosiahnuť duchovnú slobodu, ktorá vás povznáša ku Mne. (281, 33)

84. Ak by sa niekto objavil a tvrdil, že je Kristus, ktorý sa opäť stal človekom, neverte mu. Lebo keď som vám oznámil, že sa vrátim, dal som vám vedieť, že to bude v Duchu. Ak by vám niekto povedal: „Ja som Boží posol“ – nedôverujte mu, lebo skutoční poslovia sa nechvália a nehlásajú o misii, ktorá im bola zverená. Preukazujú sa len svojimi skutkami. Je na ľuďoch, aby rozhodli, či je ten človek posolom Pána. Spomínate si, že som vám povedal, že strom sa spozná podľa svojich plodov?

85. Nezakazujem vám ochutnávať „plody stromov“, ale musíte byť pripravení, aby ste vedeli rozlíšiť dobrý plod od zlého.

86. Tých, ktorí milujú pravdu, postavím ako svietidlá, aby osvetľovali cestu svojim blížnym. (131, 5-7)

87. Časy, keď ste na svete potrebovali duchovného vodcu, sú preč. Odteraz každý, kto kráča po tejto ceste, nebude mať inú cestu ako cestu môjho zákona, ani iného vodcu ako svoje vlastné svedomie.

88. Napriek tomu budú vždy existovať muži a ženy veľkého svetla a veľkej duševnej sily, ktorí svojím príkladom a inšpiráciou budú pomáhať zástupom ľudí. 89. Keby to bolo inak, už by som vám na zem poslal duchov ako Mojžiš alebo Eliáš, aby vám vyznačili cestu a neustále vám pripomínali zákon. Aj oni vám pomáhajú, chránia vás a sprevádzajú, ale už nie v ľudskej podobe, ale z duchovnej sféry. 90. Kto ich vidí? Nikto. Ale ak sa pripravíte, pocítite nad sebou prítomnosť veľkých duchov, ktorí boli vždy v spojení s ľudstvom a mali v ňom splniť veľké poslanie. (255, 40-41)

II. Spätný pohľad na prvé a druhé obdobie zjavenia

Kapitola 9 – Príbehy a postavy izraelského národa

Príbeh o páde

1. Historická tradícia o prvých ľuďoch, ktorí obývali Zem, sa odovzdávala z generácie na generáciu, až kým nebola zapísaná v knihe „Prvých čias“. Je to živá podobenstvo o tých prvých ľudských bytosťach, ktoré žili na Zemi. Ich úprimnosť a nevinnosť im umožňovali cítiť lásku Matky prírody. Medzi všetkými bytosťami panovali priateľské vzťahy a medzi všetkými stvoreniami neobmedzené bratstvo. (105, 42)

2. V božskom podobenstve som inšpiroval prvých ľudí, aby získali prvotné poznanie svojho určenia, ale zmysel mojich zjavení bol nesprávne interpretovaný.

3. Keď sa vám hovorilo o strome života, z ktorého človek jedol, o poznaní dobra a zla, malo sa vám len objasniť, že človek – keď mal dostatočné poznanie na to, aby rozlišoval medzi správnym a nesprávnym, a stal sa tak zodpovedným za svoje činy – od tej chvíle začal žať plody svojich skutkov. (150, 42)

4. Viete, že Boh povedal ľuďom: „Ploďte sa a množte sa a naplňte zem.“ To bol počiatočný zákon, ktorý vám bol daný, ó ľud. Neskôr Otec vyzval ľudí nielen k tomu, aby sa rozmnožovali a aby ľudský rod ďalej rástol, ale aby ich city boli stále veľkodušnejšie a ich duša sa mohla voľne rozvíjať a rásť. Ale ak prvý zákon mal za cieľ rozšírenie ľudského rodu – ako môžete predpokladať, že ten istý Otec by vás trestal za to, že ste Jeho prikázanie poslúchli a splnili? Je možné, ľud, aby vo vašom Bohu existoval takýto rozpor?

5. Pozrite, aký materiálny výklad dali ľudia podobenstvu, v ktorom sa k vám hovorilo iba o prebudení duše v človeku. Preto preskúmajte moje poučenie a nehovorte už viac, že splácate vinu, ktorú na seba naložili prví obyvatelia Zeme svojou neposlušnosťou voči svojmu Otcovi. Majte vyššiu predstavu o božskej spravodlivosti. (150, 45-46)

6. Teraz je čas, keď môžete pochopiť moje slová: „Ploďte sa a množte sa“, že to totiž treba robiť aj duchovne a že máte naplniť vesmír svojimi dobrými skutkami a svetlými myšlienkami. Vítam všetkých, ktorí sa ku Mne chcú priblížiť — všetkých, ktorí usilujú o dokonalosť. (150, 48-49)

Slobodná vôľa a dedičný hriech

7. Hovoríte Mi, že ste sa kvôli svojej slobode vôle dostali do chýb a omylov. Na to vám odpovedám, že vďaka tomuto daru sa môžete povzniesť nekonečne ďaleko nad bod, z ktorého ste na začiatku svojho vývoja vychádzali.

8. Okrem slobody vôle som dal každej duši svoje svetlo do jej ducha, aby nikto nezblúdil; ale tí, ktorí nechceli počúvať môj hlas, alebo sa v túžbe po duchovnom

svetle nechceli obrátiť do svojho vnútra, sa čoskoro dali zlákať nespočetnými krásami ľudského života, stratili oporu môjho zákona pre svoju dušu a museli zakopnúť a padnúť.

9. Jediný priestupok mal za následok mnoho bolestných dôsledkov, a to preto, lebo nedokonalosť nie je v súlade s božskou láskou.

10. Tých, ktorí sa pokorne a s ľútosťou ihneď vrátili k Otcovi a pokorne Ho prosili, aby ich očistil a oslobodil od prehreškov, ktoré práve spáchali, Pán prijal s nekonečnou láskou a milosrdenstvom, potešil ich ducha, poslal ich, aby napravili svoje chyby, a utvrdil ich v ich úlohe.

11. Nemyslite si, že všetci sa po svojom prvom neposlušnosti vrátili pokorne a s ľútosťou. Nie, mnohí prišli plní pýchy a zášti. Iní sa chceli, naplnení hanbou a uvedomujúc si svoju vinu, ospravedlniť svoje previnenia predo mnou a namiesto toho, aby sa očistili pokáním a nápravou – čo sú dôkazy pokory –, rozhodli sa pre seba vytvoriť život podľa svojho, mimo zákonov, ktoré predpisuje moja láska.

12. Na to sa uplatnila moja spravodlivosť – ale nie preto, aby ich potrestala, ale aby ich napravila – nie preto, aby ich zničila, ale aby ich zachovala na večnosť tým, že im ponúkla rozsiahlu príležitosť zdokonaliť sa.

13. Koľkým z tých prvých hriešnikov sa stále nedarí oslobodiť sa od svojich škvrn; lebo z jedného pádu do druhého padali stále hlbšie do priepasti, z ktorej ich môže zachrániť iba dodržiavanie môjho zákona. (20, 40- 46)

Potopa

14. V prvých dobách ľudstva vládla medzi ľuďmi nevinnosť a jednoduchosť; ale v miere, v akej ich počet rástol, sa v dôsledku ich vývoja a slobody vôle množili aj ich hriechy a rozvíjali sa čoraz rýchlejšie – nie ich cnosti, ale ich porušenia môjho zákona.

15. Vtedy som pripravil Noaha, ktorému som sa zjavil z ducha na ducha, lebo tento dialóg som s ľuďmi viedol od počiatku ľudstva.

16. Povedal som Noemovi: „Očistím duše ľudí od všetkých ich hriechov; na tento účel pošlem veľkú potopu. Postav koráb a nech do neho nastúpia tvoje deti, ich ženy, deti tvojich detí a jeden pár každého druhu zvierat.“

17. Noe bol poslušný môjmu príkazu a katastrofa sa stala na splnenie môjho slova. Zlé semeno bolo vytrhnuté aj s koreňmi a dobré semeno bolo uchované v mojich sýpkach, z ktorého som stvoril nové ľudstvo, ktoré nieslo v sebe svetlo mojej spravodlivosti a vedelo plniť môj zákon a žiť v dodržiavaní dobrých mravov.

18. Myslíte si snáď, že tí ľudia, ktorí našli takú bolestnú smrť, zahynuli telesne i duševne? Veru, hovorím vám: nie, moje deti. Ich duše boli zachované skrze Mňa a prebudili sa

pred Sudcom, svojím vlastným svedomím, a boli pripravené, aby sa opäť vrátili na cestu života, aby na nej dosiahli duchovný pokrok. (302, 14-16)

Abrahámova obetavosť

19. Nebude vždy potrebné, aby ste kalich utrpenia vyprázdnili až do dna. Lebo Mne stačí vidieť vašu vieru, vašu poslušnosť, vaše predsavzatie a váš zámer plniť moje poslanie, aby som vám ušetril najťažšiu chvíľu vašej skúšky.

20. Spomeňte si, že od Abraháma sa vyžadoval život jeho syna Izáka, ktorého veľmi miloval a ktorého sa patriarcha chystal obetovať, prekonávajúc svoju bolesť a lásku k synovi, v skúške poslušnosti, viery, lásky a pokory, ktorú ešte nedokážete pochopiť. Ale nebolo mu dovolené dokončiť obetu svojho syna, lebo v hĺbke svojho srdca už preukázal svoju poslušnosť voči božej vôli a to stačilo. Aká veľká bola vnútorná radosť Abraháma, keď jeho ruku zadržala vyššia sila a zabránila mu v obetovaní Izáka! Ako požehnával meno svojho Pána a obdivoval jeho múdrosť! (308, 11)

21. V Abrahámovi a jeho synovi Izákovi som vám dal podobenstvo o tom, čo by znamenala obetná smrť Vykupiteľa, keď som skúšal lásku, ktorú mi preukazoval Abrahám, tým, že som ho vyzval, aby obetoval svojho syna, svojho milovaného Izáka.

22. Pri správnom pohľade spoznáte v tomto čine podobnosť s tým, čo neskôr znamenala obeta „jednorodeného Syna“
** Boha znamenala pre spásu sveta.*
** Tento biblický výraz znamená: Syn Boží, ktorý sa narodil (alebo vtelil) do sveta.*

23. Abrahám bol tu stelesnením Boha a Izák obrazom Ježiša. V tej chvíli si patriarcha myslel, že Pán od neho žiada život jeho syna, aby krv nevinného zmyla hriechy ľudu, a hoci hlboko miloval toho, kto bol telom z jeho tela, poslušnosť voči Bohu, ako aj súcit a láska k svojmu ľudu boli pre neho dôležitejšie ako život jeho milovaného syna.

24. Poslušný Abrahám bol blízko k tomu, aby zasadil smrtiaci úder svojmu synovi. V okamihu, keď zdvihol ruku, aby ho obetoval, premáhaný bolesťou, zadržala ho moja moc a prikázala mu, aby namiesto svojho syna obetoval baránka, aby tento symbol zostal ako svedectvo lásky a poslušnosti. (119, 18-19)

Jakubov sen o nebeskom rebríku

25. Viete, aký význam má ten rebrík, ktorý Jakob videl vo sne? Ten rebrík symbolizuje život a vývoj duší.

26. Jakobovo telo v čase zjavenia spalo, ale jeho duša bola bdelá. Prostredníctvom modlitby sa povzniesla k Otcovi a keď sa jeho duša dostala do sfér svetla, prijala nebeské posolstvo, ktoré malo zostať zachované ako závet duchovných zjavení a právd pre jeho ľud, ktorým je celé ľudstvo; lebo

„Izrael“ nie je pozemské, ale duchovné meno.

27. Jakub videl, že ten rebrík stál na zemi a jeho vrchol sa dotýkal neba. To ukazuje cestu duchovného vzostupu, ktorá na zemi začína v telesnom tele a končí, keď duša zjednotí svoje svetlo a svoju podstatu s podstatou svojho Otca, ďaleko od akéhokoľvek hmotného vplyvu.

28. Patriarcha videl, že po tom rebríku stúpali a schádzali anjeli. To symbolizovalo nepretržité zrodenie a smrť, neustále prichádzanie a odchádzanie duší v túžbe po svetle alebo aj s úlohou vykúpiť sa a očistiť, aby sa pri návrate do duchovného sveta povzniesli o niečo vyššie. Je to cesta duševného vývoja, ktorá vedie k zdokonaleniu.

29. Preto Jakob videl na vrchole rebríka symbolickú postavu Jehovu, ktorá naznačovala, že Boh je cieľom vášho zdokonaľovania, vášho úsilia a najvyššou odmenou nekonečného blaženstva – ako odmena za ťažké boje, dlhé utrpenia a vytrvalosť pri dosahovaní náručia Otca.

30. Duša vždy nachádzala v osudových ranách a skúškach príležitosť získať zásluhy, aby mohla stúpať. Pri tom bola v každej skúške vždy symbolizovaný Jakobov rebrík, ktorý vás vyzýval, aby ste vyliezli na ďalší priečnik.

31. Toto bolo veľké zjavenie, ó učeníci, lebo v ňom sa k vám hovorilo o duchovnom živote v čase, keď sa prebudenie duše k uctievaniu Božského, Vznešeného, Čistého, Dobrého a Pravdivého sotva začalo.

32. Toto posolstvo nemohlo byť určené len pre jednu rodinu, ani pre jediný národ; jeho podstata bola duchovná, a preto malo univerzálny význam. Práve preto hlas Otca povedal Jakobovi: „Ja som Hospodin, Boh Abraháma a Boh Izáka. Zem, na ktorej sa nachádzaš, dám tebe a tvojmu potomstvu, a toto potomstvo bude početné ako prach zeme. Rozšíriš sa na západ a na východ, na sever a na juh, a všetky národy zeme budú požehnané v tebe a v tvojom potomstve.“ (315, 45-50)

Jozef a jeho bratia

33. Jozef, syn Jakuba, bol predaný svojimi vlastnými bratmi niektorým obchodníkom, ktorí boli na ceste do Egypta. Jozef bol ešte malý, a predsa už preukázal veľký dar proroctva. Závist ovládla jeho bratov, ktorí sa ho zbavili v domnení, že ho už nikdy neuvidia. Avšak Pán, ktorý bdel nad svojím služobníkom, ho ochraňoval a urobil ho veľkým u faraóna v Egypte.

34. O mnoho rokov neskôr, keď svet sužovalo sucho a hlad, mal Egypt pod vedením Jozefových rád a inšpirácií nazhromaždené dostatočné zásoby, aby odolal tejto skúške.

35. A stalo sa, že synovia Jakuba prišli do Egypta hľadať potraviny. Veľké bolo ich zdesenie, keď zistili, že ich brat Jozef sa stal ministrom a poradcom faraóna. Keď ho uvideli,

padli na kolená k jeho nohám, plní ľútosti nad svojím previnením, a uvedomili si, že sa naplnili proroctvá ich brata. Ten, koho považovali za mŕtveho, stál pred nimi plný moci, cnosti a múdrosti. Prorok, ktorého predali, im dokázal pravdivosť proroctva, ktoré mu Pán vložil na pery už v detstve. Brat, ktorého mučili a predali, im odpustil. Rozumiete, ľud? Teraz viete, prečo som vám v tento deň povedal: Kedy ma spoznáte, tak ako Jozefa spoznali jeho bratia? (90, 2)

Putovanie izraelského národa púšťou pod vedením Mojžiša

36. V „prvom období“ stál Mojžiš na čele Izraela, aby ho počas štyridsiatich rokov viedol cez púšť do zeme Kanaán. Ale z neposlušnosti, nevery a materializmu jedni rúhali, iní odpadli a ďalší sa vzbúrili. Mojžiš však v tejto situácii k nim hovoril múdro a trpezlivo, aby neporušili vôľu Najvyššieho, ale aby boli pokorní a poslušní voči tomu Otcovi, ktorý – bez ohľadu na ich neposlušnosť – dal z neba padnúť mannu a z skaly vytrysknúť vodu. (343, 53)

37. Mojžiš poskytol dostatok dôkazov, že s ním je pravý Boh; ľud však chcel ešte viac svedectiev, a keď posol priviedol davy ľudí k úpätiu hory Sinaj, volal na moc Hospodinovu a Pán ho poctil a udelil mu veľké dôkazy a zázraky.

38. Ľud chcel počuť a vidieť Toho, koho Mojžiš počul a videl svojou vierou, a tak som sa zjavil ľudu v oblaku a nechal ho počúvať môj hlas celé hodiny. Bol však tak mohutný, že ľudia sa zo strachu domnievali, že zomrú; ich telá sa triasli a ich duše sa chveli pri tom hlase spravodlivosti. Vtedy ľud prosil Mojžiša, aby požiadal Hospodina, aby už viac nehovoril k jeho ľudu, lebo ho už nemohli počúvať. Uvedomili si, že sú ešte príliš nezrelí na to, aby mohli nadviazať priamy kontakt s Večným. (29, 32, 34)

39. Posilňujte svoju dušu vo veľkých bitkách života, tak ako sa posilnil ten izraelský národ na púšti. Viete, aká je široká púšť, ktorá sa zdá byť bez konca, s nemilosrdným slnkom a rozpáleným pieskom? Viete, čo je to samota a ticho a nutnosť nočného bdenia, lebo nepriatelia číhajú? Veru, hovorím vám, práve tam v púšti ten národ pochopil veľkosť, ktorá spočívala vo viere v Boha, a tam sa naučil Ho milovať. Čo mohol ten ľud od púšte očakávať? A predsa mal všetko: chlieb, vodu, domov na odpočinok, oázu a svätyňu, aby pozdvihol svoju dušu v vďačnosti svojmu Otcovi a Stvoriteľovi. (107, 28)

Eliášov boj za pravého Boha

40. V „prvom čase“ prišiel Eliáš na zem, priblížil sa k srdciam ľudí a zistil, že upadli do pohanského uctievania a modlárstva. Svet vládli králi a kňazi a obaja sa odvrátili od plnenia božích zákonov a viedli svoje národy na cesty blúdenia a nepravdy. Postavili oltáre rôznym bohom a uctievali ich.

41. Eliáš vystúpil v tom čase a hovoril k nim slovami plnými spravodlivosti: „Otvorte svoje oči a uvedomte si, že ste znesvätili zákon Pána. Zabudli ste na príklad jeho poslov a podľahli ste kultom, ktoré sú nehodné živého a mocného Boha. Je potrebné, aby ste sa prebudili, upreli zrak na Neho a uznali Ho. Odstráňte svoje modlárstvo a zdvihnite zrak nad každý obraz, ktorým ste Ho znázornili.“

42. Eliáš počul môj hlas, ktorý mu povedal: „Odíď od tohto zlého ľudu. Povedz mu, že dlho nebude pršať, kým to nariadiš v mojom mene.“

43. A Eliáš povedal: „Nebude pršať, kým môj Pán neurčí hodinu a môj hlas to nenariadi,“ a keď to povedal, odišiel.

44. Od toho dňa bola zem suchá, ročné obdobia určené na dážď prešli, bez toho, aby sa objavil. Na oblohe nebolo vidieť žiadne známky dažďa, polia pociťovali sucho, dobytok postupne chradol, ľudia kopali v zemi hľadajúc vodu, aby uhasili svoj smäd, bez toho, aby ju našli; rieky vyschli, tráva vädla, lebo podľahla lúčom páľavého slnka, a ľudia volali k svojim bohom a prosili ich, aby sa tento živel k nim vrátil, aby mohli siať a zbierať úrodu, ktorá by ich živila.

45. Eliáš sa na božský príkaz stiahol, modlil sa a čakal na vôľu svojho Pána. Muži a ženy začali opúšťať svoju vlasť v hľadaní nových krajín, kde by nemali nedostatok vody. Všetade boli vidieť karavány a všade bola zem vyschnutá.

46. Roky plynuli a jedného dňa, keď Eliáš pozdvihol svojho ducha k Otcovi, počul jeho hlas, ktorý mu povedal: „Vyhľadaj kráľa a keď ti dám znamenie, dážď opäť spadne na túto zem.“

47. Eliáš, pokorný a plný poslušnosti, išiel za kráľom toho národa a pred uctievačmi falošného boha preukázal svoju moc. Potom hovoril o Otcovi a o jeho moci, a vtedy sa objavili znamenia: na oblohe bolo vidieť blesky, hromy a oheň; na to sa spustil životodarný dážď v prúdoch. Polia sa opäť pokryli zeleňou, stromy boli plné ovocia a nastal blahobyt.

48. Ľud sa prebudil tvárou v tvár tomuto dôkazu a spomenul si na svojho Otca, ktorý ho prostredníctvom Eliáša volal a napomínal. V tom čase boli zázraky Eliáša početné a veľmi veľké, aby prebudili ľudstvo. (53, 34-40)

Dvanásť kmeňov Izraela

49. Nemyslite si, že len v lone izraelského národa boli proroci, priekopníci a duchovia svetla. Niektorých z nich som poslal aj k iným národom; ľudia ich však chápali ako bohov a nie ako poslov a okolo ich učení vytvorili náboženstvá a kultové obrady.

50. Izraelský národ nepochopil poslanie, ktoré mal voči iným národom, a zaspal na lôžku plnom požehnaní a pohodlia.

51. Otec ju utvoril ako dokonalú rodinu, v ktorej jeden kmeň mal za úlohu brániť národ a udržiavať mier; iný obrábal zem, ďalší kmeň tvorili rybári a námorníci. Ďalšiemu bolo zverené duchovné uctievanie Boha, a tak každý z dvanástich kmeňov, z ktorých sa národ skladal, plnil inú úlohu, ktoré spolu tvorili príklad harmónie. Ale veru, hovorím vám, duchovné schopnosti, ktoré ste mali v tých dávnych časoch, máte stále. (135, 15-16)

Proroci a prví izraelskí králi

52. Proroci hovorili s veľkou pravdivosťou, takmer vždy prichádzali na zem v časoch zmätku a zblúdenia. Varovali národy a vyzývali ich k pokániu a obráteniu, pričom ohlasovali veľké súdy spravodlivosti, ak sa neobrátia k dobru. Pri iných príležitostiach predpovedali požehnania za dodržiavanie a poslušnosť Božieho zákona.
53. Avšak to, čo títo proroci hovorili, bolo napomenutím k vykonávaniu dobra, spravodlivosti a vzájomnej úcty. Neodhaľovali život duše, jej určenie a jej vývoj. Ani Mojžiš, ktorého som si vyvolil, aby bol mojím zástupcom, a prostredníctvom ktorého som odovzdal zákon na všetky časy, nehovoril k vám o duchovnom živote.
54. Zákon Otca obsahuje múdrosť a spravodlivosť. Učí ľudí žiť v mieri, milovať sa a rešpektovať navzájom a preukázať sa v mojich očiach ako hodní ľudia. Ale Mojžiš neukázal ľudstvu, čo je za prahom telesnej smrti, ani aká je náprava neposlušných duší, či odmena pre tých, ktorí sú múdri a usilovní vo svojom životnom poslaní.
55. Neskôr vládol Dávid, naplnený duchovnými darmi a inšpiráciami, a vo svojich chvíľach povznesenia, vo svojich extázach počul hymny a duchovné piesne, z ktorých vytvoril žalmy. Tými mal pozvať izraelský národ, aby sa modlil a daroval svojmu Pánovi tú najlepšiu obetu svojho srdca. Avšak Dávid so všetkou svojou láskou a inšpiráciou nemohol ľudu odhaliť úžasnú existenciu duší, ich vývoj a ich cieľ.
56. A Šalamún, ktorý ho nasledoval na tróne a rovnako preukázal veľké dary múdrosti a moci, ktoré mu boli udelené, pre ktoré bol milovaný a obdivovaný, a na ktorého rady, rozsudky a príslovia sa spomína dodnes – keby sa na neho jeho ľud obrátil a spýtal sa ho: „Pane, aký je duchovný život? Čo je za smrťou? Čo je duša?“ – Šalamún by na to vo svojej múdrosti nevedel odpovedať. (339, 12-15)

Kapitola 10 – Keď sa naplnil čas

Prorocké veštby

1. Váš Otec všetko pripravil, aby „Slovo“ Božie prebývalo medzi ľuďmi a na vznešených príkladoch

svojej lásky im ukázalo cestu ich vykúpenia.

2. Najprv inšpiroval prorokov, ktorí mali oznámiť, v akej podobe príde na svet Mesiáš, aké bude jeho dielo, jeho utrpenie a smrť ako človeka, aby keď sa Kristus zjaví na zemi, ten, kto poznal proroctvá, ho okamžite spoznal.

3. Storočia pred mojou prítomnosťou v Ježišovi povedal prorok Izaiáš: „Preto vám Pán dá toto znamenie: Hľa, panna počne a porodí syna, ktorého nazvú Immanuel.“ (Čo znamená: Boh s nami). Týmto proroctvom, okrem iných, ohlásil môj príchod.

4. Dávid mnoho storočí pred mojim príchodom opieval v žalmoch plných bolesti a prorockého významu utrpenie Mesiáša počas ukrižovania. V týchto žalmoch hovorí o jednom z mojich siedmich slov na kríži, poukazuje na pohŕdanie, s akým by ma dav viedol na ukrižovanie, na výrazy posmechu ľudí, keď ma počujú hovoriť, že vo mne je Otec; opustenosť, ktorú by moje telo pociťovalo tvárou v tvár ľudskej nevďačnosti, všetky muky, ktorým by som bol podrobený, a dokonca aj spôsob, akým by si o moje rúcho hádzali los.

5. Každý z mojich prorokov oznamoval môj príchod, pripravoval cesty a uvádzal presné znaky, aby sa v ten deň, keď príde, nikto nemýlil. (40, 1-5)

Očakávanie Mesiáša v židovskom národe

6. Svet v súčasnosti nebol pripravený očakávať ma tak, ako ma očakával izraelský národ v tej „druhej dobe“. Moji veľkí proroci ohlásili Mesiáša, Spasiteľa, Syna Božieho, ktorý príde, aby oslobodil utláčaných a osvietil svet svetlom „Slova“. Čím viac ten národ trpel, tým viac túžil po príchode Sľúbeného; čím viac pil z kalicha poníženia a útlaku, tým viac túžil po prítomnosti Mesiáša a všade hľadal náznaky a znamenia, ktoré by mu hovorili o blížiacom sa príchode ich Spasiteľa.

7. Z generácie na generáciu a z rodičov na deti sa odovzdávalo božské zasľúbenie, ktoré po dlhú dobu podnecovalo vyvolený Pánov ľud k bdeniu a modlitbe.

8. Nakoniec som prišiel k svojmu ľudu, ale nie všetci ma dokázali spoznať, hoci ma všetci očakávali: jedni to robili duchovným spôsobom a druhí materialistickým výkladom.

9. Ale Mne stačila úprimnosť a láska tých, ktorí cítili moju prítomnosť a vo svetle môjho slova uzreli kráľovstvo nebeské a uverili v moje zjavenie. Mne stačili tí, ktorí ma verne nasledovali a videli vo Mne svojho duchovného Spasiteľa, lebo to oni svedčili o mojej pravde po tom, čo som odišiel z tohto sveta.

10. Hoci moje posolstvo bolo určené všetkým národom zeme, moje volanie smerovalo k srdcu vyvoleného národa, aby sa neskôr stal hlásateľom môjho slova.

Napriek tomu – nielen tento národ cítil moju prítomnosť, aj v iných národoch dokázali ľudia objaviť znamenia môjho príchodu a tušili čas mojej prítomnosti na zemi. (315, 17-19)

11. V každom veku a pri každom božskom zjavení sa Eliáš zjavuje medzi ľuďmi.

12. Mesiáš ešte neprišiel na zem, už čoskoro sa mal narodiť ako človek, a už bola duša proroka vtelená do Jána, ktorý bol neskôr nazývaný Krstiteľom, aby ohlasoval blízkosť kráľovstva nebeského, ktorým mala byť prítomnosť „Slova“ medzi ľuďmi. (31, 61-62)

Mária, Ježišova telesná matka

13. Už v „prvom čase“ začali patriarchovia a proroci hovoriť o príchode Mesiáša. Mesiáš však neprišiel len v Duchu – prišiel, aby sa narodil zo ženy, aby sa stal človekom, aby od ženy dostal telo.

14. Materský Duch Boží sa musel tiež stať človekom, stať sa ženou, ako kvet čistoty, aby z jej koruny kvetov vyžarovala vôňa „Slova“ Božieho, ktorým bol Ježiš. (360, 26)

15. V Nazarete žil kvet čistoty a nežnosti, zasnúbená panna menom Mária, ktorá bola práve tou, ktorú ohlásil prorok Izaiáš, lebo z jej lona mal vziť plod pravého života.

16. K nej prišiel Duchovný posol Pána, aby jej oznámil poslanie, ktoré si priniesla na zem, keď povedal: „Buď pozdravená, milostiplná, Pán je s tebou, si požehnaná medzi ženami.“

17. Nastala hodina, keď sa malo zjaviť božské tajomstvo, a všetko, čo bolo povedané o prítomnosti Mesiáša, Spasiteľa, Vykupiteľa, sa malo teraz bezprostredne naplniť. Ale ako málo sŕdc cítilo moju prítomnosť, ako málo duší bolo pripravených rozpoznať v svetle mojej pravdy kráľovstvo nebeské. (40, 6-7)

Klaňanie sa Ježišovi dieťaťu

18. Ľudstvo si dnes pripomína ten deň, keď niektorí mudrci z Východu prišli k betlehemskej jasličke, aby uctili božské dieťa. Dnes sa ma niektoré srdcia pýtajú: „Pane, je pravda, že tí mocní a múdri páni sa pred Tebou poklonili a uznali Tvoju božskosť?“

19. Áno, moje deti, bola to veda, moc a bohatstvo, ktoré pokľakli pred mojou prítomnosťou.

20. Boli tam aj pastieri, ich ženy a deti so svojimi skromnými, zdravými a jednoduchými darmi, ktorými prijali a privítali Spasiteľa sveta, a tiež Mária ako stelesnenie nebeskej nežnosti. Predstavovali pokoru, nevinnosť a jednoduchosť. Avšak tí, ktorí vo svojich pergamenových zvitkoch mali proroctvá a sľuby, ktoré hovorili o Mesiášovi, spali hlbokým spánkom, bez toho, aby tušili, kto prišiel na svet. (146, 9-11)

Putá lásky medzi Ježišom a Máriou

21. Ježiš strávil svoje detstvo a mladosť po boku Márie a na jej lone

a po jej boku sa tešil z materskej lásky. Božská nežnosť, ktorá sa stala ženou, osladila Spasiteľovi prvé roky jeho života na svete, keďže keď prišla hodina, musel vypiť takú veľkú horkosť.

22. Ako je možné, že si niekto môže myslieť, že Mária, v ktorej lone sa formovalo Ježišovo telo a po boku ktorej žil Majster, mohla postrádať duchovné povznesenie, čistotu a svätosť?

23. Kto miluje Mňa, musí najprv milovať všetko, čo je Moje – všetko, čo milujem Ja. (39, 52-54)

Ježišovo vedomosti a múdrosť

24. Ľudia vo svojich knihách tvrdia, že Ježiš bol u esénov, aby nadobudol svoje vedomosti. Avšak Ten, ktorý vedel a žil všetko ešte predtým, ako vznikli svety, nemal čo sa učiť od ľudí. Božské sa nemohlo nič naučiť od ľudského. Kdekoľvek som sa zdržiaval, stalo sa tak, aby som učil. Môže na zemi existovať niekto, kto je múdrejší ako Boh? Kristus prišiel od Otca, aby ľuďom priniesol Božskú múdrosť. Nedal vám váš Majster dôkaz o tom, keď vo veku dvanástich rokov ohromil teológov, filozofov a učiteľov zákona tej doby?

25. Niektorí pripisovali Ježišovi slabosti všetkých ľudí a tešia sa z toho, že na toho človeka, ktorý je božský a bez chyby, hádžu špinu, ktorú nosia vo svojich srdciach. Títo ma nepoznajú.

26. Ak všetky zázraky prírody, ktoré pozorujete, nie sú ničím iným ako hmotným stelesnením božských myšlienok – nemyslíte si potom, že Kristovo telo bolo zhmotnením vznešenej myšlienky lásky vášho Otca? Preto vás Kristus miloval iba Duchom, nie telom. Moja pravda nikdy nemôže byť skreslená, lebo v sebe ukrýva absolútne svetlo a neobmedzenú moc. (146, 35-36)

27. V „Druhom čase“ som vám dal príklad toho, ako musíte čakať na správnu hodinu, aby ste splnili úlohu, ktorá vás priviedla na Zem.

28. Čakal som, kým moje telo – ten Ježiš, ktorého ľudia videli – dosiahne svoj najlepší vek, aby som skrze neho splnil božské poslanie a naučil vás láske.

29. Keď toto telo – srdce a rozum – dosiahlo svoj plný rozkvet, môj Duch hovoril cez jeho pery, moja múdrosť napĺňala jeho rozum, moja láska sa usadila v jeho srdci a harmónia medzi týmto telom a božským svetlom, ktoré ho osvecovalo, bola tak dokonalá, že som často hovoril k zástupom ľudí: „Kto pozná Syna, pozná Otca.“

30. Kristus využíval pravdu v Bohu, aby učil ľudí. Nečerpal ju zo sveta. Nečerpal svetlo ani od Grékov, Chaldejcov, esénov či Feničanov, ani od nikoho iného. Oni ešte nepoznali cestu do kráľovstva nebeského a ja som učil to, čo na zemi bolo ešte neznáme.

31. Ježiš zasvätil svoje detstvo a mladosť aktívnej láske k blížnym a modlitbe, až kým nenastala hodina, aby zvestoval kráľovstvo nebeské, zákon lásky a spravodlivosti, učenie svetla a života.

32. Hľadajte zmysel môjho slova, ktoré som v tom čase hlásal, a povedzte mi, či mohlo pochádzať z nejakého ľudského učenia alebo z nejakej vtedy známej vedy.
33. Hovorím vám, keby som skutočne čerpal z učenosti tých ľudí, hľadal by som svojich učeníkov medzi nimi a nie medzi nevzdelanými a nevedomými ľuďmi, z ktorých som vytvoril svoju skupinu apoštolov. (169, 62-68)

Nechápavosť ľudského prostredia v Nazarete

34. Musel som hľadať útočisko u národa, ako bol Egypt, lebo národ, ku ktorému som prišiel, mi nebol schopný poskytnúť ochranné útočisko. Ale to nebola jediná bolesť, ktorú muselo moje srdce znášať.
35. Keď som sa vrátil z Egypta a žil v Nazarete, neustále sa mi vysmievali a ranili ma prejavmi nevery a nevraživosti.
36. Robil som tam zázraky, preukazoval som svoju lásku k blížnym a svoju moc – a bol som nepochopený. Nikto z tých, ktorí zblízka poznali môj život a moje skutky, vo mňa neveril.
37. Keď teda nadišla hodina kázania, musel som pri odchode z Nazaretu povedať: „Veru, hovorím vám, žiadny prorok nenachádza vieru vo svojej vlasti. Musí ju opustiť, aby jeho slovo našlo odozvu.“ (299, 70-72)

Kapitola 11 – Ježišovo pôsobenie na zemi

Krst v Jordáne; prípravné obdobie na púšti

1. Ježiš, milujúci a pokorný Nazarejčan, ktorý čakal na hodinu, keď z jeho úst vyjde božské slovo, vyhľadal Jána na brehoch Jordánu, aby prijal vodu krstu. Išiel tam Ježiš v túžbe po očistení? Nie, môj ľud. Išiel snáď vykonávať obrad? Ani to nie. Ježiš vedel, že nadišla hodina, v ktorej prestal byť sám sebou, v ktorej človek zmizol, aby dal prehovoriť Duchu, a chcel túto hodinu označiť činom, ktorý by sa vryl do pamäti ľudí.
2. Symbolická voda nemala zmyť žiadnu škvrnu, ale oslobodila to telo – ako príklad pre ľudstvo – od každého putu so svetom, aby sa mohlo z vlastnej vôle zjednotiť s Duchom . Stalo sa to, keď prítomní počuli božský hlas, ktorý hovoril ľudskými slovami: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie. Počúvajte ho.“
3. Od tej chvíle sa Božie slovo stalo slovom večného života na Ježišových perách, lebo Kristus sa skrze Neho zjavil v plnosti. Ľudia ho nazývali rabínom, majstrom, poslom, Mesiášom a Synom Božím. (308, 25-27)
4. Potom som sa stiahol do púšte, aby som meditoval a učil vás, ako vstúpiť do dialógu so Stvoriteľom, a aby som v tichu púšte uvažoval o diele, ktoré ma čakalo, a tým vás naučil, že sa musíte najprv očistiť,

než sa pustíte do naplnenia diela, ktoré som vám zveril. Hľadajte potom v tichu svojej bytosti priamy dialóg so svojím Otcom a takto pripravení – očistení, posilnení a odhodlaní – sa neochvejne pustite do splnenia svojej náročnej misie. (113, 9)

Jednota Ježiša s Bohom

5. Tri roky som hovoril k svetu prostredníctvom Ježišových úst, bez toho, aby bolo ktorékoľvek z mojich slov alebo myšlienok týmto rozumom skreslené, bez toho, aby ktorýkoľvek z jeho činov nebol v súlade s mojou vôľou. Dôvodom toho bolo, že Ježiš a Kristus, človek a Duch, boli jedno, tak ako je Kristus jedno s Otcom. (308, 28)

6. Spoznajte vo Mne Otca; lebo veru, hovorím vám, Kristus je s Otcom jedno od vekov, ešte skôr, ako boli svety.

7. V „Druhom čase“ sa tento Kristus, ktorý je jedno s Bohom, stal na zemi človekom v požehnanom tele Ježiša a stal sa tak Synom Božím, avšak iba pokiaľ ide o jeho ľudskosť. Lebo vám ešte raz hovorím, že existuje iba jediný Boh. (9, 48)

8. Keď som sa stal človekom v Ježišovi, nestalo sa to preto, aby som vám dal pochopiť, že Boh má ľudskú podobu, ale aby som sa stal viditeľným a počuteľným pre tých, ktorí boli slepí a hluchí voči všetkému božskému.

9. Veru, hovorím vám, keby Ježišovo telo malo podobu Jehovu, nekrvácalo by ani by nezomrelo. Bolo to dokonalé telo, avšak ľudské a citlivé, aby ho ľudia videli a počuli cez neho hlas svojho nebeského Otca. (3, 82)

10. V Ježišovi existovali dve prirodzenosti: jedna hmotná, ľudská, stvorená mojou vôľou v panenskom lone Márie, ktorú som nazval Synom človeka, a druhá, božská – Duch, ktorý bol nazývaný Synom Božím. V tejto bola „Božie Slovo“ Otca, ktoré hovorilo v Ježišovi; tá druhá bola iba hmotná a viditeľná. (21, 29)

11. Kristus, „Slovo“ Božie, to bolo to, čo hovorilo ústami Ježiša, čistého a bezúhonného človeka.

12. Človek Ježiš sa narodil, žil a zomrel; čo sa však týka Krista: On sa nenarodil, ani nevyrastal vo svete, ani nezomrel, lebo On je hlas lásky, Duch lásky, Božie Slovo, výraz múdrosti Stvoriteľa, ktorý bol vždy v Otcovi. (91, 28-29)

Neuznanie Ježiša ako očakávaného Mesiáša

13. V „Druhom čase“ ma neuznali všetci. Keď som sa zjavil v lone židovského národa, ktorý ma už očakával, lebo videl, že sa naplnili znamenia dané prorokmi, moja prítomnosť mnohých zmýlila, ktorí nevedeli správne vykladať prorokov a očakávali, že ich Mesiáš bude mocným kniežaťom, ktorý porazí svojich nepriateľov, ktorý poníži kráľov a utláčateľov a tým, ktorí ho očakávali, majetok a pozemské statky.

14. Keď ten národ videl Ježiša – chudobného a bez nohavíc, s telom zakrytým len jednoduchým rúchom; narodeného v maštali a neskôr pracujúceho ako jednoduchý remeselník, nemohol uveriť, že je to ten, koho poslal Otec, ten Zasľúbený. Majster by musel konať viditeľné zázraky a skutky, aby mu uverili a pochopili jeho božské posolstvo. (227, 12-13)

15. Vždy to boli pokorní a chudobní, ktorí objavili moju prítomnosť, pretože ich rozum nie je zaťažený ľudskými teóriami, ktoré zakrývajú ich jasný úsudok.

16. V „Druhom čase“ sa stalo rovnako, že hoci bol príchod Mesiáša ohlásený, len ľudia s jednoduchou povahou, pokorným duchom a nezatíženým rozumom ho citovo spoznali, keď prišiel.

17. Teológovia mali v rukách Knihu prorokov a každý deň opakovali slová, ktoré ohlasovali znamenia, čas a spôsob príchodu Mesiáša, a predsa – videli ma a nepoznali ma, počúvali ma a popierali, že som sľúbený Spasiteľ. Videli moje skutky, ale jediné, čo vedeli urobiť, bolo pobúriť sa nad nimi, hoci v skutočnosti boli všetky predpovedané. (150, 21-23)

18. Dnes už nikto nepochybuje o Ježišovi, ale mnohí diskutujú a dokonca popierajú moju božskosť. Jedni mi pripisujú veľké duchovné povznesenie; iní tvrdia, že aj ja prechádzam vývojovou cestou duše, aby som sa mohol dostať k Otcovi. Ale keby to tak bolo, nepovedal by som vám: „Ja som cesta, pravda a život.“ (170, 7)

Ježiš ako spasiteľný hosť medzi prostým ľudom

19. Vašou úlohou je nasledovať príklad vášho Božského Majstra na jeho pozemskom putovaní. Spomeňte si: Kedykoľvek som sa zjavil v domácnostiach, zanechal som vo všetkých posolstvo pokoja, uzdravoval som chorých, utešoval som zarmútených božskou mocou, ktorú má láska.

20. Nikdy som nezaváhal vstúpiť do domu len preto, že by mi tam neverili; vedel som, že keď opustím toto miesto, srdcia jeho obyvateľov budú prekypovať radosťou, lebo bez toho, aby to vedeli, ich duch prostredníctvom môjho učenia nahliadol do kráľovstva nebeského.

21. Niekedy som hľadal srdcia, inokedy hľadali oni mňa; avšak vo všetkých prípadoch bola moja láska chlebom večného života, ktorý som im dal v zmysle svojho slova. (28, 3-5)

Neúnavný kazateľ Ježiš

22. Pri niektorých príležitostiach, keď som sa uchýlil do samoty nejakej doliny, zostal som sám len na okamih, lebo davy ľudí, túžiac ma počuť, približovali sa k svojmu Majstrovi v túžbe po nekonečnej dobrote jeho pohľadu. Privítal som ich a zaplavil tých mužov, ženy a deti srdečnosťou svojho nekonečného milosrdenstva, lebo som vedel, že v

každom stvorení je duša, pre ktorú som prišiel na svet. Potom som im hovoril o nebeskom kráľovstve, ktoré je skutočným domovom ducha, aby upokojili svoj vnútorný nepokoj mojím slovom a posilnili sa nádejou, že dosiahnu večný život.

23. Stalo sa, že medzi davom sa skrýval niekto, kto mal v úmysle kričať a popierať moju pravdu a tvrdiť, že som falošný prorok; ale moje slovo ho predbehlo, skôr než stihol otvoriť ústa. Pri iných príležitostiach som dopustil, aby ma nejaký rúhač urážal, aby som pred davom dokázal, že Majster sa tvárou v tvár urážkam neznechutil, čím som im dal príklad pokory a lásky.

24. Boli takí, ktorí – zahanbení mojou miernosťou – sa hneď vzdialili a ľutovali, že svojimi pochybnosťami ublížili Tomu, ktorý svojimi skutkami hlásal pravdu. Akonáhle sa naskytla príležitosť, prišli ku Mne, nasledovali Ma po cestách – plačúc, dojatí mojimi slovami, bez toho, aby sa odvážili oslovovať Ma, aby Ma prosili o odpustenie za urážky, ktoré Mi predtým spôsobili. Privolal som ich k sebe, pohladil som ich svojimi slovami a udelil som im nejakú milosť. (28, 6-7)

25. Počúvajte: Keď som bol s vami na zemi, prichádzali ku Mne davy ľudí – ľudia na vysokých pozíciách, plní márnosti, vládcovia, ktorí ma tajne vyhľadávali v , aby ma počuli. Jedni ma obdivovali, ale zo strachu to otvorene nepriznali; iní ma odmietali.

26. Prichádzali ku Mne davy ľudí, ktoré tvorili muži, ženy a deti, a počúvali Ma ráno, popoludní a v noci, a vždy našli Majstra pripraveného dať im Božie slovo. Videli, že Majster zabudol na seba samého, a nevedeli si vysvetliť, kedy jedol, aby jeho telo neoslablo a jeho hlas nezoslabol. Dôvodom bolo, že nevedeli, že Ježiš čerpal silu zo svojho vlastného ducha a nachádzal potravu v sebe samom. (241, 23)

Ježišova láska k deťom a prírode

27. Občas, keď som bol sám, objavili ma deti, ktoré prišli ku mne, aby mi podali kvietky, porozprávali mi nejaký malý smútok a pobozkali ma.

28. Matky boli ustarostené, keď našli svoje deti v mojich náručiach, ako načúvajú mojim slovám. Učeníci, ktorí si mysleli, že to znamená nedostatok úcty voči Majstrovi, sa ich snažili odo mňa odohnať. Musel som im povedať: „Nechajte deti prísť ku mne; lebo aby ste vošli do kráľovstva nebeského, musíte mať čistotu, jednoduchosť a nevinnosť detí.“

29. Tešil som sa z tej nevinnosti a bezprostrednosti, tak ako sa niekto teší z pohľadu na kvetinový púčik, ktorý sa práve otvára. (262, 62-64)

30. Koľkokrát uvídili učeníci Ježiša, ako rozpráva s rôznymi stvoreniami zeme. Ako často bol Majster prekvapený pri svojich rozhovoroch s vtákmi, s poľom, s morom! Ale oni vedeli, že ich Majster nie je mimo reality, vedeli, že v ich Majstrovi žil

Stvoriteľský Duch Otca, ktorý dal všetkým bytostiam reč, ktorý rozumel všetkým svojim „deťom“, ktorý prijímal chválu a lásku od všetkého, čo skrze Neho stvoril.

31. Ako často učeníci a ľudia videli Ježiša, ako hladkal vtáka alebo kvetinu a všetko požehnával, a v jeho očiach objavovali pohľady nekonečnej lásky ku všetkým stvoreniam! Učeníci tušili božskú radosť Pána, keď sa videl obklopený toľkou slávou, toľkými zázrakmi, ktoré vzišli z jeho múdrosti, a často videli aj slzy v očiach Majstra, keď videl ľahostajnosť ľudí tvárou v tvár takej sláve, otupenosť a slepotu ľudských stvorení voči toľkej nádhere. Často videli Majstra plakať, keď zbadal malomocného, ktorý pre svoju malomocnosť ronil slzy , alebo mužov a ženy, ktorí nariekali nad svojím osudom, hoci boli obklopení sférou dokonalého milosrdenstva! (332, 25-26)

Ježišovo učenie

32. Ježiš vás učil milosrdenstvu, miernosti, láske. Učil vás zo srdca odpúšťať svojim nepriateľom, povedal vám, že máte zavrhnúť lož a milovať pravdu. Oznámil vám, že zlo máte vždy odplácať dobrom, rovnako ako dobro, ktoré ste prijali. Učil vás úcte k každému z vašich blížnych a zjavil vám spôsob, ako nájsť zdravie tela i duše; ako svojím životom ctíte meno svojich rodičov, aby ste zároveň mohli byť ctení svojimi deťmi.

33. Toto sú niektoré z prikázaní, ktoré musí dodržiavať každý, kto chce byť skutočne kresťanom. (151, 35-36)

34. Keď zákonníci a farizeji pozorovali Ježišove skutky a zistili, že sa odlišujú od ich vlastných, tvrdili, že učenie, ktoré hlásal, je v rozpore s Mojžišovým zákonom. Dôvodom bolo to, že si zamieňali zákon s tradíciami. Ja som im však dokázal, že som zákon, ktorý Otec zjavil Mojžišovi, neporušil, ale naplnil som ho slovami i skutkami.

35. Istotne som sa povzniesol nad mnohé tradície toho národa, lebo už nastal čas, aby zmizli, aby mohla začať nová éra s vyšším učením. (149, 42-43)

36. Spomeňte si, že v prvom prikázaní zákona, ktorý som dal ľudstvu prostredníctvom Mojžiša, som povedal: „Nesmiete si robiť žiadne podobizne ani obrazy nebeských vecí, aby ste sa pred nimi skláňali a uctievali ich.“ Od tej doby je cesta pre človeka a cesta pre dušu jasne vyznačená.

37. Mojžiš sa neobmedzil len na odovzdanie Desatora ľuďom, ale zaviedol aj sekundárne zákony pre ľudský život a v rámci duchovného uctievania Boha zaviedol tradície, obrady a symboly, všetko v súlade s vývojovými krokmi, ktoré vtedy robil ľudský duch.

38. Ale prišiel sľúbený Mesiáš a odstránil tradície, obrady, symboly a obete a ponechal nedotknutý iba zákon. Keď teda farizeji povedali ľudu, že Ježiš je proti Mojžišovým

zákonom, odpovedal som im, že nie som proti zákonu, ale že som prišiel, aby som ho naplnil. Ak by moje učenie odstránilo tradície, stalo by sa tak preto, že ľud, aby ich naplnil, zabudol dodržiavať zákon. (254, 17-18)

39. Moje slovo v prítomnosti nevymaže slová, ktoré som vám dal v „Druhom čase“. Éry, storočia a veky pominú, ale slová Ježiša nepominú. Dnes vám vysvetľujem a zjavujem zmysel toho, čo som vám vtedy povedal a čo ste nepochopili. (114, 47)

„Zázraky“ Ježiša

40. Aby toto učenie zapálilo vieru v srdciach, vykonával som zároveň zázraky, aby ho mohli milovať; a aby boli tieto „zázraky“ čo najhmatateľnejšie, vykonával som ich na telách chorých, uzdravoval som slepých, hluchých, nemých, chromých, posadnutých, malomocných a vzkriesil som aj mŕtvych k životu.

41. Koľko zázrakov lásky vykonal Kristus medzi ľuďmi! Ich mená uchovala história ako príklad pre budúce generácie. (151, 37-38)

42. Bytosti svetla v službe božského diela a iní, ktorí boli vzbúrení a nevedomí, sa všade prejavovali, a medzi týmto ľudstvom sa objavili posadnutí, ktorých veda nedokázala oslobodiť a ktorí boli ľuďmi zavrhnutí. Ani učitelia zákona, ani vedci nedokázali týmto chorým vrátiť zdravie.

43. Ale toto všetko som predvídal, aby som vás poučil a dal vám dôkazy lásky. Prostredníctvom Ježiša som vám udelil uzdravenie jeho stvorení, k úžasu mnohých.

44. Neveriaci, ktorí počuli hovoriť o Ježišovej moci a vedeli o jeho zázrakoch, požadovali tie najťažšie dôkazy, aby ho na chvíľu znejistili a dokázali, že nie je neomylný. Avšak toto oslobodenie posadnutých, skutočnosť, že som ich vrátil do stavu normálnych ľudských bytostí len tým, že som sa ich dotkol, pozrel na nich alebo im adresoval príkaz, aby tie duchy opustili ich myseľ a obaja boli oslobodení od svojho ťažkého bremena, ich zmätlo.

45. Vzhľadom na túto moc prejavili farizeji, vedci, zákonníci a colníci rôzne reakcie. Jedni uznali Ježišovu autoritu, iní pripisovali jeho moc neznámym vplyvom, ďalší k tomu nevedeli čo povedať. Ale chorí, ktorí boli uzdravení, velebili jeho meno.

46. Niektorí boli posadnutí jediným duchom, iní siedmimi, ako Mária z Magdaly, a niektorí takým veľkým počtom, že sami hovorili, že sú légiou.

47. Počas celého života Majstra sa duchovné prejavy striedali jeden za druhým. Niektoré zažili dvanásti učeníci, iné ľud – na verejnosti aj v domácnostiach. Bolo to obdobie zázrakov, „zázrakov“. (339, 20-22)

48. Zázrak, tak ako ho chápete vy, neexistuje; medzi božským a hmotným nie je žiadny rozpor.

49. Ježišovi pripisujete mnoho zázrakov; ale veru, hovorím vám,

jeho činy boli prirodzeným dôsledkom lásky, tej božskej sily, ktorú ešte neviete používať, hoci je prítomná v každej duši nevyužitá. Lebo ste sa nechceli zoznámiť so silou lásky.

50. Čo bolo účinné vo všetkých zázračných skutkoch, ktoré Ježiš vykonal, okrem lásky?

51. Počúvajte, učeníci: Aby sa Božia láska mohla zjavovať ľudstvu, bola potrebná pokora nástroja, a Ježiš bol vždy pokorný; a keďže v tom dal ľuďom príklad, pri jednej príležitosti vám povedal, že bez vôle svojho nebeského Otca by nebol schopný nič urobiť. Kto nepochopí pokoru týchto slov, bude si myslieť, že Ježiš bol človek ako každý iný; pravda je však taká, že vám chcel dať lekciu pokory.

52. Vedel, že táto pokora, toto zjednotenie s Otcom, ho robilo voči ľudstvu všemocným.

53. Ó, nesmierne veľká a krásna premena, ktorá daruje lásku, pokoru a múdrosť!

54. Teraz viete, prečo Ježiš, hoci povedal, že nemôže urobiť nič, ak to nie je podľa vôle svojho Otca, v skutočnosti mohol všetko; lebo bol poslušný, lebo bol pokorný, lebo sa stal služobníkom zákona a ľudí a vedel milovať.

55. Uvedomte si teda, že hoci sami poznáte niektoré schopnosti duchovnej lásky, nepociťujete ich, a preto nemôžete pochopiť príčinu všetkého toho, čo nazývate zázrakom alebo tajomstvom, čo sú skutky, ktoré pôsobí Božská láska.

56. Aké učenia vám dal Ježiš, ktoré by neboli založené na láske? Akú vedu, aké cvičenia alebo tajomné poznatky použil, aby vám dal svoje príklady moci a múdrosti? Len blaženú lásku, s ktorou je možné všetko.

57. V zákonoch Otca nie je nič protirečivé, sú jednoduché, lebo sú múdre, a múdre, lebo sú preniknuté láskou.

58. Pochopte Majstra, on je vaša učebnica. (17, 11-21)

59. Duch, ktorý oživoval Ježiša, bol môj vlastný, váš Boh, ktorý sa stal človekom, aby prebýval medzi vami a dal sa vidieť, lebo to bolo potrebné. Ako človek som cítil všetky ľudské utrpenia. Vedci, ktorí študovali podstatu prírody, prišli ku Mne a zistili, že o mojom učení nevedeli nič. Veľkí i malí, cnostní i hriešni, nevinní i vinní prijali podstatu môjho slova a všetkých som poctil svojou prítomnosťou. Avšak hoci bolo povolaných mnoho, bolo len málo vyvolených a ešte menej tých, ktorí boli pri mne. (44, 10)

Cudzoložnica

60. Bránil som hriešnikov. Nepamätáte si na cudzoložnicu? Keď ju priviedli ku Mne, prenasledovanú a odsúdenú davom, prišli farizeji a spýtali sa Ma: „Čo máme s ňou urobiť?“ — Kňazi očakávali, že poviem: Nech sa uplatní spravodlivosť, aby potom mohli odpovedať: „Ako to, že kážeš lásku a dovolíš, aby bola táto

hriešnica potrestaná?“ A keby som povedal: „Nechajte ju na slobode,“ odpovedali by: „V Mojžišových zákonoch, ktoré – ako hovoríš – potvrdzuješ, je predpis, ktorý hovorí: Každá žena, ktorá bola pristihnutá pri cudzoložstve, má byť ukameňovaná.“

61. Keď som spoznal ich úmysel, neodpovedal som na ich slová, sklonil som sa a napísal do prachu zeme hriechy tých, ktorí ju odsudzovali. Znovu sa ma spýtali, čo majú urobiť s tou ženou, a ja som im odpovedal: „Kto je bez hriechu, nech hodí prvý kameň.“ Vtedy si uvedomili svoje previnenia a odišli, pričom si zakrývali tváre. Nikto nebol čistý a keďže sa cítili, že som ich prekukol až do hĺbky ich sŕdc, už tú ženu neobviňovali, lebo všetci zhrešili. Ale tá žena a s ňou aj iní, ktorí tiež porušili manželstvo, ľutovali a už viac nehrešili. Hovorím vám, je ľahšie obrátiť hriešnika láskou ako prísnosťou. (44, 11)

Mária Magdaléna

62. Mária Magdaléna – hriešnica, ako ju nazýval svet – si zaslúžila moju láskavosť a odpustenie.

63. Čoskoro dosiahla svoje vykúpenie, čo sa nestáva u iných, ktorí prosia o odpustenie svojich hriechov len so slabou vierou. Kým ona čoskoro našla to, čo hľadala, iní to nedosiahnu.

64. Magdaléne bolo odpustené, hoci sa svojím obrátením nechválila. Zhrešila, tak ako aj vy hrešíte; no veľmi milovala.

65. Kto miluje, môže vykazovať zblúdenia vo svojom ľudskom správaní; ale láska je srdečnosť, ktorá preteká zo srdca. Ak chcete, aby vám bolo odpustené – tak ako vy odpúšťate –, upriamte na Mňa svoj pohľad plný lásky a dôvery a budete oslobodení od každého previnenia.

66. Tá žena už viac nehrešila; lásku, ktorá pretekala z jej srdca, venovala učeniu Majstra.

67. Bola jej odpustené, hoci spáchala chyby. Ale v jej srdci horel oheň, ktorý očisťuje, a vďaka odpusteniu, ktoré hriešnica dostala, sa už ani na okamih neodlúčila od Ježiša; moji učeníci ma naopak v najkrvavejších hodinách nechali samého. Ale táto pohŕdaná Mária sa odo mňa neodlúčila, nezaprela ma, nebála sa a ani sa nehanbila.

68. Preto jej bolo dovolené roniť slzy pri nohách môjho kríža a nad mojim hrobom. Jej duša čoskoro našla spásu, lebo veľmi milovala.

69. Aj ona mala vo svojom srdci apoštolského ducha. Jej obrátenie žiari ako svetlo pravdy. Padla mi k nohám, aby mi povedala: „Pane, ak chceš, budem bez hriechu.“

70. Vy však – ako často ma chcete presvedčiť o svojej nevine tým, že zakrývate svoje previnenia dlhými modlitbami.

71. Nie, učeníci, učte sa od nej, skutočne milujte svojho Pána v každom zo svojich blížnych. Milujte veľa a vaše hriechy vám budú odpustené. Budete veľkí, ak necháte

túto pravdu rozkvitnúť vo svojich srdciach. (212, 68-75)

Nikodém a otázka reinkarnácie

72. V tom čase som povedal Nikodémovi, ktorý ma s dobrým úmyslom vyhľadal, aby so mnou hovoril: „Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je Duch. Nečuduj sa, keď ti poviem, že sa človek musí narodiť znova.“ Kto pochopil tieto slová?

73. Chcel som vám nimi povedať, že jeden ľudský život nestačí na to, aby ste pochopili jedinú z mojich učení, a že na to, aby ste pochopili učebnicu, ktorú tento život v sebe ukrýva, potrebujete mnoho pozemských životov. Preto má telo len úlohu slúžiť duši ako opora na jej ceste po Zemi. (151, 59)

Premenenie Ježiša

74. V „Druhom čase“ sa Ježiš raz vydal na túru, nasledovaný niektorými zo svojich učeníkov. Vystúpili na horu a kým Majster svojimi slovami napĺňal tých mužov obdivom, zrazu uvideli premenené telo svojho Pána, ktoré sa vznášalo v priestore a po jeho pravici mal Ducha Mojžiša a po ľavici Eliáša.

75. Pri tomto nadprirodzenom pohľade sa učeníci vrhli na zem, oslepení božským svetlom. Ale hneď sa upokojili a navrhli svojmu Majstrovi, aby si prehodil cez plecia purpurový plášť kráľov, rovnako aj Mojžiš a Eliáš. Vtedy počuli hlas, ktorý zostupoval z nekonečna a hovoril: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte Ho!“

76. Veľký strach zachvátil učeníkov, keď počuli ten hlas, a keď zdvihli zrak, videli len Majstra, ktorý im povedal: „Nebojte sa a nikomu nehovorte o tomto zjavení, kým nevstane z mŕtvych.“ Vtedy sa spýtali svojho Pána: „Prečo zákonníci hovoria, že Eliáš musí prísť skôr?“ A Ježiš im odpovedal: „Veru, Eliáš príde skôr a všetko napraví. Ale ja vám hovorím, že Eliáš už prišiel, a oni ho nepoznali; skôr s ním urobili, čo chceli.“ Vtedy učeníci pochopili, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi.

77. Koľkokrát som v súčasnosti pred vašimi očami urobil telo, prostredníctvom ktorého sa zjavujem, neviditeľným, aby som vám potom dovolil vidieť ma v ľudskej podobe, v akej ľudstvo poznalo Ježiša, a napriek tomu ste sa pred novou premenou* neklaniali. (29, 15-18)

** Tento jav je v parapsychológii známy aj ako „transfigurácia“, ako postupné zviditeľňovanie sa manifestujúcej duchovnej bytosti.*

Nedostatok odvahy vyznať sa

78. Keď som vtedy ako človek žil medzi vami, často sa stávalo, že v noci, keď všetci spali, prichádzali ku Mne ľudia, ktorí Ma tajne vyhľadávali, lebo sa báli, že ich odhalia. Vyhľadávali Ma, lebo cítili výčitky svedomia, keďže na Mňa kričali a vyvolávali proti Mne rozhorčenie, kým som hovoril k davu. Ich pocit ľútosti bol ešte

silnejší, keď zistili, že moje slovo zanechalo v ich srdciach dar pokoja a svetla a že som do ich tiel vlieval svoj liečivý balzam.

79. So sklonenými hlavami sa objavili predo mnou a povedali mi: „Majstre, odpusť nám, uvedomili sme si, že tvoje slovo obsahuje pravdu.“ Odpovedal som im: „Ak ste zistili, že hovorím len pravdu – prečo sa potom skrývate? Nechodíte von, aby ste prijímali lúče slnka, keď sa objaví – no kedy ste sa za to hanbili? Kto miluje pravdu, nikdy ju neskrýva, ani ju nepopiera, ani sa za ňu nehanbí.“

80. Hovorím vám to, lebo vidím, že mnohí ma počúvajú len tajne a popierajú, kam išli – skrývajú, čo počuli, a niekedy popierajú, že boli so mnou. Za koho sa potom hanbíte? (133, 23-26)

Nepriateľstvo voči Ježišovi

81. Keď som v „Druhom čase“ hovoril k zástupom ľudí, moje slovo – dokonalé vo význame aj vo forme – počuli všetci. Môj pohľad prenikajúci do sŕdc odhalil všetko, čo každý v sebe skrýval. V niektorých bola pochybnosť, v iných viera, v ďalších ku Mne prehovoril hlas naplnený strachom: Boli to chorí, ktorých bolesť v nich vzbudila nádej, že odo mňa dostanú zázrak. Boli takí, ktorí sa snažili skryť svoj posmech, keď ma počuli hovoriť, že som prišiel od Otca, aby som ľuďom priniesol kráľovstvo nebeské, a boli aj srdcia, v ktorých som objavil nenávisť voči mne a úmysel umlčať ma alebo ma odstrániť.

82. Boli to pyšní, farizeji, ktorí sa cítili zasiahnutí mojou pravdou. Lebo hoci bolo moje slovo také jasné, také plné lásky a také utešujúce – hoci bolo vždy potvrdzované mocnými skutkami, mnohí ľudia chceli naďalej objavovať pravdu o mojej prítomnosti tým, že ma posudzovali podľa človeka Ježiša, skúmali môj život a upriamovali svoju pozornosť na skromnosť mojich šiat a moju absolútnu chudobu na materiálne statky.

83. Ale nespokojní s tým, že odsudzovali mňa, odsudzovali aj mojich učeníkov, pozorne ich sledovali, či už hovorili, či ma nasledovali na cestách, alebo či zasadali k stolu. Ako sa farizeji rozčúlili, keď pri jednej príležitosti videli, že moji učeníci si predtým, ako si sadli k stolu, neumyli ruky! Ubohé hlavy, ktoré si zamieňali telesnú čistotu s čistotou duše! Neboli si vedomí toho, že keď sa v chráme dotýkali svätých chlebov, ich ruky boli síce čisté, ale ich srdcia plné hniloby. (356, 37-38)

84. Na každom kroku ma skúmali. Všetky moje činy a slová posudzovali so zlým úmyslom, väčšinou boli zmätení tvárou v tvár mojim skutkom a dôkazom, lebo ich rozum nebol schopný pochopiť to, čo môže pochopiť iba Duch.

85. Keď som sa modlil, hovorili: „Načo sa modlí, keď predsa hovorí, že je plný moci a múdrosti? Čo môže

potrebovať alebo o čo môže prosiť?“ A keď som sa nemodlil, hovorili, že neplním ich náboženské predpisy.

86. Keď videli, že nejem, zatiaľ čo moji učeníci jedli, usúdili, že sa nachádzam mimo zákonov ustanovených Bohom; a keď ma videli jesť, pýtali sa: Načo musí jesť, aby žil – on, ktorý tvrdil, že je životom? Nechápali, že som prišiel na svet, aby som ľuďom zjavil, ako bude ľudstvo žiť po dlhom období očisťovania, aby z neho vzišla duchovná generácia, ktorá by stála n u ľudského utrpenia, nad nevyhnutnými potrebami tela a nad vášňami telesných zmyslov. (40, 11-13)

Oznámenie o rozlúčke

87. Tri roky žil Ježiš spolu so svojimi učeníkmi. Obklopovali ho veľké davy ľudí, ktorí ho z celého srdca milovali. Pre tých učeníkov neexistovalo nič iné, ako počúvať svojho Majstra, keď kázal svoje božské učenie. Keď nasledovali jeho kroky, nepociťovali ani hlad, ani smäd, nebolo žiadneho zakopnutia ani prekážky, všetko bolo mier a šťastie v atmosfére, ktorá túto skupinu obklopovala, a predsa – keď boli raz obzvlášť unesení pohľadom na svojho milovaného Ježiša, povedal im: „Teraz príde iný čas; odídem od vás a vy zostanete ako ovce medzi vlkmi. Táto hodina sa blíži a je potrebné, aby som sa vrátil tam, odkiaľ som prišiel. Budete na istý čas sami a budete prinášať svedectvo o tom, čo ste videli a počuli, tým, ktorí hladujú a smädia po láske a spravodlivosti. Pôsobte v mojom mene a potom vás vezmem k sebe do večného domova.“

88. Tieto slová zarmútili učeníkov a čím viac sa tá hodina blížila, tým dôraznejšie Ježiš opakoval toto oznámenie, keď hovoril o svojom odchode. Zároveň však utešoval srdcia tých, ktorí ho počúvali, tým, že im povedal, že jeho Duch sa od nich neodlúči a bude aj naďalej bdieť nad svetom. Keď sa pripravia priniesť ľuďom tej doby jeho slovo ako posolstvo útechy a nádeje, bude hovoriť ich ústami a konať zázraky. (354, 26-27)

Ježišov vstup do Jeruzalema

89. Davy ľudí ma s radosťou vítali, keď som vstúpil do Jeruzalema. Z dedín a uličiek prichádzali v húfoch – muži, ženy a deti, aby boli svedkami príchodu Majstra do mesta. Boli to tí, ktorí dostali zázrak a dôkaz moci Božieho Syna. – Slepí, ktorí teraz videli, nemí, ktorí teraz mohli spievať Hosiannah, chromí, ktorí opustili svoje lôžka a ponáhľali sa, aby videli Majstra na sviatku Paschy.

90. Vedel som, že tento triumf je pominuteľný, svojim učeníkom som už predpovedal, čo sa stane potom. Bolo to sotva viac ako začiatok môjho boja a dnes, z veľkej vzdialenosti od tých udalostí, vám hovorím, že svetlo mojej pravdy naďalej bojuje proti temnote nevedomosti, hriechu a podvodu, a

preto musím dodať, že môj konečný triumf ešte nenastal.

91. Ako môžete veriť, že ten vstup do Jeruzalema znamenal víťazstvo mojej veci, keď sa obrátilo len niekoľko ľudí a mnohí nepoznali, kto som?

92. A aj keby sa všetci tí ľudia obrátili na moje slovo – nemali by nasledovať ešte mnohé generácie?

93. Ten okamih radosti, ten krátky, triumfálny vstup bol len symbolom víťazstva svetla, dobra, pravdy, lásky a spravodlivosti – dňa, ktorý musí prísť a na ktorý ste všetci pozvaní.

94. Vedzte, že keby sa vtedy aj len jedno z mojich detí nachádzalo mimo Nového Jeruzalema, žiadna slávnosť by sa nekonala, lebo Boh by vtedy nemohol hovoriť o triumfe, nemohol by oslavovať víťazstvo, keby jeho moc nebola schopná zachrániť aj to posledné zo svojich detí. (268, 17-21)

95. Ste tí istí, ktorí v „Druhom čase“ spievali Hosiannah, keď Ježiš vstúpil do Jeruzalema. Dnes, keď sa vám zjavujem v Duchu, už nerozprestierate svoje plášte na mojej ceste, sú to vaše srdcia, ktoré ponúkate svojmu Pánovi ako príbytok. Dnes už vaše Hosiannah nevychádza z plných hrdiel, toto Hosiannah pramení z vašej duše ako hymna pokory, lásky a poznania Otca, ako hymna viery v toto zjavenie, ktoré vám váš Pán priniesol v „Tretom čase“.

96. Vtedy aj dnes ste rovnakí ako tí, ktorí ma nasledovali pri mojom vstupe do Jeruzalema. Obklopovali ma veľké davy ľudí, uchvátení mojimi slovami lásky. Muži a ženy, starci a deti otriasali mestom svojimi výkrikmi radosti a dokonca aj kňazi a farizeji, ktorí sa obávali, že ľud povstane, mi hovorili: „Majstre, ak učíš mier – prečo dovolíš, aby tvoji nasledovníci spôsobovali taký rozruch?“ Ale Ja som im odpovedal: „Veru, hovorím vám, keby títo mlčali, kameňe by hovorili.“ Lebo to boli chvíle radosti, bol to vrchol a oslava Mesiáša medzi tými, ktorí hladovali a smädili po spravodlivosti – tými dušami, ktoré dlho očakávali príchod Pána na naplnenie proroctiev.

97. S týmto jasotom a radosťou oslavoval môj ľud aj oslobodenie z Egypta. Túto spomienku na Veľkú noc som chcel urobiť pre môj ľud nezabudnuteľnou. Ale veru, hovorím vám, nekonal som len podľa tradície, keď som obetoval baránka – nie, v Ježišovi, obetnom bárankovi, som ponúkol seba samého ako cestu, ktorou všetky moje deti nájdu spásu. (318, 57-59)

Posledná večera

98. Keď Ježiš slávil so svojimi učeníkmi túto veľkonočnú večeru, ako to zodpovedalo tradícii toho národa, povedal im: „Teraz vám zjavujem niečo nové: Vezmite z tohto vína a jedzte z tohto chleba, ktoré predstavujú moju krv a moje telo, a robte to na moju pamiatku.“

99. Po smrti Majstra si učeníci pripomínali obetu svojho Pána tým, že pili víno a jedli chlieb, ktoré boli

symbolmi Toho, kto z lásky k ľudstvu obetoval všetko.

100. V priebehu storočí národy rozdelené na konfesie podávali rôzne výklady mojich slov.

101. Dnes vám chcem povedať, čo som cítil v tej hodine, pri tej večeri, pri ktorej každé Ježišovo slovo a každý jeho čin bol lekciou z knihy hlbokej múdrosti a nekonečnej lásky. Keď som na to použil chlieb a víno, stalo sa tak, aby ste pochopili, že sú podobné láske, ktorá je potravou a životom duše; a keď som vám povedal: „Robte to na moju pamiatku“, Majster tým chcel povedať, že máte milovať svojich blížnych láskou podobnou tej Ježišovej a obetovať sa ľuďom ako skutočná potrava.

102. Každý obrad, ktorý z týchto poučení urobíte, bude neplodný, ak moje učenia a príklady neuplatníte vo svojom živote. Práve to je pre vás ťažké, ale v tom spočíva zásluha. (151, 29-32; 34)

103. Tak, ako ste teraz okolo Mňa, tak to bolo aj v ten posledný večer v „Druhom čase“. Slnko práve zapadalo, keď sa Ježiš v tej miestnosti naposledy rozprával so svojimi učeníkmi. Boli to slová umierajúceho otca k jeho milovaným deťom. Smútok bol v Ježišovi aj v učeníkoch, ktorí ešte nevedeli, čo o niekoľko hodín neskôr čaká toho, kto ich učil a tak veľmi miloval. Ich Pán sa chystal odísť, ale oni ešte nevedeli ako. Peter plakal a pritom zvieral kalich pri svojom srdci, Ján svojimi slzami zmáčal hruď Majstra, Matúš a Bartolomej boli pri mojich slovách mimo seba. Filip a Tomáš skrývali svoj smútok, kým jedli. Jakub Mladší a Starší, Tadeáš, Ondrej a Šimon boli od bolesti nemí; napriek tomu mi v srdci hovorili mnohé. Aj Judáš Iškariotský niesol v srdci bolesť, ale aj strach a výčitky svedomia. Nemohol sa však vrátiť späť, lebo ho ovládla tma.

104. Keď Ježiš vyslovil svoje posledné slová a napomenutia, títo učeníci boli zalievaní slzami. Ale jeden z nich už tam nebol, jeho duša nedokázala prijať toľko lásky ani vidieť toľko svetla, a tak odišiel, lebo to slovo spálilo jeho srdce. (94, 56-58)

105. Božskou túžbou Ježiša bolo, aby sa jeho učeníci stali zvestovateľmi jeho vykupiteľského učenia.

106. Na vrchole svojho posledného prejavu k učeníkom, ktorý bol zároveň posledným rozhovorom medzi Otcom a deťmi, im preto láskavým tónom povedal: „Dávam vám teraz nové prikázanie: Milujte sa navzájom.“

107. Svetlom tohto najvyššieho prikázania tak zapálil najväčšiu nádej pre ľudstvo. (254, 59)

Kapitola 12 – Utrpenie, smrť a vzkriesenie

Celoživotné útrapy a utrpenie Ježiša

1. Žil som medzi ľuďmi a zo svojho života som urobil vzor, učebnicu.

Spoznal som všetky utrpenia, pokušenia a boje, chudobu, prácu a prenasledovania. Zažil som odmietnutie zo strany blízkych, nevďačnosť a zradu; dlhé dni práce, hlad a smäd, posmech, osamelosť a smrť. Dovolil som, aby na mňa padlo celé bremeno ľudského hriechu. Dovolil som, aby človek preskúmal môjho Ducha v mojom slove a v mojom prebodnutom tele, kde bolo možné vidieť aj posledné z mojich rebier. Hoci som Boh, stal som sa kráľom výsmechu, bol som obnažený a musel som niesť aj kríž hanby a vystúpiť s ním na kopec, kde zomreli zlodeji. Tam skončil môj ľudský život ako dôkaz toho, že nie som len Bohom slova, ale aj Bohom skutkov. (217, 11)

2. Keď sa blížila hodina a Večera Pánova sa skončila, Ježiš dal svojim učeníkom posledné pokyny. Vyrazil do Olivovej záhrady, kde sa zvykol modliť, a povedal Otcovi: „Pane, ak je to možné, vezmi odo mňa tento kalich. Avšak nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa stane.“ Potom sa priblížil ten z mojich učeníkov, ktorý ma mal zradiť, sprevádzaný zástupom, ktorý ma mal zatknúť. Keď sa pýtali: „Kto je Ježiš, Nazarejský?“, Judáš pristúpil k svojmu Majstrovi a pobozkal ho. V srdciach tých mužov bola strach a zdesenie, keď videli Ježišov pokoj a vyrovnanosť, a opäť sa spýtali: „Kto je Ježiš?“ Vtedy som k nim pristúpil a povedal im: „Tu som, ja som to.“ Vtedy začalo moje utrpenie.

3. Postavili ma pred kňazov, sudcov a vládcov. Vypočúvali ma, súdili ma a obviňovali ma, že porušujem Mojžišov zákon a že chcem založiť kráľovstvo, ktoré by malo zničiť cisárovo. (152, 6-7)

Zrada Judáša

4. Nepamätáte si, pri koľkých príležitostiach som prejavil svoju lásku nielen tým, ktorí vo mňa verili, ale aj tomu, kto ma zradil, a tým, ktorí ma prenasledovali a súdili? Teraz by ste sa ma mohli opýtať, aký bol dôvod, ktorý ma podnietil, aby som dopustil všetky tie posmešky. A ja vám odpovedám: Bolo potrebné, aby som im nechal úplnú slobodu myšlienok a konania, aby som vytvoril vhodné príležitosti na to, aby som sa zjavil, a aby všetci zakúsili milosrdenstvo a lásku, ktorú som učil svet.

5. Nepodnietil som srdce Judáša, aby ma zradil; bol nástrojom zlého úmyslu, keď bolo jeho srdce naplnené temnotou. Avšak tvárou v tvár zrade tohto učeníka som mu preukázal svoje odpustenie.

6. Nebolo by potrebné, aby ma niekto z mojich učeníkov zradil, aby som vám dal ten príklad pokory. Majster by ju preukázal pri akejkoľvek príležitosti, ktorú by mu ľudia ponúkli. Tomu učeníkovi pripadlo byť nástrojom, prostredníctvom ktorého Majster svetu ukázal svoju božskú pokoru. Aj keby ste si mysleli, že to bola slabosť toho človeka, ktorá spôsobila Ježišovu smrť, hovorím vám, že sa

mýlite; lebo som prišiel, aby som sa vám úplne odovzdal, a keby to nebolo takto, môžete si byť istí, že by sa to stalo iným spôsobom. Preto nemáte právo preklínať ani súdiť toho, kto je vaším bratom a ktorému v okamihu zatmenia chýbala láska a vernosť, ktorú dlhoval svojmu Majstrovi. Ak ho obviňujete z mojej smrti – prečo ho nepožehnáte, keď viete, že moja krv bola preliata na spásu všetkých ľudí? Bolo by pre vás lepšie modliť sa a prosiť, aby nikto z vás neupadol do pokušenia, lebo pokrytectvo zákonníkov a farizejov stále existuje v tomto svete. (90, 37-39)

Ježišovo utrpenie

7. Keď ma vypočúval veľkňaz Kaifáš a povedal mi: „Zaväzujem ťa, aby si mi povedal, či si Kristus, Mesiáš, Syn Boží“, odpovedal som mu: „Ty si to povedal.“ (21, 30)

8. Koľko sŕdc, ktoré ešte pred pár dňami obdivovali a chválili moje skutky, na ne zabudlo, prejavilo nevďačnosť a pridalo sa k tým, ktorí ma hanobili. Bolo však potrebné, aby táto obeť bola veľmi veľká, aby sa nikdy nevymazala z pamäti ľudí.

9. Svet a vy ako jeho súčasť ste ma videli, ako ma rúhali, vysmievali a ponižovali tak, ako by to žiadny človek nemohol byť. Avšak trpezlivo som vyprázdnil kalich, ktorý ste mi dali piť. Krok za krokom som naplnil svoje určenie lásky medzi ľuďmi a celkom som sa daroval svojim deťom.

10. Blahoslavení sú tí, ktorí verili vo svojho Boha, hoci Ho videli zaliateho krvou a lapajúceho po dychu.

11. Čakalo ma však ešte niečo ťažšie: zomrieť pribitý na dreve medzi dvoma zločincami. Ale bolo to napísané, a preto sa to muselo naplniť, aby som bol uznaný za pravého Mesiáša. (152, 8-11)

12. Pre toto poučenie, ktoré vám práve dávam, som vám už v „Druhom čase“ dal príklad. Ježiš visel na kríži, Spasiteľ zápasil so smrťou pred zrakmi zástupov ľudí, ktorých tak veľmi miloval. Každé srdce bolo dverami, na ktoré zaklepal. Medzi davom divákov bol človek, ktorý vládol davom, cirkevný knieža, colník, farizej, bohatý, chudobný, zkažený a človek s jednoduchou dušou. Ale zatiaľ čo jedni vedeli, kto bol Ten, ktorý v tej hodine zomrel, lebo videli jeho skutky a prijali jeho milosrdenstvo, iní, plní smädu po nevinnom krvi a túžby po pomste, urýchlili smrť Toho, ktorého posmešne nazývali „Kráľ Židov“, bez toho, aby vedeli, že nebol len kráľom jedného národa, ale že bol kráľom všetkých národov zeme a všetkých svetov vesmíru. Keď Ježiš upriamil jeden zo svojich posledných pohľadov na tie davy ľudí, plný milosrdnej lásky a súcitu vzniesol svoju prosbu k Otcovi a povedal: „Môj Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“

13. Ten pohľad zahŕňal tak tých, ktorí nad ním plakali, ako aj tých, ktorí sa tešili z jeho utrpenia, lebo láska Majstra, ktorá bola láskou

Otca, patrila všetkým rovnako. (103, 26 27)

14. Keď prišiel deň, keď ho dav, podnecovaný tými, ktorí sa cítili znepokojení Ježišovou prítomnosťou, zranil a bičoval a v dôsledku úderov ho videl krvácať ako obyčajného smrteľníka a neskôr bojovať so smrťou a zomrieť ako každý iný človek, farizeji, vodcovia ľudu a kňazi spokojne zvolali: „Pozrite sa na neho, ktorý sa nazýva Synom Božím, považoval sa za kráľa a vydával sa za Mesiáša!“

15. Práve za nich, viac ako za ostatných, prosil Ježiš svojho Otca, aby im odpustil – im, ktorí – hoci poznali Písma – ho teraz zapreli a pred davom ho vykreslili ako podvodníka. Boli to práve oni, ktorí napriek svojmu tvrdeniu, že sú učiteľmi zákona, pri odsúdení Ježiša v skutočnosti nevedeli, čo robia, zatiaľ čo medzi davom boli srdcia, ktoré boli roztrhané bolesťou pri pohľade na nespravodlivosť, ktorej boli svedkami, a tváre, ktoré boli zalité slzami pri pohľade na obetnú smrť Spravodlivého. Boli to muži a ženy s prostou mysľou, pokorným om a veľkorysým duchom, ktorí vedeli, Kto bol na svete medzi ľuďmi, a ktorí pochopili, čo títo ľudia stratili pri odchodu Majstra. (150, 24-25)

16. Hovorí k vám Ten, ktorý na kríži zápasil so smrťou, bol týraný a mučený katovými sluhami, zdvihol oči k nekonečnu a povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“

17. Do toho božského odpustenia som zahrnul všetkých ľudí všetkých čias, lebo som videl minulosť, prítomnosť i budúcnosť ľudstva. Môžem vám v pravde a v duchu povedať, že v tej požehnanej hodine som videl aj vás, ktorí v tomto čase počúvate moje nové slovo. (268, 38-39)

18. Keď som z výšky kríža uprel svoje posledné pohľady na zástup ľudí, uvidel som Máriu a jej som povedal s odkazom na Jána: „Žena, toto je tvoj syn“, a Jánovi: „Synu, toto je tvoja matka.“

19. Ján bol v tej hodine jediný, kto dokázal pochopiť zmysel nasledujúcej vety, lebo dav bol taký slepý, že keď som povedal: „Mám smäd“, mysleli si, že ide o telesný smäd, a podali mi žlč a ocot, hoci to bol smäd po láske, ktorý pociťoval môj Duch.

20. Aj obaja zločinci vedľa mňa zápasili so smrťou; avšak kým jeden rúhal a vrhal sa do záhuby, druhý sa nechal osvietiť svetlom viery; a hoci videl svojho Boha pribitého na hanebnom kríži a blízko smrti, veril v jeho božstvo a povedal mu: „Ak si v kráľovstve nebeskom, spomeň si na mňa“, na čo som, dojatý toľkou vierou, odpovedal: „Veru, hovorím ti, ešte dnes budeš so mnou v raji.“

21. Nikto nepozná búrky, ktoré v tej hodine zuřili v Ježišovom srdci. Rozbúrené sily prírody boli len slabým odrazom toho, čo sa odohrávalo v osamelosti toho človeka, a bolesť Božieho Ducha bola taká veľká a taká skutočná, že

telo, ktoré sa na okamih cítilo slabé, zvolalo: „Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?“

22. Tak, ako som ľudí učil žiť, učil som ich aj umierať, pričom som sám odpustil a požehnal tých, ktorí ma hanobili a mučili, keď som hovoril k Otcovi: „Odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“

23. A keď Duch opustil tento svet, povedal: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho Ducha.“ Dokonalý príklad bol dokončený, hovoril som ako Boh a ako človek. (152, 12 161 17)

24. Dimasovi stačil jediný okamih, aby našiel spásu, a ten bol posledným v jeho živote. Hovoril ku Mne z kríža a hoci videl, že Ježiš, ktorého nazývali Božím Synom, leží v agónii, cítil, že je Mesiášom, Spasiteľom; a odovzdal sa Mu s celou ľútosťou svojho srdca a celou pokorou svojej duše. Preto som mu sľúbil raj ešte v ten istý deň.

25. Hovorím vám, každému, kto nevedome hreší, ale na konci svojho života sa ku Mne obracia so srdcom plným pokory a viery, dám pocítiť nežnosť mojej milosrdnej lásky, ktorá ho pozdvihne z útrap zeme, aby spoznal blaženosť ušľachtilého a povzneseného života. (94, 71-72)

26. Áno, drahý Dimas, bol si so mnou v raji svetla a duchovného pokoja, kam som niesol tvoju dušu ako odmenu za tvoju vieru. Kto by mohol povedať tým, ktorí pochybovali, že v Ježišovi – umierajúcom a krvácajúcom, aký bol – prebýval Boh, že v zlodejovi, ktorý ležal po jeho pravici v agónii, sa skrýval duch svetla? 27. Čas plynul a keď sa opäť nastolil pokoj duše, mnohí z tých, ktorí ma odmietli a vysmievali sa mi, vstúpili do svetla mojej pravdy, prečo bola ich ľútosť veľká a ich láska v mojom nasledovaní nezničiteľná. (320, 67)

28. Keď telo, ktoré Mi v Druhom čase slúžilo ako schránka, vstúpilo do agónie a Ja som z kríža vyslovil posledné slová, medzi mojimi poslednými vetami bola jedna, ktorá nebola pochopená ani v tých okamihoch, ani dlho potom: „Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?“

29. Kvôli týmto slovám mnohí pochybovali; iní boli zmätení, lebo si mysleli, že to bola malomyseľnosť, zaváhanie, chvíľka slabosti. Ale nezohľadnili, že to nebola posledná veta, ale že som po nej vyslovil ešte ďalšie, ktoré prejavovali plnú silu a jasnosť: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha“; a: „Všetko je dokonané.“

30. Teraz, keď som sa vrátil, aby som vniesol svetlo do vašich omylov a objasnil to, čo ste nazývali tajomstvami, hovorím vám: Keď som visel na kríži, smrteľný boj bol dlhý, krvavý a Ježišovo telo, nekonečne citlivejšie ako telá všetkých ostatných ľudí, znášalo dlhotrvajúcu agóniu a smrť neprišla. Ježiš splnil svoje poslanie na svete, už vyslovil posledné slovo a dal posledné učenie. Vtedy sa to mučené telo, to roztrhané telo, keď pocítilo odlúčenie od Ducha, plné

bolesti spýtalo Pána: „Otče, Otče, prečo si ma opustil?“ – Bol to jemný a trpiaci výkrik zraneného Baránka volajúceho po svojom Pastierovi. Bol to dôkaz, že Kristus, „Slovo“, sa v Ježišovi skutočne stal človekom a že jeho utrpenie bolo skutočné.

31. Môžete tieto slová pripísať Kristovi, ktorý je večne jedno s Otcom? — Teraz viete, že to bolo stonanie Ježišovho tela, ktoré bolo znesvätené slepotou ľudí. Keď sa však Pánova láska zosypala na to mučené telo, Ježiš pokračoval v reči a jeho slová boli: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.“ — „Všetko je dokonané.“ (34, 27-30)

32. Keď Ježiš visel na kríži, nebol duch, ktorý by nebol otrasený hlasom lásky a spravodlivosti Toho, ktorý zomrel — nahý ako samotná pravda, ktorú priniesol vo svojich slovách. Tí, ktorí skúmali Ježišov život, pochopili, že pred ním ani po ňom nebol nikto, kto by vykonal dielo ako on, lebo to bolo božské dielo, ktoré svojím príkladom zachráni ľudstvo.

33. S pokorou som prišiel k obeti, lebo som vedel, že moja krv vás má premeniť a zachrániť. Až do poslednej chvíle som hovoril s láskou a odpúšťal som vám, lebo som prišiel, aby som vám priniesol vznešené učenie a dokonalými príkladmi vám vyznačil cestu k večnosti.

34. Ľudstvo ma chcelo odradiť od môjho zámeru tým, že hľadalo slabosť tela; ja som však neodstúpil. Ľudia ma chceli zviesť k rúhaniu sa Bohu; ja som sa však nerúhal. Čím viac ma dav urážal, tým viac som k nemu cítil súcit a lásku, a čím viac zraňovali moje telo, tým viac krvi z neho vytekalo, aby dalo život tým, ktorí zomreli pre vieru.

35. Tá krv je symbolom lásky, ktorou som vyznačil cestu ľudskému duchu. Zanechal som svoje slovo viery a nádeje tým, ktorí hladujú po spravodlivosti, a poklad svojich zjavení duchovne chudobným.

36. Až po tomto čase si ľudstvo uvedomilo, kto bol na svete. Následne bolo Ježišovo dielo vnímané ako dokonalé a božské, uznané za nadľudské – koľko sĺz pokánia! Koľko výčitiek svedomia v dušiach! (29, 37-41)

37. Keď Ježiš, ktorý bol „cesta, pravda a život“, ukončil svoju misiu tou modlitbou siedmich slov a napokon povedal svojmu Otcovi: „Do tvojich rúk porúčam svojho ducha“, zamyslite sa, či vy, ktorí ste žiakmi a učeníkmi tohto Majstra, môžete opustiť tento život bez toho, aby ste ho obetovali Otcovi ako prejav poslušnosti a pokory; a či môžete zavrieť oči pre tento svet bez toho, aby ste prosili Pána o jeho ochranu, keďže ich opäť otvoríte až v iných sférach.

38. Celý Ježišov život bol obetou lásky pre Otca. Hodiny, ktoré trvala jeho smrteľná agónia na kríži, boli modlitbou lásky, príhovoru a odpustenia.

39. Toto je cesta, ktorú som ti ukázal, ľudstvo. Žite v nasledovaní svojho Majstra a sľubujem vám, že

vás povediem do svojho lona, ktoré je zdrojom všetkej blaženosti. (94, 78 80)

40. Ja, Kristus, som prostredníctvom človeka Ježiša zjavil slávu Otca, jeho múdrosť a jeho moc. Táto moc bola použitá na vykonanie zázrakov pre dobro tých, ktorí potrebovali vieru vo svojom duchu, svetlo vo svojom rozume a pokoj vo svojom srdci. Táto moc, ktorá je samotnou silou lásky, bola vylievaná na trpiacich, aby som sa im úplne odovzdal, a to až do tej miery, že som ju nepoužil pre svoje vlastné telo, ktoré ju v hodine smrti rovnako potrebovalo.

41. Nechcel som využiť svoju moc, aby som sa vyhol prenikavému bolesti svojho tela. Lebo keď som sa stal človekom, stalo sa to s úmyslom trpieť pre vás a dať vám hmatateľný božský a ľudský dôkaz mojej nekonečnej lásky a môjho súcitu s nezrelými, trpiacimi a hriešnikmi.

42. Všetka moc, ktorú som zjavil na druhých – či už tým, že som uzdravil malomocného, vrátil zrak slepému a pohyblivosť chromému, alebo tým, že som obrátil hriešnikov a vzkriesil mŕtvych – všetku moc, ktorú som zjavil pred zástupmi ľudí, aby som im dal dôkazy o mojej pravde tým, že som im dokázal svoju moc nad prírodnými ríšami a svoju moc nad životom a smrťou, som nechcel použiť pre seba, čím som dopustil, aby moje telo prežilo túto utrpenie a znášalo túto bolesť.

43. Moja moc by síce mohla môjmu telu ušetriť akúkoľvek bolesť, ale akú zásluhu by som potom mal vo vašich očiach? Aký príklad pochopiteľný pre človeka by som zanechal, keby som využil svoju moc, aby som si ušetril bolesť? Bolo potrebné, aby som sa v týchto okamihoch vzdal svojej moci, odmietol božskú silu, aby som cítil a prežil bolesť tela, smútok nad nevďačnosťou, osamelosť, agóniu a smrť.

44. Preto Ježišove pery v hodine smrti prosili o pomoc, lebo jeho bolesť bola skutočná. Ale nebola to len fyzická bolesť, ktorá premohla horúce a vyčerpané Ježišovo telo – bolo to aj duchovné vnímanie Boha, ktorý prostredníctvom tohto tela bol týraný a zosmiešňovaný svojimi slepými, nevďačnými a pyšnými deťmi, za ktoré prelieval túto krv.

45. Ježiš bol silný vďaka Duchu, ktorý ho oživoval, čo bol Božský Duch, a mohol byť necitlivý voči bolesti a neporaziteľný voči útokom svojich prenasledovateľov; ale bolo nevyhnutné, aby ronil slzy, aby cítil, že znova a znova padá na zem pred očami davu, že sily jeho tela sú vyčerpané a že má zomrieť, potom čo jeho telo stratilo poslednú kvapku krvi.

46. Tak sa naplnila moja misia na Zemi; tak skončila existencia toho, koho ľud len pár dní predtým, keď vstúpil do Jeruzalema, vyhlásil za kráľa. (320, 56-61)

Ježišovo vykupiteľské dielo v posmrtných svetoch

47. V počiatkoch ľudstva bol ich duchovný vývoj taký malý, že ich (nedostatočné) vnútorné poznanie o živote duše po telesnej smrti a (chýbajúca) znalosť ich konečného určenia spôsobili, že duša pri opustení telesného obalu upadla do hlbokého spánku, z ktorého sa prebúdzala len pomaly. Keď sa však Kristus stal človekom v Ježišovi, aby dal svoje učenie všetkým dušiam, hneď ako splnil svoju úlohu medzi ľuďmi, poslal svoje svetlo veľkým zástupom bytostí, ktoré od počiatku sveta čakali na jeho príchod, aby boli oslobodené od svojho zmätku a mohli sa povzniesť k Stvoriteľovi.

48. Len Kristus mohol osvetliť tú temnotu, len jeho hlas mohol prebudiť tie duše, ktoré spali, pre ich vývoj. Keď Kristus zomrel ako človek, Božský Duch vniesol svetlo do duchovných svetov a dokonca aj do hrobov, z ktorých vychádzali duše, ktoré pri svojich telách spali smrteľným spánkom. Tieto bytosti putovali v tú noc po svete a zjavovali sa ľudským pohľadom ako svedectvo toho, že Spasiteľ bol životom pre všetky bytosti a že duša je nesmrteľná. (41, 5-6)

49. Muži a ženy prijímali znamenia a volania z oného sveta. Starí ľudia a deti boli rovnako svedkami týchto zjavení a v dňoch, ktoré predchádzali ukrižovaniu Spasiteľa, preniklo nebeské svetlo do sŕdc ľudí; bytosti Duchovnej doliny volali k srdciam ľudí; a v deň, keď Majster vydýchol svoj posledný dych ako človek a jeho svetlo preniklo do všetkých jaskýň a do všetkých zákutí, do hmotných i duchovných príbytkov, v túžbe po bytostiach, ktoré na Neho už dlho čakali — zhmotnené, zmätené a choré bytosti, ktoré zblúdili z cesty, spútané reťazami výčitiek svedomia, ťahajúce so sebou bremená nespravodlivosti, a iné duše, ktoré sa domnievali, že sú mŕtve a boli viazané na svoje telá — vtedy sa všetci prebudili zo svojho hlbokého spánku a vstali k životu.

50. Ale skôr, než opustili túto zem, dali tým, ktorí boli ich blízkymi, svedectvo o svojom vzkriesení a svojej existencii. Vďaka tomu všetkému zažil svet tieto prejavy v tej noci smútku a bolesti.

51. Srdcia ľudí sa chveli a deti plakali pri pohľade na tých, ktorí už dávno zomreli a v tento deň sa vrátili len na okamih, aby vydali svedectvo o tom Majstrovi, ktorý zostúpil na zem, aby rozsieval svoje semeno lásky, a ktorý zároveň obrábal duchovné polia, ktoré obývali nekonečné množstvo duší, ktoré boli tiež jeho deťmi a ktoré uzdravoval a oslobodzoval od ich nevedomosti. (339, 22)

52. Keď som opustil svoje telo, môj Duch vstúpil do sveta duchovných bytostí, aby k nim prehovoril slovom pravdy. Tak ako k vám, hovoril som k nim o božskej láske, lebo tá je skutočným poznaním života.

53. Veru, hovorím vám, duch Ježiša nebol ani na okamih v hrobe; mal v

iných svetoch života vykonať mnoho dobrých skutkov. Môj nekonečný duch mal tým – ako predtým vám – zvestovať mnohé zjavenia.

54. Existujú aj svety, kde duchovné bytosti nevedia milovať; žijú v temnote a túžia po svetle. Dnes ľudia vedia, že tam, kde vládne neláska a egoizmus, panuje tma, že vojna a vášne sú kľúčmi, ktoré zamykajú bránu na ceste vedúcej do Božieho kráľovstva.

55. Láska je naopak kľúčom, ktorým sa otvára kráľovstvo svetla, ktorým je pravda.

56. Tu na zemi som sa zjavil prostredníctvom hmotných prostriedkov, v záhrobí som sa priamo zjavil vysokým duchovným bytosťam, aby poučili tých, ktorí nie sú schopní priamo prijímať moju inšpiráciu. Tieto vysoké, žiarivé bytosti sú – tak ako tu pre vás – nositeľmi hlasu. (213, 6 11)

Zjavenie Ježiša po jeho zmŕtvychvstaní

57. Niekoľko dní po mojom ukrižovaní, keď sa moji učeníci zhromaždili okolo Márie, dal som im pocítiť svoju prítomnosť, ktorá bola v duchovnom videní znázornená ako holubica. V tej požehnanej hodine sa nikto neodvážil pohnúť ani vysloviť jediné slovo. Pri pohľade na ten duchovný obraz vládlo skutočné nadšenie a srdcia bili plné sily a dôvery, lebo vedeli, že Majster, ktorý zjavne odišiel od nich, bude navždy prítomný v Duchu. (8, 15)

58. Prečo by ste si mali myslieť, že môj príchod v Duchu nemá zmysel? Spomeňte si, že po mojej smrti ako človek som naďalej hovoril k svojim učeníkom a zjavoval sa im ako duchovná bytosť.

59. Čo by sa s nimi stalo bez tých prejavov, ktoré som im poskytol, ktoré posilnili ich vieru a vlievali im novú odvahu pre ich misijnú úlohu?

60. Smutný bol obraz, ktorý ponúkali po mojom odchode: slzy nepretržite tiekli po ich tvárach, každú chvíľu sa z ich hrude vydral vzlyk, veľa sa modlili a tlačil ich strach a výčitky svedomia. Vedeli: jeden ma zradil, iný ma zaprel a takmer všetci ma opustili v hodine smrti.

61. Ako mohli byť svedkami toho Majstra všetkej dokonalosti? Ako mali mať odvahu a silu postaviť sa ľuďom s takými rozdielnymi náboženskými predstavami a spôsobmi myslenia a života?

62. Práve vtedy sa medzi nimi zjavil môj Duch, aby zmiernil ich bolesť, zapálil ich vieru a rozhorel ich srdcia ideálom môjho učenia.

63. Dal som svojmu Duchu ľudskú podobu, aby bol pre učeníkov viditeľný a hmatateľný, ale moja prítomnosť bola napriek tomu duchovná, a pozrite, aký vplyv a aký význam malo toto zjavenie medzi mojimi apoštolmi. (279, 47-52)

64. Moja obeť bola vykonaná; avšak vo vedomí, že tie srdcia ma potrebovali viac než kedykoľvek predtým, lebo vo ich vnútri sa zdvihla búrka pochybností, utrpenia,

zmätkov a obáv, hneď som sa k nim priblížil, aby som im dal ďalší dôkaz svojej nekonečnej milosrdnosti. Vo svojej láske a súcite k týmto deťom môjho slova som sa zľudštil tým, že som prijal podobu alebo obraz toho tela, ktoré som mal na svete, a dal som sa vidieť a počuť, a svojimi slovami som znovu zapálil vieru v týchto sklesnutých dušiach. Bola to nová lekcia, nový spôsob, ako som sa zjavil tým, ktorí ma sprevádzali na zemi; a oni sa cítili posilnení, inšpirovaní, premenení vierou a poznaním mojej pravdy.

65. Napriek tým dôkazom, ktorých boli všetci svedkami, bol jeden, kto tvrdohlavo popieral prejavovanie a dôkazy, ktoré som duchovne dával svojim učeníkom, a tak bolo potrebné dovoliť mu, aby moju duchovnú prítomnosť ohmatal dokonca aj svojimi telesnými zmyslami, aby mohol uveriť.

66. Ale táto pochybnosť nevznikla len medzi učeníkmi, ktorí mi boli blízki – nie, aj medzi zástupmi nasledovníkov, v mestách, dedinách a osadách, medzi tými, ktorí dostali dôkazy o mojej moci a nasledovali ma kvôli týmto skutkom, vznikol zmätok, úzkostné otázky, zdesenie; nevedeli si vysvetliť, prečo to všetko takto skončilo.

67. Mal som súcit so všetkými, a preto som im, rovnako ako mojim najbližším učeníkom, dal dôkazy o tom, že som sa od nich nevzdialil, hoci som im už ako človek na zemi nepomáhal. V každom dome, v každej rodine a v každom národe som sa zjavoval srdciam, ktoré vo mňa verili, tým, že som im rôznymi spôsobmi dal pocítiť svoju duchovnú prítomnosť. Vtedy začal boj toho kresťanského národa, ktorý musel stratiť svojho Majstra na zemi, aby sa povzniesol a hlásal pravdu, ktorú im zjavil. Všetci poznáte ich veľké skutky. (333, 38-41)

68. Keď som sa v „Druhom čase“ naposledy zjavil svojim učeníkom medzi oblakmi, cítili smútok, keď som zmizol z ich zraku, lebo sa v tej chvíli cítili opustení; ale potom počuli hlas Pánovho anjelského posla, ktorý k nim hovoril: „Muži galilejskí, na čo hľadíte? Totoho Ježiša, ktorého ste dnes videli vystúpiť do neba, uvidíte prísť rovnakým spôsobom.“

69. Vtedy pochopili, že keď sa Majster vráti k ľuďom, urobí to duchovne. (8, 13-14)

Kapitola 13 – Poslanie a význam Ježiša a jeho apoštolov

Oprava starého obrazu Boha a jeho tradícií

1. Ježiš, Kristus, bol najjasnejším príkladom, ktorý som vám dal na svete, aby som vám ukázal, aká veľká je láska a múdrosť Otca. Ježiš bol živým posolstvom, ktoré Stvoriteľ poslal na Zem, aby ste spoznali vznešené vlastnosti Toho, kto vás stvoril. Ľudia videli v Jehovovi hnevlivoho a neúprosného

Boha, strašného a pomstychtivého sudcu; ale prostredníctvom Ježiša vás On oslobodil od vášho omylu.

2. Vidíte v Majstrovi božskú lásku, ktorá sa stala človekom. Svojím životom pokory, obety a milosrdenstva posúdil všetky vaše skutky. Namiesto toho, aby vás potrestal smrťou, ponúkol vám svoju krv, aby vám ukázal skutočný život, život lásky. Toto božské posolstvo osvietilo život ľudstva a slovo, ktoré Božský Majster odovzdal ľuďom, sa stalo zdrojom cirkví a sekt, prostredníctvom ktorých ma hľadali a stále hľadajú. Ale veru, hovorím vám, ešte nepochopili obsah tohto posolstva.

3. Ľudstvo síce verí, že Božia láska k jeho deťom je neobmedzená, keďže v Ježišovi zomrel z lásky k ľuďom. Je dokonca vnútorne dojatá ( ) utrpením Ježiša pred jeho sudcami a katmi, postupne spoznáva v Synovi aj Otca, ale význam, dosah všetkého toho, čo chcel Pán povedať ľuďom prostredníctvom toho zjavenia, ktoré sa začalo v Panne a skončilo v „oblaku“ z Betánie, nebol dodnes správne vyložený.

4. Musel som sa vrátiť na ten istý „oblak“, na ktorom sa „Slovo“ povznieslo k Otcovi, aby som vám dal vysvetlenie a ukázal význam všetkého toho, čo vám bolo zjavené narodením, životom, skutkami a smrťou Ježiša.

5. Duch pravdy, ktorý vtedy sľúbil Kristus, je toto božské zjavenie, ktoré prišlo, aby osvetlilo temnoty a vysvetlilo tajomstvá, ktoré ľudský rozum ani srdce nedokázali preniknúť. (81, 46-49)

6. Svoju pravdu som kázal v „Druhom čase“ ako človek svojím príkladom. Zrušil som zbytočné obetovanie nevinných a nevedomých bytostí tým, že som sa obetoval v záujme dokonalého učenia o láske. Nazvali ste ma „Baránkom Božím“, lebo ma ten národ obetoval počas svojich tradičných sviatkov.

7. Moja krv bola skutočne preliata, aby ukázala ľuďom cestu k spáse. Moja božská láska bola z kríža vyliať na ľudstvo tej doby i všetkých čias, aby sa ľudstvo inšpirovalo týmto príkladom, týmito slovami, týmto dokonalým životom a našlo spásu, očistenie od hriechov a povznesenie duše. (276, 15)

Príklad Ježiša

8. Bolo potrebné, aby vám Ježiš ukázal zásady, podľa ktorých by ste sa mali riadiť a od ktorých ste sa vzdialili.

9. Svedčil som vám o svojej celej miernosti, láske, múdrosti a milosrdenstve a vypil som s vami kalich utrpenia, aby sa vaše srdcia pohli a váš rozum prebudil. Srdcia sa museli zrodiť k dobru a bolesť z toho, že ma z lásky k nim videli ukrižovaného, bola ako tŕň, ktorý im mal pripomínať, že všetci musíte trpieť pre lásku, aby ste dosiahli Otca. Mojím sľubom pre každého, kto chce vziať na seba svoj kríž a nasledovať ma, bol večný pokoj,

najvyššia blaženosť, ktorá nemá v Duchu konca. (240, 23 24)

10. Kristus je a má byť vaším vzorom; preto som sa vtedy stal človekom. Aké bolo zjavenie, ktoré Ježiš priniesol ľudstvu? Jeho nekonečná láska, jeho božská múdrosť, jeho milosrdenstvo bez hraníc a jeho moc.

11. Povedal som vám: Vezmite si ma za vzor a budete konať tie isté skutky, aké konám ja. Keďže som prišiel ako Majster, mali by ste pochopiť, že to nebolo preto, aby som vám dal nesplniteľné učenia alebo také, ktoré presahujú chápanie človeka.

12. Pochopte teda, že ak budete konať skutky podobné tým, ktoré vás naučil Ježiš, dosiahnete plnosť života, o ktorej som vám predtým hovoril. (156, 25–27)

Význam Ježišovho učenia

13. Ježišovo učenie – dané ako vodítko, ako otvorená kniha, aby ho ľudstvo študovalo – sa nedá porovnať s ničím iným v žiadnom inom národe na Zemi, v žiadnej generácii, v žiadnej rase. Lebo tí, ktorí sa vydali šíriť prikázania spravodlivosti alebo učenie o láske k blížnemu, boli mnou poslaní na zem ako priekopníci, ako poslovia, ale nie ako božstvá. Iba Kristus prišiel k vám ako božstvo. Priniesol vám najjasnejšie a najväčšie poučenie, aké kedy prijalo ľudské srdce. (219, 33)

Povolanie, učňovské obdobie a skúšky Ježišových učeníkov

14. Spomínali ste v tomto čase na roky mojej kázateľskej činnosti – na tie tri roky, počas ktorých som pripravoval svojich učeníkov, počas ktorých som s nimi žil. Všetci videli moje skutky a počas svojej prípravy dokázali preniknúť do môjho srdca a uzrieť čistotu, celú majestátnosť a múdrosť, ktorá bola v Majstrovi.

15. Moje činy vtedy neboli vykonané kvôli pozornosť, môj život na zemi bol skromný; kto však bol pripravený, tušil veľkosť mojej prítomnosti a doby, v ktorej žil.

16. Tak som si vyvolil svojich učeníkov, z ktorých som niektorých stretol na brehu rieky a ktorých som povolal slovami: „Poďte za mnou.“ Keď na mňa upriamili svoj pohľad, pochopili, kto je ten, kto k nim hovorí, a tak som si vyberal jedného po druhom. (342, 21)

17. Pokiaľ som kázal na svete, nikdy som nepovedal, že moji učeníci sú už majstri alebo že by sa na nich malo počúvať. Boli to ešte žiaci, ktorí – očarení svetlom môjho slova – ma ochotne nasledovali, ale ktorí ešte robili chyby; lebo trvalo istý čas, kým sa premenili a potom pôsobili ako vzor pre ľudí. Boli to kamene, ktoré ešte vyhladzoval dláto božskej lásky, aby aj oni neskôr premenili kamene na diamanty. (356, 39)

18. Vždy som skúšal svojich učeníkov. Koľkokrát som podrobil Petra skúške a len v jednej z nich zaváhal. Ale nesúďte ho za tento čin

zle, lebo keď sa jeho viera rozhorela, bol medzi ľuďmi ako fakľa, keď kázal a svedčil o pravde.

19. Neodsudzujte Tomáša; zamyslite sa, ako často ste mohli uchopiť moje skutky vlastnými rukami a aj tak ste pochybovali. Nehľadajte s pohŕdaním na Judáša Iškariotského, toho milovaného učeníka, ktorý predal svojho Majstra za tridsať strieborných; lebo nikdy nebola väčšia ľútosť ako tá jeho.

20. Využil som každého z nich, aby som vám zanechal učenie, ktoré vám bude slúžiť ako príklad a navždy zostane v pamäti ľudstva. Po svojom zlyhaní ľutovali, zmenili sa a bezvýhradne sa venovali plneniu svojej misie. Boli skutočnými apoštolmi a zanechali vzor pre všetky generácie. (9, 22-23)

Apoštol Ján

21. Spomeňte si: Keď bolo moje telo sňaté z kríža a následne pochované, učeníci, ktorí boli zmätení a nedokázali pochopiť, čo sa stalo, verili, že smrťou Majstra je všetko skončené. Bolo potrebné, aby ma ich oči znovu uvideli a ich uši ma znovu počuli, aby sa ich viera rozhorela a ich poznanie môjho slova posilnilo.

22. Teraz vám môžem povedať, že medzi tými učeníkmi bol jeden, ktorý o mne nikdy nepochyboval, ktorý v tvári skúšok nikdy nezaváhal a ktorý ma ani na okamih neopustil. Bol to Ján, verný, odvážny, ohnivý a najmilujúcejší učeník.

23. Pre túto lásku som mu zveril Máriu, keď stáli pri nohách kríža, aby aj naďalej nachádzal lásku v tom srdci bez poškvrny a aby bol po jej boku ešte viac posilnený pre boj, ktorý ho čakal.

24. Kým jeho bratia, ostatní učeníci, jeden po druhom padali pod smrtiacim úderom kata a tak svojou krvou a životom potvrdzovali celú pravdu, ktorú kázali, a meno svojho Majstra, Ján porazil smrť a unikol mučeníctvu.

25. Keďže bol vyhnaný do púšte, jeho prenasledovatelia nepomysleli na to, že tam, na tom ostrove, kam ho vyhnali, k tomu človeku zostúpi z neba veľké zjavenie vekov, ktoré postupne prežíva – proroctvo, ktoré hovorí ľuďom o všetkom, čo sa stalo a čo sa naplní.

26. Potom, čo Ján venoval svojim bratom veľa lásky a zasvätil svoj život úlohe slúžiť im v mene svojho Majstra, musel žiť oddelene od nich, sám; ale neustále sa modlil za ľudstvo, neustále myslel na tých, za ktorých Ježiš prelial svoju krv.

27. Modlitba, ticho, zameranie sa do seba, úprimnosť jeho bytia a dobrota jeho myšlienok spôsobili zázrak, že ten človek, tá duša, sa v krátkom čase vyvinula tak, na čo iné duše potrebujú tisícročia, aby toho dosiahli. (309, 41-45)

28. Keď sa pozerám na obyvateľov tohto sveta, vidím, že všetky národy poznajú moje meno, že milióny ľudí opakujú moje slová; ale veru, hovorím vám, napriek tomu nevidím medzi ľuďmi žiadnu lásku!

29. Všetko, čo vás v tomto čase učím a čo sa deje na svete, je vysvetlením a naplnením zjavenia, ktoré som dal ľudstvu prostredníctvom svojho apoštola Jána, keď som ho v čase, keď žil na ostrove Patmos, v Duchu do nebeských výšok, na božskú úroveň, do nekonečna, aby som mu prostredníctvom symbolov ukázal počiatok a cieľ, alfu a omegu; a on videl udalosti, ktoré sa stali – tie, ktoré sa práve odohrávali, a tie, ktoré ešte len prídu.

30. V tom čase tomu nič nerozumel, ale môj hlas mu povedal: „Zapíš, čo uvidíš a čo počuješ“, a tak písal.

31. Ján mal učeníkov, ktorí preplávali more na loďach, aby ho vyhľadali v jeho útočisku. Tí muži dychtivo pýtali toho, kto bol Ježišovým učeníkom, aký bol Majster a aké boli jeho slová a zázraky; a Ján, ktorý v láske a múdrosti napodobňoval svojho Majstra, ich svojimi slovami ohromil. Aj keď sa blížil vek, keď už bol jeho telo ohnuté časom, mal ešte dosť síl, aby svedčil o svojom Majstrovi a povedal svojim učeníkom: „Milujte sa navzájom.“

32. Keď tí, ktorí ho vyhľadávali, videli, že sa blíži deň Jánovho odchodu, prosili ho v túžbe získať všetku múdrosť, ktorú tento apoštol nazhromaždil, aby im odhalil všetko, čo sa naučil od svojho Majstra; namiesto akejkoľvek odpovede však vždy počuli len túto vetu: „Milujte sa navzájom.“

33. Tí, ktorí sa pýtali s toľkou horlivosťou a záujmom, cítili sa podvedení a mysleli si, že vek vymazal Kristove slová z jeho pamäti.

34. Hovorím vám, že Ján nezabudol ani jedno z mojich slov, ale že zo všetkých mojich učení vyslovil ako jedinú esenciu to učenie, ktoré zhrňuje celý zákon: lásku medzi sebou.

35. Ako by sa mohlo stať, že by sa tomuto tak milovanému učeníkovi vytratilo z pamäti učenie Majstra, ktorého tak veľmi miloval? (167, 32-37)

36. V „Druhom čase“, po mojom odchode, vaša Nebeská Matka naďalej posilňovala mojich učeníkov a stála pri nich. Po bolesti a skúške našli útočisko v milujúcom srdci Márie, jej slovo ich živilo deň za dňom. Povzbudení Máriou, ktorá ich naďalej poučovala v mene Božského Majstra, pokračovali vo svojej ceste. Keď odišla, začal ich boj a každý nasledoval cestu, ktorá mu bola určená. (183, 15)

Apoštoli Peter a Pavol

37. Nezabudnite na prípad Petra, môjho učeníka, keď ho Saul prenasledoval až na smrť. Dokázal som vernému apoštolovi, že vo svojej skúške nie je sám a že ak bude dôverovať mojej moci, ochránim ho pred jeho prenasledovateľmi.

38. Saula prekvapilo moje božské svetlo, keď hľadal Petra, aby ho zatkol. Moje svetlo preniklo až do

hĺbky Saulovho srdca, ktorý — zrazený na zem v prítomnosti mojej prítomnosti, porazený mojou láskou, neschopný dokončiť úlohu, ktorú mal v úmysle vykonať proti môjmu učeníkovi, cítiac vo svojom najhlbšom vnútri premenu celého svojho bytia a teraz, obrátený k viere v Krista — ponáhľal sa hľadať Petra; ale už nie s cieľom zabiť ho, ale aby ho poprosil, nech ho poučí v slove Pánovom a nech ho zapojí do svojho diela.

39. Od tej chvíle bol Saul Pavlom, pričom táto zmena mena naznačovala úplnú duševnú premenu tohto človeka, jeho úplné obrátenie. (308, 46-47)

40. Pavol nepatril medzi dvanástich apoštolov, nejedol pri mojom stole a ani ma nesledoval na cestách, aby počúval moje učenie. Ba naopak, neveril vo mňa a ani sa nepozeral priateľským pohľadom na tých, ktorí ma nasledovali. V jeho srdci existovala myšlienka zničiť semeno, ktoré som zveril svojim učeníkom a ktoré sa práve začalo šíriť. Ale Pavol nevedel, že je jedným z mojich. Vedel, že Mesiáš musí prísť, a veril v to. Nedokázal si však predstaviť, že pokorný Ježiš by mal byť sľúbeným Spasiteľom. Jeho srdce bolo plné pýchy sveta, a preto nepociťoval prítomnosť svojho Pána.

41. Saul sa postavil proti svojmu Spasiteľovi. Prenasledoval mojich učeníkov, ako aj ľudí, ktorí sa k nim obracali, aby počuli moje posolstvo z úst týchto apoštolov. A tak som ho prekvapil, keď bol práve v tom, že prenasledoval mojich. Dotkol som sa ho na najcitlivejšom mieste jeho srdca a on ma hneď spoznal, lebo jeho duch ma očakával. Preto počul môj hlas.

42. Bolo mojou vôľou, aby sa tento všeobecne známy muž takto obrátil, aby svet mohol na všetkých jeho cestách byť svedkom tých prekvapivých skutkov, ktoré mu mali slúžiť ako podnet k viere a k pochopeniu.

43. Načo ešte podrobne rozoberať život tohto muža, ktorý od tej chvíle zasvätil svoj život láske k svojim blížnym, inšpirovaný láskou k svojmu Majstrovi a jeho božským poučeniam?

44. Pavol bol jedným z najväčších apoštolov môjho slova, jeho svedectvo bolo vždy preniknuté láskou, úprimnosťou, pravdivosťou a svetlom. Jeho predchádzajúci materializmus sa premenil na veľmi vysokú duchovnosť, jeho tvrdosť na nekonečnú nežnosť; a tak sa prenasledovateľ mojich apoštolov stal najhorlivejším zvestovateľom môjho slova, neúnavným putovným kazateľom, ktorý prinášal božské posolstvo svojho Pána, pre ktorého žil a ktorému zasvätil svoj život, do rôznych národov, provincií a dedín.

45. Tu máš, milovaný ľud, krásny príklad obrátenia a dôkaz toho, že ľudia, aj keď ma ešte nepočuli, sa môžu stať mojimi veľkými apoštolmi. (157, 42-47)

Vzorovosť apoštolov

46. Kto okrem Mňa povzbudzoval učeníkov v tom „druhom čase“, keď putovali svetom bez svojho Majstra? Nezdá sa vám dielo každého z nich obdivuhodné? Ale hovorím vám, že aj oni mali slabosti ako každý iný človek. Neskôr ich naplnila láska a viera, neznechutilo ich to, že boli na svete ako ovce medzi vlkmi a že ich cesta bola vždy sprevádzaná prenasledovaním a posmechom ľudí.

47. Mali moc konať zázraky, vedeli využiť túto milosť na to, aby obrátili srdcia k pravde.

48. Blahoslavení sú všetci tí, ktorí počuli Ježišovo slovo z úst mojich apoštolov, lebo u nich moje učenie neutrpelo žiadnu zmenu, ale bolo podané vo všetkej svojej čistote a pravde. Preto ľudia, keď ich počúvali, cítili vo svojej duši prítomnosť Pána a vo svojej podstate pociťovali neznámy pocit moci, múdrosti a majestátu.

49. V tých chudobných a pokorných rybároch z Galilee máte dôstojný vzor: premenení láskou na duchovných rybárov, otriasli národmi a ríšami slovom, ktoré sa naučili od Ježiša, a svojou vytrvalosťou a obetavosťou pripravili obrátenie národov a nastolenie duchovného pokoja. Od kráľov až po žobrákov – všetci zažili môj mier v tých dňoch pravého kresťanstva.

50. Táto éra duchovnosti medzi ľuďmi netrvala dlho; ale Ja, ktorý viem všetko, som vám oznámil a sľúbil svoj návrat, lebo som vedel, že ma budete opäť potrebovať. (279, 56-60)

Šírenie kresťanstva

51. Moje učenie, na perách a v skutkoch mojich učeníkov, bolo mečom lásky a svetla, ktorý bojoval proti nevedomosti, modlárstvu a materializmu. V tých, ktorí videli blížiaci sa zánik svojich mýtov a tradícií, vzplanul výkrik pobúrenia, zatiaľ čo z iných sŕdc zaznela pieseň radosti nad svetlou cestou, ktorá sa otvorila pre nádej a vieru tých, ktorí smädili po pravde a boli zaťažení hriechom.

52. Tí, ktorí popierali duchovný život, sa rozzúrili, keď počuli zjavenia o nebeskom kráľovstve, zatiaľ čo tí, ktorí tušili túto existenciu a dúfali v ňu v spravodlivosť a spásu, ďakovali Otcovi, že poslal svetu svojho jednorodeného Syna.

53. Ľudia, ktorí si vo svojich srdciach uchovali požehnanú túžbu slúžiť svojmu Bohu s úprimnosťou a milovať Ho, videli, ako sa ich cesta osvetľuje a ich rozum sa vyjasňuje, keď sa ponorili do môjho slova, a cítili oživenie vo svojom duchu a vo svojom srdci. Kristovo učenie ako pravý duchovný chlieb vyplnilo nezmieriteľnú prázdnotu, ktorá bola v nich, a svojou dokonalosťou a zmyslom hojne naplnilo všetky túžby ich ducha.

54. Začala sa nová éra, otvorila sa svetlejšia cesta, ktorá viedla do večnosti.

55. Aké krásne pocity duševného povznesenia, lásky a nežnosti sa prebudili v tých, ktorých osvietila viera, aby prijali moje slovo! Aká odvaha a vytrvalosť sprevádzali tie srdcia, ktoré vedeli znášať a prekonávať všetko bez toho, aby na okamih zúfali!
56. Možno preto, že krv Majstra bola ešte čerstvá? Nie, ľud: Duchovná esencia tej krvi, ktorá bola hmotným stelesnením Božej lásky, nevysychá ani nikdy nezaniká; je prítomná dnes rovnako ako vtedy, živá a teplá ako život.
57. Dôvodom je to, že v tých srdciach bola prítomná aj láska k pravde, ktorej zasvätili svoj život a za ktorú dokonca obetovali svoju krv, aby tak dokázali, že sa poučili z lekcie svojho Majstra.
58. Táto veľkodušne obetovaná krv prekonala prekážky a utrpenia.
59. Aký kontrast sa prejavil medzi duchovnosťou učeníkov môjho slova a modlárstvom, materializmom, egoizmom a nevedomosťou fanatikov v starých tradíciách alebo pohanov, ktorí žili len preto, aby sa oddávali telesným rozkošiam! (316, 34-42)
60. Osádzajte životnú cestu dobrými príkladnými skutkami, nefalšujte moje učenia. Vezmite si za vzor mojich apoštolov „Druhého času“ , ktorí nikdy neupadli do okázalých kultov, aby učili a vysvetľovali moje učenie. Nim nemožno pripisovať vinu za modlárstvo, do ktorého sa ľudstvo neskôr dostalo. Ich ruky nikdy nestavali oltáre, ani nestavali paláce na duchovné uctievanie Boha. Ale priniesli ľudstvu Kristovo učenie, priniesli zdravie chorým, nádej a útechu chudobným a zarmúteným a ako ich Majster ukázali zblúdeným cestu k spáse.
61. Kresťanské náboženstvo, ktoré dnes poznáte, nie je ani len odrazom učenia, ktoré moji apoštoli praktizovali a učili!
62. Ešte raz vám hovorím, že v tých učeníkoch môžete nájsť dokonalé vzory pokory, lásky, milosrdenstva a povznesenia. Svojou krvou potvrdili pravdu, ktorú vyslovili ich ústa.
63. Ľudstvo už od vás nebude žiadať krv, aby uverilo vašemu svedectvu, ale bude od vás žiadať pravdivosť. (256, 30-33)

III. Obdobie cirkevného kresťanstva

Kapitola 14 – Kresťanstvo, cirkvi a kultúry

Vývoj kresťanstva

1. Po mojom odchode v „druhom čase“ moji apoštoli pokračovali v mojom diele a tí, ktorí nasledovali mojich apoštolov, pokračovali v ich práci. Boli to noví pracovníci, obrábatelia tej pôdy, ktorú pripravil Pán, zúrodnenej jeho krvou, slzami a slovom, spracovanej prácou dvanástich prvých a tiež tých, ktorí

po nich nasledovali. Avšak v priebehu času a z generácie na generáciu ľudia stále viac mystifikovali alebo falšovali moje dielo a moje učenie.

2. Kto povedal človeku, že si smie urobiť môj obraz? Kto mu povedal, že ma má znázorniť visiaceho na kríži? Kto mu povedal, že smie vytvoriť obraz Márie, postavu anjelov alebo tvár Otca? Ach, vy maloverní ľudia, ktorí ste museli zhmotniť duchovné, aby ste pocítili moju prítomnosť!

3. Podobou Otca bol Ježiš, podobou Majstra boli jeho učeníci. V „Druhom čase“ som povedal: „Kto pozná Syna, pozná Otca.“ Tým som chcel povedať, že Kristus, ktorý hovoril v Ježišovi, je sám Otec. Len Otec mohol stvoriť svoju vlastnú podobu.

4. Po mojej smrti ako človeka som sa zjavil svojim apoštolom ako živý, aby pochopili, že ja som život a večnosť a že som medzi vami prítomný – či už v tele, alebo mimo neho. Nie všetci ľudia to pochopili, a preto upadli do modlárstva a fanatizmu. (113, 13–17)

5. Povedal som žene zo Samárie: „Kto pije z tejto vody, ktorú ja dávam, už nikdy nebude smädný.“ A dnes vám hovorím: keby ľudstvo pilo z tej živej vody, nebolo by v ňom toľko utrpenia.

6. Ľudia sa nepriľnuli neochvejne k môjmu učeniu a uprednostnili používanie môjho mena na zakladanie cirkví podľa svojho výkladu a pohodlia. Odmietol som tradície a poučil som ich o učení lásky, ale dnes prichádzate ku Mne, aby ste Mi priniesli prázdne obrady a ceremónie, ktoré vašej duši neprinášajú ani najmenší úžitok. Ak vo vašich skutkoch nie je duchovnosť, nemôže v nich byť pravda, a to, čo v sebe nenesie pravdu, nedosiahne vášho Otca.

7. Keď tá samaritánska žena pocítila, že svetlo mojich očí preniklo až do hĺbky jej srdca, povedala mi: „Pane, vy Židia hovoríte, že Jeruzalem je miesto, kde treba uctievať nášho Boha.“ Vtedy som jej povedal: „Žena, veru, hovorím ti, príde čas, keď nebudete uctievať Otca ani na tejto hore, ani v Jeruzaleme, ako to robíte teraz. Blíži sa čas, keď sa bude Otec uctievať ‚v Duchu a v pravde‘, lebo Boh je Duch.“

8. Toto je moje učenie všetkých čias. Hľa, pravda bola pred vašimi očami a vy ste ju nechceli vidieť. Ako ju chcete žiť, keď ju nepoznáte? (151, 2-5)

Obrady

9. Ak budete milovať, nebudete potrebovať žiadne okázalé kultové úkony ani obrady, lebo budete mať svetlo, ktoré osvetlí váš vnútorný chrám, na ktorom sa rozbijú vlny všetkých búrok, ktoré by vás mohli bičovať, a ktoré rozptýli temné hmly ľudstva.

10. Už viac nezneuctievajte Božstvo, lebo veru, hovorím vám, veľká je nevďačnosť, s akou sa prejavujete pred Bohom, keď vykonávate tieto

vonkajšie kultové úkony, ktoré ste prevzali od svojich predkov a v ktorých ste sa stali fanatikmi. (21, 13-14)

11. Pozrite sa na zblúdené ľudstvo — zblúdené preto, lebo veľké cirkvi, ktoré sa nazývajú kresťanskými, prikladajú väčší význam rituálom a vonkajškomu prejavu ako samotnému môjmu učeniu. To slovo života, ktoré som spečatil skutkami lásky a krvou na kríži, už nežije v srdciach ľudí , je uväznené a nemé v starých a zaprášených knihách. A tak existuje „kresťanské“ ľudstvo, ktoré ani nechápe, ani nevie, ako nasledovať Krista.

12. Preto mám v tejto dobe len málo učeníkov – tých, ktorí milujú svojich trpiacich bratov, ktorí zmierňujú bolesť – tých, ktorí žijú v cnosti a kážu ju svojím príkladom: to sú Kristovi učeníci.

13. Kto pozná moje učenie a skrýva ho, alebo ho vyznáva len perami a nie srdcom, ten nie je mojím učeníkom.

14. V tejto dobe som neprišiel, aby som vyhľadával kamenné chrámy a zjavoval sa v nich. Hľadám duše, srdcia, nie materiálnu okázalosť. (72, 47-50)

15. Pokiaľ náboženské spoločenstvá zostanú ponorené v hlbokom spánku a neopustia svoje zaužívané cesty, nedôjde k duchovnému prebudeniu ani k poznaniu duchovných ideálov; a preto medzi ľuďmi nebude môcť byť mier ani priestor pre aktívnu lásku k blížnemu. Svetlo, ktoré rieši ťažké ľudské konflikty, nebude môcť zažiariť. (100, 38)

Duchovenstvo

16. Keďže neviete, čo je skutočný mier, uspokojujete sa s tým, že po ňom túžite, a všetkými možnými prostriedkami a všetkými možnými spôsobmi sa snažíte dosiahnuť trochu duševného pokoja, pohodlia a uspokojenia, ale nikdy to, čo je skutočne mierom duše. Hovorím vám, že ho dosiahne len poslušnosť dieťaťa voči vôli Pána.

17. Na svete chýbajú dobrí vysvetľovatelia môjho slova, dobrí vykladači mojich poučení. Preto ľudstvo, aj keď sa nazýva kresťanským, žije duchovne zaostalé, lebo nie je nikto, kto by ho otriasol mojim pravým učením, nie je nikto, kto by srdcia ošetroval láskou, s akou som učil ľudí.

18. Deň čo deň – v farských sálach, kostoloch a katedrálach – vyslovujú moje meno a opakujú moje slová, ale nikoho to vnútorne nepohybuje, nikoho nezatriasajú ich svetlom, a to preto, lebo ľudia nesprávne pochopili ich zmysel. Väčšina verí, že pôsobivá sila Kristovho slova spočíva v tom, že sa mechanicky opakuje znova a znova, bez toho, aby pochopili, že nie je potrebné ho recitovať, ale študovať, premýšľať o ňom, uplatňovať ho a žiť podľa neho.

19. Keby ľudia hľadali zmysel v Kristovom slove, bolo by pre nich vždy nové, svieže, živé a blízke životu. Ale poznajú ho len povrchne,

a tak sa z neho nemôžu nasýtiť, ani sa z neho nikdy nebudú môcť nasýtiť.

20. Ubohé ľudstvo – blúdiace v tme, hoci svetlo je tak blízko, úzkostlivo nariekajúce, hoci mier je na dosah! Avšak ľudia nemôžu uzrieť to božské svetlo, lebo boli takí, ktorí im bez súcitu zaviazali oči. Ja, ktorý vás skutočne milujem, prichádzam vám na pomoc tým, že vás oslobodzujem z temnoty a dokazujem vám, že všetko, čo som vám kedysi povedal, bolo určené na všetky časy a že to božské slovo nesmiete považovať za staré učenie minulého veku. Lebo láska, ktorá bola podstatou celého môjho učenia, je večná a v nej spočíva tajomstvo vašej spásy v tejto dobe blúdenia, nezmieriteľného utrpenia a nespútaných vášní. (307, 4-8)

21. Karhám tých, ktorí kážu slepú vieru, vieru bez poznania, vieru získanú strachom a poverami.

22. Neposlúchajte slová tých, ktorí pripisujú Bohu všetko zlo, ktoré sužuje ľudstvo, všetky pohromy, hladomory a epidémie, označujúc ich za Božie tresty alebo hnev. To sú falošní proroci.

23. Odvráťte sa od nich, lebo ma nepoznajú a napriek tomu chcú učiť ľudí, aký je Boh.

24. Toto je ovocie zlého výkladu, ktorý bol daný písmam minulých čias, ktorých božský jazyk ešte nebol objavený v jadre ľudského jazyka, ktorým boli zapísané zjavenia a proroctvá. Mnohí hovoria o konci sveta, o poslednom súde, o smrti a o pekle bez najmenšej znalosti pravdy. (290, 16-19)

25. Už žijete v „Tretom čase“ a ľudstvo je stále duchovne zaostalé. Jeho duchovní vodcovia, teológovia a duchovní pastieri mu zjavujú veľmi málo a niekedy vôbec nič o večnom živote. Aj im zjavujem tajomstvá knihy mojej múdrosti, a tak sa vás pýtam: Prečo mlčia? Prečo sa boja prebudiť spiace duše ľudí? (245, 5)

26. Moje učenie vás poučuje o dokonalom, duchovnom a čistom uctievaní Otca, lebo duša človeka sa – bez toho, aby si to uvedomovala – dostala k prahu chrámu Pána, kde vstúpi, aby pocítila moju prítomnosť, aby svojím duchom počula môj hlas a videla ma vo svetle, ktoré dopadá na jej rozum.

27. Prázdnota, ktorú ľudia v tejto dobe pociťujú vo svojich rôznych náboženských spoločenstvách, je spôsobená tým, že duša má hlad a smäd po duchovnosti. Obrady a tradície jej už nestačia, túži spoznať moju pravdu. (138, 43-44)

Večera Pánova a omša

28. Nikdy som k ľuďom neprišiel zahalený tajomstvami. Keď som k vám hovoril obrazne, aby som vám zjavil Božské alebo aby som predstavil Večné v akejkoľvek hmotnej forme, stalo sa tak preto, aby ste ma pochopili. Ale ak ľudia zotrvávajú v uctievaní foriem, predmetov alebo symbolov namiesto toho, aby hľadali zmysel týchto poučení, je prirodzené, že po

stáročia stagnujú a vo všetkom vidia tajomstvá.

29. Od čias pobytu Izraela v Egypte, keď bola moja krv stelesnená krvou baránka, existovali ľudia, ktorí žili len z tradícií a obradov, bez toho, aby pochopili, že táto obeť bola obrazom krvi, ktorú mal Kristus preliať, aby vám dal duchovný život. Iní, ktorí veria, že sa živia z môjho tela, jedia hmotný chlieb, bez toho, aby chceli pochopiť, že keď som dal svojim učeníkom chlieb pri Večeri Pánovej, stalo sa to preto, aby pochopili, že ten, kto prijíma zmysel môjho slova ako potravu, živí sa zo mňa.

30. Ako málo je tých, ktorí sú schopní v pravde pochopiť moje božské učenia, a títo málo sú tí, ktorí ich vykladajú Duchom. Uvedomte si však, že som vám božské zjavenie neodovzdal naraz, ale že vám ho postupne vysvetľujem pri každom mojom poučení. (36, 7-9)

31. V srdciach týchto zástupov poslucháčov vládne radosť, lebo vedia, že pred ich duchom sa nachádza nebeská hostina, na ktorej ich Majster očakáva, aby im dal jesť chlieb a piť víno pravého života.

32. Stôl, okolo ktorého sa vtedy zhromaždil Ježiš so svojimi apoštolmi, bol symbolom nebeského kráľovstva. Tam bol Otec obklopený svojimi deťmi, tam bolo jedlo, ktoré predstavovalo život a lásku; zaznel božský hlas a jeho podstatou bola celosvetová harmónia, a mier, ktorý tam vládol, bol mierom, ktorý existuje v Božom kráľovstve.

33. Snažili ste sa očistiť v týchto ranných hodinách, lebo ste si mysleli, že Majster vám vo svojich slovách prinesie novú zmluvu, a tak je to: Dnes vám dovoľujem, aby ste si pripomínali chlieb a víno, ktorými som znázornil svoje telo a svoju krv. Ale rovnako vám hovorím, že v tomto novom čase nájdete túto potravu iba v božskom zmysle môjho slova. Ak hľadáte moje telo a moju krv, musíte ich hľadať v božskom stvorení, lebo ja som iba Duch. Jedzte z toho chleba a pite z toho vína, ale naplňte aj môj kalich, chcem piť s vami: mám smäd po vašej láske.

34. Odneste toto posolstvo svojim bratom a naučte sa, že krv, keďže je životom, je len symbolom večného života, ktorým je pravá láska. Prostredníctvom vás začínam osvecovať ľudstvo svojimi novými zjaveniami. (48, 22-25)

35. Prinášam vám mier a nové poučenie. Ak moja obeť „Druhého času“ zrušila obetovanie nevinných zvierat, ktoré ste obetovali na oltári Jehovovom, tak dnes potrava môjho božského slova spôsobila, že už viac nezosobňujete moje telo a moju krv chlebom a vínom tohto sveta.

36. Každá duša, ktorá chce žiť, sa musí živiť Božím Duchom. Kto počúva moje slovo a cíti ho vo svojom srdci, ten sa v skutočnosti nasýtil. Ten nielenže jedol moje telo a pil moju krv, ale prijal môjho Ducha, aby sa nasýtil.

37. Kto, potom, čo okúsil toto nebeské jedlo, bude ma opäť hľadať v obrazoch a podobách, ktoré sú dielom ľudských rúk?
38. Čas od času prichádzam a odstraňujem tradície, obrady a zvyky a vo vašom duchu nechávam pretrvať len zákon a duchovné jadro mojich poučení. (68, 27)

Krst

39. Ľud, vo svojom čase krstil Ján, nazývaný aj Krstiteľ, vodou tých, ktorí verili v jeho proroctvo. Tento čin bol symbolom očistenia od dedičného hriechu. Povedal zástupom ľudí, ktorí prišli k Jordánu, aby počuli slová Priekopníka: „Hľa, ja vás krstím vodou, ale už je na ceste Ten, ktorý vás pokrstí ohňom Ducha Svätého."
40. Z tohto božského ohňa sa zrodili všetky duše, vyšli z neho čisté a nevinné. Ak sa však na svojej ceste poškvrnili hriechom, ktorý so sebou priniesla neposlušnosť, vyleje sa na ne znova oheň môjho Ducha, aby zmazal ich hriechy, zmyla ich škvrny a vrátil im ich pôvodnú čistotu.
41. Ak tento duchovný krst, namiesto toho, aby ste ho chápali ako očistenie, ktoré človek dosahuje aktom úprimnej ľútosti voči svojmu Stvoriteľovi, premeníte na obrad a uspokojíte sa so symbolickým významom činu – veru, hovorím vám, vaša duša nič nezíska.
42. Kto tak koná, žije ešte v časoch Krstiteľa a je to, ako keby neveril jeho proroctvám a slovám, ktoré hovorili o duchovnom krste, o božskom ohni, ktorým Boh očisťuje svoje deti a robí ich nesmrteľnými vo svetle.
43. Ján volal k sebe ľudí ako dospelých, aby na nich vylial tú vodu ako symbol očistenia. Prišli k nemu, keď si už boli vedomí svojich činov a mohli mať už pevnú vôľu zostať na ceste dobra, čestnosti a spravodlivosti. Pozrite, ako ľudstvo uprednostnilo vykonanie symbolického aktu očistenia prostredníctvom vody namiesto skutočnej obnovy prostredníctvom pokánia a pevného predsavzatia k náprave, ktoré sa rodia z lásky k Bohu. Rituálny úkon neznamená žiadne úsilie; naopak, očistiť srdce a bojovať o to, aby zostalo čisté, znamená pre človeka veľmi dobre úsilie, odriekanie a dokonca obetu. Preto ľudia uprednostnili vonkajšie zakrytie svojich hriechov tým, že sa uspokojili s dodržiavaním obradov, určitých úkonov a rituálov, ktoré v najmenšom nezlepšujú ich morálny alebo duchovný stav, ak sa k nim nepridá svedomie.
44. Učeníci, to je dôvod, prečo nechcem, aby sa medzi vami konali rituálne úkony, aby ste ich vykonávaním nezabudli na to, čo skutočne pôsobí na dušu. (99, 56-61)
45. Som to ja, kto posiela duše do inkarnácie v súlade so zákonom vývoja, a veru, hovorím vám, vplyvy tohto sveta nezmenia moje božské plány. Lebo nad všetkým ctižiadostivým úsilím o moc sa stane moja vôľa.

46. Každá ľudská bytosť prináša na Zem poslanie, jej osud je predurčený Otcom a jej duša je pomazaná mojou otcovskou láskou. Ľudia márne usporadúvajú obrady a žehnajú malým. Veru, hovorím vám, v žiadnom materiálnom veku voda neočistí dušu od jej porušení môjho zákona. A keď pošlem dušu čistú od každého hriechu – od akej škvrny ju potom duchovní konfesionálnych cirkví očisťujú krstom?

47. Je čas, aby ste pochopili, že pôvod človeka nie je hriech, ale že jeho narodenie je výsledkom naplnenia prírodného zákona, zákona, ktorý napĺňa nielen človek, ale všetky stvorenia, ktoré tvoria prírodu. Všímajte si, že som povedal „človek“ a nie „jeho duša“. Človek má moju moc stvoriť bytosti podobné jemu; duše však pochádzajú iba zo Mňa.

48. Rásť a rozmnožovať sa je univerzálny zákon. Hviezdy vznikli rovnako z iných, väčších hviezd, ako sa rozmnožilo semeno, a nikdy som nepovedal, že týmto činom zhrešili alebo ublížili Stvoriteľovi. Prečo by ste potom mali byť pri plnení tohto božského prikázania považovaní za hriešnikov? Pochopte, že plnenie zákona človeka nikdy nemôže poškvrniť.

49. Čo poškvrňuje človeka a odvádza dušu od cesty vývoja, sú nízke vášne: nevázanosť, nečestnosť, smilstvo, lebo to všetko je proti zákonu.

50. Študujte a pátrajte, kým nenájdete pravdu. Potom už nebudete prikázania Stvoriteľa života nazývať hriechom a svojím príkladom dobrých skutkov posvätíte existenciu svojich detí. (37, 18-23)

Spomienka na mŕtvych

51. Ľudia sa držia svojich tradícií a zvykov. Je pochopiteľné, že majú nezmazateľnú spomienku na ľudí, ktorých telá uložili do hrobu, a priťahuje ich miesto, kde pochovali ich pozostatky. Keby sa však ponorili do skutočného zmyslu hmotného života, uvedomili by si, že keď sa telo rozpadá, atóm po atóme sa vracia do tých prírodných ríš, z ktorých bolo vytvorené, a život sa ďalej rozvíja.

52. Ale človek v dôsledku nedostatočného štúdia duchovna vo všetkých dobách vytvoril reťaz fanatických kultov tela. Snaží sa urobiť hmotný život večným a zabúda na dušu, ktorá je tým, čo v skutočnosti má večný život. Ako ďaleko sú ešte od pochopenia duchovného života!

53. Teraz chápete, že je zbytočné prinášať dary na miesta, kde náhrobný kameň, ktorý vyjadruje „smrť“, mal by vyjadrovať „rozpad a život“; lebo tam je príroda v plnom rozkvete, tam je zem, ktorá je plodným a nevyčerpateľným lonom stvorení a foriem života.

54. Keď budú tieto učenia pochopené, ľudstvo pochopí, ako priradiť materiálnemu jeho miesto a božskému jeho miesto. Potom

zmizne modlársky kult tých, ktorí odišli pred nami.
55. Človek má spoznať a milovať svojho Stvoriteľa z duše k duši.
56. Oltáre sú smútočné vence a náhrobky sú dôkazom nevedomosti a modlárstva. Odpúšťam vám všetky vaše previnenia, ale musím vás naozaj prebudiť. Moje poučenie bude pochopené a príde čas, keď ľudia nahradia hmotné dary vznešenými myšlienkami. (245, 16-21)

Hmotné symboly, kríže a relikvie

57. V „prvom čase“ ste poznali symboly: svätostánok alebo svätyňu, ktorá strážila truhlu zmluvy, v ktorej boli uchovávané kamenné tabule zákona. Keď tieto symboly splnili svoju úlohu, moja vôľa ich odstránila zo Zeme, skryla ich pred zrakmi ľudí, aby svet neupadol do modlárstva; ale zmysel alebo podstatu týchto poučných symbolov som nechal zapísanú v duchu mojich služobníkov.
58. V „Druhom čase“, po tom, čo bola vykonaná Kristova obeť, som dal zmiznúť najvyššiemu symbolu kresťanstva, krížu, spolu s tŕňovou korunou, kalichom a všetkým, čo by sa zo strany ľudstva mohlo stať predmetom nadšeného uctievania. (138, 36)
59. Ľudstvo videlo Ježiša trpieť a vy veríte v jeho učenie a svedectvo. Načo ho naďalej ukrižovať vo vašich sochách? Nezostačujú vám storočia, ktoré ste strávili tým, že ste ho vystavovali na obdiv ako obeť vašej zloby?
60. Namiesto toho, aby ste si pripomínali Ježišovo utrpenie a smrteľný boj – prečo si nepripomínate moje vzkriesenie plné svetla a slávy?
61. Sú takí, ktorí pri pohľade na vaše obrazy, ktoré ma zobrazujú v podobe Ježiša na kríži, niekedy uverili, že išlo o slabého, zbabelého alebo bojazlivého človeka, bez toho, aby si uvedomili, že som Duch a že som pre celé ľudstvo podstúpil to, čo vy nazývate obetovaním a čo ja nazývam povinnosťou lásky.
62. Keď uvažujete o tom, že som bol jedno s Otcom, pamätajte, že neexistovali žiadne zbrane, žiadna moc ani mučenie, ktoré by ma mohli zlomiť; ale keď som ako človek trpel, krvácal a zomrel, stalo sa to preto, aby som vám dal svoj vznešený príklad pokory.
63. Ľudia nepochopili veľkosť tej lekcie a všade postavili obraz Ukrižovaného, ktorý predstavuje hanbu pre toto ľudstvo, ktoré ho – bez lásky a úcty k Tomu, ktorého tvrdí, že miluje – neustále ukrižuje a každý deň zraňuje tým, že ľudia zraňujú srdcia svojich blížnych, za ktorých Majster dal svoj život. (21, 192 15-19)
64. Neodsúdil by som vás, keby ste zo Zeme odstránili aj ten posledný kríž, ktorým symbolizujete svoju kresťanskú vieru, a namiesto toho by ste tento symbol nahradili skutočnou láskou medzi sebou; lebo vtedy by sa vaša viera a vaše

vonkajšie uctievanie Boha premenili na uctievanie a vieru Ducha, čo zodpovedá tomu, čo od vás očakávam.

65. Keby vaše bohoslužby a vaše symboly mali aspoň silu zabrániť vašim vojnám, aby vás nenechali upadnúť do nečistoty, aby vás udržali v mieri. Ale pozrite, ako prekračujete všetko, čo je podľa vašich slov sväté; pozrite, ako šliapete po tom, čo ste považovali za božské.

66. Ešte raz vám hovorím: Bolo by pre vás lepšie, keby ste nemali ani jediný kostol, ani oltár, ani jediný symbol či obraz na celej zemi, ale keby ste vedeli modliť sa Duchom a milovať svojho Otca a vedeli v Neho veriť bez potreby zástupcov, a keby ste sa milovali tak, ako som vás to naučil vo svojom učení. Vtedy by ste boli spasení, kráčali by ste po ceste, ktorá je označená stopami mojej krvi — stopami, ktorými som potvrdil pravdu svojho učenia. (280, 69-70)

Uctievanie svätých

67. Dávam vám tieto poučenia, lebo ste vyhlásili duše mnohých spravodlivých za svätých, ktorých prosíte a uctievate, akoby boli bohmi. Aká nevedomosť, ľudstvo! Ako môžu ľudia posudzovať svätosť a dokonalosť duše len na základe jej ľudských skutkov?

68. Som prvý, kto vám hovorí, že si máte brať za vzor dobré príklady, ktoré vaši bratia zanechali svojimi skutkami, svojím životom, svojou cnosťou; a hovorím vám tiež, že keď na nich myslíte, môžete dúfať v ich duchovnú pomoc a vplyv. Ale prečo im staviate oltáre, ktoré slúžia len na to, aby urážali pokoru týchto duší? Prečo vytvárajú kult okolo ich pamiatky, akoby boli božstvami, a stavajú ich na miesto Otca, na ktorého zabúdajú v úcte k vlastným bratom? Ako bolestná bola pre nich sláva, ktorú ste im tu udelili!

69. Čo vedia ľudia o mojom súde nad tými, ktorých nazývajú svätými? Čo vedia o duchovnom živote týchto bytostí alebo o mieste, ktoré si každý z nich získal u Pána?

70. Nikto si nemysli, že týmito zjaveniami z vašich sŕdc chcem vymazať zásluhy, ktoré moji služobníci medzi ľuďmi vykonali — naopak, chcem, aby ste vedeli, že milosť, ktorú u Mňa našli, je veľká a že vám prostredníctvom ich modlitieb veľa udeľujem; je však potrebné, aby ste odstránili svoju nevedomosť, z ktorej pramení náboženský fanatizmus, modlárstvo a poverčivosť.

71. Ak cítite, že Duch týchto bytostí vládne nad vaším životným svetom, dôverujte tým, ktorí sú súčasťou duchovného sveta, aby ste vy a oni, zjednotení na ceste Pána, vykonali dielo duchovného bratstva – to dielo, ktoré očakávam ako výsledok všetkých mojich poučení. (115, 52-56)

Cirkevné sviatky

72. V tento deň, keď sa davy ľudí s veľkým krikom ponáhľajú do svojich

kostolov, aby oslávili okamih, keď sa otvorilo nebo, aby ma prijalo, hovorím vám, že toto všetko je len tradícia, ktorá má zapôsobiť na srdcia ľudí. Sú to len rituály, ktoré dnes zhmotňujú moje božské utrpenie.

73. Nemali by ste nasledovať túto tendenciu tým, že staviate oltáre a symboly. Nevytvárajte znázornenia svätých udalostí a nepoužívajte žiadne špeciálne rúcha, aby ste upútali pozornosť, lebo toto všetko je modlársky kult.

74. Volajte ma zo srdca, pripomínajte si moje poučenie a nasledujte moje príklady. Ponúknite mi dar svojho napravenia a pocítite, ako sa brány neba otvárajú, aby vás prijali.

75. Vyhýbajte sa falošným a profánnym zobrazeniam, ktoré sa robia o Mne a o mojom utrpení, lebo nikto Ma nemôže stelesniť. Žite podľa môjho príkladu a môjho učenia. Kto tak koná, stelesnil svojho Majstra na zemi. (131, 11-13, 16)

76. Ľudstvo: V týchto dňoch, keď si pripomínate narodenie Ježiša, vpustite do svojich sŕdc pokoj a javte sa ako zjednotená a šťastná rodina.

77. Viem, že nie všetky srdcia pociťujú úprimnú radosť, keď si v tomto čase pripomínajú môj príchod na svet. Len veľmi málo ľudí si nájde čas na rozjímanie a zberanie sa a dovolí, aby radosť bola vnútorná a aby sa sviatok spomienky odohrával v duchu.

78. Dnes, rovnako ako vo všetkých dobách, ľudia urobili z pamätných dní profánne a prázdne slávnosti, aby hľadali potešenie pre zmysly, ďaleko od toho, čím by mali byť radosti ducha.

79. Keby ľudia využili tento deň na to, aby ho zasvätili duchu tým, že by premýšľali o božskej láske, ktorej nezvratným dôkazom bola skutočnosť, že som sa stal človekom, aby som s vami žil – veru, hovorím vám, vaša viera by žiarila v najvyššej časti vašej bytosti a bola by hviezdou, ktorá by vám ukazovala cestu, ktorá vedie ku Mne. Vaša duša by bola natoľko preniknutá dobrotou, že by ste na svojej životnej ceste zahrnuli tých, ktorí to potrebujú, dobrodeniami, útechou a srdečnosťou. Cítili by ste sa viac ako súrodenci, zo srdca by ste odpustili tým, ktorí vás urazili. Cítili by ste sa naplnení nežnosťou pri pohľade na vyhnancov, na tie deti bez rodičov, bez prístrešia a bez lásky. Mysleli by ste na národy bez mieru, kde vojna zničila všetko dobré, ušľachtilé a svätý v ľudskom živote. Vtedy by vaša modlitba čistá vystúpila ku Mne a povedala by Mi: „Pane, aké právo na mier máme, pokiaľ je toľko našich súrodencov, ktorí strašne trpia?“

80. Moja odpoveď na to by bola táto: Keďže ste cítili bolesť svojich blížnych a modlili ste sa a prejavili ste súcit, zhromaždite sa vo svojom dome, posaďte sa za stôl a radujte sa v tej požehnanej hodine, lebo Ja tam budem prítomný. Nemajte

obavy z toho, že ste veselí, hoci viete, že v tej chvíli je mnoho tých, ktorí trpia; lebo veru, hovorím vám, ak je vaša radosť úprimná, bude z nej vyžarovať dych pokoja a nádeje, ktorý sa dotkne tých, ktorí trpia, ako vlna lásky.

81. Nikto si nemyslite, že chcem z vašich sŕdc vymazať najčistejšiu slávnosť, ktorú v priebehu roka oslavujete, keď si pripomínate narodenie Ježiša. Chcem vás len naučiť, aby ste svetu dali to, čo mu patrí, a duši to, čo jej prináleží; lebo ak slávite toľko sviatkov na oslavu ľudských udalostí – prečo tento sviatok nenecháte duši, aby sa stala dieťaťom a prišla Mi priniesť svoj dar lásky, aby nadobudla jednoduchosť pastierov, aby Ma uctievala, a pokoru mudrcov, aby sklonila hlavu a priniesla svoje vedomosti pred Pána pravej múdrosti?

82. Nechcem tlmiť radosť, ktorá v týchto dňoch obklopuje život ľudí. Nie je to len sila tradície – je to preto, že vás dotýka moje milosrdenstvo, osvecuje vás moje svetlo, obklopuje vás moja láska ako plášť. Vtedy cítite srdce plné nádeje, radosti a nežnosti, naplnené potrebou niečo darovať, prežívať a milovať. Lenže nedovolíte, aby sa tieto pocity a inšpirácie vždy prejavili vo svojej skutočnej veľkorysosti a úprimnosti; lebo túto radosť premrháte na svetské radosti, bez toho, aby ste dovolili duši, pre ktorú Spasiteľ prišiel na svet, prežiť ten okamih, vstúpiť do toho svetla, očistiť sa a byť spasená. Lebo tá Božská láska, ktorá sa stala človekom, je večne prítomná na životnej ceste každého človeka, aby v nej našiel život. (299, 43-48)

Prítomnosť Boha napriek falošným formám uctievania

83. Keďže je človek zhmotnený, musí ma hľadať prostredníctvom zmyslového uctievania, a keďže oči jeho ducha nie sú otvorené, musí si vytvoriť môj obraz, aby ma mohol vidieť. Keďže sa duševne nezcitlivel, vždy požaduje hmotné zázraky a dôkazy, aby uveril v moju existenciu, a kladie mi podmienky, aby mi slúžil, nasledoval ma, miloval ma a niečo mi vrátil za to, čo mu dávam. Tak vidím všetky cirkvi, všetky náboženské spoločenstvá, všetky sekty, ktoré ľudia na celej Zemi vytvorili. Sú presiaknuté materializmom, fanatizmom a modlárstvom, tajnostkárstvom, podvodmi a znesvätením.

84. Čo z toho prijímam? Len úmysel. Čo sa ku Mne z toho všetkého dostane? Duševná alebo telesná núdza mojich detí, ich trocha lásky, ich túžba po svetle. To je to, čo sa ku Mne dostane, a Ja som so všetkými. Nehľadím na cirkvi ani na formy, na obrady. Prichádzam ku všetkým svojim deťom rovnako. Prijímam ich duše v modlitbe. Prisúvam ich k svojmu srdcu, aby som ich objal, aby pocítili moje teplo a aby toto teplo bolo pre nich povzbudením a podnetom na ich ceste utrpenia a skúšok. Ale práve

preto, že prijímam dobrý úmysel ľudstva, nemôžem dovoliť, aby navždy zostalo v tme, zahalené svojím modlárstvom a fanatizmom.
85. Chcem, aby sa človek prebudil, aby sa duša povzniesla ku Mne a vo svojom povznesení mohla uzrieť skutočnú slávu svojho Otca a zabudla na falošný lesk liturgií a obradov. Chcem, aby keď dosiahne svoj skutočný vzostup, obnovil sa, oslobodil sa od ľudských núdz a prekonal viazanosť na zmysly, vášne, neresti a našiel sám seba; aby nikdy nehovoril Otcovi, že je zemský červ; aby vedel, že Otec ho stvoril na svoj obraz a podobu. (360, 14-16)
86. Na zemi existuje mnoho náboženských spoločenstiev a väčšina z nich je založená na viere v Krista. Napriek tomu sa navzájom nemilujú, ani sa navzájom neuznávajú ako učeníci Božského Majstra.
87. Nemyslíte si, že keby všetci pochopili moje učenie, uplatnili by ho tak, že by viedli cirkvi k zmiereniu a mieru? Tak tomu však nebolo. Všetci sa k sebe správali odmerane, čím duchovne rozdeľovali a rozhádavali ľudí, ktorí sa potom považujú za nepriateľov alebo cudzincov. Každý hľadá prostriedky a argumenty, aby druhému dokázal, že je vlastníkom pravdy a že ostatní sa mýlia. Nikto však nemá silu a odvahu bojovať za zjednotenie všetkých, ani nemá dobrú vôľu zistiť, že v každom náboženskom presvedčení a v každom uctievaní Boha je obsiahnutá určitá pravda. (326, 19-20)

Kapitola 15 – Zdánliví kresťania, cirkevné bludy a zlyhania

Kresťania len podľa mena

1. Väčšia časť tohto ľudstva sa nazýva kresťanskou; avšak Majster vám hovorí: Keby bola skutočne kresťanská, už by svojou láskou, pokorou a mierom premohla zvyšok ľudí. Ale moje učenie, ktoré som zanechal ako závet už v „Druhom čase“, nie je v srdciach ľudstva, nežije a nekvitne v skutkoch ľudí. Je uchovávané v zaprášených knihách, a ja som neprišiel, aby som k ľuďom hovoril prostredníctvom kníh.
2. Namiesto knihy som vám priniesol svoj život, svoje slovo a svoje skutky, svoje utrpenie a svoju smrť ako človek. Dôvod, prečo väčšina ľudstva, ktorá sa nazýva kresťanskou, nemá ani mier, ani milosť Krista, je ten, že ľudia si Ho neberú za vzor, lebo nežijú podľa Jeho učenia. (316, 5)
3. Počúvajte ma, učeníci, aby ste zo svojej mysle vyhubili staré náboženské predstavy. Kresťanstvo sa rozdelilo na náboženské skupiny, ktoré sa navzájom nemilujú, ktoré svojich bratov ponižujú, pohŕdajú nimi a ohrozujú ich nesprávnymi súdmi. Hovorím vám, sú to kresťania bez lásky, a preto nie sú kresťanmi, lebo Kristus je láska.

4. Niektorí predstavujú Jehovu ako starého muža plného ľudských chýb, pomstychtivého, krutého a desivejšieho ako najhorší z vašich sudcov na zemi.

5. Nehovorím vám to preto, aby ste sa z niekoho vysmievali, ale aby sa očistila vaša predstava o božskej láske. Teraz neviete, akým spôsobom ste ma uctievali vo svojej minulosti. (22, 33-35)

6. Ako je možné, že národy, ktoré sa nazývajú kresťanmi, sa ničia vojnami a dokonca sa modlia, než idú zabiť svojich bratov, a prosia ma, aby som im dal víťazstvo nad ich nepriateľmi? Môže moje semeno existovať tam, kde namiesto lásky vládne nenávisť a namiesto odpustenia pomsta? (67, 28)

7. Všetkým ľuďom rôznych vierovyznaní a náboženstiev hovorím, že nevedeli odsunúť materiálne bohatstvá na ich miesto, aby potom dali duchovným bohatstvám miesto, ktoré im patrí. Ak by ľudia plnili moje zákony, už odtiaľto by videli odraz Zasľúbenej zeme a počuli by hlasy jej obyvateľov.

8. Tvrdíte, že veríte v moju existenciu a máte vieru v moju božskosť; hovoríte tiež, že nech sa stane moja vôľa. Ale veru, hovorím vám: Ako malá je vaša viera a vaša oddanosť tomu, čo nariaďujem! Ale ja v vás prebudím pravú vieru, aby ste boli silní na ceste, ktorú som pre vás pripravil. (70, 12-13)

9. Dnes nežiadam vašu krv, aby ste obetovali svoj život. To, čo od vás žiadam, je láska, úprimnosť, pravdivosť, nesebeckosť.

10. Tak vás učím a v tom vás poučujem a tým vychovávam učeníkov mojej Božskosti v tomto Treťom čase; lebo vidím, ako s ľahostajnosťou sledujete chod sveta, a to preto, že sa neviete vžiť do sŕdc ľudí, kde je toľko utrpenia a toľko bolesti.

11. Panuje veľká nerovnosť; lebo vidím pánov, ktorým chýba len koruna, aby sa mohli nazývať kráľmi, a vidím poddaných, ktorí sú skutočnými otrokmi. Z toho vypukol boj. Medzi tými pánmi, ktorí zbohatli na svete, je mnoho takých, ktorí sa nazývajú kresťanmi, ale hovorím vám, že sotva poznajú moje meno.

12. Tí, ktorí vo svojich blížnych nevidia svojich blížnych, ktorí hromadia bohatstvo a zmocňujú sa toho, čo patrí iným, nie sú kresťania, lebo nepoznajú súcit.

13. Príde boj medzi duchovným a materiálnym, ľudstvo sa dostane do tohto sporu. Ale koľko utrpenia bude musieť zniesť, aby prišlo víťazstvo spravodlivosti! (222, 43-45)

Neveriaci a náboženskí fanatici

14. Hovorím vám, že je pre vás lepšie byť plní neistôt a popierania, ako plní falošných presvedčení alebo lží, ktoré považujete za pravdy. Úprimné popieranie, ktoré pramení z pochybností alebo nevedomosti, vám škodí menej ako neúprimný súhlas s niečím

falošným. Úprimná pochybnosť, ktorá hladuje po porozumení, je lepšia ako pevná viera v akýkoľvek mýtus. Zúfalá neistota, ktorá kričí po svetle, je lepšia ako fanatická alebo modloslužobná istota.

15. Dnes všade prevládajú neveriaci, sklamaní a zatrpknutí. Sú to rebeli, ktorí často vidia jasnejšie ako ostatní, ktorí rituálne správanie nevnímajú ako také. Ani uistenia, ktoré počuli od tých, ktorí duchovne vedú ľudí, ich nepresvedčia. Lebo všetky tie zložité teórie nenapĺňajú ich srdce, ktoré smädí po čistej vode, ktorá upokojí ich strach.

16. Tí, ktorých považujete za rebelov, vo svojich otázkach často preukazujú väčšie poznanie ako tí, ktorí na ne odpovedajú v domnení, že sú učení a veľkí. Vnímajú, vidia, cítia, počujú a chápu jasnejšie ako mnohí, ktorí sa nazývajú majstrami božských učení. (248, 12)

17. Ako je pravda jasná a jednoduchá! Ako je duchovnosť jasná a jednoduchá! A predsa – aké ťažké je ju pochopiť pre toho, kto tvrdohlavo zotrváva v tme svojho fanatizmu a tradícií. Jeho rozum nedokáže pochopiť, že existuje niečo viac než to, čo chápe; jeho srdce sa bráni zavrhnúť to, čo pre neho bolo jeho Bohom a jeho zákonom: tradíciu a obrad.

18. Myslíte si snáď, že pohŕdam tých, ktorí vôbec nechcú spoznať moju pravdu? Nie, moje deti, moje milosrdenstvo je nekonečne veľké a práve k nim sa obracam, aby som im pomohol opustiť ich väzenie, aby sa mohli tešiť z pohľadu na svetlo. Pre nich sú vyhradené skúšky potrebné na ich prebudenie k viere. Nebudú to skúšky presahujúce ich sily, budú to lekcie, ktoré sú múdro prispôsobené každej duši, každému životu, každému človeku.

19. Odtiaľ, spomedzi tých zatemnenej mysle, spomedzi tých sŕdc, ktoré sú choré náboženským fanatizmom a nevedomosťou, uvidíte vystupovať veľkých a vášnivých bojovníkov za pravdu. Lebo v deň, keď sa oslobodia od svojich reťazí, od svojej temnoty a uvidia svetlo, nebudú môcť zadržať svoj jasot a z plných pľúc budú volať, že som sa vrátil, aby som zachránil svet tým, že ho povznesiem po rebríku duchovnosti do skutočného kráľovstva. (318, 48-50)

Skresľovanie Ježišovho učenia a jeho dôsledky

20. Dávam vám svoje slovo s rovnakým duchovným obsahom, s akým som k vám hovoril v „Druhom čase“, a pripomenul som vám mnohé zo svojich poučení, na ktoré ste zabudli alebo od ktorých ste sa odvrátili kvôli nesprávnym výkladom vašich predkov.

21. Porušili ste moje učenie natoľko, že vám môžem povedať: Vytvorili ste cestu, ktorá je úplne odlišná od mojej, ale dali ste jej rovnaký názov. Nikto okrem Mňa vás nemohol oslobodiť od vašej chyby – slovami života, lásky a pravdy.

22. Preto teraz, keď ma počúvate, preskúmajte a pochopte moje slovo, a potom bude vo vás svetlo. Toto je čas, keď vám s plnou jasnosťou hovorím, že reinkarnácia duše je skutočnosťou, že existuje ako svetlo božskej spravodlivosti a lásky od počiatku ľudstva, bez ktorého by ste nemohli napredovať na dlhej ceste zdokonaľovania duše. (66, 63-65)

23. Veľmi málo je toho, čo cirkvi ľuďom o duši odhalili. Teraz sa však prebudia zo svojej letargie a požehnaní budú tí, ktorí prekonajú pochybnosti a obavy a odhalia ľudstvu pravdu, ktorú skrývali. Osvietim ich svetlom svojho odpustenia, svojej milosti a svojej múdrosti.

24. Keď ľudstvo potom spozná, že cirkvi nie sú tu len na to, aby ľudia na zemi žili morálne, ale že majú za úlohu viesť dušu do jej večného domova, urobí ľudstvo krok vpred na svojej ceste duchovného vývoja. (109, 15 16)

25. Po mojom pôsobení ako Ježiš medzi ľuďmi som vždy posielal tých, ktorí prišli ako „vojaci“ alebo apoštoli, aby svojimi skutkami potvrdili moje učenie a zabránili tomu, aby ľudstvo moje učenie skresľovalo. Ale mnohí „hluchí“ a „slepí“, ktorí nedokonalým spôsobom vykladali moje slovo, mali rozdielne názory a tak vytvorili rôznorodosť sekt. Ak však sú ľudia duchovne oddelení — ako by sa mohli navzájom milovať podľa najvyššieho prikázania môjho zákona?

26. Preto vám hovorím, že táto civilizácia je len zdaním, lebo ju ničia samotní ľudia. Pokiaľ ľudstvo nevytvorí svet na základoch môjho zákona spravodlivosti a lásky, nebude môcť mať mier a svetlo Ducha, na ktorých cnostiach by vytvorilo a formovalo skutočný svet vzostupného vývoja – tak v duchovnej oblasti, ako aj vo vede a morálke. (192, 17)

27. Len obnova a ideál zdokonaľovania vás privedú späť na cestu pravdy.

28. Tí, ktorí sa cítia byť vykladačmi Božieho zákona, vám hovoria, že za vašu skazenosť a neposlušnosť vás čakajú muky pekla a že len ak prejavíte ľútosť, budete trýzniť a zraňovať svoje telo a prinášať Bohu hmotné obete, On vám odpustí a privedie vás do svojho kráľovstva – veru, hovorím vám, mýlia sa.

29. Kam sa dostanete, ľudia, vedení tými, ktorých obdivujete ako veľkých majstrov svätých zjavení a ktorých ja považujem za blúdiace? Preto prichádzam, aby som vás zachránil svetlom tohto učenia, ktoré vás posunie vpred na ceste mojej lásky. (24, 46-47)

30. Ľudia zatajili skutočný zmysel môjho učenia, aby vám namiesto toho ukázali Krista, ktorý nie je ani odrazom Toho, ktorý zomrel, aby vám dal život.

31. Dnes zažívate následky svojho odvrátenia sa od Majstra, ktorý vás učil. Ste obklopení bolesťou, ste utláčaní svojou biedou, mučení nevedomosťou. Ale nastal čas, keď

sa prebúdzajú schopnosti a dary driemajúce v človeku a ako hlásatelia oznamujú, že nastala nová doba.

32. Cirkvi, veda a ľudská justícia sa budú snažiť zabrániť prenikaniu toho, čo je pre nich cudzím a škodlivým vplyvom. Nebude však existovať žiadna sila, ktorá by mohla zastaviť prebudenie a pokrok ducha. Deň oslobodenia je blízko. (114, 5-8)

33. Tí, ktorí tvrdia, že Ma poznajú, Ma na zemi zle reprezentovali, a to je dôvod, prečo sa Mi mnohí odvrátili.

34. Tých, ktorí sa nazývajú ateistami, nebudem volať na zodpovednosť, lebo ma vyhnali zo svojich sŕdc, ale tých, ktorí – skresľujúc pravdu – predstavili Boha, ktorého mnohí nemohli prijať.

35. Všetko, čo je spravodlivé, zdravé a dobré, obsahuje pravdu, ktorú som vždy hlásal.

36. Nastala hodina, v ktorej máte znova milovať pravdu, to znamená, v ktorej znova spoznáte to, čo je spravodlivé a dobré. Keďže ste sa zrodili zo Mňa, musíte dospieť k tomu, aby ste túžili po tom, čo je vznešené, večné a čisté. (125, 22-25)

37. Áno, Izrael, ľudské srdce vždy túžilo uctievať hmotné veci, ucho sa tešilo z príjemne znejúcich slov. Preto človek zmenil to, čo som v „Druhom čase“ priniesol ako kresťanské učenie, keď to premenil na „náboženstvo“.

38. V ľudskom srdci sa vždy prebudil egoizmus, chamtivosť a márnosť, a oni sa urobili kráľmi a pánmi, aby sa im ľud klaňal, a aby z neho urobili vazala, otroka, pripútali ho k hriechu a viedli do tmy, bezradnosti a zmätku. (363, 36)

39. Teológovia tej doby budú skúmať moje slovo a nové spisy a budú sa pýtať: „Kto si ty, že si takto hovoril?“ Tak ako kedysi povstali zákonníci a farizeji a povedali Mi: „Kto si ty, že porušuješ a nahrádzaš Mojžišov zákon?“ Vtedy im vysvetlím, že tri zjavenia sú jediným zákonom, ktorý som vždy učil a dodržiaval.

40. Mnohí z tých, ktorí ma v tejto dobe odsudzujú, patria k tým, ktorí pochybovali v „Druhom čase“. Ja som ich však zachoval a znovu poslal na zem, aby boli svedkami víťazstva môjho zákona a otvorili svoje oči pre svetlo. (234, 46-47)

Nesprávny vývoj a nedostatky v kresťanstve

41. Veľká časť tohto ľudstva sa nazýva „kresťanskou“, bez toho, aby vôbec vedela, čo znamená slovo „Kristus“, ani aby poznala jeho učenie.

42. Čo ste urobili s mojím slovom, mojím príkladom, mojim učením, ktoré som vám kedysi dal?

43. Ste naozaj vyspelejšími ľuďmi ako ľudia tej doby? Prečo to nedokazujete skutkami svojho ducha? Myslíte si snáď, že tento život je večný, alebo si možno myslíte, že sa máte rozvíjať len prostredníctvom ľudskej vedy?

44. Učil som vás skutočnému naplneniu zákona, aby ste tento svet

premenili na veľký chrám, v ktorom by sa uctieval pravý Boh, kde by život človeka bol neustálym darom lásky pre Otca, ktorého by mal milovať v každom svojom blížnom a týmto spôsobom vzdávať hold svojmu Stvoriteľovi a Majstrovi.

45. Ale dnes, keď som sa vrátil k ľuďom – čo tam nachádzam? Klamstvo a sebectvo nahradili pravdu a lásku k blížnemu; pýcha a márnosť nahradili miernosť a pokoru; modlárstvo, fanatizmus a nevedomosť nahradili svetlo, povznesenie a duchovnosť; Panuje túžba po zisku a znesvätenie tam, kde by mala existovať len horlivosť pre povinnosť a spravodlivosť; nenávisť a rozpútané spory medzi súrodencami nahradili bratstvo, mier a lásku.

46. Ale ja prídem do svojho chrámu, aby som odtiaľ vyhnal obchodníkov, ako som to urobil v „Druhom čase“ v jeruzalemskom chráme, a ešte raz im poviem: „Nerobte z domu modlitby obchod.“ Budem učiť ľudí, aby každý slúžil pred pravým oltárom, aby už neboli uväznení v omyle ani nezablúdili z nevedomosti kvôli zlým výkladom, ktoré dávajú môjmu zákonu. (154, 15-20)

47. Môj príklad a príklad mojich apoštolov nebol vzorom pre všetkých, ktorí sa pokúšali nasledovať ma. Mnohí sa zmenili na pánov namiesto toho, aby boli služobníkmi, naplnili svoje srdcia pocitom nadradenosti a pýchou a túžili len po bohatstve, okázalosti a poctách. Zabudli pritom na núdzu chudobných a stali sa ľahostajnými a necitlivými voči biede a utrpeniu druhých. Preto ľudia hľadajúci pravdu prechádzajú z jednej viery do druhej, preto majú duchovnú potrebu zakladať nové sekty, aby ma mohli slobodne hľadať.

48. Tí, ktorí boli kedysi považovaní za svätých a polobohov, sú dnes sklamaným ľudstvom odmietaní.

49. Ľudia už nehľadajú spovedníka, aby ich zbavil ich prehreškov, lebo to považujú za nedôstojné. A hrozba večným pekelným ohňom už nezaujíma a nedesí srdce hriešnika.

50. Vykorzystávajúc túto duchovnú dezorientáciu číha vlk za plotom.

51. Každý služobník mojej Božskosti a každý zástupca má za úlohu vytvárať mier medzi ľuďmi, ale to je opak toho, čo robia v tejto dobe. Každý sa považuje za prvého, každý chce byť najsilnejší a pritom zabúda, že jediný Silný, ktorým som Ja, je vo všetkých.

52. Teraz si už viete vysvetliť, prečo som vám sľúbil, že sa vrátim v „Druhom čase“; teraz vám je jasné, prečo vás znovu poučujem. Lebo len moje slovo môže odstrániť temnú závoj z duše, len moja láska je schopná vás oslobodiť od vašich hriechov. (230, 23–28)

53. Nad ťažkými priestupkami a previneniami, ktoré boli spáchané proti môjmu zákonu, príde môj súd. Nebude ani jedného previnenia, ktoré by nebolo napravené dokonalým Majstrom. Nenechajte sa zmýliť: napravte svoje chyby a

nesúďte. Pochopte, že ja vás nikdy netrestám – trestáte sa sami.
54. Osvecujem toho, kto z nevedomosti zhrešil, a toho, kto vedome zhrešil, podnecujem k pokániu, aby obaja s plnou dôverou v moje odpustenie pristúpili k náprave spáchanej chyby. To je jediná cesta, ako sa ku Mne dostať.
55. Zvážte to všetko, vy duchovní, ktorí vediete ľudí na rôznych konfesionálnych cestách. Modlite sa a veďte svojich k duchovnosti. Teraz je čas, aby ste ľutovali svoje zblúdenia a začali boj proti ľudskému materializmu, ktorý je pre dušu smrťou a temnotou. Na to máte použiť moju pravdu, chopiť sa môjho slova ako zbrane a žiť v mojom učení.
56. Nemám žiadnu preferenciu pre tú či onú cirkev. Nie ja budem stáť na vašej strane, ale vy musíte stáť na mojej strane. Lebo ak tak urobíte, dosiahnete, že sa všetci duchovne zjednotíte. (162, 27-30)
57. Moje učenie plné duchovnosti zakorení v srdciach tohto národa, aby v budúcnosti prinieslo svoje ovocie pravdy a života. Moje slovo sa rozšíri po celej zemi a nezostane miesto, kde by neočistilo, neosvietilo a nesúdilo.
58. Vtedy sa národy začnú prebúdzať k duchovnému životu, k pravému a večnému, a odstránia vonkajšiu a materialistickú časť svojich rôznych kultových foriem, aby sa obmedzili na to, že sa obrátia k podstate môjho zákona.
59. Ľudstvo spozná silu, ktorú poskytuje duchovnosť, a odvráti svoj pohľad od všetkého, čo ho toľko storočí brzdilo.
60. Na čo je dobré, že symbol kresťanstva, to jest kríž, sa nachádza miliónkrát na zemi, ak ľudia nemajú dobrú vôľu a nemilujú sa navzájom?
61. Vonkajšok už nemá nad ľuďmi žiadnu moc, už neexistuje úcta, ani dobrá viera, ani ľútosť nad tým, že sa ublížilo. Preto vám hovorím, že symboly a formy uctievania zmiznú, lebo ich čas pominul a bude to vnútorné uctievanie, ktoré človeka povznáša k svetlu, pozdvihuje ho a vedie ku Mne. (280, 63-67)

IV. Zákon – láska k Bohu a k blížnemu

Kapitola 16 – Božský zákon

Sila Božieho zákona

1. Je mnoho ľudí, ktorí považujú moje učenie za neaktuálne; dôvodom je však to, že ich materializmus im nedovolí objaviť večný zmysel mojich poučení.
2. Môj zákon je nemenný. Ľudia so svojimi kultúrami, civilizáciami a zákonmi sú pominuteľní, pričom z toho všetkého pretrváva len to, čo Duch vybudoval svojimi skutkami lásky a milosrdenstva. Je to on, kto po každom dni práce, po každej skúške, keď sa pýta prameňa

božskej múdrosti, uzrie nehybnú skalu môjho zákona a vždy otvorenú knihu, ktorá obsahuje učenie Ducha. (104, 31-32)

3. Všetkých ľudí som osvietil svojím svetlom a tým im zjavil jedinú existujúcu pravdu; ale vidíte, ako každý človek a každý národ rôznym spôsobom cíti, myslí, verí a interpretuje.

4. Tieto rôznorodé spôsoby myslenia ľudí spôsobili ich rozdelenie, keďže každý národ a každá rasa nasleduje iné cesty a vyznáva odlišné ideály.

5. Väčšina sa vzdialila od svetlej a pravej cesty v domnení, že plnenie Božieho zákona znamená nadľudské obete, odriekania a úsilie, a uprednostnila založenie vlastných náboženských spoločenstiev a sekt, ktorých dodržiavanie zákonov a kultové úkony sú pre ňu ľahšie. Týmto spôsobom ľudia veria, že dokážu upokojiť túžbu po svetle a povznesení, ktorú cítia vo svojej duši.

6. Uplynulo mnoho storočí a mnoho vekov, bez toho, aby si ľudia uvedomili, že plnenie môjho zákona nie je ľudskou obeťou a že naopak, keď nedodržiavajú moje prikázania, obetujú telo i dušu svetu. Neuviedli si to do jasnosti, nechceli pochopiť, že ten, kto žije podľa môjho slova, nájde skutočné šťastie, mier, múdrosť a slávu, ktoré si materializovaní ľudia predstavujú tak odlišným spôsobom.

7. Morálny a vedecký svet, ktorý vás obklopuje, je dielom ľudí s materialistickými ideálmi — ľudí, ktorí usilovali len o materiálne zdokonalenie ľudstva, a Ja som im dovolil, aby vykonali svoje dielo, doviedli ho až na jeho hranice, spoznali jeho následky a zožali jeho plody, aby z toho mohli čerpať svetlo skúsenosti. V tom svetle sa zjaví moja spravodlivosť a v tej spravodlivosti bude prítomný môj zákon, ktorým je láska. (313, 60-64)

8. Keby som vám dovolil, aby ste moje učenie uplatňovali vo svojom živote podľa svojej vôle a nie podľa mojej – veru, hovorím vám, vy by ste sa nikdy nedostali zo svojho duchovného stagnovania a nikdy by ste svojej duši nedovolili jej rozvoj, rozkvet a zdokonalenie.

9. Tu vidíte ľudí, ktorí vo svojich náboženstvách zleniveli a už neurobia ani krok smerom k Svetlu, lebo sa nepodriadili tomu, čo prikazuje Božský zákon, ale sa pokúsili podriadiť zákon svojej vôli tým, že ho naplnili mýtmi a bludnými učením.

10. Bolo potrebné, aby sa mnohí ľudia tejto doby oslobodili od každého náboženstva, aby ma mohli hľadať Duchom a rozvinúť všetky tie vlastnosti, dary a schopnosti, ktoré cítia v najhlbšom vnútri svojej bytosti. (205, 6-8)

Boží zákon lásky v diele Ducha

11. Je to váš Boh, kto k vám hovorí, môj hlas je zákon. Dnes to počujete nanovo, bez toho, aby bolo potrebné vytesať to do kameňa, alebo aby som musel poslať svoje

Slovo, ktoré sa medzi vami vtelilo. Je to môj božský hlas, ktorý prichádza k vášmu duchu a zjavuje mu začiatok veku, v ktorom sa človek stane spravodlivým, zmieri sa so svojím Stvoriteľom a očistí sa, ako je napísané. (15, 8)

12. Prostredníctvom Ježiša som vám dal dokonalé poučenie. Pozrite sa na moju životnú cestu ako človeka od narodenia až po smrť, a láska sa vám otvorí živým a dokonalým spôsobom.

13. Nežiadam od vás, aby ste boli ako Ježiš, lebo v ňom bolo niečo, čo nemôžete dosiahnuť: byť dokonalým ako človek, keďže Ten, ktorý bol v ňom, bol samotný Boh v obmedzenej podobe. Ale napriek tomu vám hovorím, že by ste sa mali snažiť napodobňovať ho.

14. Môj večný zákon vám vždy hovoril o tejto láske. V prvých časoch som vám povedal: „Miluj Boha celým svojím srdcom a celou svojou dušou“ a „Miluj svojho blížneho ako seba samého.“

15. Neskôr som vám dal tieto inšpirujúce slová: „Milujte svojich bratov a sestry, ako vás miloval Otec“; „Milujte sa navzájom“.

16. V tomto čase som vám zjavil, že máte milovať Boha viac ako všetko stvorené, že máte milovať Boha vo všetkom existujúcom a všetko existujúce v Bohu, že máte voči svojim blížnym preukazovať milosrdenstvo a znova milosrdenstvo, aby ste videli Otca vo všetkej jeho sláve; lebo milosrdenstvo je láska. (167, 15-19)

17. Ani vám nehovorím, že toto duchovné učenie bude svetovým náboženstvom; lebo som nikdy nepriniesol náboženstvo, ale zákon. Obmedzujem sa na to, aby som vám povedal, že zákon, ktorý na Zemi zvíťazí a bude mať na nej trvalú platnosť, aby osvietil existenciu ľudí, bude zákonom lásky, ktorý som vám vysvetlil vo svojom učení, aby ste ho plne pochopili.

18. Ľudstvo bude ešte vykonávať mnoho falošných skutkov lásky a dobročinnosti, kým sa nenaučí milovať a vykonávať skutočné skutky lásky, a mnohí budú musieť ešte putovať od jednej viery k druhej, kým sa ich duch nevznesie k vyššiemu poznaniu a konečne nepochopia, že jediným zákonom, univerzálnym a večným učením Ducha, je láska, ku ktorej všetci dospejú.

19. Všetky náboženstvá zmiznú a zostane len svetlo Božieho chrámu, ktoré žiari vnútri i vonku človeka – chrámu, v ktorom budete všetci prinášať jediný kult poslušnosti, lásky, viery a dobrej vôle. (12, 63-65)

Porušovanie Božích zákonov a jeho následky

20. V tento slávnostný deň spomienky sa vás pýtam: Čo ste urobili so zákonom, ktorý som prostredníctvom Mojžiša poslal ľudstvu? Boli tieto prikázania dané snáď len pre ľudí tej doby?

21. V pravde vám hovorím, že to požehnané semeno nie je v srdciach

ľudí, lebo nemilujú Mňa ani sa nemilujú medzi sebou; nectia svojich rodičov, ani nevážia cudzie vlastníctvo; naopak, berú si navzájom život, porušujú manželstvo a prinášajú na seba hanbu.

22. Nepočujete z úst všetkých lži? Neuvedomili ste si, ako jeden národ okráda druhý o mier? A predsa ľudstvo hovorí, že pozná môj zákon. Čo by sa stalo s ľuďmi, keby úplne zabudli na moje prikázania? (15, 1-3)

23. V „druhom čase“, keď Ježiš vstúpil do Jeruzalema, zistil, že chrám, miesto zasvätené modlitbe a uctievaniu Boha, sa premenil na trh, a Majster s horlivosťou vyhnal tých, ktorí ho takto znesväcovali, pričom im povedal: „Dom môjho Otca nie je trhovisko.“ Títo boli menej vinní ako tí, ktorí boli poverení viesť duše ľudí k plneniu Božieho zákona. Kňazi premenili chrám na miesto, kde vládla ctižiadosť a láska k okázalosti, a táto vláda bola zničená.

24. Dnes som nepoužil bič, aby som potrestal tých, ktorí znesvätili môj zákon. Dovolil som však, aby sa následky ich vlastných previnení prejavili v ľuďoch, aby vedeli vyložiť ich zmysel a pochopili, že môj zákon je neúprosný a nemenný. Ukázal som človeku cestu, rovnú cestu, a ak sa od nej vzdiali, vystavuje sa tvrdosti spravodlivého zákona, lebo v ňom sa prejavuje moja láska. (41, 55-56)

25. Znovu postavím svoj chrám – chrám bez múrov a veží, lebo je v srdciach ľudí.

26. Babylonská veža stále rozdeľuje ľudstvo, ale jej základy budú zničené v srdciach ľudí.

27. Modlárstvo a náboženský fanatizmus si tiež postavili svoje vysoké veže, ale sú krehké a musia sa zrútiť.

28. Veru, hovorím vám, moje zákony – božské aj ľudské – sú sväté a ony samy budú súdiť svet.

29. Ľudstvo sa nepovažuje za modloslužobné, ale veru, hovorím vám, stále uctieva Zlaté teľa! (122, 57)

30. Chaos sa vrátil, lebo neexistuje cnosť, a kde nie je cnosť, nemôže byť pravda. Dôvodom nie je to, že by zákon, ktorý Otec odovzdal Mojžišovi, nemal silu, ani to, že Ježišovo učenie by sa vzťahovalo len na minulosť. Oba sú vo svojom duchovnom obsahu večnými zákonmi. Uvedomte si však, že sú ako prameň, z ktorého vody nikto nie je nútený piť, ale že každý, kto sa priblíži k tomuto prameňu lásky, robí tak z vlastnej vôle. (144, 56)

31. Správne vykladajte moje poučenie; nemyslite si, že môj Duch má radosť, keď vidí vaše utrpenia na zemi, alebo že prichádzam, aby som vám odňal všetko, čo vám prináša radosť, aby som sa na tom tešil. Prichádzam, aby ste uznali a rešpektovali moje zákony, lebo sú hodné vašej úcty a pozornosti, pretože vám prinášajú blaženosť, ak ich poslúchnete.

32. Učil som vás, aby ste dali Bohu, čo je Božie, a „cisárovi“, čo je „cisárovo“; avšak pre dnešných ľudí existuje len „cisár“ a svojmu Pánovi nemajú čo priniesť. Keby ste aspoň svetu poskytli len to najnutnejšie, vaše utrpenia by boli menšie. Ale „cisár“, ktorému dovolíte, aby určoval vaše konanie, vám diktoval nezmyselné zákony, urobil z vás otrokov a berie vám život, bez toho, aby vám za to niečo dal.
33. Zamyslite sa, aký je iný môj zákon, ktorý nezaväzuje ani telo, ani dušu. Len vás láskavo presviedča a vedie vás plný dobroty. Všetko vám dáva bez vlastného prospechu a sebectva a všetko vám v priebehu času odmení a splatí. (155, 14-16)

Napĺňanie najvyššieho zákona

34. Keď vám Pán povedal: „Miluj Boha celým svojím srdcom a celou svojou dušou a svojho blížneho ako seba samého“, a ak vám Majster kázal učenie o láske, tak vám tento duchovný hlas, ktorý pochádza z toho istého zdroja, hovorí, že sa máte držať zákona lásky, lebo má silu, ktorú nemajú ani najväčšie armády sveta, a že vaše dobytia budú isté a trvalé, lebo všetko, čo postavíte na základoch lásky, bude mať večný život. (293, 214 67)
35. Ukazujem vám skutočný život duše, aby ste nežili pod neoprávnenými hrozbami a aby ste môj zákon neplnili len zo strachu pred trestom, o ktorom vám hovorili tí, ktorí nevedeli správne vykladať moje slovo.
36. Pochopte môj zákon, nie je zložitý ani ťažko pochopiteľný. Nikto, kto ho pozná a riadi sa ním, nebude zahanbený, ani nedá priestor falošným slovám či predpovediam, mylným predstavám či zlým výkladom.
37. Môj zákon je jednoduchý, vždy vám ukazuje cestu, ktorou máte kráčať. Dôverujte mi, ja som cesta, ktorá vás zavedie do bieleho žiarivého mesta, do Zasľúbenej zeme, ktorá drží svoje brány otvorené v očakávaní vášho príchodu. (32, 9)
38. Kedy sa konečne presvedčíte, že len v plnení môjho zákona môžete nájsť zdravie, šťastie a život?
39. Uznávate, že v hmotnom živote existujú zásady, ktorým sa musíte prispôsobiť, aby ste mohli prežiť. Ale zabudli ste, že aj v duchovnom svete existujú zásady, ktoré treba rešpektovať, aby sa človek mohol stať účastníkom zdroja večného života, ktorý existuje v Božstve. (188, 62)
40. Pamätajte, že ja sám som vaša spása. V minulosti, v prítomnosti i v budúcnosti bol, je a bude môj zákon cestou a vodcom vašich duší.
41. Požehnaní sú tí, ktorí sa spoliehajú na môj zákon, lebo na križovatkách ciest sa nikdy nezblúdia. Prídu do Zasľúbenej zeme a zaspievajú víťaznú pieseň. (225, 31-32)
42. Viem, že čím väčšie bude vaše poznanie, tým väčšia bude vaša láska ku Mne.

43. Keď vám hovorím: „Milujte ma“ – viete, čo vám tým chcem povedať? Milujte pravdu, milujte dobro, milujte svetlo, milujte sa navzájom, milujte skutočný život. (297, 57-58)

44. Chcem, aby ste sa milovali navzájom tak, ako vás milujem Ja, a tiež sami seba. Lebo som vám zveril nielen vedenie a usmerňovanie určitého počtu ľudí, ale vašou prvou povinnosťou voči Mne je starať sa o seba samých. Máte sa milovať s vedomím, že ste živým obrazom svojho Stvoriteľa. (133, 72)

45. Poslanie, ktoré som zveril svojmu ľudu na zemi, je veľké a veľmi citlivé. Preto som ho v každom veku vyhľadával, aby som ho inšpiroval svojím slovom a odhalil mu niečo viac z obsahu zákona.

46. Zákon lásky, dobra a spravodlivosti bol duchovným dedičstvom, ktoré som mu prinášal vo všetkých dobách. Lekcia po lekcii som viedol ľudstvo k pochopeniu toho, že zákon možno zhrnúť do jediného prikázania: prikázania lásky. Milujte Otca, ktorý je stvoriteľom života, milujte blížneho, ktorý je súčasťou Otca, milujte všetko, čo Pán stvoril a nariadil.

47. Láska je základom, zdrojom a semenom múdrosti, veľkosti, sily, povznesenia a života. Toto je skutočná cesta, ktorú Stvoriteľ vyznačil pre dušu, aby zo stupňa na stupeň a z príbytku do príbytku cítila stále väčšiu blízkosť ku Mne.

48. Keby človek od počiatku vekov urobil z duchovnej lásky službu Bohu namiesto toho, aby upadol do modloslužobných obradov a náboženského fanatizmu, tento svet, ktorý sa dnes pre strach a biedu ľudí stal údolím sĺz, údolím pokoja, v ktorom by duše získavali zásluhy, aby po tomto živote dosiahli tie duchovné príbytky, do ktorých má duša vstúpiť na svojej ceste vzostupného vývoja. (184, 35-38)

Kapitola 17 – Nový spôsob uctievania Boha

Vývoj foriem uctievania

1. Ako pomaly ľudstvo smeruje k dokonalosti svojho uctievania Boha!

2. Vždy, keď k vám prichádzam s novou lekciou, zdá sa vám, že je príliš ďaleko pred vašou úrovňou vývoja. Pochopte však, že vám poskytujem celú jednu éru, aby ste ju mohli počas jej trvania pochopiť a začleniť do svojho života. (99, 30-31)

3. Obety zvierat, ktoré ste prinášali na oltári Hospodinovom, On prijal. Nebola to však najlepšia forma, ako pozdvihnúť svojho ducha k Pánovi. Preto som k vám prišiel ako Ježiš, aby som vás naučil božské prikázanie, ktoré vám hovorí: Milujte sa navzájom.

4. Teraz vám hovorím, že učenia, ktoré som vám zvestoval v „Druhom čase“ prostredníctvom skutkov Ježiša, boli raz zmenené a inokedy zle vykladané. Preto som prišiel, ako som vám to ohlásil, aby som osvetlil svoju pravdu. Moja obeť vtedy

zabránila mnohým zvieracím obetiam a naučil som vás dokonalejšej úcte k Bohu.

5. Moje nové zjavenie v tomto čase spôsobí, že ľudstvo pochopí, že nesmie používať symbolické formy kultu bez toho, aby najprv vysvetlilo ich zmysel, lebo sú len symbolickým znázornením mojich učení. (74, 28)

6. Modlitba je duchovný prostriedok, ktorý som inšpiroval človeku, aby mohol komunikovať s mojou božskosťou. Preto sa vo vás od počiatku prejavovala ako túžba, ako potreba duše, ako útočisko v hodinách utrpenia.

7. Kto nepozná pravú modlitbu, nepozná blaženosti, ktoré so sebou prináša, nepozná zdroj zdravia a požehnaní, ktoré sú v nej obsiahnuté. Cíti síce nutkanie priblížiť sa ku Mne, hovoriť so Mnou a predniesť Mi svoje prosby; ale keďže mu chýba duchovnosť, obeta v podobe toho, že len pozdvihne svoje myšlienky, sa mu zdá taká chudobná, že hneď hľadá niečo hmotné, aby Mi to obetoval, lebo si myslí, že tým Mi lepšie preukáže úctu.

8. Takýmto spôsobom upadli ľudia do modlárstva, fanatizmu, obradov a vonkajších kultov, čím udusili svoje duše a pripravili ich o tú požehnanú slobodu modliť sa priamo k svojmu Otcovi. Až keď je bolesť veľmi silná, keď utrpenie dosiahne hranice ľudských síl, duša sa oslobodí, zabudne na formality a zvrhne svoje modly, aby sa pozdvihla a z hĺbky srdca zvolala: „Môj Otče, môj Bože!“

9. Vidíte, ako sú národy v tejto dobe materializmu zaneprázdnené vedením vojen medzi sebou? Ale hovorím vám, že mnohí ľudia tam, uprostred tých vojnových udalostí, objavili tajomstvo modlitby – tej modlitby, ktorá pramení zo srdca a prichádza ku Mne ako naliehavý volanie o pomoc, ako nárek, ako úpenlivá prosba.

10. Keď potom na svojej ceste zažili vyprosovaný zázrak, vedeli, že neexistuje iný spôsob, ako hovoriť s Bohom, ako v jazyku duše. (261, 22-24, 27)

Falošné modlitby bez oddanosti a viery

11. Ó, moje deti všetkých vierovyznaní, nezabíjajte najušľachtilejšie pocity duše a ani sa ich nepokúšajte uspokojovať vonkajšími zvykmi a kultmi.

12. Pozrite: Keď matka nemá čo ponúknuť svojmu milovanému malému dieťaťu, pritúli si ho k srdcu, požehná ho celou svojou láskou, zasype ho bozkami, láskyplne sa naň pozerá, kúpe ho svojimi slzami; nikdy sa však nepokúša oklamať ho prázdnymi prejavmi lásky.

13. Ako vás napadlo, že Ja, Božský Majster, schvaľujem, že sa uspokojujete s kultovými úkonmi, ktoré sú zbavené akejkoľvek duchovnej hodnoty, akejkoľvek pravdy a lásky, ktorými sa snažíte oklamať svoju dušu tým, že ju presviedčate, že sa nasýtila, keď v

skutočnosti je vo vzťahu k pravde stále nevedomejšia? (21, 20-21)

14. Modlitba je milosť, ktorú Boh dal človeku, aby mu slúžila ako vodítko na (duchovný) vzostup, ako zbraň na obranu, ako kniha na poučenie a ako balzam na uzdravenie a vyliečenie z každej choroby.

15. Skutočná modlitba zmizla zo zeme; ľudia sa už nemodlia, a keď sa o to pokúšajú, robia to perami namiesto toho, aby ku Mne hovorili dušou, a používajú prázdne slová, obrady a pretvárku. Ako chcú ľudia vidieť zázraky, keď používajú formy a praktiky, ktoré Ježiš neučil?

16. Je potrebné, aby sa skutočná modlitba vrátila medzi ľudí, a som to Ja, kto vás ju znovu učí. (39, 12-14)

17. Učte sa modliť, dajte svojim blížnym na vedomie, že je to ich duch, ktorý má viesť dialóg so svojím Stvoriteľom, aby pochopili, že ich modlitby sú takmer vždy výkrikom tela, prejavom strachu, dôkazom ich nedostatku viery, ich vzbury alebo nedôvery voči Mne.

18. Dajte svojim blížnym na vedomie, že nemusia svoj telo trápiť ani mučiť, aby pohli mojim Duchom, aby prebudili môj súcit alebo moje milosrdenstvo. Tí, ktorí si ukladajú telesné utrpenia a pokánie, robia to preto, lebo nemajú ani najmenšiu predstavu o tom, aké obety sú pre Mňa najpríjemnejšie, ani nemajú predstavu o mojej láske a milosrdenstve vášho Otca.

19. Myslíte si, že potrebujem slzy vo vašich očiach a bolesť vo vašich srdciach, aby som sa nad vami zľutoval? To by znamenalo pripisovať mi tvrdosť, necitlivosť, ľahostajnosť, sebectvo. Dokážete si predstaviť tieto chyby v Bohu, ktorého milujete?

20. Ako málo ste sa snažili spoznať ma! Dôvodom je to, že ste svoj rozum nevychovali tak, aby myslel v súlade s Duchom. (278, 17-20)

21. Nechajte dnes na chvíľu zem za sebou a príďte ku Mne v duchu.

22. Po mnoho storočí ľudia nepoznali správny spôsob modlitby, a preto sa neposilnili ani neosvietili svoju životnú cestu mojou láskou, lebo sa modlili prostredníctvom svojich zmyslov a nie svojím duchom.

23. Modlárstvo, ku ktorému má človek takú veľkú sklon, bolo ako jed, ktorý mu nedovolil vychutnať si duchovné radosti vnútornej modlitby.

24. Koľko utrpenia si ľudia so sebou niesli len preto, že nevedeli, ako sa modliť! A to je prirodzené, učeníci. Lebo akú duchovnú silu môže mať ľudská bytosť, aby prekonala pokušenia života, ak nemá nič, čím by sa priblížila k prameňu života, ktorý existuje v mojom Duchu ? Hľadá ma v priepastiach, v tieni, hoci by sa mohlo povzniesť, aby ma našlo na vrcholkoch, vo svetle.

25. Ach, keby len ľudia tejto doby pochopili silu modlitby – koľko nadľudských skutkov by dokázali vykonať! Ale prežívajú éru materializmu, v ktorej sa sami snažia

zhmotniť aj božské, aby sa ho mohli dotknúť a vidieť. (282, 61-64)

Skutočná modlitba

26. Žehnám tým, ktorí sa modlia. Čím je ich modlitba duchovnejšia, tým väčší je pokoj, ktorý im dávam pocítiť.

27. To si môžete ľahko vysvetliť; lebo kto je pri modlitbe odkázaný na to, aby pokľakol pred obrazmi alebo predmetmi, aby pocítil prítomnosť Božstva, nebude môcť zažiť duchovný pocit prítomnosti Otca vo svojom srdci.

28. „Blahoslavení sú tí, ktorí veria, hoci nevideli," povedal som kedysi, a teraz to hovorím znova; lebo kto zatvára oči pred vecami tohto sveta, otvára ich pre duchovno, a kto verí v moju duchovnú prítomnosť, musí ju cítiť a tešiť sa z nej.

29. Kedy prestanú pozemskí ľudia upierať svojmu duchu radosť z toho, že ma cítia vo svojom srdci prostredníctvom priamej modlitby alebo – čo je to isté – prostredníctvom modlitby z ducha k duchu? Vtedy, keď moje svetlo osvieti život ľudí, keď spoznajú pravdu a pochopia svoje omyly.

30. Teraz je ten správny čas na modlitbu a meditáciu; ale s modlitbami, ktoré sú bez fanatizmu a zbožňovania, a s pokojným a hlbokým premýšľaním o mojom božskom slove.

31. Všetky hodiny a všetky miesta môžu byť vhodné na modlitbu a meditáciu. Nikdy som vám vo svojich poučeniach nehovoril, že existujú miesta alebo okamihy, ktoré sú na to osobitne určené. Načo hľadať na svete určité miesta na modlitbu, keď je predsa váš duch väčší ako svet, v ktorom žijete? Prečo ma obmedzovať na obrazy a také obmedzené miesta, keď som predsa nekonečný?

32. Najzávažnejším dôvodom duchovnej chudoby ľudí a ich pozemských úderov osudu je ich nedokonalý spôsob modlitby, preto vám hovorím, že toto poznanie musí dosiahnuť celé ľudstvo. (279, 2-7)

33. Nemodlíte sa vždy s rovnakým vnútorným sústredením, a preto nezažívate vždy rovnaký pokoj alebo rovnakú inšpiráciu.

34. Sú príležitosti, keď ste inšpirovaní a vaše myšlienky sa povznášajú; a sú iné, keď zostávate úplne apatickí. Ako chcete v takom prípade prijímať moje posolstvá vždy rovnakým spôsobom? Musíte vychovávať svoju myseľ a dokonca aj svoje telo, aby v okamihoch modlitby spolupracovali s Duchom.

35. Duch je vždy pripravený spojiť sa so Mnou; potrebuje však, aby telo bolo v dobrom stave, aby sa v týchto okamihoch mohlo povzniesť a oslobodiť sa od všetkého, čo ho obklopuje v jeho pozemskom živote.

36. Usilujte sa dosiahnuť pravú modlitbu; lebo kto vie modliť sa, nosí v sebe kľúč k mieru, k zdraviu, k nádeji, k duchovnej sile a k večnému životu.

37. Neviditeľný štít môjho zákona ho ochráni pred prenasledovaním a nebezpečenstvami. V ústach bude

nosiť neviditeľný meč, aby porazil všetkých nepriateľov, ktorí sa mu postavia do cesty. Maják osvetlí jeho cestu uprostred búrok. Zázrak bude pre neho neustále dostupný, kedykoľvek to bude potrebovať, či už pre seba samého, alebo pre dobro svojich blížnych.

38. Modlite sa, uplatňujte tento vznešený dar Ducha, lebo práve táto sila bude hýbať životom ľudí budúcnosti – tých ľudí, ktorí už v tele dosiahnu spojenie svojho Ducha s mojím Duchom.

39. Otcovia rodín si prostredníctvom modlitby nechajú darovať inšpirácie, aby mohli viesť svoje deti.

40. Chorí získajú zdravie prostredníctvom modlitby. Vládcovia vyriešia svoje veľké problémy tým, že budú hľadať svetlo v modlitbe, a vedec bude rovnako prijímať zjavenia prostredníctvom daru modlitby. (40, 40-47)

41. Učeníci: V „Druhom čase“ sa ma moji apoštoli pýtali, ako majú modliť sa, a ja som ich naučil dokonalú modlitbu, ktorú nazývate „Otče náš“.

42. Teraz vám hovorím: inšpirujte sa touto modlitbou, jej zmyslom, pokorou a vierou, aby váš duch viedol dialóg s mojím. Lebo potom už nebudú telesné pery, ktoré vyslovujú tie požehnané slová, ale duch, ktorý ku Mne hovorí svojím vlastným jazykom. (136, 64)

43. Dávajte pozor, aby to neboli len vaše pery, ktoré ma nazývajú „Otcom“, lebo mnohí z vás to robia mechanicky. Chcem, aby keď hovoríte: „Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno Tvoje“, táto modlitba vychádzala z hĺbky srdca a aby ste premýšľali nad každou vetou, aby ste boli potom inšpirovaní a v dokonalom spoločenstve so Mnou.

44. Naučil som vás mocnú, dokonalú modlitbu, ktorá skutočne približuje dieťa k Otcovi. Keď vyslovujete slovo „Otec“ s horlivosťou a úctou, s povznesením a láskou, s vierou a nádejou, vzdialenosti miznú, priestor mizne, lebo v tomto okamihu dialógu z duše k duši nie je Boh ďaleko od vás, ani vy nie ste ďaleko od Neho. Modlite sa takto a vo svojich srdciach s plnými rukami prijmete požehnanie mojej lásky. (166, 52-53)

Štyri aspekty dokonalého modlitby

45. Bojujte, bojujte o dosiahnutie duchovnej dokonalosti. Ukázal som vám cestu, ako dosiahnuť tento cieľ. Zveril som vám modlitbu ako „zbraň“, ktorá prevyšuje každú hmotnú zbraň, aby ste sa na ceste životom bránili proti zradám. Ale najlepšiu zbraň budete mať, ak budete plniť môj zákon.

46. Z čoho sa skladá modlitba? Modlitba je prosba, príhovor, uctievanie a duchovná kontemplácia. Všetky jej časti sú potrebné a jedna vyplýva z druhej. Lebo v pravde vám hovorím: Prosba

spočíva v tom, že človek ma prosí, aby som mu splnil jeho želania, uspokojil jeho túžby – to, čo považuje za najdôležitejšie a najprospešnejšie vo svojom živote. A veru, hovorím vám, moje deti, Otec počuje prosbu a dá každému to, čo najviac potrebuje, kedykoľvek je to pre jeho dobro. Ale dajte si pozor, aby ste neprosili o niečo, čo je v rozpore so spásou vašej duše. Lebo tí, ktorí prosia len o materiálne statky, o telesné rozkoše a pominuteľnú moc, prosia o to, aby svoju dušu uväznili v okovách.

47. Telesné rozkoše so sebou prinášajú len utrpenie – nielen v tomto svete, ale aj po prechode do duchovného sveta; lebo vplyv tých telesných túžob môže zasiahnuť aj tam; a pretože sa duša nedokáže od nich oslobodiť, bude naďalej trápiť túžbou po nich a bude sa chcieť znova a znova vracať na Zem, aby sa reinkarnovala a naďalej žila materiálne. Preto, moje deti, proste len o to, čo skutočne potrebujete pre dobro vašej duše.

48. Druhý druh modlitby, príhovor, pramení z lásky k blížnemu, tej lásky, ktorú som vás ako Majster učil, keď som prišiel na tento svet. Modlite sa za svojich blízkych i vzdialených bratov a sestry, za tých, ktorí v rôznych národoch trpia následkami vojny, ktorí znášajú tyraniu pominuteľných vládcov tohto sveta.

49. Pripravte sa, ó, moje deti, proste za svojich blížnych, ale aj pri tomto orodovaní musíte vedieť prosiť, lebo dôležitá je duša. Ak je chorý brat, vaši rodičia alebo vaše deti, proste za nich, ale netrvajte na tom, aby zostali v tomto živote, ak to nie je to, čo duša potrebuje. Radšej proste, aby sa táto duša oslobodila, aby sa vo svojom utrpení očistila, aby bolesť podporovala duchovný vzostup. Preto vás Majster už v „Druhom čase“ naučil hovoriť: „Otče, nech sa stane tvoja vôľa.“ Lebo Otec vie lepšie ako ktorékoľvek zo svojich detí, čo duša potrebuje.

50. Tretí druh modlitby, uctievanie Božského Ducha, znamená uctievanie všetkého, čo je dokonalé; lebo prostredníctvom tohto druhu modlitby sa môžete zjednotiť s dokonalosťou, s láskou, ktorá obklopuje celý vesmír. V uctievaní môžete nájsť stav dokonalosti, ktorý musíte všetci dosiahnuť, a uctievanie vás ďalej vedie k duchovnej kontemplácii, ktorá vás spolu s uctievaním privádza k zjednoteniu s Božským Duchom, zdrojom večného života – zdrojom, ktorý vám deň čo deň dáva silu, aby ste dosiahli kráľovstvo Otca.

51. Tak sa máte modliť: počnúc prosbou až po duchovnú kontempláciu. To vám dodá silu.

52. Keď budete dobre pripravení, nemali by ste bojovať len za seba, ale aj za to, aby ste pomohli svojim blížnym vykročiť na túto cestu. Lebo nemôžete dosiahnuť spásu svojej duše len pre seba, ale musíte bojovať o to, aby ste dosiahli spásu celého ľudstva. (358, 10-17)

Spontánna modlitba srdca bez slov

53. Ľudia, tu je hlas Ducha Svätého, duchovné zjavenie Boha prostredníctvom vašej rozumovej schopnosti, ktoré vám nezjavuje žiadny nový zákon ani nové učenie, ale nový, pokrokovejší, duchovnejší a dokonalejší spôsob, ako nadviazať spojenie s Otcom, prijať Ho a uctievať Ho. (293, 66)

54. Koľko je tých, ktorí počujú moje slovo, ktorí sa stali veľkými vykladačmi toho istého, a predsa nie sú najlepšími praktickými učeníkmi môjho učenia, neplnia božské prikázanie, ktoré vám hovorí: „Milujte sa navzájom.“

55. Pozrite sa naopak, ako ľahko sa premení ten, kto prakticky uplatňuje aj len atóm môjho učenia. Chcete na to príklad?

56. Bol tam niekto, kto mi celý život prostredníctvom slovných modlitieb hovoril, že ma miluje – modlitby, ktoré formulovali iní, ktorým ani nerozumel, lebo pozostávali zo slov, ktorých význam nepoznal. Ale čoskoro pochopil, aký je skutočný spôsob modlitby, a keď odložil svoje staré zvyky, sústredil sa na najhlbšie vnútro svojej duše, vysielal svoje myšlienky k Bohu a po prvýkrát pocítil Jeho prítomnosť.

57. Nevedel, čo má povedať svojmu Pánovi, jeho hruď sa začala chvieť a z očí mu tiekli slzy. V jeho mysli sa zrodila len jedna veta, ktorá znela: „Môj Otče, čo Ti môžem povedať, keď s Tebou neviem hovoriť?“

58. Ale tie slzy, to vzlykanie, tá vnútorná radosť a dokonca aj jeho zmätok hovorili k Otcovi takým krásnym jazykom, aký nikdy nenájdete vo vašich ľudských jazykoch ani vo vašich knihách.

59. To koktanie človeka, ktorý sa duchovne modlí k svojmu Pánovi, pripomína prvé slová malých detí, ktoré sú pre ich rodičov radosťou a potešením, lebo počujú prvé prejavy bytosti, ktorá sa začína dvíhať k životu. (281, 22-24)

60. Vyššie vyvinutá duša vie, že ľudské slovo ochudobňuje a zmenšuje výraz duchovnej myšlienky. Preto necháva hmotné pery mlčať, aby sa povzniesla a v jazyku, ktorý pozná len Boh, vyslovila tajomstvo, ktoré nosí skryté v najhlbšom vnútri svojej bytosti. (11, 69)

61. Akú radosť spôsobujete môjmu Duchu, keď vidím, že svoje myšlienky upierate hore v hľadaní svojho Otca. Dávam vám pocítiť svoju prítomnosť a zaplavujem vás pokojom.

62. Hľadajte ma, rozprávajte sa so mnou, neberte si k srdcu, že vaše myšlienky sú príliš neohrabané na to, aby vyjadrili vašu prosbu; ja ich budem vedieť pochopiť. Rozprávajte sa so mnou s dôverou, s akou sa rozpráva so svojím otcom. Zverte mi svoje sťažnosti, ako by ste to urobili u svojho najlepšieho priateľa. Pýtajte sa ma na to, čo neviete, na všetko, čo je vám neznáme, a ja k vám budem hovoriť slovami Majstra. Ale modlite sa, aby ste v

tom požehnanom okamihu, keď sa váš duch pozdvihne ku mne, prijali svetlo, silu, požehnanie a pokoj, ktoré vám udeľuje váš Otec. (36, 15)

63. V tichosti Mi rozprávajte o svojich utrpeniach, zverte Mi svoje túžby. Hoci viem všetko, chcem, aby ste sa postupne naučili formulovať svoju vlastnú modlitbu, až kým nebudete pripravení na dokonalý dialóg vášho ducha s Otcom. (110, 31)

64. Modlitba môže byť dlhá alebo krátka, podľa toho, čo je potrebné. Ak si to želáte, môžete stráviť celé hodiny v tejto duchovnej blaženosti, ak vaše telo neochabuje alebo ak žiadna iná povinnosť nevyžaduje vašu pozornosť. A môže byť taká krátka, že sa obmedzí na jednu sekundu, ak ste vystavení nejakej skúške, ktorá vás náhle prekvapila.

65. Nie sú to slová, ktorými sa váš rozum snaží modlitbu utvárať, čo sa ku Mne dostáva, ale láska, viera alebo núdza, s ktorou sa pred Mnou ukazujete. Preto vám hovorím, že budú prípady, keď vaša modlitba potrvá len sekundu, lebo nebude čas formulovať myšlienky, vety alebo nápady, ako ste zvyknutí.

66. Môžete ma volať kdekoľvek, lebo pre mňa je miesto jedno, keďže to, čo hľadám, je váš duch. (40, 36-38)

67. Keď v „Druhom čase“ jedna žena spýtala Ježiša, či je Jeruzalem miestom, kde má uctievať Boha, Majster jej odpovedal: „Príde čas, keď ani Jeruzalem, ani žiadne iné miesto nebude tým pravým miestom na uctievanie Boha, lebo On bude uctievaný v Duchu a v pravde“, to znamená z ducha k duchu.

68. Keď ma moji učeníci prosili, aby som ich naučil modliť sa, dal som im za vzor modlitbu, ktorú nazývate „Otče náš“, čím som im dal na srozumiteľne, že pravá, dokonalá modlitba je tá, ktorá, podobne ako tá Ježišova, spontánne vychádza zo srdca a stúpa až k Otcovi. Mala by obsahovať poslušnosť, pokoru, vyznanie viny, vďačnosť, vieru, nádej a úctu. (162, 23-24)

Každodenná modlitba

69. Milovaní učeníci: Cvičte sa každý deň v duchovnej modlitbe a vložte do nej všetku svoju dobrú vôľu, aby ste sa zdokonalili.

70. Pamätajte: Okrem toho, že vstúpite do úzkeho spoločenstva so svojím Majstrom a v týchto okamihoch zažijete nekonečný pokoj, je to pre vás najlepšia príležitosť prijať moje božské inšpirácie. V nich nájdete vysvetlenie všetkého, čomu ste nerozumeli alebo čo ste nesprávne pochopili. Nájdete spôsob, ako predísť akémukoľvek nebezpečenstvu, vyriešiť problém, odstrániť nejasnosť. V tej hodine požehnaného duchovného rozhovoru sa všetky vaše zmysly osvietia a budete sa cítiť pripravenejší a ochotnejší konať dobro. (308, 1)

71. Nezanechávajte modlitbu, aj keby bola taká krátka, že netrvá

dlhšie ako päť minút; podrobte sa však v nej svetlom svojho svedomia dôkladnej skúške, aby ste mali na pamäti svoje konanie a vedeli, v čom sa musíte zlepšiť.

72. Ak pri svojom povznášaní sa v modlitbe stratíte pojem o čase, bude to znamením duchovného prebudenia, lebo ste dokázali, hoci len na niekoľko okamihov, vystúpiť z času – toho času, ktorý otroci materializmu túžia len pre svoje potešenie alebo pre rozmnožovanie svojich peňazí.

73. Kto sa každý deň skúma, zlepší svoj spôsob myslenia, života, reči a cítenia. (12, 30-32)

74. Naučil som vás, že modlitbou sa dosahuje múdrosť; preto však nechcem, aby ste svoje modlitby predlžovali. Požadoval som od vás päťminútovú modlitbu, a tým chcem povedať, že sa máte modliť krátko, aby ste sa v týchto okamihoch skutočne odovzdali svojmu Otcovi; zvyšný čas však máte venovať svojim duchovným a materiálnym povinnostiam voči svojim blížnym. (78, 52)

75. Teraz vás naučím určitý spôsob, ako sa pripraviť, aby všetky vaše každodenné skutky boli inšpirované ušľachtilými pocitmi a aby vás skúšky a ťažkosti nezastavili ani neodradili: Keď otvoríte oči do svetla nového dňa, modlite sa, priblížte sa ku Mne svojimi myšlienkami, potom si vytvorte svoj denný plán, inšpirovaný mojím svetlom, a teraz sa povznesiete do životného boja. Zaviažte sa pritom, že budete silní a ani na jediný okamih neporušíte poslušnosť a vieru.

76. Veru, hovorím vám, už čoskoro vás vaša vytrvalosť a výsledok vašich skutkov ohromia. (262, 7-8)

Deň odpočinku ako deň sebareflexie

77. Už v „Prvom čase“ som vás učil, aby ste mi zasvätili siedmy deň. Keďže sa človek šesť dní venoval plneniu svojich svetských povinností, bolo len správne a spravodlivé, aby aspoň jeden deň zasvätil službe svojho Pána. Nežiadal som od neho, aby Mi venoval prvý deň, ale posledný, aby si v ňom oddýchol od svojich námah a venoval sa duchovnej kontemplácii, aby dal svojej duši príležitosť priblížiť sa k svojmu Otcovi a prostredníctvom modlitby s Ním hovoriť.

78. Deň odpočinku bol ustanovený, aby človek v zabudnutí na tvrdý pozemský životný boj – aj keby to bolo len na krátku chvíľu – dal svojmu svedomiu možnosť prehovoriť k nemu, pripomenúť mu zákon, a aby preskúmal sám seba, ľutoval svoje previnenia a vo svojom srdci prijal ušľachtilé predsavzatia k obráteniu.

79. Sobota bola dňom, ktorý bol kedysi venovaný odpočinku, modlitbe a štúdiu zákona. Ale ľud pri dodržiavaní tradície zabudol na bratské city voči blížnym a na duchovné povinnosti, ktoré mal voči svojim blížnym.

80. Časy plynuli, ľudstvo sa duchovne vyvíjalo a Kristus prišiel, aby vás naučil, že aj v dňoch odpočinku máte preukazovať aktívnu lásku k blížnym a konať všetky dobré skutky.

81. Ježiš vám tým chcel povedať, že hoci je jeden deň venovaný rozjímaniu a telesnému odpočinku, mali by ste pochopiť, že na splnenie misie Ducha nemohol byť predurčený ani deň, ani hodina.

82. Hoci Majster k vám hovoril s najväčšou jasnosťou, ľudia sa od toho odklonili a každý si vybral deň, ktorý mu najviac vyhovoval. Kým teda jedni naďalej zachovávali sobotu ako deň zasvätený odpočinku, iní si vybrali nedeľu na slávenie svojich bohoslužieb.

83. Dnes k vám opäť hovorím a moje poučenia vám prinášajú nové poznatky. Prežili ste mnoho skúseností a vyvinuli ste sa . Dnes nie je dôležité, ktorý deň venujete oddychu od pozemských útrap, ale to, aby ste vedeli, že máte kráčať každý deň po ceste, ktorú som vám vyznačil. Pochopte, že neexistuje stanovená hodina pre vašu modlitbu, lebo každá denná doba je vhodná na modlitbu a na uplatňovanie môjho učenia pre dobro vašich blížnych. (166, 31-35)

Proste, a bude vám dané

84. Všetci nosíte v srdci ranu. Kto by mohol preniknúť do vášho vnútra tak ako Ja? Poznám vaše utrpenie, váš smútok a skľúčenosť tvárou v tvár takej veľkej nespravodlivosti a nevďačnosti, ktorá vládne vo vašom svete. Viem o vyčerpanosti tých, ktorí dlho žili na zemi a namáhali sa a ktorých existencia je pre nich ťažkým bremenom. Viem o prázdnote tých, ktorí boli v tomto živote opustení. Všetkým vám hovorím: „Proste, a bude vám dané“, lebo som prišiel, aby som vám dal to, čo odo mňa potrebujete, či už je to spoločnosť, pokoj duše, uzdravenie, úlohy alebo svetlo. (262, 72)

85. Nebojte sa utrpenia, je len dočasné, a v ňom sa modlite a berte si za vzor Jóbovu trpezlivosť. Prebytok sa vráti a vtedy nebudete mať dosť slov, aby ste Mi poďakovali.

86. Ak vás niekedy skolí choroba, ó požehnaní chorí, nezúfajte; váš duch nie je chorý. Vzývajte ma v modlitbe a vaša viera a duchovnosť vám vrátia zdravie tela. Modlite sa tak, ako som vás naučil: duchovne. (81, 43-44)

87. Modlite sa v okamihoch skúšky krátkou, ale úprimnou a srdečnou modlitbou a pocítite útechu; a keď dosiahnete súlad so svojím Pánom, budem vám môcť povedať, že moja vôľa je vaša a vaša vôľa je moja. (35, 7)

88. Modlite sa, ale vaša modlitba nech je určená vašimi každodennými zámermi a skutkami, to bude vaša najlepšia modlitba. Ak však chcete upriamiť na Mňa myšlienku, aby ste ňou vyjadrili prosbu, povedzte Mi len: „Otče, nech sa stane Tvoja vôľa so mnou.“

Tým si vyprosíte ešte viac, než by ste mohli pochopiť a dúfať, a táto jednoduchá veta, táto myšlienka, ešte viac zjednoduší to „Otče náš“, o ktoré ste Ma prosili v inej dobe.

89. Tým máte modlitbu, ktorá prosí o všetko a ktorá bude za vás hovoriť najlepšie. Ale nemajú to hovoriť vaše pery, ale má to cítiť vaše srdce; lebo hovoriť nie je cítiť, a ak to cítite, nemusíte Mi to hovoriť. Viem počuť hlas Ducha a rozumiem jeho jazyku. Existuje pre vás väčšia radosť, ako to vedieť? Alebo si snáď myslíte, že som odkázaný na to, aby ste Mi hovorili, čo mám robiť? (247, 52-54)

90. Naučil som vás modliť sa za druhých a prosiť; ale počúvam vás aj vtedy, keď prosíte za seba. Prijímam túto modlitbu. Avšak hovorím vám, že čas, keď som vám, pretože ste boli ešte nezrelí, dával podľa vašej prosby, je preč. Teraz je mojou vôľou, aby ste sa správali ako učeníci a pri modlitbe mi obetovali svojho ducha a svoje srdce, pričom mi však dovolíte, aby som v nich čítal a konal svoju vôľu. (296, 69)

91. Keď sa ma pýtate alebo ma prosíte, nesnažte sa mi svoj problém jasne vysvetliť a ani sa nesnažte hľadať vo svojej mysli tie najlepšie formulované vety. Stačí mi, ak sa v tej chvíli váš duch odpúta od sveta a vaše srdce a myseľ sú čisté, aby mohli prijať moju inšpiráciu. Načo vám je, keď mi hovoríte nádherné slová, ak nie ste schopní cítiť moju prítomnosť vo vašom vnútri? Viem všetko a nemusíte mi nič vysvetľovať, aby som vás mohol pochopiť. (286, 9-10)

92. Ak budete schopní pochopiť moje učenie, prinesie vám veľa uspokojenia a ponúkne vám mnoho príležitostí na rozvoj. Naučte sa modliť, skôr než urobíte akékoľvek rozhodnutie, lebo modlitba je dokonalý spôsob, ako prosiť svojho Otca, keď v ňom hľadáte svetlo a posilnenie, aby ste obstáli v životnom boji.

93. Pri modlitbe čoskoro príde osvietenie vašej mysle, ktoré vám umožní jasne rozlíšiť dobro od zla, to, čo je múdre, od toho, čo by ste nemali robiť, a to bude najzreteľnejším dôkazom toho, že ste sa vnútorne pripravili na to, aby ste počuli hlas Ducha.

94. Znášajte svoje utrpenia s trpezlivosťou, a ak nedokážete pochopiť zmysel svojich skúšok, modlite sa a Ja vám ich zmysel odhalím, aby ste ich vnútorne prijali. (333, 61, 62, 75)

95. Zakaždým, keď mi vaše pery alebo vaše myšlienky hovoria: „Pane, zmiluj sa nado mnou, zľutuj sa nad mojou bolesťou – Pane, neodopri mi svoje odpustenie“, preukazujete svoju nevedomosť, svoju zmätenosť a to, ako málo ma poznáte.

96. Hovoriť mi, že mám mať súcit s vašou bolesťou? Prosíť ma, aby som mal zľutovanie nad svojimi deťmi? Úpenlivo ma prosiť, aby som odpustil vaše hriechy – mňa, ktorý som láska, milosť, milosrdenstvo, odpustenie a súcit?

97. Je dobré, ak sa snažíte dojať tých, ktorí majú na zemi tvrdé srdce, a ak sa slzami a úpenlivými prosbami snažíte vzbudiť súcit u tých, ktorí nemajú ani štipku súcitu so svojimi blížnymi; ale nepoužívajte tieto vety alebo myšlienky na to, aby ste dojali Toho, ktorý vás stvoril z lásky a aby vás večne miloval. (336, 41-43)

98. Buďte spokojní s veľkými milosťami, ktoré vám Otec udelil so zreteľom na všetko, čo sa týka ľudského života na zemi. Nežiadajte o to, čo by mohlo viesť k záhube vašej duše a vášho tela. Mám vám čo dať viac, než by ste si mohli vyžiadať. Ale ja som ten, kto vie, čo vám na ceste životom skutočne chýba. Povedal som vám: Ak budete vedieť plniť môj zákon, uvidíte ma v celej mojej sláve. (337, 21)

Požehnanie príhovoru

99. Nezvykajte si modliť sa len slovami, modlite sa Duchom. Aj vám hovorím: Požehnávajte modlitbou, posielajte myšlienky svetla svojim blížnym, nežiadajte nič pre seba; pamätajte: Kto sa zaoberá tým, čo je moje, bude mať nado mnou vždy strážcu.

100. Semeno, ktoré sejete s láskou, sa vám mnohonásobne vráti. (21, 3-4)

101. Nemodlite sa len vtedy, keď práve prežívate bolestnú skúšku, modlite sa aj vtedy, keď ste v pokoji, lebo vtedy sa vaše srdcia a vaše myšlienky budú môcť zaoberať druhými. Neprosíte ani len za tých, ktorí vám urobili dobro, alebo za tých, ktorí vám neublížili; lebo hoci je to záslužné, nie je to také veľké, ako keď sa prihovárate za tých, ktorí vám nejakým spôsobom ublížili. (35, 8)

102. Čo vás v súčasnosti učím? Že máte všetko a všetkých požehnávať srdcom a duchom; lebo kto takto požehnáva, je podobný svojmu Otcovi, keď On rozdáva svoju lásku všetkým. Preto vám hovorím: Naučte sa požehnávať duchom, myšlienkami, srdcom, a váš pokoj, vaša sila a vaša srdečná láska dospejú k tomu, komu ich posielate, nech je akokoľvek vzdialený.

103. Čo by sa stalo, keby si všetci ľudia navzájom žehnali, aj bez toho, aby sa poznali, alebo sa niekedy videli? Na zemi by vládol dokonalý mier, vojna by bola nepredstaviteľná!

104. Aby sa tento zázrak stal skutočnosťou, musíte povzniesť svoje duše vytrvalosťou v cnosti. Považujete to snáď za nemožné? (142, 31)

105. Proste, a bude vám dané. Všetko, čo si prajete pre dobro svojich blížnych – proste ma o to. Proste, spojte svoju prosbu s prosbou trpiaceho, a ja vám splním, o čo prosíte. (137, 54)

Potreba modlitby

106. „Bdejte a modlite sa," hovorím vám znova a znova; ale nechcem, aby ste si na túto láskavú radu zvykli, ale aby ste o nej premýšľali a konali podľa nej.

107. Vyzývam vás, aby ste sa modlili, lebo ten, kto sa nemodlí, oddáva sa zbytočným, materiálnym a niekedy aj nezmyselným myšlienkam, čím bez toho, aby si to uvedomoval, podporuje a živí bratovražedné vojny. Ale keď sa modlíte, vaše myslenie roztrhá, ako keby to bol meč svetla, závoje temnoty a osídla pokušenia, ktoré dnes zadržiavajú mnoho bytostí; napĺňa vaše okolie duchovnou silou a pôsobí proti silám zla. (9, 25-26)

108. Ľudia boli vždy príliš zaujatí slávami zeme, aby premýšľali o význame modlitby a duchovného rozjímania o tom, čo leží za týmto životom, aby mohli objaviť svoje vlastné vnútro. Kto sa modlí, hovorí s Otcom, a keď sa pýta, dostane okamžitú odpoveď. Neznalosť ľudí o duchovnom je dôsledkom nedostatku modlitby. (106, 33)

109. Blížite sa k času, keď budete vedieť spravodlivo dať svojej duši to, čo jej patrí, a svetu to, čo mu patrí. Bude to čas skutočnej modlitby, uctievania Boha bez fanatizmu, keď sa budete modliť pred každým počínaním a keď budete vedieť zachovať to, čo vám bolo zverené.

110. Ako by mohol človek urobiť chybu, keby namiesto toho, aby konal podľa svojej vôle, najprv v modlitbe požiadal svojho Otca? Kto sa modlí, žije v spojení s Bohom, pozná hodnotu milostí, ktoré prijíma od svojho Otca, a zároveň chápe zmysel alebo účel skúšok, ktorými prechádza. (174, 2 3)

Blahodárne účinky modlitebného života

111. Vždy som vám hovoril: Modlite sa. Dnes vám hovorím, že modlitbou môžete získať múdrosť. Ak by sa všetci ľudia modlili, nikdy by nezablúdili z cesty svetla, ktorú som im vyznačil. Modlitbou by sa chorí uzdravili, neboli by už žiadni neveriaci a do duší by sa vrátil mier.

112. Ako môže byť človek šťastný, keď odmietol moju milosť? Myslí si snáď, že láska, milosrdenstvo a miernosť nie sú vlastnosťami ľudského života? (69, 7-8)

113. Vedzte, že slovo, ktoré v sebe nemá lásku, nemá ani život, ani silu. Pýtate sa ma, ako môžete začať milovať a čo musíte urobiť, aby sa vo vašich srdciach prebudil tento pocit, a ja vám na to hovorím: s čím musíte začať, je vedieť sa správne modliť. To vás priblíži k Majstrovi, a týmto Majstrom som ja.

114. V modlitbe nájdete útechu, inšpiráciu a silu, prinesie vám to nádherné uspokojenie, že môžete dôverne hovoriť s Bohom bez svedkov a prostredníkov. Boh a váš duch sú v tomto sladkom okamihu dôvernosti, duchovného dialógu a požehnaní zjednotení. (166, 43-44)

115. Kedykoľvek potrebujete dôverníka, dobrotivého priateľa, obráťte sa na Mňa a zložte u Mňa utrpenia, ktoré môžu byť vo vašich srdciach, a Ja vám poradím najlepšiu cestu – riešenie, ktoré hľadáte.

116. Ak je vaša duša utláčaná bremenami, je to preto, že ste zhrešili. Prijmem vás a budem vo

svojom súde milosrdný, posilním vaše predsavzatie k náprave a vrátim vám stratené sily.

117. Len dodržiavanie mojich pokynov vás uchová v milosti a zachová vaše duševné a telesné zdravie. Skúsenosť, ktorú získate, bude svetlom, ktoré si postupne hromadíte vo svojej duši. (262, 20-21)

118. Duša, ktorá vie žiť bdelo, nikdy nezíde z cesty, ktorú jej vyznačil jej Pán, a je schopná využívať svoje dedičstvo a dary, kým nedosiahne svoj vyšší vývoj.

119. Táto bytosť musí napredovať v skúškach, lebo žije bdelo a nikdy sa nenechá ovládať hmotou. Kto bdie a modlí sa, vždy víťazne prejde životnými krízami a prejde životnou cestou pevným krokom.

120. Ako odlišné je správanie toho, kto zabúda modliť sa a bdieť! Dobrovoľne sa vzdáva obrany najlepšou zbraňou, ktorú som vložil do ľudí, a tou je viera, láska a svetlo poznania. Je to on, kto nepočúva vnútorný hlas, ktorý k nemu hovorí prostredníctvom intuície, svedomia a snov. Ale jeho srdce a rozum tomuto jazyku nerozumejú a nevernia posolstvu jeho vlastného ducha. (278, 2-3)

121. Modlitba je prostriedkom, ktorý bol zjavovaný vášmu duchu, aby ste sa so svojimi otázkami, starosťami a túžbou po svetle dostali ku Mne. Prostredníctvom tohto dialógu môžete rozptýliť svoje pochybnosti a roztrhnúť závoj, ktorý skrýva nejaké tajomstvo.

122. Modlitba je začiatkom dialógu z duše k duši, ktorý v nadchádzajúcich časoch rozkvitne a prinesie ovocie medzi týmto ľudstvom.

123. Dnes som toto všetko zjavil tomuto ľudu, ktorý ma počúva, aby bol priekopníkom doby duchovného prebudenia. (276, 18-19)

Sila modlitby

124. Keď sa niekto z vás modlí, nie je si vedomý toho, čo svojimi myšlienkami dosahuje v duchovnej sfére. Preto by ste mali vedieť, že keď sa modlíte za svojich blížnych – za tie národy, ktoré sa navzájom ničia vo vojne – váš duch v týchto okamihoch vedie myšlienkovú bitku proti zlu a že váš meč, ktorým je mier, rozum, spravodlivosť a túžbu po dobre pre nich, naráža na zbrane nenávisti, pomsty a pýchy.

125. Teraz nastal čas, keď si ľudia uvedomujú silu modlitby. Aby modlitba skutočne mala silu a svetlo, je potrebné, aby ste ju so láskou vysielali ku Mne. (139, 7-8)

126. Rozum a duch, zjednotené v modlitbe, vytvárajú v človeku silu, ktorá prevyšuje každú ľudskú silu.

127. V modlitbe je posilnený slabý, zbabelý je naplnený odvahou, nevedomý je osvietení, plachý sa stáva bezprostredným.

128. Ak je duch schopný harmonicky spolupracovať s rozumom, aby dosiahol skutočnú modlitbu, stáva sa neviditeľným vojakom, ktorý sa dočasne vzdiali od toho, čo sa týka jeho podstaty,

prenesie sa na iné miesta, oslobodí sa od vplyvu tela a venuje sa svojmu boju, aby konal dobro, odvrátiť zlo a nebezpečenstvo, priniesť tým, ktorí to potrebujú, iskru svetla, kvapku balzamu alebo závan pokoja.

129. Na základe všetkého, čo vám hovorím, pochopte, koľko môžete urobiť duchom a rozumom uprostred chaosu, ktorý zachvátil toto ľudstvo. Nachádzate sa vo svete protikladných myšlienok a nápadov, v ktorom zuria vášne a narážajú na seba pocity nenávisti, v ktorom je myslenie zmätené materializmom a duše sú obklopené temnotou.

130. Len ten, kto sa prostredníctvom modlitby naučil myšlienkovo a duchovne povzniesť do sfér svetla, do sfér pokoja, bude môcť vstúpiť do sveta bojov, v ktorom sa odrážajú všetky ľudské vášne, bez toho, aby bol porazený, a naopak, zanechá niečo užitočné pre tých, ktorí potrebujú svetlo Ducha. (288, 18-22)

131. Naučte sa modliť, lebo aj modlitbou môžete urobiť veľa dobra, rovnako ako sa môžete brániť proti zradnosti. Modlitba je štítom i zbraňou; ak máte nepriateľov, bráňte sa modlitbou. Ale vedzte, že táto zbraň nesmie nikoho zraniť ani poškodiť, lebo jej jediným úlohou má byť prinášať svetlo do tmy. (280, 56)

132. Sily prírody sú rozpútané proti človeku. Nemáte sa báť, lebo viete, že som vám dal moc poraziť zlo a chrániť svojich blížnych. Môžete týmto prvkom skazy prikázať, aby sa zastavili, a oni vás poslúchnu. Ak budete modliť sa a bdieť, budete môcť konať zázraky a udivovať svet.

133. Modlite sa úprimne, vytvorte spoločenstvo s mojím Duchom, nehľadajte na to žiadne konkrétne miesto. Modlite sa pod stromom, na ceste, na vrchole hory alebo v kúte svojho lôžka, a ja zostúpim, aby som s vami hovoril, osvietil vás a dal vám silu. (250, 24-25)

134. Veru, hovorím vám, keby ste už boli zjednotení v duchu, v myslení a v vôli, stačila by vaša modlitba sama osebe na to, aby zastavila národy, ktoré žijú v príprave na hodinu, v ktorej sa chcú vrhnúť jeden na druhého. Odstránili by ste nepriateľstvá, boli by ste prekážkou pre všetky tie zlé plány vašich blížnych, boli by ste ako neviditeľný meč, ktorý poráža mocných, a ako silný štít, ktorý chráni slabých.

135. Ľudstvo by sa tvárou v tvár týmto zrejmým dôkazom vyššej moci na chvíľu zastavilo, aby sa zamyslelo, a toto zamyslenie by mu ušetrilo mnoho ťažkých rán a utrpení, ktoré by inak utrpelo od prírody a jej živlov. (288, 27)

136. Keby ste mali veľkú vieru a väčšie vedomosti o sile modlitby – koľko skutkov milosrdenstva by ste vykonali svojou mysľou. Ale nepripisujete jej všetku silu, ktorú má, a preto si často neuvedomujete, čo odvrátite v okamihu úprimnej a pravej modlitby.

137. Nevšimnete si, že niečo vyššie bráni tomu, aby na vašom svete vypukla tá najneľudskejšia zo všetkých vašich vojen? Nechápete, že na tento zázrak majú vplyv milióny modlitieb mužov, žien a detí, ktorí svojím duchom bojujú proti temným silám a pôsobia proti vojnovým snahám? Modlite sa ďalej, bdejte aj naďalej, ale vložte do tejto činnosti všetku svoju vieru, na ktorú ste schopní.
138. Modlite sa, ľudia, a rozprestrite nad vojnou, bolesťou a biedou plášť mieru svojich myšlienok, ktorými vytvoríte štít, pod ktorého ochranou vaši blížni nájdu osvietenie a útočisko. (323, 24-26)

Láska k Bohu a k blížnemu ako uctievanie Boha

139. Vedzte, ó moji noví učeníci, že vaša úcta a vaša pocta Pánovi majú byť trvalé, bez toho, aby ste čakali na určité okamihy alebo dni, aby ste ich preukázali, tak ako je láska vášho Otca k vám nemenná. Ale ak chcete vedieť, ako si máte každý deň pripomínať moje skutky lásky, bez toho, aby ste upadli do fanatizmu, poviem vám to: Váš život má byť neustálou úctou k Tomu, ktorý všetko stvoril, tým, že sa budete navzájom milovať.
140. Konajte tak a ja vám udelím to, o čo ma pokorne prosíte: aby vám boli odpustené vaše previnenia. Utešujem vás a darujem vám úľavu; ale hovorím vám: Keď zistíte svoje chyby a vaše svedomie vás odsúdi, modlite sa, napravte svoje chyby, vyzbrojte sa silou, aby ste znovu nespáchali ten istý hriech a nemuseli ste ma opakovane prosiť, aby som vám odpustil. Moje slovo vás učí, aby ste stúpali nahor a otvorili sa svetlu a duchovnosti. (49, 32-33)
141. „Mám smäd," povedal som tomu davu, ktorý nerozumel mojim slovám a vyžíval sa v mojom smrteľnom boji. Čo by som mohol povedať dnes, keď vidím, že to nie je len dav ľudí, ale celý svet, ktorý zraňuje môjho Ducha, bez toho, aby si uvedomoval moju bolesť?
142. Moja smäd je nekonečná, nepochopiteľne veľká, a len vaša láska ju bude môcť uhasit. Prečo mi namiesto lásky ponúkate vonkajší kult? Neviete, že kým vás prosím o vodu, podávate mi žlč a ocot? (94, 74-75)
143. Veru, hovorím vám, práve tí, ktorí veľa trpeli a často ma ranili, ma budú milovať najhorúcejšie, z ich srdca bude neustále vyvierať obeta pre moju božskosť. Nebudú to materiálne dary, ani žalmy, ani pozemské oltáre. Vedia, že najpríjemnejšou obetou a uctievaním pre Mňa sú skutky lásky, ktoré konajú voči svojim bratom. (82, 5)
144. Deň čo deň sa ku Mne dostáva vaša duchovná modlitba, ktorej jazyk vaša pozemská prirodzenosť nepozná, lebo to nie sú slová vyslovené vašimi perami ani predstavy vytvorené vaším rozumom. Modlitba Ducha je taká

hlboká, že presahuje ľudské schopnosti a zmysly.

145. V tejto modlitbe Duch vstupuje do sfér svetla a pokoja, kde prebývajú vznešené Duchy, a tam sa nasýti touto esenciou a potom sa vracia do svojho pominuteľného tela, aby mu dodal silu. (256, 63-64)

146. Ľud: Prišiel čas, keď sa máte naučiť modliť. Dnes vám nehovorím, aby ste padali na zem, neučím vás modliť sa perami ani volať ma vybranými slovami v krásnych modlitbách. Dnes vám hovorím: Obráťte sa na Mňa v myšlienkach, pozdvihnite svoju dušu a Ja vždy zostúpim, aby som vám dal pocítiť svoju prítomnosť. Ak neviete hovoriť so svojím Bohom, postačí Mi vaše pokánie, vaše myšlienky, vaša bolesť, postačí Mi vaša láska.

147. Toto je jazyk, ktorý počujem, ktorý chápem, jazyk bez slov, jazyk pravdivosti a úprimnosti. Toto je modlitba, ktorú som vás naučil v tomto Treťom čase.

148. Vždy, keď ste vykonali dobrý skutok, pocítili ste môj pokoj, upokojenie a nádej, lebo vtedy je vám Otec veľmi blízko. (358, 53-55)

149. Opovrhujem všetkým, čo je ľudská márnosť a ľudská okázalosť, lebo k môjmu Duchu sa dostane len to, čo je duchovné, čo je ušľachtilé a veľkorysé, čo je čisté a večné. Pamätajte, že som povedal žene zo Samárie: „Boh je Duch, a tí, čo Ho uctievajú, musia Ho uctievať v Duchu a v pravde.“ Hľadajte ma v nekonečnom, v čistom, a tam ma nájdete.

150. Prečo Mi ponúkate to, čo som pre vás stvoril? Prečo Mi darujete kvety, keď nie sú vaším dielom? Ak mi však prinášate skutky lásky, milosrdenstva, odpustenia, spravodlivosti a pomoci svojim blížnym, táto obeť bude určite duchovná a povznáša sa k Otcovi ako pohladenie, ako bozk, ktorý deti posielajú svojmu Pánovi zo zeme. (36, 26, 29)

151. Nechcem tiež, aby ste svoju bohoslužbu obmedzovali na hmotné zhromažďovacie priestory, lebo tým by ste uväznili svojho ducha a nedovolili mu roztiahnuť krídla, aby dosiahol večnosť.

152. Oltár, ktorý vám zanechávam, aby ste na ňom slávili bohoslužbu, ktorú očakávam, je samotný život bez akýchkoľvek obmedzení, nad rámec všetkých náboženstiev, všetkých cirkví a sekt, lebo je zakorenený v duchovnom, vo večnom, v božskom. (194, 27-28)

Dialóg medzi Bohom a človekom

153. Dnes prichádzam k vám s učením, ktoré – ak je raz pochopené – je najľahšie splniteľné, aj keď sa svetu zdá, že je nemožné ho realizovať. Učím vás bohoslužbe lásky k Bohu prostredníctvom vášho života, vašich skutkov a duchovnej modlitby, ktorá sa nevyslovuje na určitom mieste, ani nepotrebuje kultové úkony či obrazy, aby bola inšpiratívna. (72, 21)

154. Kým ľudia chceli vo Mne spoznať vzdialeného, nedosiahnuteľného Boha, Ja som sa

rozhodol dokázať im, že som im bližší ako riasy na ich očiach.
155. Modlia sa mechanicky a keď hneď neuvidia, že sa všetko, o čo naliehavo prosili, naplnilo, sklamane volajú: „Boh nás nevypočul."
156. Keby vedeli modliť sa, keby zjednotili srdce a rozum so svojou dušou, mohli by vo svojom duchu počuť božský hlas Pána a cítiť, že Jeho prítomnosť je im veľmi blízka. Ale ako chcú cítiť moju prítomnosť, keď ma prosia prostredníctvom vonkajších kultov? Ako by mohli dosiahnuť, aby sa ich duša stala citlivou, keď uctievajú svojho Pána dokonca prostredníctvom obrazov, ktoré vytvorili ich vlastné ruky?
157. Chcem, aby ste pochopili, že som vám veľmi blízko, že sa so mnou môžete ľahko spojiť, cítiť ma a prijímať moje inšpirácie. (162, 17-20)
158. Cvičte sa v tichu, ktoré pomáha duchu nájsť svojho Boha. Toto ticho je ako prameň poznania a všetci, ktorí do neho vstúpia, sú naplnení jasnosťou mojej múdrosti. Ticho je ako miesto obklopené nezničiteľnými múrmi, do ktorého má prístup len Duch. Človek neustále nosí vo svojom vnútri vedomie o tajnom mieste, na ktorom sa môže spojiť s Bohom.
159. Miesto, na ktorom sa nachádzate, nie je dôležité, všade sa môžete spojiť so svojím Pánom, či už ste na vrchole hory, alebo v hlbinách údolia, v nepokoji mesta, v pokoji domova alebo uprostred boja. Keď ma hľadáte vo vnútri svojej svätyne v hlbokom tichu svojho povznesenia, okamžite sa otvoria brány univerzálneho a neviditeľného chrámu, aby ste sa skutočne cítili v dome svojho Otca, ktorý je prítomný v každom duchu.
160. Keď vás tlačí bolesť skúšok a utrpenia života ničia vaše city, keď cítite horúcu túžbu získať trochu pokoja, stiahnite sa do svojej spálne alebo hľadajte ticho, samotu polí; tam pozdvihnite svoju dušu, vedenú Duchom, a ponorte sa do seba. Ticho je ríšou Ducha, ríšou, ktorá je pre telesné oči neviditeľná.
161. V okamihu vstupu do duchovného vytrženia dosiahnete, že sa prebudia vyššie zmysly, nastane intuícia, rozžiari sa inšpirácia, dá sa tušiť budúcnosť a duchovný život jasne rozpozná to vzdialené a umožní to, čo sa predtým zdalo nedosiahnuteľné.
162. Ak chcete vstúpiť do ticha tejto svätyne, tejto pokladnice, musíte si sami pripraviť cestu, lebo len s pravou čistotou do nej budete môcť vstúpiť. (22, 36-40)
163. Je potrebné, aby sa znovu zdvihli moji proroci, aby napomínali ľudstvo. Lebo kým existujú národy, ktoré sa ničia, zaslepené ctižiadostivosťou a násilím, tí, ktorí prijali moje svetlo a nestranným spôsobom posudzujú ľudstvo, sa boja pustiť sa do svojho poslania a šíriť Blahú zvesť.
164. Keby ľudia vedeli modliť sa Duchom, počuli by môj hlas, prijali by moju inšpiráciu. Ale zakaždým, keď sa modlia, leží na ich

duchovných očiach závoj, ktorý im zakrýva svetlo mojej prítomnosti. Musím prísť k ľuďom v okamihoch, keď ich telá odpočívajú, aby som prebudil ich dušu, zavolal ju a hovoril s ňou. Je to Kristus, ktorý ako zlodej v hlbokej noci preniká do vášho srdca, aby do neho zasial svoje semeno lásky. (67, 29)

165. Naučte sa modliť a zároveň meditovať, aby v každom z vás vyšlo na svetlo poznanie a pochopenie. (333, 7)

166. Duchovnosť je sloboda. Preto tí, ktorí ma v súčasnosti počúvajú a pochopili zmysel tohto oslobodzujúceho učenia, vidia, ako sa pred nimi otvára široká dolina, v ktorej budú bojovať a svedčiť o tom, že nastal čas, keď Boh, všemocný Stvoriteľ, prišiel, aby zaviedol dialóg medzi Ním a človekom. (239, 8)

167. Kristovo učenie bolo duchovné, avšak človek ho obklopil obradmi a formami, aby ho prispôsobil chápaniu duší s nízkou úrovňou povznesenia.

168. Vstúpili ste do doby Ducha, veľkých zjavení, v ktorej z každého kultu zmizne materializácia, podvod a nedokonalosť, v ktorej každý človek prostredníctvom svojho ducha spozná svojho Boha, ktorý je celý Duch. Týmto spôsobom objaví formu dokonalého dialógu. (195, 77-78)

169. Keď sa ľudia raz naučia komunikovať s mojím Duchom, nebudú už musieť vyhľadávať knihy ani klásť otázky.

170. Dnes sa ešte pýtajú tých, o ktorých si myslia, že vedia viac, alebo hľadajú spisy a knihy — v túžbe nájsť pravdu. (118, 37)

171. Ak by ste sa naučili každý deň na krátku chvíľu meditovať a ak by sa vaša meditácia týkala duchovného života, objavili by ste nekonečné množstvo vysvetlení a prijali by ste zjavenia, ktoré by ste iným spôsobom nemohli získať.

172. Vaša duša už má dosť svetla na to, aby sa Mňa pýtala a prijala Moje odpovede. Ľudská duša už dosiahla vysokú úroveň vývoja. Pozorujte svojich spoluobčanov z chudobných pomerov, ktorí napriek svojmu nedostatku vedomostí prekvapujú svojimi hlbokými postrehmi, ako aj jasným spôsobom, akým si vysvetľujú to, čo je pre mnohých iných nevysvetliteľné. Čerpajú to snáď z kníh alebo zo škôl? Nie. Ale z intuície alebo z nutnosti objavili dar meditácie, ktorý je súčasťou duchovnej modlitby. Vo svojej odľahlosti, chránení pred vplyvmi a predsudkami, objavili cestu, ako nadviazať spojenie s večným, duchovným a pravdivým; a jedni viac, druhí menej, všetci, ktorí meditovali o pravej podstate života, prijali vo svojej mysli duchovné svetlo. (340, 43-44)

173. Pýtate sa ma, v čom spočíva modlitba, a ja vám odpovedám: dovoliť, aby sa váš duch slobodne povzniesol k Otcovi; s úplnou dôverou a vierou sa odovzdať tomuto činu; prijímať v srdci a v mysli dojmy, ktoré zachytil Duch; s

pravou pokorou prijať vôľu Otca. Kto sa takto modlí, teší sa v každom okamihu svojho života z mojej prítomnosti a nikdy sa necítí v núdzi. (286, 11)

174. V najčistejšej podstate svojej bytosti, v Duchu, v tomto čase zapíšem svoj zákon, dám počuť svoj hlas, postavím svoj chrám; lebo to, čo nie je vo vnútri človeka, čo nie je v jeho duši, je ako keby neexistovalo.

175. Či už na moju česť stavajú obrovské hmotné kostoly, či mi prinášajú slávnosti a obrady plné nádhery – táto obeta sa ku mne nedostane, lebo nie je duchovná. Každý vonkajší kult v sebe vždy nesie márnosť a predvádzanie sa; tajná obeta naopak – tá, ktorú svet nevidí a ktorú mi prinášate z ducha k duchu – sa ku mne dostane vďaka svojej skromnosti, úprimnosti, pravdivosti, jedným slovom: pretože vzišla z ducha.

176. Spomeňte si na to moje podobenstvo, ktoré vám bolo dané v „Druhom čase“ a ktoré je známe ako podobenstvo o farizejovi a colníkovi, a pochopíte, že moje učenie bolo vždy rovnaké. (280, 68)

177. Viete, že niektorí sú milovaní, hoci si to nezaslúžia? Tak vás milujem Ja. Dajte Mi svoj kríž, dajte Mi svoje utrpenia, dajte Mi svoje zmarené nádeje, dajte Mi ťažké bremeno, ktoré nesiete: Ja zvládnem všetky bolesti. Osvoďte sa svojho bremena, aby ste boli šťastní; vstúpte do svätyne mojej lásky a buďte ticho pred oltárom vesmíru, aby sa váš duch mohol rozprávať s Otcom v najkrajšom jazyku: v jazyku lásky. (228, 73)

Kapitola 18 – Diela milosrdenstva a ústredný význam lásky

Spätné požehnanie dobrých skutkov

1. Pozorujte všetky druhy ľudského utrpenia, bolesti, núdze a nechajte svoje srdce pri pohľade na bolesť, ktorá vás všade obklopuje, stať sa stále súcitnejším.

2. Ak vo svojom vnútri cítite veľkorysú a ušľachtilú túžbu konať dobro, nechajte tento impulz prevziať prevahu a prejaviť sa. Je to duša, ktorá odovzdáva svoje posolstvo, lebo našla svoje telo ochotné a pripravené. (334, 3-4)

3. Dbajte na to, aby milosrdenstvo stálo na prvom mieste medzi vašimi snahami, a nikdy neľutujte, že ste boli milosrdní; lebo prostredníctvom tejto cnosti budete mať najväčšie uspokojenie a pocity šťastia vo vašej existencii a zároveň dosiahnete všetku múdrosť, silu a povznesenie, po ktorých túži každá ušľachtilá duša.

4. Milosrdenstvom voči svojim blížnym očistíte svoju dušu a týmto spôsobom splatíte staré dlhy. Zdokonalíte svoj ľudský život a pozdvihnete svoj duchovný život.

5. Keď potom raz prídete k bráne, na ktorú všetci raz zaklepete, vaša blaženosť bude veľmi veľká, lebo

budete počuť pozdrav, ktorý vám adresuje duchovný svet, ktorý vás požehná a povolá k dielu obnovy a duchovného prebudenia. (308, 55-56)

6. Hovorím vám: Požehnaní sú tí z mojich pracovníkov, ktorí vo svojom srdci dokážu súcitiť s utrpením tých, ktorí stratili svoju slobodu alebo zdravie, a ktorí ich navštevujú a utešujú. Lebo jedného dňa sa opäť stretnú – či už v tomto alebo v inom živote – a vy neviete, či títo nebudú mať viac zdravia, väčšiu slobodu a viac svetla ako tí, ktorí im priniesli posolstvo lásky do väzenia alebo do nemocnice. Vtedy prejavujú svoju vďačnosť a podajú ruku tomu, kto im ju podal v inom čase.

7. Ten okamih, keď ste ich srdcu priblížili moje slovo – ten moment, keď ste im prešli rukou po čele a nechali ich myslieť na Mňa a cítiť Mňa, sa nikdy nevymaže z ich duše, rovnako ako v ich mysli nezapadne do zabudnutia vaša tvár a váš bratský hlas, a preto vás spoznajú všade, kdekoľvek sa nachádzate. (149, 54-55)

8. Tak ako vás hladí vánok a slnko, tak, môj ľud, máte hladkať svojich blížnych. Toto je čas, keď je hojnosť tých, ktorí sú v núdzi a trpia. Pochopte, že ten, kto vás prosí o láskavosť, vám udeľuje milosť byť užitočnými pre druhých a pôsobiť na vaše vykúpenie. Dáva vám príležitosť byť milosrdní a tým sa stať podobnými svojmu Otcovi. Lebo človek sa narodil, aby rozosieval po svete semeno dobra. Pochopte teda, že ten, kto vás prosí, vám robí láskavosť. (27, 62)

Skutočná a falošná dobročinnosť

9. Ó, učeníci, vašou najvyššou úlohou bude činnosť z lásky! Často ju budete vykonávať v skrytom, bez chvastania, bez toho, aby ľavá ruka vedela, čo urobila pravá. Ale budú príležitosti, keď vaša činnosť z lásky má byť videná vašimi blížnymi, aby sa naučili podieľať sa na nej.

10. Nebojte sa o odmenu! Ja som Otec, ktorý spravodlivo odmeňuje skutky svojich detí, bez toho, aby som na jediné zabudol.

11. Povedal som vám, že ak dáte pohár vody s pravou láskou, nezostane to bez odmeny.

12. Blahoslavení sú tí, ktorí mi povedia, keď ku mne prídu: „Pane, ako odmenu za svoje skutky neočakávam nič; stačí mi existencia a vedomie, že som Tvoje dieťa, a už je môj duch naplnený šťastím.“ (4, 78-81)

13. Nechovajte v sebe sebecké túžby tým, že myslíte len na spásu svojej duše a na svoju odmenu; lebo vaše sklamanie bude veľmi bolestné, keď sa ocitnete v duchovnom svete, pretože zistíte, že ste si v skutočnosti nezískali žiadnu odmenu.

14. Aby ste lepšie pochopili, čo vám chcem povedať, uvediem nasledujúci príklad: Existujú a vždy existovali muži a ženy, ktorí si dali záležať na tom, aby konali dobročinné skutky medzi svojimi blížnymi, a napriek tomu, keď prišli

ku Mne, nemohli Mi predložiť žiadne zásluhy pre svoju duchovnú blaženosť. Aký bol dôvod? Viete si predstaviť, že boli obeťami nespravodlivosti zo strany svojho Otca? Odpoveď je jednoduchá, učeníci: nemohli zožať nič dobré pre seba, lebo ich skutky neboli úprimné. Lebo keď natiahli ruku, aby niečo dali, nikdy to nerobili z pravého pocitu milosrdenstva voči tomu, kto trpí, ale tým, že mysleli na seba, na spásu svojej duše, na svoju odmenu. Jedných k tomu poháňal vlastný prospech, iných márnosť, a to nie je skutočné milosrdenstvo, lebo nebolo ani úprimné, ani nesebecké. Hovorím vám, že ten, kto nemá v sebe úprimnosť a lásku, nezasieva pravdu a nezískava ani odmenu.

15. Zjavná dobročinnosť vám môže na zemi priniesť mnohé uspokojenia, ktoré pramenia z obdivu, ktorý vzbudzujete, a z lichôtok, ktoré prijímate; ale to, čo je zdanlivé, sa nedostane do môjho kráľovstva, tam sa dostane len to, čo je pravdivé. Tam sa všetci dostanete, bez toho, aby ste mohli skryť čo i len najmenšiu škvrnu alebo nečestnosť. Lebo skôr, než sa budete môcť postaviť pred Boha, zložíte slávnostné plášte, koruny, insígnie, tituly a všetko, čo patrí svetu, aby ste sa pred najvyšším Sudcom objavili ako jednoduché duše, ktoré sa pred Stvoriteľom zodpovedajú za úlohu, ktorá im bola zverená. (75, 22-24)

16. Kto chce z lásky rád slúžiť svojmu blížnemu, venuje sa dobru na niektorej z mnohých ciest, ktoré život ponúka. Vie, že je ľudskou bytosťou, ktorá by mala byť pripravená nechať sa využiť božskou vôľou na veľmi vysoké ciele. Chcem, aby ste vy, ó učeníci, nadobudli vedomosti, aby ste oslobodili od ich omylov tých, ktorí stratili cestu k duchovnému rastu.

17. Skutočná láska – tá, ktorá presahuje ľudské city srdca, je plodom múdrosti. Pozrite, ako vo svojom slove zasievam múdrosť do vášho sveta predstáv, a potom očakávam ovocie vašej lásky.

18. Existuje mnoho spôsobov, ako konať dobro, mnoho spôsobov, ako utešovať a slúžiť. Všetky sú vyjadrením lásky, ktorá je jediná – lásky, ktorá je múdrosťou ducha.

19. Jedni môžu kráčať cestou vedy, iní cestou ducha, ďalší sa riadia citmi, ale súhrn všetkých vytvorí duchovnú harmóniu. (282, 23-26)

Duchovná a materiálna činnosť lásky

20. Ak ste materiálne chudobní a z tohto dôvodu nemôžete pomôcť svojim blížnym, nezúfajte. Modlite sa a Ja spôsobím, že tam, kde nič nie je, zažiari svetlo a nastane mier.

21. Skutočná láska k blížnemu, z ktorej sa rodí súcit, je najlepší dar, ktorý môžete poskytnúť tým, ktorí to potrebujú. Ak pri darovaní mince, chleba alebo pohára vody nemáte pocit lásky k svojmu blížnemu – veru, hovorím vám, že ste nedali nič,

a bolo by pre vás lepšie, keby ste sa nerozdelili s tým, čo dávate.

22. Kedy chceš, ó ľudstvo, spoznať silu lásky? Dodnes si ešte nikdy nevyužilo tú silu, ktorá je zdrojom života. (306, 32-33)

23. Nevidíte vo všetkých, ktorí vás obklopujú, nepriateľov, ale bratov. Nežiadajte pre nikoho trest; buďte zhovievaví, aby ste boli príkladom odpustenia a aby vo vašom duchu nevznikali výčitky svedomia. Zatvorte svoje ústa a nechajte Mňa súdiť vašu vec.

24. Liečte chorých, vráťte zmäteným zdravý rozum. Vyžeňte duchov, ktorí zatemňujú myseľ, a postarajte sa, aby obaja znovu získali svetlo, ktoré stratili. (33, 58-59)

25. Učeníci: Ten princíp, ktorý som vás učil v „Druhom čase“: milovať jeden druhého, sa vzťahuje na všetky činy vášho života.

26. Niektorí mi hovoria: „Majster, ako môžem milovať svojich blížnych, keď som bezvýznamná bytosť, ktorej život je vyplnený telesnou prácou?“

27. Týmto mojim deťom-žiakom hovorím: Aj pri tejto fyzickej práci, ktorá sa zdá byť bezvýznamná, môžete milovať svojich blížnych, ak vykonávate svoju prácu s túžbou slúžiť svojim blížnym.

28. Predstavte si, aký krásny by bol váš život, keby každý človek pracoval s myšlienkou robiť dobro a spojiť svoje malé úsilie s úsilím ostatných. Veru, hovorím vám, že by už nebolo žiadneho utrpenia. Pravda je však taká, že každý pracuje pre seba, myslí na seba a nanajvýš na svojich blízkych.

29. Všetci musíte vedieť, že nikto nemôže byť sám sebou dosť a že potrebuje druhých. Všetci by ste mali vedieť, že ste hlboko viazaní na univerzálne poslanie, ktoré máte spoločne plniť – nie však zjednotení pozemskými záväzkami, ale postojom, inšpiráciou a ideálmi, jedným slovom: vzájomnou láskou. Plodom toho bude potom dobro všetkých. (334, 35-37)

30. Hovorím vám, moji učeníci, v mojom zákone lásky: Ak nemôžete konať dokonalé skutky, ako tie, ktoré som konal v Ježišovi, mali by ste sa aspoň vo svojom živote snažiť priblížiť sa k nim. Stačí mi vidieť trochu dobrej vôle, aby ste ma napodobňovali, a trochu lásky k svojim blížnym, a už vám stojím po boku a zjavujem svoju milosť a svoju moc na vašej ceste.

31. Nikdy nebudete v boji sami. Keďže vás nenechávam samých, keď vás tlačí bremeno vašich hriechov – veríte snáď, že vás opustím, keď kráčate pod bremenom kríža tejto misie lásky? (103, 28-29)

Všeobecný význam lásky

32. Moje učenie vám vo všetkých dobách jasne vysvetľovalo, že vašou najvnútornejšou podstatou je láska.

33. Láska je podstatou Boha. Z tejto sily čerpajú všetky bytosti, aby mohli žiť; z nej vzišiel život a celé stvorenie. Láska je počiatkom a

cieľom v určení všetkého, čo stvoril Otec.

34. Vzhľadom na túto silu, ktorá všetko hýbe, osvecuje a oživuje, mizne smrť, rozplýva sa hriech, pominú vášne, nečistoty sa zmyjú a všetko, čo je nedokonalé, sa stáva dokonalým. (295, 32)

35. Zjavil som vám svoju existenciu a dôvod vašej existencie. Odhalil som vám, že oheň, ktorý dáva život a oživuje všetko, je láska. Je to zdroj, z ktorého vzišli všetky formy života.

36. Pozrite: ste zrodení z lásky, existujete z lásky, nachádzate odpustenie z lásky a z lásky budete vo večnosti. (135, 19-20)

37. Láska je zdrojom a dôvodom vašej existencie, ó ľudia. Ako by ste mohli žiť bez tohto daru? Verte mi, je mnoho tých, ktorí v sebe nosia smrť, a iní, ktorí sú chorí len preto, že nemilujú nikoho. Liečivým balzamom, ktorý zachránil mnohých, bola láska, a božským darom, ktorý vzkriesil k pravému životu, ktorý vykupuje a povznáša, je rovnako láska. (166, 41)

38. Milujte! Kto nemiluje, nosí v sebe hlboký smútok: smútok z toho, že nevlastní a nepociťuje to najkrajšie a najvyššie v živote.

39. To je to, čo vás Kristus naučil svojím životom a smrťou a čo vám zanechal vo svojom božskom slove, zhrnuté vo vete: „Milujte sa navzájom tou láskou, ktorú som vám preukázal.“

40. Príde deň, keď tí, ktorí nemilovali, sa oslobodia od svojej zatrpknutosti a predsudkov, prídu a odpočinú si u Mňa, kde sa vrátia k životu, keď počujú moje milujúce slovo nekonečnej nežnosti.

41. Veru, hovorím vám, v láske spočíva moja sila, moja múdrosť a moja pravda. Je ako nesmierne dlhý rebrík, ktorý sa v rôznych podobách prejavuje od nižšie stojacich ľudských bytostí až po najvyššie duchovné bytosti, ktoré dosiahli dokonalosť.

42. Milujte, aj keď je to vaším spôsobom, ale milujte neustále. Nenávidieť, lebo nenávisť zanecháva stopu smrti, zatiaľ čo z lásky sa odpúšťa a každá zášť zaniká. (224, 34-36)

43. Hovorím vám: Kto neprejavuje svoju lásku v najvyššej forme a s absolútnou úprimnosťou, ten nemiluje. Nebude mať skutočné poznanie a bude vlastniť len veľmi málo. Kto však miluje celou dušou a všetkými silami, ktoré mu boli dané, ten bude v sebe niesť svetlo múdrosti a pocíti, že je v skutočnosti vlastníkom všetkého, čo ho obklopuje; lebo to, čo vlastní Otec, je aj vlastníctvom jeho detí. (168, 11)

44. Láska vám dá múdrosť pochopiť pravdu, ktorú iní márne hľadajú na hrboľatých cestách vedy.

45. Dovoľte, aby vás Majster viedol vo všetkých činoch, slovách a myšlienkach. Pripravujte sa podľa jeho dobrotivého a milujúceho vzoru, potom budete zjavovať Božskú lásku. Tak sa budete cítiť blízko Bohu, lebo budete v súlade s Ním.

46. Ak budete milovať, podarí sa vám byť mierni, ako bol Ježiš. (21, 10-12)
47. Kto miluje, rozumie; kto sa učí, má vôľu; kto má vôľu, dokáže veľa urobiť. Hovorím vám, kto nemiluje celou silou svojej duše, nebude mať ani duchovné povznesenie, ani múdrosť, ani nebude konať veľké skutky. (24, 41)
48. Nedovoľte, aby sa vaše srdce stalo namysleným, lebo symbolizuje oheň večnosti Toho, z ktorého všetko vzišlo a kde je všetko znovu oživené.
49. Duch používa srdce, aby miloval prostredníctvom tela. Ak milujete len podľa zákona hmoty, vaša láska bude pominuteľná, lebo je obmedzená. Ak však milujete duchovne, tento pocit sa podobá pocitu Otca, ktorý je večný, dokonalý a nemenný.
50. Všetok život a všetko stvorené súvisí s Duchom, lebo On má večný život. Neobmedzujte sa, milujte Mňa a milujte seba, lebo máte tú Božiu iskru „bytia“, ktorá nepozná hranice v láske, ktorá je samotným Bohom. (180, 24-26)
51. Vystupujte po ceste, ktorá vás vedie na vrchol hory, a pri každom vašom kroku budete lepšie rozumieť mojim pokynom a stále viac sa zdokonaľovať v interpretácii božského posolstva.
52. Čo je jazyk Ducha? Je to láska. Láska je univerzálny jazyk všetkých duchov. Nevidíte, že aj ľudská láska hovorí? Často nepotrebuje slová, lepšie hovorí skutkami, myšlienkami. Ak sa už ľudská láska prejavuje takto – aký bude potom jej jazyk, keď sa zdokonalíte v mojich zákonoch? (316, 59-60)
53. Keď uvažujete o tom, že Ja som múdrosť – tá múdrosť pramení z lásky. Keď ma vnímate ako sudcu – to súdnictvo je založené na láske. Keď ma považujete za mocného – moja moc spočíva na láske. Ak viete, že som večný – moja večnosť pochádza z lásky, lebo tá je život a život robí duše nesmrteľnými.
54. Láska je svetlo, je život a poznanie. A toto semeno som vám dal od počiatku vekov – jediné, ktoré som ako dokonalý roľník zasial na polia, ktorými sú vaše srdcia. (222. 23)

Vysoká sila lásky

55. Ó muži a ženy sveta, ktorí ste vo svojom poznaní zabudli na jediné, čo vás môže urobiť múdrymi a šťastnými: zabudli ste na lásku, ktorá inšpiruje všetko – lásku, ktorá dokáže všetko a všetko premieňa! Žijete uprostred bolesti a tmy; lebo keďže nepraktizujete lásku, ktorú vás učím, spôsobujete si telesné alebo duševné utrpenie.
56. Aby ste objavili a pochopili moje posolstvá, musíte byť najprv zo srdca dobří a nežní – cnosti, ktoré sú prítomné v každej duši od okamihu jej stvorenia; ale aby ste mohli cítiť skutočný, vznešený pocit lásky , musíte sa zduchovniť tým, že budete pestovať svoje dobré city; no v živote ste chceli mať všetko, len nie duchovnú lásku. (16, 31-32)

57. Vždy ste mali vodcov, ktorí vás učili sile lásky. Boli to vaši pokročilejší bratia s väčším poznaním môjho zákona a väčšou čistotou vo svojich skutkoch. Dali vám príklad sily, lásky a pokory, keď vymenili svoj život plný blúdenia a hriechov za existenciu venovanú dobru, obeti a aktívnej láske k blížnemu.
58. Od detstva až do vysokého veku máte jasné vzory všetkého, čo sa dá dosiahnuť láskou, a utrpenia, ktoré spôsobuje nedostatok lásky k blížnemu; ale vy – necitlivejší ako skaly – ste nepochopili, ako sa poučiť z učení a príkladov, ktoré vám dáva každodenný život.
59. Všimli ste si niekedy, ako aj dravé zvieratá jemne reagujú na volanie lásky? Rovnakým spôsobom môžu reagovať živly, sily prírody – všetko, čo existuje v hmotnom a duchovnom svete.
60. Preto vám hovorím, že máte všetko požehnávať s láskou, v mene Otca a Stvoriteľa vesmíru.
61. Požehnať znamená nasýtiť. Požehnať znamená cítiť dobro, vyjadriť ho a odovzdať ďalej. Požehnať znamená preniknúť všetko, čo vás obklopuje, myšlienkami lásky. (14, 56-60)
62. Veru, hovorím vám, že láska je nemenná sila, ktorá hýbe vesmírom. Láska je zdrojom a zmyslom života.
63. Teraz začínam obdobie duchovného vzkriesenia pre všetkých — obdobie, v ktorom nechám rozkvitnúť to požehnané semeno lásky, ktoré som z výšky kríža rozosial na svet a tým vám oznámil, že ak sa ľudia budú milovať tak, ako som vás to učil, „smrť“ bude zo sveta odstránená a namiesto nej bude nad ľuďmi vládnuť život a prejavovať sa vo všetkých ich skutkoch. (282, 13-14)

V. Formy zjavenia a pôsobenie Boha

Kapitola 19 – Trojica Božia

Jednota Boha s Kristom a Duchom Svätým

1. Svetlo môjho slova zjednotí ľudí v tomto treťom čase. Moja pravda zažiari v každom rozume a tým zmiznú rozdiely vo vyznaniach viery a kultoch.
2. Kým dnes ma niektorí milujú v Jehovovi a popierajú Krista, iní ma milujú v Kristovi a nepoznajú Jehovu; kým niektorí uznávajú moju existenciu ako Ducha Svätého, iní sa hádajú a rozdeľujú kvôli mojej Trojici.
3. A teraz sa pýtam tohto ľudstva a tých, ktorí ho duchovne vedú: Prečo sa od seba vzďaľujete, keď sa všetci hlásite k pravému Bohu? Ak ma milujete v Jehovovi, ste v pravde. Ak ma milujete skrze Krista – On je cesta, pravda a život. Ak ma milujete ako Svätého Ducha, približujete sa k svetlu.

4. Máte len jedného jediného Boha, len jedného jediného Otca. V Bohu neexistujú tri božské osoby, ale len jeden Božský Duch, ktorý sa ľudstvu zjavil počas troch rôznych vývojových štádií. Pri prenikaní do tejto hĺbky si ľudstvo vo svojej detskosti myslelo, že vidí tri osoby, kde existuje len jeden jediný Božský Duch. Keď teda počujete meno Jehova, myslite na Boha ako na Otca a Sudcu. Keď myslíte na Krista, spoznajte v ňom Boha ako Majstra, ako Lásku; a keď sa snažíte pochopiť pôvod Ducha Svätého, vedzte, že On nie je nikto iný ako Boh, keď zjavuje svoju nezmieriteľnú múdrosť takým učeníkom, ktorí sú ďalej pokročilí.

5. Keby som našiel ľudstvo „prvého veku“ duchovne tak rozvinuté, ako je dnes, zjavil by som sa mu ako Otec, ako Majster a ako Duch Svätý; vtedy by ľudia nevideli tri božstvá tam, kde je len jedno. Ale oni neboli schopní správne vyložiť moje učenie a boli by zmätení a zostali by vzdialení od mojej cesty, aby si naďalej vytvárali prístupných a malých bohov podľa svojich predstáv.

6. Akonáhle ľudia pochopí a prijmú túto pravdu, bude im ľúto, že sa navzájom nepoznali kvôli omylu, ktorému by sa s trochou lásky mohli vyhnúť.

7. Ak je Kristus láska, môžete potom veriť, že je nezávislý od Jehovu, keď ja som láska?

8. Ak je Duch Svätý múdrosťou, veríte potom, že tento Duch existuje nezávisle od Krista, keď ja som predsa múdrosťou? Myslíte si, že „Slovo“ a Duch Svätý sú dve odlišné veci?

9. Stačí poznať len niečo zo Slova, ktoré Ježiš učil ľudstvo, aby ste pochopili, že existoval len jeden Boh a navždy bude len jeden. Preto som skrze neho povedal: „Kto pozná Syna, pozná Otca, lebo on je vo mne a ja som v ňom.“ Neskôr, keď oznamoval, že sa v inom čase vráti k ľuďom, nepovedal len: „Vrátim sa“, ale sľúbil, že pošle Ducha Svätého, Ducha Utešiteľa, Ducha pravdy.

10. Prečo by mal Kristus prísť oddelený od Ducha Svätého? Nemohol by snáď vo svojom Duchu priniesť pravdu, svetlo a útechu? (1, 66-70, 73-76)

11. Ja som váš Majster; ale nepozerajte na Mňa oddelene od Otca, lebo Ja som Otec.

12. Neexistuje žiadny rozdiel medzi Synom a Duchom Svätým, lebo Duch Svätý a Syn sú jediný Duch, a tým som Ja.

13. Vo všetkých mojich zjaveniach naprieč vekmi vidíte jedného Boha, ktorý vás učil prostredníctvom mnohých a rôznych lekcií: jediná kniha s mnohými stranami. (256, 4)

Tri spôsoby zjavenia Boha

14. Teraz viete, prečo sa Otec zjavoval po etapách, a chápete aj omyl ľudí, pokiaľ ide o pojem Trojice.

15. Už sa viac nepokúšajte v predstavách pripisovať Mi fyzickú podobu, lebo v mojom Duchu neexistuje žiadna podoba, rovnako

ako nemá podobu inteligencia, láska ani múdrosť.

16. Hovorím vám to, lebo mnohí si ma predstavujú v podobe starca, keď myslia na Otca; ja však nie som starý muž, lebo som mimo času, môj Duch nemá vek.

17. Keď myslíte na Krista, hneď si vo svojej mysli vytvárate fyzický obraz Ježiša. Ale hovorím vám, že Kristus, Božská láska zrodená v tele, moje Slovo, ktoré sa stalo človekom, keď opustil fyzický obal, splynul s mojím Duchom, z ktorého vzišiel.

18. Keď však hovoríte o Duchu Svätom, používate symbol holubice, aby ste sa ho pokúsili predstaviť si v akejkoľvek podobe. Ale hovorím vám, že čas symbolov pominul a že z tohto dôvodu, keď sa cítite pod vplyvom Ducha Svätého, prijímajte ho ako inšpiráciu, ako svetlo vo vašom duchu, ako jasnosť, ktorá rozptyľuje neistoty, tajomstvá a temnoty. (39, 42, 44-47)

19. Z veku na vek majú ľudia o Mne čoraz jasnejšiu predstavu. Tí, ktorí ma spoznali skrze Krista, majú predstavu bližšiu k pravde ako tí, ktorí ma poznajú len skrze Mojžišove zákony. Ten Boh, ktorému ľudské zástupy nasledovali a poslúchali zo strachu pred jeho spravodlivosťou, bol neskôr hľadaný ako Otec a Majster, keď v ich srdciach vyklíčilo semeno Kristovej lásky. (112, 3)

20. Stojím nad časmi, nad všetkým stvoreným, môj Božský Duch nie je podrobený vývoju. Som večný a dokonalý – nie ako vy, ktorí máte začiatok, ktorí ste úplne podrobení zákonom vývoja a navyše nad svojou bytosťou cítite plynutie času.

21. Nehovorte teda, že Otec patrí len k jednej dobe, Kristus k inej a Duch Svätý zase k inej. Lebo Otec je večný a nepatrí k žiadnej dobe, ale časy sú jeho, a Kristus, keď zmizol ako človek, je samotný Boh, rovnako ako Duch Svätý, ktorý nie je nik iný ako váš samotný Otec, ktorý medzi vami pripravuje svoju najvyššiu formu zjavenia, to znamená bez pomoci akéhokoľvek pozemského prostredníka. (66, 43)

22. Vysvetlil som vám, že to, čo nazývate Otcom, je absolútna moc Boha, Všeobecného Stvoriteľa, jediného nestvoreného; že Ten, koho nazývate „Synom“, je Kristus, to znamená zjavenie dokonalého Otcovej lásky k jeho stvoreniam, a že to, čo nazývate „Svätým Duchom“, je múdrosť, ktorú vám Boh posiela v tomto čase ako svetlo, keď je váš duch schopný lepšie pochopiť moje zjavenia.

23. Toto svetlo Ducha Svätého, táto Božia múdrosť, bude čoskoro vládnuť v tomto treťom veku, ktorého vznik vidíte, a osvieti myslenie ľudstva, ktoré potrebuje duchovnosť, ktoré žízni po pravde a hladuje po láske.

24. Rovnako pravdivé je, ľud, že sa ľuďom zjavil jediný Boh, hoci v troch rôznych podobách: Ak hľadáte lásku v dielach Otca v tom prvom veku, nájdete ju; a ak hľadáte svetlo múdrosti, objavíte ho rovnako, tak ako v dielach a slovách Krista

stretnete nielen lásku, ale aj silu a múdrosť. Čo by teda bolo na tom zvláštne, keby ste v dielach Ducha Svätého v tomto čase objavili nielen silu, zákon a moc, ale aj lásku, nežnosť a liečivý balzam? (293, 20-21, 259 25-26)

25. Zákon, láska, múdrosť – to sú tri formy zjavenia, v ktorých som sa ukázal človeku, aby mal na svojej ceste vývoja pevné presvedčenie a úplné poznanie svojho Stvoriteľa. Tieto tri fázy zjavenia sa od seba líšia, ale všetky majú jeden a ten istý pôvod a vo svojej celistvosti predstavujú absolútnu dokonalosť. (165, 56)

26. Vo Mne je Sudca, Otec a Majster – tri rôzne fázy zjavenia v jednej bytosti, tri centrá sily a jedna podstatná esencia: láska. (109, 40)

27. Ja som Jehova, ktorý vás vo všetkých časoch oslobodil od smrti. Ja som ten jediný Boh, ktorý k vám hovoril vo všetkých časoch. Kristus je moje „Slovo“, ktoré k vám hovorilo prostredníctvom Ježiša. On vám povedal: „Kto pozná Syna, pozná Otca.“ A Duch Svätý, ktorý k vám dnes hovorí, som rovnako Ja; lebo existuje len jeden Duch Svätý, len jedno „Slovo“, a to je moje.

28. Počúvajte, moji učeníci: V „prvom čase“ som vám dal zákon, v druhom som vás učil láske, s ktorou ste mali vykladať tie prikázania, a teraz, v tomto treťom veku, vám posielam svetlo, aby ste prenikli do zmyslu všetkého, čo vám bolo zjavené.

29. Prečo potom chcete za každú cenu objaviť tri božstvá tam, kde existuje len jeden Božský Duch, ktorý je môj?

30. Dal som prvým ľuďom zákon, a predsa som Mojžišovi oznámil, že pošlem Mesiáša. Kristus, v ktorom som vám dal svoje „Slovo“, vám povedal, keď sa jeho poslanie už chýlilo ku koncu: „Vraciam sa k Otcovi, od ktorého som vyšiel.“ Povedal vám tiež: „Otec a ja sme jedno.“ Potom vám však sľúbil, že vám pošle Ducha pravdy, ktorý podľa mojej vôle a v súlade s vaším vývojom osvetlí tajomstvo mojich zjavení.

31. Ale kto môže vniesť svetlo do mojich tajomstiev a vysvetliť tieto záhady? Kto okrem Mňa môže rozlúštiť pečate knihy mojej múdrosti?

32. Veru, hovorím vám, Duch Svätý, ktorého v súčasnosti považujete za niečo odlišné od Jehovu a Krista, nie je nič iné ako múdrosť, ktorú zjavujem vášmu duchu, aby ste pochopili, videli a pocítili pravdu. (32, 22-27)

33. Zjednoťte vo svojej mysli a duchu moje zjavenia ako Boha, ktoré vám zvestujú zákon; moje zjavenia ako Otca, ktoré vám odhaľujú moju nekonečnú lásku, a moje poučenia ako Majstra, ktoré vám zjavujú moju múdrosť, potom zo všetkého toho získate esenciu, božský zámer: aby ste na ceste duchovného svetla prišli ku Mne — niečo viac než len zvestovanie pre vás. Chcem vás viesť do svojho

vlastného kráľovstva, kde som vám vždy prítomný, navždy vo vás. (324, 58)

34. Nebude to prvýkrát, čo sa ľudia budú snažiť vyložiť božské zjavenie alebo získať jasnosť v veci, ktorá sa ich očiam javí ako tajomstvo. Už v „Druhom čase“ sa ľudia po mojom kázaní na svete radili o osobnosti Ježiša a chceli vedieť, či je božský, alebo nie, či je jedno s Otcom, alebo osobou od neho odlišnou. Všetkými možnými spôsobmi posudzovali a skúmali moje učenie.

35. Teraz budem opäť predmetom výkladov, diskusií, sporov a skúmaní.

36. Budú skúmať, či Duch Kristov, keď sa zjavil, bol nezávislý od Ducha Otca; a budú aj takí, ktorí povedia, že to bol Duch Svätý, kto hovoril, a nie Otec ani Syn.

37. Avšak to, čo nazývate „Svätým Duchom“, je Božie svetlo, a to, čo nazývate „Synom“, je jeho „Slovo“. Keď teda počujete toto slovo, keď využívate moje učenie o „Druhom čase“ alebo keď myslíte na zákon a zjavenia „Prvého času“, uvedomte si, že ste v prítomnosti Jediného Boha, počúvate jeho slovo a prijímajte svetlo jeho Ducha. (216, 39-42)

Boh ako tvorivý Duch a Otec

38. Ja som podstatou všetkého stvoreného. Všetko žije vďaka mojej nekonečnej moci. Som v každom tele a v každej podobe. Som v každom z vás, ale musíte sa pripraviť a stať sa vnímavými, aby ste ma mohli cítiť a objaviť.

39. Som dychom života pre všetky bytosti, lebo Ja som život. Preto som vám dal na srozumiteľné, že keď som prítomný vo všetkých vašich dielach, nie je potrebné vytvárať môj obraz z hliny alebo mramoru, aby ste ma uctievali alebo sa cítili blízko mňa. Toto nepochopenie slúžilo len na to, aby zviedlo ľudstvo k modlárstvu.

40. Na základe môjho slova tušíte harmóniu, ktorá existuje medzi Otcom a všetkým stvoreným, chápete, že Ja som esenciou, ktorá živí všetky bytosti, a že vy ste súčasťou Mňa Samého. (185, 26-28)

41. Duch Otca je neviditeľný, ale zjavuje sa v nekonečnom množstve foriem. Celý vesmír je len hmotným prejavom božskosti. Všetko stvorené je odrazom pravdy.

42. Existenciu duší, ktoré sú deťmi mojej božskosti, som podľa miesta, kde žijú, obklopil radom životných foriem, do ktorých som vložil múdrosť, krásu, životnú silu a zmysluplnosť, aby som každému z týchto domovov dal najviditeľnejší dôkaz mojej existencie a predstavu o mojej moci. Upozorňujem vás, že zmysel života spočíva v láske, vo vedomí a v poznaní pravdy. (168, 9-10)

43. Učeníci, zo Mňa vzišli tri podstaty: božská, duševná a hmotná. Ako Stvoriteľ a Vlastník všetkého stvoreného môžem k vám hovoriť božským a zároveň zrozumiteľným spôsobom. Keďže hmotná príroda vzišla zo Mňa, môžem dať počuť svoj hlas a svoje

slovo aj fyzicky, aby som sa dal ľuďom porozumieť.
44. Ja som dokonalá veda, pôvod všetkého, príčina všetkých príčin a svetlo, ktoré všetko osvecuje. Stojím nad všetkým stvoreným, nad všetkou učenosťou. (161, 35-36)
45. Teraz je čas pochopenia, osvietenia duše a rozumu, v ktorom ma človek konečne bude duchovne hľadať, lebo spozná, že Boh nie je ani osoba, ani výplod fantázie, ale neobmedzený a absolútny univerzálny Duch. (295, 29)

Kristus, láska a Božie slovo

46. Než sa Otec v Ježišovi zjavil ľudstvu, poslal vám svoje zjavenia, pričom využil hmotné formy a udalosti. Pod menom „Kristus“ ste spoznali Toho, ktorý zvestoval Božiu lásku medzi ľuďmi; keď však prišiel na zem, už sa predtým zjavil ako Otec, preto nemáte hovoriť, že Kristus sa narodil na svete — narodil sa Ježiš, telo, v ktorom Kristus prebýval.
47. Zamyslite sa a nakoniec ma pochopíte a uznáte, že Kristus bol už pred Ježišom, lebo Kristus je Božia láska. (16, 6-7)
48. Tu som s vami a dávam vám silu bojovať za večný pokoj vašej duše. Ale veru, hovorím vám, ešte skôr, ako ma ľudstvo spoznalo, už som vás osvecoval z nekonečna a už som hovoril k vašim srdciam. Lebo keďže som jedno s Otcom, vždy som bol v Ňom. Museli prejsť celé veky nad ľudstvom, kým ma svet prijal v Ježišovi a počul Božie slovo, hoci vám musím povedať, že nie všetci, ktorí vtedy počuli moje učenie, mali potrebný duchovný vývoj, aby v Kristovi pocítili Božiu prítomnosť. (300, 30)
49. V Jehovovi ste verili, že spoznávate krutého, desivého a pomstychtivého Boha. Potom vám Pán poslal, aby vás oslobodil od vášho omylu, Krista, svoju Božskú lásku, aby ste „poznali Syna a tak spoznali Otca“; a napriek tomu si nevedomé a opäť do svojho hriechu zapletené ľudstvo myslí, že vidí rozhnevaného a urazeného Ježiša, ktorý len čaká na príchod tých, ktorí ho zranili, do „Duchovného údolia“, aby im povedal: „Odíďte odo mňa, nepoznám vás“; a aby ich hneď nechal trpieť najkrutejšie muky vo večnosti.
50. Je čas, aby ste pochopili zmysel mojich učení, aby ste neupadli do omylov. Božská láska vám nezabráni prísť ku Mne; ale ak nenapravíte svoje chyby, bude to neúprosný sudca vášho svedomia, ktorý vám povie, že nie ste hodní vstúpiť do kráľovstva svetla. (16, 46-47)
51. Chcem, aby ste boli ako váš Majster, aby ste sa mohli právom nazývať mojimi učeníkmi. Moje dedičstvo pozostáva z lásky a múdrosti. Bol to Kristus, kto k vám prišiel, a je to Kristus, kto k vám v tejto chvíli hovorí; ale nesnažte sa ma oddeľovať od Boha ani ma vidieť mimo Neho, lebo ja som a vždy som bol jedno s Otcom.
52. Povedal som vám, že Kristus je Božská láska; preto sa nepokúšajte

oddeľovať ma od Otca. Veríte, že je to Otec bez lásky k svojim deťom? Ako ste prišli na takú myšlienku? Je načase, aby ste to pochopili.

53. Nikto sa nemá hanbiť nazývať Boha, Stvoriteľa, Otcom, lebo toto je Jeho skutočné meno. (19, 57-58)

54. V Ježišovi svet uzrel svojho Boha, ktorý sa stal človekom. Ľudia od neho dostávali len lekcie lásky, učenie nekonečnej múdrosti, dôkazy dokonalého spravodlivosti, ale nikdy slovo násilia, čin ani známku zášti. Pozrite sa namiesto toho, ako veľmi bol urážaný a vysmievaný. Mal v rukách moc a všetku silu, akú nemá celý svet, ale bolo potrebné, aby svet spoznal svojho Otca v jeho skutočnej podstate, v jeho skutočnej spravodlivosti a milosrdenstve.

55. V Ježišovi videl svet Otca, ktorý obetuje všetko pre svoje deti, bez toho, aby za to niečo požadoval pre seba; Otca, ktorý odpúšťa najťažšie urážky s nekonečnou láskou, bez toho, aby sa kedykoľvek mstil, a Otca, ktorý namiesto toho, aby vzal život svojim deťom, ktoré Ho urážajú, im odpúšťa a svojou krvou im vyznačuje cestu k ich duševnému vykúpeniu. (160, 46-47)

56. Ako človek bol Ježiš vaším ideálom a stelesnením dokonalosti; aby ste v ňom mali vzor hodný nasledovania, chcel som vás naučiť, aký musí byť človek, aby sa stal podobným svojmu Bohu.

57. Je jeden Boh a Kristus je s Ním jedno, lebo On je „Slovo“ Božstva, jediná cesta, ktorou môžete dospieť k Otcovi všetkého stvoreného. (21, 33-34)

58. Učeníci, Kristus je najvyšším prejavom božskej lásky, je svetlom, ktoré je životom v sférach ducha; svetlom, ktoré preráža tmu a pred každým duchovným zrakom odhaľuje pravdu, rozplýva tajomstvá, otvára dvere a ukazuje cestu k múdrosti, večnosti a dokonalosti duší. (91, 32)

Svätý Duch – Božia pravda a múdrosť

59. V múdrosti spočíva liečivá sila a útecha, po ktorej túži vaše srdce. Preto som vám kedysi sľúbil Ducha pravdy ako Ducha útechy.

60. Je však absolútne nevyhnutné mať vieru, aby ste nezostali stáť na ceste vývoja a nepociťovali strach z skúšok. (263, 10-11)

61. Toto je vek svetla, v ktorom Božia múdrosť, ktorá je svetlom Ducha Svätého, osvetlí aj tie najtajnejšie zákutia srdca a duše. (277, 38) (Pozri tiež verše kapitoly 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37)

Kapitola 20 – Mária, materská láska Božia

Pozemská existencia Márie v pokore

1. Mária je kvetinou mojej nebeskej záhrady, ktorej podstata bola vždy v mojom Duchu.

2. Vidíte tieto kvety, ktoré v pokore skrývajú svoju krásu? Taká bola a je aj Mária: nevyčerpateľný prameň krásy pre toho, kto ju dokáže vnímať v čistote a úcte, a poklad dobroty a nežnosti pre všetky bytosti.
3. Mária prechádzala svetom a skrývala svoju božskú podstatu; vedela, kto je a kto je jej Syn, ale namiesto toho, aby sa chválila touto milosťou, vyhlásila sa len za služobnicu Najvyššieho, za nástroj Pánových rozhodnutí. (8, 42-43, 46)
4. Mária vedela, že počne mocnejšieho a väčšieho kráľa ako všetci králi zeme. Ale korunovala sa preto za kráľovnú medzi ľuďmi? Vyhlasovali jej pery na námestiach, uliciach, v skromných chatrčiach alebo v palácoch, že sa stane matkou Mesiáša, že z jej lona vyjde „jednorodený Syn“ Otca?
5. Určite nie, môj ľud: v nej bola najväčšia pokora, miernosť a milosť, a sľub sa naplnil. Jej srdce ľudskej matky bolo naplnené radosťou a už predtým, ako porodila – v tom okamihu a potom počas celého života Syna – bola najmilujúcejšou matkou, ktorá duchovne poznala Ježišovo poslanie, úlohu, ktorú mal splniť medzi ľuďmi, a na čo prišiel. Nikdy sa tomuto poslaniu nebránila, lebo mala podiel na tom istom diele.
6. Keď občas ronila slzy, bol to plač ľudskej matky, bola to telesná prirodzenosť, ktorá cítila bolesť v Synovi, vo vlastnom tele.
7. Bola však učeníčkou Majstra, svojho Syna? Nie. Mária sa od Ježiša nemusela nič učiť. Bola v samotnom Otcovi a vtelila sa len preto, aby splnila tú krásnu a náročnú úlohu.
8. Obmedzovalo sa to vznešené materské srdce len na lásku k svojmu najmilovanejšiemu synovi? Určite nie; prostredníctvom toho malého ľudského srdca sa materské srdce prejavovalo v utešovaní a vznešených slovách, v radách a dobrodiniach, v zázrakoch, vo svetle a v pravde.
9. Nikdy sa nevystavovala na obdiv, nikdy nesprávne nepochopila slovo Majstra. Ale rovnako, ako bola pri nohách jasličiek, ktoré jej slúžili ako kolíska, tak bola aj pri nohách kríža, na ktorom Syn, Majster, Otec celého stvorenia zomrel a vydýchol svoj posledný dych ako človek.
10. Tak naplnila svoje poslanie ako ľudská matka a dala všetkým matkám a všetkým ľuďom vznešený príklad. (360, 28-31)

Mária a Ježiš

11. Ľudia sa často pýtali, prečo sa Ježiš, aj keď bol ukrižovaný, dal vidieť hriešnici Magdaléne a potom vyhľadal svojich učeníkov, zatiaľ čo sa nevieme, že by navštívil svoju matku. Na to vám hovorím, že nebolo potrebné zjavovať sa u Márie rovnakým spôsobom, ako som to urobil u tých. Lebo spojenie medzi Kristom a Máriou existovalo vždy, ešte skôr, ako bol svet.
12. Prostredníctvom Ježiša som sa zjavil ľudstvu, aby som zachránil hriešnikov, a po ukrižovaní som sa im dal vidieť, aby som oživil vieru tých, ktorí ma potrebovali. Ale veru,

hovorím vám, Mária – ako človek, moja milujúca matka – sa nemusela očisťovať od žiadnej poškvrny a nemohla mať ani žiadny nedostatok viery, lebo vedela, kto je Kristus, ešte skôr, ako mu ponúkla svoje materské lono.
13. Nebolo potrebné zľudšťovať môjho Ducha, aby som navštívil tú, ktorá ma s rovnakou čistotou a jemnosťou, s akou ma prijala vo svojom lone, vrátila do kráľovstva, z ktorého som prišiel. Ale kto mohol poznať spôsob, akým som k nej hovoril v jej samote, a božskú nežnosť, ktorou ju obklopoval môj Duch?
14. Tak odpovedám tým, ktorí Mi položili túto otázku, lebo si často mysleli, že Ježišova prvá návšteva mala byť venovaná jeho matke.
15. Ako veľmi sa musela líšiť forma, v akej som sa zjavil Márii, od tej, ktorú som použil, aby som sa zjavil Magdaléne a svojim učeníkom. (30, 17-21)

Panenstvo Márie

16. Na vrchole hory, na ktorej sa nachádza Majster, je aj Mária, univerzálna Matka – tá, ktorá sa v „Druhom čase“ stala ženou, aby sa zázrak vtelenia „Božieho Slova“ stal skutočnosťou.
17. Človek často súdil a skúmal Máriu, ako aj spôsob, akým sa Ježiš narodil, a tieto súdy roztrhali rúcho čistoty materského ducha, ktorého srdce vylialo svoju krv na svet.
18. V tomto čase som odhalil závoje neznáma, aby som odstránil pochybnosti neveriacich a dal im poznanie duchovných poučení.
19. Ľudia z mojej pravdy, ktorá je ako cesta, vytvorili mnoho bočných ciest, na ktorých sa väčšinou zblúdia. Kým jedni hľadajú príhovor Nebeskej Matky a druhí ju nepoznajú, jej plášť lásky a nežnosti navždy zahŕňa všetkých.
20. Od počiatku vekov som zjavoval existenciu Duchovnej Matky, o ktorej hovorili proroci ešte skôr, ako prišla na svet. (228, 1-5)
21. Mária bola poslaná, aby zjavila svoju cnosť, svoj príklad a svoju dokonalú božskosť. Nebola ženou ako všetky ostatné medzi ľuďmi. Bola ženou iného druhu a svet pozoroval jej život, spoznával jej spôsob myslenia a cítenia, vedel o čistote a kráse jej duše a tela.
22. Je príkladom skromnosti, pokory, nesebeckosti a lásky. Hoci však jej život bol známy vtedajšiemu svetu i nasledujúcim generáciám, je mnoho tých, ktorí neuznávajú jej cnosť a panenstvo. Nedokážu si vysvetliť skutočnosť, že bola zároveň pannou i matkou. Dôvodom je to, že človek je od prírody neveriaci a nevie posudzovať božské diela s prebudeným duchom. Keby študoval Písmo a skúmal inkarnáciu Márie a život jej predkov, nakoniec by vedel, kto je. (221, 3)
23. Najnežnejšia Božia láska k svojim stvoreniam nemá žiadnu podobu*. Napriek tomu v Druhom čase prijala podobu ženy v Márii, matke Ježiša.
** Podoba Márie, známa z mariánskych zjavení, sa preto má*

považovať iba za krátkodobú duchovnú podobu zjavenia.
24. Pochopte, že Mária vždy existovala, lebo jej podstata, jej láska, jej nežnosť boli vždy v Božstve.
25. Koľko teórií a omylov vytvorili ľudia o Márii! O jej materstve, jej počatí a jej čistote. Ako veľmi pri tom rúhali!
26. V deň, keď skutočne pochopia túto čistotu, povedia si: „Bolo by pre nás lepšie, keby sme sa nikdy nenarodili.“ V ich dušiach budú horieť slzy ohňa. Vtedy ich Mária zahalí do svojej milosti, Božská Matka ich ochráni svojím plášťom a Otec im odpustí a s nekonečnou láskou povie: „Bdejte a modlite sa, lebo vám odpúšťam a vo vás odpúšťam a žehnám svetu.“ (171, 69-72)

Vzor Márie pre ženu

27. Život vášho Majstra je vzorom pre všetkých ľudí. Keďže však ženám chýbalo poučenie o ich úlohe matky, bola im poslaná Mária ako stelesnenie božskej nežnosti, ktorá sa zjavila medzi ľuďmi ako žena, aby vám takisto dala svoj božský vzor pokory. (101, 58)
28. Požehnané ženy: Aj vy patríte k mojej skupine apoštolov. Medzi duchom muža a vaším duchom nie je žiadny rozdiel, hoci ste fyzicky odlišné a aj vaše úlohy sú odlišné.
29. Prijmite Ježiša za majstra svojho ducha a nasledujte ho po ceste, ktorú vyznačila jeho láska. Urobte si jeho slovo svojím a objímte jeho kríž.
30. Hovorím k vášmu duchu tými istými slovami, akými hovorím k mužom, lebo ste duchovne rovnakí. Avšak – ak vaše ženské srdce hľadá vzor, ktorému by mohlo nasledovať; ak potrebujete dokonalé príklady ako oporu, aby ste sa v živote zdokonalili, spomeňte si na Máriu, sledujte ju počas celého jej života na zemi.
31. Bola to vôľa Otca, aby skromný život Márie zaznamenali moji učeníci, ktorí ju poznali počas celého jej pôsobenia a rozprávali sa s ňou.
32. Ten život – skromný pre toho, kto ho pozná – bol od narodenia až do konca na svete žiarivý. Mária napísala mnoho stránok láskyplného poučenia pokorou svojho ducha, svojou nekonečnou citlivosťou, čistotou svojho srdca, láskou k ľudstvu, čo vyjadrovala skôr mlčaním ako slovami, lebo vedela, že Ten, kto mal hovoriť k ľuďom, bol Kristus.
33. Duch Márie bol samotnou materskou láskou, ktorá vyšla od Otca, aby dala ľudstvu dokonalý príklad pokory, poslušnosti a miernosti. Jej cesta svetom bola stopou svetla. Jej život bol skromný, vznešený a čistý. V nej sa naplnili proroctvá, ktoré ohlasovali, že Mesiáš sa narodí z panny.
34. Len ona mohla nosiť v lone Božie semeno, len ona bola hodná, aby po splnení svojho poslania voči Ježišovi zostala ako Duchovná matka ľudstva.

35. Preto je Mária vaším dokonalým vzorom, ženy. Ale obráťte sa na ňu a berte si ju za vzor v jej mlčaní, v jej skutkoch pokory, v nekonečnom sebaodriekaní z lásky k tým, ktorí to potrebujú, v jej tichom bolesti, v jej súcite, ktorý všetko odpúšťa, a v jej láske, ktorá je orodovaním, útechou a sladkou oporou.
36. Panny, manželky, matky, siroty alebo vdovy, osamelé ženy, ktoré máte srdce preniknuté bolesťou – nazývajte Máriu svojou milujúcou a starostlivou matkou, volajte ju v myšlienkach, prijmite ju v duchu a cítite ju v srdci. (225, 46-54)

Mária ako orodovníčka, utešiteľka a spoluvykupiteľka ľudí

37. Mária ticho kráčala svetom, no napĺňala srdcia pokojom, orodovala za tých, ktorí to potrebovali, modlila sa za všetkých a napokon ronila slzy odpustenia a súcitu nad nevedomosťou a zlobou ľudí. Prečo by ste sa nemali obrátiť na Máriu, ak chcete prísť k Pánovi, keďže ste skrze ňu prijali Ježiša? Neboli matka a syn zjednotení v hodine smrti Vykupiteľa? Nezmiešala sa v tom okamihu krv syna so slzami matky? (8, 47)
38. Z kríža som zanechal svetu knihu života a duchovnej múdrosti – knihu, ktorú mali ľudia v priebehu storočí, vekov a epoch vykladať a chápať. Preto som povedal Márii, otrasenej bolesťou, pri nohách kríža: „Žena, toto je tvoj syn“, pričom som pohľadom ukázal na Jána, ktorý v tom okamihu stelesňoval ľudstvo, avšak ľudstvo premenené na dobrého Kristovho učeníka, duchovné ľudstvo.
39. Aj k Jánovi som sa obrátil so slovami: „Synu, toto je tvoja matka“ – slová, ktoré vám teraz vysvetlím.
40. Mária stelesňovala čistotu, poslušnosť, vieru, citlivosť a pokoru. Každá z týchto cností je priečinkom rebríka, po ktorom som zostúpil na svet, aby som sa stal človekom v lone tej svätej a čistej ženy.
41. Táto nežnosť, táto čistota a láska sú božským lonom, v ktorom je oplodnené semeno života.
42. Ten rebrík, po ktorom som zostúpil k vám, aby som sa stal človekom a býval medzi svojimi deťmi, je ten istý, aký vám ponúkam, aby ste po ňom vystúpili ku Mne a premenili sa z ľudí na duchov svetla.
43. Mária je rebríkom, Mária je materským lonom. Obráťte sa k nej a stretnete sa so Mnou. (320, 68-73)
44. Nechal som vás s Máriou pri nohách kríža, na tom vrchu, ktorý prijal moju krv a slzy Matky. Tam zostala v očakávaní svojich detí, lebo to bude ona, kto im zloží kríž z pliec a ukáže im cestu do neba. (94, 73)
45. Posolstvom Márie bola útecha, nežná starostlivosť, pokora a nádej. Musela prísť na zem, aby zjavila svoju materskú podstatu a ponúkla svoje panenské lono, aby sa v ňom „Slovo“ stalo človekom.
46. Jej poslanie sa však na zemi neskončilo. Za hranicami tohto sveta bola jej skutočná vlasť, odkiaľ môže rozprestrieť plášť súcitu a

starostlivosti nad všetkými svojimi deťmi, odkiaľ môže sledovať kroky tých, ktorí zblúdili, a vylievať svoju nebeskú útechu na trpiacich.
47. Mnoho storočí predtým, než sa Mária mala narodiť, aby – stala sa človekom v žene – naplnila božské poslanie, ju ohlásil Boží prorok. Prostredníctvom neho ste sa dozvedeli, že panna počne a porodí syna, ktorý sa bude volať Immanuel, čo znamená: Boh s nami.
48. V Márii, žene bez poškvrny, na ktorú zostúpil Duch nebeskej materskej lásky, sa naplnilo božské prísľub, ktoré ohlásil prorok.
49. Odvtedy ju svet pozná a ľudia a národy vyslovujú jej meno s láskou a vo svojej bolesti túžia po nej ako po matke.
50. Nazývate ju Matkou bolestnou, lebo viete, že svet vrazil meč bolesti do jej srdca, a z vašej predstavivosti nezmizne tá bolestná tvár a ten výraz nekonečného smútku.
51. Dnes vám chcem povedať, že máte zo svojich sŕdc odstrániť ten večný obraz bolesti a namiesto toho máte myslieť na Máriu ako na dobrotivú, usmievavú a milujúcu matku, ktorá pôsobí duchovne a pomáha všetkým svojim deťom, aby sa vyvíjali nahor po ceste, ktorú vyznačil Majster.
52. Uvedomujete si teraz, že Mária sa vo svojej misii neobmedzovala len na materstvo na zemi? Ani jej zjavenie v „Druhom čase“ nebolo jediné, ale je jej vyhradená nová epocha, v ktorej bude hovoriť k ľuďom z ducha k duchu.
53. Môj učeník Ján, prorok a jasnovidec, videl vo svojom vytržení ženu odetú slnkom, pannu, žiariacu svetlom.
54. Táto žena, táto panna je Mária, ktorá vo svojom lone už neprijme nového Spasiteľa, ale celý svet ľudí, ktorí sa v nej budú živiť láskou, vierou a pokorou, aby nasledovali božské stopy Krista, Majstra všetkej dokonalosti.
55. Prorok videl, ako tá žena trpela, akoby rodila; avšak tá bolesť bola bolesťou očistenia ľudí, zmierenia duší. Keď bolesť pominie, v dušiach zavládne svetlo a radosť naplní ducha vašej Všeobecnej Matky. (140, 44-52)

Božská povaha Márie

56. Plášť vašej Nebeskej Matky od vekov poskytuje svetu tieň a láskyplne chráni moje deti, ktoré sú aj jej deťmi. Mária ako Duch sa nenarodila na svete; jej materská podstata bola vždy súčasťou Mňa.
57. Ona je manželkou mojej čistoty, mojej svätosti. Bola mojou dcérou, keď sa stala ženou, a mojou matkou, keď počala „Vtelené Slovo“. (141, 63-64)
58. Mária je vo svojej podstate božská, jej Duch je jedno s Otcom a so Synom. Prečo ju teda posudzujú ľudsky, keď bola vyvolenou dcérou, ktorá bola ľudstvu od počiatku vekov ohlásená ako čisté stvorenie, v ktorom sa vtelí „Božie Slovo“?
59. Prečo potom človek rúha a pochybuje o mojej moci a bez úcty skúma moje diela? Dôvodom je to,

že sa nezaoberal mojim božským učením, nerozmýšľal nad tým, čo hovoria Písma, ani sa nepodriadil mojej vôli.
60. Dnes, v „Tretom čase“, rovnako pochybuje o tom, že sa Mária zjavuje ľuďom. Ale ja vám hovorím, že má podiel na všetkých mojich dielach, lebo je stelesnením najnežnejšej lásky, ktorá prebýva v mojom Božom Duchu. (221, 4-6)
61. Mária je Duch, ktorý sa tak veľmi spojil s božstvom, že tvorí jeden z jeho aspektov, ako to znázorňujú tri formy zjavenia: Otec, Slovo a Svetlo Ducha Svätého. V tomto zmysle je Mária tým Božím Duchom, ktorý zjavuje a stelesňuje božskú starostlivosť. (352, 76)
62. Koľkí dúfajú, že sa dostanú do najvyššieho neba, aby spoznali Máriu, ktorú si vždy predstavujú v ľudskej podobe ako ženu, akou bola na svete, ako matku Krista, ktorý sa stal človekom, a ktorú si predstavujú ako kráľovnú na tróne, krásnu a mocnú.
63. Ale hovorím vám, že už nemáte vo svojej mysli zosobňovať Božstvo. Mária, vaša Duchovná Matka, existuje; ale ona nemá podobu ženy ani žiadnu inú podobu. Je svätou a milujúcou nežnosťou, ktorej milosrdenstvo sa rozprestiera do nekonečna. Vládne v dušiach, ale jej vláda je vládou pokory, milosrdenstva a čistoty. Nemá však trón, ako si to ľudia predstavujú.
64. Je krásna, ale má takú krásu, ktorú si nedokážete predstaviť ani s najkrajšou tvárou. Jej krása je nebeská a vy nikdy nebudete schopní pochopiť to, čo je nebeské. (263, 30)

Všeobecné vyžarovanie Márie

65. Mária, vaša Všeobecná Matka, žije vo Mne a svojim milovaným deťom daruje najnežnejšie pohladenia. Bola vo vašich srdciach, aby v nich zanechala svoj pokoj a pripravila svätyňu. Mária bdie nad svetom a rozprestiera nad ním svoje krídla ako lastovička, aby ho chránila od jedného pólu k druhému. (145, 10)
66. V mojej božskosti žije prosiaca láska; je to Mária. Koľko sŕdc, ktoré zostali uzavreté voči viere, sa skrze ňu otvorilo pokániu a láske! Jej materská podstata je prítomná v celom stvorení, všetci ju vnímajú, a predsa ju mnohí popierajú s otvorenými očami. (110, 62)
67. Tí, ktorí popierajú božskú materskú lásku Márie, popierajú jedno z najkrajších zjavení, ktoré Boh dal ľuďom.
68. Tí, ktorí uznávajú božstvo Krista a popierajú Máriu, nevedia, že sa vzdávajú najcitlivejšej a najmilšej črty, ktorá existuje v mojom božstve.
69. Koľko je tých, ktorí si myslia, že poznajú Písmo, a predsa nevedia nič, lebo nič nepochopili. A koľko je tých, ktorí napriek svojmu presvedčeniu, že objavili jazyk stvorenia, žijú v omyle.
70. Materský Duch pôsobí láskyplne vo všetkých bytosťach, jeho odraz môžete vidieť všade. Jeho božská

materská láska padla ako požehnané semeno do sŕdc všetkých stvorení a každá ríša prírody je jej živým svedectvom a každé materské srdce je oltárom postaveným pred touto veľkou láskou. Mária bola božským kvetom a plodom bol Ježiš. (115, 15-18)

Kapitola 21 – Všemocnosť, všadeprítomnosť Boha a jeho spravodlivosť

Božia moc

1. Ak súčasný človek so všetkou svojou vedou nie je schopný podriadiť si prvky prírody svojej vôli – ako by potom mohol svoju moc vnútiť duchovným silám?
2. Rovnako ako nebeské telesa vo vesmíre nasledujú svoj nemenný poriadok, bez toho, aby vôľa človeka mohla zmeniť ich dráhu alebo ich určenie, tak ani poriadok, ktorý existuje v duchovnom svete, nemôže nikto zmeniť.
3. Ja som stvoril deň a noc, to znamená, že Ja som svetlo a nikto iný ako Ja ho nemôže zadržať. To isté platí pre duchovno. (329, 31-33)
4. Ak vo Mňa veríte, môžete sa spoľahnúť na to, že moja moc je nekonečne väčšia ako hriech ľudí a že preto sa človek a jeho život musia zmeniť, akonáhle hriech ustúpi pred svetlom pravdy a spravodlivosti.
5. Viete si predstaviť život na tomto svete, keď ľudia raz budú konať podľa Božej vôle? (88, 59-60)
6. Pre mňa nemôže byť pokánie ľudskej bytosti, jej obnova a spása nemožné. V tom prípade by som nebol všemocný a človek by bol silnejší ako ja. Považujete moju moc za slabšiu ako silu, ktorú má zlo v ľuďoch? Považujete temnotu v človeku za nadradenú božskému svetlu? Nikdy! hovorí mi vaše srdce.
7. Uvedomte si: Mojou úlohou je, potom, čo som vám dal bytie, viesť vás k dokonalosti a zjednotiť vás všetkých v jednej duchovnej rodine; a nezabúdajte, že moja vôľa sa naplní nad všetkým.
8. Ja, Božský Sadič, nepozorovateľne vkladám svoje semeno lásky do každej duše. Len ja viem, kedy toto semeno vyklíči v celom ľudstve, a len ja som schopný s nekonečnou trpezlivosťou čakať na plody svojich skutkov. (272, 17-19)
9. Nechcem vás ponižovať svojou veľkosťou ani sa ňou chváliť, ale predsa vám ju ukazujem, nakoľko je to moja vôľa, aby ste pocítili najvyššiu radosť z toho, že máte za Otca Boha všetkej moci, múdrosti a dokonalosti.
10. Radujte sa pri myšlienke, že nikdy nezažijete koniec mojej moci a že čím vyšší bude vývoj vašej duše, tým lepšie ma spoznáte. Kto by nemohol súhlasiť s tým, že nikdy nedosiahne veľkosť svojho Pána? Nesúhlasili ste snáď na zemi s tým, že ste v porovnaní so svojím pozemským otcom mladší? Neuznali ste mu snáď ochotne skúsenosti a autoritu? Netešili ste sa snáď z toho, že máte za otca muža, ktorý je

silnejší ako vy – hrdého, statočného a plného cností? (73, 41-42)

11. Čo znamená sila ľudí v porovnaní s mojou mocou? Čo môže odpor materialistických národov proti nekonečnej sile duchovnosti? Nič!

12. Dovolil som, aby človek dosiahol hranice svojho úsilia o moc a vrchol svojej pýchy, aby sám zistil, že dar slobodnej vôle, ktorým ho obdaroval Otec, predstavuje pravdu.

13. Keď však dosiahne túto hranicu, otvorí svoje oči pre svetlo a lásku a skloní sa pred mojou prítomnosťou, podmanený jedinou absolútnou mocou a jedinou univerzálnou múdrosťou, ktorá patrí vášmu Bohu. (192, 53)

Božia prítomnosť vo všetkom stvorenom

14. Nemám žiadne určité ani ohraničené miesto, kde by som prebýval v nekonečnu, lebo moja prítomnosť je vo všetkom, čo existuje, tak v božskom, ako aj v duchovnom či hmotnom. Nemôžete o Mne povedať, v ktorom smere sa nachádza Moje kráľovstvo; a keď zdvihnete zrak k výšinám a je nasmerovaný k nebu, robíte to len symbolicky. Lebo vaša planéta sa neprestajne otáča a každým pohybom vám ponúka nové úseky neba a nové výšky.

15. Tým všetkým vám chcem povedať, že medzi vami a Mnou nie je žiadna vzdialenosť a že jediné, čo vás odo Mňa oddeľuje, sú vaše neoprávnené skutky, ktoré kladiete medzi môj dokonalý zákon a vášho ducha.

16. Čím väčšia je vaša čistota, čím vznešenejšie sú vaše skutky a čím pevnejšia je vaša viera, tým bližšie, intímnejšie a prístupnejšie pre vaše modlitby ma budete cítiť.

17. Rovnako aj: Čím viac sa vzdialite od dobra, od spravodlivosti, od toho, čo je dovolené, a odovzdáte sa materializmu temného a egoistického života, tým viac ma budete musieť cítiť stále ďalej od seba. Čím viac sa vaše srdce vzdiali od plnenia môjho zákona, tým menej citlivé bude na moju božskú prítomnosť.

18. Pochopte, prečo v tomto čase zvestujem svoje slovo v tejto forme a pripravujem vás na dialóg z duše k duši.

19. Keďže ste verili, že som nekonečne vzdialený, nevedeli ste prísť ku Mne. Vyhľadal som vás, aby som vám dal pocítiť svoju božskú prítomnosť a dokázal vám, že medzi Otcom a jeho deťmi neexistujú žiadne priestory ani vzdialenosti, ktoré by ich oddeľovali. (37, 27-32)

20. Ak si myslíte, že som opustil svoj trón, aby som sa vám zjavil, mýlite sa; lebo ten trón, ktorý si predstavujete , neexistuje. Tróny sú pre márnivých a pyšných ľudí.

21. Keďže môj Duch je nekonečný a všemocný, nebýva na žiadnom konkrétnom mieste: je všade, na všetkých miestach, v duchovnom i v hmotnom svete. Kde by potom mal byť ten trón, ktorý mi pripisujete?

22. Prestaňte Mi pripisovať hmotnú telesnú podobu na tróne podobnom tým pozemským, osloboďte Ma od ľudskej podoby, ktorú Mi vždy pripisujete, prestaňte snívať o nebi, ktoré váš ľudský rozum nedokáže pochopiť. Keď sa od toho všetkého oslobodíte, bude to, ako keby ste prelomili reťaze, ktoré vás spútavali, ako keby sa pred vašimi očami zrútila vysoká stena, ako keby sa hustá hmla rozplynula a umožnila vám vidieť horizont bez hraníc a nekonečné, žiarivé nebesá, ktoré sú však prístupné vášmu duchu.

23. Jedni hovoria: Boh je v nebi, iní: Boh prebýva v posmrtnom živote. Ale nevedia, čo hovoria, ani nerozumejú tomu, čomu veria. Je pravda, že „bývam“ v nebi; ale nie na tom konkrétnom mieste, ktoré ste si predstavovali: Bývam v nebi svetla, moci, lásky, múdrosti, spravodlivosti, blaženosti, dokonalosti. (130, 30, 35-36)

24. Moja univerzálna prítomnosť napĺňa všetko, na žiadnom mieste ani v žiadnom priestore vesmíru nie je prázdnota, všetko je preniknuté Mnou. (309, 3)

25. Povedal som vám, že som vám tak blízko, že poznám aj tie najtajnejšie vaše myšlienky, že som všade, kde ste vy, lebo som všadeprítomný. Som svetlo, ktoré osvecuje váš rozum inšpiráciami alebo svetlými myšlienkami.

26. Som vo vás, lebo som Duch, ktorý vás oživuje, svedomie, ktoré vás súdi. Som vo vašich zmysloch a vo vašom tele, lebo som v celom stvorení.

27. Cíťte ma čoraz viac vo vás a vo všetkom, čo vás obklopuje, aby ste, keď príde chvíľa opustiť tento svet, mohli plne vstúpiť do duchovného života a aby vo vašej duši nebola žiadna rozrušenosť spôsobená dojmami, ktoré by mohol zanechať zmyslový svet; a aby ste sa o krok priblížili ku Mne, ktorý som zdrojom nekonečnej čistoty, z ktorej budete večne piť. (180, 50-52)

28. Viete, aký je pôvod toho svetla, ktoré je obsiahnuté v slovách vyslovených z úst tých, ktorí sú nositeľmi hlasu? Jeho pôvod je v Dobrom, v božskej láske, vo vesmírnom svetle, ktoré vychádza od Boha. Je to lúč alebo iskra tej žiarivej Všeobecnej bytosti, ktorá vám dáva život; je to časť nekonečnej sily, ktorá všetko hýbe a pod ktorou všetko vibruje, pohybuje sa a neprestajne krúži. Je to to, čo nazývate božským vyžarovaním , je to svetlo Božieho Ducha, ktoré osvecuje a oživuje duše.

29. Toto vyžarovanie má vplyv tak na dušu, ako aj na telo, tak na svety, ako aj na ľudí, rastliny a všetky bytosti stvorenia. Je duchovná pre ducha, je hmotná pre hmotu, je inteligencia pre rozum, je láska v srdciach. Je vedomím, je talentom a je sebareflexiou, je inštinktom, je intuíciou a stojí nad zmyslami všetkých bytostí podľa ich poriadku, ich povahy, ich druhu a ich stupňa vývoja. Ale pôvod je jediný: Boh; a jej podstata je jediná: láska. Čo je

teda nemožné na tom, že osvecujem rozum týchto stvorení, aby som vám poslal posolstvo duchovného svetla?

30. Rastliny prijímajú životné žiarenie, ktoré im posiela môj Duch, aby prinášali ovocie. Hviezdy prijímajú silu, ktorú na ne vyžaruje môj Duch, aby mohli krúžiť po svojich dráhach. Zem, ktorá je súčasným, živým svedectvom, prístupným všetkým vašim zmyslom, nepretržite prijíma žiaru života, ktorá z jej lona prináša toľko zázrakov. Prečo by potom malo byť nemožné, aby človek, v ktorého bytosti žiari prítomnosť Ducha ako klenot, v čom spočíva jeho podobnosť so Mnou, prijal priamo z môjho Ducha do svojho Ducha božské vyžarovanie, ktoré je duchovným semenom, ktoré má v ňom priniesť ovocie? (329, 42-44)

31. Ani jeden z vašich vzdychov nezostane v nebi nepočutý, každá modlitba nájde svoj odraz vo Mne, žiadne z vašich utrpení alebo životných kríz nezostanú bez povšimnutia mojej otcovskej lásky. 280 Kapitola 21 Všetko viem, všetko počujem, všetko vidím a vo všetkom som prítomný.

32. Pretože si ľudia myslia, že som sa od nich vzdialil kvôli ich hriechom, cítia sa nakoniec vzdialení odo Mňa. Ó, ľudská nevedomosť, ktorá priniesla toľko horkosti na ich pery! Vezmite na vedomie, že keby som sa vzdialil od ktoréhokoľvek zo svojich stvorení, toto by v tej chvíli prestalo existovať. Ale to sa nestalo a ani sa to nestane, lebo keď som vám dal Ducha, obdaril som vás všetkých večným životom. (108, 44-45)

Údery osudu

33. Nepreklínajte skúšky, ktoré ťažia na vás a na celé ľudstvo, nehovorte, že sú trestom, hnevom alebo pomstou Božou, lebo tým rúhate. Hovorím vám, že práve tieto skúšky približujú ľudstvo k záchrannému prístavu.

34. Nazývajte ich spravodlivosťou, pokáním alebo lekciami, a bude to správne a pravdivé. Hnev a pomsta sú ľudské vášne, ktoré sú vlastné takým bytostiam, ktoré sú ešte vzdialené od duševného pokoja, harmónie a dokonalosti. Nie je spravodlivé, aby ste mojej láske k vám, ktorá určuje všetky moje skutky, dávali vulgárny názov „trest“ alebo nehodný názov „pomsta“.

35. Uvedomte si, že ste sa dobrovoľne vydali na tŕnisté cesty alebo do temných priepastí a že ste nepočúvali na moje láskyplné volanie ani na hlas svojho svedomia, a preto bolo potrebné, aby vám na pomoc prišla bolesť, aby vás prebudila, zastavila, priviedla k rozumu a nechala vás vrátiť sa na pravú cestu. (181, 6-8)

36. Netrestám vás; ale ja som spravodlivosť a ako taký ju nechávam pocítiť každého, kto porušuje moje prikázania. Lebo Večný vám zverejnil svoj zákon, ktorý nikto nemôže zmeniť.

37. Pozrite, ako človek v ťažkej skúške narieka, keď sa zrúti do nezmierne hlbokej priepasti, keď vidí, ako jeho žena plače nad stratou milovaných bytostí, ako deti prichádzajú o živobytie a domovy upadajú do biedy a utrpenia. Je zdesený tvárou v tvár svojmu nešťastiu, zúfa si; ale namiesto toho, aby sa modlil a kajal sa zo svojich hriechov, búri sa proti Mne a hovorí: „Ako je možné, že ma Boh takto trestá?“, zatiaľ čo Božský Duch v skutočnosti tiež roní slzy pre bolesť svojich detí a jeho slzy sú krvou lásky, odpustenia a života.

38. Veru, hovorím vám: Vzhľadom na vývoj, ktorého ľudstvo dosiahlo, zlepšenie jeho situácie v tomto čase nezávisí len od môjho milosrdenstva. Je obeťou seba samého, nie však môjho trestu. Lebo môj zákon a moje svetlo žiari v každom svedomí.

39. Moja spravodlivosť zostupuje, aby vytrhala každý burinu* aj s koreňmi, a dokonca aj prírodné sily sa prejavujú ako vykonávatelia tejto spravodlivosti. Vtedy sa zdá, akoby sa všetko spojilo, aby vyhladilo človeka, hoci to má slúžiť na jeho očistenie. Ale niektorí sa tým nechajú zmiasť a hovoria: „Ak máme znášať takú veľkú bolesť – načo potom vôbec prichádzame na tento svet?“, bez toho, aby si uvedomili, že bolesť a hriech nepochádzajú odo mňa.

** Z iných, podobných slov Krista vyplýva, že týmto „burinou“ sa nemyslia ľudia, ale ich zlé a nemorálne pudy a sklony.*

40. Človek je zodpovedný za to, že zostáva v nevedomosti o tom, čo je spravodlivosť a čo je pokánie. Odtiaľ pramení najprv jeho vzbura a potom jeho rúhanie. Len ten, kto preskúmal moje poučenie a dodržiava môj zákon, už nie je schopný obviňovať svojho Otca. (242, 19-21)

Božia spravodlivosť

41. Ste ako kríky, ktoré majú niekedy také suché a choré konáre, že potrebujú bolestivé prerezávanie, aby sa odstránili ich choré časti a mohli sa opäť uzdraviť.

42. Keď moja spravodlivosť lásky odstráni z ľudského stromu choré konáre, ktoré poškodzujú jeho srdce, napraví ho.

43. Keď má byť človeku odrezaná časť tela, vzdychá, trasie sa a stáva sa zbabelým, aj keď vie, že sa to deje preto, aby sa odstránilo to, čo je choré, čo je mŕtve a ohrozuje to, čo ešte môže žiť.

44. Aj ruže, keď sú strihané, vylievajú svoju životnú šťavu ako slzy bolesti; ale potom sa pokryjú najkrajšími kvetmi.

45. Moja láska odstraňuje zlosť v srdciach mojich detí nekonečne vyšším spôsobom, pričom sa niekedy obetujem aj ja sám.

46. Keď ma ľudia ukrižovali, zahalil som svojich katov svojou dobrotou a odpustením a dal som im život. Svojimi slovami a svojím mlčaním som ich naplnil svetlom, bránil som

ich a zachránil som ich. Takto strihám zlo, bránim sa mu svojou láskou a bránim a zachraňujem páchateľa. Tieto odpustenia boli, sú a navždy budú prameňmi spásy. (248, 5)

47. Nemôžem nad vami vyniesť rozsudok, ktorý by bol ťažší ako váha vašich previnení. Preto vám hovorím, že sa nemáte čoho báť zo strany Mňa, ale zo strany seba samých.

48. Len ja sám poznám ťažkosť, rozsah a význam vašich previnení. Ľudia sa neustále nechávajú ovplyvniť vonkajším vzhľadom, lebo nedokážu preniknúť do sŕdc svojich blížnych. Ja však hľadím do sŕdc a môžem vám povedať, že ku Mne prišli ľudia, ktorí sa priznali k ťažkým previneniam a boli plní ľútosti, lebo Ma urazili, no Ja som ich uznal za čistých. Naopak, iní prišli a povedali Mi, že nikdy nikomu neublížili, ale Ja som vedel, že klamú. Lebo hoci ich ruky neboli poškvrnené krvou ich blížneho, krv ich obetí, ktorým prikázali vziať život, sa vyliala na ich duše. Sú to tí, ktorí hádžu kameň a pritom skrývajú ruku. Keď som vo svojom posolstve vyslovil slová „zbabelý“, „falošný“ alebo „zradca“, celá ich bytosť sa zachvela a často sa vzdialili z mojej lekcie, lebo cítili na seba pohľad, ktorý ich súdil. (159, 42-43)

49. Keby v božskej spravodlivosti nebola prítomná najväčšia láska Otca, keby jeho spravodlivosť nemala tento pôvod, toto ľudstvo by už neexistovalo, ich hriechy a ich neprestajné previnenia by vyčerpali božskú trpezlivosť; ale to sa nestalo. Ľudstvo naďalej žije, duše sa stále inkarnujú a na každom kroku, v každom ľudskom diele sa prejavuje moja spravodlivosť, ktorá je láskou a nekonečným milosrdenstvom. (258, 3)

50. Pochopte Moje slovo, aby ste sa, ako mnohí, nezmýlili v skutkoch Mojej božskej spravodlivosti, keď s mocou trestám tých, ktorí spáchali len ľahký priestupok, a naopak zdanlivo odpúšťam tým, ktorí spáchali ťažký priestupok.

51. Majster vám hovorí: Keď s mocou trestám toho, kto zdanlivo spáchal len ľahký prehrešok, je to preto, lebo poznám slabosť duší, a ak sa tieto odklonia od cesty plnenia zákona, môže to byť prvý krok, ktorý ich vedie do záhuby. Ale keď odpúšťam iným ťažký priestupok, deje sa tak preto, lebo viem, že veľký priestupok je pre dušu dôvodom na rovnako veľkú ľútosť.

52. Nesúďte, neodsudzujte, ani v myšlienkach si neprajte, aby moja spravodlivosť dopadla na tých, ktorí medzi národmi spôsobujú krviprelievanie. Len si uvedomte, že oni sú rovnako ako vy moji synovia, moje stvorenia, a že za svoje veľké zločiny budú musieť zaplatiť veľkými pokániami. Veru, hovorím vám: Práve tí, na ktorých ukazujete prstom ako na tých, ktorí nemilosrdne zničili mier a uvrhli vás do chaosu, sa v budúcich časoch stanú veľkými mierotvorcami, veľkými dobrodincami ľudstva.

53. Krv miliónov obetí volá zo zeme po mojej božskej spravodlivosti, ale nad ľudským súdnictvom to bude moja spravodlivosť, ktorá dosiahne každú dušu, každé srdce.

54. Ľudská spravodlivosť neodpúšťa, nevykupuje, nemiluje. Moja miluje, odpúšťa, vykupuje, prebúdza k novému životu, povznáša a osvecuje; a práve tých, ktorí spôsobili ľudstvu toľko bolesti, vykúpim a zachránim tým, že ich nechám prejsť ich veľkou pokutou, ktorá bude taviacou pecou, v ktorej budú očistení a úplne prebudení pre hlas svojho svedomia, aby mohli nazrieť až do najhlbších hlbín svojich skutkov. Nechám ich prejsť tou istou cestou, ktorou nechali prejsť svoje obete, svoje národy. Ale nakoniec dosiahnu duševnú čistotu, aby sa mohli vrátiť na zem, aby znovu vybudovali všetko, čo bolo zničené, aby obnovili všetko, čo bolo zničené. (309, 16-18)

55. Mali by ste vedieť, že váš Otec vás nesúdi až vtedy, keď k vám príde smrť, ale že tento súd začína hneď, ako si uvedomíte svoje skutky a pocítite volanie svojho svedomia.

56. Môj súd je vždy nad vami. Na každom kroku, či už v ľudskom živote, alebo vo vašom duchovnom živote, ste podrobení môjmu súdu; ale tu na svete, v telesnom obale, sa duša stáva necitlivou a hluchou voči volaniu svedomia.

57. Súdim vás, aby som vám pomohol otvoriť oči pre svetlo, aby som vás oslobodil od hriechu a vyslobodil z bolesti.

58. V mojom súde nikdy nezohľadňujem urážky, ktoré ste mi mohli spôsobiť, lebo v mojom súde sa nikdy neprejavuje zášť, pomsta, ani trest.

59. Keď bolesť preniká do vášho srdca a zasahuje vás na najcitlivejšom mieste, deje sa to preto, aby som vás upozornil na nejakú chybu, ktorú páchate, aby som vám dal pochopiť moje poučenie a aby som vám dal nové a múdre učenie. V základe každej z týchto skúšok je vždy prítomná moja láska.

60. V niektorých prípadoch som vám dovolil pochopiť príčinu skúšky, v iných nemôžete nájsť zmysel toho varovania mojej spravodlivosti, a to preto, lebo v diele Otca a v živote vašej duše existujú hlboké tajomstvá, ktoré ľudský rozum nedokáže rozlúštiť. (23, 13-17)

61. Ďaleko je čas, keď vám bolo povedané: „Akým meradlom meriate, takým budete aj vy meraní.“ Koľkokrát bol tento zákon použitý na to, aby sa tu na zemi vykonala pomsta a aby sa odsunul každý pocit lásky k blížnemu!

62. Teraz vám hovorím, že som uchopil túto mierku spravodlivosti a budem vás ňou merať podľa toho, ako ste merali vy, hoci musím vysvetľujúco dodať, že v každom z mojich súdov bude prítomný Otec, ktorý vás veľmi miluje, a Spasiteľ, ktorý prišiel na vašu záchranu.

63. Človek je ten, kto svojimi skutkami vynáša svoj rozsudok, niekedy strašné rozsudky, a váš Pán

je ten, kto vám poskytuje pomoc, aby ste našli spôsob, akým môžete znášať svoje pokánie.

64. Veru, hovorím vám, ak sa chcete vyhnúť príliš bolestivému pokániu, včas ľutujte a dajte svojmu životu nový smer prostredníctvom úprimnej obnovy skutkami lásky a milosrdenstva voči svojim bratom.

65. Pochopte, že Ja som brána spásy – brána, ktorá nikdy nebude zatvorená pre všetkých, ktorí Ma hľadajú s pravou vierou. (23, 19-23)

66. Teraz vidíte, že božská spravodlivosť spočíva v láske, nie v treste, ako je tá vaša. Čo by sa s vami stalo, keby som na vás uplatnil vaše vlastné zákony, aby som vás súdil – pred Mnou, pred ktorým neplatia žiadne vonkajšie zdania ani falošné argumenty?

67. Keby som vás súdil podľa vašej zloby a uplatňoval vaše strašne prísne zákony – čo by sa s vami stalo? Vtedy by ste ma oprávnene prosili, aby som preukázal milosrdenstvo.

68. Nemusíte sa však báť, lebo moja láska nikdy nevädne, ani sa nemení, ani nezmizne. Vy naopak určite pominiete, zomriete a znova sa narodíte, odídete a potom sa vrátite, a tak kráčate svojou pútnickou cestou, až príde deň, keď spoznáte svojho Otca a podriadiť sa jeho Božskému zákonu. (17, 53)

Kapitola 22 – Láska, starostlivosť a milosť Božia

Láska nebeského Otca

1. Nečudujte sa, že vás moja láska napriek vašim hriechom nasleduje všade. Všetci ste moji deti. Na tomto svete ste mali obraz božskej lásky v láske svojich rodičov. Môžete sa k nim otočiť chrbtom, neuznať ich autoritu, neposlúchať ich príkazy a nepočúvať ich rady; môžete svojimi zlými skutkami spôsobiť ranu v ich srdciach, môžete spôsobiť, že ich oči vyschnú od toľkého plaču, že sa na ich spánkoch objavia biele vlasy a ich tváre budú poznačené stopami utrpenia; no nikdy neprestanú vás milovať a budú mať pre vás len požehnanie a odpustenie.

2. Ale ak títo rodičia, ktorých ste mali na zemi a ktorí nie sú dokonalí, vám dali také veľké dôkazy čistej a vznešenej lásky – prečo sa potom čudujete, že Ten, ktorý stvoril tieto srdcia a zveril im úlohu byť rodičmi, vás miluje dokonalou láskou? – Láska je najvyššia pravda. Pre pravdu som sa stal človekom a pre pravdu som zomrel ako človek. (52, 27)

3. Moja láska vás nemá udivovať, ale ani o nej nepochybujte, keď zažívate, že vo svete často vypijete veľmi horký kalich.

4. Človek môže klesnúť hlboko, byť naplnený temnotou alebo váhať s návratom ku Mne. Ale pre všetkých príde chvíľa, keď Ma pocítia vo svojej vlastnej podstate, už Ma nebudú vnímať ako vzdialeného a nebudú Ma môcť považovať za cudzinca ani popierať moju

existenciu, moju lásku a moju spravodlivosť. (52, 30)

5. Nechcem vás vidieť pred sebou ako obžalovaných, chcem vás vždy považovať za svoje deti, pre ktoré je moja otcovská láska vždy pripravená pomôcť. Stvoril som vás na slávu svojho Ducha a aby ste boli vo Mne šťastní. (127, 41)

6. Naučte sa ma milovať, uvedomte si, ako vás moja láska napriek vašim prehreškom a hriechom nasleduje všade, bez toho, aby ste sa mohli vyhnúť jej vplyvu alebo jej uniknúť. Uvedomte si: čím ťažšie sú vaše prehrešky, tým väčšie je moje milosrdenstvo voči vám.

7. Zloba ľudí by chcela odraziť moju lásku, ale nedokáže proti nej obstáť, lebo láska je univerzálna sila, božská moc, ktorá všetko stvorila a všetko hýbe.

8. Dôkazom všetkého, čo vám hovorím, je to, čo som vám dal, keď som sa medzi vami zjavil v tomto čase, keď sa ľudstvo stratilo v priepasti svojho hriechu. Moja láska nemôže pociťovať odpor k ľudskému hriechu, ale len súcit.

9. Spoznajte ma, príďte ku mne, aby ste si v krištáľovo čistej pramenitej vode môjho milosrdenstva zmyli svoje škvrny. Proste, proste, a bude vám dané. (297, 59–62)

10. Na chvíľu ľudia veria, že sú takí nehodní, že nechápu, že ich môžem tak veľmi milovať. A keď sa raz zmierili s tým, že žijú ďaleko od svojho Otca, budujú si život podľa svojich vlastných predstáv, vytvárajú si svoje zákony a zakladajú svoje náboženské spoločenstvá. Preto je ich prekvapenie veľké, keď ma vidia prichádzať. Vtedy sa pýtajú: „Miluje nás náš Otec naozaj tak veľmi, že hľadá takýto spôsob, ako sa nám zjavovať?“

11. Ľudia, môžem vám len povedať, že to, čo je moje, nenechám zahynúť, a vy ste moji. Miloval som vás ešte skôr, ako ste boli, a budem vás milovať naveky. (112, 14-15)

Božia starostlivosť a pomoc

12. Učeníci, dal som vám všetky poučenia, ktoré duša potrebuje vo svojom vývoji.

13. Blahoslavení sú tí, ktorí spoznávajú pravdu, lebo rýchlo nájdu „cestu“. Iní vždy odmietajú božské poučenia, lebo sa im zdá, že ich skutky sú nadradené mojim.

14. Milujem vás všetkých. Som pastier, ktorý volá svoje ovce, ktorý ich zjednocuje a počíta a chce ich mať každý deň viac — ktorý ich kŕmi a hladká, stará sa o ne a teší sa, keď vidí, že je ich veľa, hoci niekedy plače, keď vidí, že nie všetky sú poslušné.

15. Také sú vaše srdcia: mnohí z vás prichádzajú ku Mne, ale len málo je tých, ktorí Ma skutočne nasledujú. (266, 23-26)

16. Vezmite svoj kríž a nasledujte ma v pokore. Verte, že – kým niekomu poskytujete útechu, prinášate pokoj srdcu alebo svetlo duši – ja sa postarám o všetko, čo súvisí s vaším materiálnym životom, a nič nezanedbám.

17. Verte, že keď hovorím k vášmu duchu, nahliadnem aj do vášho srdca, aby som v ňom objavil jeho starosti, potreby a túžby. (89, 6-7)

18. Neexistujú žiadne rasy ani kmene, akokoľvek nekultivované sa vám môžu zdať – ani tie, ktoré nepoznáte, lebo žijú v neprístupných lesoch –, ktoré by nezažili prejavy mojej lásky. V okamihu nebezpečenstva počuli nebeské hlasy, ktoré ich chránia, strážia a radia im.

19. Nikdy ste nežili opustení. Od počiatku, keď ste ožili, ste boli pod ochranným štítom mojej lásky.

20. Vy, ľudskí rodičia, ktorí nežne milujete svoje deti: boli by ste schopní nechať ich napospas osudu, keď sa sotva narodili do tohto života, keď najviac potrebujú vašu starostlivosť, vašu oddanosť, vašu lásku?

21. Videl som, ako sa staráte o svoje deti, aj keď už dosiahli dospelosť; aj o tých, ktorí zhrešili, ktorí vás zranili, staráte sa s najväčšou láskou.

22. Ale ak takto reagujete na utrpenie svojich detí – aká bude potom láska vášho Nebeského Otca, ktorý vás miloval ešte skôr, než ste existovali?

23. Vždy som vám prišiel na pomoc; a v tomto čase, keď vás nachádzam s väčším duchovným rozvojom, som vás naučil, ako musíte bojovať, aby ste zničili zhubné sily, a spôsob, ako znásobiť vibrácie dobra. (345, 39-42)

24. Teraz vstupujete do novej etapy svojho života; cesta je pripravená. Vezmite na seba svoj kríž a nasledujte ma. Nehovorím vám, že na tejto ceste nebudú žiadne skúšky; ale vždy, keď prejdete ťažkým úsekom cesty alebo vyprázdnite kalich utrpenia, budete počuť hlas, ktorý vás povzbudí a poradí vám, bude s vami moja láska, ktorá vám bude stáť po boku a pozdvihne vás, a pocítite jemné pohladenie môjho liečivého balzamu. (280, 34)

25. Keď vidím, že sa necháte poraziť bolesťou a že namiesto toho, aby ste si z nej vzali ponaučenie, ktoré obsahuje každá skúška, sa uspokojíte s plačom, nadávaním alebo jednoducho čakaním na smrť ako na koniec svojho utrpenia, priblížim sa k vám, aby som láskyplne oslovil vaše srdce, dal mu útechu a nádej a posilnil ho, aby prekonalo samo seba, svoju slabosť a nedostatok viery a mohlo triumfovať nad skúškami; lebo v tomto triumfe spočíva mier, svetlo a duchovné šťastie, ktoré je skutočným šťastím. (181, 10)

26. Keď si uvedomíte, že Ja sám som aj v tých najmenších bytosťach prírody – ako by som vás mohol poprieť a odlúčiť sa od vás len preto, že máte v sebe nedokonalosti , keď ma práve vtedy potrebujete najviac?

27. Ja som život a som vo všetkom, preto nič nemôže zomrieť. Premýšľajte dôkladne, aby ste nezostali viazaní na spôsob vyjadrovania. Upokojte svoje zmysly

a objavte ma v jadre slova. (158, 43-44)

28. Vstúpte do svojho vnútra a tam nájdete svätyňu, truhlu zmluvy. Objavíte prameň, studnicu milostí a požehnaní.

29. Neexistuje žiadna bezmocná duša, nikto nie je vydedený. Vzhľadom na moje božské milosrdenstvo neexistuje v celom vesmíre ani jeden, kto by sa mohol nazvať chudobným, zavrhnutým svojím Otcom; nikto, kto by sa mohol nazvať vyhnancom z Pánových krajín.

30. Kto sa cíti vydedený, robí tak preto, že v sebe neobjavil dary milosti, alebo preto, že sa práve zblúdil v hriechu, pretože je zaslepený, alebo preto, že sa cíti nehodný.

31. Tieto dary milosti máte vždy objavovať v sebe; potom zažijete, že vám nikdy nebude chýbať moja prítomnosť, že v sebe budete mať vždy „chlieb“, „liečivý balzam“, „zbrane“, „kľúče“ a všetko, čo potrebujete, lebo ste dedičmi môjho kráľovstva a mojej slávy. (345, 87)

32. Medzi Otcom a deťmi existuje puto, ktoré sa nikdy nemôže pretrhnúť, a toto puto je príčinou toho, že medzi Božím Duchom a vami všetkými prebieha dialóg. (262, 35)

33. Ľudstvo potrebuje moju lásku, moje slovo, ktoré musí preniknúť až do hĺbky ich sŕdc. Majster neúnavne bojuje za to, aby vaše duše boli každý deň viac osvetlené, aby sa, oslobodené od nevedomosti, mohli povzniesť do vyšších sfér.

34. Brány môjho kráľovstva sú otvorené a „Slovo“ Otca prichádza k vám s nekonečnou láskou, aby vám opäť ukázalo cestu.

35. Znovu som prišiel k ľudstvu, ale ono ma nepociťovalo, lebo som sa zjavil duchovne a ich materializmus je veľký. Keďže vaša duša pochádza z môjho Božského Ducha – prečo ma potom ľudia nepociťovali? Pretože svoje duše priviazali k materializmu, k nízkym vášňam.

36. Ale tu je Baránok Boží, ktorý k vám prichádza ako svetlo, aby vás osvietil a priniesol pravdu. (340, 13-15)

Pokora Najvyššieho

37. Pochopte, že moje slovo nenapĺňa váš rozum márnymi filozofiami, je to esencia života. Nie som bohatý, ktorý vám ponúka svetské bohatstvo. Som jediný Boh, ktorý vám sľubuje kráľovstvo skutočného života . Som pokorný Boh, ktorý sa bez okázalosti približuje k svojim deťom, aby ich svojou láskou a zázračným slovom pozdvihol na ceste pokánia. (85, 55)

38. Buďte mojimi služobníkmi a nikdy vás nebudem ponižovať.

39. Pozrite: neprišiel som ako kráľ, ani nenosím žezlo ani korunu. Som medzi vami ako príklad pokory a ešte viac: ako váš služobník.

40. Proste ma a ja vám dám; prikážte mi a ja poslúchnem, aby som vám dal ďalší dôkaz mojej lásky a pokory. Žiadam vás len o to, aby

ste ma spoznali a konali podľa mojej vôle; a ak narazíte na prekážky pri plnení svojich povinností, modlite sa a prekonávajte ich v mojom mene, a vaše zásluhy budú väčšie. (111, 46)

41. Otec k vám hovorí – Ten, ktorý nemá nikoho, kto by sa pred ním sklonil v modlitbe. Ale veru, hovorím vám, keby bol nad Mnou niekto väčší, sklonil by som sa pred ním, lebo v mojom Duchu prebýva pokora.

42. Zamyslite sa nad tým, ako vy – hoci ste moje malé deti – ma prinútite, aby som zostúpil, aby som k vám hovoril, počúval vás a utešoval vás, namiesto toho, aby ste sa snažili vystúpiť ku Mne. (125, 19)

43. Prežívajte vo svojich srdciach radosť z toho, že vás miluje váš Otec, ktorý vás nikdy neponižoval svojou veľkosťou, ale ju zjavil vo svojej dokonalom pokore, aby vás urobil veľkými a priviedol vás k tomu, aby ste sa tešili z pravého života v jeho kráľovstve, ktoré nemá ani začiatok, ani koniec. (101, 63)

Božie súcit a spolupreživanie

44. Ak veríte, že Ježiš, pretože bol Božím Synom, nepociťoval bolesť, mýlite sa. Ak veríte, že ja som bez bolesti, pretože dnes prichádzam v Duchu, takisto sa mýlite. Ak si myslíte, že – pretože viem, že nakoniec budete všetci so mnou – dnes netrpím, takisto sa mýlite. Veru, hovorím vám, neexistuje žiadna iná bytosť, ktorá by bola citlivejšia ako Boží Duch.

45. Pýtam sa vás: Kto dal všetkým bytostiam citlivosť? Čo dobré môžete urobiť, čo by vo Mne nevyvolalo radosť? A čo zlé môžete urobiť, čo by nebolo ako rana pre moju citlivosť? Pozrite, to je dôvod, prečo vám hovorím, že ľudstvo ma znovu ukrižovalo. Kedy ma zložia z môjho kríža a oslobodia od tŕňovej koruny? (69, 34)

46. Keď sa niektorí stavajú proti Mne ako nepriatelia, nepozerám na nich ako na nepriateľov, ale len ako na tých, ktorí sú v núdzi. Na tých, ktorí sa považujú za učených a popierajú moju existenciu, hľadím s ľútosťou. Tých, ktorí sa ma snažia zničiť v srdciach ľudí , považujem za nevedomých, lebo veria, že majú moc a zbrane na to, aby zničili Toho, ktorý je stvoriteľom života. (73, 33)

47. Ukazujem sa vám ako milujúci Otec, ako pokorný Učiteľ, nikdy ľahostajný voči vašim utrpeniam a vždy zhovievavý a milosrdný voči vašim nedokonalostiam, lebo v mojich očiach budete vždy deťmi.

48. Musím vás súdiť, keď vidím, ako deti, ktoré boli stvorené s toľkou láskou a určené pre večný život, na zemi vytrvalo hľadajú smrť, bez toho, aby sa starali o duchovný život, ani nemali túžbu spoznať dokonalosti, ktoré pre ne táto existencia pripravuje. (125, 59-60)

49. Keďže som váš Otec, musím nevyhnutne súcitiť s tým, čo cítia deti. Len tak pochopíte, že – zatiaľ čo každý z vás trpí a cíti svoju vlastnú bolesť – Božský Duch súcití s bolesťou všetkých svojich detí.

50. Ako dôkaz tejto pravdy som prišiel na svet, aby som sa stal človekom a niesol kríž, ktorý predstavoval všetku bolesť a všetky hriechy sveta. Ale ak som ako človek niesol na svojich pleciach bremeno vašich nedokonalostí a cítil všetku vašu bolesť – mohol by som sa potom ako Boh ukázať necitlivý voči utrpeniu svojich detí? (219, 11-12)

Božie odpustenie, milosť a zľutovanie

51. Ja som jediný, kto pozná osud všetkých, jediný, kto pozná cestu, ktorú ste prešli a ktorú ešte musíte prejsť. Ja som ten, kto rozumie vašim utrpeniam a vašim radostiam. Viem, ako ďaleko ste putovali, aby ste našli pravdu a spravodlivosť. Je to moje milosrdenstvo, ktoré prijíma úzkostný volanie toho, kto ma vo svojom vnútri prosí o odpustenie svojich previnení.

52. A ako Otec splním každú úpenlivú prosbu, zberám vaše slzy, uzdravujem vaše neduhy, dávam vám pocítiť, že vám je odpustené a že ste zbavení svojich hanebných škvŕn, aby ste mohli premeniť svoj život.

53. Aj ja som jediný, kto vám môže odpustiť urážky, ktoré mi spôsobujete vy, ktorí ste moji synovia a dcéry. (245, 39-41)

54. V tomto čase vás moje slovo opäť osvecuje. Chcem v hojnosti vyliať svoju milosť, aby ste boli čistí a milí. Ale ak opäť upadnete do hriechu, uvedomte si, ľud, že to nie som Ja, kto vás odstraňuje z môjho lona, ale že ste to vy, ktorí sa vzdiaľujete odo Mňa, hoci to nie je moja vôľa. Ale moje odpustenie a moja láska sú ako otvorené brány, aby prijali každého, kto sa chce s pokáním vrátiť ku Mne. (283, 69)

55. V láske, s ktorou vám odpúšťam a napravujem vás, sa vám zjavujem. Keď ste žili podľa svojej vôle a pritom neustále zraňovali Otca, neprerušil som niť toho hriešneho bytia, neodoprel som vám ani vzduch, ani chlieb; nenechal som vás v bolesti, ani som neprehliadol vaše náreky. A príroda vás naďalej obklopovala svojou plodnosťou, svojím svetlom a svojimi požehnaniami. Tak sa zjavujem ľuďom a odhaľujem sa im. Nikto na zemi vás nemôže milovať takouto láskou a nikto vám nemôže odpustiť tak, ako to robím ja.

56. Vaša duša je semienko, o ktoré sa od vekov starám a zdokonaľujem ho, kým neprinesie najkrajšie kvety a najdokonalejšie plody. Ako by som vás mohol nechať zahynúť alebo vydávať napospas násilnosti búrky? Ako by som vás mohol opustiť na vašej ceste, keď som predsa jediný, kto pozná osud všetkých stvorení? (242, 31-33)

57. Vy, ktorí kráčate po scestiach: som pripravený vás prijať a dať vám svoju silu a svoje svetlo, ak ma zavoláte. Nezáleží na tom, či na svojom tele a duši nesiete stopy veľkých hriešnikov. Dosiahnem, aby ste požehnali tých, ktorí vás urazili, a aby ste požehnali Boha, lebo On považoval ten zázrak vo vás za

možný. Potom začnete vo svojom srdci cítiť Kristovu lásku.
58. Niektorí si pri počutí týchto slov pomyslia: Ako je možné, že veľkí hriešnici môžu prijať túto milosť rovnako ako spravodliví, ktorí ju majú pre svoje zásluhy?
59. Ó ľudia, ľudia, ktorí nevidíte ďalej ako vaše oči! Svoje milosti som vám vždy udeľoval z milosti, ešte skôr, ako ste si ich zaslúžili.
60. Odpovedám tak na čistú myšlienku, ako aj na smutnú sťažnosť toho, kto sa ku Mne približuje poškvrnený, vždy keď sa z neho – kvôli jeho nedostatku lásky k blížnym – vytrhne aj len najmenšia iskra pokory alebo poznania.
61. Som obhajcom slabých, ktorí vo svojej veľkej neschopnosti a nevedomosti ronia slzy. Som Božská nádej, ktorá volá a utešuje plačúcich; som dobrotivý Ježiš, ktorý nežne hladí toho, kto stoná vo svojej bolesti a v svojom pokání.
62. Som váš Spasiteľ, váš Vykupiteľ; som pravda zrozumiteľná pre človeka. (248, 18-21)

Kapitola 23 – Božie inšpirácie a zjavenia

Božské inšpirácie

1. Učeníci: Keď k vám prichádza moje slovo a vy mu nerozumiete, pochybujete o ňom. Ale ja vám hovorím: Ak vás trápi neistota, uchýľte sa do samoty polí a tam, uprostred prírody, kde máte za svedkov len voľnú krajinu, hory a oblohu, opýtajte sa svojho Majstra ešte raz. Ponorte sa do jeho slova a čoskoro vás dosiahne jeho láskyplná odpoveď. Potom sa budete cítiť povznesení, inšpirovaní a naplnení neznámou duchovnou blaženosťou.
2. Takýmto spôsobom už nebudete ľuďmi s malou vierou, lebo viete, že každé Božie slovo obsahuje pravdu, že však, aby ste ju pochopili, musíte do neho vstúpiť s úctou a čistou mysľou, lebo je to svätyňa.
3. Vždy, keď budete pripravení a budete chcieť niečo vedieť, vaša túžba po svetle pritiahne Božie svetlo. Koľkokrát som vám už povedal: Choďte do horskej samoty a tam mi povedzte svoje starosti, utrpenia a núdze.
4. Ježiš vás tieto lekcie naučil v „Druhom čase“ svojím príkladom. Spomeňte si na môj príklad, keď som sa stiahol do púšte, aby som sa modlil, skôr než som začal svoje kazateľské pôsobenie. Spomeňte si, že v posledných dňoch môjho pobytu medzi ľuďmi, ešte skôr než som šiel do synagógy, aby som sa modlil, vyhľadal som samotu hája na Olivovej hore, aby som hovoril s Otcom.
5. Príroda je chrámom Stvoriteľa, kde sa všetko dvíha k Nemu, aby Ho uctievalo. Tam môžete priamo a nefalšovane prijímať vyžarovanie vášho Otca. Tam, ďaleko od ľudského egoizmu a materializmu, pocítite, ako do vášho srdca prenikajú múdre inšpirácie, ktoré vás podnecujú k tomu, aby ste na

svojej ceste konali dobro. (169, 28-31)

6. Musíte byť bdelí, učeníci, lebo k vám nebudem hovoriť len prostredníctvom tohto hlasu, ale prejavi sa vašej duši aj v okamihoch, keď vaše telo spí. Naučím vás, ako sa pripraviť na spánok a odpútať svoju dušu od pozemského, aby sa povzniesla do sfér svetla, kde prijme proroctvo, ktorým osvetlí svoju cestu, aby potom odovzdala svoje posolstvo rozumu. (100, 30)

7. Nikdy som nebol ďaleko od vás, ako ste si niekedy mysleli, ani mi vaše utrpenia neboli nikdy ľahostajné, ani som nebol hluchý k vašim volaniam. Stalo sa toto: nesnažili ste sa zdokonaľovať svoje vyššie zmysly a očakávali ste, že ma vnímate zmyslami tela. Ale hovorím vám, že čas, keď som to ľuďom dopriaval, je už veľmi dávno za nami.

8. Keby ste sa aspoň trochu snažili rozvinúť niektoré zo svojich duchovných schopností, ako je vnútorné povznesenie prostredníctvom duchovnej kontemplácie, modlitby, predtuchy, prorockého sna alebo duchovného videnia — uisťujem vás, že prostredníctvom každej z nich by ste sa spojili so Mnou a tým pádom by ste dostali odpoveď na svoje otázky a božskú inšpiráciu vo svojich myšlienkach.

9. Som vždy pripravený s vami hovoriť, vždy očakávam vaše povznesenie a duchovnú pripravenosť, aby som vám vyhovel a priniesol vám radosť tým, že sa vám zjavím vo vašom duchu. Na to stačí len to, aby ste sa s najväčšou úprimnosťou pripravili na získanie tejto milosti. (324, 52–54)

10. Opýtajte sa svojich učených a ak sú úprimní, povedia vám, že prosili Boha o inšpiráciu. Daroval by som im viac inšpirácie, keby ma o to prosili s väčšou láskou k svojim blížnym a s menšou márnosťou voči sebe samým.

11. Veru, hovorím vám: Všetko, čo ste nazhromaždili na skutočnom poznaní, pochádza odo Mňa. Všetko, čo ľudia majú čistého a vznešeného, využijem v tomto čase vo váš prospech, lebo na to som vám to udelil. (17, 59-60)

12. Teraz je čas, keď môj Duch neprestajne hovorí k duchu, duši, rozumu a srdcu ľudí. Môj hlas sa dostáva k ľuďom prostredníctvom myšlienok a skúšok, prostredníctvom ktorých mnohí z vlastnej vôle prebúdzajú k pravde, keďže tí, ktorí ich vedú alebo poučujú, spia a chcú, aby sa svet nikdy neprebudil. (306, 63)

13. V „Tretom čase“ som jasnosťou svojich prejavov uskutočnil to, čo je pre ľudí nemožné: zjavil som sa prostredníctvom ľudského rozumu.

14. Pochopte ma, učeníci, lebo v dialógu z duše k duši, ktorý vás čaká, budete navždy cítiť moju prítomnosť. Ak sa viete pripraviť, už mi nebudete hovoriť: „Pane, prečo neprichádzaš? Prečo nevidíš moju bolesť?“ Už ku mne tak nebudete hovoriť. Veru, učeníci, hovorím vám,

kto ku Mne takto hovorí, dá hmatateľný dôkaz svojej nevedomosti a nepripravenosti.
15. Nechcem vidieť svojich učeníkov oddelených odo mňa, chcem, aby ste mi vo svojom duchu povedali: „Majster, si medzi nami, náš duch ťa cíti, tvoja múdrosť je zdrojom mojej inšpirácie.“ Toto je skutočné vyznanie, ktoré chcem od vás počuť. (316, 54)

Prispôsobenie božských zjavení ľudskému chápaniu

16. Na to, aby ste zjavili Božstvo, sú vaše jazyky príliš obmedzené; preto som k vám musel vo všetkých dobách hovoriť v podobenstvách, v obrazových prirovnaniach ; ale teraz vidíte, že — hoci som k vám takto hovoril — ste ma málo pochopili, lebo vám chýbala potrebná vôľa, aby ste moje zjavenia preskúmali. (14, 50)
17. V každom veku ste ma očakávali, a predsa – kedykoľvek som bol medzi vami, nepoznali ste ma pre svoj nedostatok prípravy a duchovnosti. Hovorím vám: Akúkoľvek podobu si moja prítomnosť oblieka, vždy bude obsahovať pravdu a božskú životnú esenciu.
18. Povedal som vám, že som používal rôzne podoby, aby som sa zjavil svetu. Neboli to však masky, ktoré by vám skrývali môjho Ducha, ale slúžili na to, aby ma zľudštili, obmedzili a tak ma urobili počuteľným a hmatateľným pre ľudí.
19. Teraz vám hovorím, že skôr, než vynesiete svoj rozsudok, mali by ste najprv počúvať tento hlas, až kým nenastane okamih vášho presvedčenia alebo osvietenia, keď sa v duši rozjasní. (97, 11-12)
20. Pokiaľ ľudia zotrvávajú vo svojej slepote a nevedomosti, budú príčinou toho, že Boh, ktorý je predovšetkým Otcom, sa voči svojim deťom musí zľudštiť, obmedziť a zmenšiť, aby mohol byť pochopený. Kedy mi dovolíte, aby som sa pred vami ukázal v sláve, v akej ma máte vidieť?
21. Musíte byť veľkí, aby ste si mohli predstaviť moju veľkosť, a preto prichádzam znova a znova, aby som vám dal duchovnú veľkosť, aby ste mohli zažiť nekonečnú radosť z toho, že spoznáte svojho Otca, pocítite jeho lásku, počujete božský koncert, ktorý znie nad vami. (99, 26-27)
22. Vonkajšou časťou toho zjavenia Otca na Sinaji bol kameň, ktorý slúžil ako prostriedok na vtlačenie Božieho zákona do neho.
23. Vonkajšou časťou Božieho zjavovania sa ľuďom prostredníctvom Ježiša bol telesný obal, ľudská podoba Krista.
24. V dnešnej dobe bola vonkajšou časťou môjho zvestovania hlas, a preto táto forma zjavenia, rovnako ako v minulosti, musí skončiť.
25. Pochopte, že ste deťmi duchovného národa, ktorý sa nemá živiť formami, ale podstatou. Ak správne pochopíte moje slovo, už nikdy neupadnete do modlárstva,

ani sa nebudete držať vonkajších kultových úkonov, obradov, pominuteľného, lebo budete vždy túžiť po podstatnom, po večnom. (224, 69-71)

Rôzne druhy Božích zjavení

26. Ľudstvo by rado privítalo príchod nového Mesiáša, ktorý by ho zachránil z priepasti, alebo by aspoň chcelo počuť Boží hlas ako ľudský hlas, ktorý znie vo vzduchu. Ale hovorím vám, stačilo by trochu pozorovať alebo sústrediť svoju dušu v meditácii, aby ste jej dali citlivosť, a už by ste počuli, ako k vám všetko hovorí. Ak sa vám zdá nemožné, že kamene hovoria, hovorím vám, že nielen kamene, ale všetko, čo vás obklopuje, k vám hovorí váš Stvoriteľ, aby ste sa prebudili zo svojich snov o veľkosti, pýche a materializme. (61, 49)

27. Osvietení ľudia minulých čias vždy videli žiaru svetla, vždy počuli moje slovo. Proroci, inšpirovaní, predchodcovia, zakladatelia učení s vysokou duchovnosťou svedčili, že počuli hlasy, ktoré sa zdali prichádzať z oblakov, z hôr, z vetra alebo z nejakého miesta, ktoré nedokázali presne určiť; že počuli hlas Boží, akoby vychádzal z ohnivých jazykov a tajomných ozvien. Mnohí počuli, videli a cítili prostredníctvom svojich zmyslov, iní prostredníctvom svojich duchovných vlastností; to isté sa deje v tejto dobe.

28. Veru, hovorím vám: Tí, ktorí prijímali moje posolstvá svojimi telesnými zmyslami, duchovne interpretovali božskú inšpiráciu, a to podľa svojej telesnej a duchovnej pripravenosti, podľa doby, v ktorej boli na svete, tak ako sa to deje teraz u ľudských nástrojov, ktorých nazývate „nositeľmi hlasu“ alebo „nositeľmi darov“. Musím vám však povedať, že v minulosti rovnako ako v súčasnosti pridávali k čistote božských zjavení svoje vlastné predstavy alebo tie, ktoré prevládali v ich okolí, a vedome či nevedome menili čistotu a neobmedzenú podstatu pravdy, ktorá je v skutočnosti láskou vo svojich najvyšších zjaveniach.

29. Duchovné vibrácie a inšpirácie boli v nich a tak „prví“, ako aj „poslední“ svedčili a budú svedčiť o tejto inšpirácii, ktorá prišla k ich duchu, takmer vždy bez toho, aby vedeli ako, rovnako ako sa to deje dnes u mnohých a ako sa to zajtra stane u ďalších.

30. Slová, výklady a spôsob konania sú podmienené ľuďmi a dobami, v ktorých žijú, ale nad tým všetkým stojí najvyššia pravda. (16, 11-14)

31. Čas od času je potrebné, aby sa môj Duch zjavil nejakým spôsobom, ktorý je prístupný a zrozumiteľný pre vaše chápanie. Táto potreba hovoriť k vám má svoj pôvod vo vašej neposlušnosti voči môjmu zákonu, vo vašom odklone od pravej cesty.

32. Človek je vďaka slobode vôle, ktorou disponuje, najvzpurnejším stvorením v stvorení. Dodnes sa

nechcel podriadiť pokynom svedomia.

33. Moje slovo chce jedných zadržať, iným dať orientáciu, všetkých posilniť v pravde a zachrániť vás z priepastí.

34. Neberte si k srdcu spôsob, akým sa teraz zjavujem, ktorý je taký odlišný od toho v „Druhom čase“. Vezmite na vedomie, že som nikdy nepoužil dvakrát tú istú formu, lebo to by znamenalo nechať vás zotrvávať pri tom istom poučení, a ja prichádzam vždy, aby som vás naučil nové lekcie a pomohol vám urobiť nové kroky. (283, 39-42)

35. Moje slovo sa zjavuje mnohými spôsobmi: prostredníctvom svedomia, prostredníctvom skúšok, ktoré o Mne hovoria, prostredníctvom prírodných síl alebo prostredníctvom mojich duchovných detí. Moje slovo je univerzálne. Každý, kto sa pripraví, počuje môj hlas. (264, 48)

Potreba božských zjavení

36. Moje božské poučenie nie je určené len pre ducha – nie, musí osloviť aj ľudské srdce, aby sa duchovná i telesná časť bytia zosúladili.

37. Božie slovo je určené na osvietenie rozumu a na citlivé vnímanie ľudského srdca, a životná esencia obsiahnutá v tomto slove je určená na výživu a povznesenie duše.

38. Aby bol život človeka úplný, potrebuje nevyhnutne duchovný chlieb, rovnako ako pracuje a namáha sa pre hmotnú potravu.

39. „Človek nežije len z chleba,“ povedal som vám v „Druhom čase“; moje slovo platí aj naďalej, lebo ľudia sa nikdy nebudú môcť vzdať duchovnej potravy bez toho, aby ich na zemi postihli choroby, bolesť, temnota, nešťastia, bieda a smrť.

40. Materialisti by mohli namietať, že ľudia už žijú len z toho, čo im poskytuje zem a príroda, bez toho, aby museli usilovať o niečo duchovné, čo ich živí a posilňuje počas ich životnej cesty. Ale musím vám povedať, že to nie je dokonalý a naplnený život, ale existencia, ktorej chýba to podstatné, akým je duchovno. (326, 58-62)

41. Vždy som sa človeku zjavoval jednoduchým spôsobom, aby ma mohol pochopiť, vždy som to robil v rámci chápavosti vášho rozumu a vášho srdca. Zostúpil som k vám, aby som vám dal príklad pokory, keď som sa sklonil k vášmu ubohému životu, aby som vás pozdvihol k lepšiemu životu. (226, 54)

42. Tu sa naplnilo slovo, ktoré som vám dal, keď Ježiš v „Druhom čase“ ďakoval svojmu Otcovi, že skryl svoju múdrosť pred učenými a vzdelanými, ale dal ju a zjavil pokorným.

43. Áno, môj ľud, lebo tí, ktorých nazývate učenými, sa nadúvajú a chcú utláčať prostý ľud tým, že ho učia len to, čo považujú za omrvinky chleba, ktoré odo mňa dostali.

44. Chudobní naopak, „malí ľudia“, ktorí dôkladne poznajú ťažkosti, ktoré so sebou prináša život, a aj s tým spojené strádania – keď raz môžu niečo nazvať svojím, majú pocit, že je to pre nich príliš veľa, a preto sa o to delia s ostatnými.
45. Teraz ešte dodám: Ak sa chamtivý stane štedrým a pyšný pokorným, okamžite sa stanú účastníkmi všetkého, čo mám pripravené pre toho, kto vie žiť cnostne. Lebo moja láska nie je stranícka, je všezahrňujúca, je pre všetky moje deti. (250, 17)

Nekonečnosť božských zjavení

46. Toto poučenie, ktoré má osvetliť Tretí vek, nie je moje posledné. Duchovno nemá konca. Môj zákon žiari ako božské slnko vo všetkých svedomiach. Stagnácia a úpadok sú vlastné len ľudským bytostiam a sú vždy dôsledkom nerestí, slabostí alebo nevázanosti vášní.
47. Keď ľudstvo raz založí svoj život na duchovných základoch a bude v sebe niesť ideál večnosti, ktorý vám inšpiruje moje učenie, nájde cestu pokroku a dokonalosti a už nikdy sa neodkloní od cesty svojho vzostupného vývoja. (112, 18)
48. Ak si myslíte, že som vám až teraz odhalil niečo o duchovnom živote, ste vo veľkom omyle; lebo vám ešte raz hovorím: Božské poučenie začalo, keď sa narodil prvý človek, a nepreháňam, keď vám hovorím, že moje poučenie začalo so stvorením duchov, ešte skôr, ako bol svet. (289, 18)
49. Keď ľudia ešte verili, že existuje len to, čo dokázali objaviť svojimi očami, a sami nepoznali podobu sveta, v ktorom žili, predstavovali si Boha, ktorý bol obmedzený na to, čo poznali ich oči.
50. Ale v miere, ako ich rozum postupne odhaľoval jedno tajomstvo za druhým, vesmír sa pred ich očami stále viac rozširoval a veľkosť a všemocnosť Boha pre udivenú inteligenciu človeka stále viac rástla.
51. Preto som vám v tomto čase musel dať poučenie, ktoré je v súlade s vaším vývojom.
52. Ale pýtam sa vás: Obsahuje moje zjavenie hmotné vedomosti? Nie, vedomosti, ktoré vás učím, sa týkajú bytia za hranicami prírody, ktorú vidíte a ktorú už tak dlho skúmate. Moje zjavenie ukazuje cestu, ktorá vedie ducha na úroveň života, z ktorej môže všetko objavovať, spoznávať a chápať.
53. Zdá sa vám nemožné alebo aspoň podivné, že sa Boh duchovne zjavuje ľuďom – že sa duchovný svet zjavuje a prejavuje vo vašom živote – že sa vám zjavujú neznáme svety a sféry? Chcete snáď, aby vaše poznanie zostalo na mieste a aby vám Otec už nikdy nezjavil viac, než čo vám už zjavil?
54. Nebuďte slepí veriaci a nekladte svojmu duchu žiadne hranice poznania!
55. Dnes môžete duchovné učenie popierať, bojovať proti nemu a

prenasledovať ho; ale ja viem, že zajtra sa skloníte pred pravdou.
56. Každé božské zjavenie bolo pri svojom zrode bojkotované a odmietané; napokon sa však toto svetlo presadilo.
57. Aj pri vedeckých objavoch sa ľudstvo prejavilo ako neveriace; napokon sa však muselo podriadiť realite. (275, 64-70)
58. Keď sa z srdca ľudstva vznesie chrám Ducha Svätého do nekonečna, v ich strede sa objavia nové zjavenia, ktoré budú o to väčšie, čím viac sa duše budú vyvíjať nahor. (242, 62)
59. Ako môžete predpokladať, že – keď som zostúpil k vám – by som mohol zanedbávať iné národy, keď ste predsa všetci moji deti? Myslíte si, že je niekto vzdialený alebo mimo Mňa, hoci môj Duch je univerzálny a zahŕňa všetko stvorené?
60. Všetko žije a živí sa zo Mňa. Preto môj Všeobecný lúč zostúpil na celú zemeguľu a Duch prijal môj vplyv v tomto i v iných svetoch, lebo som prišiel, aby som zachránil všetky svoje deti. (176, 21)
61. Moje zjavenie prostredníctvom hlasovateľov má byť podľa mojej vôle len dočasné, krátkou etapou prípravy, ktorá má slúžiť tomuto národu ako norma, zákon a základ, aby svedčil o tejto pravde a šíril ju a aby svetu oznámil prítomnosť „Tretieho času“.
62. Tak ako bolo určené, že moje zjavovanie prostredníctvom ľudského rozumu bude pominuteľné ako blesk, tak bolo tiež predurčené, že len niektoré skupiny ľudí budú povolané, aby boli prítomné pri tomto zjavení a prijali toto posolstvo.
63. Rozhovor z duše k duši však osloví celé ľudstvo bez časového obmedzenia, lebo táto forma hľadania Mňa, prijímania Mňa, modlenia sa k Mne, počúvania Mňa a vnímania Mňa platí na veky vekov. (284, 41-43)

Zjavenie Božej prítomnosti v človeku

64. Chcem z vás urobiť svojich učeníkov, aby ste sa naučili vnímať ma ako deti, ktoré sú z môjho Ducha. Prečo by ste nemali cítiť moju prítomnosť vo vás, keď predsa pozostávate z mojej vlastnej podstaty, ste súčasťou mňa?
65. Necítite ma, lebo si to neuvedomujete, lebo vám chýba duchovnosť a príprava, a hoci prijímate toľko znamení a citových vnemov, pripisujete ich materiálnym príčinám. Preto vám hovorím, že hoci som s vami, nevnímate moju prítomnosť.
66. Teraz vám hovorím: Nie je snáď prirodzené, že ma cítite vo svojej podstate, keďže ste súčasťou Mňa? Nie je – vzhľadom na to – správne, aby sa váš duch nakoniec spojil s mojím? Odhaľujem vám skutočnú veľkosť, ktorá by mala byť prítomná v každom človeku; lebo ste zblúdili a v túžbe byť veľkí na zemi ste sa duchovne zmenšili! (331, 25-26)
67. Už nechcem, aby ste Mi hovorili: „Pane, prečo si ďaleko odo

mňa, prečo ma nepočuješ, prečo sa cítim osamelý na ceste životom?“
68. Milovaný ľud: Nikdy sa nevzdiaľujem od svojich detí, ste to vy, ktorí sa vzdiaľujete odo mňa, lebo vám chýbala viera a sami ste ma odmietli a zatvorili mi dvere svojich sŕdc. (336, 60)
69. Nechcem, aby ste ma cítili ako vzdialeného; lebo som vám povedal, že ma všetci budete cítiť vďaka svojej duchovnosti, budete ma vnímať bezprostredne. Váš duch bude počuť môj hlas a duchovne uvidíte moju prítomnosť. Tak chcem vidieť váš duch navždy zjednotený s mojím; lebo to je moja vôľa. (342, 57)

VI. Stvorenie

Kapitola 24 – Duchovné a hmotné stvorenie

Stvorenie duchovných bytostí

1. Ešte skôr, než vznikli svety, skôr než všetky stvorenia a hmota ožili, už existoval môj Božský Duch. Avšak ako Jednota všetkého som vo svojom vnútri cítil nezmieriteľnú prázdnotu, lebo som bol ako kráľ bez poddaných, ako majster bez žiakov. Z tohto dôvodu som sa rozhodol stvoriť bytosti podobné mne, ktorým by som venoval celý svoj život, ktoré by som miloval tak hlboko a úprimne, že by som – keby na to prišiel čas – neváhal obetovať im svoju krv na kríži.
2. Neurazte sa, keď vám poviem, že som vás miloval ešte skôr, ako ste existovali. Áno, milované deti! (345, 20-21)
3. Božský Duch bol plný lásky, hoci existoval sám. Ešte nebolo stvorené nič, okolo Božskej bytosti nebolo nič, a predsa miloval a cítil sa ako Otec.
4. Koho miloval? Ako otca sa cítil? Boli to všetky bytosti a všetky stvorenia, ktoré z Neho vzišli a ktorých sila spočívala skrytá v Jeho Duchu. V tom Duchu boli všetky vedy, všetky prírodné sily, všetky bytosti, všetky základy stvorenia. On bol večnosťou a časom. V ňom bola minulosť, prítomnosť a budúcnosť ešte skôr, ako svety a bytosti ožili.
5. Táto božská inšpirácia sa stala skutočnosťou pod nekonečnou silou božskej lásky a život začal. (150, 76 79) 6. Aby sa Boh mohol nazývať Otcom, nechal zo svojho lona vziť duchov – stvorenia, ktoré sa Mu podobali vo svojich božských vlastnostiach. To bol váš pôvod, tak ste vznikli k duchovnému životu. (345, 22)
7. Dôvodom vášho stvorenia bola láska, božská túžba zdieľať svoju moc s niekým; a dôvodom, prečo som vás obdaril slobodnou vôľou, bola rovnako láska. Chcel som sa cítiť milovaný svojimi deťmi – nie na základe zákona, ale zo spontánneho pocitu, ktorý mal voľne vyvierať z vašej duše. (31, 53)

8. Každý duch vznikol z čistej myšlienky Božstva; preto sú duchovia dokonalým dielom Stvoriteľa. (236, 16)

Pôsobenie veľkých duchov v diele stvorenia

9. Eliáš je veľký duch, ktorý je po pravici Boha a ktorý sa vo svojej pokore nazýva Božím služobníkom; prostredníctvom neho a iných veľkých duchov pohybujem duchovným vesmírom a vykonávam veľké a vznešené rozhodnutia. Áno, moji učeníci, mám k dispozícii zástupy veľkých duchov, ktorí vládnu stvoreniu. (345, 9)

Božie myšlienky o predurčení

10. Počúvajte, učeníci: Skôr, než ste vstúpili do života, Ja som už existoval a vo mojom Duchu bol skrytý ten váš. Ale nechcel som z vás urobiť dedičov môjho kráľovstva bez toho, aby ste si to zaslúžili, ani aby ste vlastnili to, čo existuje, bez toho, aby ste vedeli, kto vás stvoril; ani som nechcel, aby ste odo mňa odišli bez smeru, bez cieľa a bez ideálov.

11. Preto som vám dal Ducha, aby vám slúžil ako vodca. Udelil som vám slobodnú vôľu, aby vaše skutky mali pre mňa skutočnú hodnotu. Dal som vám dušu, aby sa vždy túžila povzniesť k svetlu a čistote. Dal som vám telo, aby ste prostredníctvom srdca mali cit pre dobro a pre krásu a aby vám slúžilo ako skúšobný kameň, ako neustála skúška a tiež ako nástroj na život v hmotnom svete. (35, 48-49)

Stvorenie hmotných svetov pre duchovné bytosti

12. Keď sa priestor po prvýkrát rozžiaril prítomnosťou duchov, títo – keďže boli ešte neistí a koktaví ako malé deti a nemali ani vývoj, ani silu zdržiavať sa na miestach vysokej duchovnosti – pocítili potrebu opory, oporného bodu, aby sa cítili silní; a tak im bola daná hmota a hmotný svet, a vo svojom novom stave nadobudli skúsenosti a poznatky. (35, 50)

13. Vesmír sa naplnil bytosťami a vo všetkých sa prejavila láska, moc a múdrosť Otca. Ako nevyčerpateľný prameň života bolo lono Pána od tej chvíle, keď nariadil, aby sa atómy spojili, aby vytvorili bytosti a telá a dali im podobu.

14. Najprv existoval duchovný život, najprv boli duchovné bytosti a až potom hmotná príroda.

15. Keďže bolo rozhodnuté, že mnohé duchovné bytosti majú prijať telesnú podobu, aby mohli žiť na hmotných svetoch, všetko bolo vopred pripravené, aby deti Pána našli všetko pripravené pre seba.

16. On zasypal cestu, ktorou budú musieť kráčať jeho deti, požehnaniami, zaplavil vesmír životom a naplnil krásami cestu človeka, do ktorého vložil božskú iskru: ducha, dušu, a tak ho stvoril z lásky, inteligencie, sily, vôle a vedomia. Všetko existujúce však

zahalil do svojej sily a ukázal mu jeho určenie. (150, 80-84)
17. Keď Otec stvoril svet a určil mu, aby bol miestom zmierenia, už vedel, že jeho deti na svojej ceste podľahnú slabostiam a prehreškom, že bude potrebný domov, aby urobili prvý krok k obnoveniu a zdokonaleniu. (250, 37)

Stvorenie človeka

18. Počúvajte: Boh, najvyššia bytosť, vás stvoril „na svoj obraz a podobu“ – nie pokiaľ ide o vašu hmotnú podobu, ale o schopnosti, ktorými je vybavený váš duch, podobné tým, aké má Otec.
19. Ako príjemné bolo pre vašu márnosť považovať sa za obraz Stvoriteľa. Považujete sa za najvyspelejšie stvorenia, ktoré Boh stvoril. Nachádzate sa však v ťažkom omyle, ak predpokladáte, že vesmír bol stvorený len pre vás. S akou nevedomosťou nazývate sami seba korunou stvorenia!
20. Pochopte, že ani Zem nebola stvorená len pre ľudí. Na nekonečnom rebríku božského stvorenia existuje nekonečné množstvo duší, ktoré sa vyvíjajú v naplnení Božieho zákona.
21. Ciele, ktoré zahŕňajú všetko a ktoré vy ako ľudia nedokážete pochopiť, aj keby ste chceli, sú veľké a dokonalé ako všetky zámery Otca. Ale veru, hovorím vám, nie ste ani najväčšími, ani najmenšími stvoreniami Pána.
22. Boli ste stvorení a v tom okamihu váš duch prijal život od Všemohúceho, ktorý v sebe niesol toľko vlastností, koľko bolo pre vás potrebné na splnenie náročnej úlohy vo večnosti. (17, 24-28)
23. Do duše človeka, ktorá je mojím majstrovským dielom, som vložil svoje Božské svetlo. Staral som sa o ňu s nekonečnou láskou, ako sa záhradník stará o rozmaznanú rastlinu vo svojej záhrade. Umiestnil som vás do tohto životného priestoru, kde vám k životu nič nechýba, aby ste spoznali Mňa a spoznali sami seba. Dal som vašej duši moc cítiť život v posmrtnom živote a vášmu telu zmysly, aby ste sa osviežili a zdokonalili. Odovzdal som vám tento svet, aby ste na ňom začali robiť svoje prvé kroky a na tejto ceste pokroku a zdokonaľovania sa spoznali dokonalosť môjho zákona, aby ste ma počas svojho života stále viac spoznávali a milovali a prostredníctvom svojich zásluh dosiahli mňa.
24. Udelil som vám dar slobodnej vôle a vybavil som vás svedomím. Prvé, aby ste sa voľne rozvíjali v rámci mojich zákonov, a druhé, aby ste vedeli rozlišovať dobro od zla, aby vám ako dokonalý sudca hovorilo, kedy plníte môj zákon alebo ho porušujete.
25. Svedomie je svetlo z môjho Božského Ducha, ktoré vás ani na okamih neopúšťa.
26. Ja som cesta, pravda a život, ja som mier a šťastie, večná sľub, že budete so mnou, a tiež naplnenie všetkých mojich slov. (22, 7-10)

Spomienka na raj

27. Prví ľudia – tí, ktorí boli praotcami ľudstva, si istý čas uchovávali dojem, ktorý si ich duša odniesla z „Duchovnej doliny“ – dojem krásy, pokoja a blaženosti, ktorý v nich pretrvával, pokiaľ sa v ich živote neobjavili telesné vášne a tiež boj o prežitie.

28. Musím vám však povedať, že duša týchto ľudí, hoci pochádzala zo sveta svetla, nepochádzala z najvyšších príbytkov – tých, do ktorých sa môžete dostať len zásluhami.

29. Napriek tomu bol stav nevinnosti, pokoja, blahobytu a zdravia, ktorý si tieto duše zachovali pri svojich prvých krokoch, nezabudnuteľným obdobím svetla, o ktorom svedčili svojim deťom a tie zase svojim potomkom.

30. Zmaterializovaný rozum ľudí, ktorý nepochopil skutočný zmysel tohto svedectva, nakoniec uveril, že raj, v ktorom žili prví ľudia, bol pozemským rajom, bez toho, aby pochopil, že to bol duševný stav týchto bytostí. (287, 12-13)

Povaha človeka

31. Duša a telo sú rôznej povahy, z nich sa skladá vaša bytosť a nad oboma stojí Duch. Prvá je dcérou svetla, druhá pochádza zo zeme, je hmotou. Obe sú zjednotené v jednej bytosti a bojujú proti sebe, vedené Duchom, v ktorom máte prítomnosť Boha. Tento boj prebieha nepretržite až dodnes; ale nakoniec duša a telo v harmónii splnia úlohu, ktorú môj zákon priraďuje každému z nich.

32. Dušu si môžete predstaviť aj tak, ako keby bola rastlinou, a telo ako zem. Duša, ktorá bola zasadená do hmoty, rastie, vzpriamuje sa, pričom sa živí skúškami a poučeniami, ktoré dostáva počas svojho ľudského života. (21, 40-41)

Jednota Stvoriteľa so stvorením

33. Duch Boží je ako nekonečne veľký strom, ktorého konáre sú svety a listy bytosti. Keďže je to ten istý rastlinný miazga, ktorý prúdi kmeňom do všetkých konárov a z nich do listov – neveríte, že existuje niečo večné a sväté, čo vás všetkých spája medzi sebou a zjednocuje vás so Stvoriteľom? (21, 38)

34. Môj Duch, ktorý je všezahrňujúci, existuje vo všetkom, čo som stvoril, či už v duchovnej alebo v hmotnej prírode. Vo všetkom je prítomné moje dielo a na všetkých úrovniach života svedčí o mojej dokonalosti.

35. Moje božské dielo zahŕňa všetko — od najväčších a najdokonalejších bytostí, ktoré sídlia po mojej pravici, až po sotva vnímané mikroorganizmy, rastliny alebo minerály, atómy alebo bunky, ktoré dávajú podobu všetkým stvoreniam.

36. Týmto vás opäť upozorňujem na dokonalosť všetkého, čo som stvoril – od hmotných bytostí až po duchov, ktorí už dosiahli dokonalosť. Toto je moje dielo. (302, 39)

37. Kto sa odchyľuje od duchovného zákona, ktorý je najvyšším zákonom, podlieha vláde podradných alebo hmotných zákonov, o ktorých ľudia vedia len málo. Kto však poslúcha najvyšší zákon a zostáva s ním v súlade, stojí nad všetkými poriadkami, ktoré nazývate prírodnými, a cíti a chápe viac ako ten, kto má len vedomosti, ktoré našiel vo vede alebo v náboženstvách.
38. Preto vás Ježiš ohromil skutkami, ktoré nazývate zázrakmi; spoznajte však učenie, ktoré vám dal z lásky. Pochopte, že v Božskom, ktoré rezonuje v celom stvorení, nie je nič nadprirodzené ani protirečivé. (24, 42-43)

Kapitola 25 – Príroda

Zákony prírody

1. Naučil som vás vnímať Boha ako Všetko-Jedného, ako zázrak bez hraníc pre vašu duchovnú predstavivosť, ako silu, ktorá spôsobuje pohyb a činnosť v celom vesmíre – ako život, ktorý sa prejavuje tak v najjednoduchšej rastline, ako aj v tých svetoch, ktoré sa po milióny pohybujú vo vesmíre, bez toho, aby ktorýkoľvek z nich porušil zákon, ktorý ich riadi.
2. Týmto zákonom som Ja, váš Boh, je to zákon neustáleho vývoja, ktorý človeka udivuje a otvára mu široké pole výskumu, ktoré mu umožňuje stále viac prenikať do tajomstiev prírody. (359, 74-75)
3. Pochopte, že zákon je cestou, ktorú vytyčil Najvyšší Stvoriteľ prostredníctvom svojej lásky, aby viedol každé zo svojich stvorení. Premýšľajte o živote, ktorý vás obklopuje, ktorý pozostáva z nekonečného množstva základných látok a organizmov, a nakoniec zistíte, že každé telo a každá bytosť sa pohybuje po ceste alebo dráhe, ktorú zdanlivo riadi cudzia a tajomná sila. Táto sila je zákon, ktorý Boh vydal pre každé zo svojich stvorení.
4. Ak budete skúmať tieto významné procesy, nakoniec dospejete k poznaniu, že v skutočnosti všetko žije, pohybuje sa a rastie pod najvyšším príkazom. (15, 4)

Božia prítomnosť v prírode

5. Hľadajte ma vo všetkých dielach, ktoré som vykonal, a nájdete ma všade. Snažte sa ma počuť a budete ma počuť v mocnom hlase, ktorý vychádza zo všetkého stvoreného; lebo mi nerobí žiadne ťažkosti vyjadriť sa prostredníctvom bytostí stvorenia.
6. Prejavujem sa tak v hviezde, v besnení búrky, ako aj v príjemnom svetle úsvitu. Nechávam zaznieť svoj hlas v melódickom speve vtáka, rovnako ako sa prejavujem aj vo vôni kvetov. A každá z mojich foriem prejavu, každý aspekt, každé dielo k vám hovorí o láske, o naplnení

zákonov spravodlivosti, múdrosti, večnosti v duchovnom. (170, 64)

Príroda, Božie stvorenie a podobenstvo o duchovnom

7. Mnohí si urobili z prírody svojho boha tým, že ju zbožštili ako tvorivý zdroj všetkého, čo existuje. Ale veru, hovorím vám, táto príroda, z ktorej lona vzišli všetky bytosti – hmotné sily a prírodné ríše, ktoré vás obklopujú – nie je stvoriteľkou; bola predtým naplánovaná a stvorená božským Stvoriteľom. Nie je ani príčinou, ani dôvodom života. Ja sám, váš Pán, som počiatok a koniec, Alfa a Omega. (26, 26)

8. Všetko, čo vás v tomto živote obklopuje a zahŕňa, je odrazom večného života, je to hlboké učenie, ktoré je vysvetlené prostredníctvom hmotných foriem a predmetov, aby bolo možné ho pochopiť.

9. Ešte ste neprenikli k podstate tohto úžasného učenia a človek sa opäť mýlil, lebo chápal život, ktorý vedie na zemi, ako keby bol večnosťou. Spokojil sa s tým, že sa zaoberal vonkajšími prejavmi, a pohŕdal všetkým, čo obsahuje božské zjavenie – tým, čo je v ňom podstatou a pravdou, ktoré sú prítomné v celom stvorení. (184, 31-32)

10. Nechcem vám nič zatajovať z toho, čo som vložil do prírody pre vaše zachovanie, zdravie, výživu, blaho a radosť mojich detí.

11. Naopak, hovorím vám: Tak ako vám ponúkam chlieb Ducha a pozývam vás, aby ste vdychovali božské esencie a osviežovali sa duchovnými vôňami, takisto nemáte ignorovať ani sa vzďaľovať od toho, čo vám príroda poskytuje; lebo tak dosiahnete harmóniu, zdravie, energiu a tým aj správne naplnenie zákonov života. (210, 22)

12. Bytosť bez rozumu vedie inštinkt, ktorý je jej vnútorným hlasom, jej pánom, jej vodcom. Je ako svetlo, ktoré pochádza od jej matky, prírody, a osvetľuje jej cestu, ktorú musí v živote prejsť – aj táto cesta je cestou nebezpečenstiev a rizík.

13. Berte si príklad z harmónie, v akej žije každý druh, z činnosti tých, ktorí sú usilovní. Vezmite si k srdcu príklady vernosti alebo vďačnosti. Sú to príklady, ktoré obsahujú božskú múdrosť, lebo pochádzajú od mojich stvorení, ktoré takisto vzišli zo Mňa, aby vás obklopovali a sprevádzali vo vašom svete, aby mali účasť na tom, čo som vložil do zeme. (320, 34; 37)

Moc Božích detí nad prírodou

14. Sily prírody vám budú poslúchať, ak budete plniť môj zákon a budete ma o to prosiť pre dobro svojich blížnych. (18, 47)

15. Neučil som vás snáď, že aj rozpútané sily prírody dokážu počuť vašu modlitbu a upokojiť sa? Ak poslúchajú môj hlas – prečo by potom nemali poslúchať aj hlas detí Pánových, ak sa na to pripravili? (39, 10)

16. Dal som Duchu moc nad hmotou, aby zo skúšok vyšiel víťazne a dosiahol konečný cieľ

cesty. Boj však bude veľký; lebo odkedy človek na svete vytvoril jediné kráľovstvo, v ktoré verí, zničil harmóniu, ktorá má existovať medzi ním a všetkým, čo ho obklopuje. Zo svojho pyšného trónu by chcel všetko podriadiť moci svojej vedy a vnucovať svoju vôľu živlom a silám prírody. To sa mu však nepodarilo, lebo už dávno pretrhol putá priateľstva s duchovnými zákonmi.

17. Keď som teraz tomuto ľudu povedal, že prírodné sily mu môžu poslúchať, boli takí, ktorí tomu neverili, a hovorím vám, že majú dôvod na pochybnosti; lebo príroda nikdy nebude poslúchať tých, ktorí ju pohŕdajú, znesväcujú alebo sa jej vysmievajú. Kto však vie žiť v súlade so zákonmi ducha a hmoty – to znamená, kto žije v harmónii so všetkým, čo ho obklopuje, ten bude počas svojho života v súlade so svojím Stvoriteľom a získa právo na to, aby mu prvky prírody slúžili a poslúchali ho, ako to patrí každému dieťaťu, ktoré je poslušné svojmu otcovi, Stvoriteľovi všetkých vecí. (105, 39)

18. Neklamem ani nepreháňam, keď vám hovorím, že prírodné ríše počujú váš hlas a poslúchajú vás a rešpektujú vás.

19. História Izraela bola zapísaná ako svedectvo o mojej pravde a v nej môžete objaviť, ako bol Boží ľud znova a znova uznávaný a rešpektovaný silami a živlami prírody. Prečo by to nemalo platiť aj pre vás?

20. Myslíte si snáď, že sa moja moc alebo moja láska k ľudstvu v priebehu času zmenili? Nie, vy zástupy, ktoré počúvate toto slovo, svetlo môjho Ducha vás zaplavuje, moja moc a moja láska sú večné a nemenné. (353, 64)

Človek a príroda

21. Ale musíte si dávať pozor, ó národy Zeme, lebo ak budete naďalej používať moje božské inšpirácie na to, aby ste vyzývali sily prírody — ak budete naďalej používať tie skromné vedomosti, ktoré máte, na zlo, dostanete bolestivú a prísnu odpoveď, keď to budete najmenej očakávať. Vyzývate vzduch, oheň, zem, vodu a všetky sily a už viete, aká bude vaša úroda, ak včas nezmeníte svoje konanie, aby ste mohli zastaviť sily prírody, ktoré ste svojou nerozvážnosťou rozpútali.

22. Upozorňujem vás, že sa chystáte naplniť mieru, ktorú vaša slobodná vôľa dovoľuje mojej spravodlivosti; príliš provokujete prírodu. A keďže ste malí, ktorí sa cítia veľkí, prichádza toto slovo, aby vás varovalo pred nebezpečenstvom, v ktorom sa nachádzate. (17, 60)

23. Povedal som vám, že žiadny list na strome sa nepohne bez mojej vôle, a teraz vám hovorím, že žiadny prvok prírody neposlúcha inú vôľu ako moju.

24. Hovorím vám tiež, že príroda môže byť pre ľudí tým, čím chcú, aby bola: matkou, ktorá hojne rozdáva požehnania, lásku a

potravu, alebo vyprahnutou púšťou, kde vládne hlad a smäd; učiteľ múdrych a nekonečných zjavení o živote, dobre, láske a večnosti, alebo neúprosný sudca tvárou v tvár neposlušnosti a zblúdeniam ľudí. Zneuctenia,

25. Môj otcovský hlas povedal prvým ľuďom, požehnávajúc ich: „Buďte plodní a množte sa a naplňte zem, podmaňte si ju a buďte pánmi nad rybami mora, nad vtákmi neba a nad všetkými tvormi, ktoré sa pohybujú po zemi.“

26. Áno, ľudstvo, stvoril som človeka, aby bol pánom a mal moc vo vzduchu, vo vodách, na celom pevnine a v prírodných ríšach stvorenia. Ale povedal som: „Pán“, lebo ľudia – v domnení, že svojou vedou ovládajú zem – sú otrokmi. Hoci si myslia, že ovládajú prvky prírody, stávajú sa obeťami svojej nezrelosti, svojej pýchy a nevedomosti.

27. Ľudská moc a veda si podmanili Zem, moria a vzdušný priestor; ale ich moc a sila nie sú v súlade s mocou a silou prírody, ktorá – ako prejav božskej lásky – je životom, múdrosťou, harmóniou a dokonalosťou. V dielach ľudí, v ich vede a moci sa prejavuje len pýcha, sebectvo, márnosť a zloba. (40, 26-30)

28. Uvedomujete si narušenú rovnováhu prírodných síl a najhlbšiu zmenu, ktorú utrpeli? Ste si vedomí toho, prečo vás sužujú ich rozpútané sily? Dôvodom je to, že ste narušili harmóniu, ktorá existuje medzi duchovným a hmotným životom, čím ste vyvolali ten chaos, v ktorom sa teraz topíte. Ale hneď ako bude ľudstvo poslušné zákonom, ktoré riadia život, všetko bude opäť mier, hojnosť a blaženosť. (108, 56)

29. Ako by mohli byť vaše skutky na zemi dokonalé, keď vidím, že ste v nepriateľstve s prvkami prírody, ktoré sú práve tými, z ktorých žijete?

30. Moje učenie vám nechce brániť v tom, aby ste využívali prvky a sily prírody, ale vyzýva vás a učí vás, aby ste ich používali na dobré účely.

31. Sily prírody vo vašich rukách sa môžu z priateľov a bratov stať sudcami, ktorí vás tvrdo potrestajú.

32. Už dávno nastal čas, aby ľudia zožali ovocie skúseností, aby už viac neprovokovali prírodné sily. Lebo so všetkou svojou vedou nebudú schopní ich zastaviť. (210, 43-46)

33. Strom vedy bude otrasený v dôsledku besnenia hurikánu a zhodí svoje plody na ľudstvo. Ale kto uvoľnil putá týchto živlov, ak nie človek?

34. Aj predchádzajúce ľudské bytosti síce spoznali bolesť, aby prebudili k realite, k svetlu svedomia a podriadili sa zákonu. Ale rozvinutý, vedomý a vzdelaný človek tejto doby – ako sa môže odvážiť znesvätiť strom života! (288, 28)

35. Tým, ktorí si myslia, že trestám ľudí tým, že na nich rozpútam prírodné sily, hovorím, že sa dopúšťajú veľkého omylu, ak tak uvažujú. Lebo príroda sa vyvíja a mení, a pri jej zmenách alebo

prechodoch vznikajú prevraty, ktoré vám spôsobujú utrpenie, ak neplníte môj zákon; vy to však pripisujete božským trestom.
36. V nich síce pôsobí moja spravodlivosť; avšak keby ste vy – bytosti obdarované božskou iskrou, ktorá osvecuje vašu dušu – žili v harmónii s prírodou, ktorá vás obklopuje, váš duch by vás povzniesol nad zmeny, nad silu prírodných živlov, a vy by ste netrpeli. (280, 16)
37. Čo iné je príroda ako veľké stvorenie? Áno, učeníci, stvorenie, ktoré sa tiež vyvíja, očisťuje, rozvíja a zdokonaľuje, aby mohlo vo svojom lone prijať ľudí zajtrajška.
38. Ako často ste nahnevaní na jej prirodzené prechodné javy na ceste k dosiahnutiu tej dokonalosti a považujete ich za Božie tresty, bez toho, aby ste si uvedomili, že aj vy sa spolu s prírodou a stvorením očisťujete, vyvíjate a smerujete k dokonalosti. (283, 57-58)

Kapitola 26 – Iné svety

Všeobecné svetlo Krista

1. Kedysi som vám povedal: „Ja som svetlo sveta“, lebo som hovoril ako človek a lebo ľudia nevedeli nič o tom, čo je za hranicami ich malého sveta. Teraz v duchu vám hovorím: Ja som Všeobecné Svetlo, ktoré osvecuje život všetkých svetov, nebies a príbytkov, ktoré osvecuje všetky bytosti a stvorenia a daruje im život. (308, 4)
2. Ja som Večný Sádzateľ. Ešte skôr, ako som prišiel na Zem a ľudia ma nazvali Ježišom, bol som už Sádzateľom, poznali ma už tí, ktorí boli za hranicami materializácie, omylu alebo nevedomosti — tí, ktorí obývali duchovné sféry a príbytky, ktoré vy ešte nepoznáte a nedokážete si ich ani predstaviť.
3. Z tých, ktorí ma poznali ešte predtým, ako som prišiel na Zem, som vám poslal mnohých, aby na svete vydávali svedectvo o mne, aby ohlasovali príchod Krista, lásky a „Slova“ Otca. Z nich boli niektorí prorokmi, iní boli prípravcami cesty a ďalší boli apoštolmi.
4. Tento svet nie je jediný, na ktorom zanechali moje kroky stopy. Vždy, keď bol potrebný Spasiteľ, bol som prítomný.
5. Musím vám však povedať, že na iných svetoch bol môj kríž a môj kalich odstránený obnovením a láskou vašich bratov a sestier, zatiaľ čo tu, na tomto svete, som po mnohých storočiach stále korunovaný tŕňmi , mučený na kríži vašich nedokonalostí a stále pijem kalich s žlčou a octom.
6. Keďže moje dielo lásky zahŕňa spásu pre celé ľudstvo, čakám na vás s nekonečnou trpezlivosťou a každému ľudskému bytosti som poskytol nielen jednu, ale mnoho príležitostí na jej vzostup, a po celé veky som čakal na prebudenie všetkých tých, ktorí upadli do hlbokej letargie. (211, 26–29)

7. Na rebríku k dokonalosti je mnoho stupňov; v „duchovnom údolí“ a v nekonečných vesmírnych priestoroch je mnoho svetov. Ale veru, hovorím vám, vždy som sa zjavoval všetkým a podľa duchovnej úrovne sveta, v ktorom sa nachádzajú, bolo medzi nimi moje zjavenie. (219, 34)

8. Kým ľudské bytosti diskutujú o mojej božskosti, mojej existencii a mojom učení, existujú svety, na ktorých som milovaný v dokonalosti.

9. V rovnakom čase, keď niektorí dosiahli najväčšiu duševnú čistotu, vaša planéta prežíva morálne a duchovne obdobie veľkej skazenosti. (217, 65-66)

Duchovné spojenie medzi svetmi

10. Moje Božské Svetlo žiari všade; kdekoľvek ma budete hľadať, nájdete moju prítomnosť.

11. Som Otec, ktorý pôsobí tak, aby medzi všetkými svojimi deťmi zavládla harmónia – tak medzi tými, ktorí obývajú Zem, ako aj medzi tými, ktorí žijú na iných svetoch.

12. Duchovná harmónia medzi všetkými bytosťami im odhalí veľké poznania, prinesie im dialóg z duše k duši, ktorý skráti vzdialenosti, priblíži tých, ktorí sú vzdialení, a odstráni bariéry a hranice. (286, 1-3)

13. Človek urobí veľké kroky smerom k duchovnosti; jeho duch prekročí ľudské hranice a bude môcť dosiahnuť vyššie sféry života, aby nadviazal spojenie so svojimi bratmi a prijal svetlo, ktoré mu majú ponúknuť.

14. Bude sa môcť zísť aj na úrovne života, na ktorých sa zdržiavajú bytosti nižšej vývojovej úrovne, zaostalé bytosti, aby im pomohol zanechať ich ubohú existenciu a preniesť ich na lepšiu životnú úroveň.

15. Rebrík, po ktorom duša stúpa k svojmu zdokonaleniu, je veľmi dlhý; na ňom stretnete bytosti z nekonečného množstva rôznych vývojových stupňov a ponúknete im niečo z toho, čo máte, a aj oni vám na oplátku darujú niečo zo svojho duchovného bohatstva.

16. Potom zistíte, že toto nie je jediný svet, ktorý bojuje o svoje zdokonalenie. Zistíte, že na všetkých planétach sa duša vyvíja, že sa na všetkých prebúdza a rastie v naplnení svojho poslania, a ja chcem, aby ste sa pripravili, aby ste uzavreli zmluvu so všetkými svojimi bratmi, aby ste sa s nimi zdieľali v tej svätej túžbe spoznávať sa, milovať a pomáhať si navzájom.

17. Robte to v mojom mene a v bezvýhradnej poslušnosti prostredníctvom svojich myšlienok. Keď začnete s týmto cvičením, postupne správne pochopíte ich prosby, ich učenie a dobrodenia.

18. Túžim po tom, aby ste boli v súlade so svojimi bratmi na tejto planéte a mimo nej, ktorá je v súčasnosti vaším domovom. Uzavrite putá priateľstva, proste o pomoc, keď ju potrebujete, a ponáhľajte sa na pomoc aj tým, ktorí vás prosia o to, čo máte. (320, 44-46)

Spoznávanie iných svetov a foriem života

19. Často ste sa ma pýtali, čo je za hranicami tohto sveta a či sú tie hviezdy, ktoré krúžia vo vesmíre, svetmi podobnými tomu vášmu.

20. Moja odpoveď na vašu zvedavosť úplne neodhalila závoj tajomstva, lebo vidím, že ešte nemáte potrebný vývoj na to, aby ste pochopili, ani nevyhnutnú duchovnosť na to, aby ste harmonizovali s inými svetmi.

21. Ešte ste nepoznali a nepochopili učenia, ktoré vám ponúka planéta, na ktorej žijete, a už chcete hľadať iné svety. Neboli ste schopní stať sa bratmi medzi sebou, obyvateľmi jedného a toho istého sveta, a chcete objavovať existenciu bytostí na iných svetoch.

22. Na začiatok vám stačí si spomenúť, že som vám v „Druhom čase“ povedal: „V dome Otca je mnoho príbytkov“, a že vám teraz, potvrdzujúc tieto slová, hovorím, že nie ste jedinými obyvateľmi vesmíru a že vaša planéta nie je jedinou obývanou.

23. Budúce generácie budú môcť vidieť otvorené brány, ktoré ich priblížia k iným svetom, a budú oprávnene obdivovať Otca.

24. Dobro a láska, z ktorých vyrastá dobročinnosť a mier, budú kľúčmi, ktoré otvoria dvere tajomstva, čím ľudia urobia krok k univerzálnej harmónii.

25. Dnes ste ešte izolovaní, obmedzení, brzdení, lebo váš egoizmus vám dovolil žiť len pre „svet“, bez toho, aby ste usilovali o slobodu a povznesenie duše.

26. Čo by sa stalo s vami, márnivými ľuďmi – bytosťami, ktoré sa svojím materializmom zmenšili – keby vám bolo dovolené vstúpiť do iných svetov, skôr než by ste sa oslobodili od svojich ľudských chýb? Aké by bolo semeno, ktoré by ste zasiali? Rozpory, bezhraničná ctižiadosť, márnosť.

27. Veru, hovorím vám: aby dosiahol to poznanie, po ktorom túži každý človek, a to zjavenie, ktoré oslobodí jeho myslenie od otázok, ktoré ho trápia a prebúdzajú jeho zvedavosť, bude sa človek musieť veľmi očisťovať, bdieť a modliť sa.

28. Nebude to len veda, ktorá mu odhalí moje tajomstvá; je potrebné, aby tá túžba po poznaní bola inšpirovaná duchovnou láskou.

29. Keď život ľudí raz bude odrážať duchovnosť – hovorím vám, že sa nebudú musieť ani namáhať, aby skúmali svet za hranicami svojho sveta; lebo v tom istom okamihu ich vyhľadajú tí, ktorí obývajú vyššie príbytky. (292, 3-11)

Určenie hviezd

30. V dome vášho Otca je mnoho „bytov“, ktoré sú nekonečnými stupňami rebríka vedúceho k dokonalosti. Odtiaľ zostupuje „duchovný svet“, aby sa medzi vami prejavil.

31. Mnohokrát ste sa ma pýtali z duše na dušu na dôvod existencie

toho nesmierne veľkého počtu hviezd a tých planét, ktoré žiaria nad vaším svetom, a povedali ste mi: „Majster, sú tie svety prázdne?“

32. Ale hovorím vám: Ešte nenastal čas, kedy vám to úplne odhalím. Až keď človek dosiahne duchovnosť, až vtedy mu budú dané veľké zjavenia a bude môcť viesť dialóg z ducha k duchu s tými milovanými bytosťami mojej božskosti, a potom sa uskutoční výmena myšlienok medzi všetkými bratmi.

33. Ale už dnes sa máte dozvedieť: Všetky svety sú obývané mojimi stvoreniami, nič nie je prázdne, všetky sú požehnanými krajinami a záhradami, o ktoré sa stará Mária, stelesnenie božskej nežnosti.

34. Duch Svätý bude prostredníctvom vašich úst opäť zvestovať vznešené učenia, ktoré sú vám a ľudstvu neznáme. Kedy, milovaný ľud? Vtedy, keď u vás bude vládnuť duchovnosť a oddanosť vašej misii. (312, 10-12)

35. Pozri, môj ľud, pohliadni na nebo, pozri sa naň pozorne a uvidíš, že v každej hviezde leží sľub, svet, ktorý ťa čaká; sú to svety života, ktoré sú sľúbené deťom Božím a ktoré budete všetci obývať. Lebo všetci spoznáte moje kráľovstvo, ktoré nebolo stvorené len pre určité bytosti : bolo stvorené ako univerzálny domov, v ktorom sa zjednotia všetky deti Pána. (12, 24)

Kapitola 27 – Posmrtný život

Potrebné poznanie duchovného života

1. Ako nevedomí, čo sa týka duchovných učení, nachádzam dnešných ľudí. Dôvodom je to, že im bol môj zákon a moje učenie predkladané iba ako morálne poučenie, ktoré im pomáha, a nie ako cesta, ktorá vedie ich duše do dokonalého domova.

2. Rôzne cirkvi zasiali do sŕdc ľudí falošný strach z duchovného poznania, čo viedlo k tomu, že sa vyhýbajú mojim zjaveniam a čoraz viac upadajú do tmy nevedomosti, pričom ako dôvod uvádzajú, že duchovný život je nepreniknuteľným tajomstvom.

3. Tí, ktorí to tvrdia, klamú. Všetky zjavenia, ktoré Boh dal človeku od počiatku ľudstva, hovorili k nemu o duchovnom živote. Je pravda, že som vám nedal celé svoje učenie, lebo ste ešte neboli schopní všetko pochopiť, ale až keď na to príde čas. Avšak to, čo vám Otec zjavil až doteraz, vám stačí na to, aby ste mali úplné poznanie duchovného života. (25, 38-40)

4. Duchovný život, po ktorom jedni túžia, iní sa ho boja, popierajú ho a dokonca sa z neho vysmievajú; ale nevyhnutne čaká na vás všetkých. Je to lono, ktoré prijíma všetkých – ruka, ktorá sa k vám natahuje – vlasť Ducha: tajomstvo nepoznateľné aj pre učených. Ale do mojich tajomstiev možno vstúpiť vždy, keď kľúčom, ktorým otvárate túto bránu, je láska. (80, 40)

„Nebo“ a „peklo“

5. Ľudia si predstavovali peklo ako miesto večného utrpenia, kam podľa ich názoru prichádzajú všetci tí, ktorí porušili moje prikázania. A tak, ako si pre ťažké previnenia vytvorili toto peklo, tak si pre menšie previnenia predstavovali iné miesto a rovnako aj ďalšie pre tých, ktorí neurobili ani dobro, ani zlo.

6. Kto hovorí, že v posmrtnom živote sa človek neteší ani netrpí, nehovorí pravdu; nikto nie je bez utrpenia, ani bez akejkoľvek radosti. Utrpenia a radosti budú vždy zmiešané, pokiaľ duša nedosiahne najvyšší pokoj.

7. Počúvajte, moje deti: Peklo je v inkarnovaných aj v neinkarnovaných, v obyvateľoch tohto sveta aj v Duchovnej doline. Peklo je symbolom ťažkého utrpenia, strašných výčitiek svedomia, zúfalstva, bolesti a horkosti tých, ktorí ťažko zhrešili. Od týchto následkov sa však oslobodia rozvojom svojich duší smerom k láske.

8. Naopak, nebo, ktoré symbolizuje skutočné šťastie a skutočný mier, je pre tých, ktorí sa odvrátili od vášní sveta, aby žili v spoločenstve s Bohom.

9. Opýtajte sa svojho svedomia a zistíte, či žijete v pekle, či odpykávate svoje previnenia, alebo či vás preniká pokoj neba.

10. To, čo ľudia nazývajú nebom alebo peklom, nie sú konkrétne miesta, je to podstata vašich skutkov, ktorú váš duch žne, keď dosiahne „duchovné údolie“. Každý prežíva svoje peklo, obýva svoj svet pokánia alebo sa teší z blaženosti, ktorú prináša povznesenie a harmónia s Božím Duchom. (11, 51-56)

11. Tak, ako si človek na zemi môže vytvoriť svet duchovného pokoja, podobný pokoju môjho kráľovstva, môže svojou skazenosťou viesť aj život, ktorý je ako peklo nečností, zloby a výčitiek svedomia.

12. Aj v posmrtnom živote môže duch naraziť na svety temnoty, skazenosti, nenávisti a pomsty, podľa sklonov duše, jej zblúdenia a jej vášní. Ale veru, hovorím vám, že aj nebo, aj peklo, o ktorých si ľudia vytvárajú predstavu len prostredníctvom pozemských foriem a obrazov, nie sú ničím iným ako rôznymi vývojovými štádiami duše: jedna na vrchole dokonalosti vďaka svojej cnosti a vývoju, druhá v priepasti svojej temnoty, svojich nerestí a svojho zaslepenia.

13. Pre spravodlivú dušu je miesto, na ktorom sa nachádza, jedno, lebo všade bude v sebe niesť mier a nebo Stvoriteľa. Nečistá a zmätená duša sa naopak môže nachádzať v tom najlepšom zo svetov a vo svojom vnútri bude neprestajne cítiť peklo svojich výčitiek svedomia, ktoré v nej budú horieť, kým ju neočistia.

14. Veríte, že Ja, váš Otec, som stvoril miesta, ktoré sú určené výlučne na to, aby vás trestali a aby som sa tak navždy pomstil za vaše urážky?

15. Ako obmedzení sú ľudia, ktorí učia tieto teórie!

16. Ako je možné, že veríte, že večná tma a večná bolesť sú koncom, ktorý čaká niektoré duše? Aj keď zhrešili, budú predsa navždy Božími deťmi. Ak potrebujú poučenie — tu je Majster. Ak potrebujú lásku — tu je Otec. Ak túžia po odpustení — tu je dokonalý Sudca.

17. Kto sa nikdy nepokúsi hľadať Mňa a napraviť svoje chyby, ten ku Mne nepríde. Niet však nikoho, kto by odolal mojej spravodlivosti alebo mojim skúškam. Len očistení môžete prísť ku Mne. (52, 31-37)

18. Spomedzi toľkých príbytkov, koľko má dom Otca, nie je ani jeden svet temnoty, vo všetkých je Jeho svetlo; ale ak do nich duše vstupujú so zaviazanými očami kvôli svojej nevedomosti — ako potom môžu vidieť tú slávu?

19. Ak sa tu na svete spýtate slepca, čo vidí, odpovie vám: len tmu. Nie preto, že by nebolo slnečné svetlo, ale preto, že ho nemôže vidieť. (82, 12-13)

20. V tomto čase som vám povedal: Nechovajte si predstavu, ktorá medzi ľuďmi existuje o pekle, lebo na tomto svete nie je väčšie peklo ako život, ktorý ste si vytvorili svojimi vojnami a nepriateľstvami, a v posmrtnom živote nie je iný oheň ako výčitky svedomia duše, keď jej svedomie pripomína jej previnenia. (182, 45)

21. Pokiaľ tí, ktorí vo svojom náboženskom fanatizme očakávajú v posmrtnom živote iba trest pekla, budú trvať na tomto názore, vytvoria si svoje vlastné peklo, lebo zmätok duše je podobný zmätku ľudského rozumu, hoci oveľa silnejší.

22. Teraz sa pýtate: „Majster, existuje pre nich spása?“ Hovorím vám: Spása existuje pre všetkých, ale pokoj a svetlo k týmto dušiam dorazia až vtedy, keď sa rozplynie tma zaslepenia.

23. Cítili ste niekedy súcit s človekom, ktorého zmätený rozum mu dáva vidieť veci, ktoré vôbec neexistujú? O koľko väčšia by bola vaša bolesť, keby ste v posmrtnom živote videli tie bludmi posadnuté bytosti, ktoré hľadia na svoje vymyslené peklo! (227, 71)

24. Nech sa vám netriasu kolená pri týchto zjaveniach; naopak, tešte sa pri myšlienke, že toto slovo zničí predstavu, ktorú ste mali o večnom treste, a všetky výklady, ktoré vám boli v minulosti podávané o večnom ohni.

25. „Oheň“ je symbolom bolesti, sebakritiky a ľútosti, ktoré budú dušu mučiť a očisťovať, tak ako sa očisťuje zlato v taviacom kotle. V tejto bolesti je moja vôľa a v mojej vôli je moja láska k vám.

26. Ak by bolo pravdou, že to je oheň, ktorý vyhubí ľudské hriechy, potom by všetky telá tých, ktorí zhrešili, museli byť hodené do ohňa tu, v pozemskom živote, v živote, lebo po smrti by to už necítili. Lebo telá sa nikdy nevznášajú do duchovného priestoru — naopak,

keď raz splnia svoj úlohu, klesajú do vnútra Zeme, kde sa spájajú s prírodou, z ktorej čerpali život.

27. Ak však veríte, že to, čo nazývate „večným ohňom“, nie je určené pre telo, ale pre dušu, je to ďalšia závažná chyba, lebo v duchovnej ríši neexistujú žiadne hmotné prvky a oheň nemá žiadny vplyv na dušu. Čo sa zrodilo z hmoty, je hmota; čo sa zrodilo z ducha, je duch.

28. Moje slovo neprichádza, aby napádalo akékoľvek náboženské presvedčenie. Ak si to niekto myslí, veľmi sa mýli. Moje slovo vysvetlí obsah všetkého, čo nebolo správne vyložené a čo preto spôsobilo omyly, ktoré sa medzi ľudstvom odovzdávali z generácie na generáciu.

29. Akú hodnotu by malo moje zákon a moje učenie, keby neboli schopné zachrániť duše od omylu a hriechu? A aký zmysel by mala moja prítomnosť ako človeka na svete, keby bolo mnoho tých, ktorí by museli navždy zahynúť v nekonečnom odpykávaní? (352, 44-48)

30. Niektorí sa cítia podnecovaní k tomu, aby konali dobré skutky, lebo sa boja, že ich prekvapí smrť a potom nebudú mať žiadne zásluhy, ktoré by mohli ponúknuť svojmu Pánovi. Iní sa odvracajú od zla, avšak len zo strachu, že zomrú v hriechu a po tomto živote budú musieť znášať večnú muky pekla.

31. Ako znetvorený a nedokonalý je tento Boh v podobe, v akej si ho toľko ľudí predstavuje! Aké nespravodlivé, monštruózne a kruté! Ak by sme zjednotili všetky hriechy a zločiny, ktoré ľudia spáchali, nedá sa to porovnať s ohavnosťou, ktorú by znamenalo pekelné trestanie na celú večnosť, na ktoré – podľa ich názoru – Boh odsudzuje deti, ktoré hrešia. Neuviedol som vám snáď, že najvyššou vlastnosťou Boha je láska? Nemyslíte si teda, že večná muka by bola absolútnym popretím božskej vlastnosti večnej lásky? (164, 33-34)

32. Veríte, že nebo je oblasť vo večnosti a že do neho môžete vstúpiť úprimným pokáním za svoje previnenia v hodine vašej telesnej smrti, lebo veríte, že v tom okamihu nájdete odpustenie a budete Mnou uvedení do kráľovstva nebeského. To je to, čomu veríte.

33. Ja vám však hovorím, že nebo nie je žiadnym konkrétnym miestom, ani oblasťou, ani domovom. Nebo duše je jej vznešený citový svet a jej dokonalosť, jej stav čistoty. Na kom teda záleží, či vám bude dovolené vstúpiť do kráľovstva nebeského – na Mne, ktorý som vás vždy volal, alebo na vás, ktorí ste boli vždy hluchí?

34. Už viac neobmedzujte nekonečné, božské. Nechápete, že keby bol nebeský svet taký, ako veríte – určitým domovom, oblasťou alebo určitým miestom – potom by už nebol nekonečný? Je načase, aby ste duchovno chápali na vyššej

úrovni, aj keď vaša predstavivosť nedokáže postihnúť celú skutočnosť. Ale mala by sa k nej aspoň priblížiť. (146, 68-69)

Hudba neba

35. Počuli ste, že anjeli v nebi večne počúvajú božský koncert. Keď premýšľate nad týmto obrazom, dajte si pozor, aby ste neverili, že aj v nebi počúvajú hudobné skladby podobné tým, na ktoré ste zvyknutí na zemi. Kto tak uvažuje, podľahol úplnému omylu materializmu. Kto však – keď počuje hovoriť o hudbe neba a o blaženosti anjelov pri jej počúvaní – myslí na harmóniu s Bohom pri tomto božskom koncerte, ten bude v pravde.

36. Ale ako to, že niektorí to tak nechápu, hoci v duši každého z vás prebýva tón Všeobecného koncertu? Ako to, že niektorí, ktorí počujú toto slovo, mu nerozumejú, necítia ho alebo ho nesprávne interpretujú?

37. Ó milované deti, vy, ktorí ste slabí vo svojom chápaní – hľadajte svetlo v modlitbe. Pýtajte sa Mňa vo svojich meditáciách; lebo akokoľvek rozsiahle môžu byť vaše otázky, Ja vám budem vedieť odpovedať z večnosti. Aj Ja vám zo svojej strany budem klásť otázky, aby medzi Majstrom a učeníkmi vzplanulo svetlo pravdy.

38. Nebeská hudba je Božia prítomnosť vo vás a uprostred toho koncertu zaznie váš tón, keď raz dosiahnete skutočné povznesenie, ktorým je duchovná krása. To je nebeská hudba a spev anjelov. Keď to tak prežijete a pocítite, pravda sa odrazí vo vašej podstate a pocítite, že Boh je vo vás. Život vám ponúkne večný a božský koncert a v každom z jeho tónov objavíte zjavenie.

39. Ešte ste nepočuli tie krásne tóny v ich dokonalom súlade – niekedy sú to lahodné tóny, inokedy silné. Ak ich náhodou raz zachytíte, budú sa vám javiť ako neurčité tóny, ktoré nedokážete zjednotiť. Ešte ste si úplne neuvedomili krásu, ktorú v sebe ukrývajú. Musíte zanechať zmysly, vášne a tiene materializmu, aby ste mohli vnímať Boží koncert vo svojej duši. (199, 53-56)

V dome môjho Otca je mnoho „bytov“

40. Moje dielo stále rastie, až sa nakoniec všetky duše zjednotia v naplnení môjho zákona a tento pozemský domov sa stane svetom dokonalosti . Tí, ktorí v tom čase budú v ňom bývať, pocítia moju lásku vo všetkom stvorenom a pripravia sa na život v lepšom svete. Táto zem bude pre vašu dušu len dočasná, v túžbe po zdokonalení sa vydá do iných regiónov, na iné úrovne záhrobia.

41. Spomeňte si, že som vám povedal: „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov.“ A v tomto čase väčšieho rozvoja, keď lepšie chápete moje poučenia, chcem vám povedať: „V dome Otca je nekonečný počet príbytkov.“ Nemyslite si teda, že pri odchode z tohto sveta ste už dosiahli najvyššiu

duchovnú úroveň. Nie, učeníci. Keď sa váš pobyt na tejto planéte skončí, zavediem vás do nových príbytkov a tak vás budem navždy viesť po nekonečnom rebríku vášho zdokonaľovania. Dôverujte mi, milujte ma a budete spasení. (317, 30)

42. Je nemožné, aby ste si už v tomto svete dokázali predstaviť, aké je moje kráľovstvo, nebesia a sláva. Chcem, aby ste sa uspokojili s vedomím, že je to stav dokonalosti duše, z ktorého prežíva, vníma a chápe úžasný život Ducha, ktorý v súčasnosti nedokážete ani pochopiť, ani si predstaviť.

43. Hovorím vám, že ani duše, ktoré žijú na vyšších úrovniach, než je tá, na ktorej sa nachádzate vy, nepoznajú skutočnosť tohto života. Viete, čo znamená žiť „v lone Otca“? Až keď tam budete žiť, až vtedy to budete môcť vedieť. Len neurčitý predtucha, slabé tušenie tohto tajomstva letmo preletí vaším srdcom ako podnet na vašej ceste vývoja. (76, 28-29)

VII Cesta vývoja k dokonalosti

Kapitola 28 – Umieranie, smrť a prebudenie na onom svete

Nesmrteľnosť ducha

1. Toto je čas, keď sa ľudia prebúdzajú k krásam ducha, keď sa zaujímajú o večnosť a pýtajú sa: „Aké bude život, ktorý nás čaká po smrti?“

2. Kto sa už nikdy nepýtal – akokoľvek neveriaci by bol – či v ňom neexistuje niečo, čo prežije telesnú hmotu? Veru, hovorím vám, nie je nikto, kto by netušil toto tajomstvo a kto by ani na okamih nerozmýšľal o tom, čo je nevyzpytateľné.

3. Jedni kladú otázky týkajúce sa tajomstva duchovného života, ktorý sa zdá byť vzdialený, a ktorý je však v skutočnosti priamo pred vašimi očami; iní sú z toho zmätení a ďalší to popierajú. Jedni hovoria, lebo si myslia, že vedia všetko, iní mlčia a čakajú; avšak ako málo je tých, ktorí skutočne niečo vedia o posmrtnom živote. (107, 1)

4. V Tretej dobe som vystúpil z hrobu zabudnutia, do ktorého ma ľudstvo uvrhlo, aby som ho prebudil k novému životu; lebo Ja som život. Nikto nemôže zomrieť. Aj ten, kto si vlastnou rukou berie život, počuje, ako mu svedomie vyčíta nedostatok viery. (52, 63)

5. Moje učenie nie je tu len na to, aby vám dodávalo silu a istotu na vašej životnej ceste na Zemi; má vás naučiť, ako opustiť tento svet, prekročiť prah záhrobia a vstúpiť do večného domova.

6. Všetky vierovyznania posilňujú dušu na jej ceste týmto svetom; ale ako málo jej zjavujú a pripravujú ju na veľkú cestu do záhrobia. To je dôvod, prečo mnohí považujú smrť za koniec, bez toho, aby vedeli, že

odtiaľ sa otvára nekonečný horizont skutočného života. (261, 52-53)

7. „Smrť“ je len symbol, „smrť“ existuje len pre tých, ktorí ešte nedokážu spoznať pravdu. Pre nich je „smrť“ naďalej strašidelným obrazom, za ktorým sa skrýva nepochopiteľné alebo ničota. Hovorím vám: Otvorte oči a pochopte, že ani vy nezomriete. Oddelíte sa od tela, ale to neznamená, že zomriete. Tak ako váš Majster, máte večný život. (213, 5)

Príprava na odchod z tohto sveta

8. Musíte pochopiť, že vy – obdarení duchom – predstavujete v stvorení najmilovanejšie dielo Otca, lebo On do vás vložil duchovnú podstatu, duchovné vlastnosti a nesmrteľnosť.

9. Pre dušu neexistuje smrť – smrť tak, ako ju chápete vy, to znamená zánik existencie. Smrť tela nemôže byť smrťou ani koncom pre dušu. Práve vtedy otvára oči pre vyšší život, zatiaľ čo jej telesný obal ich vo vzťahu k svetu navždy zatvára. Je to len okamih prechodu na ceste, ktorá vedie k dokonalosti.

10. Ak ste to ešte takto nepochopili, je to preto, že tento svet ešte veľmi milujete a cítite sa k nemu úzko viazaní. Tlačí vás na srdce opustiť tento domov, lebo sa považujete za vlastníkov toho, čo vlastníte v ; a niektorí majú aj neurčité tušenie o mojej božskej spravodlivosti a boja sa vstúpiť do duchovného sveta.

11. Ľudstvo milovalo tento svet príliš veľmi – príliš veľmi, lebo jeho láska bola zle nasmerovaná. Koľkí z tohto dôvodu na ňom zahynuli! Ako veľmi sa duše z toho istého dôvodu zhmotnili!

12. Až keď ste pocítili, že smrť je blízko, keď ste boli ťažko chorí, keď ste trpeli, až vtedy ste si uvedomili, že ste len krok od záhrobia, od tej spravodlivosti, ktorej sa bojíte len v takých kritických okamihoch; a potom skladáte Otcovi sľuby a prisaháte, že Ho budete milovať na zemi, slúžiť Mu a poslúchať Ho. (146, 46-49)

13. Ľudia milovali tento život natoľko, že keď sa blíži hodina, kedy ho majú opustiť, vzbúria sa proti mojej vôli a nechcú počuť volanie, ktoré k nim vysielam. Pohŕdajú pokojom môjho kráľovstva a prosia Otca o ďalší čas na zemi, aby mohli naďalej vlastniť svoje pozemské statky.

14. Buďte citliví, aby ste tušili duchovný život a nespokojili sa s počiatkom svojho vývoja – lebo to je tento život –, pretože nad ním existujú vyššie diela stvorenia.

15. Nesnažte sa odmietnuť smrť, keď k vám príde podľa mojej vôle, a nežiadajte ani vedca, aby pre vás vykonal zázrak, že sa vzoprie mojim rozhodnutiam a predĺži vašu existenciu, lebo obaja budete túto chybu trpko ľutovať. Pripravte sa v tomto živote a nebudete mať dôvod báť sa svojho vstupu do posmrtného života. (52, 55-57)

16. Milujte to, čo patrí svetu, pokiaľ na ňom žijete, do určitej miery, aby ste vedeli plniť jeho zákony; ale vždy živte vysoký cieľ bývať vo vysokých duchovných sférach života, aby vaša duša nebola zmätená, keď sa zbaví svojho telesného obalu, ani sa nenechala zviesť tým, čo na tejto planéte milovala, lebo potom zostane viazaná a spútaná svetom, ku ktorému už nepatrí a ktorý už v žiadnom prípade nemôže užívať. (284, 5)

17. Majte súcit sami so sebou! Nikto nevie, kedy príde okamih, keď sa jeho duša oddelí od tela. Nikto nevie, či sa na druhý deň jeho oči ešte otvoria pre svetlo. Všetci patríte jedinému vlastníkovi všetkého stvoreného a neviete, kedy budete povolaní.

18. Uvedomte si, že ani vlasy na vašej hlave vám nepatria, ani prach, po ktorom kráčate; že ani vy sami nepatríte sebe, že nepotrebujete pominuteľný majetok, lebo ani vaše kráľovstvo nie je z tohto sveta.

19. Duchovne sa zdokonaľujte a všetko budete mať v spravodlivosti a s mierou, pokiaľ to budete potrebovať. Keď potom príde chvíľa, kedy sa vzdáte tohto života, vystúpite naplnení svetlom, aby ste prevzali to, čo vám patrí v druhom svete. (5, 95-97)

Prechod do druhého sveta

20. V každej hodine vás môj hlas volá na dobrú cestu, na ktorej je mier; ale vaše hluché uši majú len jediný okamih citlivosti pre tento hlas, a tento okamih je posledným vo vašom živote, keď vám smrteľná agónia oznamuje blížiacu sa telesnú smrť. Vtedy by ste radi začali život nanovo, aby ste napravili chyby, upokojili svoju dušu tvárou v tvár rozsudku svojho svedomia a priniesli Pánovi niečo cenné a záslužné. (64, 60)

21. Ak túžite po nesmrteľnosti duše, nebojte sa príchodu smrti, ktorá ukončuje ľudský život. Očakávajte ju pripravení, podlieha môjmu príkazu, a preto prichádza vždy v správnom čase a oprávnene, aj keď ľudia často veria opak.

22. Ťažké nie je to, že človek zomrie, ale to, že jeho duši pri opúšťaní tela chýba svetlo a nemôže vidieť pravdu. Nechcem smrť hriešnika, ale jeho obrátenie. Ak však smrť raz bude nevyhnutná – či už na oslobodenie duše, alebo na zabránenie pádu človeka do záhuby – vtedy moja Božská spravodlivosť pretrhne niť života tej ľudskej existencie. (102, 49-50)

23. Vedzte, že v knihe vášho osudu je zaznamenaný deň a hodina, kedy sa otvoria brány záhrobia, aby vpustili vašu dušu. Odtiaľ uvidíte celé svoje dielo na zemi, celú svoju minulosť. Veď predsa nechcete počuť hlasy, ktoré sa skladajú z výčitiek alebo sťažností proti vám, ani vidieť tých, ktorí vás označujú za pôvodcov svojho zla! (53, 49)

24. Pretože pred sebou vidíte ešte dlhú cestu, nemali by ste zastávať a myslieť si, že sa nikdy nedostanete do cieľa. Kráčajte vpred, lebo vaša

duša bude neskôr plakať aj nad jedným strateným okamihom. Kto vám povedal, že cieľ je na tomto svete? Kto vás naučil, že smrť je koniec a že v tom okamihu môžete dosiahnuť moje kráľovstvo?

25. Smrť je ako krátky spánok, po ktorom sa duša pod pohladením môjho svetla prebudí s obnovenými silami, ako keby pre ňu začínal nový deň.

26. Smrť je kľúčom, ktorý vám otvára brány väzenia, v ktorom ste sa nachádzali, pokiaľ ste boli viazaní na telesnú hmotu, a zároveň je kľúčom, ktorý vám otvára brány do večnosti.

27. Táto planéta, ktorá sa v dôsledku ľudských nedokonalostí premenila na údolie pokánia, bola pre dušu väzením a vyhnanstvom.

28. Veru, hovorím vám, život na Zemi je ďalším stupňom na rebríku života. Prečo to tak nechápete, aby ste využili všetky jeho lekcie? Dôvod, prečo sa mnohí musia k nemu znova a znova vracať, je ten, že tomu nerozumeli a nevyužili svoj predchádzajúci život. (167, 22-26)

29. Musíte vedieť, že duša pred svojím vtelením na zem prechádza dôkladnou prípravou, lebo sa chystá podstúpiť dlhú a niekedy ťažkú skúšku. Ale vďaka tejto príprave nie je rozrušená, keď vstupuje do tohto života. Zatvára oči pred minulosťou, aby ich otvorila pre nové bytie, a tak sa od prvého okamihu prispôsobuje svetu, do ktorého prišla.

30. Ako odlišný je spôsob, akým sa vaša duša naladí na prahu duchovného života, hneď ako opustila svoje telo a svet. Keďže jej nebola poskytnutá skutočná príprava na návrat do svojej vlasti, je zmätená, stále ju ovládajú pocity hmotného tela a nevie, čo má robiť, ani kam sa má obrátiť.

31. Je to spôsobené tým, že sa nenaučila, že v poslednej chvíli musí zavrieť oči aj pre tento svet; lebo len tak ich bude môcť znova otvoriť pre duchovný svet, ktorý opustila, kde na ňu čaká celá jej minulosť, aby sa spojila s jej novou skúsenosťou, a všetky jej predchádzajúce zásluhy sa pripočítajú k novým.

32. Hustá clona zahaluje jej myslenie, kým znovu nadobúda svetlo; vytrvalý vplyv všetkého, čo zanechala, jej bráni vnímať vibrácie svojho ducha; no kým sa jej tiene rozpúšťajú, aby sa spojili s jej skutočným jadrom bytia – koľko zmätku, koľko bolesti!

33. Je tu niekto, kto po tom, čo počul alebo prečítal toto posolstvo, ho odmietne ako zbytočné alebo falošné poučenie? Hovorím vám, že len ten, kto sa nachádza na úrovni krajného materializmu alebo slepej nepoučiteľnosti, by mohol toto svetlo odmietnuť bez toho, aby to hlboko nepohlo jeho dušou. (257, 20-22)

„Spánok smrti“

34. Duchovný pokoj, tak ako ho chápe a vníma vaša pozemská povaha, neexistuje. Odpočinok, ktorý čaká na dušu, je činnosť, je znásobenie konania dobra, je

využitie každého okamihu. Vtedy si duša oddýchne, zbaví sa výčitiek svedomia a utrpenia, osvieži sa konaním dobra, oddýchne si tým, že miluje svojho Stvoriteľa a svojich bratov a sestry.

35. Veru, hovorím vám, keby som nechal vašu dušu nečinnú, aby odpočívala tak, ako si predstavujete odpočinok na zemi, zmocnila by sa jej tma zúfalstva a strachu; lebo život a svetlo duše, ako aj jej najväčšie šťastie, sú práca, boj, neúnavná činnosť.

36. Duša, ktorá sa vracia zo zeme do „duchovnej doliny“, nesie v sebe vtlačenú únavu tela a hľadá posmrtný život ako miesto odpočinku, aby si oddýchla, aby zabudla, aby vymazala stopy životného boja — tá sa bude cítiť ako najnešťastnejšia bytosť a nenájde ani mier, ani blaženosť, kým sa neprebudí zo svojej letargie, neuzná svoju chybu a nevznesie sa k duchovnému životu, ktorý je taký, ako som vám práve povedal — láska, činnosť, neúnavný boj na ceste, ktorá vedie k dokonalosti. (317, 12-14)

Znovuzjednotenie v posmrtnom živote

37. Chcem, aby ste boli veriaci ľudia, aby ste verili v duchovný život. Ak ste videli, ako vaši bratia a sestry odišli do záhrobia, nepovažujte ich za vzdialených od vás a nemyslite si, že ste ich navždy stratili. Ak sa s nimi chcete znova zjednotiť, pracujte, získavajte zásluhy, a keď potom prídete do záhrobia, nájdete ich tam, ako na vás čakajú, aby vás naučili žiť v „duchovnom údolí“. (9, 20)

38. Kto ešte nepociťoval znepokojenie pri pomyslení na život v posmrtnom živote? Kto z tých, ktorí stratili blízkeho na tomto svete, nepociťoval túžbu vidieť ho ešte raz alebo aspoň vedieť, kde sa nachádza? To všetko zažijete, znovu ich uvidíte.

39. Získavajte však teraz zásluhy, aby vám, keď opustíte tento svet a v „Duchovnej doline“ sa opýtate, kde sa nachádzajú tí, ktorých dúfate nájsť, nikto nepovedal, že ich nemôžete vidieť, lebo sa nachádzajú na vyššej úrovni. Nezabúdajte, že som vám už dávno povedal, že v dome Otca je mnoho príbytkov. (61, 31)

Súd nad duchom prostredníctvom vlastného svedomia

40. Keď sa duša nejakého veľkého hriešnika odtrhne od tohto hmotného života, aby vstúpila do „duchovného údolia“, je prekvapená, keď zistí, že peklo, ako si ho predstavovala, neexistuje a že oheň, o ktorom jej v minulosti rozprávali, nie je nič iné ako duchovný dôsledok jej skutkov, keď stojí pred neúprosným sudcom, ktorým je jej svedomie.

41. Tento posmrtný súd, toto svetlo, ktoré sa rozžiari uprostred tmy obklopujúcej toho hriešnika, horí silnejšie než najhorúcejší oheň,

aký si dokážete predstaviť. Nie je to však mučenie, ktoré bolo vopred pripravené ako trest pre toho, kto ma urazil, nie, táto muka pramení z uvedomenia si spáchaných previnení, z utrpenia, že urazil toho, kto mu daroval bytie, že zle využil čas a všetky dary, ktoré dostal od svojho Pána.

42. Myslíte si, že by som mal trestať toho, kto ma zranil svojimi hriechmi, hoci viem, že hriech viac zraňuje toho, kto ho spácha? Nevidíte, že je to samotný hriešnik, kto si sám ubližuje, a že svojím trestom nechcem znásobiť nešťastie, ktoré si sám spôsobil? Dovoľujem len, aby sa videl sám seba, aby počul neúprosný hlas svojho svedomia, aby sa sám seba pýtal a sám sebe odpovedal, aby znovu nadobudol duchovnú pamäť, ktorú stratil v hmote, a aby si spomenul na svoj pôvod, svoje poslanie a svoje sľuby; a tam, v tomto súde, musí zažiť účinok „ohnia“, ktorý vyhubí jeho zlo, ktorý ho znovu roztaví ako zlato v taviacom kotle, aby z neho odstránil škodlivé, zbytočné a všetko, čo nie je duchovné.

43. Keď sa duša zastaví, aby počula hlas a rozsudok svojho svedomia – veru, hovorím vám, v tejto hodine sa nachádza v mojej prítomnosti.

44. Tento okamih pokoja, utíšenia a jasnosti neprichádza ku všetkým dušiam v rovnakom čase. Niektorí rýchlo vstupujú do tejto skúšky samých seba a tým si ušetria veľa utrpenia. Lebo hneď ako prebudia k realite a spoznajú svoje omyly, pripravia sa a pustia sa do odčinenia svojich zlých skutkov až do posledného.

45. Iní, ktorí sú zaslepení – či už nešvárom, nejakou zášťou, alebo preto, že viedli hriešny život – potrebujú dlhý čas, kým sa z tejto zaslepenosti dostanú.

46. Zase iní, ktorí sú nespokojní, lebo si myslia, že boli zo zeme odnesení príliš skoro, keď sa na nich ešte všetko usmievalo, nadávajú a rúhajú sa, čím oddiaľujú možnosť oslobodiť sa od svojho zmätku; a podobných prípadov je veľké množstvo, ktoré sú známe len mojej múdrosti. (36, 47-51)

47. Za všetko sa budete musieť zodpovedať a podľa toho, aké sú vaše zlé skutky, budete sami na seba prijímať najprísnejšie súdy. Lebo Ja vás nesúdim, to je nesprávne. Je to váš vlastný duch vo svojom stave jasnosti, ktorý je vaším strašným žalobcom a hrozivým sudcom. Ja vás naopak bránim proti divokým obvineniam, oslobodzujem vás a vykupujem vás, lebo Ja som láska, ktorá očisťuje a odpúšťa. (32, 65)

48. Uvedomte si, že veľmi skoro budete v duchovnom svete a že to, čo ste na tejto zemi zasiali, budete musieť aj zožať. Prechod z tohto života do druhého zostáva naďalej vážnym a prísnym súdom pre dušu. Nikto sa tomuto súdu nevyhne, aj keby sa považoval za najhodnejšieho z mojich služobníkov.

49. Mojou vôľou je, aby ste od okamihu, keď vstúpite do tej

nekonečnej vlasti, už nezažívali strachy zeme a začali pociťovať radosť a blaženosť z toho, že ste vystúpili na ďalšiu úroveň. (99, 49-50)

50. Posledný súd, tak ako ho interpretovalo ľudstvo, je omyl. Môj súd netrvá len hodinu alebo deň. Už dlhší čas na vás dolieha.

51. Ale veru, hovorím vám, mŕtve telá sú k tomu určené a nasledovali svoj osud, aby sa zlúčili s prírodnou ríšou, ktorá im prislúcha; lebo čo je zo zeme, má sa vrátiť na zem, rovnako ako duchovné má smerovať do svojej vlasti, ktorou je moje lono.

52. Ale hovorím vám aj toto, že pri vašom súde budete svojimi vlastnými sudcami; lebo vaše svedomie, vaše sebapoznanie a intuícia vám povedia, do akej miery ste chvályhodní a v akom duchovnom domove budete musieť prebývať. Jasne uvidíte cestu, ktorou sa musíte uberať, lebo keď prijmete svetlo mojej božskosti, spoznáte svoje činy a posúdite svoje zásluhy.

53. V „duchovnej krajine“ je mnoho zmätených a rozrušených bytostí. Prineste im moje posolstvo a moje svetlo, keď tam raz vstúpite.

54. Už teraz môžete preukázať túto formu milosrdenstva prostredníctvom modlitby, ktorou sa s nimi môžete spojiť. Váš hlas zaznie tam, kde bývajú, a prebudí ich z ich hlbokého spánku. Budú plakať a očisťovať sa slzami ľútosti. V tom okamihu prijmú lúč svetla, lebo vtedy pochopia svoje minulé márnosti, svoje omyly, svoje hriechy.

55. Ako veľká je bolesť duše, keď ju prebudí svedomie! Ako sa potom pokoruje pred pohľadom Najvyššieho Sudcu! Ako pokorne vyvstávajú z najhlbšieho vnútra jej bytosti prosby o odpustenie, sľuby, požehnania môjho mena!

56. Teraz duša spoznáva, že sa nemôže priblížiť k dokonalosti Otca, a tak upiera svoj pohľad na zem, kde nevedela využiť čas a skúšky, ktoré jej ponúkali príležitosť priblížiť sa k cieľu, a prosí o ďalšie telo, aby mohla odčiniť previnenia a splniť nesplnené úlohy.

57. Kto teda zabezpečil spravodlivosť? Nebol to snáď samotný Duch, ktorý nad sebou vyniesol rozsudok? 58. Môj Duch je zrkadlo, v ktorom sa musíte pozerať, a on vám prezradí stupeň čistoty, aký máte. (240, 345 41-46)

59. Keď sa vaša duša zbaví ľudského obalu a stiahne sa do svätyne duchovného života do svojho vnútorného vnútra, aby podrobila svoju minulosť a svoju úrodu skúške, mnohé z jej skutkov, ktoré sa vám tu na svete zdali dokonalé a hodné predložiť Pánovi a zaslúžiace si odmenu, sa v okamihoch tohto sebapozorovania budú javiť ako ubohé. Duša pochopí, že zmysel mnohých skutkov, ktoré sa jej na svete zdali dobré, bol len prejavom márnosti, falošnej lásky, dobročinnosti, ktorá nepochádzala zo srdca.

60. Kto, podľa vás, dal duši osvietenie dokonalého sudcu, aby mohla súdiť samu seba? Duch, ktorý v tej hodine spravodlivosti na vás zapôsobí tak, že bude žiariť v doteraz nevídanej jasnosti – a bude to on, kto každému povie, čo bolo dobré, spravodlivé, správne a pravdivé, čo urobil na zemi, a čo bolo zlé, falošné a nečisté, čo zasial na svojej ceste.

61. Svätyňa, o ktorej som vám práve hovoril, je svätyňou Ducha – tým chrámom, ktorý nikto nemôže znesvätiť, tým chrámom, v ktorom prebýva Boh a z ktorého zaznieva jeho hlas a vyžaruje svetlo.

62. Na svete ste nikdy neboli pripravení vstúpiť do tej vnútornej svätyne, lebo vaša ľudská osobnosť vždy hľadá spôsoby a prostriedky, ako sa vyhnúť múdremu hlasu, ktorý hovorí v každom človeku.

63. Hovorím vám: Keď sa vaša duša zbaví svojho obalu, nakoniec sa zastaví na prahu tej svätyne a zozbiera sa, aby do nej vošla a pokľakla pred tým oltárom duše, aby počula samú seba, aby preskúmala svoje skutky v tom svetle, ktorým je svedomie, aby vo svojom vnútri počula hlas Boha ako Otca, ako Majstra a ako Sudcu.

64. Žiaden smrteľník si nedokáže predstaviť tú chvíľu v celej jej slávnosti, ktorú všetci musíte prežiť, aby ste spoznali to dobré, čo máte v sebe, aby ste si to uchovali, a tiež to, čo musíte zo seba odstrániť, lebo to už nesmie zostať vo vašej duši.

65. Keď duša potom pocíti, že je konfrontovaná so svojím svedomím a toto jej pripomína jasnosť pravdy, tá bytosť sa cíti príliš slabá na to, aby počúvala samú seba, chcela by, aby nikdy neexistovala; lebo v jedinom okamihu prebehne pred jej vedomím celý jej život – ten, ktorý zanechala za sebou, ktorý vlastnila a ktorý bol jej vlastný a za ktorý sa teraz konečne musí zodpovedať.

66. Učeníci, ľudia, pripravte sa už v tomto živote na ten okamih, aby ste ten chrám nepremenili na súdnu sieň, keď sa vaša duša objaví na prahu chrámu Ducha; lebo duševná bolesť bude vtedy taká veľká, že neexistuje žiadna telesná bolesť, s ktorou by sa dala porovnať.

67. Chcem, aby ste premýšľali o všetkom, čo som vám povedal v tomto poučení, aby ste pochopili, ako sa v duchovnom svete koná váš súd. Tak máte zo svojho sveta predstáv odstrániť ten obraz, v ktorom si predstavujete súdnu sieň, ktorú vedie Boh v podobe starca, ktorý necháva dobré deti prejsť po svojej pravici, aby sa tešili z neba, a zlé postaví po svojej ľavici, aby ich odsúdil na večný trest.

68. Teraz nastal čas, aby svetlo preniklo až do najvyšších sfér vašej duše a vášho rozumu, aby pravda zažiarila v každom človeku a aby sa pripravil na to, aby dôstojne vstúpil do duchovného života. (334, 5-11; 14-15)

Znovuzískané duchovné vedomie

69. V mojom stvorení neexistuje nič, čo by bolo tak vhodné ako telesná smrť, aby každej duši ukázalo úroveň jej vývoja, ktorú dosiahla počas života, a nič tak užitočné ako moje slovo, aby vystúpila k dokonalosti. To je dôvod, prečo sa môj zákon a moje učenie vždy a neúprosne snažia preniknúť do sŕdc a prečo bolesť a utrpenie radia ľuďom, aby opustili tie cesty, ktoré namiesto povznesenia duše vedú do priepasti.

70. Ako šťastná sa bude vaša duša cítiť v posmrtnom živote, keď jej svedomie povie, že na zemi zasiala semeno lásky! Celá minulosť sa vám zjaví pred očami a každý pohľad na to, čo boli vaše skutky, vám prinesie nekonečnú radosť.

71. Prikázania mojich zákonov, ktoré vaša pamäť nedokázala vždy uchovať, prejdú rovnako plné jasnosti a svetla vašou dušou. Získajte zásluhy, ktoré vám dovolia preniknúť do neznáma s očami otvorenými pre pravdu.

72. Existuje mnoho tajomstiev, ktoré sa človek márne pokúšal objasniť; ani ľudská intuícia, ani veda nedokázali odpovedať na mnohé otázky, ktoré si ľudia kládli, a to preto, lebo existujú poznatky, ktoré sú určené len pre dušu, keď vstúpi do „Duchovného údolia“. Tieto prekvapenia, ktoré na ňu čakajú, tieto zázraky, tieto zjavenia budú súčasťou jej odmeny. Ale veru, hovorím vám, ak duša vstúpi do duchovného sveta so zaviazanými očami , nebude nič vidieť, ale naďalej bude vidieť okolo seba len tajomstvá – tam, kde by mala byť všetka jasnosť.

73. Toto Nebeské učenie, ktoré vám dnes prinášam, vám odhaľuje mnohé krásy a pripravuje vás na to, aby ste, keď raz v duchu predstúpite pred spravodlivosť Vekého, boli schopní obstáť v úžasnej skutočnosti, ktorá vás od tejto chvíle bude obklopovať. (85, 42; 63-66)

74. Prijmite moje svetlo, aby osvetlilo vašu životnú cestu a aby ste sa v hodine smrti oslobodili od zahmlenia vedomia. Potom v okamihu, keď prekročíte prah záhrobia, budete vedieť, kým ste, kým ste boli a kým budete. (100, 60)

75. Zatiaľ čo vaše telá budú spustené do zeme, v ktorej lone sa zmiešajú s ňou, aby ju zúrodnili – lebo aj po smrti budú naďalej silou a životom –, váš duch, ktorý stojí nad vašou bytosťou, nezostane v zemi, ale pôjde s dušou, aby sa jej ukázal ako kniha, ktorej hlboké a múdre učenia bude duša študovať.

76. Tam sa vaše duchovné oči otvoria pre pravdu a v jedinom okamihu budete vedieť vyložiť to, čo ste za celý život nedokázali pochopiť. Tam pochopíte, čo znamená byť dieťaťom Božím a bratom svojich blížnych. Tam pochopíte hodnotu všetkého, čo ste vlastnili, pocítite ľútosť a výčitky svedomia za spáchané chyby, za stratený čas a vo vás sa zrodia

najkrajšie predsavzatia na zlepšenie a nápravu. (62, 5)

77. Už teraz všetci usilujte o ten istý cieľ, pričom zmierujte a harmonizujte svoj duchovný život. Nikto nech si nemyslí, že kráča po lepšej ceste ako jeho brat, ani nech si nemyslí, že stojí na vyššej úrovni ako ostatní. Hovorím vám, v hodine smrti to bude môj hlas, ktorý vám povie pravdu o výške vášho vývoja.

78. Tam, v tom krátkom okamihu osvietenia pred svedomím, mnohí dostanú svoju odmenu; ale mnohí tiež uvidia, ako ich veľkosť mizne.

79. Chcete sa zachrániť? Potom prídite ku Mne cestou bratstva. Je to jediná cesta, neexistuje žiadna iná, je to tá, ktorá je zapísaná v mojom najvyššom prikázaní, ktoré vám hovorí: „Milujte sa navzájom.“ (299, 40-4)

Kapitola 29 – Očistenie a vzostup duší v posmrtnom živote

Výčitky svedomia, ľútosť a sebakritika

1. Nechcem, aby sa vaša duša poškvrnila, ani aby zomrela vo vzťahu k pravému životu. Preto vás trestám svojou spravodlivosťou, keď vás nachádzam oddávajúcich sa škodlivým radostiam a rozkošiam. Vaša duša sa musí dostať do môjho lona čistá, tak ako z neho vzišla.

2. Všetci, ktorí zanechajú svoje telo v zemi a v stave zmätenosti sa odtrhnú od tohto sveta, sa prebudia – keď uvidia moju prítomnosť, ktorá sa zjavuje vo svetle večnosti, ktoré osvecuje ducha – zo svojho hlbokého spánku medzi horkými slzami a v zúfalstve sebakritiky. Kým bolesť pretrváva v dieťati, aby sa oslobodilo od svojich utrpení, trpí aj otec. (228, 7-8)

3. Výčitky svedomia a muky, ktoré vyplývajú z nedostatku poznania – utrpenie z toho, že chýba duchovnosť, aby sa mohli tešiť z toho života, toto a ešte viac je obsiahnuté v pokání duší, ktoré sú poškvrnené alebo prichádzajú bez prípravy na prah duchovného života.

4. Uvedomte si, že nemôžem vnímať hriech, nedokonalosti alebo skazenosť ľudí ako urážku, ktorá je spôsobená Otcovi, lebo viem, že ľudia si zlo spôsobujú sami. (36, 56)

5. Ako by bol váš život plný svetla a ako by bola vaša veda veľkolepá a priekopnícka, keby ste milovali svojich blížnych a konali vôľu svojho Otca – keby ste obetovali niečo zo svojej slobodnej vôle a konali podľa toho, čo vám káže svedomie. Vaša veda by potom pri prekračovaní hraníc hmotného sveta dosiahla nadpozemské sféry; lebo doteraz sa k týmto hraniciam ani len nepriblížila.

6. Aké zdesenie pociťuje duša vedca, keď opúšťa tento svet a nakoniec stojí tvárou v tvár božskej pravde! Tam skláňa svoju tvár plnú hanby a prosí, aby jej bola odpustená jej pýcha. Verila, že vie a dokáže všetko, popierala, že existuje niečo, čo leží za hranicami jej

vedomostí alebo chápania. Ale teraz, keď stojí pred Knihou života, pred nekonečným dielom Stvoriteľa, musí si uvedomiť svoju úbohosť a zahaliť sa pokorou pred Tým, ktorý je absolútnou múdrosťou. (283, 48-49)

7. Nebojte sa, že pri príchode do duchovného sveta budete musieť myslieť na to, čím ste na zemi zhrešili. Ak sa necháte očistiť od bolesti a z vášho srdca vyviera ľútosť, ak sa snažíte napraviť svoje previnenia, vstúpite do mojej prítomnosti hodní a čistí a nikto, ani vaše svedomie, sa neodváži spomenúť vaše minulé nedokonalosti.

8. V dokonalom domove je pre každú dušu miesto, ktoré v čase alebo vo večnosti čaká na príchod svojho majiteľa. Po schodoch lásky, milosrdenstva, viery a zásluh vstúpite jeden po druhom do môjho kráľovstva. (81, 60-61)

Vyrovnávacia spravodlivosť

9. Na tomto svete som mal len málo učeníkov a ešte menej takých, ktorí boli obrazom Božského Majstra. V Duchovnom údolí mám naopak mnoho učeníkov, lebo tam sa robí najväčší pokrok v pochopení mojich učení. Tam je to miesto, kde moje deti, hladujúce a smädné po láske, prijímajú od svojho Majstra to, čo im ľudstvo odoprelo. Tam je to miesto, kde svojou cnosťou žiaria tí, ktorí na Zemi zostali pre svoju pokoru nepovšimnutí, a kde smutne a kajúcne plačú tí, ktorí na tomto svete žiarili falošným svetlom.

10. V záhrobí je to miesto, kde vás prijímam tak, ako ste to na zemi neočakávali, keď ste so slzami v očiach, ale požehnávajúc ma, odpykávali svoju vinu. Nie je dôležité, že ste počas svojej životnej cesty mali chvíľu prudkého vzbury. Zohľadním, že ste mali dni veľkej bolesti a v nich ste preukázali odovzdanosť a požehnali ste moje meno. Aj vy ste v medziach svojej malosti prežili niekoľko Golgôt, hoci boli spôsobené vašou neposlušnosťou.

11. Hľa, prostredníctvom niekoľkých okamihov vernosti a lásky k Bohu získate časy života a milosti v posmrtnom živote. Tak moja večná láska opláca krátkodobú lásku človeka. (22, 27-29)

12. Každý dobrý skutok nájde svoju odmenu, ktorú nedostane na zemi, ale v posmrtnom živote. Ale koľkí by chceli túto blaženosť už tu na zemi, bez toho, aby vedeli, že ten, kto nerobí nič pre svoj duchovný život, bude pri vstupe do neho stáť bez zásluh a jeho ľútosť bude potom veľká. (1, 21)

13. Kto túži po poctách a chvále sveta, nech ich tu dostane; ale budú krátkodobé a v deň jeho vstupu do duchovného sveta mu nebudú na nič. Kto túži po peniazoch, nech si tu vezme svoju odmenu, lebo to bolo to, o čo usiloval. Keď však príde hodina, v ktorej tu musí všetko zanechať, aby sa pripravil na posmrtný život, nebude mať ani

najmenšie právo požadovať akúkoľvek odmenu pre svoju dušu, hoci si myslí, že urobil veľa pre dobročinnosť.

14. Naopak, ten, kto vždy odmietal lichotky a zvýhodňovanie, kto miloval svojich blížnych s čistým srdcom a nezištne a odmietal akúkoľvek materiálnu odmenu, kto sa venoval šíreniu dobra a mal radosť z toho, konanie skutkov lásky – ten nebude myslieť na odmeny, lebo nebude žiť pre vlastné uspokojenie, ale pre uspokojenie svojich blížnych. Ako veľký bude jeho pokoj a blaženosť, keď bude v lone svojho Pána! (253, 14)

15. Prinášam vám v tomto čase čisté a dokonalé poučenie, preto vám hovorím, že na konci vášho denného diela vám bude započítané len to, čo ste v živote urobili s pravou láskou; lebo to bude dôkazom, že ste poznali pravdu. (281, 17)

16. Nemyslite si – pretože v okamihu, keď konáte dobrý skutok, nepoznáte jeho hodnotu –, že sa nikdy nedozviete o dobrom, ktoré ste urobili. Hovorím vám, že žiadne z vašich skutkov nezostane bez odmeny.

17. Keď raz budete v duchovnej ríši, spoznáte, ako často bol malý skutok, zdanlivo bezvýznamný, začiatkom reťaze dobrých skutkov – reťaze, ktorú iní stále predlžovali, ale ktorá toho, kto ju začal, navždy naplní uspokojením. (292, 23-24)

18. Inšpirujem vás k tomu, aby ste si získavali zásluhy; nemala by vás však poháňať egoistická túžba po vlastnom spasení, ale mali by ste konať svoje skutky s myšlienkou na svojich blížnych, s myšlienkou na budúce generácie, ktorých radosť bude veľmi veľká, keď nájdu cestu, ktorú im „prví“ pripravili. Vtedy bude vaše šťastie bezhraničné, lebo radosť a mier vašich bratov a sestier dosiahne aj vašu dušu.

19. Ako inak je to u tých, ktorí usilujú len o svoju vlastnú spásu a blaženosť; lebo keď dorazia na miesto, ktoré si svojimi skutkami zaslúžili, nemôžu mať ani na okamih pokoj ani radosť, keď hľadia na tých, ktorých zanechali a ktorí znášajú ťažké bremeno svojich utrpení.

20. Veru, hovorím vám, že skutoční učeníci tohto učenia budú spravodliví a čistí vo svojich skutkoch, tak ako ich duch, ktorý je mojím vlastným svetlom. (290, 76-77)

21. Ak budete pokorní, vaše duchovné bohatstvo sa znásobí v živote, ktorý vás čaká. Potom budete mať pokoj, ktorý vám prinesie najkrajší pocit vašej existencie. A vo vašom duchu sa zrodí túžba slúžiť Otcovi tým, že bude verným strážcom všetkého, čo som stvoril, tým, že bude útechou pre trpiacich a pokojom pre tých, ktorí nemajú pokoj. (260, 29)

Vzostup duší do Božieho kráľovstva

22. Toto je „Tretí čas“, v ktorom vaša duša už na zemi môže začať snívať o veľmi vysokých úrovniach

života a veľmi veľkých poznatkoch. Lebo kto opúšťa tento svet a vo svojej duši si už nesie poznanie toho, čo nájde, a rozvinutie svojich duchovných darov, ten prejde mnohými svetmi, bez toho, aby v nich zotrvával, až kým nedospeje k tomu, v ktorom mu na základe jeho zásluh prislúcha bývať.

23. Bude si plne vedomý svojho duchovného stavu, bude vedieť plniť svoju úlohu, kdekoľvek sa nachádza. Bude rozumieť jazyku lásky, harmónie a spravodlivosti a bude sa vedieť vyjadrovať s jasnosťou duchovného jazyka, ktorým je myšlienka. Nebudú pre neho žiadne útesy, zmätok ani slzy a bude čoraz viac zažívať nezmiernu radosť z približovania sa k domovom, ktoré mu patria, lebo mu prináležia ako večný dedičný podiel. (294, 55)

24. Na božskom nebeskom rebríku je nekonečné množstvo bytostí, ktorých duševné zdokonalenie im umožňuje zaujať rôzne stupne podľa stupňa vývoja, ktorý dosiahli. Vaša duša bola stvorená s vhodnými vlastnosťami, aby sa vyvíjala na tomto rebríku zdokonaľovania a dosiahla cieľ stanovený vo vysokých rozhodnutiach Stvoriteľa.

25. Údel týchto duší nepoznáte, ale hovorím vám, že je dokonalý, ako všetko, čo som stvoril.

26. Stále nechápete dary, ktoré vám dal Otec. Ale nebojte sa, lebo neskôr si ich uvedomíte a zažijete, ako sa plne prejavia.

27. Nekonečný počet duší, ktoré tak ako vy obývajú rôzne úrovne života, je medzi sebou zjednotený vyššou silou, ktorou je láska. Boli stvorené pre boj, pre svoj vyšší vývoj, nie pre stagnáciu. Tí, ktorí splnili moje prikázania, sa stali veľkými v božskej láske.

28. Pripomínam vám však, že aj keď vaša duša dosiahne veľkosť, moc a múdrosť, nestane sa všemocnou, lebo jej vlastnosti nie sú nekonečné, ako sú v Bohu. Napriek tomu budú stačiť na to, aby vás priviedli na vrchol vášho zdokonalenia po priamej ceste, ktorú vám od prvého okamihu vyznačila láska vášho Stvoriteľa. (32, 34, 37)

29. Vaša duša musí prejsť siedmimi fázami duševného vývoja, aby dosiahla svoju dokonalosť. Dnes, keď ešte žijete na zemi, neviete, na ktorom stupni nebeského rebríka sa nachádzate.

30. Hoci poznám odpoveď na túto otázku vašej duše, v súčasnosti vám ju nemôžem povedať. (133, 59-60)

31. Každý priečnik, každý stupeň, každá úroveň života ponúka duši väčšie svetlo a dokonalejšiu blaženosť. Ale najvyšší pokoj, dokonalé šťastie duše, je za hranicami všetkých dočasných príbytkov duší.

32. Koľkokrát si budete myslieť, že vopred cítite dokonalé šťastie v lone Božom, bez toho, aby ste si uvedomovali, že toto šťastie je sotva predzvesťou nasledujúceho sveta, kam sa po tomto živote musíte vydať. (296, 49-50)

33. Koľkí snívajú o smrti v očakávaní, že tento okamih ich

privedie ku Mne, aby Ma potom naveky uctievali v nebi, bez toho, aby vedeli, že cesta je nekonečne dlhšia, než si mysleli. Aby ste vystúpili aspoň o jeden stupeň na nebeskom rebríku, ktorý vás privedie ku Mne, musíte žiť ľudský život správnym spôsobom. Neznalosť je na vine tomu, že mnohí nesprávne chápu zmysel mojich učení. (164, 30)

34. Človek rozpútal sily zničenia. Vojna zasiala svoje semeno do všetkých sŕdc. Koľko bolesti zažila ľudstvo! Koľko opustenosti, biedy, sirotskej osamelosti a smútku zanechala na svojej ceste! Myslíte si, že duše tých, ktorí padli v boji, zahynuli, alebo že tá časť života, večnosť, ktorá prebýva v človeku, už neexistuje?

35. Nie, ľud: Duša prežije vojnu a smrť. Táto časť môjho vlastného ducha sa zdvihla z polí bolesti a hľadá na mojej ceste nový horizont, aby mohla ďalej žiť, rozvíjať sa a rásť. (262, 26-27)

36. Dal som vám Zem, aby ste ju všetci rovnako vlastnili, aby ste žili v mieri a používali ju ako dočasný domov, v ktorom rozvíjate svoje schopnosti a pripravujete svoju dušu na vzostup do jej nového príbytku.

37. Povedal som vám: „V dome Pánovom je mnoho príbytkov.“ Spoznáte ich v miere, v akej sa povznesiete. Každý z nich vás v rastúcej miere priblíži ku Mne a dosiahnete ich podľa svojich skutkov, lebo všetko podlieha božskému poriadku a spravodlivosti.

38. Nikto nebude môcť zabrániť vášmu prechodu z jednej úrovne života na druhú a na konci každej z nich bude v vašom duchu, ako aj v mojom, radosť a slávnosť.

39. Tak vás pripravujem, aby ste vedeli, že cesta, ktorú musíte prejsť, je dlhá, a aby ste sa nespokojili so svojimi prvými skutkami v domnení, že vám už otvoria dvere do týchto domovov.

40. Ale hovorím vám aj toto, že pre ducha je krásne a uspokojujúce dosiahnuť koniec jednej etapy vývoja a zastaviť sa, aby sa ohlédol na prekonanú cestu s jej veľkými bojmi, dňami trpkosti a hodinami pokoja, potom, čo prekonal nespočetné prekážky.

41. Nakoniec triumf, odmena a spravodlivosť, ktoré žiaria okolo vás, a Duch vášho Otca — prítomný, slávny, požehnávajúci dieťa a nechávajúci ho odpočívať v jeho lone, kým nebude pripravené na ďalšiu etapu života. Tak to ide od jednej k druhej, až kým nakoniec nedosiahne najvyššie naplnenie, aby večne prebývalo so Mnou. (315, 34-36)

42. Duchovná iskra, ktorá robí človeka podobným svojmu Stvoriteľovi, sa bude stále viac približovať k nekonečnému plameňu, z ktorého vzišla, a táto iskra bude žiarivou bytosťou – vedomou, žiariacou láskou, plnou poznania a sily. Táto bytosť sa teší zo stavu dokonalosti, v ktorom

neexistuje ani najmenšia bolesť ani najmenšia núdza, v ktorom vládne dokonalá a pravá blaženosť.
43. Ak by to nebolo cieľom vášho ducha – veru, hovorím vám, že by som vám svoje učenie neprezentoval prostredníctvom toľkých poučení, lebo v tom prípade by vám stačil zákon „Prvého času“, aby ste žili v mieri na zemi.
44. Ale ak si uvedomíte, že som žil medzi ľuďmi a sľúbil som im nekonečne lepší svet za hranicami tohto života, a ak si navyše spomeniete, že som sľúbil, že sa vrátim v inom čase, aby som k vám naďalej hovoril a vysvetlil všetko, čomu ste nerozumeli, dospejete k záveru, že duchovné poslanie človeka je vyššie, oveľa vyššie než všetko, čo môžete očakávať, a že sľúbená blaženosť je nekonečne väčšia, než si dokážete predstaviť alebo si to dokážete predstaviť. (277, 48-49)

Kapitola 30 – Vývoj duše prostredníctvom reinkarnácií

Zákon vývoja

1. Hovorím vám, človek musí vedieť, že jeho duša prišla na Zem mnohokrát a stále nepochopil, ako má stúpať nahor po ceste môjho zákona, aby dosiahol vrchol hory. (77, 55)
2. Keďže človek bol svedkom rozvoja vedy a objavov toho, čomu by predtým neveril – prečo sa potom bráni prirodzenému vývoju duše? Prečo sa upína na to, čo ju zastavuje a uspáva? Pretože sa desil pred vyhliadkou na večný život! (118, 77)
3. Pochopte: hoci sa zdá, že stvorenie je dokončené, všetko sa napriek tomu vyvíja, všetko sa mení a zdokonaľuje. Môže sa vaša duša snáď vyhnúť tomuto božskému zákonu? Nie, moje deti. Nikto nemôže mať posledné slovo o duchovnom, o vede alebo o živote, lebo sú to moje diela, ktoré nemajú konca. (79, 34)
4. Koľko ľudí si na základe vedomostí, ktoré nadobudli, myslí, že disponujú duchovnou veľkosťou, a pritom pre Mňa nie sú ničím iným ako deťmi, ktoré zastali na ceste vývoja. Lebo musia zohľadniť, že nie je to len rozvoj ich rozumu, čím môžu dosiahnuť vzostupný vývoj svojej duše, ale musí to prebehnúť prostredníctvom rozvoja celistvosti ich bytia, a v človeku je mnoho schopností, ktoré sa musia rozvinúť, aby dosiahol dokonalosť.
5. To je dôvod, prečo som – ako jeden z mojich zákonov lásky a spravodlivosti – zaviedol reinkarnáciu duše, aby som jej poskytol dlhšiu cestu, ktorá jej ponúka všetky potrebné príležitosti na dosiahnutie jej zdokonalenia.
6. Každá pozemská existencia je krátkou lekciou, lebo inak by boli príležitosti človeka na splnenie môjho zákona príliš malé. Je však nevyhnutné, aby ste spoznali cieľ tohto života, aby ste z neho prijali

zmysel a dosiahli jeho harmóniu, ktorá je základom ľudskej dokonalosti – aby ste mohli postúpiť na vyššiu úroveň bytia, až kým nedosiahnete duchovný život, kde pre vás mám pripravených toľko lekcií, ktoré vás ešte musím naučiť, a toľko zjavení, ktoré vám ešte musím dať. (156, 28-29)

7. Kým všetko neustále rastie, mení sa, zdokonaľuje a rozvíja — prečo by vaša duša mala stáročia stagnovať?

8. Keďže ste prostredníctvom vedy veľa objavili a naučili sa, nie je vám neznámy neustály vývoj, ktorý existuje vo všetkých bytosťach stvorenia. Preto chcem, aby ste pochopili, že nesmiete nechať svoju dušu v tej zaostalosti a v tom zastavení, do ktorého ste ju už dávno dostali, a že sa musíte snažiť dosiahnuť harmóniu so všetkým, čo vás obklopuje, aby pre ľudí prišiel deň, keď príroda namiesto toho, aby skrývala svoje tajomstvá, ich odhalí, a namiesto toho, aby vám prírodné sily boli nepriateľmi, stanú sa vašimi služobníkmi, spolupracovníkmi, bratmi. (305, 6, 8)

„Vzkriesenie tela“ — správne pochopenie

9. Teraz má svet spoznať pravdu o „vzkriesení tela“, ktorým je reinkarnácia duše.

10. Reinkarnovať sa znamená: vrátiť sa do hmotného sveta, aby ste sa znova narodili ako človek; vzkriesenie duše v ľudskom tele, aby pokračovala vo svojej misii. Toto je pravda o „vzkriesení tela“, o ktorom hovorili vaši predkovia, pričom podávali rovnako skreslené, ako aj absurdné výklady.

11. Reinkarnácia je dar, ktorý Boh udelil vašej duši, aby sa nikdy neobmedzovala na ubohosť hmoty, na jej pominuteľnú existenciu na Zemi, na jej prirodzené nedostatky, ale aby duša – keďže pochádza z vyššej prirodzenosti – mohla používať toľko hmotných tiel, koľko potrebuje na vykonanie svojich veľkých úloh vo svete.

12. Týmto darom duša dokazuje svoju nezmieriteľnú nadradenosť nad „telom“, nad smrťou a nad všetkým pozemským tým, že prekonáva smrť, jedno telo za druhým, a prežíva ich všetky, koľko ich jej bolo zverené. Je víťazkou nad časom, prekážkami a pokušeniami. (290, 53-56)

13. Ako ste mohli uveriť, že v deň súdu telá mŕtvych vstanú a zjednotia sa so svojimi dušami, aby vošli do Božieho kráľovstva? Ako môžete takto vykladať to, čo vás učili v iných časoch?

14. Telo je z tohto sveta a v ňom zostáva, zatiaľ čo duša sa slobodne povznáša a vracia sa k životu, z ktorého vzišla. „Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z môjho Ducha, je Duch.“ „Vzkriesenie tela“* je opätovné vtelenie duše, a ak niektorí veria, že ide o ľudskú teóriu, a iní z vás veria, že ide o nové zjavenie – veru, hovorím vám, že som od počiatku ľudstva začal zvestovať svetu toto zjavenie! Dôkaz toho môžete nájsť v texte Písem,

ktoré sú svedectvom mojich skutkov.

** Tento výraz, známy zo starého kresťanského vyznania viery, bol sformulovaný na 2. koncilu v Konštantínopole, teda v čase, keď bola doteraz čiastočne uznávaná doktrína reinkarnácie cisárom Justiniánom (!) odsúdená ako heréza. Tak sa z znovuzrodenia duše v „tele" stalo „vzkriesenie tela".*

15. V tomto čase však toto zjavenie dosiahlo vašu dušu, keď sa nachádzala na vyššom stupni vývoja, a čoskoro bude spravodlivo prijaté ako jeden z najspravodlivejších a najláskavejších zákonov Stvoriteľa. Zavrhnite predstavu, ktorú ste mali o „súdnom dni"; lebo to nie je jeden z vašich dní, pretože je to časový úsek, a „koniec sveta" nie je koniec planéty, na ktorej žijete, ale koniec sebeckého života, ktorý ste na nej vytvorili. (76, 41 43)

16. Tajomstvo „vzkriesenia tela" bolo objasnené zjavením o reinkarnácii duše. Dnes viete, že zmyslom tohto zákona lásky a spravodlivosti je, aby sa duša zdokonaľovala , aby sa nikdy nestratila, lebo vždy nájde otvorené dvere ako príležitosť na svoju spásu, ktorú jej ponúka Otec.

17. Môj rozsudok nad každou dušou na základe tohto zákona je dokonalý a neúprosný.

18. Len ja viem vás súdiť, lebo každý osud je pre ľudí nepochopiteľný. Preto nikto nebude pred druhými odhalený ani zradený.

19. Potom, čo sa duše zblúdili vo svojich hriechoch, po toľkých bojoch a zvratoch a po dlhom putovaní, prídu ku Mne plné múdrosti na základe svojich skúseností, očistené bolesťou, povznesené svojimi zásluhami, unavené z dlhého putovania, avšak jednoduché a veselé ako deti. (1, 61-64)

Rozdielna úroveň vývoja duší

20. Pred dávnymi časy vaša duša vzišla zo Mňa; napriek tomu nie všetci pokročili na ceste duševného vývoja rovnakým spôsobom.

21. Všetky osudy sú rôzne, hoci vás vedú k rovnakému cieľu. Jedným sú určené tieto skúšky, iným zase iné. Jedno stvorenie prechádza jednou cestou, druhé nasleduje inú. Ani ste všetci nevstúpili do bytia v rovnakom okamihu, ani sa všetci nevrátite v rovnakom čase. Jedni putujú vpredu, druhí vzadu, no cieľ čaká na vás všetkých. Nikto nevie, kto je mu blízko a kto kráča ďaleko od neho, lebo ste ešte príliš nezrelí, aby ste mali toto poznanie; ste ľudia a vaša márnosť by vás priviedla k záhube. (10, 77-78)

22. Vždy, aj v dávnych časoch ľudských dejín, ste mali príklady ľudí s vysokým duchom. Ako by ste si mohli vysvetliť, že už v najskorších dobách existovali ľudia s vyvinutou dušou, keby tá neprešla postupnými reinkarnáciami, ktoré im pomohli vyvíjať sa nahor?

23. Dôvodom je to, že duša nevzniká v rovnakom čase ako telesná schránka a ani počiatok

ľudského rodu sa nezhoduje s počiatkom duše. Veru, hovorím vám, neexistuje ani jedna duša, ktorá by prišla na svet bez toho, aby predtým existovala v záhrobí. Kto z vás dokáže odhadnúť alebo poznať čas, ktorý prežila v iných sférach, než prišla žiť na túto Zem? (156, 31-32)

Poznanie predchádzajúcich pozemských životov a vlastnej úrovne vývoja

24. Pokiaľ je duša úzko spojená s telom, nepozná a ani nemôže poznať zásluhy, ktoré nadobudla vo svojich predchádzajúcich životoch. Teraz však zisťuje, že jej život je večnosť, nepretržitý vývoj v túžbe dosiahnuť vrchol. Dnes však ešte neviete, akej úrovne ste dosiahli. (190, 57)

25. Váš rozum neprijíma dojmy ani spomienkové obrazy z minulosti vašej duše, lebo telo je ako hustá clona, ktorá neumožňuje preniknúť do života duše. Ktorý mozog by mohol vnímať obrazy a dojmy, ktoré duša prijala v priebehu svojej minulosti? Ktorá inteligencia by mohla v súvislosti s ľudskými predstavami pochopiť to, čo je pre ňu nepochopiteľné?

26. Preto som vám doteraz nedovolil vedieť, kým ste duchovne, ani aká bola vaša minulosť. (274, 54-55)

27. Všetky moje diela som zapísal do knihy, ktorá sa volá „Život“. Počet jeho strán je nepočítateľný, jeho nekonečnú múdrosť nedokáže dosiahnuť nikto okrem Boha, ktorý je jeho autorom. Ale v ňom, na každej jeho strane, je obsiahnuté krátke zhrnutie, v ktorom Otec zrozumiteľne predstavil každé zo svojich diel, aby bolo pochopiteľné pre každý rozum.

28. Aj vy neustále píšete do knihy svojho života, v ktorej zostanú zaznamenané všetky vaše skutky a všetky vaše kroky na celej ceste vývoja. Táto kniha bude zapísaná vo vašej duši a bude svetlom poznania a skúsenosti, ktorým máte zajtra osvetliť cestu svojim mladším súrodencom.

29. Ešte nemôžete nikomu ukázať svoju knihu, lebo ani vy sami nepoznáte jej obsah. Ale čoskoro sa vo vašej podstate rozsvieti svetlo a budete môcť svojim blížnym ukázať stránky, ktoré hovoria o vašom rozvoji, vašom zmierení a vašich skúsenostiach. Vtedy budete pre ľudí otvorenou knihou.

30. Blahoslavení sú tí, ktorí si osvojili svoje poslanie. Budú cítiť, že stúpajú po rebríku, ktorý videl Jakub vo sne, čo je duchovná cesta, ktorá vedie bytosti až do prítomnosti Stvoriteľa. (253, 6-8)

Láska ako nevyhnutnosť pre duchovný a duševný rozvoj

31. Tak ako vaše telo potrebuje na život vzduch, slnko, vodu a chlieb, tak aj duša potrebuje životné prostredie, svetlo a potravu, ktoré zodpovedajú jej podstate. Keď sa cíti zbavená slobody povznieť sa v túžbe po svojej potrave, oslabne,

vädne a otupie; tak, ako keby ste nútili dieťa, aby vždy zostávalo vo svojej kolíske a bolo uväznené vo svojej izbe. Jeho končatiny by ochrnuli, zbledlo by, jeho zmysly by otupeli a jeho schopnosti by zakrpeli.

32. Uvedomte si, že aj duša môže byť chromá! Mohol by som vám dokonca povedať, že svet je plný duševne chromých, slepých, hluchých a chorých! Duša, ktorá žije v uväznení a bez slobody rozvoja, je bytosť, ktorá nerastie – ani v múdrosti, ani v sile, ani v cnosti. (258, 62-63)

33. Veru, hovorím vám, to, čo vás môže pozdvihnúť, je láska, lebo v nej prebýva múdrosť, cit a povznesenie. Láska je zhrnutím všetkých vlastností božstva a Boh zapálil tento plameň v každom duchovnom stvorení.

34. Koľko lekcií som vám dal, aby ste sa naučili milovať! Koľko príležitostí, životov a reinkarnácií vám Božie milosrdenstvo pridelilo! Lekcia sa opakovala toľkokrát, koľkokrát bolo potrebné, až kým nebola naučená. Keď je raz splnená, nie je dôvod na opakovanie, lebo už ju ani nemožno zabudnúť.

35. Keby ste sa moje lekcie naučili rýchlo, nemuseli by ste už trpieť ani plakať nad chybami. Bytosť, ktorá na Zemi využije lekcie, ktoré na nej dostala, sa môže vrátiť na svet, ale vždy to bude s väčšou zrelosťou a za lepších životných podmienok. Medzi jedným životom a druhým bude mať vždy prestávku na oddych, ktorá je potrebná na premýšľanie a odpočinok, než začne nový deň. (263, 43-45)

Rôzne dôvody reinkarnácií

36. Veru, hovorím vám, v žiadnej ére ľudského života nechýbalo človeku poznanie môjho zákona; lebo z božskej iskry, ktorou je jeho duch, mu nikdy nechýbal lúč svetla v duši, inšpirácia v rozume ani tušenie v srdci.

37. Napriek tomu sa vaša duša vrátila do záhrobia s tmavou páskou pred očami, a hovorím vám: Kto nevyužije lekciu, ktorú obsahuje život na tomto svete, v tomto údolí skúšok, ten sa musí vrátiť, aby dokončil svoje odčinenie a predovšetkým aby sa naučil. (184, 39)

38. Aj na iných svetoch sa duše tešia slobode vôle a hrešia a zblúdia, alebo vytrvalo zostávajú v dobrote a týmto spôsobom dosahujú svoj duchovný rast, tak ako to robíte vy na Zemi. Keď však nastane predurčený čas, tí, ktorí sú predurčení žiť na tomto svete, zostúpia naň, aby splnili vznešenú úlohu, a iní, aby splnili svoju povinnosť pokánia.

39. Ale podľa toho, ako chcú túto Zem vnímať, sa jedným bude javiť ako raj a druhým ako peklo. Keď teda pochopia milosrdenstvo svojho Otca, uvidia už len nádherný život, ktorý je posiaty požehnaniami a životnými lekciami pre ducha – cestu, ktorá ich približuje k Zasľúbenej zemi.

40. Jedni odchádzajú z tohto sveta s túžbou vrátiť sa, iní s obavou, že sa budú musieť vrátiť. Dôvodom je to, že vaša ľudská povaha ešte nedokázala pochopiť harmóniu, v ktorej máte žiť s Pánom. (156, 33-34)

41. Nikto sa nebráňte pred predstavou, že sa budete musieť vrátiť na túto planétu v inom tele, a nemyslite si ani to, že reinkarnácia je trestom pre dušu. Všetky duše, ktoré sú určené žiť na Zemi, museli prejsť zákonom reinkarnácie, aby mohli dosiahnuť svoj vyšší vývoj a splniť úlohu, ktorú som im zveril.

42. Nielen málo rozvinuté duše sa musia znovu inkarnovať, aj vysoko postavené duše sa vracajú znova a znova, kým nedokončia svoje dielo.

43. Eliáš je najväčší z prorokov, ktorí prišli na Zem; napriek veľkým skutkom, ktoré vykonal, a veľkým dôkazom, ktoré poskytol (že Boh existuje), musel sa vrátiť do tohto sveta v inom čase, v inom tele a pod iným menom.

44. Tento zákon lásky a spravodlivosti bol ľuďom dlho neznámy, lebo keby ho poznali skôr, mohli by upadnúť do zmätku. Napriek tomu vám Otec dal niekoľko zjavení a niekoľko znamení, ktoré boli svetlom predchádzajúcim tejto dobe, aby objasnili všetky tajomstvá. (122, 25-28)

Cesta k dokonalosti

45. Cesta, po ktorej dosiahnete plnosť svetla, je dlhá. Žiadna bytosť nemá dlhšiu cestu ako duša, na ktorej jej Otec, Božský sochár, ktorý vašu dušu formuje a vyhladzuje, dáva dokonalý tvar. (292, 26)

46. Veru, hovorím vám: aby ste dosiahli úplnú čistotu, vaša duša sa bude musieť ešte veľmi očistiť, v tomto svete aj v duchovnom.

47. Kedykoľvek to bude pre vás potrebné, budete sa musieť vrátiť na túto planétu, a čím častejšie nevyužijete príležitosti, ktoré vám váš Otec poskytuje, tým viac odložíte svoj konečný vstup do skutočného života a predĺžite svoj pobyt v údolí sĺz.

48. Každá duša musí v každom pozemskom živote preukázať pokrok a plody svojho vývoja tým, že vždy urobí pevný krok vpred.

49. Uvedomte si, že jediné dobro, ktoré prospieva vašemu vlastnému blahu, je to, ktoré vychádza zo skutočnej lásky a milosrdenstva k druhým, a to nezištne. (159, 29 32)

50. V človeku existujú dve sily, ktoré sú vždy v boji: jeho ľudská prirodzenosť, ktorá je pominuteľná, a jeho duchovná prirodzenosť, ktorá je večná.

51. Toto večné bytie veľmi dobre vie, že musia uplynúť veľmi dlhé časové úseky, aby mohlo dosiahnuť svoje duchovné zdokonalenie. Tuší, že musí prežiť mnoho ľudských životov a že v nich musí prejsť mnohými skúškami, než dosiahne skutočné šťastie. Duša tuší, že po slzách, bolesti a po tom, čo mnohokrát prejde telesnou smrťou, dosiahne ten vrchol, ktorý vo svojej túžbe po dokonalosti vždy hľadala.

52. Telo naopak, tá krehká a malá vec, plače, vzpiera sa a občas odmieta nasledovať volanie duše, a len keď sa táto vyvinie, je silná a skúsená v boji s „telom“ a všetkým, čo ju obklopuje, podarí sa jej ovládať telo a prejavovať sa skrze neho.
53. Púť duše je dlhá, jej cesta je ďaleká, jej formy existencie sú mnohoraké a veľmi pestré a všetky okamihy sú jej skúškami iného druhu. Ale kým ich prekonáva, povznáša sa, očisťuje sa, zdokonaľuje sa.
54. Na svojej ceste životom zanecháva za sebou svetelnú stopu; preto pre vznešenú dušu často nie je dôležité stonanie jej tela, lebo vie, že to pominie a že sa na svojej ceste nesmie nechať zdržať udalosťami, ktoré sa jej zdajú malicherné.
55. Na okamih upriamuje svoju pozornosť na slabosti svojho „tela“, ale vie, že nesmie príliš milovať niečo, čo žije len krátko a čoskoro zmizne v útrobách zeme. (18, 24; 27-28)

Univerzálna škola života

56. Od počiatku ľudstva existuje reinkarnácia duše ako zákon lásky a spravodlivosti a ako jedna z foriem, v ktorých Otec preukázal svoju nekonečnú milosť. Reinkarnácia nie je len záležitosťou tejto doby, ale všetkých čias, a nemali by ste si myslieť, že som vám toto tajomstvo odhalil až teraz. Už v najstarších časoch existovalo v človeku intuitívne vedomie o znovuzrodení duše.
57. Avšak ľudia, ktorí túžili po materialistických vedách a pokladoch sveta, sa nechali ovládnuť vášňami tela, čím sa zatvrdili tie vlákna ľudského srdca, ktorými vnímame duchovno, takže ľudia sa stali hluchými a slepými voči všetkému, čo patrí duchu. (105, 52)
58. Pred vaším stvorením ste boli vo Mne; potom, ako duchovné bytosti, ste boli na mieste, kde všetko vibruje v dokonalom súlade, kde je esencia života a zdroj pravého svetla, ktorým vás živím.
59. Bolesť nevytvoril Otec. V časoch, o ktorých vám hovorím, ste nemali dôvod vzdychať, nemali ste sa na čo sťažovať, cítili ste nebesá vo svojom vnútri, lebo vo svojom dokonalom živote ste boli symbolom tejto existencie.
60. Ale keď ste opustili ten domov, dal som vášmu duchu rúcho a vy ste klesali čoraz hlbšie. Potom sa vaša duša krok za krokom vyvíjala, až dosiahla úroveň bytia, kde sa teraz nachádzate a kde žiari svetlo Otca. (115, 4-5)
61. Cieľom každej duše je po jej očistení a zdokonalení splynúť s božstvom*. Preto zaplavujem vašu cestu svetlom a dávam vašej duši silu, aby ste stúpali stupeň po stupni. V závislosti od úrovne vývoja, ktorú ste dosiahli, keď opustíte tento svet, bude duchovným domovom, v ktorom budete bývať v záhrobí. Lebo vesmír

bol stvorený ako škola zdokonaľovania pre dušu. (195, 38)
** Bližšie vysvetlenia k tomu nájdete okrem iného v textoch kap. 23,69, kap. 58, 46!*

62. Keby som vám v tomto živote dal všetko, nemali by ste už túžbu vystúpiť o ďalší stupeň vyššie. Ale to, čo ste v jednom živote nedosiahli, usilujete sa dosiahnuť v inom, a to, čo nedosiahnete v tom, sľubuje vám iný, vyšší, a tak to postupne pokračuje až do večnosti na nekonečnej ceste vývoja duše.
63. Keď počujete moje slovo, zdá sa vám nemožné, že by vaša duša bola schopná dosiahnuť takú veľkú dokonalosť; ale hovorím vám, že pochybujete o vysokom určení duše len preto, lebo hľadíte len na to, čo vidíte svojimi hmotnými očami: biedu, nevedomosť, zlobu. Ale to je len preto, že u niektorých je duša chorá, u iných ochromená; iní sú slepí a niektorí duchovne mŕtvi. Avšak tvárou v tvár takejto duševnej biede musíte pochybovať o osude, ktorý pre vás pripravila večnosť.
64. Tak žijete v tejto dobe lásky k svetu a k materializmu. Avšak svetlo mojej pravdy už k vám dorazilo a rozohnalo temnotu noci doby, ktorá už pominula, a svojím úsvitom ohlásilo príchod veku, v ktorom duša prijme osvietenie prostredníctvom môjho učenia. (116, 17-18)
65. Mnohí z vás nebudú mať novú príležitosť vrátiť sa na Zem, aby ste na nej napravili svoje previnenia. Už nebudete mať ten nástroj, ktorý máte dnes a ktorým je vaše telo, na ktorom sa opierate. Musíte pochopiť, že príchod na svet je pre dušu výsadou, nikdy nie trestom. Preto musíte túto milosť využiť.
66. Po tomto živote pôjdete do iných svetov, aby ste prijali nové lekcie, a tam nájdete nové príležitosti na ďalší vzostup a zdokonaľovanie sa. Keď splníte svoje povinnosti ako ľudia, opustíte tento svet s uspokojením, lebo ste splnili svoj úlohu, a vo vašej duši bude mier. (221, 54-55)
67. Môj hlas v súčasnosti volá veľké davy ľudí, lebo pre mnohé duše sa blíži koniec ich púte na Zemi.
68. Tá sklesłosť, ten odpor, ten smútok, ktoré nosia v srdci, sú dôkazom toho, že už túžia po vyššom domove, po lepšom svete.
69. Je však potrebné, aby poslednú etapu, ktorú na svete prekonávajú, prežili v poslušnosti pokynom svojho svedomia, aby stopa ich posledných krokov na zemi bola požehnaním pre generácie, ktoré prídu po nich, aby splnili svoje rôzne úlohy vo svete. (276, 4)
70. Tento svet nie je večný, ani to nie je potrebné. Keď tento domov už nebude plniť účel existencie, ktorý má teraz, zmizne.
71. Keď vaša duša už nebude potrebovať lekcie, ktoré poskytuje tento život, pretože ju čakajú iné, vyššie lekcie v inom svete, vtedy na základe svetla získaného v tomto pozemskom boji povie: „S akou jasnosťou teraz chápem, že všetky

vzostupy a pády tohto života boli len skúsenosťami a lekciami, ktoré som potrebovala, aby som lepšie pochopila. Ako dlhá sa mi zdala tá životná cesta, kým ma utláčalo utrpenie. Teraz však, keď je všetko za mnou – ako krátka a pominuteľná sa mi zdá v porovnaní s večnosťou.“ (230, 47)

72. Radujte sa, ľudia, myslite na to, že ste lietajúce vtáky na tomto svete plnom sĺz, biedy a utrpenia! Radujte sa, lebo to nie je váš domov na večnosť, čakajú na vás lepšie svety!

73. Keď teda opustíte túto zem, urobte to bez ľútosti, potom tu zostanú len vzdychy bolesti, námahy a slzy. Rozlúčite sa s týmto svetom a vznesiete sa k tým, ktorí na vás čakajú vo výšinách neba. Odtiaľ uvidíte Zem ako bod v priestore, na ktorý budete s láskou spomínať. (230, 51)

Presvedčivosť učenia o reinkarnácii

74. Svetlo spiritualizmu teraz zjavuje svetu pravdu, spravodlivosť, rozum a lásku, ktoré sú vlastné duševnej schopnosti reinkarnácie. Napriek tomu bude svet toto zjavenie spočiatku tvrdohlavo bojovať a bude mu dávať nádech cudzieho a falošného učenia, aby vzbudil nedôveru u ľudí dobrej viery.

75. Úsilie, ktoré vynakladajú náboženské vyznania, aby udržali svojich veriacich na vyšliapaných koľajach starých predstáv o viere a neaktuálnych náboženských systémov, bude zbytočné a márne. Lebo nikto nebude môcť zastaviť Božie Svetlo, ktoré preniká až do hĺbky ľudského myslenia a prebúdza dušu pre vek zjavení, božských inšpirácií, objasňovania pochybností a tajomstiev, duchovného oslobodenia.

76. Nikto tiež nebude môcť zastaviť príval, ktorý vytvorí ľudstvo, keď sa vydá na cestu v túžbe po slobode myslenia, ducha a viery. (290, 57-59)

Cesty reinkarnácie duše

77. Volám všetkých pútnikov na Zemi, aby počuli môj hlas, ktorý ich pozýva k duchovnému rastu a k získaniu večného života.

78. V tento deň, keď sa zjavuje „Božie slovo“ — využite jeho slovo a nechajte sa ním osvietiť; lebo vo vedomí je svetlo a vaša spása.

79. Ak vás môj zákon učí morálke, spravodlivosti a poriadku vo všetkých vašich životných činoch – prečo potom hľadáte opačné cesty, ktorými si spôsobujete bolesť? Keď však odídete do záhrobia a zanecháte svoje telo na zemi, plačete, lebo ste túto schránku príliš milovali.

80. Keď cítite, že telo už nepatrí vám a že musíte napredovať na ceste vývoja, kým neprídete ku Mne, hovorím vám: „Moje dieťa, čo mi môžeš predložiť? Žil si na zemi v súlade s mojimi prikázaniami?“

81. Vy však – zahanbení a skleslí, pretože nemáte dar lásky pre Toho, ktorý vás tak veľmi miluje a toľko vám dal – ste si vykovali reťaze, ktoré tlačia na vašu dušu, a tá sa javí

bez svetla, plače a narieka nad sebou, pretože stratila milosť. Počuje len hlas Otca, ktorý ju volá. Ale keďže sa nerozvinula a ani sa necítila hodná prísť k Nemu, zastavila sa a čaká.

82. Čas plynie a duša opäť počuje hlas a celá naplnená svojím utrpením sa pýta, kto k nej hovorí, a tento hlas jej hovorí: „Prebuď sa! Nevieš, odkiaľ si prišla a kam ideš?“ Vtedy zdvihne oči, uvidí nesmierne veľké svetlo, v ktorého žiare sa cíti úbohá. Uvedomí si, že skôr, než bola poslaná na zem, už existovala, už bola milovaná Otcom, od ktorého vychádzal ten hlas a ktorý teraz, keď ju vidí v tom žalostnom stave, pre ňu trpí . Uvedomí si, že bola poslaná do rôznych domovov, aby prešla cestou boja a svojimi zásluhami získala svoju odmenu.

83. A dieťa sa pýta: „Ak som bola, skôr než som bola poslaná na Zem, Tvojím veľmi milovaným stvorením – prečo som nezostala pevná v cnosti a musela som padnúť, trpieť a namáhať sa, aby som sa k Tebe vrátila?“

84. Hlas mu odpovedal: „Všetky duše podliehajú zákonu vývoja a na tejto ceste ich môj Otcovský Duch neustále chráni a má záľubu v dobrých skutkoch detí. Avšak poslal som vás na Zem, aby ste z nej urobili bojisko duchovného zdokonaľovania, nie bojisko vojny a bolesti.

85. Povedal som vám, že sa máte rozmnožovať, že nemáte byť neplodní. Ale keď sa vrátite do „duchovného údolia“, neprinesiete žiadnu úrodu, len sa sťažujete a prichádzate bez milosti, ktorou som vás obdaril. Preto vás posielam ešte raz a hovorím vám: „Očistite sa, hľadajte to, čo ste stratili, a vybojujte si svoj duchovný vzostup.“

86. Duša sa vracia na zem, hľadá malé a krehké ľudské telo, aby v ňom odpočinula a začala novú životnú cestu. Nájde malé detské telo, ktoré jej je pridelené, a používa ho na odčinenie svojich priestupkov proti môjmu zákonu. Duša prichádza na zem s vedomím príčiny, vie, že je dychom Otca, a pozná poslanie, ktoré od Neho prináša.

87. V prvých rokoch je nevinná a zachováva si čistotu, zostáva v spojení s duchovným životom. Potom začína spoznávať hriech, zblízka vidí pýchu, namyslenosť a vzpurnosť ľudí voči spravodlivým zákonom Otca a prirodzene vzpurné „telo“ sa začína poškvrňovať zlom. Podľahnúc pokušeniu, zabúda na poslanie, ktoré si priniesla na zem, a chystá sa konať skutky, ktoré sú proti zákonu. Duša a telo ochutnávajú zakázané ovocie a keď podľahnú skaze, prekvapí ju posledná hodina.

88. Duša sa opäť ocitá v duchovnom priestore, unavená a zohýbaná bremenom svojej viny. Vtedy si spomína na hlas, ktorý k nej kedysi prehovoril a stále ju volá, a potom, čo vyronila mnoho sĺz, lebo sa cíti stratená a nevie, kto je, spomína si, že už raz na tom mieste bola.

89. Otec, ktorý ju stvoril s toľkou láskou, sa jej zjaví na ceste a povie jej: „Kto si, odkiaľ prichádzaš a kam ideš?“

90. Dieťa v tom hlase spoznáva slovo Toho, kto mu dal bytie, inteligenciu a schopnosti – Otca, ktorý mu znova a znova odpúšťa, očisťuje ho, vyvádza z tmy a vedie k svetlu. Tremí, lebo vie, že stojí pred Sudcom, a hovorí: „Otče, moja neposlušnosť a moja vina voči Tebe sú veľmi veľké a nemôžem očakávať, že budem žiť v Tvojom kráľovstve, lebo nemám žiadne zásluhy. Dnes, keď som sa vrátil do „Duchovnej doliny“, vidím, že som nahromadil len vinu, ktorú musím odčiniť.“

91. Ale milujúci Otec mu ešte raz ukáže cestu, vráti sa späť do tela a opäť patrí k ľudstvu.

92. Teraz však už skúsená duša podmaňuje telesný obal s väčšou silou, aby sa presadila a poslúchala božské prikázania. Začína boj; bojuje proti hriechom, ktoré človeka zrážajú, a chce využiť príležitosť, ktorá jej bola udelená na jej vykúpenie. Človek bojuje od začiatku až do konca, a keď mu na spánkoch žiaria biele vlasy a jeho kedysi odolné a silné telo sa pod ťarchou rokov začína ohýbať a stráca sily, duša sa cíti silná, zrelá a skúsená. Ako veľký a odpudzujúci sa jej zdá hriech! Odvráti sa od neho a dosiahne cieľ. Teraz už len čaká na okamih, keď ju Otec zavolá, lebo dospela k záveru, že Boží zákon je spravodlivý a Božia vôľa dokonalá, že tento Otec žije, aby dal svojim deťom život a spásu.

93. Keď prišiel posledný deň, cítila vo svojom tele smrť a nepociťovala žiadnu bolesť. Odchádzala ticho a zbožne. Videla sa v duchu a ako keby mala pred sebou zrkadlo, videla sa krásnu a žiariacu svetlom. Vtedy k nej prehovoril hlas a povedal jej: „Dieťa, kam ideš?“ A ona, ktorá vedela, kto to je, išla k Otcovi, nechala jeho svetlo vniknúť do svojej bytosti a povedala: „Ó Stvoriteľ, ó všezahrňujúca láska, prichádzam k Tebe, aby som si oddýchla a odovzdala Ti naplnenie.“

94. Účet bol vyrovnaný a duša bola zdravá, čistá a bez pút hriechu a videla pred sebou vysokú odmenu, ktorá ju čakala.

95. Potom pocítila, že sa zjednotila so svetlom toho Otca, že jej blaženosť sa zväčšila, a uzrela miesto pokoja, svätú zem, pocítila hlboký pokoj a „odpočinula si v lone Abraháma“. (33, 14-16)

Kapitola 31 – Spása, vykúpenie a večná spása

Opravovanie nesprávnych predstáv o vykúpení

1. Mnoho ľudí sa domnievalo, že všetky slzy tohto sveta boli spôsobené hriechom prvých obyvateľov Zeme. Vo svojej neschopnosti vyložiť podobenstvo nakoniec povedali, že Kristus prišiel, aby svojou krvou zmyla každú

škvrnu. Ak by toto tvrdenie bolo správne – prečo ľudia naďalej hrešia a trpia, hoci táto obeť už bola vykonaná?

2. Ježiš prišiel na zem, aby naučil ľudí ceste k dokonalosti – ceste, ktorú učil svojím životom, svojimi skutkami a svojimi slovami. (150, 43-44)

3. Všetci dosiahnete cieľ splnením svojho poslania. Dal som vám svoje učenia, ktoré sú nevyčerpateľné, aby ste stúpali po rebríku svojho vývoja. Nie je to moja krv, čo vás zachráni, ale moje svetlo vo vašej duši vás vykúpi. (8, 39)

4. V Tretej dobe mi bude udelený nový kríž. Ten nebude viditeľný smrteľným očiam, ale z jeho výšky pošlem ľudstvu svoje posolstvo lásky a moja krv, ktorá je duchovnou esenciou môjho slova, sa premení na svetlo pre dušu.

5. Tí, ktorí ma kedysi súdili, dnes svojím duchom prinášajú ľuďom do sŕdc svetlo pokánia, aby napravili svoje chyby.

6. Aby moje učenie o zlobe ľudí zvíťazilo, musí byť najprv ako Kristus na mučidle bičované a vysmievané. Z každej rany musí vyžarovať moje svetlo, aby osvetlilo temnotu tohto sveta bez lásky. Je potrebné, aby moja neviditeľná krv dopadla na ľudstvo, aby mu opäť ukázala cestu k jeho vykúpeniu. (49, 17-19)

7. Znovu vám hovorím, že vo Mne bude spasené celé ľudstvo. Tá krv, ktorá bola preliata na Golgote, je životom pre každú dušu. Nie je to však krv sama osebe, keďže padla do prachu zeme, ale božská láska, ktorú symbolizuje. Kedykoľvek k vám hovorím o svojej krvi, viete teraz, čo to je a aký má význam.

8. Mnohí ľudia prelievali svoju krv v službe svojmu Pánovi a z lásky k svojim blížnym, avšak táto krv nezosobňovala božskú lásku, ale iba duchovnú, ľudskú.

9. Krv Ježiša však stelesňuje božskú lásku, lebo na ňom nie je žiadna vada. V Majstrovi nebolo nikdy hriechu a on vám dal svoju krv až do poslednej kvapky, aby vám dal pochopiť, že Boh je všetkým pre svoje stvorenia, že sa im úplne odovzdáva, bez výhrad, lebo ich nekonečne miluje.

10. Keď prach zeme vsiakol tú tekutinu, ktorá bola životom v tele Majstra, stalo sa to preto, aby ste pochopili, že moje učenie muselo zúročiť život ľudí prostredníctvom božského zavlažovania svojou láskou, múdrosťou a spravodlivosťou.

11. Svet – neveriaci a skeptický voči slovám a príkladom Majstra – bojuje proti mojej náuke a hovorí, že hoci Ježiš prelial svoju krv, aby zachránil ľudí pred hriechom, svet nebol zachránený; že hreší každý deň viac, hoci je rozvinutejší.

12. Kde je sila tej krvi vykúpenia, pýtajú sa ľudia, zatiaľ čo tí, ktorí by mali objasňovať skutočné základné myšlienky môjho učenia, nevedia uspokojiť otázky tých, ktorí hladujú po svetle a smädia po poznaní pravdy.

13. Hovorím vám, že v tomto čase majú otázky tých, ktorí nevedia, väčšiu hĺbku a väčší obsah ako odpovede a vysvetlenia tých, ktorí tvrdia, že poznajú pravdu.
14. Ale ja som prišiel znova, aby som k vám hovoril, a tu je moje slovo pre tých, ktorí sa domnievajú, že tá krv skutočne spôsobila spásu hriešnikov pred božskou spravodlivosťou – všetkých tých, ktorí boli stratení a odsúdení na ťažké muky.
15. Hovorím vám: Keby Otec, ktorý vie všetko, veril, že ľudia nebudú postupne využívať a chápať celé učenie, ktoré im Ježiš dal vo svojich slovách a skutkoch — veru, nikdy by ho neposlal; lebo Stvoriteľ nikdy neurobil nič zbytočné — nič, čo by nebolo určené prinášať ovocie. Ale keď ho poslal, aby sa narodil medzi ľuďmi, vyrastal, trpel a zomrel, stalo sa tak preto, lebo vedel, že ten žiarivý a plodný život Majstra svojimi skutkami vyznačí nezmazateľnú cestu, nezničiteľnú stopu, aby všetky jeho deti našli chodník, ktorý ich povedie k pravej láske a v dodržiavaní jeho učenia do domova, kde na ne čaká ich Stvoriteľ.
16. Vedel tiež, že tá krv, ktorá svedčí o čistote, o nekonečnej láske a ktorá bola preliata až do poslednej kvapky, naučí ľudí, aby s vierou vo svojho Stvoriteľa splnili úlohu, ktorá ich pozdvihne do Zasľúbenej zeme, kde Mi môžu priniesť splnenie svojej úlohy a potom povedať: „Pane, všetko je dokonané.“
17. Teraz vám môžem povedať, že to nebola hodina, v ktorej bola preliata moja krv na kríži, ktorá oznamovala hodinu vykúpenia ľudí. Moja krv zostala tu na svete prítomná, živá, čerstvá a krvavou stopou môjho utrpenia označila cestu k vášmu zmiereniu, ktorá vám umožní získať domov, ktorý vám sľúbil váš Otec.
18. Povedal som vám: „Ja som prameň života, poďte a očistite sa od svojich škvŕn, aby ste mohli slobodne a zdraví ísť k svojmu Otcovi a Stvoriteľovi.“
19. Môj prameň je z lásky, nevyčerpateľný a bezhraničný. To je to, čo vám chce povedať moja krv, ktorú som vtedy vylial. Potvrdila moje slovo, potvrdila moje učenie. (158, 23-33)
20. Dnes, mnoho storočí po tých udalostiach, vám hovorím, že hoci som prelieval svoju krv za celé ľudstvo, spásu svojej duše dosiahli len tí, ktorí kráčali cestou, ktorú vás naučil Ježiš; zatiaľ čo všetci tí, ktorí zotrvali v nevedomosti, vo svojom fanatizme, vo svojich omyloch alebo v hriechu, ešte nie sú spasení.
21. Hovorím vám, aj keby som sa tisíckrát stal človekom a tisíckrát zomrel na kríži – pokiaľ sa ľudia nepostavia, aby ma nasledovali, nedosiahnu spásu svojej duše. Nie je to môj kríž, ktorý vás má vykúpiť, ale ten váš. Ja som niesol ten svoj na pleciach a zomrel som na ňom ako človek, a od tej chvíle som bol v lone Otca. Máte ma nasledovať v miernosti a v láske a s pravou

pokorou niesť svoj kríž na pleciach, kým nedosiahnete konečný cieľ svojej misie, aby ste potom boli tiež u svojho Otca. (168, 16-17)

22. Niet nikoho, kto by nechcel nájsť šťastie, a čím je trvalejšie, tým lepšie – lebo učím vás cestu, ktorá vedie k najvyššej a večnej blaženosti. Napriek tomu – ukazujem vám len cestu a potom nechávam na vás, aby ste si vybrali tú, ktorá vám najviac vyhovuje.

23. Pýtam sa vás: „Ak túžite po šťastí – prečo ho nezasievate, aby ste ho potom mohli zožať?“ Ako málo je tých, ktorí cítili potrebu byť tu pre ľudí! (169, 37-38)

24. Mylná je predstava, ktorú máte o tom, čo znamená život na Zemi, o tom, čo je duša, a o tom, čo je duchovný svet.

25. Väčšina veriacich si myslí, že ak žijú s určitou spravodlivosťou alebo ak v poslednej chvíli svojho života ľutujú spáchané previnenia, je pre ich dušu miesto v nebi isté.

26. Avšak táto mylná predstava, ktorá sa človeku veľmi páči, je dôvodom toho, že počas celého svojho života vytrvalo nedodržiava zákon, a tak spôsobuje, že keď jeho duša opustí tento svet a vstúpi do duchovného sveta, musí zistiť, že prišla na miesto, kde nevidí zázraky, ktoré si predstavovala, ani nepociťuje najvyššiu blaženosť, na ktorú si myslela, že má nárok.

27. Viete, čo sa stane tým bytostiam, ktoré si boli isté, že prídu do neba, a namiesto toho našli len zmätok? Keďže už neboli doma na Zemi, pretože im chýbala opora ich fyzického tela, a nemohli sa ani povzniesť do tých výšok, kde sa nachádzajú sféry duchovného svetla, vytvorili si – bez toho, aby si to uvedomovali – svet, ktorý nie je ani ľudský, ani hlboko duchovný.

28. Potom sa duše začínajú pýtať: Je toto nebo? Je toto domov, ktorý Boh určil dušiam po tom, čo tak dlho putovali na Zemi?

29. Nie – hovoria iní – toto nemôže byť „lono Pána“, kde môže existovať len svetlo, láska a čistota.

30. Postupne, prostredníctvom premýšľania a bolesti, duša dospeje k pochopeniu. Pochopí božskú spravodlivosť a osvetlená svetlom svojho ducha posúdi svoje minulé skutky a zistí, že boli ubohé a nedokonalé, že neboli hodné toho, čo si myslela, že si zaslúži.

31. Následne, na základe tohto sebareflexie, sa prejaví pokora a vznikne túžba vrátiť sa na cesty, ktoré má za sebou, aby zmazala škvrny hanby, napravila chyby a vykonala pred svojím Otcom skutočne záslužné skutky.

32. Je potrebné oboznámiť ľudstvo s týmito tajomstvami, aby pochopilo, že život v hmote je príležitosťou pre človeka, aby získal zásluhy pre svoju dušu — zásluhy, ktoré ju povznesú, až si zaslúži žiť v sfére vyššej duchovnosti, kde bude musieť opäť konať záslužne, aby nezostala pozadu a aby mohla ďalej stúpať zo stupňa na stupeň; lebo „v dome Otca je mnoho príbytkov“.

33. Tieto zásluhy získate láskou, ako vás to naučil večný zákon Otca. A tak bude vaša duša postupovať po rebríku k dokonalosti stupeň po stupni a spoznávať pritom úzku cestu, ktorá vedie do kráľovstva nebeského — do pravého neba, ktorým je dokonalosť duše. (184, 40-45)

34. Veru, hovorím vám, keby som v tomto čase prišiel ako človek, vaše oči by museli vidieť moje rany ešte čerstvé a krvácajúce, lebo hriech ľudí neprestal a oni sa ani nechceli vykúpiť na pamiatku tej krvi, ktorá bola preliata zo mňa na Golgote a ktorá bola dôkazom mojej lásky k ľudstvu. Ale prišiel som v Duchu, aby som vám ušetril hanbu pri pohľade na dielo tých, ktorí ma na zemi súdili a odsúdili.

35. Všetko je odpustené; ale v každej duši existuje niečo z toho, čo som pre všetkých vylial na kríži. Neverte, že tá životná sila a tá krv sa rozplynuli alebo stratili. Zosobňovali duchovný život, ktorý som od tej chvíle vylieval na všetkých ľudí. Prostredníctvom tej krvi, ktorá spečatila moje slovo a potvrdila všetko, čo som na zemi povedal a urobil, sa ľudia v túžbe po obnove svojej duše budú vyvíjať nahor.

36. Moje slovo, moje skutky a moja krv neboli a nebudú márne. Ak sa vám niekedy zdá, že moje meno a moje slovo boli takmer zabudnuté, čoskoro budete svedkami toho, ako sa znovu objavia plné životnej sily, života a čistoty, ako semeno, ktoré hoci je neustále bojované, nikdy nezanikne. (321, 64-66)

37. Ježišova krv, premenená na svetlo spásy, prenikla do všetkých duší ako spása a naďalej tak činí. Môj Duch večne udeľuje spásu a svetlo, neprestajne nechávam lúče svojho svetla prenikať tam, kde je tma, neprestajne sa vylieva 380 Kapitola 31 môj Božský Duch – nie ako ľudská krv, ale ako vykupiteľská sila, ako duchovný život na všetky moje deti. (319, 36)

„Nebo“ treba dosiahnuť

38. Ľudia, unesení silou svojich vášní, upadli do svojich hriechov natoľko, že sa vzdali akejkoľvek nádeje na spásu. Ale nie je nikto, kto by nemohol byť uzdravený. Lebo duša – keď sa presvedčí, že ľudské búrky neprestanú, pokiaľ nebude počúvať hlas Ducha – povstane a bude plniť môj zákon, až kým nedosiahne cieľ svojho určenia, ktorý nie je na zemi, ale vo večnosti.

39. Tí, ktorí veria, že existencia je bez zmyslu, a pritom myslia na zbytočnosť boja a bolesti, nevedia, že život je majstrom, ktorý formuje, a bolesť je dláto, ktoré zdokonaľuje. Nemyslite si, že som stvoril bolesť, aby som vám ju podal v kalichu – nemyslite si, že som vás priviedol k pádu. Človek sa stal neposlušným z vlastnej vôle, a preto sa musí opäť postaviť na nohy vlastným úsilím. Ani si nemyslite, že vás zdokonaľuje len bolesť; nie, aj prostredníctvom skutkov lásky sa ku Mne dostanete, lebo Ja som Láska. (31, 54-55)

40. Modlite sa viac duchom ako telom, lebo na dosiahnutie spásy nestačí chvíľka modlitby alebo deň lásky, ale je potrebný život plný vytrvalosti, trpezlivosti, veľkorysých skutkov a dodržiavania mojich prikázaní. Na to som vám dal veľké schopnosti a vcítivosť.

41. Moje dielo je ako archa spásy, ktorá všetkých pozýva, aby do nej vošli. Každý, kto dodržiava moje prikázania, nezahynie. Ak sa budete riadiť mojím slovom, budete spasení. (123, 30–31)

42. Pamätajte, že ku Mne sa dostane len to, čo je dokonalé. Preto vaša duša vstúpi do môjho kráľovstva len vtedy, keď dosiahne dokonalosť. Vyšli ste zo Mňa bez skúseností, ale budete sa musieť ku Mne vrátiť, keď budete odetí do rúcha svojich zásluh a cností ( ). (63, 22)

43. Veru, hovorím vám, duše spravodlivých, ktoré prebývajú blízko Boha, si svojimi vlastnými skutkami zaslúžili právo zaujať toto miesto – nie preto, že som im ho dal. Ja som im len ukázal cestu a na jej konci im ukázal vysokú odmenu.

44. Požehnaní sú tí, ktorí mi hovoria: „Pane, ty si cesta, svetlo, ktoré ju osvetľuje, a sila pre pútnika. Ty si hlas, ktorý udáva smer cesty a na ceste životom nás oživuje; a Ty si aj odmena pre toho, kto dosiahne cieľ.“ – Áno, moje deti, Ja som život a vzkriesenie z mŕtvych. (63, 74-75)

45. Dnes sa Otec nepýta: Kto je schopný a pripravený zachrániť ľudský rod svojou krvou? A Ježiš odpovie: „Pane, ja som Baránok, ktorý je pripravený svojou krvou a láskou vydláždiť cestu k zmiereniu ľudstva.“

46. Ani ja nepošlem svoje „Slovo“, aby sa v tomto čase stalo človekom. Táto éra je pre vás minulosťou a zanechala vo vašich dušiach svoje učenie a povznesenie. Teraz som začal novú éru duchovného pokroku, v ktorej máte byť vy tými, ktorí si zaslúžia zásluhy. (80, 8-9)

47. Chcem vás všetkých vidieť šťastných, žijúcich v mieri a vo svetle, aby ste postupne všetko vlastnili – nielen prostredníctvom mojej lásky, ale aj prostredníctvom vašich zásluh; lebo vtedy bude vaše uspokojenie a vaše šťastie dokonalé. (245, 34)

48. Prišiel som, aby som vám ukázal krásu života vyššieho ako je ľudský, aby som vás inšpiroval k veľkým skutkom, aby som vás naučil slovo, ktoré prebúdza lásku, aby som vám sľúbil nepoznané šťastie, ktoré čaká na tú dušu, ktorá dokázala vystúpiť na vrchol obety, viery a lásky.

49. To všetko máte spoznať v mojom učení, aby ste konečne pochopili, že sú to vaše dobré skutky, ktoré vašu dušu priblížia k skutočnému blaženstvu. (287, 48-49)

50. Ak musíte prekonať mnoho vysokých i nízkych hôr, morí, národov, miest a krajín, aby ste sa dostali z jedného kontinentu Zeme na druhý, kým nedosiahnete cieľ svojej cesty, pamätajte, že aj na to, aby ste sa dostali do tej Zasľúbenej

zeme, musíte rovnako dlho cestovať, aby ste na tejto dlhej ceste nadobudli skúsenosti, poznanie, rozkvet a rozvoj duše. To bude ovocie stromu života, ktoré si nakoniec vychutnáte, potom, čo ste veľa bojovali a plakali, aby ste ho dosiahli. (287, 16)

51. Ste deťmi Otca svetla; ale ak ste kvôli svojej slabosti upadli do tmy života plného námahy, omylov a sĺz , tieto utrpenia pominú, lebo sa zdvihnete na moje volanie, keď vás zavolám a poviem vám: „Tu som a osvecujem váš svet a pozývam vás, aby ste vystúpili na horu, na ktorej vrchole nájdete všetok mier, to šťastie a to bohatstvo, ktoré ste márne chceli nazhromaždiť na zemi.“ (308, 5)

52. Každý svet, každá úroveň bytia bola stvorená, aby sa na nej duša rozvíjala a urobila krok smerom k svojmu Stvoriteľovi, a tak, postupujúc stále ďalej na ceste zdokonaľovania, mala príležitosť dosiahnuť cieľ svojej cesty bez poškvrny, čistá a dokonalá, na vrchol duchovnej dokonalosti, čo je práve to, čo znamená bývať v Božom kráľovstve.

53. Komu sa zdá nemožné, aby nakoniec prebýval „v lone Božom“? Ach, vy úbohí ľudia rozumu, ktorí neviete skutočne premýšľať! Už ste zabudli, že ste z môjho lona vstúpili do bytia, to znamená, že ste v ňom už predtým existovali? Nie je predsa nič zvláštne na tom, že všetko, čo vzišlo zo zdroja života, sa v pravý čas k nemu vracia.

54. Každá duša bola, keď vstúpila zo Mňa do života, panensky čistá; no potom sa mnohé na svojej ceste poškvrnili. Napriek tomu – keďže všetko bolo zo Mňa predvídané múdro, láskyplne a so zreteľom na spravodlivosť – bezodkladne som sa pustil do toho, aby som na ceste, ktorou museli prejsť moje deti, pripravil všetky potrebné prostriedky na ich spásu a obnovu.

55. Aj keď túto duševnú panenskú čistotu mnohí zneuctili, príde deň, keď sa očistia od všetkých svojich previnení a tým získajú späť svoju pôvodnú čistotu. Toto očistenie bude v mojich očiach veľmi záslužné, lebo duša ho dosiahne veľkými a neustálymi skúškami svojej viery, lásky, vernosti a trpezlivosti.

56. Všetci sa vrátite na ceste práce, boja a bolesti do kráľovstva svetla, kde už nebudete musieť inkarnovať do ľudského tela ani žiť vo svete hmoty, lebo vtedy vám vaša duchovná schopnosť pôsobiť už umožní vysielať svoj vplyv a svoje svetlo z jednej existenciálnej roviny do druhej a zviditeľňovať ich. (313, 21-24)

Najmocnejšia sila spásy

57. Hľa, tu je cesta, choďte po nej a zachránite sa. Veru, hovorím vám, nie je potrebné, aby ste ma v tomto čase počuli, aby ste dosiahli spásu. Každý, kto v živote uplatňuje môj Božský zákon lásky a premieňa túto lásku inšpirovanú Stvoriteľom na lásku k blížnemu, je spasený. Svedčí

o Mne vo svojom živote a vo svojich skutkoch. (63, 49)

58. Ak slnko vyžaruje svetlo života na celú prírodu a na všetky bytosti a ak aj hviezdy vyžarujú svetlo na zem – prečo by potom Božský Duch nemal vyžarovať svetlo na dušu človeka?

59. Teraz vám hovorím: Ľudia, pozrite sa do seba, nechajte, aby sa svetlo spravodlivosti, ktoré má svoj pôvod v láske, rozšírilo po svete. Nech vás moja pravda presvedčí, že bez skutočnej lásky nedosiahnete spásu svojich duší. (89, 34-35)

60. Moje svetlo je pre všetky moje deti; nielen pre vás, ktorí obývate tento svet, ale pre všetky duše, ktoré žijú na rôznych úrovniach bytia. Všetky budú oslobodené a vzkriesené k večnému životu, ak svojimi skutkami lásky voči svojim bratom a sestrám splnia moje božské prikázanie, ktoré od vás žiada, aby ste sa navzájom milovali. (65, 22)

61. Milovaný ľud, toto je „tretí deň“, v ktorom oživujem svoje slovo medzi „mŕtvymi“. Toto je „tretí čas“, v ktorom sa duchovne zjavujem pred svetom, aby som mu povedal: „Tu je ten istý Kristus, ktorého ste videli zomrieť na kríži, a On k vám práve teraz hovorí, lebo On žije a bude žiť a bude navždy.“

62. Na druhej strane vidím, že ľudia majú v tele srdce mŕtve, pokiaľ ide o vieru, lásku a svetlo, hoci vo svojich náboženských spoločenstvách tvrdia, že hlásajú pravdu. Myslia si, že si zabezpečili spásu duše, keď sa modlia vo svojich kostoloch a zúčastňujú sa na obradoch. Ale hovorím vám, svet sa musí dozvedieť, že spásu duše možno dosiahnuť len vykonávaním skutkov lásky a milosrdenstva.

63. Miesta zhromaždenia sú len školou. Kostoly sa nemajú obmedzovať len na vysvetľovanie zákona, ale majú sa postarať o to, aby svet pochopil, že život je cestou, na ktorej treba uplatňovať to, čo sa naučil z Božieho zákona, a to tým, že sa praktizuje moje učenie o láske. (152, 50-52)

64. Kristus sa stal človekom, aby pred svetom zjavil Božskú lásku. Ale ľudia majú tvrdé srdcia a namyslený rozum, rýchlo zabúdajú na prijaté učenie a nesprávne ho vykladajú. Vedel som, že ľudia postupne budú zamieňať spravodlivosť a lásku s pomstou a trestom. Preto som vám ohlásil čas, v ktorom sa duchovne vrátim na svet, aby som ľuďom vysvetlil učenia, ktorým nerozumeli.

65. Ten sľúbený čas je práve ten, v ktorom žijete, a dal som vám svoje poučenie, aby sa moja spravodlivosť a božská múdrosť zjavili ako dokonalé učenie vznešenej lásky vášho Boha. Myslíte si, že som prišiel, lebo sa obávam, že ľudia nakoniec zničia diela svojho Pána alebo dokonca samotný život? Nie, prichádzam len z lásky k svojim deťom, ktoré chcem vidieť plné svetla a pokoja.

66. Nie je správne a spravodlivé, aby ste aj vy prichádzali len z lásky ku Mne? Ale nie z lásky k sebe

samým, ale v láske k Otcovi a k svojim blížnym. Myslíte si, že sa inšpiruje božskou láskou ten, kto sa vyhýba hriechu len zo strachu pred mukami pekla, alebo ten, kto koná dobré skutky len s myšlienkou na odmenu, ktorú tým môže získať, a to miesto vo večnosti? Kto tak uvažuje, nepozná ma a nekoná z lásky ku mne. Koná len z lásky k sebe samému. (164, 35–37)

67. Celý môj zákon je zhrnutý v dvoch prikázaniach: v láske k Bohu a v láske k blížnemu. Toto je cesta. (243, 4)

Spása a vykúpenie pre každú dušu

68. Teraz neprichádzam, aby som vzkriesil fyzicky mŕtvych, ako som to urobil s Lazarom v „druhom čase“. Dnes prichádza moje svetlo, aby vzkriesilo dušu, ktorá mi patrí. A táto duša sa prostredníctvom pravdy môjho slova povzniesie k večnému životu; lebo vaša duša je ten Lazar, ktorého v súčasnosti nosíte vo svojej podstate a ktorého ja vzkriesim z mŕtvych a uzdravím. (17, 52)

69. Aj duchovný život sa riadi zákonmi a keď sa od nich vzdialite, veľmi skoro pocítite bolestivé následky tej neposlušnosti.

70. Uvedomte si, aká veľká je moja túžba zachrániť vás. Dnes, rovnako ako vtedy, vezmem na seba kríž, aby som vás povzniesol k pravému životu.

71. Ak moja krv preliata na Golgote otriasla srdcami ľudí a obrátila ich k môjmu učeniu, v tomto čase to bude moje Božské Svetlo, ktoré rozvibruje dušu i telo, aby vás priviedlo späť na pravú cestu.

72. Chcem, aby tí, ktorí sú mŕtvi pre život milosti, žili večne. Nechcem, aby vaša duša prebývala v tme. (69, 9-10)

73. Uvedomte si, koľko vašich blížnych uprostred svojho modlárskeho konania očakáva príchod Mesiáša. Zamyslite sa nad tým, koľkí vo svojej nevedomosti veria, že prídem len preto, aby som vyniesol svoj súd nad zlými, zachránil dobrých a zničil svet, bez toho, aby vedeli, že som medzi ľuďmi ako Otec, ako Učiteľ, ako Brat alebo Priateľ, plný lásky a pokory, a že podávam svoju pomocnú ruku, aby som všetkých zachránil, požehnal a odpustil im. (170, 23)

74. Nikto sa nenarodil náhodou, a ak sa niekto považuje za akokoľvek bezvýznamného, neschopného a úbohého, bol predsa stvorený milosťou Najvyššej bytosti, ktorá ho miluje rovnako ako bytosti, ktoré považuje za nadradené, a má osud, ktorý ho ako všetkých zavedie do lona Božieho.

75. Vidíte tých ľudí, ktorí ako vyvrhelovia blúdia po uliciach a ťahajú so sebou nečestnosť a biedu, bez toho, aby vedeli, kto sú a kam idú? Viete o ľuďoch, ktorí stále žijú v lesoch, obkľúčení dravcami? Nikto nie je zabudnutý mojou otcovskou láskou, všetci majú úlohu, ktorú musia splniť, všetci majú v sebe zárodok vývoja a sú na ceste, na

ktorej zásluhy, úsilie a boj privedú dušu krok za krokom ku Mne.

76. Kde je niekto, kto – hoci len na jediný okamih – netúžil po mojom pokoji a neprial si byť oslobodený od pozemského života? Každá duša túži po svete, v ktorom predtým žila, po domove, v ktorom sa narodila. Ten svet čaká na všetky moje deti a pozýva ich, aby sa tešili z večného života, po ktorom niektorí túžia, zatiaľ čo iní čakajú len na smrť, aby potom prestali existovať, lebo majú zmätenú dušu a žijú bez nádeje a bez viery. Čo by mohlo tieto bytosti podnietiť, aby bojovali za svoju obnovu? Čo by v nich mohlo prebudiť túžbu po večnosti? Očakávajú len neexistenciu, ticho a koniec.

77. Ale „Svetlo sveta“ sa vrátilo, „Cesta a Pravda“, aby vás svojím odpustením vzkriesilo k životu, aby pohladilo vaše unavené tváre, potešilo vaše srdcia a spôsobilo, že ten, kto sa nepovažoval za hodného existencie, počuje môj hlas, ktorý mu hovorí: Milujem ťa, poď ku Mne! (80, 54-57)

78. Človek môže padnúť a vrhnúť sa do tmy a preto sa cítiť vzdialený odo Mňa; môže veriť, že keď zomrie, všetko pre neho skončí. Pre Mňa však nikto nezomrie, nikto sa nestratí.

79. Koľko je tých, ktorých na svete považovali za zkažené bytosti a ktorí sú dnes plní svetla! Koľko tých, ktorí zanechali stopy hanby svojich hriechov, svojich nerestí a zločinov, už dosiahlo svoje očistenie! (287, 9-10)

80. Hoci mnohí poškvrňujú svoje duše, neodsudzujte ich, lebo nevedia, čo robia. Aj ich zachránim, bez ohľadu na to, že ma v súčasnosti zabudli alebo ma nahradili falošnými bohmi, ktorých si na svete vytvorili. Aj ich privediem do svojho kráľovstva, hoci teraz – pretože nasledujú falošných prorokov – zabudli na milosrdného Krista, ktorý za nich obetoval svoj život, aby ich naučil svojej náuke lásky.

81. Pre Otca nie je nikto „zlý“, nikto nemôže byť, lebo jeho pôvod je vo Mne. Zblúdení, slepí, násilní, vzbúrenci – takými sa mnohí z mojich detí stali na základe svojej slobodnej vôle, ktorou boli obdarení. Avšak vo všetkých sa rozsvieti svetlo a moje milosrdenstvo ich povedie na cestu k ich spáse. (54, 45-46)

82. Všetci ste mojim semenom a Majster ho žne. Ak sa medzi dobré semeno dostane semeno buriny, aj to s láskou vezmem do svojich rúk, aby som ho premenil na zlatú pšenicu.

83. Vidím v srdciach semeno buriny, močiaru, zločinu, nenávisti, a predsa vás žnem a milujem. Hladkám a čistím toto semeno, kým sa nezačne lesknúť ako pšenica na slnku.

84. Myslíte si, že sila mojej lásky nie je schopná vás vykúpiť? Keď vás očistím, zasiem vás do svojej záhrady, kde budete prinášať nové kvety a nové plody. K mojej božskej

úlohe patrí urobiť vás hodnými mňa. (256, 19-21)

85. Ako by mohla byť pre Mňa duša nenávratne stratená, keď v sebe nesie iskru môjho svetla, ktorá nikdy nezhasne, a ja som s ňou na všetkých cestách? Aj keby jej vzpurnosť trvala alebo jej zmätok pretrvával – tieto temné sily nikdy neodolajú mojej večnosti. (255, 60)

86. Pre mňa je rovnako záslužné, keď sa bytosť poškvrnená stopami najťažších previnení očistí inšpirovaná vysokým ideálom, ako keď bytosť, ktorá zostala neochvejne čistá, až do konca bojuje o to, aby sa nepoškvrnila, lebo od počiatku milovala svetlo.

87. Ako ďaleko od pravdy kráčajú tí, ktorí si myslia, že zmätené duše majú inú povahu ako duše svetla!

88. Otec by bol nespravodlivý, keby to bola pravda, rovnako ako by už nebol Všemohúci, keby mu chýbala múdrosť a láska na to, aby zachránil poškvrnených, nečistých, nedokonalých a keby ich nemohol zjednotiť so všetkými spravodlivými v jednom a tom istom domove. (295, 15-17)

89. Veru, hovorím vám, že aj tie bytosti, ktoré nazývate pokušiteľmi alebo démonmi, sú len zmätené alebo nedokonalé bytosti, ktorých sa Otec múdro používa na vykonanie svojich vznešených rozhodnutí a plánov.

90. Ale tieto bytosti, ktorých duše sú dnes obklopené temnotou a z ktorých mnohé zle využili schopnosti, ktoré som im udelil, budú – keď pre ne príde ten čas – zachránené Mnou.

91. Lebo príde chvíľa, ó Izrael, keď ma budú všetky stvorenia Pánove večne oslavovať. Nebol by som už Bohom, keby som svojou mocou, múdrosťou a láskou nedokázal zachrániť dušu. (302, 31)

92. Kedy na zemi milovali rodičia len dobré deti a nenávideli zlé? Koľkokrát som videl, že najláskavejšie a najstarostlivejšie sa správali práve k tým, ktorí ich najviac zraňovali a spôsobovali im utrpenie! Ako by bolo možné, že by ste mohli konať väčšie skutky lásky a odpustenia, ako sú tie moje? Kedy sa už niekedy stalo, že Majster sa musel učiť od učeníkov?

93. Vedzte teda, že nikoho z vás nepovažujem za nehodného a že cesta k spáse vás preto večne pozýva, aby ste po nej kráčali, rovnako ako brány môjho kráľovstva, ktorými sú svetlo, mier a dobro, sú navždy otvorené v očakávaní príchodu tých, ktorí boli vzdialení od zákona a pravdy. (356, 18-19)

Nádherná budúcnosť Božích detí

94. Nedovolím, aby sa ani jedno z mojich detí zblúdilo alebo dokonca stratilo. Parazitické rastliny premieňam na plodné, lebo všetky stvorenia boli povolané do bytia, aby dosiahli cieľ dokonalosti.

95. Chcem, aby ste sa spolu so mnou tešili z môjho diela. Už skôr som vás nechal podieľať sa na mojich vlastnostiach, lebo ste

súčasťou mňa. Keďže všetko patrí mne, robím aj z vás vlastníkov môjho diela. (9, 17-18)

96. Nepochybujte o mojom slove. V „prvom čase“ som vám splnil svoj sľub oslobodiť Izrael z egyptského otroctva – ktoré znamenalo modlárstvo a temnotu – aby som vás viedol do Kanaánu, zeme slobody a uctievania živého Boha. Tam vám bolo oznámené moje príchod ako človeka a proroctvo sa slovo za slovom naplnilo v Kristovi.

97. Ja, ten Majster, ktorý prebýval v Ježišovi a miloval vás v ňom, som sľúbil svetu, že v inom čase k nemu prehovorím a zjavím sa v Duchu. A tu je naplnenie môjho sľubu.

98. Dnes vám oznamujem, že som pre vaše duše vyhradil nádherné oblasti, miesta pobytu, duchovné príbytky, kde môžete nájsť skutočnú slobodu milovať, konať dobro a šíriť moje svetlo. Môžete o tom pochybovať, keď som splnil svoje predchádzajúce sľuby? (138, 10-11)

99. Mojou božskou túžbou je zachrániť vás a viesť vás do sveta svetla, krásy a lásky, kde budete radostne vibrovať vďaka povzneseniu duše, veľkorysosti citov a ideálu dokonalosti. Ale nepoznávate v tejto božskej túžbe moju otcovskú lásku? Ten, kto to takto nechápe, musí byť bezpochyby slepý. (181, 13)

100. Pamätajte: Všetka krása tohto sveta je predurčená na to, aby zmizla a uvoľnila miesto niečomu inému. Vaša duša však bude žiť naveky a bude hľadieť na Otca vo všetkej jeho sláve – na toho „ “ Otca, z ktorého lona pochádzate. Všetko stvorené sa musí vrátiť na miesto, z ktorého vzišlo. (147, 9)

101. Ja som večná Svetlo, večný Mier a večná Blahoslavenosť, a keďže ste moji deti, je mojou vôľou a povinnosťou urobiť vás účastníkmi mojej slávy, a preto vás učím Zákon ako cestu, ktorá vedie dušu do výšok toho kráľovstva. (263, 36)

102. Vždy si uvedomujte, že duša, ktorá dosiahne vysoké stupne dobroty, múdrosti, čistoty a lásky, stojí nad časom, bolesťou a vzdialenosťami. Nie je obmedzená na to, aby prebývala na jednom mieste, je schopná byť všade a všade môže nachádzať najvyššiu radosť z toho, že existuje, cíti, vie, miluje a vie, že je milovaná. To je raj duše. (146, 70-71)

VIII. Človek

Kapitola 32 – Inkarnácia, povaha a úloha človeka

Inkarnácia na Zemi

1. Plakáte, keď niekto z vašich blízkych odíde do „duchovného údolia“, namiesto toho, aby ste sa cítili naplnení pokojom, lebo chápete, že sa ten človek priblížil o krok bližšie k svojmu Pánovi. Naopak, oslavujete, keď do vášho domova príde nová bytosť, bez

toho, aby ste v tej chvíli pomysleli na to, že táto duša prišla do tela, aby v tomto údolí sĺz splnila pokánie; vtedy by ste mali za ňu plakať. (52, 58)

2. Plodíte deti svojho tela, ale som to Ja, kto rozdeľuje duše medzi rodiny, kmene, národy a svety, a v tejto spravodlivosti, ktorá je pre ľudí neprístupná, sa zjavuje moja láska. (67, 26)

3. Žijete v prítomnosti a neviete, čo som určil pre vašu budúcnosť. Pripravujem veľké légie duchovných bytostí, ktoré budú bývať na Zemi a prinesú so sebou náročnú misiu, a musíte vedieť, že mnohí z vás budú rodičmi tých stvorení, v ktorých sa vtelia moji poslovia. Vašou povinnosťou je vnútorne sa pripraviť, aby ste ich vedeli prijať a viesť. (128, 8)

4. Chcel by som s vami hovoriť o mnohých duchovných témach, ale vy ich ešte nedokážete pochopiť. Keby som vám zjavil, do akých príbytkov ste už na Zem zostúpili, nedokázali by ste pochopiť, ako ste na takých miestach žili.

5. Dnes môžete poprieť, že poznáte „Duchovné údolie“, lebo vašej duši, pokiaľ je inkarnovaná, je jej minulosť neprístupná, aby sa nestala pyšnou ani skleslou, ani nezúfalou tvárou svojej novej existencie, v ktorej musí začať odznova ako v novom živote.

6. Aj keby ste chceli, nemohli by ste si spomenúť. Dovoľujem vám len, aby ste si zachovali tušenie alebo intuíciu o tom, čo vám tu zjavujem, aby ste vytrvali v životnom boji a ochotne znášali skúšky.

7. Môžete pochybovať o všetkom, čo vám hovorím, ale naozaj, ten duchovný svet bol skutočne vaším domovom, pokiaľ ste boli duchovnými bytosťami. Boli ste obyvateľmi toho domova, v ktorom ste nepoznali utrpenie, v ktorom ste vo svojej podstate cítili slávu Otca, lebo v ňom nie je žiadna vada.

8. Nemali ste však žiadne zásluhy, a tak bolo potrebné, aby ste opustili ten raj a zostúpili na svet, aby vaša duša svojím úsilím znovu získala túto ríšu.

9. Avšak morálne ste stále viac upadali, až ste sa cítili veľmi vzdialení od Božského a Duchovného, od svojho pôvodu. (114, 35-36)

10. Keď duša prichádza na zem, je naplnená tými najlepšími úmyslami zasvätiť svoju existenciu Otcovi, vo všetkom sa Mu páčiť a byť užitočná svojim blížnym.

11. Ale hneď ako sa ocitne uväznená v tele, tisíckrát pokúšaná a skúšaná na svojej životnej ceste, oslabne, podľahne impulzom „tela“, podľahne pokušeniam, stane sa sebeckou a nakoniec miluje sama seba nadovšetko, a len na okamihy načúva Duchu, kde sú zapísané jej poslanie a sľuby.

12. Moje slovo vám pomáha spomenúť si na vašu duchovnú zmluvu a prekonať pokušenia a prekážky.

13. Nikto nemôže povedať, že sa nikdy neodchýlil od cesty, ktorú som

vám vyznačil. Ale ja vám odpúšťam, aby ste sa naučili odpúšťať svojim blížnym. (245, 47-48)

14. Je potrebné veľké duchovné poučenie, aby človek žil v súlade s hlasom svojho svedomia. Lebo hoci je všetko preniknuté božskou láskou, múdro stvorené pre dobro a šťastie človeka, hmota, ktorá ho obklopuje na svete, znamená skúšku pre dušu od okamihu, keď obýva svet, ku ktorému nepatrí, a je zjednotená s telom, ktorého povaha je iná ako jej.

15. V tom môžete vidieť dôvod, prečo duša zabúda na svoju minulosť. Od okamihu, keď sa inkarnuje do nevedomého stvorenia, ktoré sa práve narodilo, a splynie s ním, začína život, ktorý je úzko spojený s týmto telom.

16. Z ducha zostávajú prítomné len dve vlastnosti: svedomie a intuícia; ale osobnosť, vykonané skutky a minulosť zostávajú na určitý čas skryté. Tak to určil Otec.

17. Čo by sa stalo s dušou, ktorá prišla zo svetla vysokej vlasti, aby žila v biednych podmienkach tohto sveta, keby si spomenula na svoju minulosť? A aká pýcha by vládla medzi ľuďmi, keby im bola odhalená veľkosť, ktorá existovala v ich duši v inom živote? (257, 18-19)

Správne hodnotenie tela a jeho vedenie Duchom

18. Nehovorím vám len to, že máte očistiť svoju dušu, ale aj to, že máte posilniť svoje telo, aby nové generácie, ktoré z vás vzišli, boli zdravé a aby ich duše mohli splniť svoje náročné poslanie. (51, 59)

19. Dbajte na zdravie svojho tela, starajte sa o jeho zachovanie a životnú silu. Moje učenie vám radí, aby ste sa s láskou starali o svoju dušu i o svoje telo, lebo obe sa dopĺňajú a potrebujú jedna druhú pri plnení náročného duchovného poslania, ktoré im bolo zverené. (92, 75)

20. Nepriisudzujte svojmu telu väčší význam, než v skutočnosti má, a nedovoľte mu, aby zaujalo miesto, ktoré patrí len vašej duši.

21. Pochopte, že telesný obal je len nástrojom, ktorý potrebujete, aby sa duša mohla prejaviť na zemi. (62, 22-23)

22. Pozrite, ako je toto učenie prospešné pre vašu dušu; lebo zatiaľ čo sa telesná hmota s každým dňom, ktorý pominie, približuje o niečo viac k lono zeme, duša sa naopak stále viac približuje k večnosti.

23. Telo je oporou, na ktorej spočíva duša, pokiaľ prebýva na zemi. Prečo dovoliť, aby sa stalo reťazou, ktorá spútava, alebo väzením, ktoré zadržiava? Prečo dovoliť, aby bolo kormidlom vášho života? Je snáď správne, aby slepý viedol toho, kto vidí? (126, 15-16)

24. Toto poučenie je jednoduché ako všetko čisté, božské, a preto ľahko pochopiteľné. Niekedy sa vám však bude zdať ťažké uviesť ho do praxe. Úsilie vašej duše vyžaduje námahu, odriekanie alebo obetu zo strany vášho tela, a ak vám chýba

výchova alebo duchovná disciplína, budete trpieť.

25. Od počiatku vekov existuje boj medzi dušou a „telom“ pri pokuse pochopiť, čo je správne, dovolené a dobré, aby ste viedli život, ktorý je v súlade so zákonmi danými Bohom.

26. V tomto ťažkom zápase sa vám zdá, akoby vás nejaká cudzia a zlomyseľná sila neustále zvádzala k tomu, aby ste sa otočili chrbtom k boju, a vyzývala vás, aby ste využili svoju slobodnú vôľu a pokračovali na ceste materializmu.

27. Hovorím vám, že neexistuje väčšie pokušenie ako slabosť vášho tela: citlivého na všetko, čo ho obklopuje; dosť slabého na to, aby podľahlo; ľahko zvrhnuteľného a zvediteľného. Ale kto sa naučil ovládať pudy, vášne a slabosti tela, ten premohol pokušenie, ktoré v sebe nosí. (271, 49-50)

28. Zem je bojiskom, je tu veľa čo sa naučiť. Keby to tak nebolo, stačilo by vám niekoľko rokov života na tejto planéte a neboli by ste znova a znova posielaní, aby ste sa znova narodili. Pre dušu neexistuje temnejšia a pochmúrnejšia hrobová jaskyňa ako jej vlastné telo, ak sa na ňom usadzuje špina a materializmus.

29. Moje slovo vás pozdvihne z tohto hrobu a potom vám dá krídla, aby ste sa vzlietli do sfér pokoja a duchovného svetla. (213, 24–25)

Význam a úloha duše, ducha a svedomia v človeku

30. Človek by mohol existovať bez ducha, len prostredníctvom oduševneného telesného života; ale vtedy by nebol ľudskou bytosťou. Mal by dušu a bol by bez ducha, ale nemohol by sa sám riadiť, ani by nebol najvyššou bytosťou, ktorá prostredníctvom ducha poznáva zákon, rozlišuje dobro od zla a prijíma každé božské zjavenie. (59, 56)

31. Duch má osvecovať dušu a duša má viesť telo. (71, 9)

32. Kým na svete jedni hľadajú falošnú veľkosť, iní hovoria, že človek je pred Bohom bezvýznamným stvorením, a sú dokonca takí, ktorí sa prirovnávajú k červíkovi v zemi. Istotne, vaše hmotné telo sa vám môže uprostred môjho stvorenia zdať malé, ale pre Mňa nie je, kvôli múdrosti a schopnostiam, s ktorými som ho stvoril.

33. Ale ako môžete posudzovať veľkosť svojej bytosti na základe rozmerov svojho tela? Necítite v ňom prítomnosť duše? Je väčšia ako vaše telo, jej existencia je večná, jej cesta nekonečná, nie ste schopní rozpoznať koniec jej vývoja, rovnako ako jej počiatok. Nechcem vás vidieť ako malých, stvoril som vás, aby ste dosiahli veľkosť. Viete, kedy považujem človeka za malého? Keď upadol do hriechu, lebo vtedy stratil svoju ušľachtilosť a dôstojnosť.

34. Už dlho sa ma nedržíte, už neviete, čím v skutočnosti ste, lebo

ste dopustili, aby vo vašej podstate mnoho vlastností, schopností a darov, ktoré do vás vložil váš Stvoriteľ, nečinne spalo. Spíte, čo sa týka duše a ducha, a práve v ich duchovných vlastnostiach spočíva skutočná veľkosť človeka. Žijete ako bytosti, ktoré sú z tohto sveta, lebo v ňom vznikajú a umierajú. (85, 56-57)

35. Svojím slovom lásky vám dokazujem hodnotu, ktorú má pre mňa váš duch. V hmotnom stvorení nie je nič väčšie ako váš duch – ani kráľovská hviezda so svojím svetlom, ani zem so všetkými svojimi zázrakmi, ani nič iné stvorené nie je väčšie ako duch, ktorý som vám dal, lebo je to božská častica, je to plameň, ktorý vzišiel z Božieho Ducha.

36. Okrem Boha majú duchovnú inteligenciu, vedomie, vôľu a slobodnú vôľu iba duchovia.

37. Nad inštinktom a sklonmi „tela“ sa dvíha svetlo, ktorým je vaša duša, a nad týmto svetlom je vodca, učiteľ a sudca, ktorým je Duch. (86, 68)

38. Ľudstvo mi vo svojom materializme hovorí: „Existuje vôbec ríša ducha?“ Ale ja vám odpovedám: Ó vy neveriaci, ste Tomášom „Tretieho času“. Pocity súcitu a milosrdenstva, nežnosti, dobroty a veľkorysosti nie sú vlastnosťami tela, rovnako ako nie sú darmi milosti, ktoré v sebe skryto nosíte. Všetky tie pocity, ktoré sú vtlačené do vášho srdca a rozumu, všetky tie schopnosti patria duchu a vy ho nesmieš popierať. „Telo“ je len obmedzeným nástrojom, ale duch ním nie je: je veľký, lebo je atómom Boha.

39. Hľadajte sídlo svojho ducha v jadre svojej bytosti a veľkú múdrosť v sláve lásky. (147, 21-22)

40. Veru, hovorím vám, od najskorších dní ľudstva mal človek intuitívne vedomie, že v sebe nosí duchovnú bytosť – bytosť, ktorá, hoci bola neviditeľná, sa prejavovala v rôznych skutkoch jeho života.

41. Váš Pán vám z času na čas zjavoval existenciu ducha, jeho podstatu a jeho skryté bytie. Lebo hoci ho v sebe nosíte, závoj, do ktorého vás zahalila vaša materializácia, je tak hustý, že nedokážete rozpoznať, čo je v vašej podstate najušľachtilejšie a najčistejšie.

42. Človek sa odvážil poprieť mnohé pravdy. Napriek tomu – viera v existenciu svojho ducha nepatrila medzi to, čo najviac bojoval, lebo človek cítil a nakoniec pochopil, že popieranie svojho ducha by bolo rovnaké ako popieranie seba samého.

43. Keď ľudské telo degenerovalo v dôsledku svojich vášní, svojich nerestí a zmyslového pôžitku, stalo sa reťazou, tmavou páskou cez oči, väzením a prekážkou pre rozvoj duše. Napriek tomu človeku v hodinách skúšky nikdy nechýbala iskra vnútorného svetla, ktorá mu prichádza na pomoc.

44. Veru, hovorím vám, najvyšším a najčistejším prejavom ducha je svedomie, to vnútorné svetlo, ktoré

robí človeka spomedzi všetkých stvorení, ktoré ho obklopujú, prvým, najvyšším, najväčším a najušľachtilejším. (170, 56-60)

45. Všetkým ľuďom hovorím, že najvyšší a najkrajší titul, aký človek má, je byť „Božím dieťaťom“, hoci si ho treba zaslúžiť.

46. Zmyslom zákona a poučení je zjavovať vám poznanie mojej pravdy, aby ste sa mohli stať hodnými deťmi toho Božského Otca, ktorý je najvyššou dokonalosťou. (267, 53)

47. Viete, že ste boli stvorení „na Môj obraz a podobu“; ale keď to hovoríte, myslíte na svoju ľudskú podobu. Hovorím vám, že tam nie je Môj obraz, ale vo vašej duši, ktorá – aby sa stala podobnou Mne – sa musí zdokonaľovať tým, že cvičí cnosti.

48. Ja som cesta, pravda a život, som spravodlivosť a dobro, a to všetko pochádza z Božej lásky. Chápete teraz, akí by ste mali byť, aby ste boli „na Môj obraz a podobu“? (31, 51-52)

49. Máte v sebe odraz Božstva, ja som skutočne vo vás. Inteligencia, vôľa, schopnosti, zmysly a cnosti, ktoré vlastníte, svedčia o vyššej podstate, ku ktorej patríte, a sú živým svedectvom Otca, z ktorého ste vzišli.

50. Niekedy neposlušnosťou a hriechom poškvrňujete a znevažujete obraz, ktorý zo Mňa nosíte vo svojej podstate. Vtedy sa Mi nepodobáte; lebo nestačí mať ľudské telo a dušu, aby ste boli obrazom Stvoriteľa. Skutočná podobnosť so Mnou spočíva vo vašom svetle a vo vašej láske ku všetkým vašim blížnym. (225, 23-24)

51. Stvoril som vás „na Môj obraz a podobu“ a keďže som zároveň Trojica a Jednota, táto Trojica existuje aj vo vás.

52. Vaše hmotné telo reprezentuje stvorenie vďaka svojej dokonalosti a harmónii. Vaša vtelená duša je obrazom „Slova“, ktoré sa stalo človekom, aby zanechalo stopu lásky vo svete ľudí, a váš duch je žiarivou iskrou Božieho svetla Ducha Svätého. (220, 11-12)

53. Akú zásluhu by mala vaša duša, keby pôsobila v tele bez vôle a bez vlastných sklonov? Boj duše s jej telesným obalom je bojom sily proti sile. Tam nachádza kameň skúšky, na ktorom musí dokázať svoju nadradenosť a veľkosť duše. Je to skúška, v ktorej duša často na okamih podľahla pokušeniam, do ktorých ju svet vťahuje prostredníctvom „tela“. Tak veľká je sila, ktorú tieto (pokušenia) pôsobia na dušu, že ste napokon mali dojem, že nadprirodzená a zlá sila vás strhla do záhuby a zničila vás v vášňach.

54. Ako veľká je zodpovednosť duše pred Bohom! Telo túto zodpovednosť neprevzalo. Pozrite, ako navždy odpočíva v zemi, keď príde smrť. Kedy si získate zásluhy, aby vaša duša bola hodná obývať dokonalejšie príbytky ako ten, v ktorom žijete?

55. Svet vám ponúka koruny, ktoré svedčia len o márnosti, pýche a

falošnej veľkosti. Duši, ktorá vie prekročiť tieto márnosti, je v posmrtnom živote vyhradená iná koruna, koruna mojej múdrosti. (53, 9-11)

56. Život sa má prejavovať viac v duši ako v tele. Koľkí už žili na tomto svete; no koľkí z nich žili duchovne, vyjadrili milosť, ktorá existuje v každej ľudskej bytosti, v tej božskej iskre, ktorú Stvoriteľ vložil do človeka.

57. Ak by ľudia dokázali zachovať jasnovidnosť vo svojom duchu, mohli by ňou vidieť svoju minulosť, prítomnosť i budúcnosť.

58. Duch sa podobá mojej Knihe božskej múdrosti. Koľko toho obsahuje! Neustále vám má čo odhaliť – niekedy tak hlboké zjavenia, že sú pre vás nepochopiteľné.

59. Ten iskier svetla, ktorý je prítomný v každej ľudskej bytosti, je putom, ktoré spája človeka s duchovným svetom, je tým, čo ho uvádza do kontaktu s oným svetom a s jeho Otcom. (201, 37-40)

60. Ach, keby len vaša hmotná povaha mohla prijať to, čo váš duch prijíma prostredníctvom svojho daru jasnovidnosti! Lebo váš duch nikdy neprestáva hľadieť, aj keď telo kvôli svojej hmotnej povahe z toho nič nevníma. Kedy budete schopní pochopiť svojho ducha? (266, 11)

61. Pokiaľ vy, ktorí nemilujete život, lebo ho nazývate krutým, neuznáte význam ducha v človeku a nenecháte sa ním viesť, nenájdete nič, čo má skutočnú hodnotu.

62. Je to Duch, ktorý povznáša dušu k vyššiemu životu nad hmotou a jej vášňami. Duchovné prebudenie vám umožní pocítiť veľkú Božiu lásku, ak sa vám podarí ho dosiahnuť. Vtedy pochopíte zmysel života, uvidíte jeho krásu a objavíte jeho múdrosť. Vtedy pochopíte, prečo som ho nazval „životom“.

63. Kto sa odváži odmietnuť toto učenie tým, že povie, že nie je pravdivé, potom, čo ho spoznal a pochopil?

64. Keď pochopíte, že vaša skutočná hodnota spočíva vo vašom duchu, budete žiť v harmónii so všetkým, čo stvoril váš Otec.

65. Vtedy Duch skrášli chudobný ľudský život; ale najprv sa človek musí odvrátiť od všetkých vášní, ktoré ho oddeľujú od Boha, aby nasledoval cestu spravodlivosti a múdrosti. Vtedy pre vás začne skutočný život, život, na ktorý sa dnes pozeráte s ľahostajnosťou, lebo neviete, čo pohŕdate, a nemáte predstavu o jeho dokonalosti. (11, 44-48)

Boží chrám v človeku

66. Predstava, ktorú má ľudstvo o Mne, je detinská, lebo nevedelo pochopiť zjavenia, ktoré som mu neprestajne dával. Pre toho, kto sa vie pripraviť, som viditeľný a hmatateľný a prítomný všade; pre toho však, kto nemá citlivosť, lebo ho zatvrdil materializmus, je ťažké pochopiť, že existujem, a má pocit, že som nesmierne vzdialený, že je

nemožné, aby som bol akýmkoľvek spôsobom cítený alebo videný.

67. Človek musí vedieť, že ma nosí v sebe, že vo svojej duši a vo svetle svojho ducha má čistú prítomnosť Božstva. (83, 50-51)

68. Utrpenie, ktoré tlačí na ľudí tejto doby, ich krok za krokom, bez toho, aby si to uvedomovali, vedie k bránam vnútorného svätostánku, pred ktorými – neschopní ísť ďalej – sa spýtajú: „Pane, kde si?“ A z vnútra chrámu sa ozve milosrdný hlas Majstra a povie im: „Som tu, kde som vždy býval – vo vašom duchu.“ (104, 50)

69. Narodili ste sa vo Mne. Duchovný a hmotný život ste dostali od Otca. A v prenesenom zmysle vám môžem povedať, že v tom istom čase, keď ste sa narodili vo Mne, som sa narodil vo vás.

70. Narodím sa vo vašom duchu, rastiem spolu s vaším vývojom a úplne sa zjavím vo vašich skutkoch lásky, aby ste s radosťou povedali: „Pán je so mnou.“ (138, 68-69)

71. Dnes ste ešte detskými žiakmi a nemôžete vždy správne pochopiť moje poučenie; no zatiaľ hovorte k Bohu svojím srdcom, svojimi myšlienkami, a On vám odpovie z najhlbšieho vnútra vašej bytosti. Jeho posolstvo, ktoré bude hovoriť vo vašom duchu, bude jasným, múdrym a láskyplným hlasom, ktorý budete postupne objavovať a na ktorý si neskôr zvyknete. (205, 47)

72. V tomto „Tretom čase“ vybudujem v srdciach svojich učeníkov Cirkev Ducha Svätého. Tam bude prebývať Stvoriteľ, silný Boh, Boh, ktorý sa v „Druhom čase“ stal človekom, Boh nekonečnej múdrosti. On žije vo vás, ale ak ho chcete cítiť a počuť zvuk jeho slova, musíte sa vnútorne pripraviť.

73. Kto koná dobro, cíti moju prítomnosť vo svojom vnútri, rovnako ako ten, kto je pokorný alebo vidí v každom blížnom brata.

74. Vo vašej duši existuje chrám Ducha Svätého. Tento priestor je nezničiteľný, neexistujú žiadne búrky ani víchrice, ktoré by ho mohli zničiť. Pre ľudský zrak je neviditeľný a nedotknuteľný, jeho stĺpmi má byť túžba rásť v dobrote. Jeho kupola je milosť, ktorú Otec udeľuje svojim deťom, bránou je láska Božej Matky; lebo každý, kto zaklepe na moje dvere, dotkne sa srdca Nebeskej Matky.

75. Učeníci, tu je pravda, ktorá žije v Cirkvi Ducha Svätého, aby ste nepatrili k tým, ktorí zblúdia v dôsledku nesprávnych výkladov. Kamenné kostoly boli len symbolom a z nich nezostane kameň na kameni.

76. Chcem, aby na vašom vnútornom oltári vždy horel plameň viery a aby ste pochopili, že svojimi skutkami kladiete základy, na ktorých jedného dňa bude stáť veľká svätyňa. Všetkých ľudí s ich rôznymi myšlienkami podrobujem skúške a pôsobím na nich, lebo všetkých zapojím do budovania môjho chrámu. (148, 44-48)

Kapitola 33 – Muž a žena, rodičia a deti, manželstvo a rodina

Vzťah medzi mužom a ženou

1. Ešte skôr, ako ste prišli na zem, poznal som už vašu životnú cestu a vaše sklony, a aby som vám pomáhal na vašej životnej ceste, postavil som na vašu cestu srdce, ktoré by svojou láskou k vám osvetľovalo chodník. Toto srdce patrilo tak mužovi, ako aj žene. Tým som vám chcel poskytnúť pomoc, aby ste sa stali oporou viery, morálnej sily a milosrdenstva pre tých, ktorí to potrebujú. (256, 55)

2. Chcel som vás podeliť o šťastie byť otcom, a tak som vás urobil rodičmi ľudí, aby ste vytvorili bytosti, ktoré by sa vám podobali a do ktorých by sa inkarnovali duše, ktoré vám posielam. Keďže v Božskom a Večnom existuje materská láska, chcel som, aby v ľudskom živote existovala bytosť, ktorá ju stelesňuje, a tou bytosťou je žena.

3. Na počiatku bola ľudská bytosť rozdelená na dve časti a tak vznikli dve pohlavia, jedno – muž, druhé – žena; v ňom sila, inteligencia, dôstojnosť; v nej nežnosť, pôvab, krása. Jeden – semeno, druhá – úrodná zem. Pozrite sa na tieto dve bytosti, ktoré sa len v spojení môžu cítiť úplné, dokonalé a šťastné. V ich harmónii vytvoria jedno „telo“, jednu vôľu a jeden ideál.

4. Ak je toto spojenie inšpirované Duchom a láskou, nazýva sa manželstvom. (38, 29-31)

5. Veru, hovorím vám: vidím, že v tejto dobe sa muž a žena odklonili od svojej cesty.

6. Vidím mužov, ktorí neplnia svoje povinnosti; ženy, ktoré sa vyhýbajú materstvu, a iných, ktorí prenikajú do sfér určených pre muža, hoci vám už v dávnych časoch bolo povedané, že muž je hlavou ženy.

7. Žena sa preto nemá cítiť znevýhodnená; lebo teraz vám hovorím, že žena je srdcom muža.

8. Hľa, preto som ustanovil a posvätil manželstvo. Lebo v zjednotení týchto dvoch bytostí, ktoré sú duchovne rovnocenné, ale telesne odlišné, spočíva dokonalý stav. (66, 68, 69)

9. Ako málo je tých, ktorí sa usilujú žiť v raji pokoja, svetla a harmónie tým, že s láskou plnia božské zákony.

10. Cesta, ktorú ľudia prešli, je veľmi dlhá, no stále uprednostňujú jesť zakázané ovocie, ktoré v ich živote hromadí len utrpenie a sklamania. Zakázané ovocie je také, ktoré je síce dobré, lebo ho stvoril Boh, no pre človeka sa môže stať škodlivým, ak sa naň riadne nepripravil alebo ho konzumuje v nadmernom množstve.

11. Muž a žena prijímajú bez prípravy ovocie života a neuvedomujú si svoju zodpovednosť voči Stvoriteľovi, keď splodia nové bytosti, aby sa stali ľuďmi na zemi. (34, 12-14)

12. Niektorí sa ma pýtajú: „Pane, je snáď ľudská láska pred Tebou neprijateľná a ohavná a schvaľuješ len duchovnú lásku?“

13. Nie, ľud. Hoci duchu prináležia najvyššie a najčistejšie city lásky, aj do ľudského tela som vložil srdce, aby srdce milovalo, a dal som mu city, aby srdce skrze ne milovalo všetko, čo ho obklopuje.

14. Láska, ktorej korene ležia iba v telesnom, je vlastná nerozumným bytostiam, lebo im chýba svedomie, ktoré by im osvetľovalo cestu. Okrem toho vám hovorím, že z dobrých zväzkov vždy vyrastú dobré plody a v nich sa inkarnujú svetelné duše. (127, 7-8, 10)

15. Nežiadam od vás nadľudské obete. Nežiadal som od muža, aby prestal byť mužom, aby ma nasledoval, ani som od ženy nežiadal, aby prestala byť ženou, aby mohla plniť duchovnú úlohu. Neoddelil som manžela od jeho družky, ani som ju neoddelil od jej manžela, aby mi mohla slúžiť; ani som rodičom nepovedal, aby opustili svoje deti alebo zanechali svoju prácu, aby ma mohli nasledovať.

16. Jedným aj druhým som dal na srozumiteľne, keď som z nich urobil „robotníkov v tejto vinici“, že aby boli mojimi služobníkmi, nemajú prestať byť ľuďmi a že preto musia rozumieť tomu, že majú dávať Bohu, čo je Božie, a svetu, čo mu patrí. (133, 55-56)

Povaha a úloha muža

17. Vám, mužom, som udelil dedičstvo, majetok, ženu, ktorá vám bola zverená, aby ste ju milovali a starali sa o ňu. A predsa vaša spoločníčka prišla ku Mne a kvôli vašej nepochopiteľnosti sa pred Mnou sťažovala a plakala.

18. Povedal som vám, že ste silní, že ste boli stvorení „na môj obraz a podobu“. Neuložil som vám však, aby ste ženu ponižovali a robili z nej svoju otrokyňu.

19. Urobil som vás silnými, aby ste ma zastupovali vo vašom domove: silnými v cnosti, v nadaní, a dal som vám ako doplnok vo vašom pozemskom živote ženu za spoločníčku, aby ste vo vzájomnej láske našli silu čeliť skúškam a premenlivým osudom. (6, 61)

20. Uvedomte si, muži, že často ste to boli vy, ktorí ste cnostné ženy zvrhli do svojich sietí tým, že ste v nich hľadali citlivé a slabé stránky. Avšak tie zrkadlá, ktoré boli jasné a dnes sú zakalené, máte priviesť k tomu, aby opäť odrážali čistotu a krásu ich duše.

21. Prečo dnes pohŕdate práve tými, ktorých ste kedysi zviedli k zvrhlému životu? Prečo sa sťažujete na úpadok ženy? Pochopte, že keby ste ich viedli na cestu môjho zákona, ktorý je zákonom srdca a ducha, úcty a lásky k blížnemu, keby ste ich milovali láskou, ktorá povznáša, a nie vášňou, ktorá ponižuje, nemali by ste dôvod plakať a sťažovať sa a oni by neupadli.

22. Muž hľadá a očakáva od ženy cnosti a krásu. Ale prečo požadujete to, čo si nezaslúžite?
23. Vidím, že si stále myslíte, že máte veľké zásluhy, hoci ich máte len málo. Svojimi skutkami, slovami a myšlienkami znovu vybudujte to, čo ste zničili, a pripíšte ctihodnosti, morálke a cnosti hodnotu, akú majú.
24. Ak sa budete takto snažiť, muži, pomôžete Ježišovi v jeho diele spásy a vaše srdce bude naplnené radosťou, keď uvidíte, že domovy sú ctené dobrými manželkami a ctihodnými matkami. Vaša radosť bude veľká, keď uvidíte, že cnosť sa vracia k tým, ktorí ju stratili.
25. Spása platí pre všetkých. Prečo by nemal byť spasený aj ten najväčší hriešnik? Preto vám hovorím, muži: Spolupracujte so Mnou, aby ste zachránili tých, ktorých ste uvrhli do záhuby, tým, že im vlievate novú nádej svetlom môjho učenia. Nech moje milujúce myšlienky dosiahnu ich rozum a srdce. Zanesiete im moje posolstvá aj do väzníc a nemocníc, dokonca aj na miesta bahna. Lebo tam budú plakať od ľútosti a bolesti, pretože neboli dosť silní, keď ich svet so svojimi pokušeniami vtiahnuť do záhuby.
26. Každá žena bola kedysi dieťaťom, každá žena bola kedysi pannou, preto by ste s citom mohli osloviť ich srdcia.
27. Využijem tých mužov, ktorí tieto cnosti nepoškvrnili, a zverím im túto úlohu. Pamätajte, že som vám povedal: „Podľa vašich skutkov budete spoznávaní.“ Dovoľte, aby duša prehovorila prostredníctvom pozemského zjavenia.
28. Ale tým, ktorí neboli ochotní vážiť si čaro, ktoré som vložil do tej bytosti, hovorím: Prečo hovoríte, že milujete, keď to, čo cítite, nie je láska? Prečo dávate príčinu na to, aby iní padli, a nič vás od toho nezastaví? Zamyslite sa: Čo by cítilo vaše srdce, keby to, čo robíte s tými odkvitnutými kvetmi, urobili vašej matke, vašej sestre alebo vašej milovanej a preto váženej žene? Zamysleli ste sa niekedy nad ranami, ktoré ste spôsobili rodičom tých, ktorých s toľkou láskou vychovali?
29. Opýtajte sa svojho srdca v skutočnej skúške vo svetle svedomia, či je možné zožať to, čo ste nezasiali.
30. Čo si pripravujete pre svoj budúci život, keď neustále ubližujete svojim blížnym? Koľko ľudí bude vašimi obeťami? Aký bude váš koniec? Veru, hovorím vám, mnohých ste urobili obeťami vo víre svojich vášní; niektorí patria do vašej prítomnosti a iní do vašej minulosti.
31. Chcem, aby srdce a ústa, ktoré boli útočiskom nevernosti a lži, sa stali útočiskom pravdy a cudnej lásky.
32. Osvetlite cestu svojich blížnych slovom a svojím príkladom, aby ste mohli byť záchrancami padlých žien. Ach, keby len každý z vás zachránil aspoň jednu!
33. Nehovorte zle o tej žene, lebo urážlivé slovo, ktoré zraní jednu, zraní všetkých, ktorí ho počujú –

lebo od tej chvíle sa aj oni stanú zlými sudcami.

34. Rešpektujte konanie a tajomstvá druhých, lebo nie je vašou vecou ich súdiť. Mám radšej mužov, ktorí upadli do hriechu a ktorých znovu postavím na nohy, ako pokrytcov, ktorí sa chvália čistotou a napriek tomu hrešia. Uprednostňujem veľkého hriešnika, ktorý je však úprimný, pred predstieranou falošnou cnostnosťou. Ak sa chcete zdobiť, nech sú to slávnostné šaty úprimnosti.

35. Ak nájdete cnostnú ženu s ušľachtilými citmi a cítite sa nehodní priblížiť sa k nej, hoci ju milujete, a ak ju následne ponížite a pohŕdate ňou, a potom, čo ste trpeli a uvedomili si svoje previnenie, obrátite sa k nej, aby ste našli útechu, budete márne klopať na jej dvere.

36. Keby všetky ženy, ktoré zohrali úlohu v živote každého muža, dostali od neho slovo a pocit lásky, úcty a porozumenia, váš svet by sa nenachádzal na takej úrovni hriechu, na akej sa nachádza. (235, 18-32)

Žena, manželka a matka

37. Ženy, ste to vy, kto svojou modlitbou zachovávate ten malý mier, ktorý na zemi existuje – vy, ktoré ako verné strážkyne domova dbáte na to, aby mu nechýbalo teplo lásky. Takto sa zjednocujete s Máriou, vašou matkou, aby ste zlomili ľudskú pýchu. (130, 53)

38. Ženy, vy, ktoré svojimi slzami zmáčate cestu tohto sveta a svojou krvou označujete svoju púť týmto životom: Odpočiňte si pri Mne, aby ste nabrali nové sily a naďalej boli útočiskom lásky, ohňom v krbe, pevným základom domu, ktorý som vám zveril na zemi. Aby ste aj naďalej boli lastovičkou, ktorej krídla zakrývajú manžela a deti. Žehnám vám.

39. Vyvyšujem muža a miesto ženy po mužovej pravici. Posväcujem manželstvo a žehnám rodine.

40. V tomto čase prichádzam s mečom lásky, aby som všetko napravil, lebo to bolo predtým človekom narušené. (217, 29-31)

41. Veru, hovorím vám, ľudská obnova musí začať u ženy, aby jej plody, ktoré budú ľuďmi zajtrajška, boli bez tých vád, ktoré vás doviedli k degenerácii.

42. Potom bude úlohou muža prispieť svojou časťou k tomuto dielu obnovy; lebo každý, kto skazil ženu, ju bude musieť znovu postaviť na nohy.

43. Dnes som vás inšpiroval, aby ste zachránili ženu, ktorá zakopla na svojej ceste; a keď mi potom privediete tú, ktorú ste zachránili, dám jej kvetinu, požehnanie a veľmi veľký pokoj, aby už viac nepadla.

44. Ak tak splníte túto úlohu, tie bytosti, ktoré boli zranené svetom, pocítia, ako do ich sŕdc vniká Ježišova láska.

45. Počujem to, keď mi vo svojej modlitbe povedia: „Môj Otče, nehľadaj na môj hriech, hľaď len na

moju bolesť. Nesúď moju skazenosť, hľaď len na moje utrpenie.“ V tom okamihu zostúpi na to mučené srdce moja útecha a očistí sa slzami. Keby ste len vedeli, že modlitba hriešnika je silnejšia ako modlitba pyšného, ktorý sa považuje za spravodlivého a čistého. (235, 16-17, 43-45)

46. Ľudia preukazujú len málo dôkazov alebo znakov lásky, s ktorou som vám dal život. Zo všetkých ľudských citov je ten, ktorý sa najviac podobá božskej láske, materská láska, lebo v nej je nesebeckosť, sebaobetovanie a snaha urobiť dieťa šťastným, aj keď to stojí obete. (242, 39)

47. Vám, neplodným ženám, Majster hovorí: Veľmi ste si priali a prosili, aby sa vaše telo stalo prameňom života, a dúfali ste, že jedného večera alebo jedného rána vo vašom vnútri začujete tlkot jemného srdca. Ale dni a noci ubehli a z vašich pŕs sa vydralo len vzlykanie, lebo žiadne dieťa nezaklopalo na vaše dvere.

48. Koľko z vás, ktoré ma počúvate a ktoré ste boli zbavené vedy a akejkoľvek nádeje, bude musieť otehotnieť, aby ste uverili v moju moc a mnohí ma spoznali prostredníctvom tohto zázraku. Bdejte a buďte trpezlivé. Nezabudnite na moje slová! (38, 42-43)

Výchova detí a mládeže

49. Otcovia rodín, vyhýbajte sa chybám a zlým príkladom. Nežiadam od vás dokonalosť, len lásku a starostlivosť o vaše deti. Pripravte sa duchovne i telesne, lebo v posmrtnom živote čakajú veľké zástupy duší na okamih, kedy sa medzi vami stanú ľuďmi.

50. Chcem nové ľudstvo, ktoré bude rásť a množiť sa nielen počtom, ale aj cnosťou, aby ľudia videli blížiť sa zasľúbené mesto a aby ich deti dosiahli cieľ bývať v Novom Jeruzaleme.

51. Chcem, aby sa zem naplnila ľuďmi dobrej vôle, ktorí sú plodmi lásky.

52. Zničte Sodomu a Gomoru tejto doby, nedovoľte, aby si vaše srdce zvyklo na ich hriechy, a nerobte to, čo ich obyvatelia. (38, 44-47)

53. S horlivosťou ukazujte svojim deťom cestu, učte ich plniť zákony Ducha a hmoty; a ak ich porušia, napomínajte ich, lebo vy ako rodičia ma zastupujete na zemi. Spomeňte si potom na Ježiša, ktorý plný svätého hnevu dal obchodníkom v Jeruzaleme lekciu na veky, keď bránil Božiu vec, nemenné zákony. (41, 57)

54. Dnes už nie ste malé deti a dokážete pochopiť zmysel mojich poučení. Viete tiež, že vaša duša nevznikla súčasne s telom, ktoré vlastníte, a že pôvod jedného nie je pôvodom druhého. Tie deti, ktoré kolíšete v náručí, nosia vo svojich srdciach nevinnosť, avšak vo svojej duši ukrývajú minulosť, ktorá je niekedy dlhšia a zlovestnejšia ako minulosť ich vlastných rodičov. Ako veľká je zodpovednosť tých, ktorí

majú starať sa o tieto srdcia, aby ich duše dosiahli pokrok na svojej ceste vývoja.

55. Preto nepozerajte na svoje deti s menšou láskou. Uvedomte si, že neviete, kým sú, ani čo urobili. Skôr im venujte viac pozornosti a lásky a ďakujte svojmu Otcovi, že do vás vložil svoje milosrdenstvo, aby z vás urobil vodcov a poradcov vašich duchovných súrodencov, pre ktorých ste dočasne rodičmi, pokiaľ ide o ich telo a krv. (56, 31-32)

56. Hovorím otcom rodín, že rovnako, ako sa starajú o materiálnu budúcnosť svojich detí, majú sa starať aj o ich duchovnú budúcnosť, na základe poslania, ktoré v tomto ohľade priniesli na svet. (81, 64)

57. Vedzte, že duša, keď sa inkarnuje, prináša so sebou všetky svoje schopnosti, že jej osud je už predurčený a že preto na svete nemusí najprv nič prijímať. Prináša so sebou posolstvo alebo úlohu zmierenia. Niekedy žne (dobré) plody a inokedy spláca dlh. Ale v tomto živote vždy dostáva lekciu lásky, ktorú jej dáva jej Otec.

58. Vy, ktorí vediete svoje deti týmto životom, postarajte sa o to, aby keď pominie čas detskej nevinnosti, vykročili na cestu môjho zákona. Prebúdzajte ich city, odhaľujte im ich schopnosti a vždy ich povzbudzujte k dobru , a veru, hovorím vám, koho mi takto privediete, toho zaplaví svetlo, ktoré vyžaruje z toho božského ohňa, ktorým je moja láska. (99, 64-65)

59. Duchovne ste už prešli dlhú cestu a teraz ste ohromení intuíciou a rozvinutím, ktoré nové generácie prejavujú už od svojho najútlejšieho detstva. Lebo sú to duše, ktoré veľa prežili a teraz sa vracajú, aby viedli ľudstvo vpred — jedni na cestách Ducha a druhí na cestách sveta, podľa svojich schopností a svojho poslania. Ale u všetkých nich ľudia zistia vnútorný pokoj. Tieto bytosti, o ktorých vám hovorím, budú vašimi deťmi. (220, 14)

60. Myslíte si, že dieťa, ktoré má zlý príklad pozemského otca, ktorý je nemorálny alebo zlomyseľný, robí chybu, ak nenásleduje jeho spôsob života? Alebo si myslíte, že dieťa je povinné nasledovať kroky svojich rodičov?

61. Veru, hovorím vám, že svedomie a rozum majú byť tým, čo vás vedie na správnu cestu. (271, 33-34)

62. Požehnaná nevinnosť je nakazená skazenosťou sveta, mládež nasleduje jej cestu v závratnom behu a aj panny stratili hanblivosť, cudnosť a skromnosť. Všetky tieto cnosti zmizli z ich sŕdc. Živili svetské vášne a túžia len po rozkošiach, ktoré ich vedú do záhuby.

63. Hovorím k vám úplne jasne, aby ste sa vydali na cestu a urobili pevný krok vo vývoji svojej duše. (344, 48)

64. Rozpáľte v mládeži lásku k blížnemu, dajte jej veľké a ušľachtilé ideály, lebo práve mládež bude zajtra bojovať o dosiahnutie existencie, v ktorej žiari

spravodlivosť, láska a svätá sloboda ducha. Pripravte sa, lebo veľká bitka, o ktorej hovoria proroctvá, ešte nenastala. (139, 12)

Slovo deťom a pannám

65. Vy, detské duše, máte vo Mne všetci Božského Otca, a keď som vám v hmotnom živote dal ľudských rodičov, stalo sa tak preto, aby dali život vášmu telu a zastupovali u vás vášho Nebeského Otca. Povedal som vám: „Máš milovať Boha viac ako všetko stvorené“, a dodal som: „Máš ctiť svojho otca a svoju matku.“ Nezanedbávajte teda svoje povinnosti. Ak ste s vďačnosťou neuznali lásku svojich rodičov a máte ich ešte na svete, požehnajte ich a uznajte ich zásluhy. (9, 19)

66. V tento deň hovorím osobitne k dievčatám, ktoré zajtra svojou prítomnosťou musia rozžiariť život nového domova, aby vedeli, že srdce manželky a srdce matky sú svetlom, ktoré osvetľuje túto svätyňu, tak ako Duch osvetľuje vnútorný chrám.

67. Pripravte sa na to už teraz, aby vás váš nový život neprekvapil; pripravte už teraz cestu, po ktorej budú kráčať vaše deti – tie duše, ktoré čakajú na hodinu, kedy sa priblížia k vášmu lónu, aby prijali podobu a ľudský život, aby splnili úlohu.

68. Buďte mojimi spolupracovníkmi v mojich plánoch obnovy, v mojom diele obnovy a spravodlivosti.

69. Odvráťte sa od mnohých pokušení, ktoré v tomto čase obklopujú vaše kroky. Modlite sa za hriešne mestá, kde zahynie toľko žien, kde je toľko svätýň znesvätených a kde zhasína toľko svetiel.

70. Rozširujte svojím príkladom semeno života, pravdy a svetla, ktoré zastaví následky nedostatku duchovnosti v ľudstve.

71. Panny tohto národa: Prebuďte sa a pripravte sa na boj! Nenechajte sa oslepiť vášňami srdca, nenechajte sa oklamať tým, čo nie je skutočné. Rozvíjajte svoje dary intuície, inšpirácie, svoju citlivosť a jemnocit. Posilnite sa v pravde a budete mať pripravené svoje najlepšie zbrane, aby ste boli pripravené na boj tohto života.

72. Aby ste svojou krvou odovzdávali lásku, aby ste svojim deťom pomáhali esenciou života, ktorou je láska, o ktorej vám toľko hovorím, musíte ju najprv prežiť, nechať sa ňou preniknúť a hlboko ju pocítiť. To je to, čo chce moje učenie dosiahnuť vo vašich srdciach. (307, 31-36)

Manželstvo a rodina

73. Zákon manželstva zostúpil ako svetlo, ktoré hovorilo prostredníctvom ducha praotcov, aby pochopili, že zjednotenie muža a ženy znamená zmluvu so Stvoriteľom. Plodom tohto zjednotenia je dieťa, v ktorom sa spája krv jeho rodičov ako dôkaz toho, že to, čo je spojené pred Bohom, nesmie byť na zemi rozlúčené.

74. To šťastie, ktoré pociťujú otec a matka, keď priviedli na svet dieťa, je podobné tomu, ktoré zažil Stvoriteľ, keď sa stal Otcom tým, že dal život svojim milovaným deťom. Keď som vám neskôr prostredníctvom Mojžiša dal zákony, aby ste vedeli vybrať si partnerku a netúžili po žene svojho blížneho, stalo sa tak preto, lebo ľudia sa v e na základe svojej slobodnej vôle zblúdili na cesty cudzoložstva a vášní.

75. Keď tento čas pominul, prišiel som na svet v Ježišovi a povýšil som manželstvo, a tým aj ľudské mravy a cnosť, prostredníctvom svojho milosrdného učenia, ktoré je vždy zákonom lásky. Hovoril som v podobenstvách, aby sa moje slovo stalo nezabudnuteľným, a urobil som z manželstva posvätnú inštitúciu.

76. Teraz, keď som opäť medzi vami, pýtam sa vás, muži a ženy: Čo ste urobili z manželstva? Ako málo z vás na to vie uspokojivo odpovedať! Moja posvätná inštitúcia bola znesvätená, z toho prameňa života vyviera smrť a bolesť. Na čistej bielej ploche tohto zákonného listu sa nachádzajú škvrny hanby a stopy muža a ženy. Plod, ktorý mal byť sladký, je horký, a kalich, z ktorého ľudia pijú, je plný žlče.

77. Odkláňate sa od mojich zákonov a keď zakopnete, so strachom sa pýtate: Prečo je toľko bolesti? Pretože túžby tela vždy prehlušili hlas svedomia. Teraz sa vás pýtam: Prečo nemáte pokoj, hoci som vám dal všetko potrebné na to, aby ste boli šťastní?

78. Rozprestriel som na nebeskej klenbe modrý plášť, aby ste si pod ním vybudovali svoje „hniezda lásky“, aby ste tam, ďaleko od pokušení a zápletiek sveta, žili s jednoduchosťou vtákov; lebo v jednoduchosti a v úprimnej modlitbe možno pocítiť pokoj môjho kráľovstva a zjavenie mnohých tajomstiev.

79. Každý, kto sa pred mojou božskosťou zosobáši – aj keď jeho zväzok nie je potvrdený žiadnym duchovným – uzatvára so mnou zmluvu, dohodu, ktorá zostáva zapísaná v Božej knihe, v ktorej sú zaznamenané všetky osudy.

80. Kto môže tieto dve prepletené mená odtiaľ vymazať? Kto môže na svete rozlúčiť to, čo bolo zjednotené v mojom zákone?

81. Keby som vás rozdelil, zničil by som svoje vlastné dielo. Ak ste ma prosili, aby ste boli na zemi zjednotení, a ja som vám to splnil – prečo potom nedodržiavate svoje sľuby a popierate svoje prísahy? Nie je to snáď výsmech môjmu zákonu a môjmu menu? (38, 32-37, 39-41)

82. Hovoril som k srdcu ženy, matky a manželky, ktorá nevedela zachovať čistotu vo svojom srdci, ani nedokázala dať svojmu životnému partnerovi a deťom teplo nežnosti a porozumenia.

83. Ako by mohli muži a ženy povzniesť svoj duchovný život, ak najprv nenapravili ťažké chyby, ktoré existujú v ich ľudskom živote?

84. Moje dielo vyžaduje, aby jeho učeníci vedeli o ňom svedčiť prostredníctvom úprimnosti a pravdivosti svojho konania v živote.
85. Jedných aj druhých sa pýtam: Máte deti? Potom majte s nimi zľutovanie. Keby ste mohli aspoň na okamih nahliadnuť do ich duší, cítili by ste sa nehodní nazývať sa ich rodičmi. Nedávajte im zlé príklady, strážte sa pred tým, aby ste v prítomnosti detí nezvýšili hlas.
86. Viem, že v tejto dobe existujú ako nikdy predtým problémy v manželstvách – problémy, pre ktoré dotknutí nachádzajú len jedno riešenie: odlúčenie, rozvod.
87. Keby človek mal potrebné vedomosti z duchovnej oblasti, nespáchal by také ťažké chyby, lebo v modlitbe a v duchovnom prežití by našiel inšpiráciu na vyriešenie najzložitejších situácií a na prekonanie najťažších skúšok.
88. Moje svetlo dosahuje všetky srdcia, aj tie smutné a sklesnuté, aby im dalo novú odvahu žiť. (312, 36 42)
89. V „Druhom čase“ som vstúpil do domovov mnohých manželských párov, ktorí boli zosobášení podľa Mojžišovho zákona, a viete, ako som mnohých z nich zastihol? Hádali sa a ničili semeno pokoja, lásky a dôvery. Videl som nepriateľstvo a sváry v ich srdciach, pri ich stole a v ich posteli.
90. Vstúpil som aj do domovov mnohých, ktorí – hoci ich manželský život nebol potvrdený zákonom – sa milovali a žili tak, ako to robia lastovičky vo svojom hniezde, a milovali a chránili svoje malé miláčatko.
91. Koľko je tých, ktorí žijú pod jednou strechou, a predsa sa nemilujú, a keďže sa nemilujú, nie sú ani zjednotení, ale duchovne oddelení! Svoj rozkol však nedávajú najavo zo strachu pred božím trestom alebo ľudskými zákonmi či odsúdením spoločnosti, no toto nie je manželstvo; u týchto ľudí nie je ani spoločenstvo, ani úprimnosť.
92. Napriek tomu predstierajú svoju falošnú jednotu, navštevujú rodiny a kostoly, chodia na prechádzky a svet ich neodsudzuje, lebo vedia skryť svoju chýbajúcu lásku. Koľko je naopak tých, ktorí sa milujú, a musia sa skrývať, utajovať svoju skutočnú jednotu a znášať nepochopenie a nespravodlivosti.
93. Človek sa nevyvinul dostatočne vysoko, aby dokázal preniknúť do podstaty a správne posúdiť život svojho blížneho. Tí ľudia, ktorí majú v rukách duchovné a svetské zákony , neuplatňujú skutočnú spravodlivosť, aby takéto prípady potrestali.
94. Ale tie časy porozumenia a rozvážnosti, ktoré vám oznamujem, v ktorých sa ľudstvo zdokonalí, prídu, a potom zažijete, ako v časoch patriarchov pred Mojžišom, že zjednotenie milujúcich sa uskutoční tak, ako som to dnes urobil u svojich detí: duchovným spôsobom. Tak to budete robiť aj vy v tých budúcich časoch: v prítomnosti rodičov tých, ktorí sa zjednotia, priateľov a príbuzných, v

najväčšej duchovnosti, bratstve a radosti. (357, 25-27)

Kapitola 34 – Slobodná vôľa a svedomie

Význam svedomia a slobody vôle

1. Počúvajte, učeníci: Človek má ako duchovné dary slobodnú vôľu a svedomie; všetci prichádzajú na svet obdarení cnosťami a môžu ich využívať. V ich duši je svetlo svedomia; ale súčasne s vývojom tela sa s ním vyvíjajú aj vášne, zlé sklony, a tie sú v boji s cnosťami.

2. Boh to tak dopúšťa, lebo bez boja nie sú žiadne zásluhy, a to je preto pre vás potrebné, aby ste stúpali po duchovnej ceste. V čom by spočívala zásluha Božích detí, keby nebojovali? Čo by ste robili, keby ste žili naplnení šťastím, ako si to vo svete prajete? Môžete očakávať duchovný pokrok, keď ste obklopení pohodlím a bohatstvom? Zostali by ste stáť na mieste, lebo kde nie je boj, tam nie sú zásluhy.

3. Nechápte to však nesprávne; lebo keď hovorím o boji, mám na mysli ten, ktorý rozvíjate, aby ste prekonali svoje slabosti a vášne. Tieto boje sú jediné, ktoré ľuďom povoľujem, aby ovládli svoje sebectvo a materiálne túžby, aby duša, osvetlená Duchom, zaujala svoje skutočné miesto.

4. Tento vnútorný boj schvaľujem, nie však ten, ktorý vedú ľudia v túžbe po seba-vyvyšovaní, zaslepení ctižiadostivosťou a zlobou. (9, 42-44)

5. Duša bojuje o dosiahnutie svojho vzostupu a pokroku, zatiaľ čo „telo“ znova a znova podlieha lákadlám sveta. Duša a telo by však mohli byť v harmónii, keby obidve využívali len to, čo im práv ne prináleží, a práve to vám ukazuje moje učenie.

6. Ako môžete môj zákon uplatňovať vždy? Tým, že budete počúvať hlas svedomia, ktoré je sudcom vašich činov. Neprikazujem vám nič, čo by ste nemohli splniť. Chcem vás presvedčiť, že cesta k šťastiu nie je fantáziou, ale že existuje, a tu vám zjavujem, ako ju prejsť.

7. Máte slobodu zvoliť si cestu, ale je mojou povinnosťou ako Otca ukázať vám tú pravú, najkratšiu – tú, ktorá je vždy osvetlená svetlom božského majáku, ktorým je moja láska k vám. Lebo ste učeníci, ktorí túžia počuť stále nové slová, ktoré potvrdzujú vaše vedomosti a oživujú vašu vieru. (148, 53-55)

8. Vložil som svedomie do vašej bytosti, aby bolo vodítkom na všetkých vašich cestách, lebo svedomie dokáže rozlíšiť dobro od zla a to, čo je správne, od toho, čo je nesprávne. S týmto svetlom nebudete môcť byť oklamaní ani nazvaní nevedomými. Ako by mohol spiritualista podvádzať svojho blížneho alebo sa snažiť oklamať sám seba, ak pozná pravdu? (10, 32)

9. Človek na zemi je knieža, ktorému tento titul udelila moja láska a moja spravodlivosť, a úloha,

ktorú dostal od počiatku, bola vládnuť nad zemou.

10. Nad božským darom jeho slobodnej vôle som postavil žiarivý maják, ktorý mal osvetľovať jeho životnú cestu: svedomie.

11. Sloboda konať a svetlo svedomia, aby rozlišoval dobro od zla, sú dva z najväčších darov, ktoré moja otcovská láska zanechala vášmu duchu. Sú v človeku ešte predtým, ako sa narodí, a aj potom, čo zomrie. Svedomie ho vedie a neoddeľuje sa od neho ani v zúfalstve, ani pri strate rozumu, ani v agónii, lebo je hlboko zjednotené s duchom. (92, 32-34)

12. Duša sa teší zo slobody vôle, prostredníctvom ktorej má získavať zásluhy, aby dosiahla spásu.

13. Kto vedie, usmerňuje alebo radí duši na jej voľnej ceste vývoja, aby rozlišovala dovolené od nedovoleného a aby sa tak nezblúdila? Svedomie

14. Svedomie je božská iskra, je vyšším svetlom a silou, ktorá pomáha človeku nehrešiť. Aká zásluha by bola v človeku, keby svedomie malo hmotnú moc, aby ho prinútilo zostať v dobrote?

15. Chcem, aby ste vedeli, že zásluha spočíva v tom, že počúvate ten hlas, presvedčíte sa, že nikdy neklame ani sa nemýli v tom, čo radí, a verne nasledujete jeho pokyny.

16. Ako iste chápete, aby ste mohli ten hlas jasne počuť, je potrebné cvičenie a sústredenie sa na seba samých. Kto z vás v súčasnosti preukazuje túto poslušnosť? Odpovedzte si sami.

17. Svedomie sa v človeku prejavovalo vždy, ale človek nedosiahol potrebný vývoj, aby sa celý jeho život riadil týmto svetlom. Potrebuje zákony, poučenia, predpisy, náboženstvá a rady.

18. Keď ľudia dospejú k tomu, že nadviažu spojenie so svojím duchom a namiesto toho, aby hľadali duchovno vo vonkajšom svete, budú ho hľadať vo svojom vnútri, budú môcť počuť ten jemný, presvedčivý, múdry a spravodlivý hlas, ktorý v nich vždy žil, bez toho, aby ho počúvali, a pochopia, že v duchu je prítomný Boh, že on je skutočným prostredníkom, prostredníctvom ktorého sa má človek spojiť so svojím Otcom a Stvoriteľom. (287, 26-30)

19. Všetci máte vo svojom vnútri moje svetlo, každá duša má túto milosť; ale zatiaľ čo u niektorých toto svetlo stále silnelo, rástlo a prenikalo navonok, aby sa prejavilo, u iných zostáva len v tajnom, skrytom, nevedomom stave. Ale veru, hovorím vám: Akokoľvek môže byť človek duchovne zaostalý, vždy bude schopný rozlišovať medzi dobrom a zlom, a preto ste všetci zodpovední voči Mne za svoje skutky.

20. Musím vám povedať, že vaša zodpovednosť rastie v miere, v akej rastie vaše poznanie, lebo potom budete stále citlivejší na pokyny svedomia. (310, 69 70)

21. Chcem, aby ste vedeli, že ste spomedzi všetkých stvorení tohto sveta vyvolenou bytosťou, ktorá bola obdarená duchom a svedomím. Dal som vám slobodnú vôľu, aby ste z vlastnej vôle vykročili na správnu cestu, ktorá vedie ku Mne. Nie je to kvetnatá cesta, ktorú vám ponúkam, ale cesta modlitby, pokánia a boja, a na tejto ceste vás má viesť vaše svedomie. (58, 42)

22. Čo by sa stalo s duchom, keby bol zbavený slobody vôle? V prvom rade by nebol duchom, a preto by nebol stvorením hodným Najvyššieho. Bol by niečím podobným tým strojom, ktoré vyrábate, niečím bez vlastného života, bez inteligencie, bez vôle, bez túžby. (20, 37)

23. Dal som človeku slobodnú vôľu. Ak by však vo svojej zaslepenosti zašiel tak ďaleko, že by mi to vyčítal, poviem mu, že som mu dal aj silu vôle a rozum. Zároveň som mu zjavil svoj zákon, ktorý je cestou, aby nezakopol ani nezablúdil, a zapálil som v ňom svetlo svedomia, ktoré je vnútorným majákom, osvetľujúcim cestu duše a vedúcim ju k večnému životu.

24. Prečo existuje hriech, prevažuje zlo a vypukajú vojny? Pretože človek nepočúva hlas svedomia a zle využíva svoju slobodnú vôľu. (46, 63-64)

25. Svet ma nepočuje, lebo hlas týchto tiel, prostredníctvom ktorých sa zjavujem, má len malý dosah. Preto je to hlas Ducha, ktorý je mojou múdrosťou, ktorý hovorí k ľuďom a prekvapuje mnohých, ktorí sú v zajatí svojho sebectva inak hluchí voči volaniu tohto hlasu, dbajú len na lichotky a pozemskú slávu a opájajú sa svojím spoločenským postavením a mocou. (164, 18)

Zneužitie slobody vôle

26. Dnes nachádzam ľudstvo, ktoré je duchovne oslabené v dôsledku zneužitia, ktorého sa dopustilo s darom slobodnej vôle. Ja som vytýčil cestu spravodlivosti, lásky, milosrdenstva, dobra. Človek si vytvoril inú cestu zo zdanlivého svetla, ktorá ho viedla do záhuby.

27. Pri mojom návrate vám moje slovo ukáže práve tú cestu, ktorou ste nechceli ísť, a nespravodlivý a nerozumný by bol ten, kto by povedal, že toto učenie zmätie alebo znecitlivuje. (126, 5-6)

28. Pozrite sa na ľudí, ako sa ničia a nenávidia, ako si navzájom vytrhávajú moc, bez toho, aby sa zdržali zločinu, podvodu alebo zrady. Sú tu ľudia, ktorí umierajú po miliónoch ako obete svojich blížnych, a iní, ktorí zahynú pod vplyvom nečestnosti. Je v nich snáď svetlo? Hovorí snáď Duch, ktorý v nich žije? To, čo tam je, je tma a bolesť, výsledok zneužitia daru slobodnej vôle a neposlúchnutia vnútorného hlasu, a pretože ľudia nesústredili svoju pozornosť na svetlo tej božskej iskry, ktorú všetci nosíte vo svojej podstate, ktorá je božským lúčom svetla, ktorý nazývate svedomím. (79, 31)

29. Slobodná vôľa je najvyšším vyjadrením, je najdokonalejším darom slobody, ktorý bol človeku udelený na životnej ceste, aby jeho vytrvalosť v dobre, ktorú dosiahol prostredníctvom rady svedomia a prostredníctvom boja pri prekonávaní skúšok, mu umožnila dosiahnuť lono Otca. Avšak sloboda vôle bola nahradená bezohľadnosťou, svedomie je ignorované; počúva sa už len na požiadavky sveta a duchovno bolo nahradené materializmom.

30. Vzhľadom na taký veľký zmätok a toľko odchýlok sa ľuďom tejto doby bude moje učenie zdať absurdné. Ale hovorím vám, že je to správne poučenie, aby sa ľudia oslobodili z letargie, do ktorej upadli. (157, 15-16)

31. Moje slovo je cestou, je Božím zákonom, ktorý vás vedie k dokonalosti, je svetlom, ktoré povznáša dušu, ktorá však bola zatienená, keď sa „telo“ so svojou neústupnosťou presadilo a nepočúvalo vnútorný hlas svojho ducha.

32. Beda potom duši, ktorá podľahla pod vplyvom „tela“ a nechala sa ovládať vplyvom sveta, ktorý ju obklopuje, pričom vymenila svoje vedúce postavenie za postavenie bezbranného tvora, ktorého ľudské vášne a slabosti zmietajú ako suché listy, keď ich vietor bezcieľne víri sem a tam.

33. Človek, ktorý najviac miluje slobodu, sa bojí podriadiť sa božej vôli zo strachu, že ho jeho duch nakoniec podmaní a pripraví ho o mnohé ľudské potešenia, o ktorých vie, že mu škodia; a tak opúšťa cestu, ktorá ho vedie k pravému životu. (97, 36)

34. Čas, keď ľudia potrebovali slobodu vôle, aby ju využívali na rozkoše, nízke vášne, nepriateľstvá a pomstu, sa teraz chýli ku koncu. Moja spravodlivosť uzatvára cesty hriechu a namiesto toho otvára cestu zmierenia a obnovy, aby ľudia mohli nájsť cestu pokoja, ktorú márne hľadali inými prostriedkami. (91, 80)

35. Dal som vám dar slobodnej vôle a rešpektoval som tú požehnanú slobodu, ktorú som udelil svojim deťom. Ale vložil som do vašej podstaty aj Božské svetlo Ducha, aby ste, vedený ním, nasmerovali svoje schopnosti správnym smerom. Avšak hovorím vám: V boji medzi dušou a telom utrpela duša porážku, bolestný pád, ktorý ju postupne stále viac vzdialil od zdroja pravdy, ktorým som Ja.

36. Jej porážka nie je definitívna, je dočasná; lebo sa zdvihne z hlbín svojej priepasti, keď už nebude môcť znášať svoj hlad, smäd, nahotu a temnotu. Bolesť bude jej spásou, a keď potom začuje hlas svojho Ducha, zdvihne sa silná a žiarivá, horlivá a inšpirovaná a opäť využije svoje schopnosti. Avšak už nie s tou slobodou, aby ich používala na dobro alebo na zlo, ale tým, že ich venuje výlučne plneniu božských zákonov, čo je najlepšia bohoslužba,

ktorú môžete môjmu Duchu priniesť. (257, 65 66)

Nezbytné dodržiavanie impulzov svedomia

37. Ako ďaleko od skutočnosti sa v súčasnosti nachádzajú milióny bytostí, ktoré žijú len pre svoju hmotnú prítomnosť! Ako by mohli otvoriť svoje oči pre skutočnosť? Len tým, že budú načúvať hlasu svedomia — tomu hlasu, ktorý potrebuje sústredenie, rozjímanie a modlitbu, aby bol počutý. (169, 16)

38. Vždy, keď chcete vedieť, či cesta, ktorou kráčate, je cestou vzostupného vývoja, opýtajte sa svojho svedomia, a ak je v ňom pokoj a vo vašom srdci vládne láska k blížnym a dobrá vôľa voči vašim blížnym, budete si istí, že vaše svetlo stále svieti a vaše slovo utešuje a lieči.

39. Ak však zistíte, že vo vašom srdci zakorenenili chamtivosť, zlomyseľnosť, materializmus a telesné túžby, môžete si byť istí, že vaše svetlo sa zmenilo na tmu, na klam. Chcete, aby ste – keď vás Otec povolá – namiesto zlatého obilia predložili nečistú úrodu? (73, 45)

40. Učeníci: Ak nechcete robiť chyby alebo omyly, skúmajte svoje činy vo svetle svojho svedomia, a ak je niečo, čo ho zakrýva, dôkladne sa preskúmajte a objavíte škvrnu, aby ste ju mohli napraviť.

41. Vo vás je zrkadlo, v ktorom sa môžete pozorovať a vidieť, či ste čistí, alebo nie.

42. Duchovný človek má byť spoznateľný podľa svojich skutkov, ktoré, aby boli čisté, musia byť diktované svedomím. Kto koná takto, pocíti, že sa oprávnene nazýva mojím učeníkom.

43. Kto by ma mohol oklamať? Nikto. Nehodnotím vás podľa toho, čo robíte, ale podľa úmyslu, s ktorým to robíte. Som vo vašom svedomí a aj za ním. Ako môžete veriť, že nepoznám vaše činy a ich motívy? (180, 11-13)

Boj medzi slobodou vôle a svedomím

44. Keď prví ľudia obývali Zem, Stvoriteľ vložil do nich svoju lásku a dal im dušu, zapálil svoje svetlo v ich duchu a zároveň im dal slobodnú vôľu.

45. Avšak zatiaľ čo sa jedni snažili vytrvať v dobrote tým, že bojovali proti všetkým pokušeniam s úmyslom zostať čistí, hodní Pána a v súlade so svojím svedomím, druhí splietli reťaz hriechov, jeden za druhým, od hriechu k hriechu a od prehre k prehre, vedení iba hlasom zmyslov, ovládaní svojimi vášňami, a šírili bludy a pokušenia medzi svojimi blížnymi.

46. Ale k týmto zmäteným dušiam prišli aj moji proroci ako anjelskí poslovia mojej božskosti, aby prebudili ľudstvo, varovali ho pred nebezpečenstvami a ohlásili mu môj príchod. (250, 38-39)

47. „Telo“ bolo príliš tvrdohlavé a nepoddajné na to, aby nasledovalo pokyny toho vnútorného svetla,

ktoré nazýva svedomím, a bolo pre neho oveľa ľahšie nasledovať impulzy, ktoré ho zvádzali k nevázanosti jeho inštinktov a vášní.
48. Ľudstvo už dlho kráča po ceste života na tejto zemi v ťažkom boji medzi svedomím, ktoré nikdy nemlčalo, a „telom“, ktoré chce z materializmu urobiť svoj kult a svoj zákon, bez toho, aby doteraz zvíťazila ani hmota, ani duch, keďže boj pokračuje.
49. Pýtate sa ma, kto zvíťazí? A ja vám hovorím, že už netrvá dlho, kým dôjde k absolútnemu víťazstvu svedomia, ktoré sa prostredníctvom duše uskutoční v „tele“.
50. Netušíte, že po toľkom boji a tak dlhom zápase sa telo, ktoré je ľudské a pominuteľné, musí podriadiť Duchu, ktorý je mojim večným svetlom?
51. Pochopte, že človek po tak dlhom boji nakoniec dosiahne tú citlivosť a poddajnosť, ktorú nikdy predtým nemal voči tomu hlasu a duchovnému životu, ktorý vibruje a žije v jeho bytosti.
52. Všetci sa k tomuto bodu približujete, bez toho, aby ste si to uvedomovali. Ale keď raz uvidíte na zemi víťazstvo dobra a spravodlivosti, pochopíte dôvod bojov, bitiek a skúšok. (317, 21-26)
53. Pozrite, ako človek stojí pred všetkým a nad všetkým, čo ho obklopuje; že je jedinou bytosťou, ktorá je obdarená slobodnou vôľou a svedomím. Z tejto slobodnej vôle pochádzajú všetky blúdenia, pády a hriechy ľudí. Ale pred spravodlivosťou a večnosťou Stvoriteľa sú to pominuteľné previnenia. Lebo potom sa svedomie presadí nad slabosťami tela a poddajnosťou duše. Tak príde víťazstvo svetla, ktoré je poznaním temnoty, ktorá znamená nevedomosť. Bude to víťazstvo dobra, ktoré je láskou, spravodlivosťou a harmóniou, nad zlom, ktoré je sebeckosťou, bezohľadnosťou a nespravodlivosťou. (295, 49)
54. Pre mňa nie je nič nemožné, moja vôľa sa naplnila a vždy sa naplní, aj keď sa občas zdá, akoby vládla vôľa človeka a nie moja.
55. Cesta slobodnej vôle človeka, jeho vláda na zemi, víťazstvá jeho pýchy, nátlak, ktorý občas ukladá použitím sily, sú v porovnaní s večnosťou tak pominuteľné, že síce môžu určitým spôsobom zmeniť božské plány; ale zajtra alebo v priebehu ich uskutočňovania sa vôľa môjho Ducha nad všetkými bytosťami bude čoraz viac prejavovať tým, že nechá prežiť dobro a odstráni nečistotu. (280, 9-10)
56. Príde čas, keď budú hranice tohto sveta zrušené láskou a keď sa svety navzájom priblížia prostredníctvom duchovnenia.
57. Do tej doby bude pokračovať boj medzi svedomím a slobodnou vôľou, ktorú človek využije a zúročí na to, aby zo svojho života urobil to, čo sa mu páči.
58. Zápas medzi týmito dvoma silami dosiahne svoj vrchol a

víťazstvo sa prikloní na stranu ducha, ktorý v absolútnom odovzdaní sa láske k svojmu Otcovi povie k Nemu: „Pane, vzdávam sa svojej slobody vôle, vykonaj vo mne iba Tvoju vôľu.“

59. Tého, kto takto príde predo mňa, požehnám a zahalím ho do svojho svetla; ale dám mu vedieť, že mu nikdy znovu neodnímam tú požehnanú slobodu, ktorou bol obdarený. Lebo kto koná vôľu svojho Otca, kto je verný a poslušný, je hoden dôvery svojho Pána. (213, 61-64)

Ostrenie svedomia prostredníctvom nového Božieho slova

60. Moje učenie plné svetla a lásky posilňuje ducha, aby mohol uplatňovať svoju moc nad „telom“ a urobiť ho natoľko citlivým, že mu budú stále ľahšie vnímať vnuknutia svedomia.

61. Duchovnosť je cieľom, o ktorý by sa mal človek usilovať, lebo tým bude schopný úplne zjednotiť sa so svojím svedomím a nakoniec rozlíšiť dobro od zla.

62. Lebo kvôli nedostatku duchovného povznesenia ľudí nebolo možné dostatočne vnímať a interpretovať ten hlboký a múdry, neochvejný a spravodlivý vnútorný hlas, a preto človek nedosiahol neobmedzené poznanie, ktoré by mu skutočne umožňovalo rozlišovať dobro od zla.

63. Ale nielen to, má v sebe nájsť potrebnú silu, aby nasledoval každý dobrý impulz a poslúchal každé svetlé vnuknutie a zároveň odmietol každé pokušenie, každú nečestnú alebo zlú myšlienku či citový impulz. (329, 56-57)

64. Ako ľahké bude pre ľudí porozumieť si navzájom, keď v sebe utíchnu a začujú hlas svojho vyššieho rozumu, hlas toho sudcu, ktorého nechcú počuť, lebo vedia, že im prikazuje úplný opak toho, čo práve robia.

65. Okrem toho vám môžem povedať, že ak ste neboli ochotní počúvať pokyny svojho svedomia, neboli ste ani poslušní a ochotní uplatňovať moje učenie. Uznávate ho v teórii, , ale neuplatňujete ho v praxi. Pripisujete jej božskú podstatu – hovoríte, že Kristus bol veľmi veľký a že jeho učenie je dokonalé. Ale nikto nechce byť veľký ako Majster, nikto k nemu nechce prísť tak, že by si ho skutočne bral za vzor. Mali by ste však vedieť, že som neprišiel len preto, aby ste vedeli, že som veľký, ale aj preto, aby ste všetci boli veľkí. (287, 35-36)

66. Zhromaždím všetkých ľudí a všetky národy okolo svojho nového posolstva, zavolám ich ako pastier svoje ovce a poskytnem im pokoj maštale, kde nájdu útočisko pred nepriaznivým počasím a búrkami.

67. Ešte uvidíte, ako mnohí, hoci zdanlivo nemajú ani najmenšiu stopu viery alebo duchovnosti, si v najčistejšej časti svojej duše uchovali nesmrteľné princípy duchovného života — ešte spoznáte, ako mnohí z tých, ktorí vo

vás vzbudzujú dojem, akoby nemali žiadnu úctu k Bohu, v najhlbšom vnútri svojej bytosti nosia nezničiteľný oltár.

68. Pred týmto vnútorným oltárom sa ľudia budú musieť duchovne pokľaknúť, aby plakali nad svojimi previneniami, zlými skutkami a urážkami, v úprimnej ľútosti nad svojou neposlušnosťou. Tam, pred oltárom svedomia, sa zrúti ľudská pýcha, takže ľudia sa už nebudú považovať za nadradených na základe svojej rasy. Potom prídu obety, náprava a nakoniec mier ako zákonitý plod lásky a pokory, viery a dobrej vôle. (321, 9-11)

Kapitola 35 – Sila myšlienok, citov a vôle

Vysielanie a prijímanie myšlienok a ich účinky

1. Existujú sily, ktoré – neviditeľné pre ľudský zrak a nepostrehnuteľné pre ľudskú vedu – neustále pôsobia na váš život.

2. Existujú dobré a existujú zlé; jedny vám dávajú zdravie a druhé vám spôsobujú choroby; existujú svetlé a temné.

3. Odkiaľ pochádzajú tieto sily? Z ducha, učeník, z rozumu a z citov.

4. Každá inkarnovaná alebo neinkarnovaná duša vysiela pri myslení vibrácie; každý pocit má vplyv. Môžete si byť istí, že svet je plný týchto vibrácií.

5. Teraz môžete ľahko pochopiť, že tam, kde človek myslí a žije v dobrote, musia pôsobiť blahodárne sily a vplyvy, a že tam, kde človek žije mimo zákonov a pravidiel, ktoré charakterizujú dobro, spravodlivosť a lásku, musia existovať zhubné sily.

6. Obe napĺňajú priestor a bojujú proti sebe; ovplyvňujú citový život ľudí, a ak sú ľudia schopní rozlišovať, prijímajú dobré vnuknutia a odmietajú zlé vplyvy. Ale ak sú slabí a nie sú zvyknutí konať dobro, nedokážu odolať týmto vibráciám a hrozí im, že sa stanú otrokmi zla a podľahnú jeho nadvláde. (40, 58-63)

7. Všetko duchovné vo vesmíre je zdrojom svetla, viditeľného alebo neviditeľného pre vás, a toto svetlo je silou, mocou, inšpiráciou. Aj z myšlienok, slov a skutkov vyžaruje svetlo, zodpovedajúce ich čistote a vznešenosti. Čím je myšlienka alebo dielo vznešenejšie, tým je jemnejšia a delikátnejšia jeho vibrácia a inšpirácia, ktorá z neho vyžaruje, hoci je pre otrokov materializmu ťažšie ju vnímať. Napriek tomu – duchovný vplyv, ktorý majú vznešené myšlienky a diela, je veľký. (16, 16)

8. Ak z vašej mysle vyvstane myšlienka alebo nápad svetla, dosiahne svoj cieľ, aby splnila svoju blahodarnú úlohu. Ak z vašej mysle namiesto myšlienok dobra vyžarujú nečisté vibrácie, spôsobia len škodu tam, kam ich pošlete. Hovorím vám, aj myšlienky sú skutky a ako také zostávajú zapísané v knihe, ktorá existuje vo vašej duši.

9. Či sú vaše skutky dobré alebo zlé — to, čo ste želali svojim blížnym, sa vám mnohonásobne vráti. Bolo by pre vás lepšie urobiť niečo zlé sami sebe, ako to želať niekomu zo svojich blížnych.

10. Preto som vám v „Druhom čase“ povedal: „Čo človek zaseje, to aj zožne“; lebo je potrebné, aby ste spoznali svoje skúsenosti v tomto živote a pamätali na to, že vaše úrody vám prinesú to isté semeno, ktoré ste zasiali, avšak v mnohonásobnom množstve.

11. Ó, ľudstvo, nechcelo si ani premýšľať, ani cítiť, ani žiť podľa učení svojho Majstra! (24, 15-18)

12. To je dôvod, prečo som vám povedal, že ste nepoznali silu myšlienky. Dnes vám hovorím, že myšlienka je hlasom a sluchom, že je zbraňou a štítom. Tvorí rovnako, ako ničí. Myšlienka skracuje vzdialenosť medzi tými, ktorí sú od seba vzdialení, a nachádza tých, ktorých stopu stratila.

13. Spoznajte svoje zbrane, skôr než začne boj. Kto sa vie pripraviť, bude silný a neporaziteľný. Nebude potrebné, aby ste mávali vražednými zbraňami. Vaším mečom nech je čistá a úprimná myšlienka, a vaším štítom viera a láska k blížnemu. Aj v tichu nech zaznie váš hlas ako posolstvo mieru. (76, 34)

14. Bdejte a dávajte pozor, aby ste svoj rozum nepošpinili nečistými myšlienkami. Je tvorivý, a ak poskytnete útočisko zlej predstave, pôsobí to ťahajúco na nižšie úrovne a vaša duša bude obklopená tmou. (146, 60)

15. Spojené myšlienky veľkej skupiny ľudí budú schopné poraziť zlé vplyvy a zhodiť modly z ich podstavcov. (160, 60)

16. Dnes vám môžem uistiť, že v budúcnosti dosiahne komunikácia prostredníctvom myšlienok veľký rozmach a vďaka tomuto prostriedku porozumenia zmiznú mnohé bariéry, ktoré dnes ešte oddeľujú národy a svety. Ak sa naučíte myšlienkovo spájať so svojím Otcom, ak dosiahnete dialóg z duše k duši – čo by vám potom ešte mohlo spôsobiť ťažkosti pri nadväzovaní kontaktu so svojimi viditeľnými alebo neviditeľnými, prítomnými alebo neprítomnými, blízkymi alebo vzdialenými súrodencami? (165, 15)

17. Vaše myšlienky sa ku Mne vždy dostanú, akokoľvek nedokonalé sú, a Ja počujem vaše modlitby, aj keď im chýba viera, ktorú by ste do nich mali vždy vkladať. Dôvodom je to, že môj Duch vníma vibrácie a pocity všetkých bytostí.

18. Ale ľudia, ktorí si kvôli svojmu egoizmu udržujú odstup, vzdialení od duchovného života v dôsledku materializmu, do ktorého sa dnes nechali zapliesť, nie sú pripravení na to, aby sa mohli navzájom dorozumievať prostredníctvom svojich myšlienok.

19. Napriek tomu vám hovorím, že je potrebné, aby ste začali cvičiť svojho ducha. Aby ste toho dosiahli, „hovorte“ k dušiam, aj keď od nich

nedostanete jasne vnímateľnú odpoveď.
20. Zajtra, keď sa všetci naučia dávať, budú dostávať čoraz viac náznakov duchovnej komunikácie, aké si ľudia nikdy ani vo sne nepredstavili. (238, 51)

Sila pocitov, túžob alebo obáv

21. V každom okamihu z vás vyžarujú myšlienkové alebo duchovné vibrácie, ale vo väčšine prípadov vyžarujete sebectvo, nenávisť, násilie, márnosť a nízke vášne. Ubližujete a cítite, keď vám ublížia: ale nemilujete, a preto necítite, keď vás milujú, a svojimi chorobnými myšlienkami stále viac napĺňate prostredie, v ktorom žijete, bolesťou a napĺňate svoju existenciu nepohodou. Ale hovorím vám: Naplňte všetko mierom, harmóniou, láskou, a budete šťastní. (16, 33)
22. Nikdy nemyslite zle na tých, ktorí vás nemajú radi, a nebuďte zatrpknutí na tých, ktorí vás nechápu, lebo vy sami tým najvnútornejším pocitom, ktorý máte voči svojim blížnym, im to myšlienkovo odovzdávate. (105, 37)
23. Vidíte tých ľudí, ktorí chcú byť mocní prostredníctvom násilia? Veľmi skoro uvidíte, ako budú usvedčení zo svojho omylu.
24. Dokážem im, že skutočne veľký a mocný môže byť len ten, kto je dobrý, čo je prejavom lásky. (211, 22-23)
25. Chýba vám viera, aby ste zdvihli hlavu a s nádejou sa usmiali a bez obáv, bez nedôvery hľadeli do budúcnosti, lebo v budúcnosti som Ja.
26. Ako často ste chorí len preto, že si to myslíte; lebo na každom kroku si myslíte, že vás prenasleduje osud a číha na vás bolesť. Potom svojím myslením priťahujete temné sily, ktorými zatienite svoj hmotný život a svoju cestu duchovného vzostupu.
27. Ale ja som tu s vami, aby som znovu zapálil vieru v život, v pravdu, vo večnosť, v dokonalý mier, a tiež aby som vás naučil priťahovať svetlo. (205, 28-29)

Nedostatok sebaprekonania

28. Človek sa dopustil dvojitého previnenia: nielen preto, že nevyvíja žiadne úsilie, aby padla závoj, ktorý mu bráni v poznaní najvyšších učení, ale aj preto, že sa neoslobodil z pút hmoty, ktoré ho – na rozdiel od duchovných radostí – zviedli k telesným pôžitkom. To je dôvod, prečo sa zotročil pod nadvládou vášní a dopúšťa, aby jeho duša pripomínala chrómého, ktorý nerobí nič pre to, aby sa uzdravil.
29. Vo všetkých oblastiach vidím väčšinu ľudí bez opory, všade stretávam len slabých ľudí. A na čom to spočíva? Na tom, že nemáte odvahu a dostatočnú vôľu, aby ste sa dostali z blata, v ktorom uviazli, aby ste prekonali lenivosť, ktorá kuje okovy, ktoré vás viažu k hmote, a to je zdrojom všetkých nerestí, všetkých chýb.
30. Ale človek nechce využiť tú silu, ktorou bol obdarený, ktorou je vôľa – vôľa, ktorá má byť

neobmedzeným zákonodarcom, ktorá sa má stať najvyšším vodcom a s podporou rozumu bojovať – sila proti sile, vláda proti vláde: na jednej strane vášne a túžby, na druhej strane rozum a vôľa, až kým tieto posledné nevyhrajú bitku a vy budete môcť povedať, že ste oslobodení.

31. Vtedy budete môcť byť veľkými prorokmi, veľkými osvietenými, „nadľuďmi“. Vtedy budete môcť žiť spolu s divokými zvieratami a hrať sa s plazmi. Lebo veru, hovorím vám, sú to vaše ťažké previnenia, ktoré spôsobujú, že sa bojíte tých svojich malých bratov, a to je aj dôvod, prečo vás napádajú.

32. Ale ak si nájdete čas pozorovať ľudí, zistíte, že existujú ľudia, ktorí sú divokejší ako tigre a majú viac jedu ako kobra. (203, 3-6)

IX Učenie božskej múdrosti

Kapitola 36 – Viera, pravda a poznanie

Viera, ktorá prekonáva všetko

1. Na prekonanie slabosti, úbohosti, biedy a vášní a na odstránenie pochybností sú nevyhnutné viera a dobré skutky, ktoré sú cnosťami, ktoré zvládajú nemožné; v ich prítomnosti ťažkosti a nedosiahnuteľné veci miznú ako tiene.

2. Ľuďom, ktorí vo „Druhom čase“ verili vo Mňa, som povedal: „Tvoja viera ti pomohla.“ Vysvetlil som to tak, lebo viera je liečivá sila, sila, ktorá premieňa, a jej svetlo ničí tmu. (20, 63-64)

3. Tí, ktorí sú ešte ďaleko od duchovnosti, by ma chceli vidieť v podobe Ježiša, aby mi mohli povedať: „Pane, verím v teba, lebo som ťa videl.“ Im hovorím: „Blahoslavení sú tí, ktorí uverili bez toho, aby videli, lebo dokázali, že ma vďaka svojej duchovnosti pocítili vo svojom srdci.“ (27, 75)

4. Chcem, aby ste vedeli, čo je viera, aby ste pochopili, že ten, kto ju má, je vlastníkom neporovnateľného pokladu.

5. Kto žije osvetlený týmto vnútorným svetlom, nikdy sa nebude cítiť vylúčený, opustený, slabý alebo stratený – nech ho svet považuje za akokoľvek chudobného. Jeho viera v Otca, v život, v jeho poslanie a aj v seba samého ho nikdy nenechá podľahnúť v boji o život a navyše bude vždy schopný vykonať veľké a úžasné skutky. (136, 4-5)

6. Viera je ako maják, ktorý osvetľuje vašu životnú cestu, kým nedorazíte do bezpečného prístavu večnosti.

7. Viera nesmie byť vierou tých vlažných a bojazlivých duší, ktoré dnes urobia krok vpred a zajtra krok späť, ktoré nechcú bojovať so svojou vlastnou bolesťou a veria vo víťazstvo Ducha len na základe milosrdenstva Otca.

8. Viera je tá, ktorú cíti duša, ktorá si uvedomuje, že Boh je v nej, miluje svojho Pána a teší sa, že Ho cíti v sebe a miluje svojich blížnych. Jej viera v spravodlivosť Otca je taká veľká, že neočakáva, ž , že ju budú milovať jej blízki, že odpustí urážky a previnenia, ale verí, že zajtra bude naplnená svetlom, pretože svojimi zásluhami dosiahla svoje očistenie.
9. Kto má vieru, má pokoj, má lásku a má v sebe dobrotu.
10. Je bohatý na duchu a aj v materiálnom zmysle; ale na skutočné bohatstvo, nie na to, čo si myslíte. (263, 12-16)
11. Teraz vám uvediem dôkaz, že existuje skutočná viera: keď srdce v hodine skúšky nezúfa; keď v najkritickejších okamihoch pokoj preniká dušu.
12. Kto má vieru, je so Mnou v súlade, lebo Ja som život, zdravie a spása. Kto v pravde hľadá tento prístav a tento maják, nezahynie.
13. Kto má túto cnosť, koná zázraky presahujúce akúkoľvek ľudskú vedu a vydáva svedectvo o Duchu a o vyššom živote. (237, 69-71)

Poznanie Božej pravdy

14. Ak srdce ukrýva dobrú vieru a rozum je zbavený predsudkov a nejasných predstáv, človek vie viac oceniť život a pravda sa spoznáva s väčšou jasnosťou. Ak však v srdci ukrýva pochybnosti alebo márnosť a v rozume omyly, všetko sa javí nejasné a dokonca aj svetlo sa javí ako tma.
15. Hľadajte pravdu, ona je život, ale hľadajte ju s láskou, s pokorou, s vytrvalosťou a s vierou. (88, 5-6)
16. Modlite sa, pýtajte sa svojho Otca vo svojej modlitbe, a potom vo svojej meditácii prijmete iskru môjho nekonečného svetla. Neočakávajte, že v jedinom okamihu získate celú pravdu. Existujú duše, ktoré už dlho hľadajú pravdu, ktoré bádajú a snažia sa preniknúť do všetkých tajomstiev, a predsa ešte nedosiahli vytúžený cieľ.
17. Kristus, Pomazaný, vám ukázal cestu slovami: „Milujte sa navzájom.“ Dokážete si predstaviť dosah tohto vznešeného prikázania? Celý život ľudí by sa premenil, keby ste žili podľa tohto učenia. Len láska vám bude môcť odhaliť pravdy božských tajomstiev, lebo ona je zdrojom vášho života a všetkého stvoreného.
18. Horlivo hľadajte pravdu, hľadajte zmysel života, milujte a posilňujte sa v dobrote, a zažijete, ako sa krok za krokom z vašej bytosti odlúči všetko, čo bolo nesprávne, nečestné alebo nedokonalé. Buďte zo dňa na deň citlivejší na svetlo božej milosti, potom sa budete môcť priamo opýtať svojho Pána na všetko, čo chcete vedieť a čo vaša duša potrebuje, aby dosiahla najvyššiu pravdu. (136, 40-42)
19. Ja som „Slovo“, ktoré vyhľadáva ľudí, lebo oni nemohli prísť ku Mne. Je to moja pravda, ktorú im zjavujem, lebo pravda je kráľovstvo,

do ktorého máte podľa mojej vôle všetci vstúpiť.
20. Ako chcete objaviť pravdu, ak vám najprv nepoviem, že na to je potrebné veľa obetí?
21. Aby ste našli pravdu, je niekedy potrebné vzdať sa toho, čo vlastníte, ba dokonca zriecť sa samých seba.
22. Samozvanec, materialista, ľahostajný človek nemôže spoznať pravdu, pokiaľ nezborí múry, v ktorých žije. Je potrebné, aby prekonal svoje vášne a slabosti, aby mohol hľadieť do tváre môjho svetla. (258, 44-47)
23. Požehnaný je ten, kto hľadá pravdu, lebo je to ten, kto smädí po láske, svetle a dobrote. Hľadajte a nájdete, hľadajte pravdu a ona vám vyjde v ústrety. Naďalej premýšľajte, naďalej sa pýtajte Knihy božskej múdrosti a ona vám odpovie, lebo Otec nikdy nezostal mlčanlivý ani ľahostajný voči tomu, kto sa Ho naliehavo pýta.
24. Koľkí z tých, ktorí hľadajú pravdu v knihách, u učených a v rôznych vedách, ju nakoniec objavia v sebe samých, lebo som do vnútra každého človeka vložil semienko Večnej pravdy. (262, 36-37)
25. Nemôžem vás oklamať! Nikdy nekonám falošne, neskrývam sa v tme. Moja pravda je vždy nahá. Ak však ľudia nedokázali vidieť nahotu môjho Ducha, bolo to len preto, že nechceli. Neskrývam pred vami svoju pravdu za žiadnym rúškom. Moja nahota je božská a čistá, moja nahota je svätá a ukážem ju všetkým bytostiam vo vesmíre. Ako jej symbol som prišiel na svet nahý ako človek a nahý som od vás opäť odišiel.
26. Chcem, aby medzi mojimi vždy vládla pravda, lebo ja som a vždy budem vo vašej pravde. Chcem, aby medzi vami bola láska, a moja láska bude vždy vo vašej láske.
27. Existuje len jedna pravda, jediná pravá láska; a ak je táto pravda a táto láska vo vás, vaša láska a vaša pravda budú moje a moja pravda a moja láska budú vaše. (327, 33-34)
28. Moje svetlo je v každom duchu. Teraz ste v čase, keď sa môj Duch vyleje na ľudí. Preto vám hovorím, že všetci čoskoro pocítite moju prítomnosť – učení aj nevedomí, veľkí aj malí, mocní aj chudobní.
29. Jedni aj druhí sa budú triasť pred pravdou živého a pravého Boha. (263, 33-34)

Poznanie duchovného a božského

30. Je nemožné, aby ma niektoré z mojich detí zabudlo, lebo vo svojej duši nosí Ducha, ktorý je svetlom môjho Ducha, prostredníctvom ktorého ma skôr či neskôr musí spoznať.
31. Pre jedných je ľahké preniknúť do zmyslu môjho slova a nájsť tam svetlo; pre iných je však moje slovo hádankou.
32. Hovorím vám, že nie všetci v tomto čase dokážu pochopiť duchovnosť môjho posolstva. Tí, ktorí to nedokážu, budú musieť čakať na nové časy, aby ich duch

otvoril oči pre svetlo mojich zjavení. (36, 4-6)

33. Keď vám hovorím, že moja múdrosť bude vaša – veríte, že jeden jediný pozemský život môže stačiť na to, aby ste zažili všetko, čo vám mám zjavovať? Keď vám hovorím, že nemôžete dosiahnuť ľudskú vedu bez toho, aby ste prešli dlhú cestu vývoja, o to menej môžete získať poznanie duchovna bez úplného rozvoja vašej duše.

34. Neoponujem duchovno vede, lebo táto mylná predstava bola mylnou predstavou ľudí, nikdy mojou. Naopak, učím vás zosúlaďovať duchovné s hmotným, ľudské s božským, pominuteľné s večným. Napriek tomu vám vysvetľujem, že aby ste mohli kráčať po cestách života, musíte najprv poznať cestu, ktorú vám vytyčuje Duch, ktorého duchovný zákon pramení z Božského Ducha. (79, 38-39)

35. Tak hlboko ste klesli a tak veľmi ste sa vzdialili od duchovna, že považujete za nadprirodzené všetko, čo je – keďže patrí Duchu – úplne prirodzené. Tak nazývate Božské nadprirodzeným a rovnako vnímate všetko, čo patrí vášmu Duchu, a to je omyl.

36. Dôvodom toho je, že vidíte a vnímate len to, čo leží v oblasti vašich zmyslov alebo v dosahu vašej ľudskej inteligencie, a to, čo je za hranicami zmyslov a rozumu, ste považovali za nadprirodzené. (273, 1)

37. Či už človek, ktorý hľadá svetlo poznania v prírode, alebo ten, kto hľadá moju múdrosť v duchovných zjaveniach, musí prejsť vlastnými nohami cestou, na ktorej nájde všetky tie pravdy, ktoré na iných cestách nemôže objaviť. Práve preto som poslal vašu dušu, aby tu na Zemi prežila jeden život za druhým, aby na základe svojho vývoja a skúseností objavila všetko, čo je v nej a v tom, čo ju obklopuje.

38. Ak chcete, dôkladne preskúmajte moje slová, ale potom študujte a pozorujte život z ich hľadiska, aby ste mohli zistiť pravdu, ktorá je obsiahnutá vo všetkom, čo som vám povedal.

39. Budú príležitosti, pri ktorých sa vám bude zdať, akoby existoval rozpor medzi tým, čo vám hovorím dnes, a tým, čo vám bolo zjavované v minulosti, avšak tento rozpor neexistuje. Sú to ľudia, ktorí sú uväznení v omyle. Ale teraz všetci dospejú k svetlu. (105, 54-56)

Predpoklady pre duchovné poznanie

40. Pokora je svetlom duše a naopak, jej absencia je v nej temnotou. Márnosť je plodom nevedomosti. Kto je veľký vďaka vedomostiam a vážený vďaka cnosti, ten má skutočnú skromnosť a duchovnú pokoru. (101, 61)

41. Nechajte všetky zlé myšlienky odísť a prijmite ušľachtilé myšlienky. Šťastie nespočíva v tom, čo človek vlastní materiálne, ale v tom, čo duchovne spoznáva. Poznať

znamená vlastniť a konať podľa toho.

42. Kto má skutočné vedomosti, má pokorného ducha. Nie je pyšný na pozemskú múdrosť, ktorá sa usiluje len o to, aby poznala všetko (pozemské), a popiera všetko, čomu nerozumie. Kto v sebe nesie svetlo inšpirovaného poznania, je schopný v správnom čase prijímať zjavenia, rovnako ako ich vie aj očakávať. Mnohí sa nazývali učenými, no slnko, ktoré deň čo deň žiari v plnej sile, bolo pre nich tajomstvom.

43. Mnohí verili, že vedia všetko, ale veru, hovorím vám, mravec, ktorý nepozorovane kríži ich cestu, skrýva pre nich tiež nevyčerpateľné tajomstvo.

44. Ľudia budú môcť skúmať mnohé zázraky prírody, ale pokiaľ to nebudú robiť na ceste božskej lásky, nedosiahnu skutočnú múdrosť, ktorá je obsiahnutá v nesmrteľnom živote duše. (139, 67-70)

Nezbytné rozšírenie vedomia človeka

45. Od začiatku som človeku udelil slobodu myslenia. Avšak vždy bol otrokom – niekedy z fanatizmu a v iných prípadoch ako otrok falošných svetových názorov faraóna a cisára. To je dôvod, prečo je v tejto dobe oslepený tvárou v tvár slobode, ktorú teraz Duch dosahuje, a jasu, ktorý sa ponúka jeho očiam. Lebo jeho rozum ešte nie je na túto slobodu zvyknutý.

46. Človek oslabil svoju schopnosť chápať duchovné veci, a preto upadol do fanatizmu, kráčal po kľukatých cestách a bol ako tieň vôle iných.

47. Stratil svoju slobodu, nebol pánom seba samého ani svojich myšlienok.

48. Teraz však nastala éra svetla, čas, v ktorom musíte prelomiť reťaze a roztiahnuť krídla, aby ste sa v túžbe po pravde slobodne vzlietli do nekonečna. (239, 4-7)

49. Toto storočie, v ktorom žijete, má dva aspekty: jeden je rozvoj rozumu a druhý duchovná stagnácia.

50. Božské svetlo skutočne žiari na rozumové schopnosti, a preto z nich pramení moja veľká inšpirácia, ktorej plody udivujú ľudstvo; lebo rozum teraz túži po slobode a rozširovaní vedomostí. Človek sa ponára do štúdia prírody, bádá, objavuje, teší sa, žasne, ale nikdy nie je nerozhodný.

51. Avšak vždy, keď v ňom vzíde myšlienka objasniť vzťah k duchovnému, k pravde, ktorá leží za hmotou, ktorú pozná, je plný strachu, bojí sa vstúpiť do neznáma, do toho, čo považuje za zakázané, do toho, čo (podľa jeho názoru) prislúcha len vznešeným bytosťam, hodným skúmania Božích tajomstiev.

52. Tu sa ukázal ako slabý a pošetilý, neschopný prekonať silou vôle predsudky, ktoré ho držia pri zemi. Tu sa ukázalo, že je otrokom skreslených výkladov.

53. Rozvoj ľudskej inteligencie nikdy nebude úplný, pokiaľ sa táto

nerozvíja aj na duševnej úrovni. Uvedomte si, aká veľká je zaostalosť vašej duše, pretože ste sa venovali len poznávaniu pozemského života.

54. Človek je otrokom vôle druhých, obeťou kliatby, odsúdenia a vyhrážok. Ale čo sa tým dosiahlo? Že sa vzdal všetkých svojich túžob pochopiť a dosiahnuť najvyššie poznanie, ktoré má človek vlastniť; že si sám bráni v tom, aby mohol objasniť to, čo absurdne vždy považoval za tajomstvo: duchovný život.

55. Myslíte si, že život duše bude pre človeka na zemi navždy záhadou? Ak tak uvažujete, dopúšťate sa veľkého omylu. Veru, hovorím vám, pokiaľ nepoznáte svoj pôvod a neviete nič o tom, čo sa týka ducha, budete napriek všetkému pokroku vašich vied len stvoreniami, ktoré žijú v ubohom svete medzi rastlinami a zvieratami. Budete naďalej bojovať vo svojich vojnách a nad vaším životom bude naďalej vládnuť bolesť.

56. Ak neobjavíte, čo nosíte vo svojej podstate, ani vo svojom blížnom neobjavíte duchovného brata, ktorý prebýva v každom – môžete sa naozaj milovať? Nie, deti ľudské, aj keď hovoríte, že ma poznáte a nasledujete ma. Ak chápete moje učenie povrchne, vaša viera, vaše poznanie a vaša láska budú falošné. (271, 39-45)

57. Vo Mne nájdu ľudia odvahu oslobodiť sa od jarma svojej nevedomosti.

58. Ako môžete očakávať, že na zemi nastane mier a vojny ustanú, že sa ľudia obnovia a hriech sa zmenší, ak nemajú duchovné poznanie, ktoré je predpokladom, zdrojom a základom života?

59. Veru, hovorím vám, pokiaľ nebudete chápať a nasledovať moju pravdu, bude vaša existencia na zemi ako budova postavená na tekutom piesku. (273, 24-26)

60. Hovorím človeku, že je sám sebe neznámy, lebo neprenikol do svojho vnútra, lebo nepozná svoje tajomstvo, lebo nepozná svoju skutočnú podstatu. Ale v tomto čase ho chcem naučiť obsah knihy, ktorá bola pre neho tak dlho uzavretá, kde sú uchované všetky tajomstvá, ktoré som vám už v „Druhom čase“ sľúbil objasniť svetlom svojho Ducha.

61. Teraz sa skutočne spoznáte a preniknete do vnútra svojho ducha. Potom budete môcť povedať, že začínate vedieť, kým ste.

62. Človek spozná svoj pôvod, svoje poslanie, svoj úlohu, svoje schopnosti a celý ten nekonečný a večný život, ktorý žije a pôsobí okolo neho. Už nebude môcť ublížiť svojmu blížnemu, nebude môcť ohroziť existenciu svojich spoluľudí, ani sa neodváži poškvrniť čokoľvek z toho, čo ho obklopuje, lebo dospel k poznaniu, že všetko je svätéé.

63. Spozná to, čo obsahuje a skrýva jeho duša, a potom bude mať jasnú predstavu a hlbokú vieru v to, že – keďže duša je úžasná – musí byť úžasný aj domov, ktorý pre neho v

večnosti pripravil jeho Otec. (287, 4-6)

Kapitola 37 – Správne chápanie biblických textov

Výklad biblických slov a sľubov

1. Ľudia sa venovali štúdiu Starého zákona a pri skúmaní a výklade proroctiev a sľubov si lámali hlavu. Najbližšie k pravde sa dostali tí, ktorí objavili duchovný zmysel mojich učení. Lebo tí, ktorí sa tvrdošijne držia pozemského a hmotného výkladu a nechcú pochopiť alebo nájsť duchovný zmysel mojich zjavení, budú musieť prežiť zmätok a sklamanie, ako to prežil židovský národ, keď prišiel Mesiáš, ktorého si predstavoval a očakával inak, než ho ukázala skutočnosť. (13, 50)

2. Nesprávna predstava, ktorú si človek v prvých dobách vytvoril o mojej spravodlivosti, definitívne zmizne, aby ustúpila jej skutočnému poznaniu. Božská spravodlivosť bude nakoniec chápaná ako svetlo, ktoré pramení z dokonalého lásky, ktorá existuje vo vašom Otcovi.

3. Ten Boh, ktorého ľudia považovali za pomstychtivého, krutého, zášťivého a neúprosného, bude z hĺbky srdca vnímaný ako Otec, ktorý odpúšťa urážky svojich detí, ako Otec, ktorý láskyplne presviedča hriešnika, ako Sudca, ktorý namiesto toho, aby odsúdil toho, kto ťažko zhrešil, ponúka mu novú príležitosť na spásu.

4. Koľko nedokonalostí Mi ľudia vo svojej nevedomosti pripisovali, lebo Ma považovali za schopného cítiť hnev, hoci hnev je len ľudská slabosť! Keď k vám proroci hovorili o „svätom hneve Pánovom“, teraz vám hovorím, že tento výraz máte chápať ako božskú spravodlivosť.

5. Ľudia „prvého veku“ by iný spôsob vyjadrovania nepochopili, ani by bezohľadní či rozpustilci nebrali varovania prorokov vážne, keby k nim nehovorili práve v tej forme. Bolo potrebné, aby inšpirácia mojich poslov bola vyjadrená slovami, ktoré by zapôsobili na mozog a srdce týchto ľudí s len malým duchovným rozvojom. (104, 11-14)

6. Písma „prvých čias“ odovzdávali históriu izraelského národa a zachovávali mená jeho detí, jeho úspechy a chyby, jeho skutky viery a slabosti, jeho slávu a pády, aby táto kniha hovorila každej novej generácii o vývoji tohto národa v jeho uctievaní Boha. Táto kniha odovzdávala mená patriarchov, ktorí milovali cnosť a spravodlivosť, vzory sily viery, ako aj mená prorokov, jasnovidcov budúcnosti, prostredníctvom ktorých Pán vždy hovoril, keď videl svoj národ na pokraji nebezpečenstva. Zaznamenávala tiež mená skazených, zradcov, neposlušných, lebo každý prípad, každý príklad je poučením a niekedy aj symbolom.

7. Keď som v Ježišovi prebýval medzi ľuďmi, využíval som podstatu týchto písem, zmysel týchto diel, na

odovzdávanie svojho učenia len vtedy, keď to bolo potrebné; nikdy som neoslavoval to, čo je materiálne a bez obsahu. Nepamätáte si, že som spomínal spravodlivého Ábela, že som chválil trpezlivosť Joba a spomínal múdrosť a slávu Šalamúna? Nespomínal som pri mnohých príležitostiach na Abraháma a nehovoril som o prorokoch, a nehovoril som vám s odkazom na Mojžiša, že som neprišiel zrušiť zákon, ktorý prijal, ale naplniť ho? (102, 31-32)

8. Musíte študovať božské zjavenia, ktoré som vám vo všetkých dobách dal, musíte rozumieť obrazovému jazyku, v ktorom sa k vám hovorilo, musíte týmto spôsobom citlivo naladiť svoje duchovné zmysly, aby ste spoznali, čo je Božie slovo a čo je ľudské slovo, aby ste objavili zmysel mojich poučení.

9. Iba z duchovného hľadiska budete môcť nájsť správny a pravdivý výklad môjho slova – tak toho, ktoré som vám poslal prostredníctvom prorokov, ako aj toho, ktoré som vám zanechal prostredníctvom Ježiša, alebo tohto slova, ktoré vám dávam prostredníctvom hlásateľov „Tretieho času“.

10. Keď toto ľudstvo raz nájde skutočný zmysel zákona, učenia, proroctiev a zjavení, objaví to najkrajšie a najhlbšie, čo sa týka jeho existencie.

11. Vtedy ľudia spoznajú skutočnú spravodlivosť a ich srdce tuší skutočný raj; vtedy budete vedieť aj to, čo je pokánie, očistenie a náprava. (322, 39-42)

12. Písma minulých čias by vám mohli odhaliť to, čo vám dnes opakujem; ale človek sa odvážil falšovať moje pravdy, aby ich šíril v skreslenej podobe. A tak máte teraz duševne choré, unavené a osamelé ľudstvo.

13. Preto sa môj budiaci výkrik ozýva prostredníctvom hlasiteľa, lebo nechcem, aby ste upadli do zmätku. (221, 14-15)

14. Ak sa spisy mojich učeníkov, ktorí vám v „Druhom čase“ zanechali moje slovo, dostanú do vašich rúk v skreslenej podobe, spôsobím, aby ste spoznali, ktoré sú skutočné slová Ježiša. Váš duch spozná ako falošné tie, ktoré nie sú v súlade s božským zladením mojej lásky. (24, 19)

15. Človek nikdy nebol bez mojich zjavení, ktoré sú svetlom Ducha; ale bál sa ich preskúmať. Teraz sa vás pýtam: Čo môžete vedieť o pravde a o večnosti, keď sa tvrdohlavo vyhýbate duchovnému?

16. Pozrite sa na materialistický výklad, ktorý ste dali mojim zjaveniam prvého a druhého „času“, hoci hovoria iba o božskom a duchovnom. Pozrite, ako zamieňate hmotnú prírodu s duchovnou, s akým nedostatkom úcty meníte hlboké na povrchné a vysoké na nízke. Ale prečo ste to urobili? Pretože v túžbe niečo urobiť v Božom diele hľadáte spôsob, ako prispôsobiť moje učenie vášmu pozemskému životu, vašim ľudským

pohodlnostiam, ktoré vám najviac ležia na srdci. (281, 18-19)

17. V tomto čase spôsobím, aby učenie, ktoré som vám dal v „Druhom čase“ a ktoré mnohí nepochopili a iní zabudli, pochopili všetci a aby sa navyše na základe mojich nových poučení aj dodržiavalo. (92, 12)

18. Svetlo môjho Svätého Ducha zostupuje na vás; prečo ma však zobrazujete v podobe holubice? Tieto obrazy a symboly už nesmú byť uctievané mojimi novými učeníkmi.

19. Pochopte moje učenie, ľud: V tom „Druhom čase“ sa môj Svätý Duch pri krste Ježiša prejavil v podobe holubice, lebo tento vták sa vo svojom lete podobá na vánok Ducha, jeho biela farba hovorí o čistote a v jeho jemnom a miernom pohľade sa odráža nevinnosť.

20. Ako bolo možné tým nevzdelaným ľuďom priblížiť božstvo, ak by sa nepoužili podoby bytostí, ktoré im boli vo svete známe?

21. Kristus, ktorý k vám v tejto chvíli hovorí, bol znázornený ako baránok, a aj Ján ma tak videl vo svojom prorockom videní. To všetko vyplýva z toho, že ak ma budete hľadať v každom mojom diele, v celom stvorení vždy nájdete obraz Stvoriteľa života. (8, 1-3) 22.

Kedysi som vám povedal, že skôr prejde ťava uškom ihly, ako aby bohatý lakomec vošiel do kráľovstva nebeského. Dnes vám hovorím, že tie srdcia sa musia oslobodiť od svojho sebectva a preukazovať svojim blížnym aktívnu lásku k blížnemu, aby ich duša mohla prejsť úzkou cestou spásy. Nie je potrebné zbaviť sa majetku a bohatstva, ale len egoizmu. (62, 65)

23. V súčasnosti znovu budujem chrám, na ktorý som sa odvolával, keď som svojim učeníkom, ktorí s obdivom hľadeli na Šalamúnov chrám, povedal: „Veru, hovorím vám, nezostane z neho kameň na kameni, ale ja ho za tri dni znovu postavím.“

24. Chcel som tým povedať, že každý vonkajší kult, akokoľvek nádherný sa ľuďom zdá, zmizne zo sŕdc ľudí a ja na jeho mieste postavím pravý, duchovný chrám mojej božskosti . Teraz je „tretí čas“, to znamená tretí deň, v ktorom dokončím prestavbu svojho chrámu. (79, 4)

25. Boh nemá žiadnu podobu, lebo keby ju mal, bol by obmedzenou bytosťou, takou ako je ľudská, a vtedy by nebol Bohom.

26. Jeho „trónom“ je dokonalosť, spravodlivosť, láska, múdrosť, tvorivá sila, večnosť.

27. „Nebo“ je najvyššia blaženosť, ktorú duša dosiahne na svojej ceste k dokonalosti, keď sa v múdrosti a láske povznáša tak vysoko, že dosiahne stupeň čistoty, ktorého už nedosiahne žiadny hriech ani bolesť.

28. Keď moji proroci hovorili o duchovnom živote, robili to niekedy prostredníctvom ľudských podôb a predmetov, ktoré poznáte.

29. Proroci videli tróny podobné tým, aké majú králi na zemi – knihy, bytosti s ľudskou podobou, paláce s tapisériami, svietniky, Baránka a mnoho ďalších postáv. Ale dnes musíte pochopiť, že toto všetko bolo len obrazom, symbolom, ktorý zahŕňal božský význam, zjavenie, ktoré sa pre vás muselo vyjadriť v obrazovej forme, pretože ste neboli schopní pochopiť inú, vyššiu.

30. Teraz nastal čas, aby ste správne vyložili zmysel všetkých mojich podobenstiev a poučení, ktoré som vám zjavil prostredníctvom symbolov, aby sa ich význam vryl do vášho ducha a symbolická forma zmizla.

31. Keď dospejete k tomuto poznaniu, vaša viera bude skutočná, lebo ju budete zakladať na pravde. (326, 37-42)

32. Keby všetci povolaní ponáhľali k Pánovmu stolu, kde sa podáva pokrm, ktorý živí dušu, bol by plný; avšak neprišli všetci pozvaní.

33. Je vlastnosťou človeka, že neoceňuje Božie milosti, a preto ste videli, ako vás mnohí z vašich blížnych odmietli, keď ste im adresovali výzvu.

34. Ale hovorím vám, že práve títo niekoľkí, ktorí zasadnú k môjmu stolu a vytrvalo ma počúvajú, aby sa odo mňa učili, budú tými, ktorí zvestujú zástupom ľudí veľkosť môjho slova, zmysel tohto učenia, ktoré volá ľudí k obnoveniu sveta, ktorý sa blíži ku koncu, a k vytvoreniu sveta žiarivejšieho a vznešenejšieho. (285, 33 35)

Zjavenie Ježiša prostredníctvom apoštola Jána

35. Všetko je zapísané v knihe siedmich pečatí, ktorá sa nachádza v Bohu a ktorej existencia bola ľudstvu zjavená prostredníctvom apoštola a proroka Jána.

36. Obsah tej knihy vám zjavilo iba Božie Baránok, lebo ani na zemi, ani v nebesiach nebol spravodlivý duch, ktorý by vám mohol vysvetliť hlboké tajomstvá Božej lásky, života a spravodlivosti. Avšak Božie Baránok, ktorým je Kristus, rozlomil pečate, ktoré uzatvárali Knihu života, aby svojim deťom zjavil jej obsah. (62, 30)

37. Ak niektorí považujú Knihu Jánových proroctiev za nepreniknuteľné tajomstvo a iní ju chápu nesprávne, je to preto, že ľudstvo ešte nedosiahlo potrebnú duchovnosť, aby pochopilo to, čo je v nej zobrazené; a môžem vám tiež povedať, že ju nepochopil ani prorok, ktorému bola vnuknutá.

38. Ján počul a videl, a keď počul, že mu bolo nariadené, aby to zapísal, okamžite poslušne uposlúchol; chápal však, že toto posolstvo bolo určené ľuďom, ktorí prídu dlho po ňom. (27, 80-81)

39. Kedy ľudia upriamia svoju pozornosť na to, čo môj milovaný učeník zanechal písomne? Zvláštny je spôsob, akým je jeho Zjavenie zapísané, tajomný je jeho zmysel, hlboké až do nezmiernej hĺbky sú jeho slová. Kto ich asi pochopí?

40. Ľudia, ktorí začínajú mať záujem o Jánovo zjavenie, sa do neho ponárajú, interpretujú ho, pozorujú a študujú. Niektorí sa trochu priblížia k pravde, iní si myslia, že objavili zmysel zjavenia a hlásajú ho celému svetu; ďalší sú zmätení alebo príliš unavení na to, aby ďalej skúmali, a nakoniec tomuto posolstvu upierajú akýkoľvek božský zmysel.

41. Učeníci „Tretieho času“, teraz vám hovorím, že ak máte skutočne túžbu vstúpiť do tohto svätostánku a spoznať skutočný zmysel týchto zjavení, musíte sa zoznámiť s modlitbou z duše k duši – práve tou, ktorú vykonával Ján vo svojom vyhnanstve.

42. Najprv musíte pochopiť, že božské zjavenie, hoci je znázornené prostredníctvom pozemských postáv a obrazov, sa celkovo týka duše človeka, jej vývoja, jej zápasov, jej pokušení a pádov, jej znesvätení a neposlušností. Hovorí o mojej spravodlivosti, mojej múdrosti, mojom kráľovstve, o mojich prejavoch lásky a mojej komunikácii s ľuďmi, o ich prebudení, ich obnove a nakoniec o ich duchovnom zdokonalení.

43. Tam som vám zjavil duchovnú životnú cestu ľudstva, rozdelenú na časové úseky, aby ste lepšie pochopili vývoj duše.

44. A tak, učeníci, keďže sa toto zjavenie týka vášho duchovného života, je vhodné, aby ste ho študovali a uvažovali o ňom z duchovného hľadiska; lebo ak ho budete chcieť vykladať iba na základe pozemských udalostí, upadnete do zmätku, ako mnohí iní.

45. Je pravda, že mnohé pozemské udalosti súvisia s naplnením tohto zjavenia a budú s ním súvisieť aj v budúcnosti. Ale mali by ste vedieť, že udalosti a znamenia v ňom obsiahnuté sú aj postavy, obrazy a príklady, ktoré vám majú pomôcť pochopiť moju pravdu a naplniť vaše poslanie, povzniesť sa ku Mne cestou čistoty duše, ktorej vám zanechal žiarivý príklad môj učeník Ján, ktorý predbehol ľudstvo o tisícročia v dialógu ducha s Duchom so svojím Pánom. (309, 47-51)

Kapitola 38 – Tri obdobia zjavenia a sedem éry pečatí

Závislosť Božích zjavení od vývoja

1. Vo všetkých troch časových úsekoch, na ktoré som rozdelil vývoj ľudstva, som vám svojím svetlom ukázal tú istú rovnú a úzku cestu pre vzostup duše, tú jedinú cestu lásky, pravdy a spravodlivosti.

2. Viedol som vás od poučenia k poučeniu, od zjavenia k zjaveniu, až prišiel tento čas, keď vám hovorím, že sa už môžete so mnou spájať od ducha k duchu. Mohlo by sa ľudstvo v „prvom čase“ takto spojiť? — Nie, bolo nútené spoliehať sa na materiálny kult, na obrady a ceremónie, na tradičné sviatky a symboly, aby sa mohlo cítiť blízko k božskému a duchovnému. Z tejto

neschopnosti priblížiť sa k duchovnému, povzniesť sa k božskému, spoznať to, čo leží hlbšie, a objasniť tajomstvá, vznikli rôzne náboženstvá, každé zodpovedajúce stupňu duchovnej zaostalosti alebo duchovného pokroku ľudí, pričom niektoré boli viac naklonené pravde ako iné, niektoré boli duchovnejšie ako iné, ale všetky smerovali k rovnakému cieľu. Je to cesta, ktorú duše prekonávajú v priebehu storočí a vekov – cesta, na ktorú poukazujú rôzne náboženstvá. Niektoré postupovali len veľmi pomaly, iné zastali a ďalšie zblúdili a poškvrnili sa. (12, 92-93)

3. Dnes prichádzam v Duchu a veru, hovorím vám: Niektorí si myslia, že som vám bol v prvých časoch bližšie ako dnes. Mýlia sa, lebo som sa vám s každým príchodom stále viac približoval.

4. Spomeňte si, že v „Prvom čase“ som sa usadil na vrchu a odtiaľ som vám zoslal svoj zákon vytesaný do kameňa. V „druhom období“ som opustil horské výšiny a zostúpil som do vašich údolí, keď som sa stal človekom, aby som žil medzi vami. A v dnešnej dobe som, aby som vám bol ešte bližšie, urobil z vášho srdca svoj príbytok, aby som sa tam zjavil a z jeho vnútra hovoril k ľuďom. (3, 31)

5. Teraz chápete, že som svoje božské zjavenie rozdelil do troch veľkých časových úsekov.

6. Bolo to v duchovnom detstve ľudstva, keď jej Otec dal zákon a sľúbil jej Mesiáša, ktorý jej otvorí bránu do nového veku.

7. Mesiášom bol Kristus, ktorý prišiel k ľuďom, keď sa nachádzali vo svojom duchovnom mládí. Učil ľudí vyššiemu spôsobu plnenia zákona, ktorý predtým dostali od Otca a nevedeli ho plniť. „Slovo“ Božie hovorilo cez Ježišove pery, preto vám hovorím, že svet naďalej počúval hlas a prikázanie svojho Otca prostredníctvom učenia o láske dokonalého Majstra.

8. Ježiš zo svojej strany ponúkol ľuďom, že im pošle „Ducha pravdy“, aby im objasnil všetko, čomu v jeho učení nerozumeli.

9. Nuž teda, milovaný ľud — toto jednoduché, skromné slovo, ktoré teraz počujete, je hlasom Ducha pravdy, je duchovným svetlom Božím, ktoré sa vlieva do vašej bytosti, aby ste otvorili svoje oči pre Nový čas. Toto svetlo, ktoré vám postupne umožňuje jasne pochopiť všetky zjavenia vášho Majstra, je svetlom vášho Otca, Svätého Ducha, ktorý prekvapuje ľudstvo na vyššej úrovni duševného vývoja, to znamená v čase, keď sa blíži k dospelosti, aby pochopilo Božie zjavenia.

10. Vo všetkom, čo vám toto svetlo zjavuje, prijmete poučenie Otca; lebo „Slovo“ je vo Mne a Duch Svätý je moja vlastná múdrosť. (132, 10-15)

11. V minulosti som k vám takto nehovoril. V „Prvom čase“ osvecoval zákon ľudskú dušu; v „Druhom čase“ osvecoval Kristus svetlom lásky

srdce človeka. Dnes osvecuje svetlo Ducha Svätého vašu dušu, aby ju povznieslo nad všetko ľudské.

12. Od toho istého Boha ste prijali tieto tri posolstvá a medzi nimi uplynulo jedno storočie – čas potrebný na vývoj duše, aby bola schopná prijať nové posolstvo alebo nové poučenie.

13. Teraz môžete pochopiť, prečo som vás nazval „učeníkmi Ducha Svätého“. (229, 50-52)

14. Keby som vám v prvých zjaveniach povedal všetko, nebolo by potrebné, aby vás Majster, Mesiáš, učil nové poučenia, ani aby v tomto čase prišiel Duch Svätý, aby vám ukázal slávu duchovného života.

15. Preto vám hovorím, aby ste sa nedržali toho, čo vám bolo zjavené v minulosti, ako keby to bolo posledné slovo môjho učenia.

16. Znovu som prišiel k ľuďom a dlhý čas som sa zjavoval prostredníctvom ich rozumu a stále vám môžem povedať, že moje posledné slovo ešte nebolo vyslovené.

17. Hľadajte v mojej knihe múdrosti vždy posledné slovo, novú stránku, ktorá vám odhalí zmysel a obsah toho, čo bolo dané skôr, aby ste boli v pravde mojimi učeníkmi. (149, 44-45)

Tri Božie testamenty

18. Mojžiš, Ježiš a Eliáš – to je cesta, ktorú Pán vyznačil človeku, aby mu pomohol povzniesť sa do kráľovstva pokoja, svetla a dokonalosti.

19. Cíťte vo svojom živote prítomnosť Pánových poslov. Nik z nich nezomrel; všetci žijú, aby osvetľovali cestu ľuďom, ktorí zblúdili, a pomáhali im zdvihnúť sa zo svojich pádov, a aby ich posilňovali, aby sa s láskou venovali skúškam svojho odpykávania viny.

20. Poznajte dielo, ktoré Mojžiš vykonal na zemi pod inšpiráciou Hospodinovou. Dôkladne skúmajte učenie Ježiša, skrze ktorého hovorilo „Božie Slovo“, a hľadajte duchovný zmysel môjho nového zjavenia, ktorého vek zastupuje Eliáš. (29, 20–22)

21. Ak v „Druhom čase“ bolo moje narodenie ako človeka zázrakom a moje duchovné vzkriesenie po mojej telesnej smrti ďalším zázrakom – veru, hovorím vám – potom je moje zvestovanie v tomto čase prostredníctvom ľudského rozumu duchovným zázrakom.

22. Moje proroctvá sa v tomto čase naplnia až do posledného. Zanechávam vám svoje tri závety, ktoré tvoria jeden jediný.

23. Kto predtým poznal Otca ako lásku, obetu a odpustenie, má Ho v tomto čase spoznať úplne, aby Ho miloval a uctieval, namiesto toho, aby sa bál Jeho spravodlivosti.

24. Ak ste v „prvom čase“ dodržiavali zákon, stalo sa tak zo strachu, že vás božská spravodlivosť potrestá; preto som vám poslal „svoje slovo“, aby ste spoznali, že Boh je láska.

25. Dnes prichádza k vám moje svetlo, aby ste nezblúdili a verne

dodržiavajúc môj zákon mohli dosiahnuť koniec cesty. (4, 43-47)

26. Moje nové poučenia sú potvrdením tých, ktoré som vám dal v „druhom čase“, ale sú ešte rozsiahlejšie. Uvedomte si: Vtedy som hovoril k srdcu ľudí, teraz však hovorím k duchu.

27. Nepopieram žiadne zo svojich slov, ktoré som vám dal v minulosti – naopak, dávam im náležité naplnenie a správny výklad. Rovnako som vtedy povedal farizejom, ktorí verili, že Ježiš chce zničiť zákon: „Nemyslite si, že som prišiel zrušiť zákon alebo proroctvá – naopak, prišiel som ich naplniť.“ Ako by som mohol poprieť ten zákon a proroctvá, keď sú predsa základom chrámu, ktorý sa musel v priebehu troch vekov vybudovať v srdciach ľudí, a ohlásením môjho príchodu na svet? (99, 24-25)

28. Dnes vám znova hovorím: „Ja som cesta, pravda a život“, a ak v tomto čase hľadáte zmysel môjho slova, nájdete v ňom večný zákon lásky, práve tú cestu, ktorú som vám na zemi naznačil.

29. Vtedy mnohí verili, že Kristus zblúdil z cesty a skreslil zákon. Preto Ho bojovali a prenasledovali. Ale pravda sa vždy presadí proti tme ako slnečné svetlo. Teraz bude moje slovo opäť bojkotované, lebo niektorí veria, že v jeho zmysle nájdu protirečenia, nejasnosti a omyly. Ale jeho svetlo opäť zasvieti do temnoty tejto doby a ľudstvo spozná, že cesta a zákon, ktoré som vám zjavil, sú rovnaké ako v tej dobe a vždy budú. (56, 69 70)

30. Toto poučenie je cestou k večnému životu; každý, kto v tomto učení objaví povznášajúcu silu a dokonalosť, bude vedieť zjednotiť ho s tým, čo som vás učil, keď som bol na zemi, lebo ich podstata je rovnaká.

31. Kto nedokáže nájsť pravdu obsiahnutú v mojom učení, bude dokonca môcť tvrdiť, že toto učenie nevedie k tomu istému cieľu ako Ježišovo učenie; duše zaslepené zlými výkladmi alebo zmätené náboženským fanatizmom nebudú môcť hneď pochopiť pravdu týchto zjavení. Musí prejsť cestou skúšok, aby sa oslobodili od pozemského zmýšľania, ktoré im bráni pochopiť a plniť moje prikázanie, ktoré vás učí milovať jeden druhého. (83, 42-43)

32. Mnohí ľudia budú márne hovoriť, že toto učenie je nové alebo že nemá žiadny vzťah k božským zjaveniam, ktoré vám boli dané v minulosti. Uisťujem vás, že všetko, čo som vám v tomto čase povedal prostredníctvom ľudského rozumu, má svoje korene a základy v tom, čo vám už bolo prorocky zvestované v Prvom a Druhom čase.

33. Zmätok, o ktorom vám hovorím, však bude pochádzať z toho, že tí, ktorí tieto zjavenia vykladali, vnucovali ľuďom svoje výklady, a tie boli čiastočne správne a čiastočne mylné. Stane sa to aj preto, že to duchovné svetlo mojich učení bolo ľuďom odopierané a niekedy bolo podávané v skreslenej podobe.

Preto dnes, keď nastal čas, kedy vás moje svetlo oslobodzuje z temnoty vašej nevedomosti, mnohí ľudia popierajú, že toto môže byť svetlo pravdy, lebo podľa ich názoru to nezodpovedá tomu, čo som vás učil skôr.

34. Uisťujem vás, že žiadne z mojich slov nezanikne a že ľudia tejto doby spoznajú, čo som vám v minulosti skutočne povedal. Keď svet spozná spiritualizmus, povie: „Naozaj, toto všetko už povedal Ježiš!“

35. Naozaj som vám už všetko povedal, hoci som vám z mnohých zjavených právd oznámil len ich základné princípy. Zanechal som vám ich, aby ste ich postupne pochopili, lebo v tom čase nebolo ľudstvo ešte schopné pochopiť všetko to, čo vám teraz ukazujem v plnom rozsahu. (155, 24-27)

Tretí čas

36. Toto je „Tretí čas“, v ktorom som vás naučil lekciu, ktorá má duchovne zjednotiť ľudstvo. Lebo je mojou vôľou, aby jazyky, rasy a rôzne ideológie už neboli prekážkou ich zjednotenia. Duchovná esencia, z ktorej som stvoril ducha, je tá istá, ktorú majú všetci, a látky, z ktorých sa skladá krv, ktorá prúdi v žilách ľudí, sú u všetkých rovnaké. Preto sú všetci rovní a hodní mňa, a pre všetkých som prišiel nanovo. (95, 9)

37. Zmeny, ktoré prežíva ľudský život, budú také veľké, že sa vám bude zdať, akoby jeden svet končil a druhý sa rodil.

38. Tak ako bol život človeka vo všetkých dobách rozdelený na epochy alebo veky a každá z nich sa vyznačovala niečím – či už to boli jej objavy, božské zjavenia, ktoré prijala, jej rozvoj v zmysle krásy, ktorú človek nazýva „umením“, alebo jej veda — tak aj teraz začínajúca doba, vek, ktorý už vyvstáva ako nové svitanie, sa bude vyznačovať rozvinutím duchovných darov — tej stránky vašej bytosti, ktorú ste mali pestovať, aby ste si ušetrili toľko zla, čo ste však vždy odkladali na neskôr.

39. Nemyslíte si, že ľudský život sa môže úplne zmeniť, ak rozvíja duchovnosť, rozvíja duchovné dary a uplatňuje zákon, ktorý na tomto svete diktuje svedomie?

40. Čoskoro všetky národy pochopia, že Boh k nim hovoril v každom veku, že božské zjavenia boli rebríkom, ktorý Pán zoslal ľuďom, aby mohli vystúpiť k Nemu.

41. Tieto nové časy budú niektorí nazývať časom svetla, iní vekom Ducha Svätého a ďalší časom pravdy. Ja vám však hovorím, že to bude čas duchovného vzostupu, duchovnej obnovy, času vyžiadania si späť.

42. Toto je epocha, ktorú som si už dávno želal, aby žila v srdci človeka, a ktorá bola neustále ním samotným bojovaná a ničená — čas, ktorého jas vidia všetci a pod ktorého svetlom sa zjednocujú všetky deti Pána: nie do náboženského spoločenstva ľudí, ktoré jedných prijíma a druhých odmieta, ktoré

hlása svoju vlastnú pravdu a popiera pravdu druhých, ktoré používa nečestné zbrane, aby sa presadilo, alebo ktoré namiesto svetla prináša temnotu. (135, 53-54, 57-59)

43. Toto je „Tretí čas“, v ktorom sa duša človeka musí oslobodiť z pút materializmu. To so sebou prinesie boj svetových názorov, ktorý bude prudší, ako ho pozná história ľudstva.

44. Zkaženosť, egoizmus, pýcha, nečestnosť, lož a všetko, čo zatienilo váš život, padnú ako rozbité modly k nohám tých, ktorí ich uctievali, aby uvoľnili miesto pokore. (295, 64-65)

Sedem epoch dejín spásy

45. Prvú z týchto etáp duchovného vývoja na svete reprezentuje Ábel, prvý služobník Otca, ktorý Bohu priniesol svoju zápalnú obeť. On je symbolom obety. Vznikla proti nemu nevraživosť.

46. Druhú etapu reprezentuje Noe. Je symbolom viery. Na základe božského inšpirácie postavil archu a viedol do nej ľudí, aby ich zachránil. Proti nemu sa zdvihol dav so svojimi pochybnosťami, posmechom a pohanským zmýšľaním. Noe však zanechal svoje semeno viery.

47. Tretie obdobie symbolizuje Jakub. Zosobňuje silu, je Izraelom, Silným. Duchovne videl nebeský rebrík, po ktorom všetci vystúpite, aby ste sa „posadili po pravici Stvoriteľa“. Proti nemu sa postavil anjel Pánov, aby vyskúšal jeho silu a vytrvalosť.

48. Štvrtý symbolizuje Mojžiš, stelesňuje zákon. Ukazuje tabule, na ktorých je zapísaný pre ľudí všetkých čias. Bol to on, kto svojou nezmiernou vierou oslobodil ľud, aby ho viedol cestou spásy do Zasľúbenej zeme. Je symbolom zákona.

49. Piate obdobie reprezentuje Ježiš, „Božie Slovo“, „Nepoškvrnené Baránok“, ktorý k vám hovoril vo všetkých dobách a bude k vám hovoriť aj naďalej. On je láska, pre ktorú sa stal človekom, aby žil v ľudskom svete. Trpel bolesťou tohto sveta, ukázal ľudstvu cestu obety, lásky a milosrdenstva, na ktorej má dosiahnuť vykúpenie zo všetkých svojich hriechov. Prišiel ako Majster, aby učil, ako žiť v láske napriek tomu, že pochádza z jednoduchých pomerov, ako ísť až k sebaobetovaniu a zomrieť s láskou, odpustením a požehnaním. On stelesňuje piatu etapu a jeho symbolom je láska.

50. Šieste obdobie reprezentuje Eliáš. On je symbolom Ducha Svätého. Prichádza na svojom „ohnivom voze“ a prináša svetlo všetkým národom a všetkým svetom, ktoré sú vám neznáme, ale Mne známe, lebo Ja som Otec všetkých svetov a všetkých stvorení. Toto je etapa, v ktorej momentálne žijete – etapa Eliáša. Je to jeho svetlo, ktoré vás osvecuje. On je predstaviteľom tých učení, ktoré boli skryté a v tomto čase sú zjavované ľuďom.

51. Siedme obdobie stelesňuje samotný Otec. Je to konečný cieľ, vrchol vývoja. V ňom je čas milosti, Siedma pečať.

52. Týmto je tajomstvo siedmich pečatí odhalené. To je dôvod, prečo vám hovorím, že súčasná epocha obsahuje šiestu pečať. Lebo päť z nich už pominulo, šiesta je teraz odhalená a siedma zostáva ešte uzavretá, jej obsah ešte neprišiel, ešte nenastal čas, aby táto etapa prišla k vám. Keď príde, zavládne milosť, dokonalosť a mier. Ale aby sa toho dosiahlo – koľko sĺz bude musieť človek ešte vyroniť, aby očistil svoju dušu! (161, 54-61)

53. Kniha siedmich pečatí je príbehom vášho života, vášho vývoja na Zemi, so všetkými jej bojmi, utrpeniami, spormi a nakoniec víťazstvom dobra a spravodlivosti, lásky a duchovnosti nad vášňami materializmu.

54. Verte v pravdu, že všetko smeruje k duchovnému a večnému cieľu, aby ste každej lekcii priradili správne miesto, ktoré jej patrí.

55. Pokiaľ vás osvecuje svetlo Šiesteho pečate, bude to čas sporov, odriekania a očisťovania; ale keď tento čas pominie, dosiahnete nové obdobie, v ktorom vám Siedma pečať prinesie nové zjavenia. Ako spokojná a šťastná bude duša toho, kto bol uznaný za čistého a pripraveného, keď prijme nový čas. Pokiaľ vás osvecuje Šiesta pečať, telo i duša sa budú očisťovať. (13, 53-55)

56. Kniha, ktorá bola zapečatená v nebi, sa otvorila v šiestej kapitole. Je to Kniha siedmich pečatí, ktorá obsahuje múdrosť a súd a ktorá bola odpečatená pre moju lásku k vám, aby vám odhalila svoje hlboké učenia.

57. Človek žil na zemi počas piatich časových úsekov, povzbudzovaný božským dychom Ducha. Napriek tomu nepochopil duchovný zmysel života, účel svojej existencie, svoje poslanie a podstatu svojej bytosti. Všetko bolo nepreniknuteľným tajomstvom pre jeho rozum aj pre jeho dušu, zapečatenou knihou, ktorej obsah nebol schopný vyložiť.

58. Vágne tušil duchovný život, ale bez toho, aby skutočne poznal rebrík vývoja, ktorý približuje bytosti k Bohu. Neznal svoje veľmi vysoké poslanie na Zemi, ani cnosti a dary, ktoré patria k jeho duchu, aby zvíťazil v bojoch, povzniesol sa nad ľudské útrapy a duchovne sa zdokonalil, aby mohol prebývať vo večnom svetle.

59. Bolo potrebné, aby sa božská kniha otvorila a ľudia mohli nahliadnuť do jej obsahu, aby sa mohli zachrániť z temnoty nevedomosti, ktorá je zdrojom všetkého zla, ktoré na svete existuje. Kto mohol túto knihu otvoriť? Možno teológ, vedec alebo filozof? Nie, nikto, ani spravodlivé duše vám nemohli odhaliť jej obsah, lebo to, čo táto kniha uchovávala, bola Božia múdrosť.

60. Iba Kristus, „Slovo“, On sám, Božská Láska to mohol urobiť; ale aj

vtedy bolo potrebné počkať, kým ľudia budú schopní prijať božské posolstvo bez toho, aby ich oslepil lesk mojej duchovnej prítomnosti. Ľudstvo tak muselo prejsť piatimi etapami skúšok, poučenia, skúseností a vývoja, aby dosiahlo primeraný rozvoj, ktorý by mu umožnil spoznať tajomstvá , ktoré Kniha Božej múdrosti uchovávala pre ľudí.

61. Boží zákon, jeho božské slovo dané skrze Krista a všetky posolstvá prorokov, poslov a vyslancov boli semenom, ktoré udržiavalo vieru ľudstva v božské zasľúbenie, ktoré vždy ohlasovalo svetlo, spásu a spravodlivosť pre všetkých ľudí.

62. Teraz nastal očakávaný čas Veľkého zjavenia, prostredníctvom ktorého máte pochopiť všetko, čo som vám v priebehu vekov zjavil, a máte spoznať, kto je váš Otec, kým ste vy sami a aký je zmysel vašej existencie.

63. Teraz je čas, keď na základe duchovného vývoja, ktorého ste dosiahli, prežitých skúšok a nazbieraných skúseností môžete prijať od môjho Ducha do svojho svetlo múdrosti, ktoré je uchovávané v mojich pokladniciach v očakávaní vašej pripravenosti. A keďže ľudstvo dosiahlo potrebný stupeň vývoja na prijatie môjho posolstva, poslal som mu prvý lúč môjho svetla, ktorým je práve tento, ktorý v extáze nechal hovoriť nevzdelaných a prostých ľudí, ktorí slúžia ako hlasatelia môjho posolstva.

64. Tento lúč svetla mal iba prípravný charakter, je ako svetlo úsvitu, keď ohlasuje nový deň. Neskôr k vám dorazí moje svetlo v plnej sile, osvetlí vašu existenciu a odstráni aj ten posledný tieň nevedomosti, hriechu a utrpenia.

65. Tento čas, ktorého úsvit obdivujete v nekonečnu, je šiestou epochou, ktorá sa začína v duchovnom živote ľudstva – érou svetla, zjavení, naplnenia starých proroctiev a zabudnutých sľubov. Je to Šiesta pečať, ktorá pri svojom otvorení vylieva svoj obsah múdrosti do vašich duší v posolstve plnom spravodlivosti, osvietenia a zjavenia. (269, 10-18)

66. Učeníci, chcem, aby cnosti vášho srdca boli rúchami, ktoré zakrývajú nahotu vašej duše. Tak k vám hovorí Duch utešiteľ, ktorý bol zasľúbený v „Druhom čase“.

67. Otec už vedel o bolesti a skúškach, ktoré budú ťažiť ľudstvo, a o miere skazenosti, ktorú ľudia dosiahnu. Príchod Utešiteľa znamená pre vás rozlomenie Šiesteho pečate, to znamená začiatok novej etapy vo vývoji ľudstva. Od tohto okamihu platí pre všetkých ľudí božský súd; každý život, každé dielo, každý krok bude prísne súdený. Je to koniec jednej éry, nie koniec života.

68. Je to koniec čias hriechu a je potrebné, aby sa celý obsah tejto Šieste pečate Božej knihy vylial na duše a vytrhol ich z ich letargie, aby sa človek vzchopil a prežil harmóniu svojej duše s celým stvorením, a aby

sa pripravil na čas, v ktorom Baránok otvorí siedme pečate, ktoré prinesú posledné kvasnice kalicha utrpenia, ale aj triumf pravdy, lásky a božskej spravodlivosti. (107, 17-19)

69. Chcem, aby sa ľudstvo v tomto čase pripravilo, aby keď bude otvorená posledná pečať, ľudia si to uvedomili a ponáhľali sa vypočuť a pochopiť obsah nových zjavení. Chcem, aby národy a ľudia posilnili, aby vydržali utrpenia tých dní.

70. Blahoslavených nazvem tých, ktorí vedia prežiť skúšky tých čias, a odmením ich za ich vytrvalosť a vieru v moju moc tým, že ich ponechám ako praotcov nového ľudstva. (111, 10-11)

71. Keď bude siedma pečať spolu s ostatnými šiestimi uzavretá, zostane uzavretá aj tá kniha, ktorá bola Božím súdom nad skutkami ľudí, od prvého po posledného. Potom Pán otvorí novú, nepopísanú knihu, aby do nej zapísal vzkriesenie mŕtvych, oslobodenie utláčaných, obnovenie hriešnikov a víťazstvo dobra nad zlom. (107, 20)

Kapitola 39 – Pozemský a duchovný Izrael

Historické poslanie Izraela, jeho zlyhanie

1. Veru, hovorím vám, keby ľudia dodržiavali zákon, ku ktorému ich vnútorné svedomie nabádalo, nebolo by potrebné posielať vám vodcov ani prorokov; ani by nebolo potrebné, aby k vám zostúpil váš Pán a aby som dokonca v „prvom čase“ musel vyryť svoj zákon do kameňa a aby som sa stal človekom a ako človek musel zomrieť na kríži v „druhom čase“.

2. Keď som vychovával nejaký národ a zahrňoval ho darmi milosti, nestalo sa tak preto, aby sa povýšil a ostatných ponížil, ale aby bol príkladom oddanosti pravému Bohu a vzorom bratstva medzi ľuďmi.

3. Vyvolil som tento národ, aby bol nástrojom mojej vôle na zemi a posolom mojich zjavení, aby pozýval všetkých žiť podľa môjho zákona a tak nakoniec celé ľudstvo tvorilo jediný národ Pánov.

4. Tento národ veľa trpel – hoci bol vyvolený – pretože veril, že dedičstvo je určené len pre neho samého, že jeho Boh nemôže byť Bohom aj pre pohanov, pretože ostatné národy považoval za cudzincov a nedovolil im podieľať sa na tom, čo mu zveril Otec. Preto som ho na určitý čas oddelil od ostatných národov, aby nebolo nakazené skazenosťou a materializmom.

5. Keď sa však vo svojom sebectve uzavrelo a verilo, že je veľké a silné, dokázal som mu, že jeho moc a veľkosť boli klamné, a dopustil som, aby ho napadli iné národy a zotročili ho. Králi, faraóni a cisári boli jeho pánmi, hoci som im ponúkol, že budem ich Pánom.

6. Otec vo svojej nekonečnej láske sa znova zjavil svojmu ľudu, aby mu

dal slobodu a pripomenul mu jeho poslanie – a v dnešnej dobe prichádzam, aby som mu dal svoje učenie o láske; avšak len môj pohľad dokáže medzi ľudstvom objaviť deti Izraela, ktoré volám a zhromažďujem, aby prijali svetlo Ducha Svätého.

7. Zjavil som sa pred vaším duchom, lebo čas, keď som k vám hovoril prostredníctvom prírody a hmotných prejavov, ktoré ste nazývali zázrakmi, už dávno pominul. Dnes ma už môžete vnímať vo svojom duchu, rovnako ako v najhlbšom vnútri svojho srdca.

8. V tomto čase nebola svedkom môjho zjavenia Palestína; lebo nehľadám určité miesto, ale vášho ducha. Hľadám „ľud Izraela podľa ducha“, nie podľa krvi — ľud, ktorý vlastní duchovné semeno, ktoré prijal v priebehu vekov prostredníctvom môjho milosrdenstva. (63, 64, 69)

Rozdelenie židovského národa na tých, ktorí sú zameraní na pozemské veci, a tých, ktorí sú zameraní na duchovné veci

9. Bolo potrebné, aby Otec po svojom odchode (v Ježišovi) vytrhol z rúk svojho národa zem, ktorá už bola zverená jeho predkom.

10. Jedným bola odňatá ako pokánie a druhým ako odmena; lebo tá krajina Kanaán, tá milá Palestína minulých čias, bola Mnou pripravená iba ako obraz skutočnej zeme zasľúbenej pre ducha. Keď boli ľudu odňaté tie majetky, materialisticky zmýšľajúci Žid zostal na zemi ako bezdomovec; ale druhá časť – verní, ktorí vždy cítili moju prítomnosť, zostali oddaní mojej vôli, bez bolesti z toho, že stratili to dedičstvo minulých čias, lebo vedeli, že im bola zverená nová milosť Otca: dedičstvo jeho Slova, Božieho Slova, jeho obete, jeho krvi.

11. V dnešnej dobe, keď môj ľud Izrael už žije v „Tretom čase“, vidím ho stále rozdelený na dve skupiny: jedna sa zmaterializovala, zbohatla na majetkoch zeme ako na svojvoľnej náhrade , ktorá svojou mocou roztrasie samotné základy sveta, lebo svoju silu, svoj talent, dary milosti, ktoré Otec vylial na ich ducha, dala do služby sebe samej, svojej ctižiadosti, svojej veľkosti.

12. Pozrite, ako tento národ aj v rámci hraníc svojho materializmu preukázal svoju silu vo svojich vedách, vo svojej vôli, vo svojej inteligencii. V hĺbke svojho srdca si uchováva zášť kvôli minulým hladomorom, zotročeniam, poníženiam; ale dnes sa dvíha silný a hrdý, aby ponížil iné národy, zastrašil ich svojou mocou, aby ich ovládol. Dnes je sám nasýtený a s uspokojením hľadí na milióny hladujúcich a na veľké masy otrokov – otrokov svojho zlata, svojej moci, svojej vedy a svojej túžby po uznaní.

13. Ale vidím aj tú druhú časť môjho národa, tých vytrvalých a verných – tých, ktorí vždy dokázali cítiť moju prítomnosť, tých, ktorí vždy spoznali môj príchod medzi

ľudí, tých, ktorí verili v moje zjavenia a ktorí mi napriek všetkému boli poslušní a plnili moje príkazy.

14. Tou druhou časťou nie ste len vy, ktorí ste v tomto čase boli svedkami môjho zvestovania prostredníctvom ľudského rozumu; lebo časť duchovného národa Izraela je roztrúsená po celom svete a na mieste, kde sa každý nachádza, prijíma moju starostlivú lásku, cíti moju prítomnosť, živí sa mojím chlebom a očakáva ma, bez toho, aby vedel, odkiaľ prídem, ani akým spôsobom, ale očakáva ma.

15. Avšak tí, ktorí veľmi dobre vedia, ako som prišiel, ako som sa zjavil — tí, ktorí sú pripravení na nadchádzajúce časy, ste vy, ktorí predstavujete časť 144 000, ktorých som si vyvolil z dvanástich kmeňov toho národa — Sto štyridsaťštyritisíc, ktorí budú pred početným izraelským národom ako 144 000 veliteľov, ktorí ho v duchovnom boji „Tretieho času“ povedú do Veľkej bitky.

16. Myslíte si, že môj ľud bude navždy rozdelený? Veru, hovorím vám: Nie! Pre vás prišlo poučenie, svetlo a skúšky, pre tých prišla moja spravodlivosť a rovnako aj súženie. Teraz ich veľkými krokmi vediem k prebudeniu ich ducha a hoci v prvom momente určite poprú môj tretí príchod na svet, tak ako popreli druhý, hovorím vám: Čas ich obrátenia nie je ďaleko. Žijú vo svojich starých tradíciách, ale ja vidím do ducha a srdca židovského národa a dávam vám vedieť, že sa drží svojich tradícií skôr z pohodlnosti a strachu pred duchovnými zjaveniami ako z vlastného presvedčenia. Bojí sa prejavov záhrobia ; avšak to, čo im navrhujem, je: vzdanie sa všetkého nepotrebného, prejavovanie milosrdenstva, lásky a pokory.

17. Budete sa im musieť postaviť a obaja siahnete po svojich zbraniach: jedni po slove, myšlienke, modlitbe a dôkazoch; druhí po svojom nadaní, moci a tradícii. Ale ja budem prítomný v tomto spore a spôsobím, že moja spravodlivosť skutočne zvíťazí, postarám sa o to, aby triumfovala duchovnosť, aby sa duch povzniesol nad telo, podmanil si ho a pokoril, a potom príde zmierenie kmeňov Izraela, zjednotenie ľudu Pánovho.

18. Akonáhle bude tento národ pripravený – veru, hovorím vám, potom splní svoje poslanie, až kým nedokončí veľkú misiu, ktorú Boh od počiatku vekov zveril svojmu vyvolenému národu, a ktorá spočíva v tom, aby bol prvorodeným a správcom zjavení Pána, aby ako najstarší zo súrodencov viedol ostatných, delil sa s nimi o svoju milosť a priviedol všetkých na pravú ruku Otca. (332, 17-21)

Duchovný národ Izrael

19. Keď hovorím o svojom „národe Izraela“, o „národe Pánovom“, mám na mysli tých, ktorí si na zem priniesli duchovné poslanie; tých, ktorí zvestovali môj zákon, ktorí ma ohlasovali, ktorí mi boli verní; tých,

ktorí hlásali existenciu živého Boha, ktorí šírili semeno lásky a ktorí dokázali v Synovi rozpoznať prítomnosť a Slovo Otca. To sú tí, ktorí tvoria Boží ľud, to je Izrael, silný, verný, múdry Izrael. To je moja légia vojakov, ktorí sú verní zákonu, pravde.

20. Tí, ktorí prenasledovali mojich prorokov, ktorí zlomili srdcia mojich poslov – tí, ktorí sa odvrátili od pravého Boha, aby sa poklonili modlám – tí, ktorí ma popierali, vysmievali sa mi a žiadali moju krv a život, nepatrili k vyvolenému národu, hoci sa na základe rasy nazývali Izraelitmi; nepatrili k národu prorokov, k zástupu osvietencov, k verným vojakom. Lebo „Izrael“ je duchovné meno, ktoré bolo neoprávnene použité na ovládanie rasy.

21. Mali by ste tiež vedieť, že každý, kto má túžbu patriť k môjmu ľudu, môže toho dosiahnuť svojou láskou, svojím milosrdenstvom, svojou horlivosťou a svojou vernosťou zákonu.

22. Môj ľud nevlastní žiadne konkrétne krajiny ani mestá na svete, môj ľud nie je rasa, ale je zastúpený vo všetkých rasách, medzi všetkými ľuďmi. Toto ľudské stádo, ktoré počúva moje slovo a prijíma nové zjavenia , je len časťou môjho ľudu. Ďalšia časť je roztrúsená po zemi a ďalšia, najväčšia časť, žije v duchovnom svete.

23. To je môj ľud, ktorý ma pozná a miluje, ktorý mi poslúcha a nasleduje ma. (159, 55-59)

24. Dnes vám hovorím: Kde je môj ľud? Kde je ten, ktorý je múdry v skúškach, odvážny v bojoch a vytrvalý v utrpeniach? Je roztrúsený po svete. Ale svojím hlasom ho podnietim k odchodu a duchovne ho zjednotím, aby predchádzal všetkým národom. Ale hovorím vám, že dnes ho budú tvoriť ľudia všetkých rás, ktorí pochopia, v čom spočíva zmluva, ktorú očakávam od všetkých ľudí.

25. Tento národ má byť odvážny a bojovný, ale nemá mať zbrane na zabíjanie bratov ani vojnové vozy, ani nemá spievať piesne o zničení. Jeho zástavou má byť mier, jeho mečom pravda a jeho štítom láska.

26. Nikto nebude vedieť zistiť, kde sa tento národ nachádza: je všade. Jeho nepriatelia sa budú snažiť ho zničiť, ale nepodarí sa im to, lebo ho nikde nenájdu fyzicky zjednoteného, pretože jeho jednota, poriadok a harmónia budú duchovné. (157, 48-50)

27. V tomto čase pôsobí Duch pravého Izraela všade. Sú to duše, ktoré cítia moju prítomnosť, ktoré očakávajú môj príchod, ktoré dôverujú mojej spravodlivosti.

28. Keď sa tieto slová dostanú na iné miesta, mnohí sa z nich budú vysmievať; ale hovorím vám, bolo by pre nich lepšie, keby ich nerobili predmetom svojho posmechu, lebo príde hodina, keď sa prebudia zo svojho hlbokého spánku a uvedomia si, že aj oni sú deťmi Božieho národa.

29. Tieto zástupy ľudí, ktoré ma dnes počúvajú, môžu podľahnúť omylu, ak nebudú študovať moje slovo a ak sa neoslobodia od svojho pozemského, materiálneho spôsobu myslenia. Môže sa im stať to isté, čo izraelskému národu v dávnych časoch, ktorý počul hlas Pána, prijal zákon a mal prorokov, a preto nakoniec uveril, že je jediným národom milovaným Bohom — ťažký omyl, z ktorého ich mali oslobodiť veľké utrpenia, poníženie, vyhnanstvo a zajatie.

30. Musíte vedieť, že moja láska by vás nemohla rozdeľovať podľa rás alebo náboženských presvedčení a že keď hovorím o „mojom národe“, deje sa tak len preto, lebo už od najstarších čias pripravujem duše, ktoré posielam na Zem, aby svojím svetlom osvetľovali cestu ľudstva.

31. Boli to veční pútnici, ktorí žili v rôznych národoch a prešli mnohými skúškami. V tomto čase zistili, že ľudské zákony sú nespravodlivé, že prejavy ľudských citov nie sú pravdivé a že v dušiach ľudí vládne nepokoj. (103, 10-14)

32. Boží ľud sa opäť objaví medzi ľudstvom – nie ako národ stelesnený v jednej rase, ale ako veľké množstvo, légia mojich učeníkov, u ktorých nie je rozhodujúca krv, rasa ani jazyk, ale duch.

33. Tento ľud sa neobmedzí na to, že bude moje učenie šíriť prostredníctvom písomností. Aby slová mali život, treba ich žiť. Tento ľud nebude len šíriteľom písomností a kníh, ale aj príkladov a skutkov.

34. Dnes vás oslobodzujem od všetkého zbytočného, od nečistého a mylného, aby som vás uviedol do jednoduchého a čistého života, nad ktorý sa môže vaša duša povzniesť a o ktorom svedčia jej skutky.

35. Keď príde čas, predstavím svoj národ ľudstvu a ani Majster sa nebude hanbiť za svojich učeníkov, ani učeníci nezaprú svojho Majstra. Tento okamih sa zhoduje s časom vojny svetonázorov, z ktorej ako závan pokoja, ako lúč svetla, vyvstane spiritualizmus. (292, 28-31)

36. Môj ľud rastie, rozmnožuje sa, nielen na zemi, ale aj v duchovnom svete. Medzi týmito duchovnými zástupmi sú tí, ktorých s vami spájali krvné putá, či už to boli vaši rodičia, súrodenci alebo deti.

37. Nečudujte sa, keď vám hovorím, že môj ľud je tak početný, že Zem by pre neho nemala dosť miesta, a že bude ešte oveľa väčší. Keď ho raz zjednotím a nebude chýbať ani jedno z mojich detí, bude mu daná nekonečnosť ako domov, tá sféra svetla a milosti, ktorá nemá konca.

38. Tu na zemi vás len pripravujem, dávam vám potrebné pokyny prostredníctvom svojho učenia, aby ste vedeli, ako sa priblížiť k tomu životu. Toto ľudstvo je len časťou Božieho ľudu. Je potrebné, aby všetci poznali tieto vysvetlenia, aby mohli nasmerovať svoj život k ideálu dokonalosti.

39. Toto božské posolstvo, ktoré je mojím slovom vysloveným ústami

ľudského posla, má podľa mojej vôle dosiahnuť všetkých ľudí. Moje slovo je zvon, ktorý volá svet, jeho podstata vzruší národy a prebudí ich, aby premýšľali o duchovnosti, o osude duše po tomto živote. (100, 35-37)

144 000 vyvolených a označených

40. Aby som rozšíril svoje dielo v tomto „Tretom čase“, vyvolil som spomedzi veľkých zástupov 144 000 duší a označil som ich bozkom Božieho svetla – nie Judášovým bozkom, ani pečaťou zmluvy, ktorá ohrozuje vašu dušu. Moje znamenie je znak, ktorý Duch Svätý vkladá do svojich vyvolených, aby v tomto „Tretom čase“ splnili veľkú misiu.

41. Kto nesie toto znamenie, nie je ušetrený od nebezpečenstiev – naopak, je viac pokúšaný a viac skúšaný ako ostatní. Spomeňte si na každého z dvanástich, ktorých som si vyvolil v „druhom čase“, a potvrdíte to, čo vám práve hovorím. Medzi nimi boli chvíle pochybností, slabosti, zmätku a bol dokonca jeden, ktorý ma zradil tým, že ma vydal mojim katom bozkom.

42. Ako by vyvolení tejto doby nemali bdieť a modliť sa, aby nepodľahli pokušeniu! Ale veru, hovorím vám, aj tak budú medzi sto štyridsiatimi štyritisícmi zradcovia.

43. Znamenie znamená úlohu, poslanie a zodpovednosť voči Bohu. Nie je to záruka proti pokušeniam alebo chorobám; lebo keby to tak bolo – aké zásluhy by potom mali moji vyvolení? Aké úsilie by vynaložil váš duch, aby zostal verný môjmu slovu?

44. Hovorím k vám takto, lebo v tomto národe je mnoho sŕdc, ktoré by chceli patriť k tomuto počtu vyvolených. Ale videl som, že viac ako túžba slúžiť ľudstvu prostredníctvom darov, ktoré udeľujem spolu so znamením, prevláda túžba cítiť sa v bezpečí, alebo je to márnosť, ktorá ich podnecuje, aby ma prosili, aby som ich povolal. Týchto mojich detských žiakov podrobím skúške a oni sa potom sami presvedčia, že moje slovo nie je bezdôvodné.

45. Znakom je neviditeľné znamenie, prostredníctvom ktorého môže splniť svoj úlohu ten, kto ho nosí s láskou, úctou, horlivosťou a pokorou. Potom zistí, že znamenie je božská milosť, ktorá ho povznáša nad bolesť, osvecuje ho vo veľkých skúškach, zjavuje mu hlboké poznania a otvára mu, kdekoľvek chce, cestu, po ktorej duša ďalej postupuje.

46. Znamenie je ako článok reťaze, ktorý spája toho, kto ho má, s Duchovným svetom; je prostriedkom, ktorým sa vo vašom svete prejavuje myšlienka a slovo Duchovného sveta, a preto vám hovorím, že ten, kto je označený, je Môj posol, že je Môj vyslanec a Môj nástroj.

47. Veľká je úloha, ako aj zodpovednosť označeného voči môjmu dielu. Ale na svojej ceste nie je sám, po jeho boku je vždy anjel

strážny, ktorý ho chráni, vedie, inšpiruje a povzbudzuje.

48. Ako silný bol ten, kto sa vedel s láskou pridržiavať svojho kríža, a ako ťažká a trpká bola cesta pre toho vyvoleného, ktorý nebol pripravený niesť v „Tretom čase“ božské znamenie vyvoleného.

49. Všetkým, ktorí ma počúvajú, hovorím, aby sa naučili bdieť a modliť sa, s láskou niesť svoj kríž a konať čestne a poslušne, aby tento život, ktorý pre vašu dušu znamená jej najsvetlejšiu reinkarnáciu, nebol neplodný a aby neskôr nemusela oplakávať stratený čas a nevyužité schopnosti.

50. Všetci premýšľajte o tomto poučení, či ste označení alebo nie, lebo všetci máte v mojom diele splniť určité poslanie. (306, 3-4, 7-12)

51. Veľmi početné sú „kmeňy Izraela podľa Ducha“. Z každého z nich si vyberiem dvanásť tisíc a označím ich na čele. Avšak „ľud Izraela“ sa neobmedzuje na 144 000. Vyvolený ľud je nesmierne veľký.

52. Majster vás v „Druhom čase“ učil, že mnohí patria medzi povolaných a len málo medzi vyvolených; avšak celý „izraelský národ“ je povolaný a ja medzi nimi označím 144 000. Do všetkých vložím mier, duchovnosť a začiatok dialógu z duše k duši. (312, 7-8)

53. Ja som Všeobecný Otec, moja láska zostupuje do všetkých sŕdc. Prišiel som ku všetkým národom zeme. Avšak keď som si vyvolil tento mexický národ, aby sa naň v plnej miere vylialo moje slovo a moje zjavenia, stalo sa tak preto, že som ho našiel pokorným, pretože som v jeho obyvateľoch objavil cnosti a v nich som nechal inkarnovať duše „ľudu Izraela“.

54. Avšak nie všetci patria k tejto národnosti, nie všetci sú inkarnovaní. Po celom svete sú ešte roztrúsené duše, ktoré patria k vyvoleným. Boli označení, otvoril som im oči, urobil som ich srdcia citlivými a z ducha k duchu hovoria so mnou. (341, 25)

55. Medzi ľudstvom žije časť z 144 000 tých, ktorých som označil. Títo moji služobníci sú roztrúsení po svete a plnia svoju úlohu, modlia sa za mier a pôsobia na bratstvo medzi ľuďmi. Neznajú sa navzájom, ale plnia svoje poslanie osvetľovať cestu svojim blížnym – jedni intuitívne, druhí osvietení týmto zjavením.

56. Títo, ktorých som označil svojou láskou, sú sčasti jednoduchí ľudia; sú však medzi nimi aj takí, ktorí sú vo svete vážení. Možno ich spoznať len podľa duchovnosti v ich živote, podľa ich skutkov, podľa spôsobu, akým myslia a chápu božské zjavenia. Nie sú modloslužobní, pobožní ani frivolní. Zdá sa, akoby nevyznávali žiadne náboženstvo, a predsa existuje vnútorná bohoslužba medzi ich duchom a duchom ich Pána.

57. Tí, ktorí sú označení svetlom Ducha Svätého, sú ako záchranné člny, sú strážcami, radcami a oporami. Obdaril som ich svetlom v

ich dušiach, pokojom, silou, liečivým balzamom, kľúčmi, ktoré tajne otvárajú aj tie najodolnejšie dvere, „zbraňami“ na prekonanie prekážok, ktoré sú pre iných neprekonateľné. Nie je potrebné, aby sa vyznačovali svetskými titulmi, aby boli uznané ich schopnosti. Neovládajú vedy a predsa sú „lekármi“; nepoznajú zákony a predsa sú poradcami; sú chudobní na pozemské statky a predsa môžu na svojej životnej ceste urobiť veľa dobra.

58. Medzi týmito zástupmi ľudí, ktorí sem prišli prijať moje slovo, je mnoho takých, ktorí prišli len na potvrdenie svojho poslania. Lebo nebolo to na zemi, kde im boli udelené duchovné dary alebo kde im bolo zverené poslanie. Veru, hovorím vám, svetlo, ktoré má každá duša, je to, ktoré si sama vypracovala na svojej dlhej ceste vývoja. (111, 18-21)

59. Ľudstvo uverí, moje dielo sa rozšíri po celom svete. Začnem s 144 000 označenými, ktorí v čase sporov o vieru a svetonázor budú bojovať poslušne, s láskou a oddanosťou. Uprostred tejto bitky budú ako článok reťaze, ktorý svetu neponúka reťaz otroctva, ale duchovné spojenectvo, ktoré je poznačené slobodou a bratstvom. Títo vojaci nebudú sami, môj duchovný svet ich bude sprevádzať a chrániť. Na svojej ceste budú konať zázraky a tak svedčiť o mojej pravde. (137, 9)

Kapitola 40 – Sily dobra a zla

Pôvod dobra a zla

1. Keď vás Otec stvoril, postavil vás na prvý stupeň nebeského rebríka, aby ste mali príležitosť skutočne spoznať a pochopiť svojho Stvoriteľa, kým prejdete touto cestou. Ale ako málo z vás začalo stúpať po rebríku vývoja, keď ste opustili prvý priečnik! Väčšina z vás sa spojila vo svojej neposlušnosti a vzpurnosti, zle využila dar slobody a nepočúvala hlas svedomia; nechali sa ovládať hmotou a tak svojimi vyžarovaniami vytvorili silu – silu zla – a vykopali priepasť, do ktorej museli svojím vplyvom strhnúť svojich súrodencov, ktorí začali krvavý boj medzi svojimi slabosťami a skazenosťou a svojou túžbou po povznesení a čistote. (35, 38)

2. Prvotný hriech nepochádza zo zjednotenia muža a ženy. Ja, Stvoriteľ, som toto zjednotenie nariadil, keď som obom povedal: „Ploďte sa a množte sa.“ To bol prvý zákon. Hriech spočíval v zneužití, ktoré ľudia urobili z daru slobodnej vôle. (99, 62)

3. „Telo“ sa bojí boja s dušou a hľadá spôsob, ako ju zviesť rozkošami sveta, aby zabránilo jej oslobodeniu alebo ho aspoň oddialilo. Pozrite, ako má človek vo svojom vnútri svojho vlastného pokušiteľa! Preto som povedal, že ak zvíťazí nad sebou samým, vyhral bitku. (97, 37)

4. V tejto dobe, keď sú aj vzduch, zem a voda otrávené zlými skutkami ľudí – ako málo je tých, ktorí sa nenechajú nakaziť zlom alebo temnotou! (144, 44)

5. K Mne sa dostáva nárek ľudstva; stúpa k Mne úzkosť detí, mládeže, mužov a žien v zrelom veku i starcov. Je to volanie, ktoré žiada spravodlivosť, je to úpenlivá prosba o mier, o milosrdenstvo, ktorá vychádza z Ducha. Lebo semeno lásky na tomto svete je skazené, a viete, kde je teraz láska? V najhlbšom vnútri ľudského srdca, tak hlboko, že človek ju nedokáže objaviť, lebo nenávisť, túžba po moci, veda a márnosť toto semeno zadusili a neexistuje ani duchovnosť, ani milosrdenstvo. Kalich utrpenia sa stále napĺňa a svet ho pije až po okraj. (218, 12)

6. Od oltára k oltáru, od obradu k obradu a od sekty k sekte putujú ľudia v túžbe po chlebe života, bez toho, aby ho našli, a zo sklamania sa stávajú rúhačmi, vydávajú sa na cesty bez cieľa a žijú bez Boha a bez zákona.

7. Ale pamätaj, ľud, že medzi nimi sú veľké duše, že medzi nimi nachádzam prorokov a učeníkov Ducha Svätého! (217, 49)

8. V konfesiach ľudia uznávajú moc zla a personifikovali ho v ľudskej podobe. Priznávajú mu mocné kráľovstvo a dali mu rôzne mená. Ľudia sa boja, keď ho majú za blízkeho, bez toho, aby pochopili, že pokušenie má svoj pôvod v vášňach, v slabostiach, že vo vnútri človeka sa prebúdza aj dobro, aj zlo.

9. Zlo v tomto čase prevláda na svete a vytvorilo silu, moc, ktorá sa prejavuje vo všetkom. A v duchovnom svete existujú légie nedokonalých, zmätených duší, naklonených zlu a pomste, ktorých sila sa spája s ľudskou zlobou, aby vytvorili ríšu zla.

10. Táto sila sa postavila proti Ježišovi v „druhom čase“ a ukázala mu svoje kráľovstvo. Moje „telo“, citlivé na všetko, bolo pokúšané, ale moja duchovná sila pokušeniu odolala; lebo som musel byť víťazom sveta, „tela“, pokušenia a smrti, pretože som bol Majstrom, ktorý zostúpil k ľuďom, aby dal príklad sily. (182, 42-43)

11. Na pokoji, ktorý cítite vo svojej duši, môžete spoznať moju prítomnosť. Nikto okrem Mňa vám nemôže dať skutočný pokoj. Duchovná bytosť z temnoty by vám ho nemohla darovať. Hovorím vám to, lebo mnohé srdcia sa boja nástrah zvodnej bytosti, ktorej ľudia podľa svojej predstavivosti dali život a podobu.

12. Ako nesprávne sa interpretovala existencia kniežaťa temnoty! Koľkí nakoniec verili viac v jeho moc ako v moju, a ako ďaleko od pravdy sa tým ľudia ocitli!

13. Zlo existuje, z neho vzišli všetky neresti a hriechy, to znamená: tí, ktorí páchajú zlo, existovali vždy, tak na Zemi, ako aj v iných príbytkoch alebo svetoch. Ale prečo personifikujete všetko existujúce zlo

v jedinej bytosti a prečo ho staviate proti Božstvu? Pýtam sa vás: Čo je pred mojou absolútnou a nekonečnou mocou nečistá bytosť a čo znamená váš hriech tvárou v tvár mojej dokonalosti?

14. Hriech nevznikol na svete. Keď duchovia vzišli z Boha, jedni zostali v dobrote, zatiaľ čo druhí, ktorí z tejto cesty zblúdili, vytvorili inú, cestu zla.

15. Slová a podobenstvá, ktoré vám boli v minulosti dané v symboloch ako zjavenie, boli ľudstvom nesprávne interpretované. Intuitívne vedomie, ktoré mali ľudia o nadprirodzenom, bolo ovplyvnené ich predstavivosťou, a tak postupne vytvorili okolo moci zla vedy, kultúry, poverčivé predstavy a mýty, ktoré pretrvávajú až do vašich dní.

16. Z Boha nemôžu pochádzať žiadni diabli; tých ste si vymysleli svojím rozumom. Predstava, ktorú máte o tej bytosti, ktorú mi neustále staviate ako protivníka, je nesprávna.

17. Naučil som vás bdieť a modliť sa, aby ste sa oslobodili od pokušení a zlých vplyvov, ktoré môžu pochádzať tak od ľudských bytostí, ako aj od duchovných bytostí.

18. Povedal som vám, že máte uprednostniť dušu pred „telom“, lebo toto je slabé stvorenie, ktoré je neustále v nebezpečenstve, že padne, ak nad ním nebudete bdieť. Srdce, rozum a zmysly sú otvorenými dverami, cez ktoré vášne sveta bičujú dušu.

19. Ak ste si predstavovali, že bytosti temnoty sú ako netvory, ja ich vidím len ako nedokonalé stvorenia, ktorým podávam ruku, aby som ich zachránil, lebo aj oni sú moje deti. (114, 54-62)

20. Vždy, keď urobíte niečo dobré, hovoríte: „Som ušľachtilý, som veľkorysý, som charitatívny; preto to robím.“ Hovorím vám: keby ste tie skutky konali v mene svojho Pána, boli by ste pokorní, lebo dobro pochádza od Boha a Ja som ho udelil vašej duši.

21. Kto teda pripisuje svoje dobré skutky svojmu ľudskému srdcu, popiera svoju dušu a Toho, kto ju obdaril týmito cnosťami.

22. Ak však urobíte niečo zlé, umyjete si ruky ako Pilát a ten čin zvalíte na Otca, keď poviete: „Bola to Božia vôľa, bolo to napísané; Boh to chcel, je to osud.“

23. Hovoríte, že sa nič nedeje bez Božej vôle, aby ste sa ospravedlnili zo svojich chýb. Ale veru, hovorím vám, mýlite sa, lebo vaše chyby, vaše ubohosti sa dejú bez Božej vôle.

24. Uvedomte si, že Všemohúci vás nikdy nenúti násilím, svojou mocou. To robíte vy so svojimi slabšími bratmi a sestrami.

25. Veru, hovorím vám, zlo, nečestnosť, nedostatok harmónie sú vám vlastné; láska, trpezlivosť, pokoj duše pochádzajú od Boha.

26. Kedykoľvek milujete, je to Stvoriteľ vašej duše, kto vás inšpiruje. Ak naopak nenávidíte, ste to vy, je to vaša slabosť, ktorá vás poháňa a ničí vás. Vždy, keď sa vo

vašom živote stane niečo zlé, môžete si byť istí, že je to vaše dielo.
27. Ale potom sa pýtate: Prečo to Boh dopúšťa? Neutrpí snáď aj On našimi hriechmi? Neplače snáď aj On, keď nás vidí plakať? Čo by Ho to stálo, keby nám tieto pády ušetril?
28. Hovorím vám: Pokiaľ nebudete milovať, Boh pre vás bude niečím, čo nedokážete pochopiť, lebo veľkorysosť vášho Stvoriteľa presahuje vaše chápanie.
29. Staňte sa silnými, veľkými, múdrymi, naučte sa milovať. Keď budete milovať, už nebudete mať detskú túžbu chcieť Boha pochopiť, lebo vtedy Ho uvidíte a pocítite, a to vám bude stačiť. (248, 29-32)

Pýcha a pokora

30. Urobte si z pokory jedného zo svojich najlepších spojencov, aby ste dosiahli duchovný vzostup. Lebo brány kráľovstva nebeského, ktoré je kráľovstvom ducha, sú pre pyšného úplne uzavreté. Nikdy nimi neprešiel a ani sa mu to nikdy nepodarí. Ale ak sa stane pokorným, budem prvý, kto ho pochváli, a bude to moje milosrdenstvo, ktoré mu otvorí dvere do večnosti. (89, 45)
31. Teraz nasleduje ďalšie z mojich poučení, učeníci: Veru, hovorím vám, keď sa cítite silní, veľkí alebo nadradení, vzdiaľujete sa odo mňa, lebo vaša pýcha dusí pocit pokory. Ale keď sa cítite malí, keď si uvedomujete, že ste ako atómy uprostred môjho stvorenia, vtedy sa ku Mne približujete; lebo vďaka svojej pokore ma obdivujete, milujete ma a cítite ma blízko seba. Vtedy myslíte na všetko to veľké a nepoznateľné, čo Boh v sebe ukrýva a čo by ste radi poznali a zažili. Zdá sa vám, akoby ste vo svojej duši počuli ozvenu božského šepotu. (248, 22)
32. Učeník: Ak má človek skutočné vedomie skutkov, ktoré vykonal, nenechá sa oslepiť márnosťou. Vie, že — ak by tento nešľachetný pocit prenikol do jeho bytosti — jeho inteligencia by sa zakalila a on by sa na ceste vývoja nemohol ďalej posúvať, zastavil by sa a upadol by do letargie.
33. Márnosť zničila mnoho ľudí, zničila mnoho prosperujúcich národov a priviedla vaše kultúry k úpadku.
34. Pokiaľ mali národy za ideály činorodosť, schopnosť a pokrok, zažívali hojnosť, lesk a prosperitu. Keď však pýcha v nich vzbudila pocit nadradenosti, keď ich ideál vzostupného vývoja nahradila nenásytná ctižiadosť mať všetko pre seba, začali krok za krokom, bez toho, aby si to uvedomovali a bez toho, aby to chceli, ničiť všetko, čo vybudovali, a nakoniec sa zrútili do priepasti.
35. História ľudstva je plná takýchto skúseností. Preto vám hovorím, že je správne, ak na svete vznikne národ s veľkými ideálmi, ktorý – hoci si je vždy vedomý svojich dobrých skutkov – sa tým nechváli. Takýmto spôsobom nebude jeho beh zastavený a doteraz dosiahnutá

sláva bude zajtra ešte prekonaná a neskôr opäť znásobená.
36. Keď k vám takto hovorím, nesnažím sa vás inšpirovať len k materiálnym cieľom: chcem, aby moje slová boli správne interpretované, aby ste ich vedeli uplatniť rovnako na duchovné, ako aj na materiálne.
37. Márnosť môže postihnúť človeka nielen v jeho materiálnom živote, a ako dôkaz toho, čo vám hovorím, pozrite sa na pády a neúspechy veľkých cirkví, ktoré sú vo svojich základoch podkopávané márnosťou, pýchou a falošnou okázalosťou. Vždy, keď si mysleli, že sú na vrchole svojej moci, prišiel niekto a vytrhol ich zo snov, poukázal im na ich omyly, ich bludy, ich odchýlky od zákona a od pravdy.
38. Iba skutočným poznaním a naplnením môjho zákona v tvári svedomia bude môcť toto ľudstvo vystúpiť k vyššiemu životu; lebo svedomie, ktoré je mojím svetlom, je dokonalé, je čisté, je spravodlivé, nikdy sa nestane márnivým ani nekráča krivými cestami. (295, 18-24)

Dobro, človek dobrej vôle

39. Spoznajte ma všetci, aby ma nikto nepopieral – spoznajte ma, aby vaša predstava o Bohu bola založená na pravde a aby ste vedeli, že tam, kde sa prejavuje dobro, tam som ja.
40. Dobro sa s ničím nemieša. Dobro je pravda, je láska, je milosrdenstvo, je porozumenie. Dobro je jasne rozpoznateľné a nezameniteľné. Spoznajte ho, aby ste sa nemýlili.
41. Každý človek môže ísť inou cestou; ale ak sa všetci stretnú v jednom bode, ktorým je dobro, nakoniec sa spoznajú a zjednotia.
42. Nie je to tak, ak sa tvrdohlavo klamú tým, že dobru dávajú vzhľad zla a zlo maskujú ako dobro, ako sa to deje u ľudí tejto doby. (329, 45 47)
43. Takmer 2000 rokov opakujete tú vetu, ktorú počuli pastieri z Betlehema: „Pokoj na zemi ľuďom dobrej vôle“; ale kedy ste tú dobrú vôľu premenili na skutok, aby ste si zaslúžili právo na mier? Veru, hovorím vám, skôr ste urobili opak.
44. Stratili ste právo opakovať túto vetu; preto dnes prichádzam s novými slovami a poučeniami, aby sa do vášho rozumu nevryli vety a frázy, ale zmysel môjho učenia, ktorý má preniknúť do vášho srdca a ducha.
45. Ak chcete opakovať moje slová tak, ako vám ich dávam, urobte tak; ale vedzte: pokiaľ ich neprežívate, nebudú mať žiadnu účinnosť. Vyslovujte ich s hlbokým prežitím a s pokorou, cítite, ako rezonujú vo vašom srdci, a ja vám odpoviem takým spôsobom, že celá vaša bytosť sa zachveje. (24, 33-34)
46. Ešte raz vám hovorím: Pokoj ľuďom dobrej vôle, ktorí milujú pravdu, lebo robia niečo, aby sa podriadili božej vôli. A tí, ktorí sa stavajú pod moju ochranu, musia nevyhnutne cítiť moju prítomnosť –

tak vo svojej duši, ako aj vo svojom ľudskom živote, vo svojich bojoch, vo svojich potrebách, vo svojich skúškach.

47. Ľudia dobrej vôle sú deti, ktoré poslúchajú zákon svojho Otca. Kráčajú po správnej ceste a keď veľmi trpia, pozdvihujú svoju dušu ku Mne v túžbe po odpustení a pokoji.

48. Vedia, že bolesť je často potrebná, a preto ju znášajú s trpezlivosťou. Len keď sa stane neznesiteľnou, prosia, aby im bolo uľahčené bremeno ich kríža. „Pane," hovoria Mi, „viem, že moja duša potrebuje očistenie, utrpenie, aby sa mohla vyvíjať nahor. Ty vieš lepšie ako ja, čo mi chýba. Nemôžeš mi dať nič, čo nepotrebujem. Nech sa teda stane tvoja vôľa."

49. Požehnaní sú tí, ktorí takto rozmýšľajú a modlia sa, lebo hľadajú vzor svojho Majstra, aby ho uplatnili na skúšky svojho života. (258, 52-53)

Zlo, človek podľahnutý zlu

50. V tejto dobe je vplyv zla väčší ako vplyv dobra. Preto je silou, ktorá v ľudstve prevláda, sila zla, z ktorej vychádza sebectvo, lož, smilstvo, pýcha, škodoradosť, ničenie a všetky nízkosti. Z tejto narušenej morálnej rovnováhy pramenia choroby, ktoré trápia ľudí.

51. Ľudia nemajú zbrane, aby bojovali proti týmto silám. Boli porazení a ako väzni boli uvrhnutí do priepasti života bez duchovného svetla, bez zdravej radosti, bez túžby po dobre.

52. Práve teraz, keď si človek myslí, že stojí na vrchole poznania, nevie, že sa nachádza v priepasti.

53. Ja, ktorý poznám váš počiatok a vašu budúcnosť vo večnosti, som ľuďom od prvých čias dal zbrane, s ktorými mohli bojovať proti silám zla. Ale oni ich pohŕdali a uprednostnili boj zla proti zlu, v ktorom nikto nezvíťazí, lebo všetci z neho vyjdú porazení.

54. Je napísané, že zlo nezostane na vrchole, čo znamená, že na konci čias zvíťazí dobro.

55. Ak sa ma pýtate, aké boli zbrane, ktorými som vyzbrojil ľudí, aby bojovali proti silám alebo vplyvom zla, hovorím vám, že to bola modlitba, vytrvalosť v zákone, viera v moje slovo a láska medzi sebou. (40, 65-70)

56. Zlo medzi ľuďmi narástlo, môj ľud. Dobrota, cnosť a láska boli slabé voči invázii zla, chorôb, rán, epidémií a nešťastí. Všetko, čo je semenom skazených, nakazilo srdcia dobrých, spôsobilo, že mnohí zakopli, zdecimovalo počet verných, lebo zlo uplatňovalo veľkú moc nad ľudstvom.

57. Dovolil som, aby sa to stalo, kvôli slobode vôle, ktorú vám bola udelená. Lebo za všetkou skazenosťou, všetkou temnotou a zaslepenosťou ľudí existuje božské svetlo, Duch, ktorý nezaniká a nikdy nezanikne. Existuje pôvodná bytosť, ktorou je svetelná duša, ktorá si zachováva nepoškvrnený bozk, ktorý jej dal Otec a ktorý je božskou pečaťou, s ktorou som poslal všetky

svoje deti na cestu boja. Vďaka tejto vlastnosti sa žiadna z týchto duší nestratí. (345, 11-12)

Boj medzi dobrom a zlom

58. Boli ste tiež prekvapení násilím, ktoré muži a ženy vo svojej zlobe prejavovali počas všetkých epoch vašej ľudskej existencie. Kniha vašej histórie zhromaždila ich mená. V knihe spomienok na vašu existenciu, v knihe, do ktorej Boh zapisuje a zaznamenáva všetky vaše činy, všetky vaše skutky, sú ich mená takisto obsiahnuté, a divili ste sa, že duša, ľudské srdce môže ukrývať toľko sily pre zlo, môže si zachovať toľko odvahy, aby sa nezachvelo pred svojimi vlastnými skutkami; že môže umlčať hlas svojho svedomia, aby nepočulo Božiu požiadavku zodpovednosti, ktorú On prostredníctvom neho vyžaduje od všetkých svojich detí. A ako často bola životná cesta týchto duší na tejto planéte dlhá a trvácna.

59. Týchto ľudí, ktorí sa na základe slobodnej vôle vzopreli mojej láske a mojej spravodlivosti, som využil a práve ich neposlušnosť som použil na to, aby som z nich urobil svojich služobníkov. V domnení, že konajú slobodne, boli všetky ich myšlienky, slová a činy nástrojom mojej spravodlivosti – tak vo vzťahu k sebe samým, ako aj k ostatným.

60. Kedy však táto nadvláda skončí? — Otec vám hovorí: Nadvláda zla nikdy (úplne) neovládla ľudstvo, lebo aj v časoch najväčšej skazenosti boli ľudia verní Mne, ktorí boli poslušní Môjmu učeniu, a apoštoli Môjho zákona. Ale boj existoval od začiatku.

61. Ktorá z týchto dvoch síl bola doteraz v boji silnejšia? Sila zla! Preto som sa musel medzi vami fyzicky ozvať, aby som vám pomohol , aby som oživil vašu nádej a vašu vieru vo Mňa, aby som dal vašim srdciam teplo a povedal vám: Nie ste na ceste sami, nikdy som vám neklamal. Nikdy nesmiete meniť zásady, ktoré som do vás vložil. Toto je cesta dobra a lásky. (345, 48-49)

62. Pozrite, ako moje svetlo rozptyľuje hmly vášho sveta. Bojujem síce proti ľuďom, ale len preto, aby som vyhubil všetko zlo, ktoré žije v ich srdciach. Vložím svetlo a silu svojej lásky do tých, ktorí ma verne nasledujú, a tí potom povedia: „Poďme hľadať draka, ktorý na nás číha – netvora, ktorý nás vedie k hriechu a k urážaniu Pána.“ Budú ho hľadať na moriach, v púšti, na horách a v lesoch, v neviditeľnom svete, a nenájdu ho, lebo žije v srdci človeka. Len to ho splodilo a tam vyrástlo, až ovládlo zem.

63. Keď záblesk môjho svetelného meča zraní srdce každého človeka, násilie, ktoré vychádza zo zla, bude stále slabnúť, až kým nezmizne. Vtedy poviete: „Pane, božskou silou Tvojho milosrdenstva som porazil draka, o ktorom som veril, že číha z neviditeľného sveta, bez toho, aby som si uvedomil, že som ho nosil vo vlastnom srdci.“

64. Keď raz vo všetkých ľuďoch zažiari múdrosť – kto sa potom ešte odváži falšovať dobro na zlo? Kto potom ešte vymení večnosť za pominuteľnosť? Veru, hovorím vám: nikto; lebo všetci budete silní v božskej múdrosti. Hriech je len dôsledkom nevedomosti a slabosti. (160, 51-54)

Pokušenia a zvádzania

65. Ľudstvo pestuje mnohé „stromy“; hlad a bieda ľudí ich vedú k tomu, aby u nich hľadali tieň a ovocie, ktoré im ponúkajú spásu, spravodlivosť alebo mier. Tieto stromy sú učenia ľudí, ktoré sú často inšpirované nenávisťou, sebeckosťou, túžbou po moci a veľkolepou pýchou. Ich ovocie je smrť, krv, zničenie a znesvätenie toho najsvätejšieho v živote človeka, čím je sloboda viery, myslenia, prejavu – jedným slovom: okradnutie o duchovnú slobodu. Sú to temné sily, ktoré povstávajú, aby bojovali proti svetlu. (113, 52-53)

66. Povedal som ti, milovaný Izrael, že príde čas, keď sa zdvihnú zlí hlásatelia, aby umožnili prístup falošnému Ježišovi, a vo svojom materiálnom úsilí budú podvádzať a hovoriť, že skrze nich hovorí Majster. Vstanú falošní „vodcovia“ a falošní „proroci“, falošní „vojaci“, ktorí vás svojím slovom a materiálnymi túžbami budú chcieť odlákať z cesty svetla a pravdy. (346, 38)

67. Modlite sa, uvedomte si, že teraz je čas, keď moja spravodlivosť a moje svetlo rozvírili všetky temné sily. Je to ťažký a nebezpečný čas, lebo aj bytosti, ktoré prebývajú v temnote, sa medzi vami budú vydávať za bytosti svetla, aby vás zviedli a zmýlili. Dávam vám svoje svetlo, aby ste nezblúdili z cesty a nenechali sa oklamať tými, ktorí zneužívajú moje meno.

68. Pokušitelia nie sú len neviditeľné bytosti, nájdete ich aj v ľuďoch, ktorí k vám prichádzajú s učením, ktoré predstiera svetlo, ale je v rozpore s mojím učením. Týmto by ste nemali venovať pozornosť. (132, 7-8)

69. Moje kráľovstvo je silné a mocné, a ak som dopustil, aby sa pred mojou silou a mocou vzmohla iná sila – sila zla –, tak preto, aby som dokázal svoju; aby ste tvárou v tvár podvodu a temnote zažili a videli silu môjho svetla a mojej pravdy. Deje sa to preto, aby ste spoznali, že tá ríša temných tieňov blúdení a pokušení, hoci má veľkú moc, je mojím nástrojom a ja ju v skutočnosti využívam.

70. Keď vás skúšam, nedeje sa to preto, aby som vás zadržal na vašej ceste vývoja, lebo očakávam váš príchod do môjho kráľovstva. Ale chcem, aby ste ku Mne prišli víťazne po bitkách, aby ste boli silní po boji, plní svetla duchovnej skúsenosti po dlhom putovaní, plní zásluh v Duchu, aby ste mohli pokorne zdvihnúť svoju tvár a uzrieť Otca v okamihu, keď sa priblíži, aby vám dal svoj božský bozk — bozk, ktorý obsahuje všetko šťastie a všetky

dokonalosti pre vašu dušu. (327, 8-9)

Morálne zločiny

71. Ľudia, ľudia, ktorí sa všetci navzájom stretávate! Stretol som vás, ako popierate svoju zlobu a chválite sa tým, čo považujete za veľkosť, zatiaľ čo skrývate svoje hanby. Ale hovorím vám, že človek, ktorý sa považuje za chvályhodného vo svojej zdanlivej veľkosti, je duševne chudobný. A tým, ktorí z nedostatku cností ohovárajú chyby druhých a súdia cudzie previnenia, musím povedať, že sú pokrytci a sú veľmi vzdialení od spravodlivosti a pravdy.

72. Vraždia nielen tí, ktorí berú život telu, ale aj tí, ktorí roztrhávajú srdce ohováraním. Tí, ktorí zabíjajú city srdca, vieru, ideál, sú vrahmi duše. A koľkí z nich žijú na slobode, bez väzenia a bez reťazí.

73. Nečudujte sa, že k vám takto hovorím, lebo vidím medzi vami zničené domovy, pretože ste, ignorujúc svoje povinnosti, nadviazali nové záväzky mimo nich, bez ohľadu na bolesť a opustenosť svojich blízkych. Rozhliadnite sa, koľko je zničených domovov, koľko žien v nečistote a koľko detí bez otca. Ako by v tých srdciach mohla existovať nežnosť a láska? Nemyslíte si, že ten, kto zabil šťastie týchto ľudí a zničil to, čo bolo sväté, je zločinec?

74. Tak veľmi ste si zvykli na zlo, že sami nazývate veľkými tých ľudí, ktorí vynájdu tie nové smrtiace zbrane, lebo v jednej chvíli môžu zničiť milióny ľudských životov. A dokonca ich nazývate učenými. Kde je tu váš rozum? Veľký môže byť len ten, kto má ducha, a učený je len ten, kto kráča po ceste pravdy. (235, 36-39)

Bezmocnosť a pominuteľnosť zla

75. Veľká, veľmi veľká je vo vašich očiach ľudská skazenosť, strašná sa vám zdá moc a sila zla, ktorú ľudia uplatňujú; a predsa vám hovorím, že je slabá oproti sile mojej spravodlivosti, oproti mojej božskosti, ktorá je Pánom osudu, života, smrti a celého stvorenia. (54, 70)

76. Len bytosť, ktorá by bola všemocná ako Ja, by mohla bojovať so Mnou. Veríte však, že keby zo Mňa vzišla nejaká božská bytosť, bola by proti Mne? Alebo si snáď myslíte, že môže vzniknúť z ničoho? Z ničoho nemôže nič vzniknúť.

77. Ja som Všetko a nikdy som sa nenarodil. Ja som počiatok a koniec, Alfa a Omega všetkého stvoreného.

78. Dokážete si predstaviť, že by sa niektorá z bytostí, ktoré som stvoril, mohla povzniesť na úroveň Boha? Všetky stvorenia majú svoje hranice a aby bolo možné byť Bohom, je potrebné nemať žiadne hranice. Kto živí takéto sny o moci a veľkosti, upadol do tmy svojej vlastnej pýchy. (73, 34-35)

79. Veru, hovorím vám, neexistuje žiadna sila, ktorú by ste mohli postaviť proti mojej láske. Nepriatelia sa ukazujú ako úbohí,

protivnícke sily sú slabé, zbrane, ktoré sa pokúšali bojovať proti pravde a spravodlivosti, boli vždy krehké.

80. Boj, ktorý sily zla viedli proti Božej spravodlivosti, sa vám javil ako nekonečný konflikt. A predsa – v porovnaní s večnosťou bude ako okamih a previnenia spáchané v čase nedokonalosti vašej duše budú ako malá škvrna, ktorú vaša cnosť a moja milujúca spravodlivosť navždy zmažú. (179, 12-13)

Sila odpustenia

81. Vy všetci ľudia, pýtam sa vás a pri tom považujem tento národ za vašich zástupcov: Kedy sa vnútorne pozdvihnete, budete sa navzájom milovať a odpustíte si svoje urážky? Kedy konečne zavládne mier na vašej planéte?

82. Odpustenie, ktoré pramení z lásky, učí iba moje učenie a má mocnú silu premeniť zlo na dobro, obrátiť hriešnika na cnostného človeka a premeniť ho.

83. Naučte sa odpúšťať a na vašom svete nastane začiatok pokoja. Ak by bolo potrebné odpustiť tisíckrát, urobte to tisíckrát. Neuvedomujete si, že zmierenie v pravý čas vám ušetrí vypitie kalicha utrpenia? (238, 12-14)

84. Pokiaľ ste ľudia, spomeňte si na Mňa na tom kríži, ako som odpustil svojim katom, požehnal ich a uzdravil, aby ste aj vy počas celej svojej ťažkej životnej cesty rovnako požehnali tých, ktorí vám krivdia, a aby ste tým, ktorí vám urobili zlo, preukazovali všetko možné dobro. Kto tak koná, je mojím učeníkom, a veru, hovorím mu, že jeho bolesť bude vždy len krátka, lebo v okamihoch jeho skúšky mu dám pocítiť svoju silu. (263, 56)

85. Odpúšťajte si navzájom a nájdete tak úľavu pre seba aj pre toho, kto vám ublížil. Neneste v duši bremeno nenávisti alebo zášti; buďte čistého srdca a objavíte tajomstvo pokoja a budete žiť ako apoštoli mojej pravdy. (243, 63)

Kapitola 41 – Spojenie medzi týmto svetom a oným svetom

Inšpirácia a pomoc zo strany duchovného sveta

1. Všetci sa pohybujete po rebríku duchovného zdokonaľovania; niektorí dosiahli úroveň vývoja, ktorú vy v súčasnosti ešte nedokážete pochopiť, iní prídu po vás.

2. Veľké duše, veľké svojím bojom, svojou láskou, svojím úsilím, hľadajú harmóniu so svojimi malými súrodencami, s tými, ktorí sú vzdialení, s tými, ktorí sú nedbanliví; ich úlohy sú ušľachtilé a vznešené, ich láska k mojej božskosti a k vám je tiež veľmi veľká.

3. Tieto duše vedia, že boli stvorené pre činnosť, pre vyšší vývoj; vedia, že pre Božie deti neexistuje nečinnosť. Vo stvorení je všetko život, pohyb, rovnováha, harmónia; a preto tieto nespočetné bytosti

pracujú, usilujú sa a tešia sa vo svojom boji , vo vedomí, že týmto spôsobom oslavujú svojho Pána a slúžia pokroku a zdokonaľovaniu svojich blížnych.

4. Dnes, keď sa nachádzate mimo cesty, ktorú vám vyznačuje môj zákon, nepoznáte vplyv, ktorý na vás majú títo vaši bratia a sestry; ale ak budete mať citlivosť vnímať tie vyžarovania, inšpirácie a posolstvá, ktoré vám posielajú, budete mať tušenie o nespočetných činnostiach a ušľachtilých skutkoch, ktorým zasväcujú svoju existenciu.

5. Musíte vedieť, že tieto duše vo svojej láske a úcte k zákonom Stvoriteľa nikdy neberú to, čo im nepatrí, ani sa nedotýkajú zakázaného, ani nevstupujú tam, kde vedia, že nemajú, aby nenarušili základné zložky stvorenia.

6. Ako inak to robia ľudia na Zemi, ktorí vo svojom úsilí byť veľkí a mocní vo svete, bez najmenšieho rešpektu voči mojim učeniam, hľadajú pomocou kľúča vedy ničivé prírodné sily, otvárajú brány neznámym silám a týmto spôsobom ničia harmóniu v prírode, ktorá ich obklopuje!

7. Kedy sa človek naučí byť vnímavý, aby počúval múdre rady duchovného sveta a nechal sa týmto spôsobom viesť ich inšpiráciami?

8. Veru, hovorím vám, to by stačilo, aby vás to bezpečne doviedlo na vrchol hory, ktorá vás čaká; tam by ste pred sebou uzreli rovnú a svetlú cestu, ktorú prešli duše, ktoré sú teraz tu len preto, aby vám preukazovali dobro a pomáhali vám vo vašich ťažkostiach, pričom vás krok za krokom približujú ku koncu cesty, kde vás všetkých čaká váš Otec.

9. Keďže som vám hovoril o dobrote a duchovnej výške týchto bytostí, musím vám povedať, že aj ony, rovnako ako vy, mali od počiatku dar slobodnej vôle, to znamená skutočnú a svätú slobodu konania, čo je dôkazom lásky Stvoriteľa k jeho deťom. (20, 28-36)

10. Nechodíte sami, lebo moje povzbudenie a moje svetlo sú s každým z vás. Ale pre prípad, že by sa vám to zdalo málo, pridelil som každému ľudskému stvoreniu duchovnú svetelnú bytosť, aby bdela nad vašimi krokmi, aby vás varovala pred akýmkoľvek nebezpečenstvom, aby vám slúžila ako spoločník vo vašej osamelosti a ako opora na ceste životom. Sú to tie bytosti, ktoré nazývate anjelmi strážnymi alebo ochrancami.

11. Nikdy sa voči nim neprejavujte nevďačne a nebuďte hluchí k ich vnuknutiam, lebo vaše sily nebudú stačiť na to, aby ste prešli všetkými skúškami života . Potrebujete tých, ktorí sú ďalej ako vy a ktorí niečo vedia o vašej budúcnosti, lebo som im to zjavil.

12. Boj týchto bytostí je veľmi ťažký, pokiaľ nedosiahnete duchovnosť, pretože vy zo svojej strany prispievate veľmi málo na to, aby ste ich podporili v ich náročnej misii.

13. Keď vám vaša duchovnosť dovolí cítiť a vnímať prítomnosť tých vašich bratov a sestier, ktorí neviditeľne, bez akéhokoľvek zviditeľňovania, pôsobia v prospech vášho blaha a vášho pokroku, potom budete ľutovať, že ste ich kvôli vašim hriechom prinútili toľko sa namáhať a aj trpieť. Ale ak sa vo vás zrodí toto pochopenie, bude to len preto, že vo vašom rozume už zažiarilo svetlo. Vtedy sa prebudí súcit, vďačnosť a porozumenie voči nim.

14. Aký veľký pocit šťastia bude vo vašich ochrancoch, keď uvidia, že ich úsilie podporujete a že ich inšpirácia je v súlade s vaším povznesením!

15. Máte toľko súrodencov a toľko priateľov v „duchovnej doline“, ktorých nepoznáte.

16. Zajtra, keď sa poznanie o duchovnom živote rozšíri po celom svete, ľudstvo spozná význam tých bytostí po vašom boku a ľudia budú žehnať mojej prozreteľnosti. (334, 70-76)

17. Veru, hovorím vám, keby vaša viera bola pevná, nemali by ste túžbu vnímať prítomnosť duchovného sveta zmyslami tela, lebo vtedy by to bola duša, ktorá by svojou jemnou citlivosťou vnímala ten svet, ktorý neprestajne pulzuje okolo vás.

18. Áno, ľudstvo, ak sa cítiš vzdialené od duchovného sveta, tieto bytosti sa predsa nemôžu cítiť vzdialené od ľudí, lebo pre ne neexistujú žiadne vzdialenosti, žiadne hranice ani prekážky. Žijú v duchovnom svete, a preto nemôžu byť vzdialené od života ľudských bytostí, ktorých najvyšším poslaním je vzostupný vývoj a zdokonaľovanie duše. (317, 48-49)

19. Jediná vzdialenosť, ktorá existuje medzi vami a Bohom alebo medzi vami a duchovnou bytosťou, nie je materiálna vzdialenosť, ale duchovná, spôsobená vašou nedostatočnou prípravou, čistotou alebo ochotou prijímať inšpiráciu a duchovný vplyv.

20. Nikdy nevytvárajte túto vzdialenosť medzi vami a vašimi Majstrami alebo medzi vami a Duchovným svetom, potom sa budete vždy tešiť z požehnaní, ktoré moja láska vylieva na tých, ktorí vedia, ako ich hľadať. Vždy budete mať pocit, že Duchovný svet je blízko srdcu tých, ktorí sa pripravujú na to, aby ho cítili.

21. Aká veľká je vzdialenosť, ktorú si ľudstvo tejto doby vytvára medzi sebou a duchovným životom! Je taká veľká, že ľudia dneška cítia Boha preto nekonečne vzdialeného od seba a považujú kráľovstvo nebeské za vzdialené a nedosiahnuteľné. (321, 76-78)

22. Hovorím vám, že neexistuje ľudský rozum, ktorý by nežil pod vplyvom duchovného sveta.

23. Mnohí to budú popierať, ale nikto nebude môcť dokázať, že je nemožné, aby ľudský rozum prijímal myšlienky a vibrácie nielen duchovných bytostí a svojich blížnych, ale aj moje.

24. Toto je zjavenie pre celé ľudstvo — zjavenie, ktoré, ak sa rozšíri, nájde otvorené srdcia, ktoré ho prijmú s veľkou radosťou; rovnako však narazí aj na tvrdohlavých odporcov a bojovníkov.

25. Čo však budú môcť títo urobiť, aby zabránili tomu, aby svetlo duchovného kráľovstva žiari v životoch ľudí? Aké prostriedky budú môcť neveriaci použiť, aby túto vibráciu potlačili? Kto je ten, kto sa považuje za stojaceho mimo univerzálneho vplyvu, ktorým je tvorivá a oživujúca sila Božia?

26. Hovorím k vášmu duchu, k vašej duši a k vášmu rozumu, avšak opäť vám hovorím, že prijímajte posolstvá, myšlienky a inšpirácie z iných úrovní bytia a že rovnako ako neviete, odkiaľ vaša duša prišla, aby sa vtelenila do týchto vašich tiel, takisto neviete, kto sa jej zjavuje neviditeľne a nehmatateľne. (282, 33-37)

Zmätené a zlomyseľné duchy

27. Táto doba je iná ako prvá a druhá. Dnes žijete v chaose rozpútaných viditeľných a neviditeľných živlov. Beda tomu, kto nebdí, lebo podľahne, a kto je pripravený, musí bojovať!

28. Tisíce neviditeľných očí na vás hľadia; jedny, aby vás na vašej ceste prepadli a zrazili, druhé, aby vás chránili. (138, 26-27)

29. Veľké légie zmätených duší vedú vojnu s ľuďmi, pričom využívajú ich nevedomosť, otupenosť a nedostatok duchovného videnia; a ľudia si nepripravili svoje zbrane lásky, aby sa ochránili pred ich útokmi, a preto sa v tomto boji javia ako bezbranné bytosti.

30. Bolo potrebné, aby k vám prišlo moje duchovné učenie, aby vás naučilo, ako sa musíte pripraviť, aby ste v tomto boji zvíťazili.

31. Z toho neviditeľného sveta, ktorý pôsobí a žije vo vašom vlastnom svete, vychádzajú vplyvy, ktoré sužujú ľudí – či už v ich rozume, v ich pocitoch alebo vo ich vôli – a robia z nich poslušných služobníkov, otrokov, nástroje, obete. Všade sa objavujú duchovné zjavenia, a napriek tomu ľudia tohto sveta naďalej nechcú vnímať to, čo obklopuje ich ducha.

32. Je potrebné začať boj, zničiť temnotu, aby keď v ľuďoch zažiari svetlo, všetci sa zjednotili v pravom spoločenstve a prostredníctvom modlitby zvíťazili v boji, ktorý vedú proti tým silám, ktoré ich tak dlho ovládali.

33. Ľudia a národy podľahli moci týchto vplyvov, bez toho, aby si to ľudstvo uvedomilo. Zriedkavé a neznáme choroby, ktoré sú ich dielom, zrazili ľudí na kolená a zmätili vedcov.

34. Koľko sváru, koľko zmätku a bolesti si človek nahromadil. Nedostatok modlitby, morálky a duchovnosti prilákal nečisté a zmätené bytosti. Ale čo možno očakávať od tých, ktorí sú oddelení bez svetla a bez prípravy?

35. Tam sú tí, ktorých ste podviedli a utláčali, ktorých ste zmätili a ponížili. Môžu vám poslať len zmätok a temnotu, môžu sa len mstiť a len vám vyčítať. (152, 22-28)

36. Légie bytostí temnoty prichádzajú medzi ľudstvo ako búrkové mraky, spôsobujú prevraty, zmätú myšlienky a zatienia srdcia ľudí. A hoci má toto ľudstvo zbrane, aby sa bránilo proti týmto zákerným útokom, jedni nevedia, ako ich používať, a druhí ani netušia, že ich vlastnia. (240, 53)

37. Dnešné ľudstvo, akokoľvek početné je vo vašich očiach, je veľmi malé v porovnaní so svetom duchovných bytostí, ktoré ho obklopujú. S akou silou prenikajú tieto légie na cesty ľudí; tí však nevnímajú ten svet, ktorý ich obklopuje, necítia ho a nepočujú. (339, 29)

38. Človek, ktorý upadol do hriešneho života, je schopný pritiahnuť za sebou celú légiu bytostí temnoty, ktoré spôsobia, že na svojej ceste zanechá stopu zlovestných vplyvov. (87, 7)

39. Keby ste odtiaľto mohli vidieť „Duchovné údolie“, kde majú svoj domov zhmotnené bytosti – tie, ktoré si nezískali nič pre duchovnú cestu po tomto živote – boli by ste zdrvení. Ale ani na okamih by ste nepovedali: „Aká strašná je Božia spravodlivosť!“ Nie, namiesto toho by ste zvolali: „Aké nevďačné, aké nespravodlivé a kruté sme voči sebe samým! Ako ľahostajní voči našej duši a akí chladní sme boli ako Ježišovi učeníci!“

40. Preto Otec dovolil, aby sa tieto bytosti občas prejavili vo vašom živote a priniesli vám bolestnú, strašnú správu o svojom pochmúrnom a nepokojnom živote. Sú obyvateľmi sveta, ktorý nemá žiarivé svetlo duchovných domovov ani krásy Zeme, na ktorej predtým žili. (213,52-53)

41. Legie duší, ktoré bezcieľne blúdia po svete a rôznymi spôsobmi klopú na dvere sŕdc ľudí, sú často hlasmi, ktoré vám chcú povedať, že sa máte prebudiť, že máte otvoriť oči pre skutočnosť, že máte ľutovať svoje chyby a obnoviť sa, aby ste neskôr, keď zanecháte svoje telo v lone zeme, nemuseli ako oni oplakávať svoju osamelosť, svoju nevedomosť a svoj materializmus. Uvedomte si v tom, ako aj z temnoty vyviera svetlo, lebo žiadny list na strome sa nepohne bez mojej vôle; rovnako aj tie duchovné prejavy, ktorých je z dňa na deň viac, nakoniec ľudí tak zaplavia, že nakoniec premôžu skepticizmus ľudstva. (87, 65)

42. Modlite sa za tých, ktorí sa s vami lúčia a vydávajú sa do záhrobia, lebo nie všetkým sa podarí nájsť cestu, nie všetci sú schopní duchovne sa povzniesť, ani nie všetci dosiahnu mier v krátkom čase.

43. Niektorí žijú v duchovnom svete pod klamnou predstavou hmotného života; niektorí trpia silnými pocitmi ľútosti; iní sú bezcitní, spolu so

svojimi telami pochovaní pod zemou, a zase iní sa nedokážu odlúčiť od svojich blízkych, od tých, ktorí zostali na svete, lebo ich zadržiavajú náreky, sebectvo a ľudská nevedomosť, viažu ich k hmote a pripravujú o mier, svetlo a pokrok.

44. Dovoľte tým dušiam, ktoré sa ešte zdržiavajú na tomto svete, aby odišli, bez toho, aby im ešte niečo patrilo; nech sa vzdajú majetku, ktorý v tomto živote vlastnili a milovali, aby mohli pozdvihnúť svoju dušu k nekonečnu, kde ich čaká skutočné dedičstvo. (106, 35-37)

45. Pre vašu dušu bude veľmi blahodárne, keď vás pri vašom príchode do „Duchovnej doliny“ privítajú a keď za milosrdenstvo, ktoré ste im preukázali, dostanete znaky vďačnosti. Veľká bude vaša radosť, keď ich potom uvidíte preniknutých svetlom.

46. Ale aké bolestné by bolo, keby ste stretli tú légiu bytostí, ktoré sú zatemnené zmätenosťou, a vedeli, že od vás očakávali skutok lásky a vy ste im ho neposkytli. (287, 58)

47. Veru, hovorím vám: Keď s vami, ľuďmi, zaobchádzam s toľkou láskou a milosrdenstvom, s tou istou starostlivou láskou sa obracam aj k tým, ktorí v posmrtnom živote odčiniujú svoje predchádzajúce previnenia. Posielam týmto bytostiam svoje svetlo, aby som ich oslobodil od ich zmätenosti, ktorá je ako tma, a od ich sebakritiky, ktorá je „ohnivom“, aby som ich potom poslal medzi ľudí; aby tí, ktorí kedysi zasievali bolesť do sŕdc , sa teraz, obdarení svetlom poznania, stali dobrodincami a ochrancami svojich vlastných súrodencov. (169, 6)

Boj duchov o ľudí

48. Za hranicami vášho ľudského života existuje svet duchov, vašich bratov a sestier, bytostí neviditeľných pre človeka, ktoré medzi sebou bojujú, aby vás získali.

49. Tento boj má svoj pôvod v rozdieloch vo vývoji, v ktorom sa jedni a druhí nachádzajú. Zatiaľ čo bytosti svetla, nesúce ideál lásky, harmónie, mieru a zdokonaľovania, posýpajú cestu ľudstva svetlom, vždy vás inšpirujú k dobru a zjavujú vám všetko, čo je pre dobro ľudí, bytosti, ktoré sa stále držia materializmu Zeme, ktoré sa nedokázali oslobodiť od svojho egoizmu a lásky k svetu, alebo ktoré na neurčito živia ľudské závislosti a sklony, posýpajú cestu ľudí zmätkom tým, že zatemňujú rozum, oslepujú srdcia, zotročujú vôľu, aby si ľudí podmanili a urobili z nich nástroje svojich plánov, alebo aby ich používali, ako keby boli ich vlastnými telami.

50. Kým duchovný svet svetla sa snaží získať duše ľudí, aby im otvoril bránu do večnosti; kým sa tie požehnané zástupy neúnavne snažia rásť v láske, stať sa ošetrovateľmi pri lôžkach trpiacich, poradcami po boku človeka, ktorý nesie bremeno veľkej zodpovednosti, poradcami mládeže, ochrancami detí, spoločníkmi tých, ktorí sú zabudnutí

a žijú osamote, pôsobia medzi ľuďmi rovnako neúnavne aj légie bytostí bez svetla duchovnej múdrosti a bez povznášajúceho pocitu lásky. Ich cieľom však nie je uľahčiť vám cestu do duchovného kráľovstva – nie; zámer týchto bytostí je úplne opačný, ich snahou je ovládnuť svet, naďalej byť jeho pánmi, zvečniť sa na Zemi, vládnuť ľuďom a urobiť z nich otrokov a nástroje svojej vôle – jedným slovom: nenechať si vziať to, čo vždy považovali za svoje: svet.

51. Tak teda, učeníci: medzi jednými a druhými bytosťami zuří prudký boj – boj, ktorý vaše fyzické oči nevidia, ale ktorého odraz sa vo vašom svete prejavuje deň čo deň.

52. Aby sa človek mohol brániť a oslobodiť sa od zlých vplyvov, potrebuje poznať pravdu, ktorá ho obklopuje, musí sa naučiť modliť sa s Duchom a musí tiež vedieť, akými schopnosťami je jeho bytosť vybavená, aby ich mohol použiť ako zbrane v tejto veľkej bitke dobra proti zlu, svetla proti tme, duchovnosti proti materializmu.

53. Práve duchovný svet svetla pôsobí, bojuje a všetko pripravuje, aby sa svet jedného dňa vydal na cestu k duchovnosti.

54. Zamyslite sa nad tým všetkým a budete si vedieť predstaviť intenzitu tohto boja vašich duchovných súrodencov, ktorí sa usilujú o spásu ľudí – boj, ktorý je pre nich kalichom, z ktorého im neustále podávate žlč nevďačnosti, keďže sa obmedzujete na to, že od nich prijímate všetko dobré, čo vám prinášajú, ale bez toho, aby ste sa kedykoľvek postavili na ich stranu a pomáhali im v ich boji.

55. Len málokto vie, ako sa k nim pripojiť, len málokto je vnímavý na ich inšpirácie a nasleduje ich rady. Ale ako silne prechádzajú životom títo ľudia, ako sa cítia chránení, aké radosti a inšpirácie povzbudzujú ich ducha!

56. Väčšina ľudí je rozpolcená medzi týmito dvoma vplyvmi, bez toho, aby sa rozhodla pre jeden z nich, bez toho, aby sa úplne oddala materializmu, ale aj bez toho, aby sa snažila oslobodiť sa od neho a zduchovniť svoj život, to znamená povzniesť ho prostredníctvom dobra, poznania a duchovnej sily. Títo ľudia sú ešte stále v boji sami so sebou.

57. Tí, ktorí sa úplne poddali materializmu, bez toho, aby sa ešte starali o hlas svedomia, a ktorí ignorujú všetko, čo sa týka ich duše, už nebojujú, boli v boji porazení. Veria, že zvíťazili, veria, že sú slobodní, a nevšimnú si, že sú väzňami a že bude potrebné, aby légie Svetla zostúpili do tmy, aby ich oslobodili.

58. Toto posolstvo svetla posielam všetkým národom Zeme, aby sa ľudia prebudili, aby si uvedomili, kto je nepriateľ, proti ktorému musia bojovať, kým ho neporazia, a aké zbrane, bez toho, aby to vedeli, nosia so sebou. (321, 53 63)

Spojenie s Božím duchovným svetom

59. Učeníci, prebuďte sa a spoznajte dobu, v ktorej žijete. Hovorím vám: Tak ako nikto nemôže zastaviť moju spravodlivosť, takisto nikto nemôže zavrieť brány do záhrobia, ktoré vám otvorilo moje milosrdenstvo. Nikto nebude môcť zabrániť tomu, aby sa z týchto svetov dostali k ľuďom posolstvá svetla, nádeje a múdrosti. (60, 82)

60. Dovolil som vám na krátku dobu nadviazať spojenie s bytosťami z oného sveta, čo som v „Druhom čase“ neschvaľoval, lebo vtedy ste na to neboli pripravení — ani oni, ani vy. Tieto dvere som v tomto čase otvoril Ja a tým napĺňam oznámenia mojich prorokov a niektoré zo svojich sľubov.

61. V roku 1866 sa pre vás otvorili tieto neviditeľné dvere a tiež sa objavil orgán, ktorý bol vyvolený na to, aby zvestoval posolstvo, ktoré duchovia svetla prinesú ľuďom.

62. Pred týmto rokom sa v národoch a ľuďoch Zeme zjavili duchovné bytosti, ktoré boli predzvesťou môjho príchodu. (146, 15)

63. Keby dnešní ľudia neboli takí tvrdí a necitliví, nepochybne by neustále prijímali posolstvá z duchovného sveta a občas by sa videli obklopení zástupmi bytostí, ktoré neúnavne pôsobia na prebudenie ľudí, a zistili by, že nikdy nie sú sami.

64. Jedni nazývajú tento svet „neviditeľným“, iní „oným“. Ale prečo? Jednoducho preto, že im chýba viera, aby „videli“ duchovno, a pretože ich ľudská ubohosť im dáva pocit, že sú vzdialení a cudzí svetu, ktorý by mali cítiť vo svojich srdciach. (294, 32-33)

65. Ste prekvapení, že sa duchovná bytosť prejavuje alebo nadväzuje s vami spojenie, bez toho, aby ste si uvedomili, že aj vy sa prejavujete a dokonca sa prejavujete v iných svetoch, v iných sférach.

66. Vaše „telo“ si neuvedomuje, že vaša duša sa v okamihoch modlitby spája so Mnou, nedokáže vnímať priblíženie sa k vášmu Pánovi prostredníctvom tohto daru – nielen k môjmu Duchu, ale aj k Duchu vašich duchovných súrodencov, na ktorých si v okamihoch modlitby spomínate.

67. Rovnako si nie ste vedomí toho, že duša sa vo vašich hodinách odpočinku, keď telo spí, v závislosti od svojej úrovne vývoja a duchovnosti odpúta od svojho tela a objavuje sa na vzdialených miestach, dokonca aj v duchovných svetoch, ktoré si váš rozum nedokáže ani predstaviť.

68. Nikto sa nečudujte týmto zjaveniam. Pochopte, že sa v súčasnosti blížite k zavŕšeniu čias. (148, 75-78)

69. Chcem, aby čisté myšlienky boli jazykom, ktorým komunikujete so svojimi bratmi a sestrami, ktorí prebývajú v duchovnom svete, aby ste sa takto porozumeli, a veru, vaše zásluhy a vaše dobré skutky budú pre nich prospešné; rovnako ako

vplyv tých mojich detí, ich inšpirácie a ich ochrana budú pre vás mocnou pomocou na vašej životnej ceste, aby ste spoločne prišli ku Mne.

70. Duchovne sa zdokonaľujte a vo svojom živote pocítite blahodarnú prítomnosť tých bytostí: pohladenie Matky, ktorá zanechala svoje dieťa na Zemi , srdečnosť a radu Otca, ktorý takisto musel odísť. (245,7-8)

71. Toto dielo bude mnohými kritizované a odmietané, keď zistia, že sa v ňom prejavili duchovné bytosti. Ale nebojte sa, lebo len nevedomí budú bojovať proti tejto časti mojich poučení.

72. Koľkokrát apoštoli, proroci a poslovia Pána hovorili k svetu pod vplyvom duchovných bytostí svetla, bez toho, aby si to ľudstvo uvedomilo, a koľkokrát každý z vás konal a hovoril pod vplyvom vôle duchovných bytostí, bez toho, aby ste si to všimli! A práve to, čo sa dialo vždy, som vám teraz potvrdil. (163, 24-25)

73. Ak by vás k hľadaniu spojenia s oným svetom viedla len zvedavosť, nenájdete pravdu; ak by vás k tomu viedla túžba po veľkosti alebo márnosť, nedostanete žiadne skutočné zjavenie. Ak by vás pokušenie zviedlo s falošnými cieľmi alebo sebeckými záujmami, rovnako nezískate spojenie so Svetlom môjho Svätého Ducha. Iba vaša úcta, vaša čistá modlitba, vaša láska, vaše milosrdenstvo, vaše duchovné povznesenie spôsobia zázrak, že vaša duša roztiahne krídla, preletí priestory a dostane sa do duchovných domovov, pokiaľ je to moja vôľa.

74. Toto je milosť a útecha, ktorú vám Svätý Duch pripravil, aby ste uzreli ten istý domov a presvedčili sa, že neexistuje smrť ani odcudzenie, že žiadne z mojich stvorení nezomrie, pokiaľ ide o večný život. Lebo v tomto „Tretom čase“ budete môcť v duchovnom objatí objaviť aj tie bytosti, ktoré odišli z tohto pozemského života a ktoré ste poznali, ktoré ste milovali a ktoré ste stratili na tomto svete, avšak nie vo večnosti.

75. Mnohí z vás nadviazali kontakt s týmito bytosťami s pomocou mojich „pracovníkov“. Ale veru, hovorím vám, toto nie je dokonalý spôsob nadviazania kontaktu a blíži sa čas, keď sa inkarnované a neinkarnované duše budú môcť medzi sebou dorozumievať z ducha k duchu bez použitia akéhokoľvek hmotného alebo ľudského prostriedku, a to prostredníctvom inšpirácie, daru duševnej citlivosti, zjavenia alebo schopnosti tušiť. Oči vášho ducha budú môcť vnímať prítomnosť záhrobia, potom vaše srdce pocíti prejavy života bytostí, ktoré obývajú „Duchovné údolie“, a vtedy bude veľká radosť vášho ducha, ako aj vaše poznanie a láska k Otcovi.

76. Potom budete vedieť, čo je život vašej duše, kto je a kto bola, tým, že spoznáte samých seba, bez toho, aby ste sa videli v takých úzkych hraniciach ako sú tie, ktoré zodpovedajú vašim telám. Lebo Otec vám hovorí: Aj keď je vaša

telesná hmota skutočne malá – ako veľmi je váš duch podobný môjmu Božskému Duchu! (244, 21-24)

Kapitola 42 – Vina a pokánie, skúšky a utrpenie

Potreba pokánia a pokánia

1. Keď často dopúšťam, aby ste pili z toho istého kalicha, ktorý ste podali svojim blížnym, deje sa tak preto, lebo niektorí len tak pochopia zlo, ktoré spôsobili; a tým, že prejdú tou istou skúškou, ktorú nechali prejsť iných, spoznajú bolesť, ktorú im spôsobili. To osvieti ich dušu a bude mať za následok pochopenie, pokánie a následne splnenie môjho zákona.

2. Ak sa však chcete vyhnúť utrpeniu alebo vypitiu kalicha horkosti, môžete toho dosiahnuť tak, že splatíte svoj dlh pokáním, dobrými skutkami a všetkým, čo vám káže vaše svedomie. Tak splatíte dlh lásky, vrátite česť, život alebo mier, zdravie, radosť alebo chlieb, ktoré ste niekedy ukradli svojim blížnym.

3. Pozrite, aká odlišná je skutočnosť mojej spravodlivosti od tej predstavy, ktorú ste si vytvorili o svojom Otcovi!

4. Nezabúdajte: Keď som vám povedal, že nik z vás nezahynie, určite som vám tiež povedal, že každý dlh musí byť splatený a každé previnenie vymazané z knihy života. Je na vás, aby ste si zvolili cestu, ako sa ku Mne dostať. Stále máte slobodnú vôľu.

5. Ak uprednostňujete zákon odplaty starých čias, ako ho stále uplatňujú ľudia z pyšných národov, pozrite sa na ich výsledky!

6. Ak chcete, aby sa vám odmeralo tým istým meradlom, akým meriate svojich blížnych, nemusíte ani čakať na svoj prechod do druhého života, aby ste prijali moju spravodlivosť; lebo tu (na zemi), keď to najmenej očakávate, ocitnete sa v tej istej kritickej situácii, do ktorej ste dostali svojich blížnych.

7. Ak však chcete, aby vám prišiel na pomoc vyšší zákon – nielen aby vás oslobodil od bolesti, ktorej sa najviac bojíte, ale aj aby vám vniesol ušľachtilé myšlienky a dobré city, modlite sa, volajte ma a potom kráčajte svojou cestou boja, aby ste sa stále zlepšovali, aby ste boli silní v skúškach – jedným slovom: aby ste s láskou splatili dlh, ktorý máte voči svojmu Otcovi a svojim blížnym. (16, 53-59)

8. Často sa ma niekto pýta: „Majster, ak nám odpúšťaš naše previnenia — prečo potom dopúšťaš, aby sme ich odčínili bolesťou?“ Na to vám hovorím: Odpúšťam vám, ale je potrebné tieto previnenia odčiniť, aby ste svojej duši vrátili čistotu. (64, 14)

9. Povedal som vám, že aj tá posledná škvrna bude z ľudského srdca odstránená, ale hovorím vám aj to, že každý si musí zmyť svoje vlastné škvrny. Spomeňte si, že som vám povedal: „Akým meradlom

meriate, takým budete aj vy meraní“, a: „Čo človek zaseje, to bude aj žať.“ (150, 47)

10. Z hmotných obiet, ktoré mi ľudstvo prináša, prijímam len dobrý úmysel, ak je skutočne dobrý; lebo nie vždy sa v obeti prejavuje veľkorysý a ušľachtilý úmysel. Ako často mi ľudia ponúkajú svoje obete, aby zakryli svoje zlé skutky alebo aby za to odo mňa niečo požadovali. Preto vám hovorím, že pokoj duše nie je na predaj, že vaše temné škvrny sa nedajú zmyť materiálnym bohatstvom, aj keby ste mi mohli ponúknuť ten najväčší poklad.

11. Pokánie, bolesť z toho, že ste ma urazili, obnova, zlepšenie, náprava spáchaných chýb, to všetko s pokorou, ktorú som vás naučil – áno, vtedy mi ľudia prinášajú skutočné obete srdca, duše a myšlienok, ktoré sú vášmu Otcovi nekonečne príjemnejšie 508 Kapitola 42 ako kadidlo, kvety a sviečky. (36, 27-28)

Zákon zmierenia

12. Mali ste jednu príležitosť za druhou a v tom môžete spoznať moju nekonečnú lásku k vám; lebo som vám dal dar a poskytol vašej bytosti príležitosť napraviť chyby, očistiť a zdokonaliť vašu dušu, namiesto toho, aby som vás trestal alebo odsúdil na večnú zatratenie, ako ste boli zvyknutí si myslieť v minulosti.

13. Kto, kto pozná tieto učenia a verí, že sú pravdivé, by sa odvážil odvrátiť sa od svojho poslania na zemi, hoci vie, že tým spôsobí ešte tvrdšie pokánie pre svoju dušu?

14. Lebo hoci je pravda, že moja spravodlivosť vám ponúka nové príležitosti na odstránenie škvrn a napravenie chýb, je tiež pravda, že s každou príležitosťou sa zvyšuje počet skúšok a že útrapy a utrpenia sú zakaždým intenzívnejšie, tak ako sa stali závažnejšími aj spáchané chyby.

15. Vašou povinnosťou – nemali by sme hovoriť o treste – bude obnoviť, zrenovovať, napraviť a vyrovnať až do posledného dlhu. Nikto – ani váš Nebeský Otec, ani vaši bratia a sestry na zemi alebo v „Duchovnom údolí“ – neurobí to, čo musíte urobiť len vy sami, hoci vám hovorím, že vždy budem nasledovať vaše volanie. Keď sa budete cítiť osamelí a opustení, pocítite moju prítomnosť a Duchovný svet vždy príde, aby vás podporil pri nosení vášho kríža. (289, 45-47)

16. Len moja láska a moja spravodlivosť môžu dnes chrániť tých, ktorí po nich túžia. Len ja sám vo svojej dokonalom spravodlivosti môžem prijať toho, kto si sám berie život.

17. Keby títo vedeli, že opustenosť duše je strašnejšia ako osamelosť v tomto svete, vytrvali by trpezlivo a odvážne až do posledného dňa svojho pozemského bytia. (165, 73-74)

18. Nezničím žiadne zo svojich detí, nech ma už akokoľvek zrania; zachovávam ich a dávam im príležitosť napraviť svoje previnenie

a vrátiť sa na cestu, ktorú opustili. Avšak hoci som im odpustil, budú konfrontovaní s ovocím svojich skutkov, a práve tie ich súdia a ukazujú im správnu cestu. (96, 55)

Príčina skúšok a utrpenia

19. Poznajte sami seba! Pozoroval som existenciu ľudí všetkých čias a viem, čo bolo príčinou všetkej ich bolesti a nešťastia.

20. Od prvých čias som videl, ako si ľudia (navzájom) brali život zo žiarlivosti, z materializmu, z túžby po moci; vždy zanedbávali svoju dušu, veriac, že sú len hmotou, a keď potom prišla hodina, aby zanechali ľudskú podobu na zemi, zostalo im len to, čo vytvorili vo svojom hmotnom živote, bez toho, aby zožali akúkoľvek blaženosť pre ducha; lebo ju nehľadali, nemysleli na ňu, nestarali sa ani o cnosti ducha, ani o vedomosti. Uspokojili sa s tým, že žili, bez toho, aby hľadali cestu, ktorá ich vedie k Bohu. (11, 42-43)

21. Dnes ste sa napriek pokroku vašej civilizácie čoraz viac vzdialili od hmotnej prírody, rovnako ako od duchovného, od čistého, od toho, čo je od Boha. Preto upadáte s každou etapou svojho života do čoraz väčšej slabosti, do čoraz väčšieho utrpenia, napriek vašej túžbe stať sa silnejšími a šťastnejšími s každým dňom, ktorý strávite na zemi. Ale teraz urobíte krok vpred v plnení môjho zákona, ó obyvatelia Zeme! (16, 35)

22. Skúšky, s ktorými sa stretávate na svojej životnej ceste, nie sú náhodou, poslal som vám ich, aby ste získali zásluhy. Žiaden list na strome sa nepohne bez mojej vôle a ja som prítomný tak vo veľkých, ako aj v malých dielach stvorenia.

23. Bdejte a modlite sa, aby ste pochopili, aký je plod, ktorý máte zo každej skúšky získať, aby vaše pokánie bolo kratšie. S láskou vezmite na seba svoj kríž a Ja spôsobím, že budete znášať svoje pokánie s trpezlivosťou. (25, 6)

24. Keď ma ľudia medzi smiechom, zábavami a márnosťami zabúdajú a dokonca popierajú, prečo potom zúfajú a trasú sa, keď zbierajú úrodu sĺz, ktoré mučia ich dušu a telo? Potom rúhajú sa a hovoria, že Boh neexistuje.

25. Človek je dosť odvážny na to, aby hrešil, odhodlaný odbočiť z cesty môjho zákona; ale uisťujem vás, že je nesmierne zbabelý, keď ide o pokánie a splatenie svojich dlhov. Napriek tomu vás posilňujem vo vašej zbabelosti, chránim vás vo vašich slabostiach, vytrhávam vás z letargie, utieram vaše slzy a dávam vám nové príležitosti, aby ste znovu získali stratené svetlo a našli zabudnutú cestu môjho zákona.

26. Prichádzam, aby som vám priniesol chlieb a víno života, tak ako v „Druhom čase“, pre dušu aj pre telo, aby ste žili v harmónii so všetkým, čo stvoril váš Otec.

27. Na mojich cestách kvitnú cnosti, na vašich naopak sú tŕne, priepasti a horkosť.

28. Kto hovorí, že cesty Pána sú plné tŕnia, nevie, čo hovorí, lebo

som pre žiadne zo svojich detí nevytvoril bolesť; avšak tí, ktorí sa vzdialili od cesty svetla a pokoja, budú musieť pri návrate na ňu znášať následky svojej viny.

29. Prečo ste vypili kalich utrpenia? Prečo ste zabudli na prikázanie Pána, rovnako ako na poslanie, ktoré som vám zveril? Pretože ste nahradili môj zákon svojimi, a tu máte výsledky svojej márnej múdrosti: trpké utrpenie, vojnu, fanatizmus, sklamania a lži, ktoré vás dusia a napĺňajú zúfalstvom. A najbolestivejšie pre materializovaného človeka, pre toho, kto všetko podriaďuje svojim výpočtom a podriadi sa materiálnym zákonom tohto sveta, je to, že aj po tomto živote bude naďalej niesť bremeno svojich bludov a sklonov. Vtedy bude utrpenie vašej duše veľmi veľké.

30. Zbavte sa tu bremena svojich hriechov, dodržiavajte môj zákon a príďte čoskoro. Poproste o odpustenie všetkých, ktorých ste urazili, a zvyšok prenechajte mne; lebo krátky bude váš čas na milovanie, ak sa naozaj rozhodnete tak urobiť. (17, 37-43)

31. Príďte všetci ku Mne, ktorí nosíte v srdci skryté utrpenie. Tajne v sebe nosíte bolesť, ktorú vám spôsobila zrada, a vaša zatrpknutosť je veľmi veľká, lebo to bola veľmi milovaná bytosť, ktorá vás hlboko zranila.

32. Upokojte sa vo svojom vnútri, aby vás modlitba osvietila a aby ste mohli zistiť, či ste niekedy neboli sami príčinou toho, že vás zradili. Potom vás modlitba utvrdí v myšlienke, že musíte odpustiť tým, ktorí zradili vašu lásku, vašu vieru, vašu dôveru.

33. Veru, hovorím vám, v tom istom okamihu, keď odpustíte tomu, kto vás urazil, pocítite môj pokoj v plnej miere; lebo v tom okamihu sa váš duch zjednotí s mojím a ja roztiahnem svoj plášť, aby som vám odpustil a oboch vás zahalil do svojej lásky. (312, 49-51)

34. V skutočnosti vám Majster hovorí: Pre každú dušu som pripravil kráľovstvo pokoja a dokonalosti. Avšak tomuto kráľovstvu, ktoré som pripravil, sa protivníkom stáva iné kráľovstvo: svet. Kým moje kráľovstvo sa získava pokorou, láskou a cnosťou, ovládnutie toho druhého kráľovstva vyžaduje pýchu, ctižiadosť, hrdosť, chamtivosť, egoizmus a zlobu.

35. Svet sa vždy staval proti môjmu kráľovstvu, tí, ktorí ma nasledujú, boli na svojej ceste vždy prenasledovaní a vystavení pokušeniu, či už viditeľnými vplyvmi, alebo neviditeľnými silami.

36. Nie je to jediný čas, keď kráčate cez tŕnie, aby ste sa dostali ku Mne, nie je to prvýkrát, čo vaša duša zakopáva v snahe dosiahnuť moju prítomnosť. Vždy ste bojovali v najhlbšom vnútri svojej bytosti.

37. Inšpirácia môjho Ducha osvecuje vaše vnútro a rozpútala boj s temnými silami, s falošnými svetlami, falošnými cnosťami, s hmotou, so všetkým nadbytočným,

so všetkou falošnou slávou tohto sveta. (327, 3)

38. Žehnám bolesť, ktorú ste znášali pre mňa, lebo všetko, čo pre mňa trpíte, vás urobí večne hodnými. (338, 61)

Viera, odovzdanosť a pokora v skúškach

39. Ľudský život je pre dušu taviacou pecou, v ktorej sa očisťuje, a kovadlinou, na ktorej je kovaná. Je nevyhnutné, aby človek mal vo svojom duchu ideál, vieru vo svojho Stvoriteľa a lásku k svojmu poslaniu, aby s trpezlivosťou niesol svoj kríž až na vrchol svojho Kalvárie.

40. Bez viery vo večný život upadá človek pri všetkých ťažkých skúškach do zúfalstva, bez vysokých ideálov upadá do materializmu a bez síl zniesť sklamanie zahynie v beznádeji alebo v nečestnosti. (99, 38-39)

41. Hovorím vám, že máte milovať svoj kríž; lebo ak sa proti nemu vzbúrite, kým ho musíte niesť na pleciach, bolesť vo vašich srdciach vám spôsobí hlbokú ranu. Ja svoj kríž skutočne milujem, ó ľud; ale viete, čo nazývam svojím krížom? Môj kríž tvoríte vy, ó ľudia, ktorých tak veľmi milujem. (144, 20)

42. Viera, oddanosť a pokora voči tomu, čo som určil, skrátia cestu skúšok, lebo potom nebudete musieť prejsť cestou utrpenia viac ako raz. Ale ak sa v skúškach objaví vzbura, nespokojnosť alebo dokonca rúhanie, utrpenie bude trvať dlhšie, lebo tú cestu budete musieť prejsť znova, kým sa nepoučíte. (139, 49)

43. Hovorím vám: Skúšky, ktoré si človek v tomto čase sám vytvoril, sú veľmi ťažké, lebo sú potrebné pre jeho spásu.

44. Božská spravodlivosť sa naplní na tom, čo je každému človeku najdrahšie, aby si vyžiadala zodpovednosť za skutky každého ľudského stvorenia.

45. Ako dôležité je, aby človek dospel k poznaniu, čo znamená duchovné zmierenie, aby s vedomím, že duša má minulosť, ktorú pozná iba Boh, prijal svoj kalich utrpenia s láskou, trpezlivosťou, úctou a dokonca s radosťou – s vedomím, že tým zmýva minulé a súčasné škvrny, spláca dlhy a získava zásluhy pred zákonom.

46. Nebude žiadneho duchovného povznesenia v bolesti, pokiaľ človek netrpí s láskou, s úctou k mojej spravodlivosti a s odovzdanosťou voči tomu, čo si každý sám spôsobil. Ale len toto povznesenie uprostred skúšok môže dať ľuďom poznanie toho, čo je zákon duchovnej nápravy. (352, 36-37, 42-43)

Význam utrpenia a bolesti

47. Ak pripisujete životné skúšky náhode, ťažko budete môcť byť silní. Avšak ak máte predstavu o tom, čo je pokánie, čo je spravodlivosť a odčinenie, nájdete vo svojej viere povznesenie a odovzdanosť, aby ste zvíťazili v skúškach.

48. Je mojou vôľou skúšať vašu dušu rôznymi spôsobmi, lebo ju formujem, tvarujem a

zdokonaľujem. Na to využívam všetky veci a všetkých ľudí; ako nástroje používam tak spravodlivého, ako aj zloducha. Raz využívam svetlo, inokedy si podmaním tmu. Preto vám hovorím: Keď sa ocitnete v kritickej situácii, spomeňte si na Mňa, na svojho Majstra, ktorý vám s celou láskou vysvetlí dôvod tej skúšky.

49. Existujú kalichy, z ktorých musia piť všetci, jedni skôr a druhí neskôr, aby ma všetci pochopili a naučili sa milovať. Bieda, choroba, ohováranie, zneuctenie sú veľmi horké kalichy, ktoré sa nedostanú len na pery hriešnika. Pamätajte, že ten najspravodlivejší v tom „druhom čase“ vyprázdnil najhorkší kalich, aký si viete predstaviť. Poslušnosť, pokora a láska, s ktorými sa pije kalich utrpenia, uľahčia kríž a skúška rýchlejšie pominie. (54, 4-6)

50. Všetko, čo vás obklopuje, má za cieľ vás očistiť, ale nie všetci to tak pochopili. Nedovoľte, aby bolesť, ktorú pijete zo svojho kalicha utrpenia, bola neplodná. Z bolesti môžete získať svetlo, ktorým je múdrosť, miernosť, sila a citlivosť. (81, 59)

51. Vedzte, učeníci, že bolesť odstraňuje zlé plody z vašich sŕdc, dáva vám skúsenosti a spôsobuje, že sa vaše chyby napravujú.

52. Takto vás skúša váš Otec, aby sa vo vašom rozume rozjasnilo. Ak však nerozumiete a trpíte neplodne, pretože neobjavujete zmysel mojich múdrych lekcií, vaša bolesť je bezvýznamná a nevyužívate túto lekciu. (258, 57 58)

53. Ľudia volajú: „Ak existuje Boh milosrdenstva a lásky – prečo potom musia dobrí trpieť kvôli zlým, spravodliví kvôli hriešnikom?“

54. Veru, hovorím vám, moje deti: Žiaden človek neprichádza na tento svet len preto, aby dosiahol spásu svojej vlastnej duše. Nie je samostatným individuom, ale je súčasťou celku.

55. Neutrpí snáď zdravý a dokonalý orgán v ľudskom tele, ak sú ostatné orgány choré?

56. Toto je hmotné prirovnanie, aby ste pochopili vzťah, ktorý existuje medzi každým človekom a ostatnými. Dobrí musia trpieť medzi zlými, ale dobrí nie sú úplne nevinní, ak sa nezastávajú duchovného pokroku svojich bratov a sestier. Avšak ako jednotlivec má každý svoju vlastnú zodpovednosť a keďže je súčasťou môjho Ducha a je mu podobný, má vôľu a inteligenciu, aby prispieval k pokroku všetkých. (358, 18-19)

57. Vykladajte moje poučenie správne, nemyslite si, že môj Duch sa teší, keď vidí vaše utrpenia na zemi, alebo že vám chcem odňať všetko, čo je vám príjemné, aby som sa na tom tešil. Prichádzam, aby som vás podnietil k tomu, aby ste spoznali a dodržiavali moje zákony, lebo si zaslúžia vašu úctu a pozornosť a pretože ich dodržiavanie vám prinesie večnú blaženosť a večný mier. (25, 80)

58. Musím vám povedať, že pokiaľ žijete na zemi, smiete sa snažiť, aby vaše bytie na nej bolo čo najpríjemnejšie. Nie je potrebné neprestajne plakať, trpieť a „krvácať“, aby ste si zaslúžili pokoj v posmrtnom živote.
59. Keby ste mohli premeniť túto zem z údolia sĺz na svet šťastia, kde by ste sa navzájom milovali, kde by ste sa usilovali konať dobro a žiť v súlade s mojím zákonom – veru, vám hovorím, že tento život by bol v mojich očiach dokonca záslužnejší a vznešenejší ako existencia plná utrpenia, nešťastia a sĺz, akokoľvek veľkú ochotu znášať to všetko by ste aj mali. (219, 15-16)
60. Radujte sa, že žiadna bolesť netrvá večne; vaše utrpenia sú dočasné a veľmi skoro pominú.
61. Čas pokánia a očistenia je pre toho, kto na skúšky hľadí s duchovnosťou, pominuteľný; pre toho naopak, kto sa úplne ponorí do materializmu, to, čo v skutočnosti veľmi skoro pominie, bude trvať dlho.
62. Tak ako prechádzajú údery vášho srdca, tak prechádza v nekonečnosti život človeka.
63. Niet dôvodu na strach, lebo tak, ako sa z niekoho vydá vzdych, ako sa vylieva slza alebo ako sa vysloví slovo, tak pominú aj utrpenia človeka.
64. V nekonečnej Božej nežnosti sa všetky vaše bolesti a starosti musia rozpustiť v ničom. (12, 5-9)

Kapitola 43 – Choroba, uzdravenie a obnova

Pôvod a zmysel choroby

1. Keď sa človek vzdiali od cesty dobra tým, že zanedbáva modlitbu a dobré skutky, stráca svoju morálnu silu, svoju duchovnosť a je vystavený pokušeniu, a vo svojej slabosti dopúšťa hriechy, ktoré ochorujú srdce.
2. Ja som však prišiel ako lekár k lôžku chorého a obdaril som ho všetkou svojou láskou a starostlivosťou. Moje svetlo bolo ako svieža voda na perách rozpálených horúčkou a keď pocítil môj balzam na svojom čele, povedal mi: „Pane, len Tvoje milosrdenstvo ma môže zachrániť. Moja duša je veľmi chorá a smrť ku mne príde veľmi skoro.“
3. Ale ja som mu povedal: „Nezomrieš, lebo ja, ktorý som život, som prišiel, a všetko, čo si stratil, ti bude vrátené.“ (220, 39)
4. Aké zásluhy môže získať chorý, ktorý nie je schopný žiadneho úsilia? Jeho zásluhy môžu byť mnohoraké a veľké, ak sa vie vyzbrojiť trpezlivosťou a odovzdanosťou, ak je pokorný voči Božej vôli a napriek svojej bolesti je schopný Mňa požehnať. Lebo jeho príklad osvieti mnohé srdcia, ktoré žijú v tme, ktoré zúfajú a podliehajú nečestnosti alebo myslia na smrť, keď ich postihne skúška.
5. Ak títo ľudia na svojej ceste stretnú príklad viery, pokory a

nádeje, ktorý pramení zo srdca, ktoré tiež veľa trpí, lebo nesie veľmi ťažký kríž, pocítia, že ich srdce sa dotkol lúč svetla.
6. Tak to skutočne je: Keďže nedokázali počuť hlas svojho vlastného ducha, museli prijať svetlo Ducha, ktoré im iný človek odovzdal svojím príkladom a vierou.
7. Nevzdávajte sa, nikdy sa neprehlasujte za porazených, nepodliehajte ťarche svojho utrpenia. Majte vždy pred očami horiacu lampu svojej viery. Táto viera a vaša láska vás zachránia. (132, 38-39)

Uzdravenie vlastnou silou

8. Prosíte ma, aby som vás uzdravil; ale veru, hovorím vám, nikto nemôže byť lepším lekárom ako vy sami.
9. Načo vám je, že vás uzdravím a odstránim vašu bolesť, ak sa nezbavíte svojich chýb, hriechov, nerestí a nedokonalostí? Príčinou vašich chorôb nie je bolesť, ale vaše hriechy. Pozrite, to je zdroj bolesti! Bojujte teda proti hriechu, oddeľte sa od neho a budete zdraví. Ale urobiť to je vaša úloha. Ja vás len učím a pomáham vám v tom.
10. Ak prostredníctvom svojho svedomia objavíte príčinu svojho utrpenia a vynaložíte všetko úsilie na jej prekonanie, naplno pocítite božskú silu, ktorá vám pomôže zvíťaziť v boji a získať duchovnú slobodu.
11. Ako veľká bude vaša spokojnosť, keď pocítite, že ste vlastnými zásluhami dosiahli oslobodenie od bolesti a dosiahli ste pokoj. Vtedy poviete: „Môj Otče, Tvoje slovo bolo mojim uzdravením, Tvoje učenie bolo mojou spásou.“ (8, 54-57)
12. Skutočný liečivý balzam, ľud – ten, ktorý lieči všetky choroby – pramení z lásky.
13. Milujte Duchom, milujte srdcom a rozumom, a budete mať dosť sily nielen na to, aby ste liečili choroby tela alebo utešovali v malých ľudských ťažkostiach, ale aj na to, aby ste objasnili duchovné tajomstvá, veľké úzkosti duše, jej zmätky a výčitky svedomia.
14. Tento balzam zmierňuje veľké skúšky, zapáli svetlo, zmierňuje utrpenie, roztápa reťaze, ktoré zväzujú.
15. Človek, ktorého veda opustila, sa pri kontakte s týmto balzamom vráti k zdraviu a k životu; duša, ktorá sa odtrhla, sa vráti pri milujúcom slove brata, ktorý ju volá. (296, 60-63)
16. Odstráňte bolesť! Život, ktorý som stvoril, nie je plný bolesti. Utrpenie pramení z neposlušnosti a previnení Božích detí. Bolesť je charakteristická pre život, ktorý si ľudia stvorili vo svojej bezohľadnosti.
17. Zdvihnite zrak a objavte krásu mojich diel. Pripravte sa vnútorne, aby ste počuli božský koncert, nevylučujte sa z tejto slávnosti. Ak sa oddelíte – ako by ste sa potom mohli podieľať na tejto radosti? Žili by ste smutní, utrápení a chorí.

18. Chcem, aby ste boli harmonickými tónmi vo vesmírnom koncerte, aby ste pochopili, že ste vzišli zo zdroja života, aby ste cítili, že v každej duši je moje svetlo. Kedy dosiahnete plnú zrelosť, v ktorej mi budete môcť povedať: „Otče, podriadi moju dušu Tvojmu Duchu, rovnako aj moju vôľu a môj život.“

19. Uvedomte si, že to nebudete môcť povedať, pokiaľ budú vaše zmysly choré a vaša duša bude sebecky oddelená od správnej cesty.

20. Žijete v mukách chorôb alebo v strachu, že ich na seba pritiahnete. Ale čo znamená telesná choroba v porovnaní s previnením duše? Nič, ak sa táto dokáže pozdvihnúť; lebo v mojom milosrdenstve vždy nájdete pomoc.

21. Tak ako krv prúdi vašimi žilami a oživuje celé telo, tak aj Božia sila preniká vašu dušu ako prúd života. Ak plníte zákon, niet dôvodu byť chorí. Život je zdravie, radosť, šťastie, harmónia. Ak ste chorí, nemôžete byť úkrytom božských darov.

22. Vy, ľudia s chorými myšlienkami, srdcami alebo telami, Majster vám hovorí: Proste svoju dušu, ktorá je dieťaťom Všemocného, aby sa vrátila na správnu cestu, aby uzdravila vaše utrpenia a pomohla vám vo vašich slabostiach. (134, 57-59)

Obnova človeka

23. Márnosť – slabosť, ktorá sa prejavila už u prvého človeka – bude prekonaná duchovným prebudením. Je to boj, ktorý vždy existoval medzi dušou a „telom“. Lebo zatiaľ čo duša v túžbe po podstate Otca inklinuje k večnému a vznešenému, „telo“ hľadá len to, čo ho uspokojuje a lichotí mu, aj keď je to na škodu duši.

24. Tento boj, ktorý sa prejavuje v každej ľudskej bytosti, je silou, ktorá vzniká v samotnom človeku v dôsledku vplyvu, ktorý na neho vyvíja svet. Lebo pozemské túži po všetkom, čo zodpovedá jeho povahe.

25. Ak je duša schopná túto silu ovládať a nasmerovať ju na správnu cestu, zosúladila vo svojej vlastnej podstate obe prirodzenosti a dosiahne svoj pokrok a vzostup. Ak sa naopak nechá ovládať silou „tela“, bude zvedená na zlé, bude ako loď bez kormidla uprostred búrky. (230, 64)

26. Vy – neveriaci a pochybovači – nemôžete uveriť vo svet spravodlivosti, ani si nedokážete predstaviť život lásky a cnosti na vašej Zemi. Jedným slovom: nepovažujete sa za schopných ničoho dobrého, ani nemáte vieru v seba samých.

27. Ja však verím vo vás, poznám semienko, ktoré je v každom z mojich detí, lebo som ich stvoril, lebo som im svojou láskou dal život.

28. Vkladám svoju nádej do človeka, verím v jeho spásu, v to, že sa stane hodným a že povstane. Lebo keď som ho stvoril, určil som ho, aby bol pánom na zemi, kde mal vytvoriť miesto lásky a pokoja, a

určil som tiež, že jeho duša sa musí v boji o život posilniť, aby svojimi zásluhami dosiahla, že bude žiť vo svetle kráľovstva dokonalosti, ktoré vám prináleží ako večný dedičný podiel. (326, 44-46)

Kapitola 44 – Život v božskom zmysle

Potrebná rovnováha

1. Každému je predurčené jeho poslanie prostredníctvom jeho duchovnej úlohy a ľudskej úlohy. Obe majú byť v súlade a smerovať k jedinému cieľu. Veru, hovorím vám, nebudem hodnotiť len vaše duchovné skutky, ale aj vaše hmotné skutky. Lebo v nich objavím zásluhy, ktoré pomôžu vášmu duchu dostať sa ku Mne. (171, 23)

2. Doposiaľ ľudská pýcha viedla k tomu, že človek zanedbával duchovnú stránku, a nedostatok týchto poznatkov mu bránil v dosiahnutí dokonalosti.

3. Pokiaľ sa človek nenaučí udržiavať svoje telesné a duševné sily v harmónii, nebude môcť nájsť rovnováhu, ktorá by mala v jeho živote existovať. (291, 26-27)

4. Učeníci: Hoci žijete na svete, môžete viesť duchovný život. Lebo nemáte si myslieť, že duchovnosť spočíva v odvrátení sa od toho, čo je vlastné telu, ale v zosúladení ľudských zákonov s božskými zákonmi.

5. Požehnaný je ten, kto študuje moje zákony a vie ich zjednotiť s ľudskými zákonmi do jedného celku, lebo bude zdravý, silný, veľkorysý a šťastný. (290, 26-27)

Dobré a zhubné radosti

6. Nehovorím vám, aby ste sa odvrátili od svojich pozemských povinností alebo od zdravých radostí srdca a zmyslov. Žiadam od vás len to, aby ste sa vzdali toho, čo otravuje vašu dušu a spôsobuje choroby vášho tela.

7. Kto žije v súlade so zákonom, plní to, čo mu káže svedomie. Kto pohŕda dovolenými radosťami, aby sa vrhol do zakázaných rozkoší, pýta sa sám seba aj v okamihoch najväčšej rozkoše, prečo nie je šťastný a nenachádza pokoj. Lebo z rozkoše do rozkoše klesá stále hlbšie, až zahynie v priepasti, bez toho, aby našiel skutočné uspokojenie pre svoje srdce a dušu.

8. Niektorí musia podľahnúť a vyprázdniť do poslednej kvapky kalich, v ktorom hľadali potešenie, bez toho, aby ho našli, aby mohli počuť hlas Toho, ktorý ich neustále pozýva na hostinu večného života. (33, 44-46)

9. Vedec bez úcty odtrháva ovocie zo stromu vedy, bez toho, aby najprv počúval hlas svojho svedomia, v ktorom k nemu hovorí môj zákon, aby mu povedal, že všetky plody stromu múdrosti sú dobré a že preto ten, kto ich zbiera, smie tak robiť iba pre dobro svojich blížnych.

10. Príklady, ktoré som uviedol, vám ukazujú, prečo ľudstvo nepozná ani lásku, ani mier toho vnútorného raja, ktorý by mal človek navždy mať vo svojom srdci vďaka svojej poslušnosti voči zákonu.

11. Aby som vám pomohol nájsť to isté, učím hriešnikov, neposlušných, nevďační a pyšní, aby som vám dal na vedomie, že ste obdarení Duchom, že máte svedomie, že ste plní „ “ a môžete úplne posudzovať a hodnotiť, čo je dobré a čo zlé, a aby som vám ukázal cestu, ktorá vás povedie do raja pokoja, múdrosti, nekonečnej lásky, nesmrteľnosti, slávy a večnosti. (34, 15-17)

12. Človek nie vždy správne interpretuje moje učenie. Nikdy som vás neučil, aby ste pohŕdali dobrým ovocím, ktoré moje zákony schvaľujú a povoľujú, alebo aby ste sa ho zdržali. Učil som vás len to, aby ste neusilovali o zbytočné a nadbytočné veci a ešte menej ich milovali; aby ste nevyužívali to, čo je škodlivé a nepovolené, ako ovocie, ktoré je prospešné pre dušu a telo. Ale všetko, čo je pre dušu alebo srdce dovolené a slúži jej na dobro, som vám odporúčal, lebo je to v rámci mojich zákonov. (332, 4)

13. Muselo uplynúť veľa času, aby ľudstvo dosiahlo duchovnú zrelosť. Vždy ste podliehali dvom extrémom: jedným bol materializmus, prostredníctvom ktorého sa snažíte dosiahnuť väčšie svetské potešenia; to je však v skutočnosti na škodu, lebo to bráni duchu v plnení jeho úlohy. Ale musíte sa vyhnúť aj druhému extrému: umŕtvovaniu „tela“, úplnému odriekaniu všetkého, čo k tomuto životu patrí; lebo som vás poslal na túto zem, aby ste žili ako ľudia, ako ľudské bytosti, a ukázal som vám správnu cestu, aby ste žili tak, že „cisárovi dáte, čo je cisárovo, a Bohu, čo je Božie“.

14. Stvoril som pre vás tento svet so všetkou jeho krásou a dokonalosťou. Dal som vám ľudské telo, prostredníctvom ktorého máte rozvinúť všetky schopnosti, ktoré som vám dal, aby ste dosiahli dokonalosť.

15. Otec nechce, aby ste sa zriekali všetkého dobra, ktoré vám tento svet ponúka. Nemali by ste však uprednostňovať telo pred dušou, lebo telo je pominuteľné, ale duša patrí večnosti. (358, 7-9)

Požehnané a nešťastné bohatstvo

16. Ak je mojou vôľou urobiť z vás vlastníkov pozemských statkov, udelím vám ich, aby ste sa o ne delili so svojimi potrebnými bratmi a sestrami – s tými, ktorí nemajú majetok ani podporu, so slabými a chorými. Mnohí z tých, ktorí na zemi nič nevlastnia, vás však môžu obdarovať svojimi duchovnými statkami. (96, 27)

17. Chcem, aby všetko bolo vaše, ale aby ste vedome využívali to, čo potrebujete; aby ste vedeli byť duchovne bohatí a mohli vlastniť veľa materiálneho, ak to správne

využijete a obom priradíte ich skutočnú hodnotu a postavenie.
18. Ako môže duša nesmierne bohatého človeka ublížiť sama sebe, ak to, čo vlastní, slúži na dobro jeho blížnych? A ako môže mocný človek utrpieť škodu, ak sa jeho duch vie pri príležitosti stiahnuť, aby sa modlil, a ak je prostredníctvom svojej modlitby v spoločenstve so Mnou? (294, 38)
19. Nehovorte Mi: „Pane, videl som chudobu medzi tými, ktorí Ťa nasledujú. U tých však, ktorí si na Teba už ani nespomínajú, ani nevyslovujú Tvoje meno, vidím hojnosť, radosti a pôžitky.“
20. Môj ľud nech nepovažuje tieto prípady za dôkaz toho, že ten, kto ma nasleduje, musí byť na svete nevyhnutne chudobný. Ale hovorím vám, že pokoj, ktorý majú tí, ktorí tu počúvajú a časť svojho života venujú konaniu dobra, nepoznajú tí, ktorých tak veľmi závidíte, ani by ho nemohli dosiahnuť so všetkým svojím bohatstvom.
21. Niektorí vedia, ako vlastniť zároveň majetky sveta i ducha. Iným sa tie svetské nedostávajú, lebo zabúdajú na tie duchovné, a zase iní sa zaujímajú len o tie svetské, lebo si myslia, že božské zákony sú nepriateľom pozemských bohatstiev.
22. Majetky sú a zostávajú majetkami, ale nie všetci vedia, ako ich správne používať. Tiež by ste mali vedieť, že nie všetko, čo mnohí vlastnia, som im dal Ja. Niektorí majú to, čo odo Mňa dostali, ako odmenu, tak ako sú iní, ktorí všetko, čo vlastnia, ukradli.
23. Najlepším dôkazom, ktorý môžu ľudia získať za splnenie svojich povinností v živote, je pokoj duše, nie cinkot mincí. (197, 24-27)
24. Keď vám hovorím: „Proste, a bude vám dané“, prosíte ma o pozemské veci. Ale naozaj – o ako málo ma prosíte! Proste ma predovšetkým o všetko, čo je na prospech vašej duše. Nezhromažďujte si poklady na zemi, lebo tu sú zlodeji! Zhromažďujte si poklady v kráľovstve Otca, lebo tam bude váš majetok v bezpečí a bude slúžiť šťastiu a pokoju vašej duše.
25. Poklady zeme sú bohatstvá, moc a tituly falošnej veľkosti. Poklady ducha sú dobré skutky. (181, 68-69)
26. Pýcha si myslí, že je veľká, hoci nie je, a úbohý je ten, kto sa uspokojuje s nepotrebnými bohatstvami tohto života, bez toho, aby objavil skutočné hodnoty srdca a ducha. Ako úbohé sú jeho túžby, jeho žiadosti, jeho ideály! S akým málo sa uspokojuje!
27. Ale ten, kto vie žiť, je ten, kto sa naučil dávať Bohu, čo je Božie, a svetu, čo je svetské. Ten, kto vie nájsť osvieženie v lone prírody, bez toho, aby sa stal otrokom hmoty, ten vie žiť, a aj keď zdanlivo nič nevlastní, je pánom statkov tohto života a je na ceste k tomu, aby vlastnil poklady Božieho kráľovstva. (217, 19-20)

Zákon dávania

28. Keby ľudia verili v moje slovo, keby ma nosili vo svojich srdciach, mali by vždy na pamäti tú vetu, ktorú som kedysi povedal zástupom, ktoré ma počúvali: „Veru, hovorím vám, aj keby ste podali len pohár vody, nezostane to bez odmeny.“

29. Ľudia si však myslia: Ak niečo dajú a nedostanú za to nič späť, radšej si to, čo majú, nechajú pre seba a nepodelia sa o to s nikým.

30. Teraz vám hovorím, že v mojej spravodlivosti existuje dokonalá rovnováha, aby ste sa nikdy nebáli rozdávať niečo z toho, čo vlastníte. Vidíte tých ľudí, ktorí zbierajú a hromadia poklady a nikoho nepustia k svojmu majetku? Títo ľudia nosia v sebe mŕtvu dušu.

31. Na druhej strane tí, ktorí sa až do posledného výdychu svojho života venovali úlohe dať svojim blížnym všetko, čo majú, až kým sa v poslednej hodine ocitli sami, opustení a chudobní – tí boli vždy vedení svetlom viery, ktoré im v diaľke ukazovalo blízkosť „zasľúbenej zeme“, kde na nich čaká moja láska, aby im poskytla odmenu za všetky ich skutky. (128, 46-49)

32. Príďte, aby som vás vzkriesil k pravému životu a pripomenul vám, že ste boli stvorení, aby ste dávali. Ale pokiaľ nebudete vedieť, čo v sebe nosíte, nebude vám možné dať tomu, kto to potrebuje.

33. Pozrite, ako všetko, čo vás obklopuje, plní poslanie dávať. Živly, hviezdy, bytosti, rastliny, kvety a vtáky – všetko, od najväčšieho po to, čo už nie je vnímané, má schopnosť a určenie dávať. Prečo robíte výnimku, hoci ste najviac obdarení božskou milosťou milovať?

34. O koľko ešte musíte rásť v múdrosti, láske, cnosti a schopnostiach, aby ste boli svetlom na ceste vašich mladších súrodencov! Aké vznešené a krásne poslanie vám určil váš Otec! (262, 50-52)

Plnenie povinností a úloh

35. V „Tretom čase“ moje duchovné učenie dá duši slobodu roztiahnuť krídla a povzniesť sa k Otcovi, aby mu priniesla skutočnú úctu.

36. Ale aj človek ako ľudská bytosť má priniesť Stvoriteľovi službu Bohu, a táto daň spočíva v plnení jeho povinností na zemi tým, že dodržiava ľudské zákony, vo svojich činoch preukazuje morálku a dobrý úsudok a plní povinnosti ako otec, dieťa, brat, priateľ, pán a sluha.

37. Kto takto žije, bude Ma na zemi ctiť a umožní, aby sa jeho duša povzniesla a oslavovala Ma. (229, 59-61)

38. Kto sa vyhýba bremenu svojho poslania, kto opúšťa správnu cestu alebo zanedbáva záväzky, ktoré jeho duša voči Mne prijala, aby namiesto toho prevzal záväzky podľa svojho vkusu alebo vôle, ten nebude môcť mať v srdci skutočný pokoj, lebo jeho duša nikdy nebude spokojná a pokojná. Sú to tí, ktorí neustále hľadajú rozptýlenie, aby zabudli na svoju bolesť a nepokoj, a klamú

sami seba falošnými radosťami a pominuteľnými uspokojeniami.
39. Nechávam ich ísť ich cestou, lebo viem, že aj keď sa dnes vzdialia, na Mňa zabudnú a dokonca Mňa popierajú, čoskoro pochopia bezvýznamnosť bohatstva, titulov, radostí a poct sveta, keď ich skutočnosť prebudí z ich sna o veľkosti na zemi, keď sa človek bude musieť postaviť pred duchovnú pravdu, večnosť a božskú spravodlivosť, pred ktorými nikto nemôže uniknúť.
40. Nikomu to nie je neznáme, lebo všetci máte ducha, ktorý vám prostredníctvom daru predtuchy odhaľuje skutočnosť vášho života – cestu, ktorá je pre vás určená, a všetko, čo na nej máte uskutočniť. Ale vy sa chcete za každú cenu zbaviť každého duchovného sľubu, aby ste sa cítili slobodní a ako páni svojho života. (318, 13-15)
41. Než bola vaša duša poslaná na túto planétu, boli jej ukázané „polia“, bolo jej povedané, že jej úlohou je siať mier, že jej posolstvo je duchovné, a vaša duša sa na to tešila a sľúbila, že bude verná a poslušná svojej misii.
42. Prečo sa teraz bojíte siať? Prečo sa teraz cítite nehodní alebo neschopní vykonávať prácu, ktorá vašu dušu tak veľmi potešila, keď jej bola zverená? Pretože ste dopustili, aby vám vášmu ceste stáli v ceste vášne a tak bránili duši v prechode, pričom sa snažíte jej nerozhodnosť ospravedlniť detinskými dôvodmi.
43. Neprichádzajte s prázdnymi rukami do „údolia“, z ktorého ste prišli. Viem, že vaše utrpenie by bolo vtedy veľmi veľké. (269, 32-34)
44. Každému je pridelený určitý počet duší, ktoré má viesť alebo o ktoré sa má starať, a táto úloha sa telesnou smrťou nekončí. Duša naďalej sieje, obrába a žne, v duchovnom svete rovnako ako na Zemi.
45. Väčšie duše vedú menšie a tie zase iné s ešte nižším stupňom vývoja, zatiaľ čo Pán je ten, kto ich všetky vedie k svojmu stádu.
46. Keď som vám teraz povedal, že väčšie duše vedú menšie, nechcem tým povedať, že tieto duše boli veľké od počiatku a že tie menšie musia byť voči svojim súrodencom vždy malé. Tí, ktorí sú teraz veľkí, sú takí preto, lebo sa vyvíjali a rozvíjali v plnení ušľachtilej úlohy milovať, slúžiť a pomáhať tým, ktorí ešte nedosiahli tento stupeň duševného vývoja, ktorí sú ešte slabí – tým, ktorí zblúdili, a tým, ktorí trpia.
47. Tí, ktorí sú dnes ešte malí, budú zajtra veľkí vďaka svojej vytrvalosti (131, 19-21)

Kapitola 45 – Predurčenie, zmysel a naplnenie v živote

Božia prozreteľnosť a predurčenie v ľudskom osude

1. Teraz je čas svetla, v ktorom človek, okrem viery, pochopí, zdôvodní a pocíti moju pravdu.

2. Cieľom môjho učenia je presvedčiť všetkých, že nikto neprišiel na tento svet bez závažného dôvodu, že týmto dôvodom je božská láska a že osudom všetkých ľudí je splniť misiu lásky.

3. Vždy, od počiatku, sa ľudia pýtali: „Kto som? Komu vďačím za život? Prečo existujem? Prečo som sem prišiel a kam idem?“

4. Na časť svojich neistôt a nedostatku poznania našli odpoveď v mojich vysvetleniach a prostredníctvom svojich úvah o tom, čo som vám v priebehu času zjavil.

5. Niektorí však už veria, že vedia všetko; ale hovorím vám, že sa nachádzajú vo veľkom omyle, lebo to, čo je uchované v knihe Božej múdrosti, nemôžu ľudia objaviť, pokiaľ im to nie je zjavené; a v tejto knihe Božej múdrosti je obsiahnuté mnohé, jej obsah je nekonečný. (261, 4-6)

6. Osud má milosrdenstvo, ktoré do neho vložil Boh. Osud ľudí je plný božskej dobroty.

7. Často túto dobrotu nenájdete, lebo neviete, ako ju hľadať.

8. Ak si v rámci osudu, ktorý som pre každú dušu predurčil, razíte ťažkú a trpkú cestu, snažím sa ju zmierniť, ale nikdy nezvyšovať jej trpkosť.

9. Ľudia sa na svete potrebujú navzájom, nikto nie je nazvyš a nikto nie je málo. Všetky životy sú pre seba navzájom potrebné na doplnenie a harmóniu svojej existencie.

10. Chudobní potrebujú bohatých a tí zase chudobných. Zlí potrebujú dobrých a tí zase zlých. Nevzdelaní potrebujú vzdelaných a vzdelaní zase nevzdelaných. Malí potrebujú starších a tí zase deti.

11. Každý z vás je Božou múdrosťou umiestnený na svoje miesto v tomto svete a je blízko tomu, pri kom má byť. Každému človeku je pridelený okruh, v ktorom má žiť a v ktorom sú inkarnované a neinkarnované duše, s ktorými má žiť.

12. Tak sa každý na svojej ceste postupne stretnete so všetkými, ktorých úlohou je naučiť vás láske, ktorá vás povznáša; od iných utrpíte bolesť, ktorá vás očistí. Jedni vám prinesú utrpenie, pretože to potrebujete, zatiaľ čo druhí vám darujú svoju lásku, aby vyvážili vašu horkosť; ale všetci majú pre vás posolstvo, poučenie, ktoré musíte pochopiť a využiť.

13. Nezabúdajte, že každá vtelená i nevtelená duša, ktorá akýmkoľvek spôsobom skríži vašu životnú cestu, vám pomáha vo vašom osude.

14. Koľko svetelných duší som pre vás poslal na svet, a vy ste sa nezastavili, aby ste požehnali moju lásku k vám!

15. Mnohým dušiam, ktoré som vám poslal, ste nevenovali pozornosť, bez toho, aby ste si uvedomili, že boli súčasťou vášho osudu; ale pretože ste nevedeli prijať ich, zostali ste s prázdnymi

rukami a neskôr ste museli roniť slzy ľútosti.

16. Ľudstvo, tvojím poslaním je byť v súlade so všetkým stvoreným. Táto harmónia, o ktorej k vám hovorím, je najväčším zo všetkých zákonov, lebo v nej nájdete dokonalé spoločenstvo s Bohom a jeho dielami. (11, 10-16, 22-25)

17. Kto popiera svoje poslanie, odmieta čestný titul „dieťa mojej božskosti“. Ak neverí v moju existenciu, nemôže mať vieru v moju lásku.

18. Ak bol pre niektorých tento život mimoriadne trpký a bolestný, vedzte, že táto existencia nie je jediná, že sa len zdanlivo zdá byť dlhá a že v osude každého stvorenia sa skrýva tajomstvo, do ktorého môžem preniknúť len Ja. (54, 8-9)

19. Ľudská existencia na Zemi je len okamihom vo večnosti, dychom života, ktorý na chvíľu oživuje človeka a hneď sa zase vzdiali, aby sa neskôr vrátil a vdýchol život novému telu. (12, 4)

20. Každému je určené, čo mu má byť počas jeho životnej cesty udelené. Kým jedni to v pravý čas prijmú a využijú, iní to premrhajú a niektorí sa ani nevedeli pripraviť na to, aby to prijali. Keď sa však vrátili do duchovného sveta, uvedomili si všetko, čo im bolo určené a čo nevedeli ani získať, ani si zaslúžiť. (57, 31)

21. Nikto sa nenarodil náhodou, nikto nebol stvorený bezdôvodne. Pochopte ma a spoznáte, že nikto nie je na svojej životnej ceste slobodný, že existuje zákon, ktorý riadi a spravuje všetky osudy. (110, 29)

22. Človek verí, že koná podľa svojej vôle, verí, že je oslobodený od akéhokoľvek vyššieho vplyvu na neho, a nakoniec sa považuje za nezávislého a za tvorcu svojho vlastného osudu, bez toho, aby tušil, že príde hodina, keď všetci pochopia, že to bola moja vôľa, ktorá sa na nich naplnila. (79, 40)

23. Získajte si dobrú odmenu tým, že budete pre svojich blížnych pestovať dobré ovocie. Pripravte sa na nadchádzajúce časy, lebo pred mojim odchodom bude medzi vami ešte svár, pretože na vás všetkých príde pokušenie. Musíte byť ostražití. Modlite sa a uvádzajte moje poučenie do praxe. Veru, hovorím vám, tieto krátke časové úseky, ktoré venujete konaniu dobra, budú mať svoje blahodárne účinky ešte v mnohých generáciách, ktoré prídu po vás. Nikto nebol schopný ani nikdy nebude schopný sám určiť svoj osud; to patrí výlučne Mne. Dôverujte mojej vôli a prejdete životnou cestou až do konca bez väčších ťažkostí.

24. Pochopte správne, keď vám hovorím, že žiadny list na strome sa nepohne bez mojej vôle; potom budete vedieť, kedy som to ja, kto vás skúša, a kedy vyprázdňujete svoj kalich utrpenia – aby ste ma potom obviňovali. Vtedy sa stanete sudcami a zo mňa urobíte obžalovaného.

25. Uvedomte si svoje omyly a napravte ich. Naučte sa odpúšťať chyby svojich blížnych, a ak ich nemôžete napraviť, aspoň nad nimi roztiahnite závoj zhovievavosti. (64, 43-44)

26. Nebuďte fatalisti, ktorí sa utvrdzujú v presvedčení, že váš osud presne zodpovedá tomu, čo Boh položil na vašu životnú cestu, a že keď trpíte, je to preto, lebo to bolo napísané, a keď sa tešíte, je to preto, lebo to bolo takisto napísané. Presvedčil som vás, že budete žať to, čo ste zasiali.

27. Ale teraz dobre počúvajte: V niektorých prípadoch budete žať hneď, a v iných prípadoch budete musieť vstúpiť do nového života, aby ste mohli žať a zbierať svoju úrodu. Dobre premýšľajte o tom, čo som vám práve povedal, a odstránite mnoho zlých úsudkov o mojej spravodlivosti a mnoho nejasností. (195, 53)

V škole života

28. Ľudia sú ako deti, ktoré nerozmýšľajú nad následkami svojich činov, a preto nechápu, že prekážka, na ktorú narazia na svojej ceste, je len prekážkou, ktorú postavil Majster, aby zastavil ich bezhlavý beh alebo aby im ušetril zlé rozhodnutie.

29. Chcem, aby ste sa odteraz správali ako dospelí, aby ste zvažovali svoje skutky, svoje činy, aby ste vážili svoje slová. To je cesta, ako vniesť do svojho života múdrosť a spravodlivosť. Okrem toho by ste mali premýšľať o tom, že život je pre dušu nesmiernou a neustálou skúškou.

30. Na mojej ceste nikto nezahynie, a hoci sú situácie, keď človek pod ťarchou kríža zlyhá, vyššia sila ho opäť postaví na nohy a povzbudí ho. Táto sila pramení z viery. (167, 55-57)

31. Od pochopenia, ktoré ľudia získajú z týchto poučení a poslušnosti voči zákonom, ktoré vládnu vesmíru, závisí ich šťastie, o ktorom jedni myslia, že na zemi neexistuje, a o ktorom iní myslia, že ho mám v hojnosti len ja sám, ktoré sa však veľmi dobre prejavuje v pokoji vašej duše.

32. Teraz vieš, ó milovaný ľud, že tvoje šťastie spočíva v tebe samom, aby si učil ľudí, že v jadre ich bytosti, kde podľa ich názoru existuje len zatrpknutosť, nenávisť a zášť, ľútosť a slzy, existuje svetlo, ktoré nič nemôže zhasnúť, a to je svetlo Ducha. (178, 6-7)

33. Vaša duchovná minulosť nie je známa vášmu „telu“. Nechávam ju vtlačenú do vašej duše, aby bola ako otvorená kniha a aby sa vám zjavovala prostredníctvom Ducha a schopnosti tušiť. Toto je moja spravodlivosť, ktorá – namiesto toho, aby vás odsúdila – vám dáva príležitosť napraviť previnenie alebo opraviť omyl.

34. Ak by bola minulosť z vašej duše vymazaná, museli by ste znovu prejsť už prekonanými skúškami; ale ak počúvate hlas svojej skúsenosti a necháte sa osvietiť týmto svetlom,

jasnejšie spoznáte svoju cestu a uvidíte jasnejší horizont. (84, 46)

Zmysel a hodnota ľudského života

35. Vedzte, že prirodzeným stavom človeka je dobrota, duševný pokoj a harmónia so všetkým, čo ho obklopuje. Kto počas života vytrvá v praktizovaní týchto cností, kráča po pravej ceste, ktorá ho privedie k poznaniu Boha.

36. Ak sa však od tejto cesty odkloníte a zabudnete na zákon, ktorý má riadiť vaše konanie, budete musieť so slzami v očiach napravovať chvíle, ktoré ste prežili ďaleko od cesty duševného povznesenia, ktoré je prirodzeným stavom, v ktorom by mal človek vždy zostať. (20, 20)

37. Mnohí ľudia si tak veľmi zvykli na svet hriechov a utrpenia, v ktorom žijete, že si myslia, že tento život je tým najprirodzenejším, že Zem je predurčená byť údolím sĺz a že nikdy nebude môcť poskytnúť mier, zhodu a duchovný pokrok.

38. Tí ľudia, ktorí tak rozmýšľajú, sú uväznení v spánku nevedomosti. Mýli sa ten, kto si myslí, že tento svet bol Mnou určený na údolie sĺz a pokánia. Eden, ktorý som ponúkol ľuďom, sa môže a má vrátiť, lebo všetko, čo som stvoril, je život a láska.

39. Preto sa mýli ten, kto tvrdí, že svet bol Bohom určený ako miesto ľudského utrpenia. Namiesto toho by mali povedať, že oni sami ho odsúdili na misiu súdu, zatiaľ čo v skutočnosti bol stvorený pre radosť a osvieženie duší, ktoré sa stali ľuďmi.

40. Nikto nebol predurčený k hriechu, hoci všetko bolo predvídané, aby sa človek zachránil pred svojimi pádmi.

41. Človek sa nechcel zdokonaľovať prostredníctvom lásky, ani sa nechcel stať múdrym tým, že by plnil môj zákon; a zabudol, že moja spravodlivosť, ktorej sa vždy snažil vyhnúť, ho chráni, lebo moja spravodlivosť pramení z dokonalého milosrdenstva. (169, 10-13)

42. Ak budete skúmať moje slovo, pochopíte, že zámerom Otca, keď vás poslal na svet, aby ste prešli jeho cestami plnými nebezpečenstiev a pokušení, nebolo to, aby ste sa na nich stratili. Lebo boli vopred tak zariadené, aby ste na nich dostali potrebné lekcie pre rozvoj duše, aby vám poskytli skúsenosti, ktoré vám chýbali, a nakoniec, aby ste sa ku Mne vrátili plní svetla.

43. Keď z Mňa vyšiel váš duch, bol ako iskra, ktorú museli vetry premeniť na plameň, aby sa pri návrate ku Mne vaše svetlo spojilo so svetlom Božstva.

44. Hovorím k vám z vrcholu Novej hory. Tam na vás čakám a veru, hovorím vám: V deň vášho príchodu bude v tomto kráľovstve slávnosť.

45. Prichádzate tam cestou bolesti a tým očisťujete svoje previnenia – cestou, ktorú som nenakreslil Ja, ale ktorú vytvoril človek. Týmto chodníkom ste nechali prejsť aj

Mňa. Odvtedy je však cesta obety a bolesti oslávená mojou krvou. (180, 64-65)

46. Človek nakoniec pochopí, že ani jeho kráľovstvo nie je z tohto sveta, že jeho telo alebo jeho ľudský obal je len nástrojom, prostredníctvom ktorého zmyslov jeho duch vníma tento svet skúšok a nápravy. Nakoniec zistí, že tento život je len veľkolepou lekciou, ktorá je ilustrovaná nádhernými postavami a obrazmi, aby žiaci, teda všetci ľudia, mohli lepšie pochopiť lekcie, ktoré im dáva život, prostredníctvom ktorých, ak ich dokážu správne zhodnotiť, dosiahnu rozvoj svojej duše a pochopia zmysel boja, ktorý ich posilňuje – bolesť, ktorá ich brúsi, utrpenie, ktoré zušľachťuje, vedomosti, ktoré osvecujú, a lásku, ktorá povznáša.

47. Keby toto bytie bolo jediné – veru, hovorím vám, už dávno by som z neho odstránil bolesť, lebo by bolo nespravodlivé, keby ste prišli na tento svet len preto, aby ste vypili kalich utrpenia. Avšak tí, ktorí dnes trpia a plačú, robia tak preto, lebo si predtým rozkošne užívali. Ale táto bolesť ich očistí a urobí ich hodnými vzostúpiť a v Pánových príbytkoch sa tešiť v čistejšej podobe. (194, 34-35)

48. Skúška, ktorú prináša ľudský život, je taká ťažká, že je potrebné ju osladzovať všetkými tými duševnými a telesnými radosťami, ktoré človeku uľahčujú a spríjemňujú bremeno jeho kríža.

49. Žehnám všetkým tým, ktorí v teple svojho domova nachádzajú najväčšie radosti svojho bytia a ktorí sa snažia z lásky rodičov k deťom, lásky detí k rodičom a lásky súrodencov medzi sebou urobiť službu Bohu. Lebo tá jednota, tá harmónia a ten mier sa podobajú harmónii, ktorá existuje medzi Všeobecným Otcom a jeho duchovnou rodinou.

50. V týchto domovoch žiari svetlo duše, prebýva tam mier môjho kráľovstva, a keď prídu utrpenia, sú ľahšie znášateľné a chvíle skúšok sú menej trpké.

51. Ešte záslužnejšie konajú tí, ktorí v tom hľadajú uspokojenie, aby ho poskytli druhým, a ktorí sa tešia zo zdravej radosti svojich blížnych. Títo sú apoštolmi radosti a plnia veľkú misiu.

52. Veru, hovorím vám, keby ste vedeli hľadať chvíle uspokojenia a radosti, ako aj zachovávať hodiny vnútorného pokoja, mali by ste ich mať každý deň svojho pozemského bytia. Ale na to musíte najprv pozdvihnúť svoju dušu , nechať svoje city a spôsob uvažovania o živote stať sa veľkodušnejšími.

53. Toto posolstvo, ktoré vám posielam prostredníctvom svojho slova, je naplnené svetlom, ktoré osvetlí vašu cestu a poskytne vašej bytosti vzostupný vývoj, ktorý vás naučí žiť v mieri a zdravo si užívať všetko, čím som požehnal vašu existenciu.

54. Toto ľudstvo musí ešte veľmi bojovať, aby prekonalo tiene bolesti

a svoju náklonnosť k falošným radostiam a klamlivým uspokojeniam. Bude musieť bojovať proti svojmu náboženskému fanatizmu, ktorý mu bráni spoznať pravdu; bude musieť bojovať proti fatalizmu, ktorý ju vedie k presvedčeniu, že všetko smeruje k definitívnemu zničeniu, z ktorého sa nikto nemôže zachrániť, a bude musieť bojovať proti svojmu materializmu, ktorý ju vedie k hľadaniu len pominuteľných potešení – zmyslových radostí, ktoré vrhajú dušu do priepasti nečestností, bolesti, zúfalstva a tmy.

55. Dávam vám svoje svetlo, aby ste opustili tiene a na tejto planéte, ktorú ste premenili na údolie sĺz, konečne objavili skutočné radosti duše a srdca, vedľa ktorých sú všetky ostatné radosti malé a bezvýznamné. (303, 28-33)

X Materializmus a spiritualizmus

Kapitola 46 – Zblúdený, materialistický človek

Duševná lenivosť, nevedomosť a pýcha človeka

1. Konečným cieľom stvorenia tohto sveta je človek; pre jeho potešenie som pridal ostatné bytosti a prírodné sily, aby ich mohol využívať na svoje udržanie a osvieženie.

2. Keby ma miloval a poznal od najskorších čias, od svojho duchovného detstva, patril by dnes do sveta veľkých duchov, v ktorom by neexistovala ani nevedomosť, ani rozdiely, kde by ste boli všetci rovnakí vo vedomostiach a v zušľachtení svojich citov.

3. Ale ako pomaly sa človek vyvíja! Koľko období uplynulo, odkedy žije na Zemi, a stále sa mu nepodarilo pochopiť svoj duchovný úlohu a svoje skutočné poslanie. Nedokázal v sebe objaviť svoju duchovnú dušu, ktorá neumiera, lebo má večný život; nepochopil, ako s ňou žiť v harmónii, ani neuznal jej práva, a táto, zbavená svojej slobody, nerozvinula svoje dary a zastavila sa v rozvoji. (15, 24)

4. Človek – keď sa odvrátil od plnenia môjho zákona – vytvoril rôzne myšlienky, teórie, náboženstvá a doktríny, ktoré rozdeľujú a mätú ľudstvo a viažu dušu k hmote a bránia jej vo voľnom vzostupe. Avšak svetlo môjho Svätého Ducha osvecuje všetkých ľudí a ukazuje im cestu skutočného života, na ktorej je len jeden vodca, ktorým je svedomie. (46, 44)

5. Materialista miluje iba ľudský život. Keďže si však uvedomuje, že všetko v ňom je pominuteľné, snaží sa žiť intenzívne.

6. Keď sa potom jeho plány alebo želania nestanú skutočnosťou alebo ho nejakým spôsobom postihne bolesť, zúfa si a rúha sa; vyzýva osud a obviňuje ho z toho, že nedostáva

požehnania, na ktoré si myslí, že má nárok.

7. Sú to slabé duše v neústupných telách, sú to morálne nezrelé bytosti, ktoré sú mnohými spôsobmi skúšané, aby pochopili nesprávne hodnotenie, ktoré vo svojej materializácii pripisujú skutkom malej zásluhy.

8. Ako radi by materializovaní zmenili svoj osud! Ako veľmi túžia po tom, aby všetko prebiehalo podľa ich predstáv a vôle. (258, 48-50)

9. Teraz môžete pochopiť, že keď som sa ľuďom vždy zjavoval v múdrosti, stalo sa tak preto, aby som oslobodil duše uväznené v obmedzených rozumových schopnostiach.

10. Aj v tejto dobe stále existujú ľudia s obmedzeným rozumom bez inšpirácie. Kým by ľudia už mali mať jasný a svojím vývojom otvorený rozum, mnohí stále myslia a žijú ako v primitívnych epochách.

11. Iní dosiahli veľký pokrok vo vede a uzatvárajú sa do svojej márnivosti a egoizmu v presvedčení, že dosiahli vrchol poznania. Zostali však stáť na ceste k svojmu duchovnému pokroku. (180, 32-33)

12. Keby človek žil vedome s ohľadom na vyšší život, ktorý existuje a vibruje nad ním, a keby vedel pýtať sa svojho ducha – koľko nepríjemností by si ušetril, pred koľkými priepasťami by sa zachránil. Ale celý život sa pýta na radu tých, ktorí nemajú riešenie pre jeho pochybnosti a neistoty: vedcov, ktorí prenikli do hmotnej prírody, ktorí však nepoznajú duchovný život, pretože duša v nich upadla do letargie.

13. Duša človeka sa musí prebudiť, aby našla samú seba, aby objavila všetky schopnosti, ktoré jej boli zverené, aby ju podporili v jej boji.

14. Dnes je človek ako malý suchý lístok, ktorý spadol zo stromu života a je hračkou vetrov, podlieha tisícom zvratov, je slabý voči prírodným silám, krehký a úbohý tvárou v tvár smrti, hoci by mal byť pánom zeme ako knieža, ktoré som poslal, aby sa na svete zdokonalilo. (278, 4-6)

15. Nastal čas súdu, v ktorom sa jedných spýtam: Prečo ste ma popierali? A druhých: Prečo ste ma prenasledovali? Má právo popierať existenciu môjho kráľovstva ten, kto nebol schopný preniknúť do seba samého? Ak nepoznáte moju pravdu, ak ju neviete nájsť, neznamená to, že neexistuje. Ak si myslíte, že existuje len to, čo dokážete pochopiť, potom vám hovorím, že veľa vecí ešte nepoznáte a vaša pýcha je veľmi veľká.

16. Veru, hovorím vám, kto popiera Boha a jeho kráľovstvo, poprel sám seba. Kto chce čerpať silu zo seba samého, považuje sa za nezávislého a živí v sebe pýchu, že môže byť veľký bez toho, aby potreboval Boha, ten sa týmto spôsobom vo svete veľmi ďaleko nedostane, čoskoro zblúdi a jeho utrpenia budú veľmi bolestivé.

17. Kde sú skutočne múdri?
18. Poznanie znamená cítiť moju prítomnosť. Poznanie znamená nechať sa viesť mojim svetlom a konať podľa mojej vôle. Poznanie je pochopiť zákon, poznanie je milovať. (282,19-22)
19. Dnes je vaša duchovná nevedomosť taká veľká, že keď myslíte na tých, ktorí odišli do záhrobia, hovoríte: „Chudák, zomrel a musel všetko zanechať a navždy odišiel.“
20. Keby ste vedeli, s akým súcitom sa na vás pozerajú tie bytosti z duchovného sveta, keď vás počujú takto hovoriť. Súcit je to, čo k vám cítia vzhľadom na vašu nevedomosť! Lebo keby ste ich mohli vidieť, hoci len na okamih, boli by ste bez slov a ohromení tvárou v tvár pravde! (272, 46-47)
21. Pripisovali ste hmotným hodnotám väčší význam, než majú, o duchovnom naopak nechcete nič vedieť, a vaša láska k svetu narástla natoľko, že sa dokonca čo najviac snažíte poprieť všetko, čo sa týka duchovna, lebo si myslíte, že toto poznanie je v rozpore s vaším pokrokom na Zemi.
22. Hovorím vám, že poznanie duchovna neovplyvňuje pokrok ľudí, ani pokiaľ ide o morálku, ani pokiaľ ide o vedu. Naopak, toto svetlo odhaľuje ľuďom nekonečné bohatstvo poznatkov, ktoré sú v súčasnosti pre ich vedu ešte neznáme.
23. Pokiaľ sa človek odmieta vyškriabať po rebríku duchovného zdokonaľovania, nebude sa môcť priblížiť k pravej sláve, ktorá mu tu, v lone svojho Otca, prinesie najvyššie šťastie – byť Božím dieťaťom – dôstojným dieťaťom môjho Ducha, vďaka svojej láske, svojmu povzneseniu a svojmu poznaniu. (331, 27–29)

Nedostatočná ochota k odriekaniu, úsiliu a zodpovednosti

24. Keby ľudstvo tak tvrdohlavo neliplo na svojej nevedomosti, jeho existencia na zemi by bola iná. Avšak ľudia sa vzpierajú mojim prikázaniam, preklínajú svoje poslanie a namiesto toho, aby so mnou spolupracovali na mojom diele, hľadajú spôsob, ako obísť moje zákony, aby presadili svoju vôľu.
25. Aj vám hovorím: keby ľudia pozorne sledovali každý svoj čin, všimli by si, ako sa na každom kroku vzpierajú proti Mne.
26. Keď na ľudí hojne vylejem svoje požehnania, stávajú sa sebeckými; keď im dovolím tešiť sa z radosti života, stávajú sa rozmařilými; keď skúšam ich silu, aby som posilnil ich duše, vzbúria sa; keď dovolím, aby sa kalich utrpenia dotkol ich pier, aby ich očistil, preklínajú život a cítia, ako ich viera mizne; keď na ich plecia kladiem bremeno veľkej rodiny, zúfajú, a keď z tejto zeme odnímam niektorého z ich blízkych, obviňujú ma z nespravodlivosti.
27. Nikdy nie ste spokojní, nikdy nepočujem, že by ste vo svojich

skúškach velebili moje meno, ani nezažívam, že by ste sa pokúšali spolupracovať na mojom stvoriteľskom diele. (117, 55-57)

28. Vložil som do človeka veľkosť, ale nie tú, o ktorú sa usiluje na zemi. Veľkosť, o ktorej hovorím, je obetavosť, láska, pokora, milosrdenstvo. Človek neustále uteká pred týmito cnosťami, čím sa odvráti od svojej skutočnej veľkosti a dôstojnosti, ktorú mu Otec udelil ako svojmu dieťaťu.

29. Vy utekáte pred pokorou, lebo veríte, že znamená biedu. Utiekate pred skúškami, lebo vás desí utrpenie, bez toho, aby ste pochopili, že oslobodia vašu dušu. Utiekate aj pred duchovnom, lebo si myslíte, že je to strata času, keď sa ponoríte do tohto poznania, pričom nechápete, že pohŕdate vyšším svetlom ako akákoľvek ľudská veda.

30. Preto som vám povedal, že je mnoho takých, ktorí ma nemilujú napriek svojim uisteniam, že ma milujú, a hoci tvrdia, že veria v m , nemajú vieru. Zašli tak ďaleko, že mi povedali, že sú pripravení nasledovať ma, ale chcú ma nasledovať bez kríža. Ja som im však povedal, že každý, kto ma chce nasledovať, má vziať na seba svoj kríž a nasledovať ma. Každý, kto s láskou prijme svoj kríž, dosiahne vrchol hory, kde vydýchne svoj posledný dych na tejto zemi, aby vstal k večnému životu. (80, 37-39)

31. Namiesto toho, aby odstránili biedu, ktorá ich všade obklopuje, sú ľudia dnes odhodlaní získať z nej pre seba čo najväčší prospech.

32. Prečo sa ľudia nevyvinuli v túžbe po ideáli, ktorý by im priniesol čistejšie city a úsilie, hodnejšie ducha? Pretože nechceli hľadieť ďalej, než je viditeľné ich smrteľným zrakom, to znamená ďalej než na svoje núdze, svoje pozemské radosti a svoju materialistickú vedu.

33. Čas, ktorý im bol na svete určený, využili a strávili tak, aby mali čo najviac bohatstva a potešení – v presvedčení, že keď sa skončí život tela, pre nich je všetko skončené.

34. Namiesto toho, aby sa vyvíjal nahor a považoval sa za dieťa Božie, človek vo svojej nevedomej pýche klesá na úroveň nižšie stojacej bytosti, a keď k nemu jeho duch hovorí o Božstve a duchovnom živote, zmocňuje sa ho strach z Božej spravodlivosti a on uprednostňuje umlčať tento vnútorný hlas a „nemrhať“ žiadnou myšlienkou na tie varovania.

35. Nepremýšľal ani o svojej vlastnej existencii, ani o svojom duševnom a telesnom stave. Ako by to mohlo byť inak, než že je prachom a biedou, pokiaľ takto žije a myslí? (207, 18)

36. Moje učenie, ktoré je vo všetkých dobách výkladom zákona, prichádza k vám ako cesta k svetlu, ako bezpečná brána pre ducha. Napriek tomu si ľudia pri uplatňovaní darovanej slobody vôle a v túžbe nasledovať cestu pre svoj život vždy zvolili tú ľahšiu, cestu materializácie. Niektorí pritom

úplne prehliadli volanie svedomia, ktoré vždy smeruje k duchovnému; a iní vytvorili kultúry a obrady, aby verili, že kráčajú pevným krokom po duchovnej ceste, zatiaľ čo v skutočnosti sú rovnako sebecký ako tí, ktorí zo svojho života vylúčili moje meno a moje slovo. (213, 51)

37. Cesta je vydláždená a dvere sú otvorené pre každého, kto chce prísť ku Mne.

38. Cesta je úzka, to už dávno viete. Nikomu nie je neznáme, že môj zákon a moje poučenie sú mimoriadne čisté a neústupné, aby nikto nemal v úmysle ich meniť podľa svojho pohodlia alebo svojej vôle.

39. Široká cesta a dokorán otvorená brána sú všetko iné, len nie to, čo vedie vašu dušu k svetlu, k mieru a k nesmrteľnosti. Široká cesta je cestou bezuzdnosti, neposlušnosti, pýchy a materializmu — cestou, ktorou sa väčšina ľudí uberá v snahe uniknúť svojej duchovnej zodpovednosti a vnútornému súdu svojho svedomia.

40. Táto cesta nemôže byť nekonečná, lebo nie je ani pravdivá, ani dokonalá. Pretože táto cesta je, ako všetko ľudské, obmedzená, človek jedného dňa dospeje na jej koniec, kde sa zastaví, aby sa s hrôzou sklonil nad priepasťou, ktorú predstavuje koniec cesty. Vtedy v srdciach tých, ktorí sa už dávno vzdialili od pravej cesty, vypukne chaos.

41. V niektorých vzbudí ľútosť, vďaka čomu nájdu dosť svetla na to, aby sa zachránili, v iných nastane zdesenie z konca, ktorý budú považovať za nespravodlivý a nelogický, a ďalší budú rúhať sa Bohu a vzbúria sa. Ale veru, hovorím vám, toto bude začiatok návratu k Svetlu. (333, 64-68)

Duševná bieda človeka

42. Ja som sa nemýlil v tom, čo som stvoril; človek však zblúdil z predurčenej cesty a života; čoskoro sa však ku Mne vráti ako „stratený syn“, ktorý premrhal celé svoje dedičstvo.

43. Svojou vedou stvoril nový svet, falošné kráľovstvo. Vytvoril zákony, postavil si trón a vybavil sa žezlom a korunou. Ale aká pominuteľná a klamlivá je jeho sláva: stačí slabý závan mojej spravodlivosti a jeho základy sa otriasajú a celé jeho kráľovstvo sa rozpadá. Kráľovstvo pokoja, spravodlivosti a lásky, ktoré však nedokázal získať, je ľudskému srdcu vzdialené.

44. Potěšení a uspokojení, ktoré im prináša ľudské dielo, sú len iluzórne. V ich srdciach hlodá bolesť, nepokoj a sklamanie, ktoré sa skrývajú za maskou úsmevu.

45. To sa stalo z ľudského života, a čo sa týka života duše a zákonov, ktoré ju riadia, tie boli skreslené, lebo sa zabudlo, že existujú aj sily a prvky, ktoré oživujú dušu a s ktorými musí človek zostať v kontakte, aby odolal skúškam a pokušeniam a na svojej ceste k dokonalosti prekonal všetky prekážky a protivenstvá.

46. Svetlo, ktoré prúdi z nekonečna do každej duše, nepochádza z

kráľovského nebeského telesa; sila, ktorú duša prijíma z oného sveta, nie je výronom zeme; zdroj lásky, pravdy a zdravia, ktorý uhasí túžbu duše po poznaní, nie je voda vašich morí ani vašich prameňov; atmosféra, ktorá vás obklopuje, nie je len hmotná, je to prúd, dych a inšpirácia, ktorú ľudská duša prijíma priamo od Stvoriteľa všetkých vecí, od Toho, ktorý stvoril život a vládne mu svojimi dokonalými a nemennými zákonmi.

47. Keby človek vynaložil trochu dobrej vôle na to, aby sa vrátil na cestu pravdy, okamžite by pocítil pohladenie pokoja ako podnet. Ale vždy, keď sa duša pod vplyvom hmoty zhmotňuje, podlieha jej pazúrom a namiesto toho, aby bola pánom tohto života, kormidelníkom, ktorý riadi svoju loď, stáva sa otrokom ľudských slabostí a sklonov a stroskotáva v búrkach.

48. Už som vám povedal, že duša predchádza telu, tak ako telo predchádza odevu. Telo, ktoré vlastníte, je len dočasným odevom duše. (80, 49-53)

49. Ach, keby len všetci ľudia chceli uzrieť vychádzajúce svetlo tejto epochy – koľko nádeje by bolo v ich srdciach! Ale oni spia. Nechápu ani prijať svetlo, ktoré im každý deň posiela kráľovské teleso – to svetlo, ktoré je ako odraz svetla, ktoré vyžaruje Stvoriteľ.

50. Hladí vás a prebúdza vás k každodennému boju o bytie, bez toho, aby sa ľudia, necitliví voči krásam stvorenia, na chvíľu zastavili, aby Mi poďakovali. Sláva by mohla prejsť okolo nich, bez toho, aby si ju všimli, lebo vždy sa prebúdzajú plní starostí a zabúdajú sa modliť, aby hľadali duchovnú silu vo Mne.

51. Rovnako málo hľadajú silu pre telo v prameňoch prírody. Všetci zúfalo pobehujú sem a tam a namáhajú sa, bez toho, aby vedeli prečo, idú vpred bez jasného cieľa pred očami. Práve v tomto bezcitnom a bezmyselnom boji o prežitie zhmotnili svoje duše a nechali ich stať sa egoistickými.

52. Keď sa potom zabudne na zákony ducha, ktoré sú svetlom života, ľudia sa ničia, zabíjajú sa a vytrhávajú si chlieb, bez toho, aby počuli hlas svedomia, bez ohľadu na druhých, bez zastavenia sa, aby sa zamysleli. 53. Keby sa ich však niekto opýtal, ako hodnotia svoj súčasný život, okamžite by odpovedali, že v minulosti nikdy nesvietilo v ľudskom živote toľko svetla ako teraz a že veda im nikdy neodhalila toľko tajomstiev. Ale museli by to povedať s maskou šťastia na tvári, lebo vo svojich srdciach by skrývali všetko svoje duševné utrpenie a biedu. (104, 33-34)

54. Poslal som dušu, aby sa inkarnovala na Zemi a stala sa človekom, aby bola kniežaťom a pánom nad všetkým, čo na nej existuje, a nie aby bola otrokom a obeťou, ani trpiacim, ako ju skutočne vidím. Človek je otrokom svojich potrieb, svojich vášní, svojich nerestí a svojej nevedomosti.

55. Je obeťou utrpenia, omylov a úderov osudu, ktoré mu na jeho ceste po Zemi prináša jeho nedostatok duchovného povznesenia. Je potrebný, lebo v nevedomosti o dedičstve, ktoré mu v živote prináleží, nevie, čo má, a správa sa, akoby nemal nič.

56. Toto ľudstvo sa musí najprv prebudiť, aby začalo študovať v knihe duchovného života, a potom čoskoro, prostredníctvom odovzdávania tohto sveta myšlienok z generácie na generáciu, sa objaví to požehnané semeno, v ktorom sa naplní moje slovo.

57. Povedal som vám, že toto ľudstvo jedného dňa dosiahne duchovnosť a bude vedieť žiť v harmónii so všetkým stvoreným a duša, rozum a srdce budú kráčať v súlade. (305, 9-11)

Nesprávne pozemské správanie a jeho dôsledky

58. Keď vidím ľudí zapletených do vojen, ako sa zabíjajú kvôli vlastníctvu pokladov sveta, nemôžem sa ubrániť tomu, aby som ľudí stále porovnával s malými deťmi, ktoré sa hádajú o veci, ktoré nemajú žiadnu hodnotu. Ľudia sú stále ako deti, ktoré sa bijú kvôli troche moci alebo troche zlata. Čo znamenajú tieto majetky v porovnaní s cnosťami, ktoré v sebe spájajú iní ľudia?

59. Človek, ktorý rozdeľuje národy tým, že zasieva nenávisť do sŕdc, sa nedá porovnať s tým, kto zasvätil svoj život úlohe zasievať semeno všeobecného bratstva. Kto spôsobuje utrpenie svojim blížnym, sa nedá porovnať s tým, kto zasvätil svoj život úlohe zmierňovať utrpenie svojich blížnych.

60. Každý človek sníva o tróne na zemi, hoci ľudstvo od počiatku zažilo, akú malú hodnotu má trón vo svete.

61. Sľúbil som vám miesto v mojom kráľovstve, ale len veľmi málo z vás ho prijalo, a to preto, lebo ľudia nechcú pochopiť, že aj ten najmenší poddaný kráľa nebeských kráľovstiev je väčší ako najmocnejší monarcha na zemi.

62. Ľudia sú ešte malé deti; avšak veľké utrpenie, ktoré na nich čaká, im v tak krátkom čase prinesie toľko zážitkov, že z tohto detstva čoskoro dospejú a potom – obohatení ovocím skúseností – zvolajú: „Ježiš, náš Otec, mal pravdu, poďme k Nemu.“ (111, 3-7)

63. Ľudia túžia po nesmrteľnosti vo svete a snažia sa ju dosiahnuť prostredníctvom hmotných skutkov, lebo pozemská sláva – hoci je dočasná – bije do očí a oni zabúdajú na slávu ducha, pretože pochybujú o existencii toho života. Je to nedostatok viery a chýbajúca duchovnosť, ktoré položili závoj skepticizmu pred oči ľudí. (128, 45)

64. Vývoj človeka, jeho pokrok, veda a civilizácia nikdy nemali za cieľ vzostup duchovnej duše, ktorá je tým najvyšším a najušľachtilejším, čo v človeku existuje. Jeho úsilie, ambície, túžby a starosti mali svoj cieľ vždy v tomto svete. Tu hľadal

vedomosti, tu hromadil poklady, tu si zabezpečoval potešenia, pocty, odmeny, mocenské pozície a vyznamenania, tu chcel nájsť svoju slávu.

65. Preto vám hovorím: Kým príroda postupuje krok za krokom, bez toho, aby sa zastavila vo svojom zákone neustáleho vývoja smerom k zdokonaľovaniu, k dokonalosti, človek zaostáva, nepostupuje ďalej; a preto sú tu jeho osudové rany na zemi, preto sú tu skúšky, prekážky a rany, s ktorými sa stretáva na svojej životnej ceste. (277, 42)

66. Chcem síce, aby ste mali túžby, aby ste boli usilovní, aby ste snívali o tom, že budete veľkí, silní a múdri, ale v oblasti večných duchovných hodnôt.

67. Lebo na dosiahnutie týchto statkov sú potrebné všetky cnosti, ako sú milosrdenstvo, pokora, odpustenie, trpezlivosť, veľkorysosť, jedným slovom: láska. A všetky cnosti povznášajú, očisťujú a zdokonaľujú dušu.

68. V tomto ubohom svete, v tomto dočasnom príbytku musel byť človek – aby bol veľký, mocný, bohatý alebo učený – sebecký, falošný, pomstychtivý, krutý, ľahostajný, neľudský a pyšný, a to všetko ho muselo priviesť do najväčšieho protikladu k tomu, čo je pravda, láska, mier, skutočná múdrosť a spravodlivosť. (288, 32)

69. Keď človek duchovne objaví sám seba, cíti v sebe prítomnosť svojho Otca. Ak však nevie, kto je, ani odkiaľ pochádza, cíti Ma ako vzdialeného, cudzieho, nedosiahnuteľného, alebo zostáva necitlivý.

70. Len prebudená duša môže vstúpiť do ríše pravdy. Človek ju nedokáže spoznať len pomocou svojej vedy.

71. Vidím, že ľudia túžia po vedomostiach, sláve, sile, bohatstve a moci, a ponúkam im prostriedky, ako to všetko dosiahnuť – ale v ich skutočných, podstatných vlastnostiach, v ich duchovnej pravde, nie vo vonkajšom a úskočnom svete, nie v pominuteľnom a klamlivom.

72. Ak sa človek oddá materiálnemu a uzavrie sa do malého priestoru sveta, akým je ten váš, stane sa chudobným, obmedzuje a potláča svoju dušu, pre neho už neexistuje nič iné ako to, čo vlastní, alebo to, čo pozná. Potom je potrebné, aby všetko stratil, aby otvoril oči pre pravdu a aby, keď si uvedomí svoju chybu, opäť upriamil svoj pohľad na večnosť. (139, 40-43)

Kapitola 47 – Materializmus a spiritualizmus

Dôsledky vládnuceho materializmu

1. Veru, hovorím vám, mnohí budú utekať pred mojim učením zo strachu pred duchovným prebudením; avšak nebude to ani rozum, ani duch, čo v nich hovorí, ale nižšie vášne „tela“.

2. Ak duša žije v láske k pravde, uteká pred materializmom ako niekto, kto sa vzdiaľuje z kontaminovaného prostredia. Vznešená duša nachádza svoje šťastie v morálke – tam, kde vládne mier, kde prebýva láska. (99, 41-42)

3. Skúmajte moje slovo, kým si nebudete istí jeho čistotou a pravdou. Len tak budete môcť odvážne kráčať svojou cestou a zostať pevní voči vnikaniu materialistických predstáv, ktoré ohrozujú dušu. Lebo materializmus je smrť, je tma, je jarmo a jed pre dušu. Nikdy nevymeňte svetlo alebo slobodu svojej duše za pozemský chlieb alebo za ubohé materiálne statky!

4. Veru, hovorím vám: Kto dôveruje môjmu zákonu a vytrvá vo viere až do konca, tomu nikdy nebude chýbať materiálne živobytie a v okamihoch svojho spojenia s mojím Duchom bude prostredníctvom mojej nekonečnej milosrdnosti vždy prijímať chlieb večného života. (34, 61-62)

5. Materializmus sa stavia do cesty vývoju duše ako obrovská prekážka. Pred touto stenou sa ľudstvo zastavilo.

6. Nachádzate sa vo svete, v ktorom človek dokázal rozvinúť svoje rozumové schopnosti v oblasti vedy zameranej na hmotu. Ale jeho schopnosť posudzovať existenciu duchovna je ešte obmedzená, jeho poznanie všetkého, čo nepatrí úplne k hmote, zaostáva. (271, 37-38)

7. Skúšky, ktorými prechádza váš svet, sú znameniami konca jednej éry, sú zánikom alebo agóniou doby materializmu; lebo materializmus bol vo vašej vede, vo vašich cieľoch a vo vašich vášňach. Materializmus určoval vašu úctu ku Mne a aj všetky vaše skutky.

8. Láska k svetu, chamtivosť po pozemskom, túžby tela, potešenie zo všetkých nízkych žiadostí, sebectvo, sebaláska a pýcha boli silou, s ktorou ste vytvorili život podľa svojej inteligencie a svojej ľudskej vôle, ktorého plody som vám dal zožať, aby sa vaša skúsenosť stala dokonalou.

9. Ak však táto éra, ktorá sa teraz chýli ku koncu, zostane v dejinách ľudstva zapísaná svojím materializmom – veru, hovorím vám, nový vek sa bude vyznačovať svojou duchovnosťou. Lebo v nej svedomie a vôľa Ducha na Zemi vytvoria svet bytostí, ktoré sú veľkorysé v láske – život, v ktorom budete cítiť, ako Duch Otca vibruje v duchu detí, lebo vtedy všetky dary a schopnosti, ktoré dnes žijú skryté vo vašej podstate, budú mať ako pole pôsobnosti nekonečno. (305, 41-42)

Podstata spiritualizmu

10. Spiritualizmus nie je zmiešaním náboženstiev. Je to vo svojej jednoduchosti najčistejšie a najdokonalejšie učenie, je to Božie svetlo, ktoré v tomto „Tretom čase“ zostupuje k ľudskému duchu. (273, 50)

11. Spiritualizmus som nazval zjavením, ktoré k vám hovorí o živote ducha, ktoré vás učí nadväzovať priamy kontakt s vaším Otcom a ktoré vás povznáša nad hmotný život.
12. Veru, hovorím vám, spiritualizmus nie je nič nové, ani nepatrí len k tejto dobe, ale je to zjavenie, ktoré sa v súlade s duchovným vývojom ľudstva stále viac odhaľovalo.
13. Keďže učenie, ktoré vám dávam, je spiritualizmus, ktorý vás učí dokonalú lásku k Bohu a k vašim blížnym a pozýva vás na cestu, ktorá vedie k dokonalosti, spiritualizmus bol aj to, čo vás učil Boží zákon v „Prvom čase“ a Kristovo slovo v Druhom čase. (289, 20-22)
14. Spiritualizmus nie je náboženstvo; je to to isté učenie, aké som v osobe Ježiša šíril na svete ako orientáciu pre všetkých ľudí všetkých čias. Je to moje učenie o láske, spravodlivosti, porozumení a odpustení.
15. V tomto „Tretom čase“ som k vám hovoril len s väčšou jasnosťou na základe vášho duševného, fyzického a intelektuálneho vývoja. (359, 60-61)
16. Spiritualizmus ničí zvyky a tradície, ktoré zaviedli ľudia a ktoré brzdili dušu. Spiritualizmus je nepretržitý rozvoj a povznesenie duše, ktorá sa prostredníctvom svojich schopností a vlastností očisťuje a zdokonaľuje, až kým nedosiahne svojho Stvoriteľa. Spiritualizmus ukazuje spôsob, akým duša vyjadruje svojho Pána, cíti Ho a prijíma. Spiritualizmus oslobodzuje dušu a vedie ju k rozvoju.
17. Duchovno je univerzálna sila a univerzálne svetlo, ktoré je vo všetkom a patrí všetkým. Nikomu by sa moje učenia nemali zdať cudzie.
18. Vlastnosti Ducha sú nemenné, lebo sú to cnosti mojej božskosti, večné sily. Pochopte však, že v závislosti od toho, ako ste žili, bude čistota, ktorú môžete preukázať, väčšia alebo menšia. (214, 57-59)

Kto sa môže oprávnene nazývať spiritualistom?

19. Kto na základe svojej vytrvalosti, svojho vývoja a svojej lásky k Otcovmu učeniu dosiahol určitú duchovnosť, bude spiritualistom, aj keď to jeho pery nevyslovia.
20. Kto má vieru a vo svojom konaní preukazuje veľkorysosť, bude odrážať to, čo má v duši. (236, 27-28)
21. Spiritualista vie, že Všemohúci je vo všetkom, že svet, vesmír a nekonečno sú preniknuté mojou esenciou a mojou prítomnosťou.
22. Kto ma takto spoznáva a chápe, je živým chrámom Božím a už nebude zhmotňovať zjavenia Ducha prostredníctvom symbolov alebo obrazov. (213, 31-32)
23. Spiritualizmus je zjavenie, ktoré vám odhaľuje a učí všetko, čo vlastníte a čo nosíte v sebe. Umožňuje vám spoznať, že ste Božím dielom, že nie ste len hmota, že nad vaším „telom“ existuje niečo, čo vás povznáša nad úroveň prírody,

ktorá vás obklopuje, a nad špinu vašich vášní.

24. Keď človek dosiahne duchovnosť, každé prikázanie a každý výrok sa stane súčasťou svetla jeho duše. Aj keby si jeho pamäť nezapamätala ani jednu vetu či jediné slovo z môjho učenia, bude v sebe niesť ich podstatu, lebo ich pochopil, lebo ich cíti a dodržiava. (240, 17-18)

25. Dobrým duchovným človekom bude ten, kto sa napriek všetkej chudobe na materiálne statky cíti ako pán, bohatý a šťastný, lebo vie, že ho miluje jeho Otec, že má súrodencov, ktorých môže milovať, a že poklady sveta sú v porovnaní s bohatstvom duše druhoradé.

26. Dobrým duchovným človekom bude aj ten, kto ako vlastník materiálnych statkov vie tieto statky využívať na dobré účely a používa ich ako prostriedky, ktoré mu dal Boh, aby splnil dôležitú misiu na zemi.

27. Nie je nevyhnutne potrebné byť chudobným, opovrhovaným alebo biednym, aby ste patrili medzi tých, ktorí ma nasledujú, rovnako ako nie je potrebné patriť medzi tých, ktorí trpia, aby som vás miloval. V pravde vám hovorím, že podľa mojej vôle máte byť vždy silní, zdraví a vlastníci všetkého, čo som pre vás stvoril.

28. Kedy pochopíte, že ste vlastníci svojho dedičstva, že máte oceniť každú milosť a dať všetkému správne miesto v živote? (87, 28-30)

Spiritualizmus v náboženstvách a konfesiach

29. Dnes prežívajú ľudia éru zmätku, lebo nepochopili, že celý ich život a všetky ich úsilie majú viesť k rozvoju ich ducha, ktorého cieľom má byť dialóg ich ducha s Duchom Stvoriteľa.

30. Kultom, ku ktorému sa dnes hlási väčšina ľudí, je materializmus.

31. Pokiaľ budú náboženské doktríny a náboženstvá trvať na svojich odlišnostiach, svet bude naďalej živiť svoju nenávisť a nebude schopný urobiť rozhodujúci krok smerom k skutočnému uctievaniu Boha.

32. Kedy sa však ľudia porozumejú a zjednotia a urobia tak prvý krok k vzájomnej láske, ak stále existujú ľudia, ktorí v domnení, že vlastnia kľúč alebo tajomstvo spásy duší a kľúče k večnému životu, neuznávajú všetkých tých, ktorí kráčajú inými cestami, pretože podľa ich názoru nie sú hodní prísť k Bohu?

33. Uvedomte si teda skutočný cieľ spiritualizmu, ktorého učenie stojí nad každým vyznaním, každou ľudskou ideológiou a každou sektou. (297, 38-41)

34. Spiritualizmus nie je nové učenie, ktoré chce dohnať vývoj náboženských učení minulých čias — nie, je to to isté zjavenie ako v prvom a druhom „čase“. Je to základ všetkých náboženstiev, na ktorý chcem v týchto časoch oddelenia pripomenúť ľudstvu, aby nezabudlo na svoje počiatky.

35. Činy človeka, jeho zvyky a spôsob, akým pôsobí na zmysly, aby sa vo svojich rôznych náboženstvách pochválil a bol na ne hrdý, sú v rozpore s tým, čo chce moje dielo svetu ukázať. (363, 9)

36. V tejto dobe vám dávam nové učenia, nad ktorými máte premýšľať – učenia lásky, ktoré vás vykúpia a povznesú, pravdy, ktoré, hoci sú trpké, majú byť svetlom na vašej ceste.

37. Spiritualizmus v tejto dobe bude, rovnako ako kresťanstvo v minulosti, bojovaný a prenasledovaný hnevom, krutosťou a zúrivosťou ; no uprostred tohto boja sa duchovno prejaví, bude konať zázraky a dobývať srdcia.

38. Materializmus, sebectvo, pýcha a láska k svetu budú silami, ktoré povstanú proti tomuto zjaveniu, ktoré nie je nové ani sa nelíši od toho, ktoré som vám priniesol v minulých časoch. Učenie, ktoré som vám teraz zjavil a ktorému dáte meno spiritualizmus, je jadrom zákona a učenia, ktoré vám bolo zjavované v „Prvom“ a „Druhom čase“.

39. Keď ľudstvo pochopí pravdu tohto učenia, jeho spravodlivosť a nekonečné poznatky, ktoré z neho vyplývajú, vyženie zo svojho srdca každý strach, každú predpojatosť a urobí z neho vodítko svojho života. (24, 48-51)

40. Veru, hovorím vám, vo všetkých častiach sveta sú roztrúsení spiritualisti – zrelí ľudia, ktorí prinesú mier ľudstvu.

41. Ale hovorím vám, že zjednotenie spiritualistov z celého sveta sa neuskutoční prostredníctvom organizácie novej cirkvi, lebo ich sila nebude materiálna. Ich jednota bude spočívať v myšlienkach, ideách a v ich pôsobení, a týmto spôsobom bude ich sila neporaziteľná, lebo ju čerpajú z Večného prameňa, ktorý je v mojom Duchu.

42. Všetkým im vlievam svoju pravdu a navštevujem ich, aby z ich sŕdc a rozumu zmizli všetky nečistoty, lebo tie sa nesmú zmiešať s mojím svetlom.

43. Všetci máte povinnosť postarať sa o to, aby sa spiritualistické učenie vysvetľovalo prostredníctvom vašich duchovných schopností a bolo jasne rozpoznateľné, a aby nebolo znečistené ľudskými filozofiami. (299, 30–32)

44. Veru, hovorím vám, história spiritualizmu bude v dejinách ľudstva zapísaná žiarivými písmenami.

45. Nezískal si Izrael nesmrteľnosť oslobodením sa od egyptského jarma? Nezískali si kresťania nesmrteľnosť na svojom víťaznom ťažení prostredníctvom lásky? Rovnako si aj spiritualisti získajú nesmrteľnosť vo svojom boji za slobodu ducha. (8, 64-65)

Kapitola 48 – Duchovné dary a duchovné prebudenie

Duchovné schopnosti človeka

1. Kedykoľvek sa toto pochybujúce, neveriace a materialistické ľudstvo stretne s božským zjavením alebo s tým, čo nazýva zázrakom, hneď hľadá dôvody alebo dôkazy, aby dokázalo, že neexistuje žiadne nadprirodzené dielo a že sa žiadny taký zázrak nestal.

2. Keď sa objaví človek, ktorý preukazuje duchovnú schopnosť, ktorá je nezvyčajná, stretáva sa s posmechom, pochybnosťami alebo ľahostajnosťou, aby sa jeho hlas umlčal. A keď príroda ako nástroj mojej božskosti adresuje ľuďom svoj hlas spravodlivosti a svoje varovné výkriky, pripisujú to všetko náhode. Ale ľudstvo nikdy nebolo tak necitlivé, hluché a slepé voči všetkému božskému, duchovnému a večnému ako v týchto časoch.

3. Milióny ľudí sa nazývajú kresťanmi, ale väčšina z nich nepozná Kristovo učenie. Hoci tvrdia, že milujú všetky skutky, ktoré som vykonal ako človek, svojím spôsobom viery, myslenia a pohľadu na veci dokazujú, že nepoznajú podstatu môjho učenia.

4. Učil som vás o živote duše, odhalil som vám schopnosti, ktoré sú v nej; preto som prišiel na svet.

5. Uzdravoval som chorých bez akýchkoľvek liekov, rozprával som sa s duchmi, oslobodzoval som posadnutých od cudzích a nadprirodzených vplyvov, rozprával som sa s prírodou, premenil som sa ako človek na duchovnú bytosť a ako duchovná bytosť zase na človeka, a každý z týchto skutkov mal vždy za cieľ ukázať vám cestu k rozvoju duše. (114, 1-4)

6. Máte v sebe skutočné poklady, schopnosti a nadanie, o ktorých ani netušíte, a v dôsledku svojej nevedomosti roníte slzy ako potrební. Čo viete o moci modlitby a sile myšlienok? Čo viete o hlbokom zmysle dialógu medzi duchmi? Nič, vy materialistické a pozemsky zmýšľajúce ľudstvo! (292, 14)

7. Od sveta očakávam duchovné prebudenie. Pre Mňa nemajú žiadny význam názvy, ktorými sa odlišuje každá cirkev alebo sekta, ani väčšia či menšia okázalosť ich obradov a vonkajších foriem uctievania. To oslovuje len ľudské zmysly, ale nie môjho Ducha.

8. Očakávam od ľudí duchovné prebudenie, lebo znamená povznesenie života, ideál zdokonaľovania, lásku k dobru, obrátenie sa k pravde, prejavovanie lásky, harmóniu so sebou samým, čo je harmónia s ostatnými a teda s Bohom. (326, 21-22)

9. Duchovnosť neznamená pobožnosť, ani nepredpokladá vykonávanie akéhokoľvek obradu a nie je ani vonkajšou formou uctievania. Duchovnosť znamená rozvinutie všetkých schopností človeka — tak tých, ktoré patria k jeho ľudskej časti, ako aj tých, ktoré ležia za hranicami telesných zmyslov a sú silami, vlastnosťami, schopnosťami a zmyslami duše.

10. Duchovnosť je správne a dobré využívanie všetkých darov, ktoré

človek má. Duchovnosť je harmónia so všetkým, čo vás obklopuje. (326, 63-66)

11. Vtedy som vás učil najväčšej cnosti, ktorou je milosrdenstvo; inšpiroval som vaše srdce a urobil som vaše city citlivými. Teraz vám zjavujem dary, ktorými je vaša duchovná duša obdarená, aby ste ich rozvinuli a používali na konanie dobra medzi svojimi blížnymi.

12. Poznanie duchovného života vám umožní vykonávať podobné skutky, aké vykonával váš Majster. Spomeňte si, že som vám povedal, že ak rozviniete svoje schopnosti, budete konať skutočné zázraky. (85, 20-21)

13. Všetci vlastníte dary Ducha, ktoré sa v tomto „Tretom čase" začínajú rozvíjať vďaka vývoju, ktorého duše dosiahli. Intuícia, duchovný zrak, zjavenie, proroctvo, inšpirácia sa jasne prejavujú medzi ľuďmi a toto je ohlásenie novej doby, je to svetlo Knihy siedmich pečatí, ktorá sa v tejto dobe otvorila na svojej šiestej kapitole.

14. Ale vy, ktorí viete, na čo slúžia tieto prejavy, a chápete dobu, v ktorej žijete – nasmerujte svoje duchovné dary na cestu lásky. Buďte vždy pripravení ponúknuť svoju láskyplnú pomoc a budete v súlade s mojím zákonom a budete slúžiť svojim blížnym ako príklad. Vtedy budete mojimi učeníkmi a ako takí budete uznaní. (95, 18)

15. Keď sa ľudia raz budú milovať a budú vedieť odpúšťať, keď v srdciach bude existovať pokora a dosiahnu, že duch zvíťazí nad telom, ani „telo", ani svet, ani vášne už nebudú tvoriť ten hustý závoj, ktorý vám bráni vidieť cestu za vami alebo pred vami. Naopak: „Telo", ktoré sa duchovne premenilo dodržiavaním môjho učenia, bude ako poslušný sluha pokynov svedomia, na rozdiel od toho, čím je dnes: prekážkou, pascou, závojom pred očami ducha. (122, 32)

16. Intuícia, ktorá je duchovným videním, schopnosťou tušiť a proroctvom, osvecuje rozum a rozbúša srdce pre posolstvá a hlasy, ktoré prijíma z nekonečna. (136, 46)

17. Prostredníctvom daru intuície, ktorý som udelil všetkým ľuďom, môžete objaviť mnohé veci, ktoré sú skryté v tajomstve sŕdc – mnohé tragédie, ktoré sa týkajú nielen pozemského života vašich blížnych, ale aj ich duše.

18. Ako je možné preniknúť do intimity týchto sŕdc bez toho, aby ste ich zranili a bez toho, aby ste znesvätili ich tajomstvá? Ako objaviť tie skryté utrpenia, ktoré zatieňujú život vašich blížnych? Už som vám to povedal : Intuícia, tá schopnosť, ktorá je súčasťou duchovného daru videnia a ktorá má vo vás dosiahnuť svoj plný rozkvet prostredníctvom modlitby, vám ukáže postup, ako zmierniť bolesť každého z vašich blížnych. (312, 73-74)

19. Koľko tajomstiev ešte existuje pre človeka. Je obklopený neviditeľnými a nehmatateľnými bytosťami, ktoré by pre neho už mali byť viditeľné a hmatateľné.

20. Život plný krás a zjavení pulzuje nad existenciou ľudí, avšak títo vo svojej slepote ešte nie sú schopní ho vidieť. (164, 56-57)

21. Človek pripravený mojim učením bude schopný vykonávať nadľudské skutky. Z jeho duše a tela bude vyžarovať svetlo, moc a sila, ktoré mu umožnia realizovať to, čo samotná inteligencia nedokáže. (252, 4-5)

22. Toto je čas, keď božské svetlo v plnej miere zažiari v mojich nasledovníkoch, ktorí zjavia dary Ducha a dokážu, že nepotrebujú ani pozemské statky, ani svetské vedy, aby konali dobro a vykonávali zázraky. V mojom mene budú liečiť, uzdravovať beznádejne chorých, premieňať vodu na balzam a vzkriesovať mŕtvych z ich hrobov. Ich modlitba bude mať moc upokojiť búrky, utíšiť sily prírody a bojovať proti morom a zlým vplyvom.

23. Posadnutí budú oslobodený od svojich posadnutostí, prenasledovateľov a utláčateľov prostredníctvom slova, modlitby a moci mojich nových učeníkov. (160, 28-29)

24. Duchovnosť znamená zušľachtenie citov, čistotu v živote, vieru, lásku k blížnemu, pomoc blížnemu, pokoru pred Bohom a hlbokú úctu k prijatým darom. Ak dosiahnete niečo z týchto cností, začnete svojím duchovným pohľadom prenikať do domova lásky a dokonalosti. Rovnako, ak dosiahnete duchovnenie, môžete už na zemi povedať, že žijete v duchovnej vlasti, aj keď je to len v okamihoch vašej modlitby. Zároveň prijmete svetlo, ktoré vám odhalí udalosti, ktoré ležia v budúcnosti, lebo pre vzlietajúcu dušu už to, čo príde, nie je tajomstvom.

25. Áno, učeníci, len v ľudskom živote človek nevie, čo sa stane v budúcnosti, čo príde zajtra. Nezná svoje poslanie, nevie, ktorou cestou sa má uberať, a aký bude jeho koniec.

26. Človek by nedokázal zniesť vedomie všetkých skúšok, ktoré musí vo svojej existencii prekonať. Preto som vo svojej milosrdnej láske k nemu položil medzi jeho prítomnosť a budúcnosť závoj tajomstva a tak zabránil tomu, aby sa jeho rozum zmätol, keby vedel všetko, čo ešte musí prežiť a pretrpieť.

27. Duša naopak, bytosť obdarená silou a stvorená pre večnosť, má v sebe schopnosť poznať budúcnosť – dar rozpoznať svoje poslanie a silu pochopiť a prijať všetky skúšky, ktoré ju čakajú. Vie, že na konci cesty, ak ju prejde v poslušnosti voči zákonu, dorazí do zeme zasľúbenej, do raja duše, ktorý je stavom povznesenia, čistoty a dokonalosti, ktoré nakoniec dosiahne.

28. Nemôžete dosiahnuť takú úroveň duchovnosti ako váš Majster, aby ste vedeli, čo pre vás pripravil osud, čo vám prinesie budúcnosť; ale vďaka vášmu vnútornému povzneseniu vám dám tušiť, že sa blíži nejaká udalosť.

29. Túto schopnosť tušiť, tento duchovný pohľad do budúcnosti, toto vedomie o vašom osude dosiahnete len v takej miere, v akej sa vaša bytosť, pozostávajúca z tela a duše, postupne vyvíja na ceste duchovného zdokonaľovania, čo je viera, úprimnosť, láska k životu, láska a ochota pomáhať svojim blížnym, pokora a láska k vášmu Pánovi. (160, 6-9, 13-14)

30. Buďte bdelí, aby ste nebojovali proti tým, ktorí tak ako vy vyrážajú plniť poslanie, ktoré im zverila moja Božskosť – aby ste mohli rozoznať pravých prorokov od falošných a potvrdiť skutky jedných a zničiť skutky druhých.

31. Lebo toto je čas, keď sa všetky sily postavili do boja. Pozrite, ako dobro bojuje proti zlu, svetlo proti tme, vedomosti proti nevedomosti, mier proti vojne. (256, 66)

Predpoklady a znaky pravej duchovnosti

32. Vedzte, že v každom človeku prebýva Judáš. Áno, učeníci, lebo vo vašom prípade je telo Judášom duše; je to telo, ktoré sa bráni tomu, aby zažiarilo svetlo duchovnosti, ktoré číha na dušu, aby ju uvrhlo do materializmu, do nízkych vášní.

33. Avšak preto, že vás vaše telo privádza na okraj priepasti, nemáte ho odsudzovať. Nie, lebo ho potrebujete pre svoj pokrok a máte ho prekonať svojím duchovnením, tak ako som ja prekonal Judáša svojou láskou. (150, 67-68)

34. Než sa vydáte učiť moje životné princípy a vysvetľovať ich obsah, musíte začať tým, že budete nasledovať učenie, ktoré som vám zjavil, tým, že budete milovať svojich blížnych, viesť život zameraný na duchovno a osiati svoju cestu skutkami lásky a svetlom. Ak tak neurobíte, už teraz vám hovorím, že ste nepochopili spiritualizmus. Ten vám odhaľuje vašu skutočnú povahu, prostredníctvom neho si môžete vytvoriť jasnú predstavu o svojom Otcovi a spoznať samých seba.

35. Je pravda, že na dosiahnutie duchovnosti potrebujete určitú mieru odriekania, úsilia a obetavosti. Ale ak sa vo vás prebudila túžba po vyššej existencii, ak vo vašej podstate začína žiariť láska alebo ak sa prejavila túžba po duchovnom, bude pre vás namiesto obety alebo odriekania radosťou zbaviť sa všetkého, čo je na vás zbytočné, škodlivé alebo zlé. (269, 46-47)

36. Vždy si uvedomujte, že pred Mnou ste všetci rovnakí, že ste všetci mali rovnaký pôvod a všetci máte rovnaký cieľ, aj keď sa navonok každý osud javí inak.

37. Nikdy nezabúdajte, že všetci musíte dospieť ku Mne, čo znamená, že všetci – hoci rôznymi spôsobmi – musíte vykonať potrebné zásluhy, aby ste dosiahli najvyššiu duchovnú úroveň. Preto nikdy nepovažujte nikoho za menejcenného.

38. V spiritualistovi sa nesmie nikdy zakoreniť márnosť. Naopak, jeho sprievodcom má byť vždy skutočná skromnosť, potom jeho činy namiesto toho, aby oslepovali falošným svetlom, nájdu odozvu v srdciach jeho blížnych. (322, 32-34)

39. Dobrí rozsievači spiritualizmu sa nikdy nebudú vyznačovať ničím vonkajším ani materiálnym. Nebudú mať ani kroje, ani insígnie, ani nejaký osobitný spôsob reči. Všetko na ich správaní bude svedčiť o jednoduchosti a pokore. Ak sa však niečím vyznačujú, bude to ich láska k blížnym a ich duchovnosť.

40. Skutoční kazatelia spiritualizmu si nezískajú pozornosť svojou výrečnosťou, ale múdrosťou a jednoduchosťou svojho slova a predovšetkým pravdivosťou svojich skutkov a dobrotou svojho života. (194, 24-25)

41. Duchovnosť je jasnosť, je jednoduchosť, je odovzdanosť láske a je bojom o dosiahnutie dokonalosti duše. (159, 64)

Blahodárny vplyv duchovnosti

42. Duchovným zdokonalením dosiahneme takú úroveň povznesenia, ktorá nám umožňuje prijímať myšlienky presahujúce to, čo dokáže tušiť náš rozum, a mať moc nad hmotou.

43. Zamyslite sa nad tým: Ak sa duchovné povznesenie duše uplatní pri štúdiu hmotného stvorenia, ktoré vám predstavuje príroda, alebo pri akomkoľvek inom ľudskom cieli, potom si môžete predstaviť plody , ktoré by ste mohli zožať, keby vaše objavy neboli pripisované len výskumu rozumom, ale keby sa na nich podieľalo aj duchovné zjavenie, ktoré by vám dal Ten, ktorý všetko stvoril. (126, 26-27)

44. Keď ľudia dosiahnu duchovnosť, budú bytosťami, ktoré prevyšujú všetko, čo ich obklopuje. Lebo doteraz boli len slabými bytosťami, ktoré boli vydané na milosť prírodným silám, vplyvom a pôsobeniam, ktoré nemajú byť nad človekom, lebo nestojú nad ním. (280, 29)

45. Veru, hovorím vám, aj duchovnosť sa dedí, preto by ste sa mali snažiť odovzdať svojim deťom čistotu srdca a vnímavosť pre duchovno. Budú vám za to vďačné, lebo ste sa ukázali ako milosrdní tým, že ste im darovali telo, ktoré je oslobodené od vášní, s jasným rozumom, citlivým srdcom a dušou bdelou pre volanie svojho svedomia. (289, 65)

46. Jediným cieľom môjho diela je duchovné prebudenie všetkých ľudí, lebo v duchovnom prebudení sa stanú jedným a budú sa navzájom rozumieť. V duchovnom prebudení uvidia, ako miznú mená a vonkajšie formy ich náboženstiev, ktoré boli príčinou ich duchovného oddelenia, keďže každý z nich interpretoval svojho Boha iným spôsobom.

47. Akonáhle sa všetci priblížia na svojich rôznych cestách k duchovnosti, pochopia, že jediné, čo im chýbalo, bolo oslobodiť sa od svojho materializmu, aby mohli

duchovne interpretovať to, čo vždy chápali v materiálnom zmysle.
48. Duchovné prebudenie je všetko, čo v tejto dobe od ľudí žiadam, potom uvidia, že v rámci toho, čo je dovolené, sa naplnia ich najvyššie ideály a vyriešia sa ich najťažšie konflikty. (321, 22-23, 29)

XI Ľudstvo

Kapitola 49 – Náboženstvo a súdnictvo

Žiadne náboženstvo ani vyznanie nie je jediné pravé

1. Neprišiel som, aby som medzi ľuďmi vzbudil náboženský fanatizmus; moje učenie je veľmi vzdialené od toho, aby učilo nesprávne veci; chcem zlepšenie, vieru, lásku k blížnemu, duchovnosť. Fanatizmus je temná páska pred očami, je to nezdravá vášeň, je to tma. Dávajte pozor, aby toto zlé semeno nepreniklo do vašich sŕdc. Uvedomte si, že fanatizmus má niekedy podobu lásky.
2. Pochopte, že táto tma postihla ľudstvo v tomto čase. Uvedomte si, že hoci pohanské národy zmizli zo Zeme a väčšina ľudstva sa hlási k uctievaniu pravého Boha, ľudia Ma nepoznajú ani nemilujú; lebo ich vojny, ich nenávisť a ich nedostatok harmónie sú dôkazom toho, že Ma ešte nenechávajú žiť vo svojich srdciach.
3. Nad temnotou tohto náboženského fanatizmu a modlárstva sa blížia veľké búrky, ktoré očistia duchovný kult tohto ľudstva. Keď bude toto dielo dokončené, v nekonečnosti zažiari dúha pokoja. (83, 60-62)
4. Dovolil som, aby na zemi existovali náboženstvá, ktoré sú pre dušu cestami vedúcimi k Bohu. Každé náboženstvo, ktoré učí dobru a láske a oslavuje milosrdenstvo, je dobré, lebo obsahuje svetlo a pravdu. Keď v nich ľudia chradnú a to, čo bolo pôvodne dobré, menia na zlé, cesta sa stráca pod materializmom a hriechom.
5. Preto vám v tomto čase znova ukazujem svoju pravdu, ktorá je cestou, esenciou života a zákonom, aby ste tento zákon, ktorý je majákom a vodiacou hviezdou, hľadali za formami a obradmi, za všetkým ľudským. Kto ma takto hľadá, bude spiritualistom. (197, 10-11)
6. Nikto sa nestratí; jedni dorazia skôr na ceste, ktorú som vám ukázal, a druhí neskôr na cestách, ktorými idú.
7. Vo všetkých náboženstvách môže človek prijať to učenie, ktoré potrebuje, aby sa stal dobrým. Ak to však nedosiahne, obviňuje náboženstvo, ku ktorému sa hlási, a zostáva tým, kým vždy bol.
8. Všetky náboženstvá sú cestami; niektoré sú dokonalejšie ako iné, ale všetky smerujú k dobru a usilujú sa

dostať k Otcovi. Ak vás niečo na náboženstve, ktoré poznáte, neuspokojuje, nestrácajte vieru vo Mňa. Kráčajte cestou lásky k blížnemu a nájdete spásu, lebo moja cesta je osvetlená silou lásky. (114, 43)

9. Náboženstvá sú malé bočné cesty, ktoré vedú duše k pravej ceste, po ktorej môžu krok za krokom stúpať, až kým neprídu ku Mne. Pokiaľ sa ľudia na Zemi hlásia k rôznym náboženstvám, sú rozdelení. Ale keď sa raz vydajú na cestu lásky a pravdy, budú zjednotení, stanú sa jedným s tým jediným svetlom; lebo existuje len jedna pravda. (243, 5)

10. Zjednotenie náboženstiev nastane, keď sa duch ľudí povzniesie nad materializmus, tradície, predsudky a fanatizmus . Vtedy sa ľudia duchovne zjednotia v jedinom bohoslužbe: v konaní dobra z lásky k Bohu a k blížnemu. Keď sa to stane, ľudstvo vstúpi do obdobia zdokonaľovania. (187, 43)

11. Duchovná rozdelenosť ľudí je spôsobená tým, že jedni využívali jednu vetvu (stromu božských zjavení) a druhí inú vetvu. Existuje len jeden strom, jeho konárov je však mnoho. Ale ľudia nechceli chápať moje učenie týmto spôsobom a spory ich rozdeľujú a prehlbujú ich názorové rozdiely. Každý verí, že vlastní pravdu, každý sa cíti v práve. Ale hovorím vám: Pokiaľ budete ochutnávať len ovocie jedinej vetvy a odmietate ostatné, nedospejete k poznaniu, že všetky ovocie pochádzajú z božského stromu, ktorých súhrn predstavuje až úplnú pravdu.

12. Keď vám hovorím o týchto pravdách, nemyslite si, že Majster má na mysli vonkajšie kultové formy rôznych náboženstiev, ale základný princíp, na ktorom každé z nich spočíva.

13. Teraz sa dá pocítiť silný víchor. Jeho poryvy pri otrasoch stromu zhadzujú jeho rôznorodé plody a ochutnajú ich tí, ktorí ich predtým nepoznali.

14. Na to povedia: „Ako sme boli zblúdení a slepí, keď sme – poháňaní našim fanatizmom – odmietali všetky plody, ktoré nám ponúkali naši bratia, len preto, že nám boli neznáme!“

15. Časť môjho svetla je v každej skupine ľudí, v každej komunite. Nikto sa preto nechváli, že vlastní celú pravdu. Pochopte teda: Ak chcete ďalej preniknúť do jadra Večného, ak chcete dosiahnuť viac, než kam ste doteraz došli, musíte najprv zjednotiť poznatky jedných s poznatkami druhých a týmto spôsobom so všetkými ostatnými. Potom z tejto harmónie vyžiarí jasné a veľmi silné svetlo, ktoré ste doteraz hľadali vo svete, bez toho, aby ste ho našli.

16. „Milujte sa navzájom“, to je moja zásada, moje najvyššie prikázanie pre ľudí, bez ohľadu na vierovyznanie alebo náboženstvo.

17. Priblížte sa k sebe splnením tohto najvyššieho prikázania a nájdete ma prítomného v každom z vás. (129, 36-41)

Nepriateľstvo náboženstiev voči vývoju

18. Človeku bol dôležitejší jeho ľudský život ako duchovný, hoci si často uvedomoval, že ľudský je pominuteľný a duchovný večný. To je dôvod, prečo hoci dosiahol pokrok vo svojej civilizácii a vede, duchovne stagnoval a vo svojich náboženstvách upadol do spánku.

19. Pozrite sa na jedno náboženstvo za druhým a uvidíte, že žiadne z nich nevykazuje známky vývoja, rozvoja alebo zdokonaľovania. Každé je hlásané ako najvyššia pravda; avšak keďže tí, ktorí sa k nemu hlásia, si myslia, že v ňom nájdu a spoznajú všetko, neusilujú sa posunúť o krok ďalej.

20. Božské zjavenia, Boží zákon, moje učenie a moje posolstvá vám od začiatku objasnili, že človek je bytosť podliehajúca vývoju. Prečo potom žiadna z vašich konfesí túto pravdu nepotvrdzuje a neoveruje?

21. Hovorím vám: Len to učenie, ktoré prebúdza dušu, ktoré v nej zapáli svetlo, ktoré ju podporuje a zjavuje jej to, čo v sebe ukrýva, ktoré ju vždy znovu zdvihne, keď zakopne, a nechá ju napredovať bez zastavenia – len toto učenie je inšpirované pravdou. Ale nie je to práve to, čo vám moje učenie odjakživa zjavovalo?

22. Napriek tomu ste už dlho duchovne stagnovali, lebo ste sa viac starali o to, čo sa týka vášho života na zemi, ako o to, čo sa týka vašej duše. Aby ste však duchovno úplne nezavrhli, vytvorili ste svoje náboženstvá tak, aby vám ani v najmenšom neprekážali pri vykonávaní vašich prác a povinností na zemi.

23. Keď potom dodržiavate túto náboženskú tradíciu, myslíte si, že robíte Bohu česť, snažíte sa tým upokojiť svoje svedomie a veríte, že si tým zabezpečíte vstup do kráľovstva nebeského.

24. Aká nevedomosť, ľudstvo! Kedy sa konečne prebudíš do skutočnosti? Neuvádzate si, že keď dodržiavate svoje náboženské zvyky, nedávate Mi nič a ani vaša duša z toho nemá nič?

25. Keď opúšťate svoje kostoly a hovoríte: „Teraz som splnil svoju povinnosť voči Bohu“, podľahli ste veľkému omylu, lebo si myslíte, že ste Mi niečo dali, hoci by ste mali vedieť, že Mi nemôžete nič dať, avšak môžete odo Mňa veľa prijať a veľa si sami zabezpečiť.

26. Veríte, že splnenie zákona sa obmedzuje na navštevovanie týchto miest, a to je ďalší veľký omyl. Lebo tieto miesta by mali byť školou, kde by sa žiak mal učiť pre neskôr. Keď sa vráti do každodenného života, mal by prakticky uplatňovať naučenú lekciu, čo je skutočné splnenie zákona. (265, 22-27)

Vzťah medzi náboženstvom a vedou

27. Od počiatku vekov mali poslovia zákona a učenia Ducha za nepriateľov vedcov. Medzi nimi vypukli veľké boje a nastal čas, aby

som vám niečo povedal o týchto sporoch.

28. Stvoril som tento svet, aby slúžil inkarnovaným dušiam ako dočasný domov. Ale skôr, než ho osídlili, vybavil som ich schopnosťami ducha, rozumu a vôle.

29. Vopred som poznal osud a vývoj svojich stvorení. Do zeme, jej vnútra, povrchu a atmosféry som vložil všetky potrebné prvky na zachovanie, udržanie, rozvoj a tiež osvieženie ľudskej bytosti. Aby však človek mohol objaviť tajomstvá prírody ako zdroja života, dovolil som, aby sa prebudila jeho inteligencia. Tak boli človeku odhalené počiatky vedy, ku ktorej ste všetci spôsobilí, hoci vždy existovali ľudia s väčším nadaním, ktorých poslaním bolo vytrhnúť prírode tajomstvo jej síl a prvkov pre dobro a radosť ľudstva.

31. Poslal som tiež veľké duše na Zem, aby vám zjavili nadprirodzený život – ten, ktorý stojí nad touto prírodou, za hranicami vedy. Prostredníctvom týchto zjavení sa tušila existencia univerzálnej, silnej, tvorivej, všemocnej a všadeprítomnej bytosti, ktorá pre človeka pripravuje život po jeho smrti, večný život duše.

32. Keďže však jedni priniesli duchovné poslanie a druhí vedecké poslanie, jedni aj druhí, náboženstvá aj veda, sa vo všetkých dobách postavili proti sebe ako nepriatelia v boji.

33. Dnes vám hovorím, že hmota a duch nie sú protikladné sily; medzi nimi má vládnuť harmónia. Svetlom sú moje duchovné zjavenia a svetlom sú aj zjavenia a objavy vedy. Ak ste však počuli, že často kritizujem prácu vedcov, je to preto, že mnohí z nich zneužívali energiu, skôr neznáme prvky a sily prírody na zhubné účely ničenia, nepriateľstva, nenávisti a pomsty, pozemského panovania a bezhraničnej túžby po moci.

34. Môžem vám povedať, že mi robilo radosť zjavovať veľké tajomstvá pre dobro mojej dcéry, ľudstva, tým, ktorí vykonávali svoju misiu s láskou a dobrými úmyslami – tým, ktorí s úctou a pokorou vstúpili do mojich tajných pokladníc.

35. Veda od počiatku sveta podnecovala ľudstvo, aby sa vydalo na cestu materiálneho pokroku, na ktorej človek na každom kroku nachádzal plody vedy – jedny sladké a iné horké.

36. Teraz nastal čas, kedy musíte pochopiť, že všetko svetlo patrí môjmu Duchu, že všetko, čo je život, pochádza z mojej božskosti, lebo Ja som tajná pokladnica, prameň a pôvod celého stvorenia.

37. Tieto boje duchovna proti vede zmiznú zo života ľudí do takej miery, že duchovno sa spojí s vedou v jedinom svetle, ktoré osvetlí cestu človeka až do nekonečna. (233, 25-34)

Tvrdosť a nespravodlivosť pozemského súdnictva

38. Prichádzam, aby som zrušil vaše mylné zákony, aby vás vládli len tie,

ktoré sú formované mojimi prikázaniami a sú v súlade s mojou múdrosťou. Moje zákony sú poznačené láskou a keďže pochádzajú z mojej božskosti, sú nemenné a večné, zatiaľ čo vaše sú pominuteľné a niekedy kruté a sebecké.

39. Zákon Otca spočíva v láske, v dobrote, je ako balzam, ktorý poskytuje útechu a pozdvihuje hriešnika, aby mohol zniesť nápravu svojich previnení. Zákon lásky Otca vždy ponúka tomu, kto zhrešil, veľkorysú príležitosť na morálnu obnovu, zatiaľ čo vaše zákony naopak ponižujú a trestajú toho, kto zhrešil, a často aj nevinných a slabých.

40. Vo vašom súdnictve je tvrdosť, pomsta a nedostatok milosrdenstva. Kristov zákon je plný láskyplnej presvedčivosti, nekonečnej spravodlivosti a najvyššej priamosť. Vy sami ste svojimi sudcami, ja však som vaším neúnavným obhajcom; musíte však vedieť, že existujú dva spôsoby, ako zaplatiť za svoje krivdy: jeden láskou a druhý bolesťou.

41. Vyberte si sami, stále sa tešíte z daru slobodnej vôle. (17, 46-48)

42. Ja som Božský Sudca, ktorý nikdy nevynesie rozsudok ťažší, ako je samotný priestupok. Koľkých z tých, ktorí sa pred Mnou obviňujú, nachádzam čistých. Koľkí naopak vyhlasujú svoju čistotu, a Ja ich nachádzam skazených a vinných.

43. Ako nespravodlivé je ľudské súdnictvo! Koľko obetí zlých sudcov odpykáva cudzie previnenia! Koľko nevinných videlo, ako sa pred ich očami zatvárajú mreže väzenia, zatiaľ čo vinník sa voľne prechádza a neviditeľne so sebou ťahá svoje bremeno krádeží a zločinov. (135, 2-3)

44. Pretože ľudská spravodlivosť je nedokonalá, vaše väznice sú plné obetí a miesta popráv boli poškvrnené krvou nevinných. Ach, koľko zločincov vidím, ako si na svete užívajú slobodu a úctu, a koľkým zkaženým ste postavili pomníky, aby ste uctili ich pamiatku!

45. Keby ste mohli vidieť tieto bytosti, keď už žijú v duchovnom svete a v ich dušiach svieti svetlo! Namiesto nezmyselných a zbytočných poct by ste im posielali modlitbu, aby ste ich utešili v ich ťažkej ľútosti. (159, 44-45)

Tvrdosrdečná sebecká spravodlivosť človeka

46. Nech vás vedie láska, aby ste sa stali skutočnými posolmi Božieho Utešiteľa. Lebo vy, ktorí ste nespadli do žiadnej priepasti, ste vždy rýchlo pripravení obviňovať a súdiť. Súdite svojich blížnych bez najmenšieho súcitu, a to nie je moje učenie.

47. Keby ste predtým, než súdite, preskúmali sami seba a svoje chyby – uisťujem vás, že váš rozsudok by bol súcitnejší. Tých vo väzniciach považujete za zlých a tých v nemocniciach za nešťastníkov. Držíte sa od nich ďalej, bez toho, aby ste si uvedomili, že sú hodní vstúpiť do kráľovstva mojej lásky.

Nechcete si pripustiť, že aj oni majú právo prijímať lúče slnka, ktoré boli stvorené, aby všetkým stvoreniam bez výnimky darovali život a teplo.
48. Tí ľudia, ktorí sú uväznení na miestach pokánia, sú často zrkadlami, v ktorých sa ľudia nechcú vidieť, lebo vedia, že obraz, ktorý im toto zrkadlo odhalí, bude v mnohých prípadoch obrazom obžaloby. (149, 51-53)

Pozemská spravodlivosť ako nevyhnutné zlo

49. Spravodlivosť existujúca na zemi stále nepreukazuje spravodlivé skutky. Vidím nedostatok milosrdenstva, nepochopenie a tvrdosť sŕdc. Avšak každý ešte dostane svoj dokonalý rozsudok.
50. Dovolil som tieto skúšky a pokiaľ človek nebude plniť moje zákony, pokiaľ sa bude odvracať od dodržiavania ich prikázaní, bude na zemi niekto, kto mu zlomí srdce, kto ho zraní.
51. Keby ste plnili zákon, na svete by neboli potrební sudcovia, neexistovali by tresty, nepotrebovali by ste vlády. Každý by rozhodoval o svojich vlastných činoch a všetci by ste boli vládnutí Mnou. Všetci by ste boli inšpirovaní mojimi zákonmi a vaše konanie by bolo vždy dobročinné, malo by za cieľ duchovnosť a lásku.
52. Ale ľudstvo sa zrútilo do hlbokých priepastí: nemorálnosť, nečestnosť, hriech ovládli srdcia ľudí a toto sú dôsledky: musíte piť horké kalichy, musíte znášať poníženie od tých ľudí, ktorí, hoci sú vašimi bratmi, vykonávajú na zemi moc.
53. Buďte však pokorní, znášajte súdy s trpezlivosťou, pamätajte, že Ja som dokonalý Sudca. (341, 53)

Kapitola 50 – Vzdelanie a veda

Márnosť a pýcha z vedomostí

1. Pýtam sa ľudí tejto doby, ktorí sa považujú za najpokročilejších v celej histórii tohto sveta: Našli ste pri všetkom svojom nadaní nejaký spôsob, ako vytvoriť mier, získať moc a dosiahnuť blahobyt bez toho, aby ste zabíjali, ničili alebo zotročovali svojich blížnych? Veríte, že váš pokrok je skutočný a pravý, keď sa morálne váľate v blate a duchovne blúdiťe v tme? Nebojujem proti vede, lebo som ju sám vložil do ľudí; to, čo kritizujem, je účel, na ktorý ju niekedy používate. (37, 56)
2. Ľudstvo, dcéra svetla, otvor oči, uvedom si, že už žiješ vo veku Ducha!
3. Prečo si na Mňa zabudla a chcela si porovnávať svoju moc s Mojou? Hovorím ti, že v ten deň, keď učenec svojou vedou stvorí bytosť, ktorá bude podobná vám, a vybaví ju dušou a dá jej ducha, vložím svoje žezlo do tvojich rúk. Tvoja úroda však bude najprv iná. (125, 16-17)
4. Prečo existovali a existujú ľudia, ktorí po tom, čo spoznali ľudskú vedu prostredníctvom schopností, ktoré im udelil Stvoriteľ, túto vedu používajú na boj proti božskej vede

a na jej odmietanie? Pretože ich márnosť im nedovolí vstúpiť do pokladnice Pána s pokorou a úctou a hľadajú svoj cieľ a trón v tomto svete. (154, 27)

5. Dnes sa človek cíti veľký, vyvyšuje svoju osobnosť a hanbí sa povedať „Boh“. Dáva Mu iné mená, aby neohrozil svoju pýchu, aby nespadol z piedestálu svojho spoločenského postavenia. Preto Ma nazývajú: Kozmická inteligencia, Architekt vesmíru. Ale Ja som vás naučil hovoriť Mi „Náš Otec“, „Môj Otec“, tak ako som vás to naučil v „Druhom čase“. Prečo si ľudia myslia, že ponižujú alebo znižujú svoju osobnosť, keď Mi hovoria „Otec“? (147, 7)

6. Ako hlboko klesol človek vo svojom materializme, že nakoniec poprel Toho, ktorý všetko stvoril! Ako sa mohol ľudský rozum tak veľmi zatieniť? Ako mohla vaša veda poprieť Mňa a znesvätiť život a prírodu, ako to urobila?

7. V každom diele, ktoré vaša veda objavuje, som prítomný; v každom diele sa zjavuje môj zákon a dáva počuť môj hlas. Ako to, že títo ľudia necítia, nevidia ani nepočujú? Je snáď popieranie mojej existencie, mojej lásky a mojej spravodlivosti znakom pokroku a civilizácie? Potom nie ste o nič pokročilejší ako primitívni ľudia, ktorí vedeli v každej prírodnej sile a v každom zázraku prírody objaviť dielo božskej, vyššej, múdrej, spravodlivej a mocnej bytosti, ktorej pripisovali všetko dobré vo všetkom existujúcom a preto ju uctievali. (175, 72-73)

8. Znovu dávam ľuďom svoje slovo, aby vedeli, že nie sú opustení, aby sa prebudili prostredníctvom hlasu svojho ducha a spoznali, že dušu po tomto živote čakajú veľké božské zázraky.

9. O nich som hovoril ľuďom a to isté zažíva ten, kto vie modliť sa, aby nadviazal spojenie s duchovným, tak ako to svedčí aj ten, kto sa prostredníctvom vedy ponára do tajomstiev prírody. Na týchto dvoch cestách budú rozum aj duch objavovať čoraz viac, čím viac budú hľadať.

10. Ale kedy príde čas, keď sa človek nechá inšpirovať láskou vo svojom štúdiu a výskume? Až keď sa to stane, bude jeho dielo na svete trvalé. Pokiaľ bude pohnútkou vedy túžba po moci, pýcha, materializmus alebo nenávisť, budú ľudia neprestajne zažívať pokarhanie rozpútaných prírodných síl, ktoré trestajú ich nerozvážnosť.

11. Koľkí sa naplnili zlom, pýchou, svojím márnivým úsilím, koľkí si nasadili koruny, hoci sú úbohí a duchovne nahí. Aký veľký je kontrast medzi tým, čo považujete za svoju pravdu, a mojou pravdou! (277, 31-32, 36)

Dôsledky materialistického racionálneho myslenia

12. Ak by ľudia cítili skutočnú lásku k svojim blížnym, nemuseli by trpieť chaosom, v ktorom sa nachádzajú; všetko v nich by bolo harmónia a

mier. Ale túto božskú lásku nechápu a chcú len vedeckú pravdu, odvodenú pravdu – tú, ktorú môžu dokázať svojimi ľudskými úvahami: chcú pravdu, ktorá oslovuje mozog, nie tú, ktorá oslovuje srdce, a teraz majú výsledok svojho materializmu: sebecké, falošné a utrpením naplnené ľudstvo. (14, 42)

13. Nechváľte sa plodmi svojej vedy, lebo teraz, keď ste v nej dosiahli taký veľký pokrok, ľudstvo trpí najviac, je najviac biedy, nepokoja, chorôb a bratovražedných vojen.

14. Človek ešte neobjavil skutočnú vedu – tú, ktorú možno dosiahnuť cestou lásky.

15. Pozrite, ako vás zaslepila márnosť; každý národ chce mať najväčších učených na zemi. Veru, hovorím vám, vedci neprenikli hlboko do tajomstiev Pána. Môžem vám povedať, že poznanie, ktoré má človek o živote, je ešte povrchné. (22, 16-18)

16. Čo je to, po čom v týchto chvíľach na Zemi najviac túžite? Mier, zdravie a pravda. Veru, hovorím vám, tieto dary vám vaša veda nedá, tak ako ste ju doteraz používali.

17. Učenci sa pýtajú prírody a ona im odpovedá na každú otázku; za tými otázkami však nie vždy stoja dobré úmysly, dobré sklony alebo láska k blížnemu. Ľudia sú nezrelí a nerozumní, ktorí vytrhávajú prírode jej tajomstvá a znesväcujú jej najvnútornejšiu podstatu – ktorí ju nectia tým, že z jej zdrojov čerpajú základné látky, aby si navzájom robili dobro ako skutoční súrodenci, ale pre sebecké a niekedy zhubné ciele.

18. Celé stvorenie k nim hovorí o Mne a jeho hlas je hlasom lásky; avšak ako málo ľudí vedelo tento jazyk počuť a pochopiť!

19. Keď si uvedomíte, že stvorenie je chrám, v ktorom prebývam, nebojíte sa, že sa tam zjaví Ježiš, vezme bič a vyženie obchodníkov a všetkých, ktorí ho znesväcujú? (26, 34, 37)

20. Zjavil som človeku dar vedy, ktorá je svetlom. Človek však s ňou vytvoril temnotu a spôsobil bolesť a skazu.

21. Ľudia si myslia, že sa nachádzajú na vrchole ľudského pokroku. Na to sa ich pýtam: Máte mier na zemi? Panuje medzi ľuďmi bratstvo, morálka a cnosť v domácnostiach? Ceníte si život svojich blížnych? Beriete ohľad na slabých? — Veru, hovorím vám, keby ste mali v sebe tieto cnosti, vlastnili by ste najvyššie hodnoty ľudského života.

22. Medzi ľuďmi vládne zmätok, lebo ste tých, ktorí vás doviedli do záhuby, povýšili na piedestál. Nepýtajte sa preto, prečo som prišiel k ľuďom, a zdržte sa súdu o tom, že sa zjavujem prostredníctvom hriešnikov a nevedomých; lebo nie všetko, čo považujete za nedokonalé, je skutočne nedokonalé. (59, 52-54)

23. Učenec hľadá dôvod všetkého, čo je a čo sa deje, a dúfa, že svojou vedou dokáže, že mimo prírody

neexistuje žiadny princíp ani pravda. Ja ich však považujem za nezrelých, slabých a nevedomých. (144, 92)

24. Vedci plní pýchy považujú božské zjavenia za nehodné svojej pozornosti. Nechcú sa duchovne povzniesť k Bohu, a keď niečomu z toho, čo ich obklopuje, nerozumejú, popierajú to, aby nemuseli priznať svoju neschopnosť a nevedomosť. Mnohí z nich chcú veriť len v to, čo dokážu dokázať.

25. Akú útechu môžu títo ľudia priniesť srdciam svojich blížnych, ak nepoznajú prvotný princíp lásky, ktorý vládne stvoreniu, a navyše nerozumejú duchovnému zmyslu života? (163, 17-18)

26. Ako ďaleko sa toto ľudstvo vzdialilo od mojich pokynov! Všetko v ňom je povrchné, falošné, vonkajšie, okázalé. Preto je jeho duchovná sila mizerná a aby nahradilo svoj nedostatok sily a rozvoja vo svojej duši, vrhlo sa do náručia vedy a rozvinulo inteligenciu.

27. Takýmto spôsobom sa človek s pomocou vedy dostal do stavu, keď sa cíti silný, veľký a mocný. Ale hovorím vám, že táto sila a táto veľkosť sú bezvýznamné v porovnaní s mocou duchovnej duše, ktorú ste nenechali rásť a prejaviť sa. (275, 46-47)

28. Dnes deň čo deň jedáte horké plody stromu vedy, o ktorý sa ľudia starali tak nedokonalým spôsobom, pretože ste sa nesnažili o harmonický rozvoj všetkých svojich darov. Ako by ste teda mohli nasmerovať svoje objavy a svoje diela na správnu cestu, keď ste vychovávali len inteligenciu, ale zanedbávali dušu a srdce?

29. Sú medzi vami ľudia, ktorí sú ako divé zvieratá, ktoré dávajú voľný priechod svojim vášňam, ktorí cítia nenávisť voči svojim blížnym, ktorí sú krvilační a usilujú sa urobiť z bratských národov otrokov.

30. Ak by niekto veril, že moje učenie by mohlo spôsobiť morálny úpadok človeka — veru, hovorím vám, potom sa veľmi mýli; a aby som to dokázal pochybovačom, materialistom a pyšným tejto doby, dovolím im, aby zožali a jedli ovocie svojej vedy, až kým sa toho nenasýtia, až kým z ich duše nevyjde vyznanie, ktoré Mi povie: „Otče, odpusť nám, len Tvoja moc bude schopná zastaviť sily, ktoré sme vo svojej nerozvážnosti rozpútali.“ (282, 15-17)

31. Ľudská veda dosiahla hranicu, kam ju človek vo svojom materializme môže doviesť. Lebo veda inšpirovaná duchovným ideálom lásky, dobra a zdokonaľovania sa môže dostať oveľa ďalej, než ste ju vy doviedli.

32. Dôkazom toho, že váš vedecký pokrok nemal za hnaciu silu vzájomnú lásku, je morálny úpadok národov, je to bratovražedná vojna, je to hlad a bieda, ktoré vládnu všade, je to nevedomosť o duchovnom. (315, 53-54)

33. Čo vám mám povedať o vašich dnešných učencoch, o tých, ktorí vyzývajú prírodu a jej sily a živly, a

tým zla ujú dobro? Zažijú veľké utrpenie, lebo odtrhli a zjedli nezrelý plod zo stromu vedy – plod, ktorý mohli nechať dozrieť iba láskou. (263, 26)

34. Keďže ľudstvo nie je v súlade s Univerzálnym zákonom, ktorý vládne celému stvoreniu, nastane nekontrolovateľný stav, ktorý sa prejaví v sile prírodných síl.

35. Človek rozštiepil atómy, jeho vyvinutý mozog využíva tento objav na získanie najväčších síl a na prinášanie smrti.

36. Keby sa človek duchovne vyvíjal v rovnakej miere ako jeho veda a intelekt, využil by objav nových prírodných síl len na prospech ľudstva. Ale jeho duchovná zaostalosť je veľká; preto jeho egoistický rozum použil svoju tvorivú silu na škodu ľudstva a využil sily zničenia, čím sa odvrátil od princípov lásky a milosrdenstva Ježiša. Keď teda uvidíte, že z neba padá ohnivá povodeň, nestane sa to preto, že by sa otvorilo samo nebo alebo že by vás mučil oheň slnka – nie, je to dielo človeka, ktorý bude siať smrť a skazu. (363, 23-25)

37. Národy napredujú a ich vedecké poznatky sa stále rozširujú. Ale pýtam sa vás: Aká je to „múdrosť“, pri ktorej sa ľudia čím viac do nej vnikajú, tým viac sa vzďaľujú od duchovnej pravdy, v ktorej spočíva zdroj a pôvod života?

38. Je to ľudská veda, je to učenosť, ako ju chápe ľudstvo choré egoizmom a materializmom.

39. Potom je toto poznanie falošné a táto veda zlá, lebo ste ňou vytvorili svet bolesti. Namiesto svetla vládne tma, lebo stále viac ženieš národy do záhuby.

40. Veda je svetlo, svetlo je život, je sila, zdravie a mier. Je toto ovocie vašej vedy? Nie, ľudstvo! Preto vám hovorím: Pokiaľ nedovolíte, aby svetlo Ducha preniklo temnotou vášho rozumu, vaše diela nikdy nebudú môcť mať vysoký a duchovný pôvod, nikdy nebudú môcť byť ničím viac než len ľudskými dielami. (358, 31-34)

41. Budú povolaní aj lekári. Spýtam sa ich, čo urobili s tajomstvom zdravia, ktoré som im odhalil, a s liečivým balzamom, ktorý som im zveril. Spýtam sa ich, či naozaj cítili cudziu bolesť, či sa sklonili až k najchudobnejšiemu lôžku, aby s láskou uzdravili toho, kto trpí. Čo Mi odpovedia tí, ktorí dosiahli nádheru, blahobyt a luxus na úkor bolesti svojich blížnych – bolesti, ktorú nevedeli vždy zmierniť ? Všetci si budú klásť otázky vo svojich srdciach a budú Mi musieť odpovedať vo svetle svojho svedomia. (63, 62)

42. Koľko duchovne mŕtvych musí blúdiť po svete a čakať, kým ich telesná smrť privedie do mojej prítomnosti, aby počuli hlas Pána, ktorý ich pozdvihne k pravému životu a pohladí ich. Akú túžbu po obnove mohli na zemi živiť, keďže sa neodvolateľne a navždy považujú za stratených, hoci sa cítili schopní skutočného pokánia a nápravy svojho previnenia?

43. Okrem tých, ktorým bolo odoprené spasenie duše a ktorí prišli ku Mne bez nádeje, sa do Mojej prítomnosti dostali aj tí, ktorých vedci odsúdili na smrť z hľadiska tela. Ja, ktorý mám v rukách život, som ich vytrhol z pazúrov telesnej smrti. Ale čo robia vo svete tí, ktorým som zveril zdravie duše i tela? Neznajú snáď vysoké poslanie, ktoré im Pán zveril, aby ho naplnili? Musím ja, ktorý som ich vyslal s posolstvom zdravia a života, neustále prijímať ich obete? (54, 13-14)

Inšpirácia nových vedeckých poznatkov od Boha a duchovného sveta

44. Keby vedci, ktorí poháňajú a menia váš svet, boli inšpirovaní láskou a dobrom, už by objavili, koľko poznatkov mám pre vedu tejto doby pripravených, a nie len túto veľmi malú časť, na ktorú sú takí pyšní.

45. Šalamún bol nazývaný múdrym, lebo jeho rozsudky, rady a výroky boli poznačené múdrosťou; jeho sláva presiahla hranice jeho kráľovstva a dosiahla aj iné krajiny.

46. Avšak tento muž, hoci bol kráľom, pokorne pokľakol pred svojím Pánom a prosil o múdrosť, silu a ochranu, lebo si uvedomoval, že je len mojím služobníkom, a pred Mnou zložil svoje žezlo a korunu. Keby tak konali všetci učeníci, všetci vedci – aká veľká by bola ich múdrosť, koľko doteraz neznámych učení by im bolo ešte zjavovaných z mojej Knihy Božej múdrosti! (1, 57-59)

47. Opýtajte sa svojich učených a ak sú úprimní, povedia vám, že prosili Boha o inšpiráciu. Ja by som im však dal viac inšpirácie, keby ma o ňu prosili s väčšou láskou k svojim bratom a s menšou márnosťou voči sebe samým.

48. Veru, hovorím vám: Všetko, čo ste nazhromaždili na pravých poznatkoch, pochádza odo Mňa; všetko, čo majú na čistom a vznešenom, využijem v tejto dobe vo váš prospech, lebo na to som vám to udelil. (17, 59-60)

49. Duša človeka sa vyvinula, preto urobila pokrok aj jeho veda. Dovolil som mu spoznať a objaviť to, čo predtým nepoznal; nesmie sa však venovať len materiálnej práci. Udelil som mu toto svetlo, aby si vybudoval svoj pokoj a šťastie v duchovnom živote, ktorý ho čaká. (15, 22)

50. Ak ste časť svojich vied použili na to, aby ste ma skúmali a posudzovali – nezdá sa vám rozumnejšie, keby ste ich použili na to, aby ste skúmali sami seba, až kým nepoznáte svoju podstatu a neodstránite svoj materializmus? Myslíte si snáď, že vám váš Otec nemôže pomôcť na ceste vašich dobrých vied? Veru, hovorím vám, keby ste dokázali pocítiť podstatu božskej lásky, vedomosti by sa ľahko dostali do vášho rozumu, bez toho, aby ste museli unavovať svoj mozog a vyčerpávať sa štúdiom tých poznatkov, ktoré považujete za

hlboké a ktoré sú v skutočnosti len na dosah vašej ruky. (14, 44)

51. Za veľkými ľudskými dielami stojí vplyv a pôsobenie vysokých duchovných bytostí, ktoré neustále pôsobia na myslenie ľudí a inšpirujú alebo zjavujú nepoznané svojim inkarnovaným súrodencom.

52. Preto hovorím učencom a vedcom všetkých čias: Nemôžete sa chváliť tým, čo chápete, ani tým, čo robíte, lebo nie všetko je vaším dielom. Ako často slúžite tým duchovným bytosťam, o ktorých vám hovorím, len ako nástroj! Neboli ste často prekvapení dosahom svojich objavov? Nepriznali ste si v duchu, že ste neboli schopní pokúsiť sa o to, čo ste už dosiahli? Tu máte odpoveď. Prečo sa tým potom chválite? Uvedomte si, že vaša práca je riadená vyššími bytosťami. Nikdy sa nepokúšajte meniť ich inšpirácie, lebo sú vždy zamerané na dobro. (182, 21-22)

53. Keďže ľudstvo bolo svedkom vývoja vedy a videlo objavy, ktorým by predtým neverilo – prečo sa potom bráni uveriť vo vývoj duše? Prečo sa upína na niečo, čo ho brzdí a robí lenivým?

54. Moje učenie a moje zjavenia v tejto dobe sú v súlade s vaším vývojom. Vedec si nemá robiť ilúzie o svojej materiálnej práci a svojej vede, lebo v nej bolo vždy prítomné moje zjavenie a pomoc duchovných bytostí, ktoré vás inšpirujú z oného sveta.

55. Človek je súčasťou stvorenia, má splniť úlohu, ako ju majú všetky stvorenia Stvoriteľa; ale bola mu udelená duchovná povaha, inteligencia a vlastná vôľa, aby vlastným úsilím dosiahol rozvoj a zdokonalenie duchovnej duše, ktorá je tým najvyšším, čo vlastní. Prostredníctvom duchovnej duše môže človek pochopiť svojho Stvoriteľa, porozumieť jeho dobrotám a obdivovať jeho múdrosť.

56. Keby ste namiesto toho, aby ste sa pýšili svojimi pozemskými vedomosťami, prijali za svoje celé moje dielo, neboli by pre vás žiadne tajomstvá, spoznali by ste sa ako súrodenci a milovali by ste sa navzájom tak, ako vás milujem Ja: dobrota, milosrdenstvo a láska by boli vo vás, a preto aj jednota s Otcom. (23, 5-7)

Uznanie vedcov pôsobiacich pre dobro ľudstva

57. Ľudská veda je pozemským viditeľným vyjadrením duchovnej schopnosti, ktorú človek v tejto dobe dosiahol. Dielo človeka v tejto dobe nie je len produktom rozumu, ale aj jeho duševného vývoja. (106, 6)

58. Veda zameraná na hmotné veci vám odhalila mnoho tajomstiev. Nikdy však neočakávajte, že vám vaša veda odhalí všetko, čo potrebujete vedieť. Veda ľudí tejto doby mala tiež svojich prorokov, z ktorých sa ľudia vysmievali a považovali ich za bláznov. Ale

neskôr, keď sa to, čo hlásali, ukázalo ako pravdivé, boli ste ohromení. (97, 19)

59. Vaše oči nechceli hľadieť na to svetlo, ktoré vám priniesol každý z mojich poslov ako posolstvo lásky, či už ich nazývate prorokmi, jasnovidcami, osvietenými, lekármi, filozofmi, vedcami alebo duchovnými.

60. Títo ľudia šírili svetlo, ale vy ste nechceli spoznať ich svetlo, oni vás predchádzali, ale vy ste nechceli nasledovať ich kroky; zanechali vám ako vzor cestu obety, bolesti, milosrdenstva, ale vy ste sa báli nasledovať ich príklad, bez toho, aby ste si uvedomili, že bolesť tých, ktorí ma nasledujú, je radosťou ducha, cestou plnou kvetov a horizontom plným sľubov.

61. Ale oni neprišli, aby voňali kvetmi zeme, ani aby sa opájali pominuteľnými radosťami sveta; lebo túžba ich duše už nebola zameraná na to, čo je nečisté, ale na to, čo je vznešené.

62. Trpeli, ale nehľadali útechu, lebo vedeli, že prišli, aby sami utešovali. Od sveta neočakávali nič, lebo po boji očakávali radosť, že uvidia vzkriesenie duší k viere a k životu – všetkých tých, ktorí odpadli od pravdy.

63. Kto sú tieto bytosti, o ktorých vám hovorím? Hovorím vám, sú to všetci tí, ktorí vám priniesli posolstvá svetla, lásky, nádeje, zdravia, viery, spásy – bez ohľadu na to, aké mali mená, akým spôsobom ste ich videli zjavovať sa alebo aké tituly nosili na zemi. (263, 20-24)

64. Neodopieram vedcom svoje uznanie, lebo som im zveril úlohu, ktorú vykonávajú. Ale mnohým z nich chýbala modlitba, láska k blížnemu a povznesenie duše, aby boli skutočnými pomocníkmi ľudí. (112, 25)

65. Dnešní ľudia rozšírili svoje ríše, ovládajú a prechádzajú celú Zem. Už neexistujú žiadne neznáme kontinenty, krajiny ani moria. Vytvorili cesty na súši, na mori i vo vzduchu; no nespokojní s tým, čo majú na svojej planéte ako dedičstvo, skúmajú a preskúmavajú oblohu v túžbe po ešte väčších sférach nadvlády.

66. Žehnám túžbu po poznaní u mojich detí a ich úsilie byť múdrymi, veľkými a silnými nachádza moju neobmedzenú priazeň. Čo však moja spravodlivosť neschvaľuje, je márnosť, na ktorej sa často zakladajú ich ambiciózne ciele, alebo sebecký zámer, ktorý občas sledujú. (175, 7-8)

67. Obdaril som človeka inteligenciou, ktorá mu umožňuje skúmať zloženie prírody a jej prejavy, a dovolil som mu nazerať do časti vesmíru a vnímať prejavy duchovného života.

68. Lebo moje učenie nezastavuje duše, ani nebrzdí vývoj človeka — naopak, oslobodzuje ho a osvecuje, aby skúmal, uvažoval, bádal a usiloval sa. Avšak to, čo človek považuje za vrchol svojho

intelektuálneho bádania, je sotva začiatok! (304, 6)

Kapitola 51 – Vládcovia, zneužitie moci a vojny

Pominuteľná ilúzia pozemského moci a veľkosti

1. Som to ja, kto vám kladie do cesty skúšky, aby som zadržal vašu dušu, keď sa vzdiali od cesty môjho zákona a chce žiť len podľa svojho vlastného uváženia. Skúmajte dôvod týchto skúšok, ja vám to dovoľujem, aby ste potvrdili, že každá z nich je ako dláto, ktoré opracúva vaše srdce . To je jeden z dôvodov, prečo vás bolesť približuje ku Mne.

2. Človek však vždy hľadal rozkoše, túžil po moci a sláve, aby sa na zemi vyvyšoval a bol pánom nad svojimi vlastnými bratmi.

3. Keďže som vás všetkých stvoril s rovnakou láskou – prečo potom vždy existovali takí, ktorí predstierali, že sú niečím vyšším? Prečo existovali takí, ktorí vládli ľuďom ponižovaním a bičom? Prečo existujú tí, ktorí odmietajú pokorných a ktorých srdce zostáva nehybné, keď spôsobujú bolesť svojmu blížnemu? Pretože sú to duše, ktoré ma ešte nepoznali ako Otca, ktorý miluje všetky svoje stvorenia, a ani ako jediného Pána všetkých živých bytostí.

4. Preto existujú ľudia, ktorí sa zmocňujú moci a porušujú posvätné práva človeka. Slúžia Mi ako nástroje mojej spravodlivosti a hoci si myslia, že sú veľkými pánmi a „kráľmi“, sú len sluhami. Odpustite im! (95, 7-8)

5. Pozrite na ľudí a vládcov zeme. Ako krátka je ich sláva a ich vláda. Dnes ich ich národy vyzdvihujú a zajtra ich zosadia z trónu.

6. Nikto nech nehľadá svoj trón v tomto živote, lebo v domnení, že napreduje, spomalí svoj beh, a vaším osudom je napredovať bez zastavenia, až kým nedosiahnete brány môjho kráľovstva. (124, 31)

7. Veru, hovorím vám, s dnešnými mocnými to skončí, aby uvoľnili miesto tým, ktorí budú veľkí a silní, mocní a múdri vďaka láske a milosrdenstvu voči svojim blížnym. (128, 50)

8. Tí ľudia, ktorí v súčasnosti živia len ambiciózne úsilie o moc a pozemské slávy, vedia, že ich najsilnejším protivníkom je duchovnosť, a preto proti nej bojujú. A keďže tušia boj, ktorý sa už blíži – bitku ducha proti zlu –, boja sa, že prídu o svoj majetok, a preto sa bránia svetlu, ktoré ich neustále prekvapuje v podobe inšpirácie. (321, 12)

9. Ako potrební prichádzajú k mojim nebeským bránam tí, ktorí boli na zemi veľkí a mocní, lebo zabudli na duchovné poklady a cestu k večnému životu! Zatiaľ čo pravda môjho kráľovstva je zjavená pokorným, učeným a vzdelaným je skrytá, lebo s duchovnou múdrosťou by urobili to isté, čo urobili so zemskou vedou: v tomto svetle by

hľadali tróny pre svoju márnosť a zbrane pre svoje spory. (238, 68)

Nárokovanie si práva na násilie nad ľuďmi a národmi

10. Pozrite sa na ľudí, ktorí vedú národy, vytvárajú doktríny a vnucujú ich ľuďom. Každý hlása nadradenosť svojej doktríny, ale pýtam sa vás: Aký bol výsledok toho všetkého? Vojny so svojím následkom zbedačenia, utrpenia, zničenia a smrti. To je úroda, ktorú zástupcovia takýchto teórií zožali tu na zemi.

11. Všímajte si, že som sa nepostavil proti slobodnej vôli ľudstva, hoci vám musím povedať, že napriek tejto slobode svedomie neprestajne hovorí k srdcu toho, kto sa vzďaľuje od spravodlivosti, lásky k blížnemu a rozumu. (106, 11)

12. Keby sa Kristus v tejto dobe vrátil na zem ako človek, už by na Golgote nepovedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia“, lebo teraz prijímate v hojnosti svetlo Ducha a duše sa veľmi vyvinuli. Kto nevie, že Ja som Dávateľ života, a že preto nikto nesmie okrádať svojho blížneho o život? Ak človek nemôže dať život, nemá ani právo brať to, čo nemôže vrátiť.

13. Ľudia, myslíte si, že plníte môj zákon len preto, že hovoríte, že máte náboženstvo a dodržiavate vonkajšie bohoslužby? V zákone vám bolo povedané: „Nezabiješ“, ale porušujete toto prikázanie, lebo na oltári svojho hriechu vylievaš potoky krvi svojich blížnych. (119, 27-28)

14. Ponúkam svetu mier, ale pýcha veľkých národov s ich falošnou mocou a falošným leskom odmieta každý volanie svedomia a necháva sa unášať len svojimi ambicióznymi cieľmi a pocitmi nenávisti.

15. Človek sa ešte stále nekloní na stranu dobra, spravodlivosti a rozumu, stále sa ľudia dvíhajú a odsudzujú veci svojich blížnych; stále veria, že môžu vytvoriť spravodlivosť. Nemyslíte si, že by sa namiesto sudcov mali skôr nazývať vrahmi a katmi?

16. Muži moci zabudli, že existuje Vlastník všetkého života; napriek tomu berú život svojim blížnym, akoby im patril. Davy ľudí volajú po chlebe, spravodlivosti, domove, odeve. Spravodlivosť vytvorím Ja, nie ľudia ani ich učenia. (151, 70-72)

17. Požehnaný ľud: Tí muži, ktorí sa v národoch, v ľuďoch zeme povyšujú plní pýchy a nároku na moc, sú veľké duše, vybavené mocou a nositelia veľkých poslaní.

18. Nie sú však v službe mojej božskosti. Svoje veľké nadanie a schopnosti nepostavili do služby lásky a milosrdenstva. Vytvorili si svoj svet, svoj zákon, svoj trón, svojich vazalov, svoje panstvá a všetko, čo si môžu stanoviť za cieľ.

19. Keď však pocítia, že ich trón sa trasie pod náporom utrpenia, keď cítia, že sa blíži vpád mocného nepriateľa, keď vidia svoje poklady a svoje meno v ohrození, vyrazia so všetkou svojou silou, naplnení veľkolepou pýchou, pozemskou márnosťou, nenávisťou a

zlomyseľnosťou, a vrhajú sa proti nepriateľovi, bez ohľadu na to, či ich dielo, ich idea zanechá za sebou len stopu bolesti, skazy a zla. Majú na mysli len zničenie nepriateľa, vybudovanie ešte väčšieho trónu, aby mali čo najväčšiu vládu nad národmi, nad bohatstvami, nad každodenným chlebom a dokonca aj nad životom ľudí. (219, 25)

20. Bolo by načase, aby na Zemi už neexistovali žiadne ríše ani silné národy, ktoré utláčajú slabých, a predsa existujú ako dôkaz toho, že v človeku stále prevládajú primitívne sklony okrádať slabých zneužívaním moci a dobývať ich násilím. (271, 58)

21. Ako ďaleko sú ešte ľudia od pochopenia duchovného pokoja, ktorý má na svete vládnuť! Snažia sa ho vynútiť násilím a hrozbami a plodmi svojej vedy, ktorou sa chvália.

22. V žiadnom prípade nepodceňujem pokrok ľudí ani nie som proti nemu, lebo je aj dôkazom ich duševného vývoja. Napriek tomu vám však hovorím, že vaša pýcha na používanie násilia a pozemskú moc mi nie je príjemná. Lebo namiesto toho, aby ľuďom uľahčili kríž, týmto znevažujú najsvätejšie zásady, dopúšťajú sa násilia na životoch, ktoré im nepatria, a sejú bolesť, slzy, smútok a krv namiesto mieru, zdravia a blahobytu. Prečo teda ich skutky odhaľujú práve opak, hoci studňa, z ktorej čerpajú svoje vedomosti, je mojim vlastným stvorením, ktoré je nevyčerpateľné v láske, múdrosti, zdraví a živote?

23. Chcem rovnosť medzi mojimi deťmi, ako som to už kázal v „Druhom čase“. Ale nie len materiálnu, ako to chápu ľudia. Inšpirujem vás k rovnosti z lásky, čím vám dávam na vedomie, že ste všetci súrodenci, deti Božie. (246, 61-63)

Úvahy o druhej svetovej vojne

24. Sú to časy skúšok, bolesti a utrpenia – časy, v ktorých ľudstvo trpí následkami toľkej vzájomnej nenávisti a zlomyseľnosti.

25. Pozrite na bojiská, kde počuť len hrmot zbraní a výkriky strachu ranených, hory zmrzačených tiel, ktoré kedysi boli silnými telami mladých ľudí. Viete si predstaviť, ako naposledy objímali matku, ženu alebo syna? Kto môže odmerať bolesť týchto rozlúčok, kto sám nevypil tento kalich?

26. Tisíce a tisíce strachom naplnených rodičov, žien a detí videli, ako ich milovaní blízki odchádzajú na polia vojny, nenávisti a pomsty, prinútení chamtivosťou a pýchou niektorých ľudí bez svetla a bez lásky k svojim blížnym.

27. Tieto légie mladých a silných mužov sa nemohli vrátiť do svojich domovov, lebo zostali roztrhaní na poliach; ale hľa, zem, Matka Zem, milosrdnejšia ako ľudia, ktorí vládnu národom a veria, že sú pánmi života svojich blížnych, otvorila svoje lono, aby ich prijala a láskyplne zakryla. (9, 63-66)

28. Môj Duch bdie nad každou bytosťou a ja sám dbám aj na vašu poslednú myšlienku.

29. Veru, hovorím vám, že tam, uprostred vojsk bojujúcich za pozemské ideológie a mocenské nároky, som v chvíľach pokoja objavil mierumilovných a dobrosrdečných ľudí, ktorých násilím urobili vojakmi. Z ich sŕdc sa vydierajú vzdychy, keď sa moje meno dostane na ich pery, a slzy stekajú po ich lícach pri spomienke na ich blízkych, na rodičov, ženy, deti alebo súrodencov. Vtedy sa ich duša vznáša ku Mne, bez iného chrámu ako svätyne ich viery, bez iného oltára ako oltára ich lásky, ani s iným svetlom ako svetlom ich nádeje, v túžbe po odpustení za zničenie, ktoré neúmyselne spôsobili svojimi zbraňami. Hľadajú ma, aby ma všetkou silou svojej bytosti prosili, aby som im dovolil vrátiť sa do svojho domova, alebo aby som, ak musia padnúť pod úderom nepriateľa, aspoň svojím plášťom milosrdenstva zakryl tých, ktorých zanechávajú na zemi.

30. Všetkých, ktorí takto hľadajú moje odpustenie, požehnávam, lebo nemajú vinu na zabíjaní; vrahmi sú iní, ktorí, keď príde hodina ich súdu, budú sa musieť pred Mnou zodpovedať za všetko, čo urobili s ľudskými životmi.

31. Mnohí z tých, ktorí milujú mier, sa pýtajú, prečo som dopustil, aby boli zavedení dokonca na bojiská a miesta smrti. Na to vám hovorím: Ak váš ľudský rozum nedokáže pochopiť dôvod, ktorý je v najhlbšom vnútri toho všetkého, váš duch predsa vie, že to slúži ako zmierenie. (22, 52-55)

32. Tým, ktorí ma nasledujú, vkladám do srdca mier sveta, aby sa zaň zasadzovali a modlili sa zaň. Národy čoskoro vznesú svoje modlitby, aby ma prosili o mier, ktorý som im ponúkal v každom čase.

33. Predtým som dopustil, aby ľudia okúsili ovocie svojich skutkov, aby videli tečúce rieky ľudskej krvi a obrazy bolesti, hory mŕtvych tiel a mestá premenené na trosky. Chcel som, aby ľudia so skamenenými srdcami videli spustošenie domovov, zúfalstvo nevinných, matky, ktoré v šoku z bolesti bozkávajú roztrhané telá svojich detí, aby zblízka zažili všetko to zúfalstvo, strach a všetko náreky ľudí z bezprostrednej blízkosti, aby vo svojej pýche pocítili poníženie a ich svedomie im povedalo, že ich veľkosť, ich moc a ich múdrosť sú lži, že jediné skutočne veľké pochádza z Božieho Ducha.

34. Keď títo ľudia otvoria svoje oči pravde, budú zdesení – nie z hrôzostrašných obrazov, ktoré vidia ich oči, ale zo seba samých, a keďže nemôžu uniknúť pohľadu a hlasu svojho svedomia, pocítia v sebe temnotu a oheň výčitiek svedomia; lebo budú musieť skladať účty za každý život, za každú bolesť a dokonca aj za poslednú kvapku krvi, ktorá bola preliata kvôli nim. (52, 40)

35. Krok za krokom idú národy smerom k údoliu (smrti), kde sa zhromažďujú, aby boli súdené.
36. No tí muži, ktorí vedú vojnu a ktorých ruky sú poškvrnené krvou ich blížnych, sa stále odvažujú vyslovovať moje meno. Sú to snáď kvety alebo plody učenia, ktoré som vás naučil? Neučil vás Ježiš, ako odpúšťal, ako požehnal toho, kto ho zranil, a ako ešte v smrti daroval život svojim katom?
37. Ľudia pochybovali o mojom slove a zanedbali vieru; preto vložili všetku svoju dôveru do násilia. Preto som dopustil, aby sami spoznali svoju chybu tým, že budú žať ovocie svojich skutkov, lebo len tak otvoria oči, aby pochopili pravdu. (119, 31-33)

Odpor a bezzmyselnosť vojen

38. Je čas, aby zo sŕdc ľudí vyvierať láska, odpustenie a pokora ako skutočné zbrane, ktoré sa postavia proti nenávisti a pýche. Pokiaľ sa nenávisť stretáva s nenávisťou a pýcha s pýchou, národy sa budú ničiť a v srdciach nebude mier.
39. Ľudia nechceli pochopiť, že svoje šťastie a pokrok môžu nájsť len v mieri, a prenasledujú svoje ideály moci a falošnej veľkosti, pričom prelievajú krv svojich blížnych, ničia životy a ničia vieru ľudí. (39, 29-30)
40. Rok 1945 odniesol so sebou posledné tiene vojny. Srp pokosil tisíce existencií a tisíce duší sa vrátili do duchovného domova. Veda ohromila svet a svojimi zbraňami hromadného ničenia roztriasla zem. Víťazi sa pasovali za sudcov a katov porazených. Bolesť, bieda a hlad sa šírili a zanechali za sebou vdovy, siroty a chlad. Epidemie putujú z národa do národa a dokonca aj sily prírody dajú počuť svoj hlas spravodlivosti a pobúrenia nad toľkými zločinmi. Pole trosiek, smrti a spustošenia je stopou, ktorú človek, ktorý sa nazýva civilizovaným, zanechal na tvári planéty. To je úroda, ktorú mi toto ľudstvo prináša. Ale pýtam sa vás: Je táto úroda hodná toho, aby vošla do mojich sýpok? Zaslúži si ovocie vašej zloby, aby ho prijal váš Otec? Veru, hovorím vám, tento strom je všetko iné ako ten, ktorý ste mohli zasadiť, keby ste poslúchli to božské prikázanie, ktoré vám káže milovať jeden druhého. (145, 29)
41. Kedy dosiahnete pokoj duše, keď ste nedosiahli ani pokoj srdca? — Hovorím vám, pokiaľ nebude zničená posledná zbraň bratovražedná, nebude medzi ľuďmi mier. Zbrane, ktoré zabíjajú bratov, sú všetky tie, ktorými si ľudia navzájom berú život, ničia morálku, pripravujú sa o slobodu, zdravie, pokoj duše alebo ničia vieru. (119, 53)
42. Dokážem ľudstvu, že jeho problémy sa nedajú vyriešiť násilím a že pokiaľ bude používať ničivé a vražedné zbrane, nebude schopné vytvoriť medzi ľuďmi mier, akokoľvek strašné a mocné sa tieto zbrane môžu zdať. Naopak, v dôsledku toho vyvolajú len väčšiu

nenávisť a túžbu po pomste. Iba svedomie, rozum a city lásky k blížnemu budú môcť byť základmi, na ktorých bude spočívať vek mieru. Aby však toto svetlo zažiarilo vo vnútri ľudí, musia najprv vyprázdniť kalich utrpenia až do poslednej kvapky. (160, 65)

43. Keby srdce človeka nebolo tak veľmi zatvrdnuté, stačila by bolesť vojny, aby ho prinútila zamyslieť sa nad svojimi omylmi, a on by sa vrátil na cestu svetla. Ale hoci má ešte v pamäti trpkú spomienku na tie masakre ľudí, pripravuje sa na novú vojnu.

44. Ako môžete predpokladať, že Ja, Otec, Božská láska, by som bol schopný trestať vás vojnami? Naozaj veríte, že niekto, kto vás miluje s dokonalou láskou a kto si praje, aby ste sa navzájom milovali, vám môže vnuknúť zločiny, bratovraždu, zabíjanie, pomstu a ničenie? Nechápete, že to všetko je dôsledkom materializmu, ktorý si ľudia nahromadili vo svojich srdciach? (174, 50-51)

45. Od počiatku som stvoril človeka slobodným, avšak jeho sloboda bola vždy sprevádzaná svetlom svedomia. Napriek tomu nepočúval hlas svojho vnútorného sudcu a vzdialil sa od cesty zákona, až vytvoril tie vražedné, krvavé a monštruózne vojny, v ktorých sa dieťa postavilo proti otcovi, pretože sa odvrátilo od každého pocitu ľudskosti, milosrdenstva, úcty a duchovnosti.

46. Ľudia by už dávno mali zabrániť ničeniu a vojnám, aby si ušetrili bolestnú povinnosť pokánia. Vezmite na vedomie, že ak sa im nepodarí očistiť sa v dobrote, skôr ako prídu ku Mne, budem ich musieť opäť poslať do tohto údolia sĺz a krvi. Lebo kto žije v zmysle namierenom proti dokonalosti, nebude môcť prísť ku Mne. (188, 6-7)

47. Nie všetci ľudia sú na rovnakej úrovni chápania. Kým jedni na každom kroku objavujú zázraky, iní považujú všetko za nedokonalé. Kým jedni snívajú o mieri ako o vrchole duchovnosti a morálky sveta, iní hlásajú, že práve vojny poháňajú vývoj ľudstva.

48. K tomu vám hovorím: Vojny nie sú potrebné pre rozvoj sveta. Ak ich ľudia využívajú na svoje ambiciózne a egoistické ciele, je to kvôli materializácii, v ktorej sa nachádzajú tí, ktorí ich podporujú. Medzi nimi niektorí veria len v existenciu na tomto svete, pretože nepoznajú duchovný život alebo ho popierajú; u ľudí sú však považovaní za učených. Preto je potrebné, aby všetci spoznali toto zjavenie. (227, 69-70)

Kapitola 52 – Nespravodlivosť a úpadok ľudstva

Podrobenie a vykorisťovanie slabých silnými

1. Keby ľudia pochopili, že Zem bola stvorená pre všetkých, a keby vedeli spravodlivo zdieľať s svojimi blížnymi hmotné a duchovné poklady, ktorými je ich existencia posiata — veru, hovorím vám, už tu na tejto Zemi by ste začali pociťovať mier Duchovného kráľovstva. (12, 71)

2. Nemyslíte si, že rozdelenie ľudstva na národy a rasy je niečo primitívne? Nezamýšľate sa nad tým, že keby bol pokrok vo vašej civilizácii, na ktorú ste takí hrdí, skutočný, už by nevládol zákon násilia a zloby, ale že všetky činy vášho života by riadil zákon svedomia? — A ty, ľud, nevylučuj sa z tohto súdu, lebo aj medzi vami objavujem boje a rozdelenia. (24, 73)

3. Majte na pamäti príklad Izraela, o ktorom hovoria historické pramene, keď musel dlho blúdiť púšťou. Bojoval, aby unikol z egyptského zajatia a modlárstva, ale aj aby dosiahol krajinu mieru a slobody.

4. Dnes sa celé ľudstvo podobá tomuto národu v zajatí faraóna. Ľuďom sa vnucujú vyznania viery, doktríny a zákony. Väčšina národov je otrokom iných, ktorí sú silnejší. Tvrdý boj o prežitie a nútené práce pod bičom hladu a poníženia sú horkým chlebom, ktorý dnes jedáva veľká časť ľudstva.

5. To všetko stále viac spôsobuje, že v srdciach ľudí vzniká túžba po oslobodení, po mieri, po lepšom živote. (115, 41-43)

6. Tento svet, ktorý mal byť domovom jedinej rodiny, zahŕňajúcej celé ľudstvo, je jablkom sváru a príčinou bezzmyselných mocenských ambícií, zrady a vojny. Tento život, ktorý by mal slúžiť štúdiu, duchovnej kontemplácii a úsiliu dosiahnuť večný život tým, že človek využije skúšky a lekcie na prospech duše, je človekom nesprávne chápaný, takže si necháva otráviť srdce zášťou, zatrpknutosťou, materializmom a nespokojnosťou. (116, 53)

7. Vy, ubohé národy Zeme – jedni zotročení, druhí utláčaní a zvyšok vykorisťovaní vlastnými vodcami a zástupcami!

8. Vaše srdcia už nemilujú tých, ktorí vás na Zemi vládnu, lebo vaša dôvera bola sklamaná. Už nemáte dôveru v spravodlivosť ani veľkorysosť vašich sudcov, už neveríte sľubom, slovám ani usmievavým tváram. Zažili ste, ako sa pokrytectvo zmocnilo sŕdc a na zemi vybudovalo svoje kráľovstvo lží, falošnosti a podvodov.

9. Ubohé národy, ktoré na svojich pleciach nesiete utrpenie ako neznesiteľné bremeno – to utrpenie, ktoré už nie je tým požehnaným zákonom, prostredníctvom ktorého človek dostával všetko potrebné na svoje živobytie, ale ktoré sa premenilo na zúfalý a strachom naplnený boj o prežitie. A čo dostávajú ľudia za to, že obetujú svoju silu a svoj život?

Kúsok chleba bez výživy, kalich plný horkosti.
10. Veru, hovorím vám, toto nie je živobytie, ktoré som vložil do zeme pre vašu radosť a zachovanie, toto je chlieb sváru, márností, neľudských pocitov – skrátka dôkaz nedostatku alebo chýbajúcej duchovnej zrelosti u tých, ktorí určujú váš ľudský život.
11. Vidím, že si navzájom vytrhávate chlieb, že tí, ktorí túžia po moci, nemôžu zniesť, že ostatní niečo vlastnia, lebo chcú mať všetko pre seba; že silní sa zmocňujú chleba slabých a tí sa musia uspokojiť s tým, že vidia mocných jesť a tešiť sa.
12. Teraz sa vás pýtam: V čom spočíva morálny pokrok tohto ľudstva? Kde je rozvoj jeho najušľachtilejších citov?
13. Veru, hovorím vám, v dobe, keď človek žil v jaskyniach a zakrýval sa kožušinami, rovnako si navzájom vytrhávali jedlo z úst, najsilnejší si rovnako brali najväčšiu časť, utrpenie slabých bolo tiež v prospech tých, ktorí si ich násilím podmanili, ľudia, kmene a národy sa rovnako navzájom zabíjali.
14. V čom potom spočíva rozdiel medzi dnešným ľudstvom a ľudstvom tých čias?
15. Áno, viem, že mi poviete, že ste dosiahli veľký pokrok — viem, že ma budete odkazovať na vašu civilizáciu a vašu vedu. Ale potom vám poviem, že to všetko je len maska pokrytectva, za ktorou skrývate svoje skutočné city a svoje stále primitívne inštinkty, pretože ste sa ani v najmenšom nesnažili o rozvoj svojej duše, o naplnenie môjho zákona.
16. Nehovorím vám, že nemáte vedecky bádať – nie, naopak: Hľadajte, výskumujte, rastite a rozširujte svoje vedomosti a inteligenciu v materiálnom živote, ale buďte k sebe milosrdní, rešpektujte posvätné práva svojich blížnych, pochopte, že neexistuje žiadny zákon, ktorý by oprávňoval človeka disponovať životom svojich blížnych – skrátka, ľudia, urobte niečo, aby ste uplatnili moje najvyššie prikázanie „Milujte sa navzájom“ vo svojom živote, aby ste unikli morálnej a duchovnej stagnácii, do ktorej ste upadli, a aby, keď opadne závoj lži, ktorý zakrýval vašu tvár, preniklo vaše svetlo, zažiarila úprimnosť a do vášho života vstúpila pravdivosť. Potom budete môcť oprávnene povedať, že ste urobili pokrok.
17. Staňte sa duchovne silnými v dodržiavaní mojich poučení, aby vaše slová boli v budúcnosti vždy potvrdené skutočnými skutkami milosrdenstva, múdrosti a bratstva. (325, 10-20)
18. Posielam vám svoj pokoj; ale veru, hovorím vám: Pokiaľ budú existovať ľudia, ktorí majú všetko potrebné a zabúdajú na tých, ktorí umierajú od hladu, na zemi nebude mier.
19. Mier nie je založený na ľudských slávach ani na bohatstvách. Zakladá sa na dobrej vôli, na vzájomnej láske

– na tom, aby sme si navzájom slúžili a rešpektovali sa. Ach, keby len svet pochopil tieto pokyny! Nepriateľstvá by zmizli a v ľudských srdciach by rozkvitla láska. (165, 71-72)

Zkaženosť ľudstva

20. Ľudstvo stroskotáva uprostred búrky hriechov a nerestí. Nielen dospelý človek poškvrňuje svoju dušu tým, že dopúšťa rozvoj svojich vášní; aj dieťa v detskom veku zažíva prevrátenie lode, v ktorej pláva.

21. Moje slovo plné zjavení sa týči uprostred tohto ľudstva ako obrovský maják, ktorý ukazuje stroskotancom správnu trasu a oživuje nádej v tých, ktorí boli blízko k strate viery. (62, 44)

22. Súčasne s rozmnožovaním ľudstva sa rozmnožili aj jeho hriechy. Na svete nechýbajú mestá ako Sodoma a Gomora, ktorých pohoršenie rezonuje po celej zemi a otravuje srdcia. Z tých hriešnych miest nezostali ani stopy; napriek tomu ich obyvatelia neboli pokrytci, lebo hrešili za bieleho dňa.

23. Avšak dnešné ľudstvo, ktoré sa skrýva v tme, aby mohlo oddávať sa svojim vášňam, a ktoré potom predstiera spravodlivosť a čistotu, bude mať prísnejší súd ako Sodoma.

24. Je to zlovestné dedičstvo všetkých minulých generácií, ktorých závislosti, neresti a choroby prinášajú v tejto dobe svoje ovocie. Je to strom zla, ktorý vyrástol v srdciach ľudí — strom, ktorý bol oplodnený hriechmi a ktorého ovocie naďalej zvádza ženu a muža a zo dňa na deň zvádza nové srdcia.

25. V tieni tohto stromu ležia muži a ženy bez sily oslobodiť sa od jeho vplyvu. Tam zostali zničené cnosti, poškvrnená ľudská dôstojnosť a mnoho zmrzačených životov.

26. Nielen dospelí sú priťahovaní rozkošami sveta a tela a bežia za nimi; aj mládež a dokonca aj deti, k všetkým sa dostalo jed, ktoré sa v priebehu času nahromadilo; a tí, ktorí dokázali uniknúť zlovestnému vplyvu zla – čo robia pre tých, ktorí zblúdili? Súdia ich, odsudzujú a poburujú sa nad ich činmi. Málokto sa modlí za tých, ktorí zblúdili z cesty , a ešte menej je tých, ktorí venujú časť svojho života boju proti zlu.

27. Veru, hovorím vám, moje kráľovstvo nebude medzi ľuďmi vybudované, pokiaľ strom zla ešte žije. Táto sila musí byť zničená; na to je potrebné mať meč lásky a spravodlivosti – jediný, ktorému hriech nedokáže odolať. Pochopte, že nie súdy ani tresty, ale láska, odpustenie a milosrdenstvo budú podstatou môjho učenia, svetlom, ktoré osvetlí vaše cesty, a poučením, ktoré prinesie ľudstvu spásu. (108, 10-14)

28. Váš materializmus premenil raj, ktorý som zveril človeku, na peklo.

29. Život, ktorý vedú ľudia, je falošný, falošné sú ich radosti, ich moc a ich bohatstvo, falošná je ich učenosť a ich veda.

30. Bohatí aj chudobní, všetkých vás zaujíma peniaze, ktorých

vlastníctvo je klamné. Trápite sa kvôli bolestiam a chorobám a desíte sa pri myšlienke na smrť. Jedni sa boja stratiť to, čo majú, a druhí túžia získať to, čo nikdy nemali. Niektorí majú všetko v hojnosti, zatiaľ čo iným chýba všetko. Ale všetky tieto úsilia, vášne, potreby a ambiciózne ciele sa týkajú len hmotného života, hladu tela, nízkych vášní, ľudských túžob, akoby človek skutočne nemal dušu.

31. Svet a hmota dočasne porazili dušu, postupne ju opäť zotročili a nakoniec zmarili jej poslanie v ľudskom živote. Prečo si postupne sami neuvedomujete, že ten hlad, tá bieda, tá bolesť a ten strach, ktoré tlačia na váš život, nie sú nič iné ako verný odraz biedy a bolesti vašich duší? (272, 29-32)

32. Svet potrebuje moje slovo, národy a štáty potrebujú moje učenie o láske. Vládca, vedec, sudca, duchovný pastier, učiteľ – všetci potrebujú svetlo mojej pravdy, a práve preto som v tomto čase prišiel, aby som osvietil človeka v jeho duši, srdci a rozume. (274, 14)

33. Vaša planéta stále nie je miestom lásky, cnosti ani pokoja. Posielam do vášho sveta čisté duše a vy mi ich vracate nečisté, lebo život ľudí je presiaknutý hriechom a skazenosťou.

34. Vidím cnosti ako malé, osamelé svetielka medzi dušami, ktoré bičujú búrky egoizmu, pomstychtivosti a nenávisti. To je ovocie, ktoré mi prináša ľudstvo. (318, 33–34)

Prevrátený svet nezrelého ľudstva

35. Máte vládcov, v ktorých srdciach nie je spravodlivosť a veľkorysosť potrebná na vládnutie nad svojím ľudom, lebo prenasledujú ubohý cieľ moci a bohatstva — ľudí, ktorí o sebe tvrdia, že sú mojimi zástupcami, a ktorí nepoznajú ani lásku k svojim blížnym — lekári, ktorí nepoznajú podstatu svojej misie, ktorou je milosrdenstvo — a sudcovia, ktorí zamieňajú spravodlivosť s pomstou a zneužívajú zákon na zhubné účely.

36. Nikto, kto kráča krivými cestami a odvráti zrak od toho svetla, ktoré má v sebe ako maják svojho svedomia, nemá predstavu o súde, ktorý si sám pripravuje.

37. Sú aj takí, ktorí si prisvojili úlohy, na ktoré nemajú právo, a svojimi omylmi dokazujú, že im absolútne chýbajú schopnosti potrebné na vykonanie úlohy, ktorú si sami vzali na seba.

38. Rovnako môžete nájsť služobníkov Božích, ktorí nimi nie sú, lebo na to neboli poslaní – ľudí, ktorí vedú národy a nie sú schopní ani riadiť svoje vlastné kroky — učiteľov, ktorým chýba dar učiť a ktorí namiesto šírenia svetla zmätú rozum — lekárov, v ktorých srdci nezaznel pocit súcitu pri pohľade na cudziu bolesť a ktorí nevedia, že ten, kto skutočne vlastní tento dar, je Kristovým apoštolom.

39. Všetky moje základné princípy boli ľuďmi znesvätené, ale teraz nadišla hodina, v ktorej budú všetky

ich skutky súdené. Toto je môj súd, lebo je na Mne, aby som ho vykonal. Preto vám hovorím: Bdejte a plňte moje prikázania lásky a odpustenia. (105, 16-19)

40. Pozrite sa na tento svet – pyšný, provokatívny a namyslený na všetky ľudské diela, ktorými udivujú generácie tohto storočia. Vo svojej väčšine neveria v duchovno, ani ho nemilujú. Preto sa nemodlia, ani nedodržiavajú môj zákon. Napriek tomu sú spokojní a hrdí na to, že môžu predviesť svet plný zázrakov, ktorý vytvorili s pomocou svojej vedy.

41. Avšak tento úžasný svet ľudí, ktorý vybudovali počas storočí vedy, bojov, vojen a sĺz, ešte vlastnými rukami a zbraňami zničia. Už sa blíži čas, keď si ľudstvo uvedomí neudržateľnosť a krehkosť svojich diel, ktorým chýbala láska, spravodlivosť a skutočná túžba po zdokonalení.

42. Čoskoro zistíte, že bez Boha nie ste ničím, že len odo Mňa môžete prijať silu, život a inteligenciu, aby ste vytvorili harmonickú existenciu medzi duchom a ľudskou časťou človeka. (282, 9-11)

43. Ľudia hovoria o minulých časoch, o staroveku, o dlhých storočiach a nekonečne dlhých vekoch, ale Ja vás stále vidím ako malých. Vidím, že ste duševne veľmi málo dozreli. V mojich očiach sa váš svet stále nachádza v detstve, aj keď sa vám zdá, akoby ste dosiahli zrelosť.

44. Nie, ľudstvo, pokiaľ to nebude duša, ktorá poskytuje tie dôkazy zrelosti, vzostupného vývoja, zdokonaľovania a pokroku v rôznych oblastiach vášho života, budete Mi nevyhnutne predkladať ľudské diela, ktoré sú veľké len na prvý pohľad, ale kvôli nedostatku lásky nemajú morálny obsah a nie sú trvalé. (325, 62-63)

45. Teraz je pre duše rozhodujúci čas, skutočne čas boja. Všetko je spor a boj. Táto vojna sa odohráva v srdci každého človeka, v lone rodín, vo vnútri všetkých inštitúcií, vo všetkých národoch, vo všetkých rasách.

46. Bojuje sa nielen na pozemskom pláne, ale aj v duchovnom svete. Je to Veľká bitka, ktorú v symbolickej podobe videli proroci iných čias a ktorú vidia aj proroci alebo jasnovidci tejto doby vo svojich videniach.

47. Avšak táto bitka, ktorá sa vedie a ktorá všetko otriasa, nie je ľudstvom pochopená, hoci je súčasťou a svedkom práve tejto bitky.

48. Krok ľudstva je dnes zrýchlený – ale kam smeruje? Kam ide človek v takom zhonu? Nájde na tejto závratnej ceste snáď svoje šťastie, dosiahne vytúžený mier, ten nádherný život, ktorý si každé srdce sebecky praje?

49. Hovorím vám, že to, čo človek svojím zhonom skutočne dosiahne, je úplné vyčerpanie. Duša a srdce človeka smerujú k znechuteniu zo

života a k únave, a túto priepasť si človek vytvoril sám.
50. Do tejto priepasti sa zrúti a v tomto úplnom vyčerpaní, v tomto chaose pocitov nenávisti, rozkoší, nenaplnených túžob po moci, hriechu a cudzoložstva, znesvätenia duchovných a ľudských zákonov utrpí jeho duša zdanlivú „smrť“, jeho srdce dočasnú „smrť“.
51. Ale Ja spôsobím, že sa človek z tejto „smrti“ pozdvihne k životu. Postarám sa o to, aby zažil svoje vzkriesenie a v tom novom živote bojoval za znovuzrodenie všetkých ideálov, za oživenie všetkých princípov a všetkých cností, ktoré sú vlastnosťami a dedičstvom duchovnej duše, ktorá je ich pôvodom. Lebo zo Mňa vzišla duchovná duša , od Mňa prijala život, napila sa z Mojej dokonalosti, nasýtila sa Mojou milosťou. (360, 6-8)

XII Súd a očistenie ľudstva

Kapitola 53 – Nastal čas súdu

Žatva plodov ľudského semena

1. Milovaní učeníci, tieto časy sú časmi súdu pre ľudstvo. Lehota uplynula, aby ste začali splácať svoje dlhy. Teraz zbierate úrodu minulých výsevov, výsledok alebo následky svojich skutkov.
2. Človek má k dispozícii čas na vykonanie svojho diela a iný čas na zodpovedanie sa za to, čo urobil; ten druhý je čas, v ktorom žijete. Preto všetci trpíte a plačete. Tak ako máte čas siatia a iný čas žatvy, aj Boh má jeden, ktorý vám udelil na splnenie svojho zákona, a iný na zjavovanie svojej spravodlivosti.
3. Teraz žijete v čase božieho súdu. Bolesť vás prinúti plakať, ľudstvo sa očisťuje vo vlastných slzách, lebo nikto nie je ušetrený od nápravy.
4. Sú to časy súdu, v ktorých by ste mali premýšľať o svojom osude, aby ste prostredníctvom zamyslenia a duchovného prebudenia počuli hlas svedomia, ktorý nezavádza ani neklame, ale vedie vás na cestu pokoja. (11, 58-61)
5. Toto je čas súdu pre ľudstvo. Človek po človeku, národ po národe a národ po národe sú súdení mojou božskosťou. Napriek tomu si to ľudia nevšimli a ani nevedia, v akej dobe žijú. Preto som prišiel v Duchu a zoslal som svoj lúč na ľudský rozum a prostredníctvom neho som vám zjavil, kto k vám hovorí, v akej dobe žijete a aká je vaša úloha. (51, 61)
6. Veru, hovorím vám: Už žijete v „dni Pánovom“, už ste pod jeho súdom. Živí i mŕtvi sú v súčasnosti súdení, minulé i súčasné činy sú vážené na tejto váhe súdu. Otvorte svoje oči, aby ste boli svedkami toho, že Božská spravodlivosť sa prejavuje všade. (76, 44)
7. Od staroveku som vám hovoril o súde a teraz nastal ohlásený čas,

ktorý proroci znázorňovali, ako keby to bol jeden deň.

8. Slovo vášho Boha je kráľovským slovom a nebude odvolané. Čo na tom záleží, že od toho uplynuli tisíce rokov? Vôľa Otca je nemenná a musí sa naplniť.

9. Keby ľudia okrem viery v moje slovo vedeli bdieť a modliť sa, nikdy by ich to neprekvapilo. Ale sú neverní, zabudliví, neveriaci, a keď príde skúška, pripisujú ju trestu, pomste alebo Božiemu hnevu. K tomu vám hovorím, že každá skúška je vopred ohlásená, aby ste boli pripravení. Preto musíte byť vždy bdelí.

10. Potopa, zničenie miest ohňom, nepriateľské vpády, rany, morové epidémie, hladomory a iné pohromy boli vopred oznámené všetkým národom zeme, aby ste sa pripravili a neboli prekvapení. Rovnako ako dnes, aj v minulosti vždy prichádzalo od Božej lásky posolstvo o bdelosti a príprave, aby sa ľudia prebudili, pripravili a posilnili. (24, 74-77)

11. Hovorím vám: Hoci je pravda, že tento svet čakajú veľmi veľké skúšky, dni utrpenia sa skrátia; lebo utrpenie ľudí bude také veľké, že spôsobí, že sa ľudia prebudia, pozdvihnú svoje oči ku Mne a budú počúvať hlas svojho svedomia, ktorý od nich bude žiadať dodržiavanie môjho zákona.

12. Moja spravodlivosť vyhubí všetko zlo, ktoré na tomto svete existuje. Najprv všetko preskúmam: náboženské spoločenstvá, vedy a spoločenské inštitúcie, a potom nad nimi prejde kosák Božej spravodlivosti, odsekne burinu a ponechá pšenicu. Každé dobré semeno, ktoré nájdem v srdciach ľudí, zachovám, aby naďalej klíčilo v dušiach ľudí. (119, 10-11)

Očistenie ľudstva v súde

13. Ako dlho sa ešte budú musieť ľudia vyvíjať, aby pochopili moju lásku a pocítili moju prítomnosť prostredníctvom svedomia? Keď ľudia počujú môj hlas, ktorý im radí, a plnia môj zákon, bude to znamením, že pre nich skončili časy materializmu.

14. Zatiaľ ich musia ešte v mnohých podobách sužovať prírodné sily, kým sa nepresvedčia, že existujú vyššie sily, oproti ktorým je materializmus človeka veľmi malý.

15. Zem sa bude triasť, voda očistí ľudstvo a oheň ho prečistí.

16. Všetky živly a sily prírody sa prejavia na Zemi tam, kde ľudské bytosti nevedeli žiť v harmónii so životom, ktorý ich obklopuje.

17. Príroda tým nehľadá zničenie tých, ktorí ju zneuctievajú; hľadá len harmóniu medzi človekom a všetkými stvoreniami.

18. Ak sa jej súd prejavuje čoraz silnejšie, je to preto, lebo porušenia ľudí a ich nesúlad so zákonmi sa tiež zväčšili. (40, 20-25)

19. Ruka človeka privolala na seba súd. V jeho mozgu zuří búrka, v jeho srdci besní víchrica a toto všetko sa prejavuje aj v prírode. Jej živly sa rozpútali, ročné obdobia sa stávajú nepriateľskými, pohromy

prichádzajú a množia sa, a to preto, lebo vaše hriechy rastú a spôsobujú choroby a preto, že pošetilá a namyslená veda neuznáva poriadok, ktorý určil Stvoriteľ.

20. Keby som vám to len povedal, neverili by ste tomu. Preto je potrebné, aby ste mohli výsledok svojich skutkov uchopiť rukami, aby ste boli sklamaní. Práve teraz ste dosiahli tento okamih svojho života, v ktorom prežívate výsledok všetkého, čo ste zasiali. (100, 6-7)

21. Život na zemi bol pre človeka vždy sprevádzaný skúškami a pokáním; avšak nikdy nebola táto cesta vývoja taká plná bolesti ako teraz, nikdy nebol kalich taký plný horkosti.

22. V tejto dobe ľudia nečakajú až do dospelosti, aby čelili životnému boju. Koľko stvorení pozná už od detstva sklamania, jarmo, rany, prekážky a neúspechy. Môžem vám povedať ešte viac: V týchto časoch bolesť človeka začína ešte predtým, ako sa narodí, to znamená už v lone svojej matky.

23. Veľká je povinnosť pokánia bytostí, ktoré v tomto čase prichádzajú na zem! Ale mali by ste mať na pamäti, že všetko utrpenie, ktoré na svete existuje, je dielom človeka. Existuje väčšia dokonalosť v mojej spravodlivosti, ako dovoliť, aby tí istí, ktorí posiali cestu života tŕním, teraz museli toto tŕnie žať? (115, 35-37)

24. Nemôžete pochopiť môj univerzálny plán spásy; no zverejním vám jeho časť, aby ste mali účasť na mojom diele.

25. Len ja sám poznám význam doby, v ktorej svet žije. Žiadna ľudská bytosť nedokáže pochopiť skutočnosť tejto hodiny.

26. Ľudia sa od svojich počiatkov neprestajne pošpinili, až zatemnili svoje city a dušu a vytvorili si chorý, nepokojný a smutný život. Teraz však nadišla hodina očistenia. (274, 11-12)

27. Pre všetky duše nastal čas žatvy, a preto vidíte zmätok medzi ľuďmi. Ale veru, hovorím vám, v tomto chaose každý zožne svoju vlastnú úrodu.

28. Ale čo sa stane s tými mojimi deťmi, ktoré neustále porušovali môj zákon? Veru: všetkých, ktorí spia a nechcú študovať a brať si k srdcu moje poučenia, zachvátia skúšky ako víchrica, ktorá ich zrazí na zem. Ale pre všetkých, ktorí sa riadili mojimi pokynmi, bude to ako povzbudenie k plneniu ich povinností, ako krásna odmena, ktorú im Boh daruje. (310, 7)

29. V tomto čase ten, kto nie je pripravený na obnovu, bude musieť spoznať najväčšie utrpenia a bude odstránený zo zeme, čím stratí vzácnu príležitosť odčiniť svoje previnenia a zmieriť sa so zákonom, pravdou a životom.

30. Naopak, tí, ktorí prejdú z tohto hmotného života do duchovnej vlasti s pokojom a uspokojením, ktoré prináša splnená povinnosť, budú sa cítiť osvietení mojím svetlom; ale ak patria k tým, ktorí sa

musia znovu reinkarnovať, pripravím ich, než sa vrátia do ľudského života, aby do neho vstúpili čistí, duchovnejší a s väčšou múdrosťou. (91, 38-39)

Božia láska v súde

31. Bolesť vyliala celý svoj obsah na svet a prejavuje sa v tisícoch podôb.
32. V akom strašnom zhonu žiješ, ľudstvo! Ako namáhavo miesiš cesto na každodenný chlieb! Preto sa muži predčasne opotrebúvajú, ženy predčasne starnú, dievčatá v plnom kvete vädnú a deti sa v útlom veku stávajú citovo chudobnými.
33. Éra bolesti, horkosti a skúšok je táto doba, v ktorej teraz žijete. Napriek tomu chcem, aby ste našli pokoj, aby ste dosiahli harmóniu, aby ste zahnalili bolesť. Preto sa zjavujem v Duchu a posielam vám svoje slovo, ktoré je rosou útechy, uzdravenia a pokoja pre vašu dušu.
34. Počúvajte moje slovo, ktoré je vzkriesením a životom. V ňom znovu nadobudnete vieru, zdravie a radosť bojovať a žiť. (132, 42-45)
35. Dnes je čas najväčšej nápravy pre dušu. Môj súd je otvorený a skutky každého boli položené na váhy. Hoci je tento súd pre duše ťažký a bolestný, Otec je im blízko, ktorý je viac milujúcim Otcom ako sudcom. Obklopuje vás aj láska Márie, vašej orodovníčky. (153, 16)
36. Moja spravodlivosť prišla, ľudstvo, pokorí pýchu človeka, aby ho priviedla k pochopeniu, aký je malý vo svojej zlobe a materializme.
37. Áno, ľud, zrazím človeka v jeho falošnej veľkosti, lebo chcem, aby uzrel moje svetlo a povstal, aby sa stal veľkým v pravde. Lebo chcem, aby ste boli plní svetla, veľkorysosti, dobroty, sily a múdrosti. (285, 15-16)
38. Ľudstvo ma nepozná a popiera moju prítomnosť v tomto čase. Ale ja im dám spoznať, že svoju spravodlivosť prejavujem s láskou a milosrdenstvom, že neprichádzam s bičom, aby som im spôsobil bolesť – že ich chcem len pozdvihnúť k životu milosti a očistiť ich krištáľovo čistou vodou, ktorou je moje slovo, moja pravda. 39. Svet sa nepoučil z môjho poučenia a živí svoje modlárstvo a fanatizmus. Preto teraz prechádza veľkou skúškou a pije kalich utrpenia; lebo jej materializmus ju odo mňa vzdialil. (334, 29-30)
40. Teraz dostáva ľudstvo, rozdelené na národy, rasy, jazyky a farby pleti, od môjho Božského Ducha svoj príslušný podiel súdu, skúšky, ktoré prichádzajú na každého, boj, taviaci kotol a zmierenie, ktoré som určil pre každého človeka a každú rasu.
41. Ale vy viete, že môj súd má za základ lásku, že skúšky, ktoré Otec posiela ľuďom, sú skúškami lásky – že všetko smeruje k spáse, k dobru, aj keď sa v týchto skúškach zdá byť nešťastie, osud alebo bieda.
42. Za tým všetkým je život, zachovanie duše, jej vykúpenie. Otec neustále očakáva „strateného syna“, aby ho s najväčšou láskou objal. (328, 11)

Kapitola 54 – Boj svetových názorov, náboženstiev a cirkví

Duchovné boje pred Kristovým kráľovstvom pokoja na zemi

1. Tak ako som vám v „Druhom čase“ ohlásil svoj návrat, tak vám teraz oznamujem „vojnu“ vierovyznaní, svetonázorov a náboženstiev ako predzvesť nastolenia môjho kráľovstva duchovnosti medzi ľuďmi.

2. Moje slovo ako plamenný meč zničí fanatizmus, ktorý po stáročia obklopoval ľudí, roztrhne závoj ich nevedomosti a ukáže jasnú, žiarivú cestu, ktorá vedie ku Mne. (209, 10-11)

3. Aby bol medzi ľuďmi nastolený mier môjho kráľovstva, musí sa najprv odohrať „vojna“ náboženských učení, náboženstiev a ideológií – spor, v ktorom jedni postavia moje meno a moju pravdu proti falošným bohom druhých a v ktorom jedno učenie bojuje proti druhému.

4. To bude nový boj, duchovná bitka, v ktorej falošní bohovia, zhodení zo svojich podstavcov, padnú a každá lož, ktorú ste považovali za pravdu, bude navždy odhalená. Potom zažijete, ako sa z toho chaosu zmätku a tmy žiarivo vynorí pravda. (121, 40)

5. Spiritualizmus vyvoláva celosvetovú bitku medzi svetovými názormi, vierovyznaniami a náboženskými kultmi. Ale po tomto spore toto učenie prinesie ľuďom požehnaný mier, ktorý tak veľmi potrebujú, a spôsobí, že nad všetkými dušami zažiari slnko mojej božskej spravodlivosti. (141, 11)

6. Pripravujem vás a varujem vás s ohľadom na čas zmätku svetonázorov, aby ste sa mohli oslobodiť od vnútorného zápasu duše a muky myšlienok.

7. Lebo všetky svetonázory, doktríny, teológie, filozofie a vyznania viery ľudstva budú otrasené a budú tak symbolizovať búrku, skutočnú búrku ducha, na ktorých rozbúrených vlnách máte podľa mojej vôle plávať a zostať na hladine, kým búrka a tma nepominú.

8. Nedávam vám lepší recept na to, aby ste túto skúšku prežili bez úhony, ako je modlitba a dodržiavanie môjho slova, čím sa vaša viera bude neustále posilňovať.

9. Ten boj svetonázorov, ten stret vierovyznaní a ideológií, táto bitka je absolútne nevyhnutná, aby všetky nedostatky a omyly, ktoré sa nahromadili v základoch každého kultu a každej inštitúcie, vyšli na povrch.

10. Až po tejto „búrke“ bude môcť nastať morálne a duševné očistenie ľudí; lebo uvidia, ako pravda vychádza na svetlo, spoznajú ju, pocítia ju v sebe a už sa nebudú môcť živiť ilúziami a klamstvami.

11. Tak ako každý človek dobrovoľne a úplne pre seba využíva životne dôležitý vplyv slnka na svoje

telo, lebo si uvedomuje, že na jeho svetle, teple a vplyve spočíva hmotný život, tak budú zo svetla pravdy čerpať všetko, čo potrebujú na zachovanie, posilnenie a osvietenie svojej duše.

12. Potom sa prejaví sila, akú človek doteraz nikdy nepociťoval, lebo jeho život sa bude čoraz viac prispôsobovať skutočným životným princípom, normám stanoveným mojím zákonom. (323, 19-22)

Boj o duchovnú nadvládu na Zemi

13. V tejto dobe prebieha boj svetových názorov a náboženských učení. Každý človek chce mať pravdu. Ale kto má v tomto boji egoizmu a vlastných záujmov pravdu? Kto je vlastne vlastníkom pravdy?

14. Ak sú tí, ktorí veria, že sú na dokonalom ceste a že vlastnia pravdu, na to hrdí – veru, hovorím vám, že ešte nepoznajú tú cestu; lebo na nej treba byť pokorný, a stačí už len to, že neuznávajú pravdu, ktorú obsahuje viera iných, aby už neboli pokorní. Ale už som vám povedal v „Druhom čase“: „Blahoslavení sú tí, ktorí sú v srdci mierni a pokorní.“

15. Človek, ktorý odsudzuje vieru a presvedčenie svojich blížnych, sa vzďaľuje od spásy, lebo vo svojej pýche a nerozvážnosti sa snaží byť rovný svojmu Bohu. (199, 4-6)

16. Pýtate sa ma, čo chcem dosiahnuť, keď sa duchovne zjavujem ľudstvu tejto doby? Na to vám odpovedám: To, o čo usilujem, je vaše prebudenie k svetlu, vaše zduchovnenie a vaše zjednotenie, keďže ste boli po všetky časy rozdelení. Lebo kým jedni usilovali o poklady Ducha, druhí sa venovali láske k bohatstvám sveta – spiritualizmus a materializmus v neustálom boji; spiritualisti a materialisti, ktorí sa medzi sebou nikdy nedokázali dohodnúť.

17. Spomeňte si: Keď Izrael v očakávaní Mesiáša mal ho pred očami, rozdelil sa na veriacich a na tých, ktorí popierali moju pravdu. Vysvetlenie je jednoduché: Veriaci boli tí, ktorí ma očakávali Duchom, a popierali ma tí, ktorí ma očakávali zmyslami „tela“.

18. Tieto dve sily sa budú musieť opäť postaviť proti sebe, kým z tohto zápasu nevyjde pravda na svetlo. Boj bude zúrivý; lebo čím viac času ubieha, tým viac ľudia milujú pozemské veci, keďže ich veda a objavy im dávajú pocit, že žijú vo vlastnom kráľovstve, vo svete, ktorý si sami vytvorili. (175, 4-6)

19. Dnes každý človek verí, že pozná pravdu úplne a celkom. Každé náboženstvo tvrdí, že vlastní pravdu. Vedci vyhlasujú, že našli pravdu. Hovorím vám, že nikto nepozná absolútnu pravdu, lebo človek nedokázal svojím rozumom pochopiť ani tú časť, ktorá mu bola zjavená.

20. Všetci ľudia v sebe nesú časť pravdy a omylov, ktoré zmiešavajú so svetlom pravdy.

21. Blíži sa boj, v ktorom budú všetky tieto sily bojovať medzi sebou, pretože každý chce presadiť svoj svetový názor. Ale na konci nezvíťazí žiadna ľudská ideológia, žiadna vedecká teória, ani žiadne náboženské vyznanie, ktoré sa presadí, ale harmonické spojenie všetkých dobrých názorov, všetkých vznešených náboženských presvedčení, všetkých kultových foriem povýšených na najvyššiu duchovnosť, všetkých vied venovaných službe skutočnému ľudskému pokroku.

22. Dovolím, aby ľudia hovorili o svojich predstavách a prezentovali ich, aby iní verejne predvádzali svoje kultové formy a obrady, aby sa diskutovalo a bojovalo, aby vedci šírili svoje najpokrokovejšie teórie, aby všetko, čo existuje skryté v každom duchu, vyšlo na povrch, dostalo sa na svetlo sveta a prejavilo sa. Lebo sa blíži deň žatvy – ten deň, keď svedomie ako neúprosná kosou odreže všetko, čo je v srdci človeka falošné, až po korene. (322, 15-18)

Boj proti duchovnému učeniu

23. Duchovní tejto doby sa obliekajú kráľovsky, aby symbolicky vykonávali službu pri obeti Ježiša, a hoci pri tom využívajú moje meno a moje zastúpenie, zistil som, že ich rozum je zmätený, ich srdce je rozbúrené búrkami intríg a vášní. Niet ani jedného, kto by ako prorok hlásal, že sa nachádzam medzi ľuďmi tejto doby. Zažijú veľké utrpenie, lebo medzi nimi nie je žiadna duchovná príprava. Kde je naplnenie sľubov tých, ktorí pred Ježišom prisahali, že budú nasledovať jeho stopy? Kde sú nasledovníci mojich apoštolov? Je tu niekto, kto sa podobá Jánovi, ktorý patril medzi prvých, alebo Pavlovi, ktorý patril medzi nasledovníkov?

24. Preto sa k vám Majster opäť približuje, aby obnovil svoje učenie. Už vidím, ako sa na mňa vrhajú noví farizeji a zákonníci plní nenávisti. Práve vtedy sa spýtam: „Kde sú moji učeníci?“ Ale keď pyšní, falošní, bohatí, ktorí sa boja straty svojej moci, ktorí sa cítia ohrození mojou pravdou, ma opäť budú vysmievať a prenasledovať, vypuknú divoké búrky. Ale nebudem to ja, kto sa zrúti pod ťarchou kríža, ale tí, ktorí požadovali obetovanie Toho, ktorý im dal život. (149, 32-33)

25. Vlna materializmu sa zdvihne a stane sa rozbúreným morom, morom utrpenia, zúfalstva a strachu z nespravodlivosti ľudí.

26. Len jedna loď prepláva cez to more vášní, túžob a nenávisti k ľuďom, a tou loďou bude loď môjho zákona. Blahoslavení sú tí, ktorí sú silní, keď príde tento čas!

27. Ale beda tým, ktorí spia! Beda slabým! Beda národom, ktoré vložili svoju dôveru do základov náboženského fanatizmu, lebo sa ľahko stanú korisťou týchto rozbúrených vĺn!

28. Necítiš tú bitku, ó ľudstvo? Nepodnecujú ťa moje slová, aby si sa pripravil brániť sa, keď príde tá hodina?

29. Moje svetlo je vo všetkých, ale vidia ho len tí, ktorí sa modlia, ktorí sa pripravujú. Moje svetlo k vám hovorí prostredníctvom predtuchy, inšpirácie, intuície, snov a náznakov. Ale vy ste hluchí voči každému duchovnému volaniu, ste ľahostajní voči každému božskému znameniu.

30. Čoskoro uvidíte, ako sa moje slovo naplní, a dosvedčíte, že všetko toto zodpovedalo pravde.

31. Moje učenie a moje meno budú terčom všetkých útokov a prenasledovaní; budú dôvodom, prečo vás budú prenasledovať nepriatelia pravdy. Moje učenie však bude aj svetelným mečom tých, ktorí povstanú a budú brániť vieru, a bude štítom, za ktorým nájdu útočisko nevinní. Moje meno bude na všetkých perách, požehnané jednými, prekliate druhými.

32. Všetky schopnosti človeka budú uvoľnené: jeho inteligencia, city, vášne; jeho duševné schopnosti budú bdelé a pripravené bojovať.

33. Aký zmätok vtedy nastane! Koľkí z tých, ktorí si mysleli, že vo Mňa veria, sa budú musieť presvedčiť, že to nebola pravá viera!

34. V mnohých domovoch a srdciach zhasne svetlo lásky a nádeje. Deti a mládež nebudú mať iného boha ako svet, ani iný zákon ako ten pozemský. (300, 35-40)

35. Čo sa stane, keď si ľudia uvedomia, že ich bezhraničná láska k svetu a ich uctievanie pozemského ich priviedlo k nešťastnému zlyhaniu? Budú sa snažiť nájsť stratenú cestu, vypátrať tie zásady a zákony, od ktorých sa odvrátili, a v tomto úsilí si vytvoria doktríny, stanovujú si pravidlá, vzniknú filozofie, svetonázory a teórie.

36. To všetko bude začiatkom novej a veľkej bitky – teraz už nie vyvolanej nečestným úsilím o pozemskú moc. Žiadne vražedné zbrane už nebudú ničiť životy, ničiť domovy ani prelievať ľudskú krv. Bitka bude iná, lebo vtedy budú veľké náboženské spoločenstvá bojovať proti novým učeniam a novým náboženstvám.

37. Kto zvíťazí v tejto bitke? Žiadne náboženstvo nevyjde z tohto sporu ako víťaz, rovnako ako v tejto vražednej vojne, ktorú dnes prežívate, nezostane víťazný žiadny národ.*

**V druhej svetovej vojne, o ktorej tu hovoríme, síce existovali takzvané víťazné mocnosti, ale boj o pozemskú nadvládu pokračoval po skončení vojny až dodnes. V tomto zápase však nakoniec nezostane víťazná žiadna svetová mocnosť.*

38. Nad vojnou o získanie pozemského nadvlády bude vládnuť moja spravodlivosť a neskôr, v tej bitke o presadenie akejkoľvek doktríny alebo náboženstva, zvíťazí moja pravda.

39. Jediná a najvyššia pravda zažiari ako svetlo blesku v búrlivej noci a každý uvidí tento božský záblesk svetla tam, kde sa nachádza.

40. Moje posolstvo sa dostane ku všetkým a vy všetci prídete ku Mne.

Všetko som pripravil pre nadchádzajúce časy a na všetkých sa naplní moja vôľa, lebo Ja som Pán duší, svetov, rás a národov. (288, 33-36, 45)

Ignorovanie alebo boj proti duchovným zjaveniam a duchovným uzdraveniam

41. Duchovný svet sa ešte viac priblíži k ľuďom, aby im svedčil o svojej existencii a prítomnosti. Všetade sa objavia znamenia, dôkazy, zjavenia a posolstvá, ktoré budú vytrvalo hovoriť o tom, že nastala nová éra.
42. Bude dochádzať k sporom, medzi ľuďmi bude panovať rozrušenie, pretože náboženskí predstavitelia budú šíriť strach medzi tými, ktorí veria týmto posolstvám, a veda bude tieto skutočnosti vyhlásiť za nepravdivé.
43. Na to sa obyčajní ľudia zmobilizujú a povstanú, aby svedčili o pravde dôkazov, ktoré dostali. Povstanú tí, ktorí – opustení vedou – duchovným spôsobom znovu nadobudli zdravie, a budú svedčiť o zázračných uzdraveniach, o zjaveniach nekonečnej moci a absolútnej múdrosti.
44. Spomedzi obyčajných a neznámych ľudí vystúpia na verejnosť muži a ženy, ktorých slová plné svetla prekvapia teológov, filozofov a vedcov. Ale keď bude spor najväčší a chudobní budú ponížení a ich svedectvá budú popierané pyšnými, vtedy príde chvíľa, keď Eliáš povolá učencov, pánov a vládcov na zodpovednosť a podrobí ich skúške.
45. Beda falošným a pokrytcom v tej hodine, lebo vtedy na nich zostúpi dokonalá spravodlivosť!
46. Bude to hodina súdu. Ale mnohé duše sa z nej povznesú k pravému životu, mnohé srdcia vzkriesia k viere a mnohé oči sa otvoria svetlu. (350, 71-72)

Kapitola 55 – Očistenie Zeme a ľudstva v súde

Varovný hlas Boha a prírody pred súdom očistenia

1. Povedal som vám, že na celé ľudstvo čaká veľmi veľká skúška – taká veľká, že v celej histórii jej storočí a vekov nebolo nič podobné.
2. Teraz musíte pochopiť, že hovorím k srdciam vás všetkých, posielam vám posolstvá a varovania v mnohých podobách, aby sa ľudia zamysleli a boli bdelí voči môjmu zákonu, ako múdre panny z môjho podobenstva.
3. Budú ma počúvať národy a rôzne národy sveta? Bude ma počúvať tento národ, ktorému sa zjavujem v tejto podobe? To viem len ja; ale mojou povinnosťou ako Otca je poskytnúť na ceste mojich detí všetky prostriedky na ich spásu. (24, 80-81)
4. Veru, hovorím vám, ak sa ľudia v tomto čase neočistia od škvŕn, ktoré spôsobili vo svojej duši, prídu prírodné sily ako hlásatelia, aby

ohlásili môj súd a moju slávu a očistili ľudstvo od každej nečistoty.

5. Blahoslavení sú muži, ženy a deti, ktorí – keď pochopia blízkosť toho súdu – oslavujú moje meno, lebo cítia, že prišiel „Deň Pána“. Lebo ich srdce im povie, že sa blíži koniec vlády zla. Hovorím vám, títo budú zachránení svojou vierou, nádejou a dobrými skutkami. Ale koľkí z tých, ktorí žijú v tých dňoch, budú rúhať sa Bohu! (64, 67-68)

6. Raj prvých ľudí sa premenil na údolie sĺz a teraz je to už len údolie krvi. Preto dnes, keď som prišiel splniť sľub daný mojim učeníkom, prebúdzam ľudstvo z jeho duchovného spánku a dávam mu svoje učenie lásky, aby som ho zachránil. Hľadám duše, ktorých údelom je v tomto čase svedčiť o mojich zjaveniach a mojom slove svojimi skutkami.

7. Keď sa títo Mnou označení zjednotia okolo môjho zákona, zem a hviezdy sa otriasu a na nebi budú znamenia; lebo v tom čase bude hlas Pána počuť od jedného konca zeme po druhý a jeho Božský Duch, obklopený duchmi spravodlivých, prorokov a mučeníkov, bude súdiť duchovný i hmotný svet. Vtedy dosiahne čas Ducha Svätého svoju plnú silu. (26, 43-44)

8. Mnohé národy sa zrútili do hlbokej priepasti materializácie a iné sú blízko k tomu, aby sa zrútili; avšak bolesť ich pádu spôsobí, že sa prebudia zo svojho hlbokého spánku.

9. Sú to tie národy, ktoré po období slávy zažili úpadok a upadli do tmy bolesti, nečestnosti a biedy. Dnes to nie je jeden národ, ale celé ľudstvo, ktoré slepo kráča v ústrety smrti a chaosu.

10. Pýcha národov bude potrestaná mojou spravodlivosťou. Spomeňte si na Ninive, Babylon, Grécko, Rím a Kartágo. U nich nájdete hlboké poučné príklady božskej spravodlivosti.

11. Kedykoľvek ľudia uchopili žezlo moci a dopustili, aby ich srdcia naplnila bezbožnosť, pýcha a nezmyselné vášne, čím strhli svoje národy so sebou do úpadku, priblížila sa moja spravodlivosť, aby ich zbavila ich moci.

12. Ale zároveň som pred nimi zapálil pochodeň, ktorá osvetľuje cestu k spáse ich duše. Čo by sa stalo s ľuďmi, keby som ich v okamihu ich skúšok ponechal na milosť ich vlastných síl? (105, 45-47)

13. Človek duchovne klesal z priepasti do priepasti až do tej miery, že ma popieral a zabudol na mňa – až do krajnosti, že popieral sám seba tým, že nepoznal svoje vnútorné jadro, svojho ducha.

14. Iba moje milosrdenstvo môže ľuďom ušetriť bolesť, ktorú by museli prežiť, keby museli túto cestu opakovať, aby sa dostali ku Mne. Len ja vo svojej láske som schopný poskytnúť prostriedky na ceste mojich detí, aby objavili cestu spásy. (173, 21-22)

15. V deň, keď vody (potopy) už viac nezakrývali zem, som ako znamenie zmluvy, ktorú Boh uzavrel s ľuďmi, nechal na oblohe zažiariť dúhu pokoja.
16. Teraz vám hovorím: Ó, ľudstvo „Tretieho času“, ty, ktoré si prešlo všetkými týmito skúškami, v ktorých si sa očistilo: čoskoro zažiješ nový chaos.
17. Ale ja som prišiel varovať ľud, ktorý som si vyvolil, a celé ľudstvo, ktorému som sa v tomto čase dal spoznať. Počúvajte dobre, moje deti: Tu je archa, vojdite do nej, pozývam vás k tomu.
18. Pre teba, ó Izrael, je archou dodržiavanie môjho zákona. Každý, kto v najbolestnejších dňoch, v najťažšom čase skúšok, bude dodržiavať moje prikázania, bude v arche, bude silný a pocíti ochranu mojej lásky.
19. A celému ľudstvu hovorím ešte raz: Archou je môj zákon lásky. Každý, kto preukazuje lásku a milosrdenstvo svojmu blížnemu i sebe samému, bude zachránený. (302, 17-19)
20. Vždy som vám dal čas na prípravu a poskytol som vám prostriedky na vašu spásu. Než som na vás poslal svoj súd, aby som od vás na konci veku alebo obdobia žiadal zodpovednosť, prejavil som vám svoju lásku tým, že som vás varoval, prebudil a napomínal k pokániu, k náprave a k dobru.
21. Keď však prišla hodina súdu, už som sa nezastavil, aby som sa vás opýtal, či ste už činili pokánie, či ste sa už pripravili, alebo či stále zotrvávate v zlu a neposlušnosti.
22. Môj súd prišiel v stanovenú hodinu a ten, kto vedel včas postaviť svoju archu, bol zachránený. Avšak ten, kto sa vysmieval, keď mu bola oznámená hodina súdu, a kto neurobil nič pre svoju záchranu, musel zahynúť. (323, 51)

Moc a vláda zla budú zlomené

23. Doposiaľ to nebola ľudská láska, ktorá sa vo svete presadila. Tak, ako to bolo od počiatku ľudstva, vládla a víťazila násilie. Ten, kto miloval, podľahol ako obeť zloby.
24. Zlo rozšírilo svoje kráľovstvo a stalo sa silným na zemi. Ale práve v tomto čase prichádzam, aby som týmto silám postavil na odpor svoje zbrane, aby sa medzi ľuďmi zriadilo kráľovstvo lásky a spravodlivosti.
25. Najprv budem bojovať. Lebo aby som vám dal pokoj svojho Ducha, je potrebné, aby som viedol vojnu a odstránil každé zlo. (33, 32-33)
26. Ľudia dospejú na koniec svojej vlastnej cesty a vrátia sa späť, pričom budú žať plody všetkého, čo zasiali – jediný spôsob, ktorým v srdciach vzrastá pokánie. Lebo kto si neuvedomuje svoje previnenia, nemôže urobiť nič, aby napravil svoje chyby.
27. Príprava nového sveta je v plnom prúde, nové generácie čoskoro prídu; najprv však treba odstrániť hladné vlky, aby si z oviec neurobili korisť. (46, 65-66)

28. Na zemi sa rozšírila malomocnosť ne telesného charakteru, ktorá zožiera srdcia a ničí vieru a cnosť. Ľudia žijú zahalení duševnými handrami a myslia si, že nikto nemôže odhaliť túto úbohosť, lebo ľudia nevidia ďalej ako na hmotu.

29. Blíži sa však hodina svedomia, je to rovnaké, ako keby ste povedali, že deň Pána alebo jeho súd je pred dverami. Vtedy v niektorých vzrastie hanba a v iných ľútosť.

30. Tí, ktorí počujú tento vnútorný hlas, horúci a neúprosný, pocítia vo svojom vnútri oheň, ktorý pohltí, zničí a očistí. Tomuto súdnemu ohňu nemôže odolať ani hriech, ani nič, čo nie je čisté. Len duša mu môže odolať, lebo je obdarená božskou silou. Keď teda prejde ohňom svojho svedomia, očistená od svojich chýb, znovu povstane. (82, 58-59)

31. Všetka bolesť spôsobená ľuďmi sa zjednotí v jedinom kalichu, z ktorého budú piť tí, ktorí ju spôsobili. A tí, ktorí sa nikdy nenechali otrasť bolesťou, budú potom triasť vo svojej duši i vo svojom tele. (141, 73)

32. Je potrebné, aby sa na krátku dobu nebesia pre všetkých uzavreli a aby sa opäť otvorili až vtedy, keď zo zeme vzlietne jediný výkrik, lebo sa spozná, že Otec všetkých bytostí je jediný.

33. Veru, hovorím vám, podrobím tento bratovražedný a sebecký svet súdu a očistím ho, kým neuvidím, že z neho stúpa láska a svetlo. Aj tým, ktorí dnes vedú svoje národy do záhuby, ktorí v súčasnosti sejú a šíria všetky nečestnosti, ktorí si vytvorili svoje kráľovstvo nespravodlivosti, dám na nápravu úlohu bojovať proti pokušeniam, odstrániť skazu a vykoreniť strom zla. (151, 14 + 69)

34. Človek využitím svojej slobodnej vôle skreslil svoju cestu vývoja, až zabudol, z koho vzišiel; a dospel do bodu, keď mu cnosť, láska, dobro, mier a bratstvo pripadajú cudzie, a sebectvo, nečestnosť a hriech považuje za to najprirodzenejšie a dovolené.

35. Nové Sodoma je na celej zemi a je potrebné nové očistenie. Dobré semeno bude zachránené a z neho vznikne nové ľudstvo. Na úrodné polia, ktoré boli zavlažené slzami pokánia, dopadne moje semeno, ktoré vyklíči v srdciach budúcich generácií, ktoré budú svojmu Pánovi preukazovať vyššiu formu uctievania. (161, 21-22)

36. Dovolím, aby ruka človeka priniesla skazu, smrť a vojnu, ale len do určitej miery. Nad túto hranicu sa nespravodlivosť, skazenosť, zaslepenosť a túžba ľudí po moci nedostanú.

37. Potom príde môj srp a múdro odsekne to, čo určí moja vôľa. Lebo môj srp je plný života, lásky a pravej spravodlivosti. Ale ty, ľud, bdi a modli sa! (345, 91)

38. Kedysi bola zem údolím sĺz, v súčasnosti je údolím krvi. Čím bude zajtra? Bojiskom dymiacich troskách, nad ktorými prešiel oheň súdu, ktorý pohltil hriech a zrazil

pýchu nemilujúcich ľudí, lebo zanedbali svoju dušu.

39. Rovnako budú z chrámu múdrosti vyhnaní obchodníci s vedou, lebo s svetlom špekulovali, lebo zneuctili pravdu. (315, 61-62)

40. Veľké národy sa povyšujú v pýche, chvália sa svojou mocou, ohrozujú svet svojimi zbraňami, sú hrdé na svoju inteligenciu a vedu, bez toho, aby si uvedomovali krehkosť falošného sveta, ktorý vytvorili; lebo stačí len ľahký závan mojej spravodlivosti, aby tento umelý svet zmizol.

41. Ale bude to ruka samotného človeka, ktorá zničí jeho vlastné dielo; bude to jeho rozum, ktorý vymyslí spôsob, ako zničiť to, čo predtým stvoril.

42. Postarám sa o to, aby pretrvali len tie ľudské diela, ktoré priniesli ľuďom dobré ovocie, aby sa naďalej používali na prospech budúcich generácií. Avšak všetko, čo slúži zhubným alebo sebeckým účelom, bude zničené v ohni môjho neúprosného súdu.

43. Na troskách sveta, ktorý vytvorilo a zničilo materialistické ľudstvo, povstane nový svet, ktorého základom bude skúsenosť a ktorého cieľom bude ideál duchovného vzostupu. (315, 55-56)

Apokalyptické vojny, epidémie, morové rany a zničenie

44. Žijete v časoch strachu, v ktorých sa ľudia očisťujú tým, že vypijú svoj kalich utrpenia až do dna. Avšak tí, ktorí skúmali proroctvá, už vedeli, že sa blíži okamih, keď všade vypuknú vojny, pretože národy sa nedokážu dohodnúť.

45. Ešte len čakáme, kedy sa medzi ľudstvom objavia neznáme choroby a epidémie a zmätú vedcov. Ale keď bolesť dosiahne u ľudí svoj vrchol, budú mať stále silu kričať: „Boží trest!“ Ale Ja netrestám, ste to vy, , ktorí sa trestáte, keď sa odchyľujete od zákonov, ktoré vládnu vašej duši a telu.

46. Kto rozpútal a vyzval sily prírody, ak nie nerozum človeka? Kto sa vzoprel mojim zákonom? Pýcha vedcov! Ale veru, hovorím vám, táto bolesť poslúži na to, aby vytrhla z koreňa burinu, ktorá vyrástla v srdci človeka.

47. Polia sa pokryjú mŕtvymi telami, zahynú aj nevinní. Jedni zomrú ohňom, iní hladom a ďalší vojnou. Zem sa bude triasť, prírodné sily sa dajú do pohybu, hory budú chrliť lávu a moria sa budú dvíhať.

48. Dovolím, aby ľudia doviedli svoju skazenosť až na hranicu, ktorú im dovoľuje ich slobodná vôľa, aby – zdesení vlastným dielom – pocítili vo svojej duši skutočnú ľútosť. (35, 22-26)

49. Strom poznania bude v náporoch búrky otrasený a jeho plody spadnú na ľudstvo. Ale kto uvoľnil okovy týchto živlov, ak nie človek?

50. Prví ľudia síce tiež spoznali bolesť, aby prebudili k realite, aby boli prebudení k svetlu svedomia a prispôsobili sa zákonu. Ale

rozvinutý, vedomý a vzdelaný človek tejto doby – ako sa môže odvážiť znesvätiť strom života? (288, 28)

51. Na svete vypuknú epidémie a veľká časť ľudstva na ne zahynie. Budú to neznáme a vzácne choroby, voči ktorým bude veda bezmocná.

52. Celý svet bude zbavený buriny. Môj súd odstráni sebectvo, nenávisť a nenásytnú túžbu po moci. Objavujú sa veľké prírodné javy.

53. Národy budú spustošené a celé oblasti zmiznú. Bude to varovný signál pre vaše srdcia. (206, 22 24)

Príroda a prírodné katastrofy

54. Ľudstvo, keby si všetko, čo si použilo na vedenie krvavých vojen, použilo na vykonávanie humanitárnych skutkov, tvoja existencia by bola plná požehnaní Otca. Ale človek použil bohatstvo, ktoré nahromadil, na to, aby rozsieval skazu, bolesť a smrť.

55. To nemôže byť skutočný život, ktorý by mali viesť tí, ktorí sú bratmi a sestrami a deťmi Božími. Takýto spôsob života nie je v súlade so zákonom, ktorý som vpísal do vašich duší.

56. Aby ste si uvedomili omyl, v ktorom žijete, vybuchnú sopky, zo zeme bude tryskať oheň, aby zničil „burinu“. Vietor sa rozpúta, zem sa bude triasť a povodne zničia celé oblasti a národy.

57. Takýmto spôsobom prírodné ríše vyjadria svoju nevôľu voči človeku. Zrušili s ním vzťahy, lebo človek zničil jedno po druhom putá priateľstva a bratstva, ktoré ho spájali s prírodou, ktorá ho obklopuje. (164, 40-42)

58. Na ľudstvo príde veľa nešťastia; v prírode nastanú prevraty, živly sa vymaní zo svojich pút: oheň spustoší celé oblasti, vodné masy riek vystúpia z brehov, moria prejdú zmenami.

59. Budú oblasti, ktoré zostanú pochované pod vodnými masami, a vynoria sa nové krajiny. Mnohé stvorenia prídu o život a zahynú aj bytosti, ktoré stoja nižšie ako človek. (11, 77)

60. Sily prírody čakajú len na hodinu, aby vtrhli do sveta a očistili a prečistili Zem. Čím je národ hriešnejší a pyšnejší, tým ťažšie na neho dopadne môj súd.

61. Srdce tohto ľudstva je tvrdé a hluché. Bude potrebné, aby k nemu prišiel kalich utrpenia, aby počulo hlas svedomia, hlas zákona a Božej spravodlivosti. Všetko sa stane pre spásu a večný život duše. Je to ona, koho hľadám. (138, 78 79)

62. Tú potopu, ktorá očistila zem od ľudských nečistôt, a oheň, ktorý dopadol na Sodomu, poznáte dnes ako legendy. Napriek tomu aj v tomto čase zažijete, ako bude ľudstvo otrasené, keď sa zem bude triasť pod silou vzduchu, vody a ohňa. Ale ja vám znova posielam archu, ktorou je môj zákon, aby sa zachránil ten, kto do nej vstúpi.

63. Nie všetci, ktorí v hodine súdu budú volať „Otče, Otče“, budú ma milovať, ale tí, ktorí vždy preukazujú moju lásku svojim blížnym. Tí budú zachránení. (57, 61-62)

64. Príde nová potopa, ktorá očistí zem od ľudskej skazenosti. Zvrhne oltáre falošných bohov, kameň po kameni zničí základy tej veže pýchy a bezbožnosti a vymaže každé falošné učenie a každú zvrátenú filozofiu.

65. Ale táto potopa nebude pozostávať len z vody, ako kedysi; lebo ruka človeka rozpútala proti sebe všetky živly, viditeľné aj neviditeľné . On sám si vynáša rozsudok, trestá a súdi sám seba. (65, 31)

66. Prírodné ríše budú volať po spravodlivosti a keď sa rozpútajú, spôsobia, že časti zemského povrchu zmiznú a premenia sa na more a že moria zmiznú a na ich mieste sa objaví pevnina.

67. Sopky vybuchnú, aby ohlásili čas súdu, a celá príroda sa dostane do prudkého pohybu a bude otrasená.

68. Modlite sa, aby ste sa správali ako dobrí učeníci, lebo toto bude vhodný čas, keď sa v srdciach rozšíri trojjedinostno-mariánske duchovné učenie. (60, 40-41)

69. Tri štvrtiny zemského povrchu zmiznú a zostane len časť, ktorá bude útočiskom pre tých, ktorí prežijú chaos. Budete svedkami naplnenia mnohých proroctiev. (238, 24)

70. Nemýľte sa; lebo skôr, ako sa skončí „Šiesta pečať“, nastanú veľké udalosti: Hviezdy budú dávať významné znamenia, národy zeme budú stenať a z tejto planéty zmiznú tri časti a zostane len jedna, na ktorej vyklíči semeno Ducha Svätého ako nový život.

71. Ľudstvo potom začne nový život, zjednotené v jedinom učení, jedinom jazyku a jedinom putu mieru a bratstva. (250, 53)

72. Hovorím vám o bolesti, ktorú si zaslúžite, ktorú stále viac zväčšujete a ktorá, keď príde hodina, pretečie.

73. Nikdy by som svojim deťom nepodával takýto kalich; ale vo svojej spravodlivosti môžem napriek tomu dovoliť, aby ste zožali ovocie svojej zloby, pýchy a nerozvážnosti, aby ste sa ku Mne s ľútosťou vrátili.

74. Ľudia vyzývali moju moc a moju spravodlivosť, keď svojou vedou znesvätili chrám prírody, v ktorom je všetko v harmónii, a ich súd bude teraz neúprosný.

75. Živly budú rozpútané, vesmír bude otrasený a zem sa bude triasť. Vtedy bude v ľuďoch hrôza a budú chcieť utiecť, ale nebude úniku. Budú chcieť skrotiť rozpútané sily a nebudú toho schopní. Lebo sa budú cítiť vinní a keď príliš neskoro oľutujú svoju pýchu a bláznovstvo, budú hľadať smrť, aby unikli trestu. (238, 15-17)

76. Keby ľudia poznali svoje duchovné dary – o koľko utrpenia by si uľavili! Ale radšej zostali slepí alebo leniví, zatiaľ čo na seba privolávajú časy najväčšej bolesti.

77. Moje učenie vás má osvietiť, aby ste si ušetrili tie veľké utrpenia, ktoré boli ľudstvu ohlásené prorokmi minulých čias.

78. Iba v zlepšení svojho života môžete nájsť tú silu alebo schopnosť

oslobodiť sa od účinkov rozpútaných živlov. Lebo nielen viera alebo modlitba sú zbraňami, ktoré vám dávajú víťazstvo nad údermi osudu a protivenstvami života: táto viera a táto modlitba musia byť sprevádzané cnostným, čistým a dobrým životom. (280, 14-15, 17)

79. Čoskoro začne pre svet čas veľkých udalostí. Zem sa bude triasť a slnko bude na tento svet zosielať páľavé lúče, ktoré spália jej povrch. Kontinenty budú od jedného pólu k druhému sužované bolesťou, celý svet bude očistený a nebude žiadne stvorenie, ktoré by nepociťovalo tvrdosť a pokánie.

80. Avšak po tomto veľkom chaose národy znovu nadobudnú pokoj a prírodné sily sa upokoja. Po tej „búrlivej noci“, v ktorej tento svet žije, sa objaví dúha mieru a všetko sa vráti k svojim zákonom, poriadku a harmónii.

81. Znovu uvidíte jasnú oblohu a úrodné polia. Vodné toky budú opäť čisté a more pokojné. Na stromoch budú plody a na lúkach kvety a úroda bude hojná. Človek, očistený a zdravý, sa bude opäť cítiť hodný a uvidí, že cesta k jeho vzostupu a návratu ku Mne je vyrovnaná.

82. Každý bude od základov čistý a očistený, aby bol hoden zažiť prichádzajúci Nový vek. Lebo Ja musím postaviť nové ľudstvo na pevných základoch. (351, 66-69)

Láskavá spravodlivosť a Božie milosrdenstvo

83. Blíži sa hodina, keď sa súd na svete naplno prejaví. Každé dielo, každé slovo a každá myšlienka budú súdené. Od mocných tejto zeme, ktorí vládnu národom, až po tých najmenších – všetci budú zvážení na mojej božskej váhe.

84. Nezamieňajte však spravodlivosť s odplatou, ani nápravu s trestom. Lebo ja vám len dovolím, aby ste zožali plody svojho semena a jedli ich, aby ste podľa ich chuti a účinku spoznali, či sú dobré alebo škodlivé, či ste zasiali dobro alebo zlo.

85. Nevinná krv preliata ľudským zločinom, smútok a slzy vdov a sirôt, vyhnanca, ktorý trpí biedou a hladom – všetci volajú po spravodlivosti a moja dokonalá a milujúca, ale neúprosná spravodlivosť zostúpi na všetkých. (239, 21-23)

86. Moja spravodlivosť príde na každé stvorenie a dotkne sa každej ľudskej bytosti, tak ako anjel Pánov prišiel na Egypt a vykonal môj súd, pri ktorom sa zachránili len tí, ktorí označili svoje dvere krvou baránka.

87. Veru, hovorím vám, v tomto čase bude zachránený každý, kto bdie a verí v slovo a sľuby Spasiteľa, Božieho Baránka, ktorý sa obetoval, aby vás naučil modliť sa a s dokonalou láskou plniť úlohy vašej cesty pokánia, lebo moja krv vás bude chrániť ako plášť lásky. Ale kto nebdí, kto neverí alebo kto rúha,

toho postihne trest, aby sa prebudil zo svojej letargie. (76, 6-7)

88. Keď z najhlbšieho vnútra ľudí vzíde volanie o pomoc ku Mne, ktoré Mi hovorí: „Môj Otče, náš Spasiteľ, príď k nám, hyneme“, vtedy im dám pocítiť svoju prítomnosť, zjavím im svoje nekonečné milosrdenstvo a ešte raz im to dokážem. (294, 40)

89. Zvyčajný priebeh vášho života bude náhle bičovaný silnými búrkami. Ale potom v nekonečnosti zažiari svetlo hviezdy, ktorej lúče darujú mier, svetlo a pokoj, ktoré vtelený duch potrebuje na rozjímanie o večnosti. (87, 52)

Účinok súdu

90. Keď sa bude zdať, že pre človeka je všetko stratené, že smrť zvíťazila alebo že zlo triumfuje, bytosti sa z temnoty pozdvihnú k svetlu. Zo smrti vstanú k pravému životu a z priepasti záhuby sa vzpriamia, aby poslúchali večný Boží zákon.

91. Nie všetci spoznajú túto priepasť; lebo niektorí sa snažili držať sa stranou od tej vojny vášní, ctižiadosti a nenávisti a žili len na okraji nového Sodomy; a iní, ktorí veľa zhrešili, sa včas zastavia a svojím včasným pokáním a úplnou obnovou si ušetria mnoho sĺz a veľa bolesti. (174, 53-54)

92. Z celej tej morálnej a materiálnej štruktúry ľudstva „nezostane kameň na kameni“. Lebo aby sa na tejto zemi objavil „nový človek“, je nevyhnutné, aby bola odstránená každá škvrna, každý hriech a aby zostalo len to, čo obsahuje dobré semeno.

93. Žiaru mojej prítomnosti a mojej spravodlivosti bude vnímať celý svet a v prítomnosti tohto svetla sa zrútia modly, zaužívané tradície upadnú do zabudnutia a neplodné obrady budú opustené. (292, 33-34)

94. Pre spásu človeka zostane otvorená jediná brána: brána duchovnosti. Kto sa chce zachrániť, bude musieť vzdať sa svojej pýchy, svojej falošnej veľkosti, svojich nízkych vášní, svojho sebectva.

95. Veľmi horký bude kalich, z ktorého budú musieť ľudia piť vo veľkej bitke. Napriek tomu vám hovorím: Blahoslavení sú tí, ktorí z toho kalicha pijú a potom ako očistení opúšťajú Zem. Lebo keď sa vrátia na tento svet v iných telách, ich posolstvo bude preniknuté svetlom, mierom a múdrosťou. (289, 60-61)

96. Ešte nenastali „posledné boje“ so svojou horkosťou a „posledné víchrice“. Ešte sa má stať, že všetky sily sa dostanú do nepokoja a atómy budú víriť v chaose, aby po tom všetkom nastala letargia, vyčerpanie, smútok a znechutenie, ktoré budú vyvolávať dojem smrti.

97. Ale to bude hodina, v ktorej sa v citlivých duchovných dušiach ozve vibrujúci ozvena trúbky, ktorá vám z oného sveta oznamuje, že medzi ľuďmi dobrej vôle sa blíži kráľovstvo života a pokoja.

98. Pri tom zvuku „mŕtvi vstanú“ a budú roniť slzy ľútosti, a Otec ich

prijme ako „stratených synov“, unavených z dlhej cesty a vyčerpaných veľkým bojom, a zapečatí ich duše bozkom lásky.
99. Od tohto „dňa“ bude človek nenávidieť vojnu. Vyženie nenávisť a zášť zo svojho srdca, bude prenasledovať hriech a začne život nápravy a obnovy. Mnohí sa budú cítiť inšpirovaní svetlom, ktoré predtým nevideli, a vyrazia, aby vytvorili svet mieru.
100. Bude to len začiatok času milosti, veku mieru.
101. Doba kamennej už je dávno za nami. Aj vek vedy pominie a potom medzi ľuďmi rozkvitne vek ducha.
102. Prameň života odhalí veľké tajomstvá, aby ľudia vybudovali svet, ktorý je silný vo vede dobra, v spravodlivosti a v láske. (235, 79-83)

XIII Premena a dovŕšenie sveta a stvorenia

Kapitola 56 – Víťazstvo a uznanie duchovného diela Krista

Šírenie duchovného učenia prostredníctvom Božích poslov

1. Môj zákon bude v tomto čase archou spásy. V pravde vám hovorím: Keď sa rozpútajú vody potopy zla, bolesti a utrpenia, ľudia z iných národov budú prúdiť do tejto krajiny v dlhých zástupoch, priťahovaní jej duchovnosťou, pohostinnosťou a mierom; a keď spoznajú toto zjavenie a uveria tomu, čo som povedal pri mojom novom príchode ako Duch Svätý, nazvem aj ich „Izraelitmi podľa Ducha“.
2. Medzi týmito davmi ľudí budú moji poslovia, ktorých pošlem späť k ich národom, aby priniesli svojim bratom božské posolstvo môjho slova.
3. Avšak nie všetci prídu k tomuto národu, aby spoznali učenie, ktoré som vám priniesol, lebo mnohí ho prijmú duchovne. (10, 22)
4. Všetci dostanete mier, aký si zaslúžite; sľubujem vám však lepšie časy.
5. Po očistení, ktoré sa musí stať na zemi, sa objavia ľudia, ktorých som poslal, cnostné duše s veľkými poslaniami, aby vytvorili poslušnú ľudskú rodinu.
6. Ešte prejdú štyri generácie po tej vašej, kým sa moje učenie rozšíri po celom svete a prinesie krásne ovocie. (310, 50)

Boj o uznanie nového slova

7. Dnes je to len malá skupinka, ktorá ma obklopuje, ale zajtra to budú nesmierne davy ľudí, ktoré sa okolo mňa zhromaždia. Medzi nimi prídu farizeji, pokrytci, ktorí budú hľadať chyby v mojom učení, aby podnecovali názor veľkých más proti môjmu dielu. Nevedia, že skôr, ako preskúmajú moje dielo, budú sami odhalení. (66, 61)
8. Vtedy ma súdili traja sudcovia: Annáš, Pilát a Herodes, a ľud na mne

vykonal rozsudok. Teraz vám hovorím, že mnohí sú moji sudcovia, a ešte väčší je počet tých, ktorí mi v tomto čase spôsobia bolesť.

9. Ale čím viac ľudia nenávidia môj zákon a moje učenie – keď bude najviac prenasledované a odmietané, ozve sa hlas veriacich, lebo sa nestane to isté ako v „Druhom čase“; teraz nebudem sám. (94, 67)

10. Bude krátke obdobie, počas ktorého sa bude zdať, že moje slovo dané v tomto čase zmizlo z povrchu zeme.

11. Potom sa ľudia pustia do vymýšľania duchovných učení, budú učiť nové zákony a prikázania. Budú sa nazývať majstrami, apoštolmi, prorokmi a Božími posolmi, a Ja ich nechám istý čas hovoriť a siať. Nechám ich pestovať ich semeno, aby keď budú žať úrodu, zistili, čo zasiali.

12. Čas a sily prírody prejdú cez ich úrodu a ich kroky budú pre každého z týchto ľudských detí ako súd.

13. Je potrebné, aby svet spoznal podvod, aby mohol rozpoznať pravdu. Vtedy pravda a podstata života, ktorú som vám v tomto čase odovzdal, opäť vzkriesia medzi ľuďmi vo svojej plnej čistote a duchovnosti. (106, 9-10)

Sila učenia Ducha Svätého

14. Pre ľudstvo nastala nová éra; je to éra svetla, ktorej prítomnosť bude predstavovať vrchol na duchovnej ceste všetkých ľudí, aby sa prebudili, zamysleli sa, zbavili sa ťažkého bremena svojich tradícií, fanatizmu a omylov, aby sa potom povzniesli k novému životu.

15. Jedni skôr, iní neskôr, tak postupne všetky náboženstvá a sekty dospejú k neviditeľnému chrámu, k chrámu Ducha Svätého, ktorý je prítomný v mojom diele, neochvejný ako stĺp, ktorý sa týči do nekonečna, v očakávaní ľudí všetkých národov a rodov.

16. Keď všetci vstúpia do vnútra mojej svätyne, aby sa modlili a ponorili sa do rozjímania, jedni aj druhí dospejú k rovnakému poznaniu mojej pravdy. Keď sa teda raz tento vrchol na ceste naplní, všetci sa zjednotení v tom istom zákone pozdvihnú a budú uctievať svojho Otca rovnakým spôsobom. (12, 94-96)

17. Spolu s ľudom, ktorý vychovávam a ktorého som vytrhol z temnoty a nevedomosti, naplním proroctvá, ktoré boli dané v minulosti, a tvárou v tvár mojim dôkazom a zázrakom sa svet bude triasť, a teológovia a vykladači proroctiev spália svoje knihy a vnútorne sa pripravia na štúdium tohto zjavenia. Ľudia s titulmi, muži vedy, ľudia s žezlom a korunou sa zastavia, aby počuli moje učenie, a mnohí povedia: „Kristus, Spasiteľ, sa vrátil!“ (84, 60)

18. Veru, hovorím vám, moje slovo premení charakter vášho súčasného sveta a celého vášho života.

19. Pre ľudí dnešnej doby je svet a jeho radosti zmyslom ich života. Čoskoro však budú viac ceniť dušu

ako telo a telo viac ako odev, a namiesto toho, aby sa naháňali za svetskými slávami, budú hľadať nesmrteľnosť duše.

20. Spočiatku bude existovať fanatizmus v mene duchovna, úsilie oň sa zvýši do extrému; no potom sa srdcia upokoja a duchovnosť rozkvitne v plnej pravde a čistote. (82, 30-31)

21. Moje učenie vyvolá veľké prevraty vo svete, nastanú veľké zmeny v mravoch a myšlienkach a zmeny nastanú aj v prírode. Všetko toto bude znamenať začiatok novej éry pre ľudstvo a duše, ktoré čoskoro pošlem na Zem, budú hovoriť o všetkých týchto proroctvách. Budú vysvetľovať moje slovo a opisovať skutky, aby prispeli k obnoveniu a vzostupnému vývoju tohto sveta. (152, 71)

22. „Nová pieseň“ vzišiel z duše všetkých tých, ktorí ma nemohli vidieť a ktorí ma napokon predsa len uvideli, lebo ma hľadali napriek svojim nedokonalostiam; a vy predsa viete, že kto ma hľadá, ten ma vždy nájde.

23. Pokiaľ ide o tých, ktorí ma popierali, ktorí sa mi vyhýbali, ktorí zamlčovali moje meno, ktorí nechcú uznať moju prítomnosť, tým budú na ich ceste udelené také skúšky, ktoré im otvoria oči a rovnako im umožnia uzrieť pravdu. (292, 35-36)

24. Ako divoký prúd, ktorý so sebou strháva všetko, taká bude vlna, ktorú vytvoria spiritualistické davy ľudí – vlna, ktorú nikto nebude môcť zastaviť, lebo jej sila bude neprekonateľná. A ten, kto by sa chcel postaviť do cesty jej toku ako prekážka, bude strhnutý prúdom.

25. Kto na zemi by mohol mať moc zastaviť vývoj duší alebo vykonanie Božích rozhodnutí? Nikto. Jedinou bytosťou s absolútnou mocou a spravodlivosťou je váš Otec a On určil, že každá duša bude napredovať k dokonalosti.

26. Ak ľudia na krátky čas porušili moje božské zákony, postarám sa o to, aby môj hlas, ako zvuk hlasného zvonu, počuli aj tí, ktorí sú mŕtvi pre duchovný život. (256, 40-42)

27. Keď ľudstvo spozná moje učenie a pochopí jeho zmysel, vloží do neho svoju dôveru a upevní sa vo viere, že je to istá cesta, vodca pre každého človeka, ktorý chce žiť v spravodlivosti, v láske a v úcte voči svojim blížnym.

28. Keď sa toto učenie zakorení v srdciach ľudí, osvieti rodinný život tým, že posilní rodičov v cnosti, manželstvá vo vernosti, deti v poslušnosti a učiteľov naplní múdrosťou. Vládcov urobí veľkorysými a sudcov inšpiruje k vykonávaniu skutočnej spravodlivosti. Vedci sa budú cítiť osvietení a toto svetlo im odhalí veľké tajomstvá pre dobro ľudstva a pre jeho duchovný rozvoj. Takto začne nová éra mieru a pokroku. (349, 35)

Poznanie Kristovho návratu na celom svete

29. Keď človek klesne do najhlbšej hĺbky priepasti a vyčerpaný bojom a

utrpením už nemá ani silu zachrániť sám seba, s údivom zažije, ako z hĺbky jeho vlastnej slabosti, zúfalstva a sklamania vyviera neznáma sila, ktorá pochádza z Ducha. Keď si uvedomí, že nadišla hodina jeho oslobodenia, roztiahne krídla a povzniesie sa nad trosky sveta márností, sebectva a lží a povie: „Tam je Ježiš, ten opovrhovaný. On žije. Márne sme sa ho snažili zabiť na každom kroku a každý deň. On žije a prichádza, aby nás zachránil a daroval nám celú svoju lásku.“ (154, 54)

30. Veru, hovorím vám, ak sa kedysi aj králi čudovali chudobe, v ktorej som sa narodil, tak v tomto čase budú rovnako prekvapení, keď všetci spoznajú ten nenápadný spôsob, ktorý som si zvolil, aby som vám priniesol svoje slovo. (307, 52)

31. V súčasnosti sa ľudstvo nachádza vo fáze prípravy. Je to moja spravodlivosť, ktorá v ňom pôsobí, bez toho, aby si to ľudia už všimli. Lebo vo svojej pýche, vo svojom namyslenom materializme pripisujú všetky udalosti svojho života, ktoré sú pre nich nevyhnutné, náhode.

32. Ale čoskoro sa môj volanie dostane do ich sŕdc a potom sa ku Mne s pokáním priblížia a budú Ma prosiť, aby im bola odpustená ich pýcha a ich chyby.

33. To bude hodina kríža pre dušu človeka, v ktorej na krátky čas zažije absolútnu prázdnotu po svojich veľkých sklamaniach, keď zistí falošnosť svojej pýchy, pominuteľnosť svojej moci, mylnosť svojich ideológií.

34. Avšak tento stav zmätenosti nebude trvať dlho, lebo vtedy sa objavia moji poslovia a budú šíriť moje nové posolstvo.

35. Tak ako v minulosti, keď poslovia môjho učenia vyšli z východu a priniesli poznanie môjho slova na západ , tak aj v tomto čase uvidí svet opäť mojich poslov, ako prinášajú svetlo tohto posolstva národom a domácnostiam.

36. Bude sa ľuďom zdať zvláštne, že teraz svetlo ide zo západu na východ? Nebudú preto uznávať posolstvo, ktoré im prinášajú moji poslovia v mojom mene? (334, 42-45)

37. Existujú celé rasy, ktoré ma neuznávajú, existujú národy, ktoré sa tvrdohlavo vzďaľujú od mojich zákonov, ktoré nechcú spoznať moje učenie, ktoré sa mu vzpierajú, lebo ho považujú za neaktuálne.

38. Tí, ktorí ma nepochopili, sú tí, ktorí trvajú na pozemských slobodách. Sú to aj tí, ktorí často konajú dobro z vlastného prospechu a nie z veľkorysosti.

39. Avšak každému národu a každej rase sú určené Moja spravodlivosť a skúšky, a tie prichádzajú deň za dňom, aby napokon urobili ich srdcia a duše úrodnými, ako keby to boli polia pripravené na obrábanie, a aby po ich spracovaní do nich vložili semeno, večnú zrnku Mojej lásky, Mojej spravodlivosti a Môjho svetla.

40. Tieto národy budú o Mne hovoriť s láskou, tieto rasy potom vložia svoju nádej do Mňa a v dušiach všetkých národov tohto ľudstva zaznejú radostné piesne, zbory chvály a lásky k jedinému Pánovi všetkých ľudí. (328, 12)

Kapitola 57 – Obrat a zmena vo všetkých oblastiach

Nové a hlbšie poznania

1. Blíži sa čas, keď duchovné zjavenia odhalia ľuďom cestu svetla, aby spoznali tajomstvá ukryté v lone stvorenia.
2. Svetlo môjho Ducha vám odhalí spôsob, akým možno nadobudnúť pravú vedu, ktorá človeku umožňuje, aby bol uznaný stvoreniami, ktoré ho obklopujú, a prírodnými silami stvorenia, a aby dosiahol poslušnosť, čím sa naplní moja vôľa, aby si človek podrobil zem. To sa však stane až vtedy, keď duša človeka, osvetlená Duchom, podriadi slabosti tela svoju moc a svoje svetlo. (22, 19)
3. Už sa blíži deň, keď ľudia pochopia význam, ktorý má duša, lebo mnohí, ktorí sa považujú za veriacich, neveria, a iní, ktorí si myslia, že vidia, nevidia. Keď však raz pochopia pravdu, uvedomia si, že by bolo detinské, nespravodlivé a nerozumné naďalej živiť plodmi sveta bytosť, ktorá patrí do iného života ( ).
4. Potom budú hľadať svetlo v náboženstvách a vo svojej duševnej úzkosti a v mučivej túžbe nájsť pravdu odstránia falošnosť učení a vykorenia všetko povrchné a vonkajšie, čo nájdu v rôznych kultoch, až kým neobjaví božské jadro bytia. (103, 42)
5. Ľudstvo sa určite unaví z toho, že naďalej sieje nenávisť, násilie a sebectvo. Každé semeno nenávisti, ktoré zasiatu, sa rozmnoží takým spôsobom, že ich sily nebudú stačiť na to, aby zožali svoju úrodu.
6. Tento nepredvídaný výsledok, presahujúci ich ľudské sily, ich zastaví v ich strhujúcom a šialenom behu. Potom vykonám zázrak vo všetkých srdciach tým, že tam, kde bol len egoizmus, nechám rozkvitnúť lásku k blížnemu.
7. Ľudia Mi opäť pripíšu všetku dokonalosť, vševedúcu múdrosť a najvyššiu spravodlivosť. Spomenú si, že Ježiš povedal: „Žiaden list na strome sa nepohne bez vôle Otca.“ Lebo dnes sa podľa názoru sveta listy na stromoch, živé bytosti a hviezdy pohybujú náhodne. (71, 30)
8. Keď sa môj hlas duchovným spôsobom ozve v ľudstve, ľudia pocítia vibrovanie niečoho, čo v nich vždy bolo, hoci sa to nemohlo slobodne prejaviť. Bude to Duch, ktorý – povzbudený hlasom svojho Pána – sa vzpriami a odpovie na moje volanie.
9. Vtedy na Zemi začne nová éra, lebo už nebudete na život hľadieť zdola, ale budete ho pozorovať, spoznávať a vychutnávať si ho z

výšok svojho duchovného povznesenia. (321, 38-39)

10. Až keď už nebude rozum podnecovať ducha k pozorovaniu a prehlbovaniu sa vo vede, ale duch povznáša a vedie rozum, človek objaví to, čo sa mu v súčasnosti javí ako nepoznateľné, a čo je napriek tomu určené na to, aby mu bolo zjavené, hneď ako zduchovnil svoju inteligenciu. (295, 37)

11. Povedal som vám, že príde čas, keď sa svetlo zjaví na všetkých miestach, vo všetkých krajinách, na všetkých kontinentoch. Toto svetlo bude žiariť podľa duchovného výcviku človeka. Ale prostredníctvom neho sa vytvorí nová a presnejšia predstava o stvorení, nový pojem duchovnosti. Týmto spôsobom začne nová etapa duchovného a duševného vývoja. (200, 41)

12. Keď ľudia dospejú k tomu, že budú v láske myslieť univerzálne, každý sa bude snažiť zdokonaľovať sa, lepšie chápať druhých a slúžiť im. Akýkoľvek strach z trestu bude zbytočný, človek bude dodržiavať zákony nie zo strachu, ale z presvedčenia. Až vtedy sa ľudstvo duchovne a intelektuálne vyvinie. (291, 25)

13. Keď toto moje semeno vyklíči v srdciach národov, ktoré tvoria ľudstvo, v životoch ľudí nastane absolútna zmena. Aký veľký bude rozdiel, ktorý preukážu tak vo svojom ľudskom živote, ako aj vo svojom duchovnom uctievaní Boha, ak porovnáme spôsob života, viery, uctievania, „boja“ a myslenia ľudí z minulosti s tými, ktorí žijú duchovne.

14. Z tej doby fanatizmu, modlárstva, materializácie a absurdných náboženských dogiem nezostane kameň na kameni. Všetky omyly, ktoré vaši predkovia a vy sami zanecháte budúcim generáciám, budú odstránené. Všetko, čo v sebe nenesie podstatu dobra a pravdy, nepreží je. Ale všetko dobré, čo ste zdedili, si zachovajú.

15. Toto učenie, ktoré je podané v duchovnejšej forme ako v minulých časoch, bude musieť bojovať medzi ľuďmi, národmi, cirkvami a sektami, aby sa presadilo a uchytilo. Ale hneď ako pominie krátke obdobie zmätku, k ľuďom príde mier a budú sa radovať, keď z mojich slov pochopia zmysel, ktorý v sebe vždy niesli.

16. Predstavy o mojej božskosti, o duchovnom živote a o zmysle vašej existencie budú nasmerované správnym smerom, lebo každý človek bude dobrým vykladačom všetkého toho, čo vám bolo povedané vaším Majstrom, jeho posolmi a prorokmi v podobenstvách a symboloch.

17. Tento spôsob vyjadrovania ľudia pochopili len čiastočne. Bolo to poučenie, ktoré bolo určené pre nich v súlade s ich rastúcou duchovnou a rozumovou schopnosťou chápať. Ale keďže chceli vedieť všetko hneď, zaplietli sa do stále väčších protirečení a nesprávnych predstáv, pretože

tomu, čo sa dalo interpretovať iba duchovným spôsobom, dávali hmotné výklady. (329, 22-26)

Osvietenie prostredníctvom ľudí poslaných Bohom

18. Sľúbil som vám, že vám pošlem duchov veľkého svetla, ktorí budú žiť medzi vami. Tí čakajú len na správny okamih, aby sa priblížili k Zemi, inkarnovali sa a splnili veľkú misiu obnovy.

19. Keď budú tieto duchovné bytosti žiť na tomto svete – čo ich budete musieť učiť? Veru, hovorím vám: Nič! Lebo prídu učiť, nie učiť sa.

20. Budete prekvapení, keď ich budete počuť od detstva hovoriť o hlbokých veciach, keď ich uvidíte viesť rozhovory s vedcami a teológmi, pričom svojimi skúsenosťami ohromujú dospelých a deťom a mládeži vkladajú do srdca správnu cestu.

21. Blahoslavený je ten domov, ktorý prijme do svojho lona jednu z týchto duchovných bytostí. Ako ťažké budú bremená pokánia, ktoré na seba vezmú tí, ktorí sa budú snažiť zabrániť splneniu poslania mojich poslov! (238, 30-31)

22. Ešte raz vám hovorím, že na svete vám nebude chýbať ľudí, ktorí sú obdarení veľkým svetlom, ktoré osvetľuje vašu cestu a zasieva do vášho života lásku.

23. Ľudstvo malo na Zemi vždy prítomnosť týchto ľudí, ale prichádzajú časy, keď na svet prichádzajú veľké légie vysokých svetelných duchov, ktorí odstránia falošný svet, ktorý ste vytvorili, aby vybudovali nový, v ktorom sa dýcha mier a vládne pravda.

24. Budú musieť veľa trpieť pod zlobou ľudí. Nie je to však nič nové, lebo žiadny z Božích poslov neunikol prenasledovaniu, posmechu a nepriateľstvu. Musia prísť na svet a žiť na ňom, lebo ich prítomnosť na Zemi je potrebná.

25. Prídu a láskyplne oslovia srdcia ľudí. Ich slovo, preniknuté spravodlivosťou Otca, zasiahne pýchu a namyslenosť všetkých tých, ktorí nahradili rúcho pokory svojej duše honosným rúchom márnosti, pýchy, falošnej moci a falošnej slávy.

26. Títo budú prví, ktorí povstanú a s prstom trasúcim sa od hnevu budú ukazovať na mojich poslov. Ale to poslúži na to, aby moji služobníci v každej skúške, ktorej budú podrobení, mohli dať veľké svedectvo o pravde, ktorú priniesli na svet.

27. V súčasnosti neviete, na ktorých cestách ľudského života sa objavia. Ale hovorím vám, že niektorí sa objavia v lone veľkých náboženských spoločenstiev. Títo budú bojovať za zjednotenie a duchovnú harmóniu všetkých ľudí.

28. Iní sa vyzdvihnú medzi vedcami a ovocím svojich inšpirácií ukážu, že skutočným konečným cieľom vedy je duchovné zdokonalenie človeka — a nie jeho zúboženie a zničenie.

29. Tak sa vo všetkých oblastiach života prejavia moji služobníci, ktorí nosia môj zákon v srdci a slovami i

skutkami potvrdia všetko, čo som vám v tomto čase povedal. (255, 43-47)

Premena človeka

30. Prorocky vám oznamujem nový svet a duchovné ľudstvo, ale keď sa toto slovo stane známym, opäť mu nebude uverené.

31. Generácia za generáciou pominie, pýcha ľudí rozpúta búrky a povodne, epidémie a morové rany, a nárek ľudstva otriasa vesmírom.

32. Po tom všetkom však noví obyvatelia Zeme začnú viesť život sebareflexie a duchovného zdokonaľovania, pričom budú čerpať z nesmierneho pokladu skúseností, ktorý im zanechali predchádzajúce generácie, a božské semeno začne klíčiť.

33. V každej duši existuje božské semeno, lebo pochádza zo Mňa, a tak ako vaše deti zdedili rysy alebo charakter svojich rodičov, tak aj duše nakoniec prejavia to, čo zdedili od svojho Nebeského Otca: lásku. (320, 9-11)

34. Po novej potope zažiari dúha ako symbol mieru a novej zmluvy, ktorú ľudstvo duchovne uzavrie so svojím Pánom.

35. Musíte sa pripraviť na ťažký boj, lebo všetci budete musieť bojovať proti drakovi zla, ktorého zbraňami sú túžba po sláve, nenávisť, pozemská moc, bezohľadnosť, márnosť, sebectvo, lož, modlárstvo a fanatizmus – všetky sily zla, ktoré sa zrodili z ľudského srdca, proti ktorým budete musieť bojovať s veľkou odvahou a vierou, kým ich neporazíte.

36. Keď bude drak vašich vášní zabitý vašimi zbraňami svetla, pred očami ľudí sa zjaví nový svet – nový svet, hoci je to ten istý; ale bude sa javiť krajší. Lebo vtedy ho ľudia využijú pre svoje blaho a pokrok tým, že do všetkého svojho konania vnesú ideál duchovnosti.

37. Srdcia sa zušľachtia, rozum ľudí bude osvietení, duch bude môcť svedčiť o svojej existencii. Všetko dobré bude prekvitať, všetko povznášajúce bude slúžiť ako semeno pre ľudské diela. (352, 61-64)

38. Človek klesol až do priepasti a až tam ho sprevádzalo svedomie v očakávaní vhodného okamihu, aby bolo vypočuté. Čoskoro sa tento hlas ozve vo svete s takou veľkou silou, akú si teraz ešte nedokážete predstaviť.

39. To však privedie ľudstvo k tomu, aby vystúpilo zo svojej priepasti pýchy, materializmu a hriechu, aby sa umylo v prúdoch sĺz svojho pokánia a začalo sa vyvíjať nahor na ceste duchovnosti.

40. Budem stáť pri všetkých svojich deťoch, lebo Ja som vzkriesenie a život, ktorý „mŕtvych“ dvíha z ich hrobov.

41. V tom živote, ktorý dnes ponúkam ľudstvu, budú ľudia konať podľa mojej vôle a z lásky sa vzdajú slobodnej vôle, presvedčení o tom, že ten, kto koná podľa vôle Otca, nie je ani sluha, ani otrok, ale skutočné dieťa Božie. Vtedy spoznáte

skutočné šťastie a dokonalý pokoj, ktoré sú ovocím lásky a múdrosti. (79, 32)

42. Hovorím vám, že v tomto „Tretom čase“ – aj keď sa vám to zdá nemožné – nebude obnova a spása ľudstva ťažká, lebo dielo vykúpenia je božské dielo.

43. Bude to moja láska, ktorá privedie ľudí späť na cestu svetla a pravdy. Moja láska, ktorá tajne preniká do každého srdca, hladí každú dušu, prejavuje sa skrze každé svedomie, premení tvrdé skaly na citlivé srdcia, urobí z materialistických ľudí duchovné bytosti a z zatvrdnutých hriešnikov ľudí dobra, pokoja a dobrej vôle.

44. Hovorím vám to preto, lebo nikto nepozná vývoj vašej duše lepšie ako Ja, a viem, že dnešný človek napriek svojmu veľkému materializmu, láske k svetu a vášňam, ktoré sa vyvinuli až k najväčšiemu hriechu, žije len zdanlivo podrobený „telu“ a materiálnemu životu. Viem: Akonáhle vo svojej duši pocíti láskyplný dotyk mojej lásky, rýchlo príde ku Mne, aby sa zbavil svojho bremena a nasledoval Ma na ceste pravdy, po ktorej sa nevedomky tak veľmi túži vydať. (305, 34-36)

45. Buďte bdelí a budete svedkami obrátenia tých, ktorí ma zapreli, tak ako zažijete aj návrat tých, ktorí sa vzdialili od pravej cesty.

46. Vedci, ktorí zasvätili svoj život hľadaniu prvkov a síl zničenia, sa, keď pocítia, že sa blíži ich súd, vrátia na cestu pravdy, aby zasvätili svoje posledné dni morálnej a materiálnej obnove sveta.

47. Iní, ktorí sa vo svojej pýche pokúsili zaujať moje miesto v dušiach, zostúpia zo svojich trónov, aby ma v pokore napodobňovali. A aj ľudia, ktorí kedysi podnecovali národy a rozpútali vojny, si uvedomia svoje zločiny a budú sa s obavami usilovať o mier medzi ľuďmi. (108, 39)

48. Keď moje svetlo prenikne do všetkých sŕdc a ľudia, ktorí vedú národy, ktorí ich poučujú, a všetci, ktorí majú splniť najdôležitejšie úlohy , sa nechajú viesť a inšpirovať tým vyšším svetlom, ktorým je svedomie, potom si môžete navzájom dôverovať, potom môžete dôverovať svojim bratom, lebo moje svetlo bude vo všetkých a v mojom svetle bude vládnuť moja prítomnosť a moja láskyplná spravodlivosť. (358, 29)

49. Moje poučenie bude ľudstvo opäť počuť, ale nie preto, že by sa môj zákon vrátil k ľuďom, lebo ten bol vždy vpísaný do ich duše. Budú to ľudia, ktorí sa vrátia na cestu zákona.

50. Tento svet bude podobný synovi z mojej podobenstva o stratenom synovi. Tak ako on, aj on nájde otca, ktorý na neho čaká na svojom mieste, aby ho s láskou objal a posadil k svojmu stolu.

51. Ešte nenastala hodina návratu tohto ľudstva ku Mne, ešte mu zostala časť dedičstva, ktorú premrhá na slávnostiach a zábavách, až kým nebude nahý,

hladný a chorý, aby potom zdvihol zrak k svojmu Otcovi.
52. Je potrebné poskytnúť ľuďom, ktorí sa naháňajú za majetkom sveta, ešte niekoľko „okamihov“, aby ich sklamanie bolo potom úplné; aby sa nakoniec presvedčili, že zlato, moc, tituly a telesné radosti im nikdy nedajú pokoj a blaho ich duše.
53. Blíži sa hodina sebareflexie vo svetle svedomia pre celé ľudstvo. Vtedy sa učeníci, teológovia, vedci, vládcovia, bohatí a sudcovia budú pýtať, v čom spočíval duchovný, morálny alebo materiálny plod, ktorý zožali a ktorý môžu dať ľuďom na jedenie.
54. Po tomto okamihu sa mnohí vrátia ku Mne, lebo si uvedomia, že napriek vážnosti, ktorú si na zemi užívali, im chýbalo niečo, čím by zaplnili prázdnotu, do ktorej sa dostala ich duša, ktorá sa môže živiť iba plodmi duchovného života. (173, 19-20, 57-58)
55. Z dnešných ľudí bez duchovnosti a lásky nechám vzísť generácie, ktoré som už toľkokrát prorokoval vo svojom slove. Ale najprv budem pôsobiť na tieto národy, ktoré sa dnes nepoznajú, bojujú medzi sebou a ničia sa.
56. Keď potom prejde môj súd nad všetkými a burina bude vytrhnutá aj s koreňmi, začne vznikať nové ľudstvo, ktoré vo svojej „krvi“ už nebude niesť semeno sváru, nenávisti alebo závisti, lebo „krv“ ich rodičov sa očistila v taviacom kotle bolesti a ľútosti.
57. Prijmem ich a poviem im: „Proste, proste a bude vám dané“, tak ako som vám to povedal v „Druhom čase“. Dnes však dodávam: naučte sa prosiť. (333, 54)

Zmeny a prevraty vo všetkých oblastiach života

58. Hmotný svet, planéta, nie je blízko svojho zániku, ale koniec tohto sveta omylov a hriechov, tmy a zlej vedy je spôsobený svetlom môjho učenia a na jeho troskách vybudujem nový svet pokroku a mieru. (135, 5)
59. Veľká bude premena, ktorú ľudstvo v krátkom čase prejde. Spoločenské organizácie, zásady, vierovyznania, doktríny, zvyky, zákony a všetky poriadky ľudského života budú v ich základoch otrasené. (73, 3)
60. Ľudia, národy, rasy a národy, všetci budú musieť nasledovať božské volanie, keď sa ľudský duch, unavený svojím zajatím na zemi, pozdvihne, rozbije reťaze materializmu a vydá radostný výkrik duchovného oslobodenia. (297, 66)
61. Príde čas, keď sa objavia ľudia, ktorí skutočne milujú môj zákon, ktorí sú schopní zjednotiť duchovný zákon so zákonom sveta, to znamená: večnú moc s časnou mocou.
62. Nestane sa to preto, aby sa duše zotročili ako v minulosti, ale aby sa im ukázala cesta k svetlu, ktoré je skutočnou slobodou ducha.
63. Vtedy sa morálka vráti do lona rodín, budú existovať skutočné

miesta vzdelávania a duchovnosť vo vašich zvykoch a obyčajoch. Bude to čas, keď svedomie dá o sebe vedieť a keď sa moje deti budú dorozumievať s mojou božskosťou z ducha k duchu, v ktorom sa rasy spoja.

64. To všetko bude rozhodujúce pre zmiznutie mnohých rozdielov a sporov; lebo — hoci je váš svet taký malý — doteraz ste nepochopili, ako žiť spolu ako jedna rodina, neboli ste schopní priniesť Mi jednotnú formu uctievania.

65. Starý Babel vás odsúdil k tomuto rozdeleniu národov a rás, ale vybudovanie môjho duchovného chrámu v srdciach ľudí vás oslobodí od tohto trestu a privedie vás k tomu, aby ste sa navzájom skutočne milovali. (87, 10)

66. Príde čas, keď túžba človeka vyššie rozvíjať svoju dušu bude taká horúca, že použije všetky prostriedky, ktoré má k dispozícii, aby premenil tento slzavý údol na svet, v ktorom vládne harmónia, že dokáže „nemožné“, že pôjde až k obeti a nadľudskému úsiliu, aby zabránil vojnám.

67. Budú to práve títo ľudia, ktorí pozdvihnú tento svet, ktorí odstránia kalich utrpenia z ľudského života, ktorí znovu vybudujú všetko, čo predchádzajúce generácie zničili vo svojej slepej túžbe po moci, vo svojej materializácii a nerozvážnosti.

68. Budú to oni, ktorí budú bdieť nad skutočným uctievaním Mňa – tým uctievaním bez fanatizmu alebo vonkajších a zbytočných kultových úkonov. Budú sa snažiť dať ľudstvu na vedomie, že harmónia medzi ľudskými zákonmi a duchovnými zákonmi a ich plnenie je najlepšou bohoslužbou, ktorú ľudia môžu Bohu priniesť. (297, 68-69)

69. Čas obradov, oltárov a kostolných zvonov sa teraz medzi ľuďmi chýli ku koncu. Modlárstvo a náboženský fanatizmus vydajú svoje posledné známky života. Príde ten čas boja a chaosu, ktorý som vám neustále ohlasoval.

70. Keď sa potom po búrke do všetkých duší vráti mier, ľudia už nebudú stavať kráľovské paláce na moju česť, ani sa davy ľudí nebudú zhromažďovať na zvuk zvonov, ani tí ľudia, ktorí sa cítia veľkí, nebudú vykonávať moc nad davmi. Príde čas pokory, bratstva, duchovnosti, ktorý prinesie ľudstvu rovnosť duchovných darov. (302, 37)

71. V dnešnej dobe je prítomný žnec s úlohou poraziť každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie. V tomto veľkom boji zvíťazí len spravodlivosť a pravda.

72. Mnohé cirkvi zmiznú, niektoré zostanú. V jedných bude žiariť pravda, v iných sa bude ponúkať len podvod. Ale kosák spravodlivosti bude ďalej kosiť, kým nebude preverené každé semeno, ktoré existuje na zemi. (200, 11)

73. Toto je pokračovanie mojich poučení, ale nie koniec čias, ako to človek interpretuje. Svet bude naďalej obiehať vo vesmíre, duše budú naďalej prichádzať na Zem a inkarnovať sa, aby naplnili svoje

poslanie. Ľudia budú aj v budúcnosti obývať túto planétu a zmení sa len spôsob života medzi ľuďmi.
74. Zmeny, ktoré prežíva ľudský život, budú veľké, tak obrovské, že sa vám bude zdať, akoby jeden svet zanikal a druhý vznikol nanovo. (117, 14)
75. Všetci smerujete k tomu, k tomu životu radosti a pokoja, nie k priepasti a „smrti“, ako si to vaše srdce domnieva.
76. Je pravda, že ešte musíte prežiť veľa trpkého, kým príde čas vášho duchovného zdokonalenia. Avšak ani smrť, ani vojna, ani mor, ani hlad nezastavia priebeh života a duchovný vývoj tohto ľudstva. Som silnejší ako smrť, a preto vás vrátim k životu, ak by ste zahynuli, a nechám vás vrátiť sa na Zem, kedykoľvek to bude potrebné.
77. Mám ti ešte veľa čo zjavovať, milované ľudstvo, moja Kniha božskej múdrosti má ešte pripravených mnoho prekvapení. (326, 54)

Kapitola 58 – Kristovo kráľovstvo pokoja a dovŕšenie stvorenia

Rozhodujúca sila v Kristovom kráľovstve mieru

1. Tak ako som vám ohlásil tie časy veľkého utrpenia, tak vám aj hovorím, že keď zmizne zmätok, medzi ľuďmi zavládne harmónia.
2. Pýcha, tí, čo si myslia, že sú veľkí, tí, čo nemajú lásku k blížnemu a spravodlivosť, budú na určitý čas zadržaní v posmrtnom živote, aby dobro, mier a spravodlivosť na zemi napredovali a uprostred nich rástla duchovnosť a dobrá veda. (50, 39-40)
3. V živote ľudí zlo vždy potláčalo dobro. Ale ešte raz vám hovorím, že zlo nezvíťazí, ale že môj zákon lásky a spravodlivosti bude vládnuť ľudstvu. (113, 32)
4. Duše, ktoré sa v tých dňoch inkarnujú do ľudstva, budú vo svojej väčšine natoľko oddané dobru, že keď sa objavia ľudia naklonení zlu, títo sa, akokoľvek mocní budú, budú musieť skloniť pred svetlom pravdy, ktoré im títo predkladajú – úplne na rozdiel od toho, čo sa deje v súčasnosti. Lebo keďže skazení sú v prevahe, vytvorili zo zla silu, ktorá dusí dobrých, nakazí ich a drží v zajatí. (292, 55)
5. V tom čase, ó učeníci, bude Nový Jeruzalem v srdciach ľudí. Dosiahnete vysoké stupne duchovnosti a Ja vám pošlem nielen duše s veľkým vývojom, aby sa medzi vás inkarnovali a priniesli vám moje posolstvá. Pošlem vám aj duše, ktoré potrebujú vašu cnosť a ktoré, keď budú žiť medzi vami, očistia sa od svojich hriechov.
6. V tých časoch sa stane opak toho, čo je dnes, keď vám posielam čisté duše a vy mi ich vracate poškvrnené. (318, 46)

Nový človek

7. Všetky proroctvá sa naplnia a ľudstvo uvidí, ako z jeho

najskrytějších a najneznámejších zákutí vyjde národ, ktorý je pokorný, chudobný na materiálne statky, ale silný v duchu, horlivý v mojom zákone a milosrdný voči svojim blížnym. Jeho svätyňa bude vnútorná, neviditeľná a nedotknuteľná, a preto nemožná zničiť. Tam bude horieť nezhasínateľné svetlo, ktoré mu osvetlí cestu. Jeho životné cesty a skúšky budú bolestivé a ťažké, ale nikdy kvôli nim nezoslabne, ani nebude nariekať z nespokojnosti alebo smútku, a ani sa ku Mne neotočí chrbtom, lebo má silu apoštola. Ľudia sa z nečistoty, blata a hriechu povznesú k zákonu a cnosti a budú kráčať po cestách lásky a milosti. Všetci budú vnímať môjho Ducha, každé oko ma uvidí, každé ucho ma počuje a každý rozum pochopí moje zjavenia a inšpirácie.

8. Ľudia, ktorých považovali za nešikovných a nevzdelaných, sa náhle uvidia osvietení a premenení na mojich prorokov. Z ich úst budú vychádzať slová, ktoré budú ako krištáľovo čistá voda na zvädnutých srdciach.

9. Túto vodu budú proroci čerpať zo zdroja múdrosti a pravdy, ktorým som Ja; v ňom nájdu ľudia zdravie, čistotu a večný život. (68, 38-39)

10. Moje kráľovstvo je vyhradené deťom dobrej vôle, ktoré z lásky k svojmu Otcovi a svojim blížnym prijímajú svoj kríž. Toto kráľovstvo, o ktorom vám hovorím, sa nenachádza na žiadnom konkrétnom mieste, môže existovať tak na Zemi, ktorú obývate, ako aj vo všetkých duchovných príbytkoch; lebo moje kráľovstvo pozostáva z pokoja, svetla, milosti, sily, harmónie a toto všetko môžete dosiahnuť – hoci v obmedzenej forme – už v tomto živote. Duchovnú plnosť dosiahnete až za hranicami tohto sveta, ktorý v súčasnosti obývate. (108, 32)

11. Veru, hovorím vám, hoci sú ľudia dnes viac telom ako dušou, zajtra budú viac dušou ako telom.

12. Ľudia sa pokúsili úplne zhmotniť svoju dušu, ale túto úplnú zhmotnenie nedosiahnu. Lebo duša je ako briliant a briliant nikdy neprestane byť briliantom, aj keby spadol do blata. (230, 54)

13. Ľudia venujú svoju vedu, svoju silu, svoj talent a svoje srdce službe mojej božskej veci, bez toho, aby zanedbávali svoje povinnosti a úlohy na svete. Obrátia sa k zdravým radostiam, ktoré sú blahodárne pre ich dušu a telo. Budú bojovať o svoju obnovu a slobodu, nenechajú sa nakaziť, nebudú brať nič, čo nepotrebujú. Vtedy zmizne zo zeme skazenosť a bezohľadnosť, vtedy duša dosiahne absolútnu vládu nad svojím telesným obalom a hoci bude ešte obývať telo, bude viesť duchovný život lásky, bratstva a mieru.

14. To bude čas, keď zmiznú vojny, keď bude vládnuť vzájomný rešpekt a ochota pomáhať, keď si uvedomíte, že už nemáte právo disponovať životom blížneho ani

svojím vlastným. Vtedy budete vedieť, že nie ste vlastníci svojho života, ani života svojich detí a manželov, ani tejto Zeme, ale že Ja som vlastníkom celého stvorenia. Ale keďže ste moji milovaní deti, ste zároveň vlastníci všetkého, čo je moje.

15. Hoci som Pánom a vlastníkom všetkého stvoreného, nie som schopný zabiť svoje stvorenia, ublížiť niekomu alebo mu spôsobiť bolesť. Prečo si potom tí, ktorí nie sú vlastníci života, prisvojili to, čo im nepatrí, aby s tým disponovali?

16. Keď ľudia pochopí toto poučenie, urobia krok vpred vo svojom duchovnom vývoji a tento svet sa stane domovom pokročilých duší.

17. Neviete, či budete po tomto čase opäť obývať túto planétu. Ja určím tých, ktorí zažijú tie časy milosti, ktorí uvidia túto pozemskú ríšu, ktorá bola v inej epoche údolím sĺz, skazy a smrti.

18. Tieto moria, hory a polia, ktoré boli svedkami toľkej bolesti, sa potom premenia na miesto pokoja, na obraz sveta oného sveta.

19. Oznámil som vám, že keď boje ustanú, moje kráľovstvo bude už blízko vás a že vtedy vaša duša rozkvitne v cnostiach. Moje učenie bude prítomné vo všetkých dušiach a ja sa budem zjavovať prostredníctvom mužov a žien. (231, 28-30)

20. Pripravil som vek, v ktorom sa ľudstvo pozdvihne v poslušnosti. Vaše vnúčatá uvidia slávu, ktorú vylejem na túto zem.

21. Lebo moja vôľa sa musí naplniť na tomto svete, ktorý som vám odovzdal ako pozemský raj, a príde čas, keď na túto planétu prídu duše, ktoré dosiahli vysokú úroveň vývoja a ktoré bojovali. Moje Božské svetlo bude žiariť na Zemi a na nej bude vládnuť naplnenie môjho zákona. (363, 44)

Zem ako zem zasľúbená a odraz nebeského kráľovstva

22. Táto Zem, znesvätená hriechom, poškvrnená zločinmi a zhanobená chamtivosťou a nenávisťou, bude musieť znovu získať svoju čistotu. Ľudský život, ktorý bol nepretržitým bojom medzi dobrom a zlom, sa stane domovom Božích detí, domovom mieru, bratstva, porozumenia a ušľachtilých úsilí. Ale aby dosiahli tento ideál, ľudia musia prejsť skúškami, ktoré ich prebudia z ich duchovnej letargie. (169, 14)

23. Na hriechoch, nenávisti a nerestiach nebudem budovať nový svet, budem stavať na pevných základoch obnovy, skúsenosti a pokánia, všetko vo vás premením. Aj z temnoty vyjde svetlo a zo smrti stvorím život.

24. Aj keď ľudia poškvrnili a znesvätili Zem — zajtra svojimi dobrými skutkami urobia tento domov hodným, ktorý bude uznaný za Zem zasľúbenú, do ktorej prídu, aby vykonali vznešené úlohy. Kto by

potom ešte mohol pochybovať o premene sveta? (82, 44-45)

25. V súčasnosti budujem chrám Ducha Svätého. Keď však bude tento chrám postavený, už nebudú existovať zhromažďovacie domy, kostoly a pútnické miesta, alebo stratia svoj zmysel existencie spolu so svojimi náboženskými symbolmi, obradmi a tradíciami. Vtedy pocítite moju veľkosť a moju prítomnosť, ako cirkev spoznáte vesmír a ako bohoslužbu lásku k svojim blížnym.

26. Z lona Matky prírody vyvstanú nové poznatky, ktoré z vašej vedy urobia cestu blahobytu, lebo bude nasmerovaná na správnu cestu svedomím, ktoré je hlasom Božím.

27. Mozog už nebude pánom sveta, ale spolupracovníkom Ducha, ktorý ho bude viesť a osvecovať. (126, 35-36)

28. Keď potom svet dosiahne svoje obnovené oslobodenie a vedený svetlom Eliáša vstúpi do tohto spravodlivého a dobrého života, budete mať tu na zemi odraz duchovného života, ktorý vás čaká za hranicami tohto života, aby ste sa potom naveky tešili z pokoja a svetla vášho Otca.

29. Ak sa však pýtate, ako sa všetky národy zjednotia v jeden jediný národ, tak ako tie kmene, ktoré tvorili izraelský národ, hovorím vám: Nebojte sa, lebo keď budú všetky národy raz privedené do „púšte“, utrpenia ich zjednotia, a keď sa to stane, na všetky potrebné srdcia spadne z neba „nová manna“. (160, 39)

30. Tak ako bola Zasľúbená zem rozdelená medzi izraelský národ, tak bude celá zem rozdelená medzi ľudstvo. Stane sa to, keď na to príde čas – po očistení. Keďže je mojou vôľou, aby k tomuto rozdeleniu došlo, bude v ňom vládnuť spravodlivosť a rovnosť, aby všetci ľudia mohli spoločne pracovať na jednom diele. (154, 49)

31. Predstavte si pokrok ľudstva, ktorého morálka vychádza zo zduchovnenia; predstavte si ľudstvo bez obmedzení a štátnych hraníc, ktoré bratsky zdieľa všetky prostriedky na život, ktoré zem poskytuje svojim deťom.

32. Skúste si predstaviť, aká by bola ľudská veda, keby mala za ideál vzájomnú lásku, keby človek získaval vedomosti, ktoré hľadá, prostredníctvom modlitby.

33. Zamyslite sa, aké potešujúce to pre Mňa bude, keď od ľudí prostredníctvom ich života prijmem bohoslužbu lásky, viery, poslušnosti a pokory, bez toho, aby sa museli uchýliť k obradom a vonkajším formám kultu.

34. To bude pre ľudí skutočný život, lebo v ňom budú dýchať mier, budú sa tešiť slobode a budú sa živiť len tým, čo obsahuje pravdu. (315, 57-58)

35. Hriechy ľudí budú vymazané a všetko sa bude javiť ako nové. Svetlo plné čistoty a panenstva osvieti všetky stvorenia, novú harmóniu privíta celé ľudstvo a potom sa z duší ľudí vznesie hymna

lásky k ich Pánovi, na ktorú On tak dlho čakal.

36. Matka Zem, ktorú od najstarších čias znesväcovali jej deti, sa opäť ozdobí svojimi najkrajšími sviatočnými šatami a ľudia ju už nebudú nazývať „údolím sĺz“, ani ju nebudú premieňať na pole krvi a sĺz.

37. Tento svet bude ako malá svätyňa uprostred vesmíru, odkiaľ ľudia pozdvihnú svoju dušu k nekonečnu, v spojení plnom pokory a lásky k svojmu Nebeskému Otcovi.

38. Moje deti budú mať môj zákon vrytý do duše a moje slovo do srdca, a ak ľudstvo v minulosti nachádzalo potešenie v zlu a rozkoš v hriechu, potom nebude mať iný ideál ako dobro, ani nepozná väčšiu radosť ako tú, že kráča po mojich cestách.

39. Nemyslite si však, že človek sa preto vzdá svojej vedy alebo civilizácie a stiahne sa do osamelých údolí a do hôr, aby viedol primitívny život. Nie, stále bude požívať plody stromu vedy, o ktorý sa s takým záujmom staral , a keď bude jeho duchovnosť väčšia, väčšia bude aj jeho veda.

40. Avšak na konci čias, keď človek prejde celú túto cestu a zoberie zo stromu posledný plod, spozná ubohosť svojich diel, ktoré sa mu predtým zdali také veľké, a pochopí a pocíti duchovný život, a prostredníctvom neho bude obdivovať dielo Stvoriteľa ako nikdy predtým. Inšpiráciou prijme veľké zjavenia a jeho život bude návratom k jednoduchosti, prirodzenosti a duchovnosti. Ešte uplynie nejaký čas, kým tento deň príde, ale všetky moje deti ho uvidia. (111, 12-14)

Dokončenie stvorenia

41. Pripravujem údolie, v ktorom zhromaždím všetky svoje deti na Veľký univerzálny súd. Budem súdiť v dokonalosti, moja láska a milosrdenstvo objímu ľudstvo a v tento deň nájdete vykúpenie a uzdravenie zo všetkých svojich zlozvykov.

42. Ak dnes odčiňujete svoje previnenia, nechajte svoju dušu očistiť. Takto budete pripravení prijať odo mňa dedičstvo, ktoré som pre každého z vás pripravil. (237, 6)

43. Moja láska zjednotí všetkých ľudí a všetky svety do jedného celku. Pred Mnou zmiznú rozdiely medzi rasami, jazykmi a kmeňmi, a dokonca aj rozdiely, ktoré existujú v duchovnom vývoji. (60, 95)

44. Môj Duch zostúpil na každú dušu a moji anjeli sú všade vo vesmíre a plnia moje príkazy, aby všetko uviedli do poriadku a na správnu cestu. Keď potom všetci splnia svoju misiu, nevedomosť zmizne, zlo už nebude existovať a na tejto planéte bude vládnuť len dobro. (120, 47)

45. Všetky svety, na ktorých sa moje deti zdokonaľujú, sú ako nekonečne veľká záhrada. Dnes ste ešte krehké výhonky, ale sľubujem vám, že vám nebude chýbať krištáľovo čistá voda mojich poučení a že ich zavlažovaním budete stále viac rásť v múdrosti a láske; až jedného dňa vo večnosti, keď

stromy budú niesť zrelé ovocie v hojnosti, sa Božský záhradník bude môcť tešiť zo svojho diela tým, že bude ochutnávať ovocie svojej vlastnej lásky. (314, 34)

46. Chcem, aby na konci boja, keď budú všetky moje deti navždy zjednotené v Duchovnej vlasti, mali účasť na mojom nekonečnom šťastí ako Stvoriteľ, na znak uznania toho, že každý z vás sa podieľal na božskom diele budovaním alebo obnovovaním.

47. Až ako duchovné bytosti zistíte, že zo všetkého, čo som stvoril od počiatku, sa nič nestratilo, že všetko vo Mne vzkriesne, všetko ožíva a obnovuje sa.

48. Ak teda toľko bytostí bolo dlhý čas na scestí, ak mnohí namiesto skutkov života konali skutky ničivé, zistia, že čas ich blúdenia bol len dočasný a že ich skutky, akokoľvek zlé boli, nájdu v večnom živote nápravu a oni sa premenia na spolupracovníkov môjho neúnavného tvorivého diela.

49. Čo sú vlastne niekoľko storočí hriechu a temnoty, aké ľudstvo zažilo na Zemi, keď ich porovnáte s večnosťou, s časom nekonečného vývoja a mieru? Odstúpili ste odo Mňa na základe svojej slobodnej vôle a pod vplyvom svedomia sa ku Mne vrátite. (317, 17-20)

50. Prijal som hold celého stvorenia – od najväčších hviezd až po bytosti, ktoré sú pre váš zrak sotva postrehnuteľné.

51. Všetko podlieha vývoju, všetko ide svojou cestou, všetko napreduje, všetko sa mení, vyvíja sa vyššie a zdokonaľuje sa.

52. Keď potom dosiahne vrchol dokonalosti, môj duchovný úsmev bude ako nekonečné svitanie v celom vesmíre, z ktorého zmizne každá škvrna, všetko utrpenie, bolesť a každá nedokonalosť. (254, 28)

Chválospev obnovenej harmónie stvorenia

53. V mojom duchu existuje chválospev, ktorého tóny ešte nikto nepočul; nikto ho nepozná, ani v nebi, ani na zemi.

54. Táto pieseň bude počuť v celom vesmíre, keď bude bolesť, bieda, temnota a hriech vymazané.

55. Tieto božské tóny nájdu odozvu vo všetkých dušiach a Otec a deti sa zjednotia v tomto zbore harmónie a blaženosti. (219, 13)

56. Chcem sa vo vás povzniesť ako víťaz – chcem, aby ste považovali svojho Otca za Kráľa zástupov, ktorý poráža zlo vo vás, a seba samých za vojakov plných duchovnej cti, spokojnosti a duševného pokoja.

57. Vtedy zaznie hymna Všeobecnej harmónie pri najväčšom z víťazstiev – pri tom triumfe, ktorý príde, pri ktorom však ani váš Otec, ani vy sami nebudete smútiť nad tým, že máte svojou láskou „porazených“.

58. Našimi „porazenými“ nebudú duše – bude to zlo, všetka temnota, hriechy a nedokonalosti.

59. Triumf Otca bude spočívať v spáse všetkých zaostalých duší,

ktoré boli zakorenené v temnote a zlu.
60. Mýlite sa, ak veríte, že niekto bude zatratený. Nebol by som už Bohom, keby ani jediná duša nenašla spásu.
61. Všetci tí, ktorých nazývate démonmi, sú tiež duše, ktoré vzišli z Boha, a ak sú dnes ešte zblúdení, aj oni nájdu spásu.
62. Kedy bude v nich pravé svetlo? Vtedy, keď spolu s duchovnými zástupmi svetla budete bojovať proti ich nevedomosti a hriechu svojimi modlitbami a skutkami lásky a milosrdenstva.
63. Veľký deň Pána bude vaším Otcom a vaším dokonalým šťastím. Univerzálna hostina sa uskutoční, keď sa raz všetci pri jeho stole nasýtite chlebom večného života. (327, 47-48)
64. Nehovoril som vám snáď, že ste dedičmi mojej slávy? Chýba už len to, aby ste si zaslúžili, aby bola vaša a aby ste sa z nej tešili.
65. Všetko, čo som stvoril, nebolo pre mňa, ale pre moje deti. Chcem len vašu radosť, vašu večnú blaženosť. (18, 60-61)
66. Všetka sila, ktorá oživovala bytosti a dávala život organizmom, sa opäť obráti ku Mne; všetko svetlo, ktoré osvetľovalo svety, sa vráti ku Mne, a všetka krása, ktorá bola vylia na ríše stvorenia, bude opäť v Duchu Otca; a hneď, ako bude opäť vo Mne, ten život sa premení na duchovnú esenciu, ktorá bude vylitá na všetky duchovné bytosti, na deti Pána; lebo vás nikdy nezbavím darov, ktoré som vám dal.
67. Múdrosť, večný život, harmónia, nekonečná krása, dobrota, toto všetko a ešte viac bude v deťoch Pána, keď budú s Ním obývať miesto dokonalosti. (18, 55-56)

XIV Misijné poslanie

Kapitola 59 – Poslanie šíriť nové Božie slovo

Pokyny na výrobu zväzkov kníh, výberových vydaní a prekladov

1. Toto je ohlásený čas, v ktorom som musel prehovoriť k ľudstvu, a chcem, aby ste na splnenie mojich predpovedí zostavili z tohto slova, ktoré som vám dal , knižné zväzky, neskôr z nich vyhotovili výňatky a analýzy a zoznámili s nimi svojich blížnych. (6, 52)
2. Zostavte z môjho slova knihu, vyberte z neho zmysel, aby ste získali skutočnú predstavu o čistote môjho učenia. V slove, ktoré vám odovzdal hlas, môžete objaviť chyby, ale nie v jeho zmysle.
3. Moji poslovia neboli vždy pripravení. Preto som vám povedal, že to nemáte len povrchne prečítať, ale máte preniknúť do jeho zmyslu, aby ste mohli objaviť jeho dokonalosť. Modlite sa a meditujte, aby ste to mohli pochopiť. (174, 30)

4. Priniesol som vám toto slovo a dal som vám ho počuť vo vašom jazyku, ale zverujem vám úlohu, aby ste ho neskôr preložili do iných jazykov, aby sa stalo známym všetkým.

5. Týmto spôsobom začnete stavať skutočnú „vežu Izraela“ – tú, ktorá duchovne zjednocuje všetky národy do jedného celku, ktorá zjednocuje všetkých ľudí v tom božskom, nemennom a večnom zákone, ktorý ste vo svete počuli z úst Ježiša, keď vám povedal: „Milujte sa navzájom!“ (34, 59-60)

6. Chcem, aby moje slovo, keď z neho vzniknú knihy, ktoré sa majú šíriť po celej zemi, bolo vytlačené bezchybne, tak čisté, ako vyšlo zo mňa.

7. Ak ho takto vložíte do svojich kníh, bude z neho vyžarovať svetlo, ktoré osvieti ľudstvo, a jeho duchovný zmysel budú vnímať a chápať všetci ľudia. (19, 47-48)

8. Zverujem vám moje poučenie, aby ste ho odovzdávali svojim blížnym v tej istej podobe, v akej vám ho dávam. Nikdy však pri ich vyučovaní nediskutujte ostro. Dávajte si pozor, aby ste nesúdili niečo, čo nepoznáte, ale pochopte, že čistý príklad bude stačiť na to, aby ste ľudí obrátili k duchovnosti. (174, 66)

9. Pripravte sa, aby ste šírili radostnú zvesť, ktorú mnohí prijmú s radosťou.

10. Hovorím vám „mnohými“ a nie „všetkými“, lebo niektorí vám možno povedia, že im stačí to, čo im Boh zjavil v „prvom čase“, a to, čo Kristus priniesol ľuďom.

11. Práve vtedy nech vaše pery, poháňané a inšpirované Mnou, povedia neveriacim ľuďom, že je potrebné spoznať nové zjavenie, aby pochopili celú pravdu, ktorú Boh udelil ľuďom v minulých časoch. (292, 67)

Právo spoznať nové Božie slovo

12. Je potrebné, aby si sa vydal na rôzne cesty zeme, ó, milovaný ľud. Lebo hľa, aj v mexickom národe mnohí ešte neuznali moje dielo.

13. Pozrite, ako sa na svete už dvíhajú tí, ktorí tvrdia, že konajú v mojom mene, hoci sú duchovne potrební.

14. Ale vy, ktorí ste boli hojne obdarení mojou božskosťou – aká je vaša úloha? Zvestovať moje učenie. Nesmiete sa skrývať pred svetom, ani mu odopierať pomoc, ktorú potrebuje. (341, 16)

15. Tu vás v tichosti pripravujem; potom príde deň, keď sa budete musieť vydať na cestu, aby ste pripravili cestu, aby moje slovo dosiahlo všetky srdcia.

16. V tom čase bude svet očistený utrpením a moje slovo sa mu už nebude javiť ako cudzí jazyk, ale ako niečo, čo srdce a duša ľahko pochopia a pocítia.

17. Odovzdávam vám knihu, ktorá hovorí o pravde a láske, aby ste ju priniesli celému ľudstvu.

18. Neexistuje na zemi žiadny národ, o ktorom by som vám mohol povedať, že tam nemusíte ísť, lebo

toto zjavenie nepotrebuje. Ktorý národ môže tvrdiť, že je skutočne kresťanský – nielen podľa mena, ale na základe svojej lásky, svojho milosrdenstva a svojho odpustenia? Ktorý národ môže dokázať svoju duchovnosť? V ktorej časti sveta sa ľudia navzájom milujú? Kde ľudia skutočne dodržiavajú Kristovo učenie? (124, 15-16)

19. Keď bude toto posolstvo ukončené, nebudem už viac hovoriť prostredníctvom týchto poslov, ale potom sa budem prejavovať jemným spôsobom v dušiach.

20. Ale moje slovo, vtlačené do sŕdc tých, ktorí ho počuli, a zapísané v novej knihe, má byť znesené k národom a krajinám sveta ako semeno pokoja, ako svetlo pravého poznania, ako liek na každé zlo, ktoré trápi telo a dušu ľudí.

21. Moje slovo neprenikne do sŕdc vtedy, keď si to budú želať moji poslovia, ale keď to bude moja vôľa. Lebo ja budem ten, kto bdie nad mojim semenom, kto mu pripravuje pôdu a razí cestu. Ja budem ten, kto ho múdro a v správnom čase nechá preniknúť k národom, národnostiam a rodinám.

22. Dorazí vtedy, keď sa už bude očakávať, keď budú srdcia v očakávaní, lebo si spomenú na moje sľuby, keď sa prebudia zo svojho hlbokého sna o sebavládnosti, pýche, materializme a márnosti. (315, 28-29)

23. Poskytnem svojmu ľudu prostriedky, aby zaniesol moje posolstvo všetkým národom. Postarám sa o to, aby na svojej ceste našiel ľudí dobrej vôle, ktorí mu pomôžu niesť moje zvesti až na samé končiny zeme. (323, 75)

24. Prostredníctvom vás má byť zákon znovu zverejnený novým generáciám. Preto som vám povedal, že musíte byť pripravení. Lebo ste prišli, aby ste pripravili cestu pre budúcnosť, aby nové generácie v budúcnosti už neboli modloslužobníkmi, ani aby medzi nimi nevznikali falošní proroci, ktorí podvádzajú ľudstvo.

25. To všetko musíš zjavovať svetu, Izrael. V tejto dobe, keď vznikli rôznorodé svetonázory, povstane sekta proti sekte, vyznania budú medzi sebou bojovať a odmietnu aj vás.

26. Ale keďže ste deti svetla a pokoja, máte im povedať: „Pravda je obsiahnutá v posolstve Tretieho zákona, tam je svedectvo o prítomnosti a príchode Pána v tomto čase.“

27. Máte upozorniť ľudstvo na túto knihu a svojím plnením môjho zákona svedčiť o jej pravde. (348, 42 43)

Pokyny pre šírenie duchovného učenia

28. Pochopte, ľudia: V tomto „Tretom čase“ máte ako svedkovia, ktorí boli svedkami tohto božského zjavenia, úlohu šíriť toto posolstvo úplne verne a pravdivo. Boli ste k tomu povolaní a vyvolení, aby ste ľudstvu priniesli radostnú zvesť, aby ste svojich blížnych naučili

duchovnej ceste – jedinej, ktorá vás vedie k mieru, k pravému svetlu a k všeobecnému bratstvu. (270, 10)

29. Majte trpezlivosť a pochopenie, lebo ľudstvo nemá uznať vás, ale moje dielo, moje učenie, a to je večné. Vašou úlohou je svojimi slovami a skutkami odovzdať posolstvo, ktoré ľuďom odhaľuje spôsob, akým môžu urobiť krok k dokonalosti. (84, 11)

30. Stavajte na pevnej pôde, aby to, čo som vo vás vybudoval v oblasti duchovnosti a obnovy, nezničili neveriaci.

31. Nemáte však túto pravdu skrývať zo strachu pred svetom; musíte ju svetu ukázať v jasnom dennom svetle. Preto vám stále opakujem, že máte strážiť toto semeno, aby ste vy a vaše deti priniesli toto svetlo národom zeme. Dovoľujem vám – aby sa moje posolstvo dostalo do rôznych kútov zeme – používať prostriedky, ktoré považujete za vhodné, kedykoľvek vám svedomie hovorí, že ste na správnej ceste. V tomto čase nemáte vyhľadávať katakomby, aby ste sa mohli modliť a milovať Mňa.

32. Nebuďte plachí, keď akýmkoľvek spôsobom hovoríte o Mne alebo vydávate svedectvo, lebo vtedy ľudia neuznajú, že som sa vám zjavil, budú pochybovať o tom, že zástupy chorých a tých, ktorí potrebujú pomoc, uzdravili sa a našli úľavu od svojich utrpení, budú popierať zázraky, ktoré som vykonal, aby som zapálil vašu vieru.

33. Zanechám vám knihu svojich poučení, aby ste svetu povedali: „Hľa, toto je to, čo Majster zanechal ako dedičstvo.“ A veru, koľkí uveria, keď budú počúvať čítanie môjho slova, a koľkí hriešnici sa obnovia!

34. Vezmite si k srdcu všetky tieto poučenia, aby vás skúšky vo vašom živote nezastihli nepripravených. (246, 69-70)

35. Koľko učení, koľko foriem uctievania Boha a koľko nových predstáv o duchovnom a ľudskom živote nájdete. Ak ich budete vedieť preniknúť a posúdiť, každé z nich vám ukáže dobrú a správnu časť a inú, mylnú časť, vzdialenú od pravdy, ktorou je spravodlivosť, láska a dokonalosť.

36. Tam, kde objavíte omyly, nevedomosť alebo zlo, šírte podstatu môjho učenia, ktoré, pretože je moje, nesmie obsahovať žiadne zmiešanie s nečistým alebo omylmi.

37. Moje učenie je absolútne, je komplexné a dokonalé. (268, 58-60)

38. Už teraz vám hovorím, že tí, ktorí skutočne zasiatu toto semeno s úprimnosťou, s akou som vám ho zveril, budú kráčať svojou cestou v pokoji. Otvoria sa im dvere, ktoré boli hluché voči ich klopaniu; a hoci budú možno bojovať, nikdy v boji neprehrajú, lebo ich cnosť im umožní prekonať všetky skúšky.

39. Naopak tí, ktorí prehliadajú hlas svojho svedomia, ktorí neposlúchajú moje slovo a zradzujú ma, budú vždy vydaní na milosť svojim nepriateľom, budú žiť bez pokoja a

budú pociťovať strach zo smrti. (252, 24-25)

40. Ľudia, ešte skôr, ako vojny na svete skončia, má môj zákon lásky osloviť všetky duše, hoci dnes ešte nemôžete vedieť, akým spôsobom.

41. Toto posolstvo duchovného svetla osloví aj ľudí; ale stane sa tak až vtedy, keď budete silní.

42. Nikto sa neodvážne nehovorte, že toto dielo je pravda, ak o tom nie ste presvedčení, lebo vtedy vám nikto neuverí. Ale ak je vaša viera absolútna a vaše presvedčenie pravdivé, nikto vám nebude môcť zabrániť, aby ste všetkým srdciam priniesli radostnú zvesť. (287, 52-53)

Kapitola 60 – Pôsobenie v Duchu Kristovom

Potrebné vlastnosti, cnosti a schopnosti nových učeníkov

1. Ako ťažké sa vám zdá prekliesniť si cestu, aby ste splnili svoju úlohu v tomto čase. Ale hovorím vám, že to nie je ťažké, lebo ľudstvo je pripravené prijať moje posolstvo.

2. V každej dobe sú slabí v tvári boja skleslí, zatiaľ čo silní ukázali, že viera v môj zákon premáha všetko. Tvojím osudom, Izraeli, bolo vždy zvestovať svetu nové posolstvá a zjavenia, a preto niekedy pochybuješ, či nájdeš vieru.

3. Ale nebojte sa, vezmite semeno, ktoré som vám zveril, a zasiate ho. Uvidíte, koľko polí, ktoré ste považovali za neúrodné, nájdete úrodnými, keď budú oplodnené pravdou môjho slova.

4. Nezanechávajte plnenie svojho poslania, pretože sa cítite nehodní. Veru, hovorím vám, kto má poslanie a zanedbáva ho, koná rovnako zle ako ten, kto vedome porušuje zákon.

5. Nezabúdajte, že Otec od vás nakoniec bude žiadať zodpovednosť – tak za to, čo ste urobili zlého, ako aj za to, čo ste zanedbali urobiť. Vedzte, že tak jedno, ako aj druhé zlyhanie spôsobí utrpenie vašej duši.

6. Šírte moje učenie, hovorte ľuďom o mojom slove, presvedčte ich svojimi skutkami lásky, pozývajte ich, aby ma počúvali, a keď prídu s davmi ľudí a v ich srdciach vzbĺkne svetlo viery, nazvem ich deťmi Nového izraelského národa. (66, 14-17)

7. Tých, ktorí sa povznesú z bahna, špiny a sebectva k životu služby a aktívnej lásky k blížnym, budem uvádzať ako príklad toho, že v mojom učení prebýva svetlo a milosť, aby obnovilo hriešnikov. Tento príklad sa prenesie do všetkých sŕdc.

8. Kto by si neprial patriť medzi tých, ktorí o Mne svedčia? Ale veru, hovorím vám, ak vaše činy nepochádzajú skutočne zo srdca, neprinesú u vašich blížnych žiadne ovocie a často budete počuť, ako vás nazývajú pokrytcami a falošnými kazateľmi. A ja nechcem, aby sa vám to stalo.

9. Musíte vedieť, že v dnešnej dobe je veľmi ťažké niečo predstierať

pred ľuďmi. Ich duch je bdelý a hoci sa stratili v materializme svojej existencie, sú citliví voči každej duchovnej manifestácii. Ale ak nedokážete oklamať svojich blížnych – dokážete oklamať svojho Otca?

10. Nech láska Majstra nájde útočisko vo vašej podstate, aby ste odpustili svojim nepriateľom, ako On odpúšťa vám. Vtedy bude vaše srdce medzi ľuďmi ako záchranná kotva. (65, 44-46)

11. Nebojte sa ľudí; lebo veru, hovorím vám: Budem hovoriť vašimi ústami, svedčiť o mojom slove skrze vás a jeho ozvena sa dostane až na koniec sveta, k veľkým, k malým, k vládcom, k vedcom a teológom. (7, 37)

12. Znovu vám hovorím, že sa nesmiete vyhýbať diskusii. Povedzte teda svojim blížnym s najväčšou prirodzenosťou, že Pán prišiel k vám.

13. Povedzte im, že ten, kto zomrel na kríži, bol Ježiš – telo, v ktorom sa skrýval Kristus, živý chrám, v ktorom prebývalo „Božie slovo“; ale že Kristus, Božská láska, žije a v Duchu prichádza k svojim deťom, aby ich naučil cestu, ktorá ich povedie do jeho Duchovného kráľovstva. (88, 62-63)

14. Nebojte sa súdov a posmeškov sekt a konfesii. Sú to oni, ktorí hoci majú v rukách knihy proroctiev, nevyložili ich správne a preto nevedeli, že Mňa majú očakávať. Vy naopak, ktorí ste nepoznali proroctvá, ktoré hovorili o mojom návrate ako o Duchu Svätom, ste Mňa očakávali. Teraz je tu „Tretí čas“, ale ľudstvo nevedelo správne vyložiť evanjelium. (33, 26)

15. Ako dokážete v ére takej veľkej materializácie a duchovného zmätku priviesť ľudstvo k duchovnosti?

16. Uvedomte si, že vaša práca je ťažká, že musíte byť silní a trpezliví v boji, aby ste ju mohli splniť.

17. Musíte sa veľmi snažiť, aby ste napravili nesprávny výklad, ktorý bol daný môjmu zákonu, a tiež nedokonalý spôsob, akým mi preukazujete svoju úctu.

18. Musíte však mať na pamäti, že predstavy a formy uctievania nemôžete zmeniť v jednej chvíli, ale že na to, aby ste toho dosiahli, sa musíte vyzbrojiť trpezlivosťou a dobrou vôľou a svojimi skutkami dávať príklad lásky. (226, 60)

19. Len tí, ktorí majú čisté srdce, smú vyraziť do krajín a národov, aby šírili moje posolstvo, lebo oni budú jediní hodní svedčiť o pravde tohto diela.

20. Keď títo poslovia vyrazia do krajín, ktoré ich očakávajú, z ich sŕdc musí byť už vymazaný každý náboženský fanatizmus, nesmie v nich zostať ani najmenšia túžba po lichotkách alebo obdivu, ani sa ich ruka nesmie odvážiť poškvrniť sa peniazmi sveta za dielo lásky, ktoré vykonávajú.

21. Nemajú predávať zázraky, ani stanovovať cenu za lásku medzi sebou. Majú byť služobníkmi, nie pánmi.

22. Ešte príde čas, keď pochopíte veľkosť pravej pokory, a potom

spoznáte, že ten, kto vedel byť služobníkom, bol v skutočnosti slobodný vo svojej úlohe konať dobro a šíriť milosrdenstvo, a že ho v živote sprevádzala viera, dôvera a pokoj. (278, 11-12)

23. Hovorím vám, že to pocítite, keď bude vaša duša pripravená učiť vaše blížnych mojej náuke. Lebo to bude vtedy, keď nájdete samých seba. Vtedy budete celkom jasne počuť hlas svedomia. Pokiaľ to u vás neplatí, nebudete ma môcť skutočne pocítiť. (169, 36)

24. Pozorne počúvajte tieto slová, aby ste ich potom vysvetlili a zasiali do sŕdc svojich blížnych. Nespokojte sa s tým, že im rozumiete: hovorte o nich, dávajte príklad a učte svojimi skutkami. Buďte citliví, aby ste vedeli, kedy je správny okamih na to, aby ste prehovorili, a kedy nastal vhodný čas, aby vaše činy svedčili o mojom učení.

25. Dávam vám jediný jazyk, aby ste šírili moje slovo, a týmto jazykom je duchovná láska, ktorú pochopia všetci ľudia.

26. Je to jazyk príjemný pre uši a srdcia ľudí, ktorý kameň po kameni zbúra vežu Babel, ktorú si postavili vo svojich srdciach. Vtedy sa skončí môj súd, lebo všetci sa budú považovať za súrodencov. (238, 27-28)

27. Až keď sa vnútorne premeníte, pošlem vás do sveta, aby ste šírili moje posolstvo. Lebo až keď bude duchovnosť v učeníkoch skutočná, budú vedieť odovzdať ju tak, ako ju prijali odo mňa. (336, 38)

28. Majte na pamäti, že moje učenie sa neobmedzuje na vaše predstavy a vaše chápanie. Moja božská múdrosť nemá hranice. Nikto nemôže tvrdiť, že poznal alebo pochopil niektoré z mojich zjavení ešte skôr, ako som mu ich zjavil.

29. Kým vedci sa snažia všetko vysvetliť svojimi materiálnymi poznatkami, Ja zjavujem pokorným duchovný život, skutočný život, v ktorom je príčina, dôvod a vysvetlenie všetkého, čo existuje.

30. Z vedomostí, ktoré odovzdávate, vznikne predstava, ktorú si ľudia vytvoria o mojom diele. Mnohí z nedostatku pochopenia budú posudzovať moje učenie podľa vašej nenápadnosti, tak ako v „Druhom čase“ posudzovali Ježiša, Krista, podľa jeho skromného vzhľadu a jednoduchého odevu, a pretože aj tých dvanásť, ktorí ho nasledovali, bolo jednoducho oblečených. Ale v pravde vám hovorím, že neboli odetí do handier a že len pohŕdali pozemskými márnosťami, lebo na základe môjho učenia pochopili, v čom spočívajú skutočné hodnoty duše.

31. Hovorím vám, učeníci: Keď sa ľudia pustia do štúdia môjho diela a vyhľadajú vás a budú sa vás pýtať, nepodľahnite pokušeniu, že sa budete považovať za nadradených kvôli vedomostiam, ktoré ste odo mňa prijali. Čím skromnejší sa budete javiť, tým ušľachtilejšími a dôveryhodnejšími vás budú považovať.

32. Takto sa svetlo, ktoré rozptyľuje fanatizmus a oslobodzuje dušu, bude postupne šíriť od človeka k človeku. A tí, ktorí sa nazývali kresťanmi, bez toho, aby nimi boli, spoznajú a budú vysvetľovať skutočné Kristovo učenie prostredníctvom tohto svetla. Lebo im to poskytne povznášajúcu predstavu o duchovnom živote, o ktorom hovoril Ježiš vo svojom učení. (226, 17-21)

33. Nemôžete k ľuďom pristupovať s nepravou alebo len predstieranou prípravou; lebo ich duša je rozvinutá a páska, ktorá zakrývala ich oči, už dávno spadla.

34. Prineste im duchovnosť, ponúknite im mier a vytvorte vo svojom okolí atmosféru pohody a bratstva, potom zažijete, ako vás budú počúvať a prijímať vaše slová, v ktorých bude spočívať moja inšpirácia a moja sila.

35. Keď kážete a učíte mier, buďte sami mierumilovní; keď hovoríte o láske, pocíťte ju, skôr než ju vyjadríte slovami; keď vám vaši blížni ponúkajú svoje plody, neodmietajte ich. Skúmajte všetko, čo spoznáte, a držte sa toho, čo je v ich učení prípustné a správne.

36. Stretnete sa aj s tými, ktorí – fanatizovaní vo svojom náboženskom vyznaní – obmedzili svoju schopnosť chápania materializáciou svojich kultových úkonov. Vtedy im máte trpezlivo pomáhať rozširovať ich vedomosti, máte im ukázať obzory, ktoré môže ich duch dosiahnuť, ak sa ponoria do môjho učenia.

37. Máte s nimi hovoriť o mojom Všeobecnom Duchu, o nesmrteľnosti duše, o jej neustálom vývoji. Máte ich naučiť pravej modlitbe, dialógu ducha, a oslobodiť ich od predsudkov a omylov. Toto je dielo, ktoré vám prikazujem – dielo lásky a trpezlivosti. (277, 6-7)

38. Liečte všetky utrpenia, tak telesné, ako aj duševné, lebo máte za úlohu utešovať, posilňovať a liečiť svojich blížnych. Ale pýtam sa vás: Ako by ste mohli priniesť zdravie tým, ktorí trpia, keby ste sami boli chorí? Aký pokoj by mohol vyžarovať z vašej duše, keby bola rozrušená starosťami, utrpením, výčitkami svedomia a nízkymi vášňami?

39. Len to, čo ste nazhromaždili vo svojom srdci, budete môcť ponúknuť svojim blížnym. (298, 1-2)

40. Prinášam vám jasné a jednoduché poučenie, aby ste sa naučili žiť medzi hriešnikmi bez toho, aby ste sa nakazili; prejsť svoju cestu medzi tŕním bez toho, aby ste sa poranili; svedčiť o ohavnostiach a hanebnostiach bez toho, aby ste sa rozhnevali; žiť vo svete plnom biedy bez toho, aby ste sa z neho pokúšali uniknúť, ale skôr túžiť zostať v jeho strede, aby ste tým, ktorí trpia, urobili všetko možné dobro a na všetkých cestách rozsievali semeno dobra.

41. Keďže pozemský raj sa hriechom ľudí premenil na peklo, je potrebné, aby si ľudia zmyli svoje

škvrny a tak vrátili svojmu životu pôvodnú čistotu. (307, 26-27)

42. Nebudem vysielať ako poslov tých, ktorí sú mŕtvi pre život milosti, lebo nemali by čo dať. Túto misiu nezverím tým, ktorí neočistili svoje srdce od sebectva.

43. Posol môjho slova musí byť mojím učeníkom, ktorého samotná prítomnosť už v srdciach zviditeľňuje môj pokoj. Musí mať schopnosť utešovať svojich blížnych aj v tých najťažších životných okamihoch a z jeho slov musí vždy vyžarovať svetlo, ktoré rozptýli všetku temnotu duše či rozumu. (323, 60-61)

Správne správanie pri šírení slova

44. Moji noví učeníci budú mať k dispozícii mnoho prostriedkov a spôsobov na šírenie tohto požehnaného semena; nikdy však nezabúdajte na pokoru a skromnosť, lebo tak som prišiel k vám a rovnakým spôsobom sa máte priblížiť k srdciam, domovom a národom. Ak tak prídete, budete uznaní za poslov duchovného posolstva a vaše úsilie prinesie ovocie skutočného duchovného prebudenia, obnovy a bratstva. (82, 66)

45. Ak chcete vedieť, čo máte robiť medzi ľuďmi, stačí, ak sa zamyslíte nad tým, čo som u vás robil od toho dňa, keď ste po prvýkrát počuli moje slovo.

46. Odpustil som vám, prijal som vás s nekonečným milosrdenstvom a láskou, dal som vám oddýchnuť od namáhavého denného diela. Nezaoberal som sa tým, aby som posudzoval vaše spoločenské postavenie, váš stav alebo vašu kastu . Očistil som vás od malomocenstva vašich hriechov a uzdravil som vaše neduhy.

47. Bol som chápavý, zhovievavý a dobrotivý pri posudzovaní vašich nedostatkov. Priviedol som vás späť k pravému životu tým, že som vám dal učenie o láske, ktoré vás oprávňuje zachrániť sa tým, že zachraňujete svojich blížnych.

48. V týchto mojich skutkoch, ktoré som vykonal na každom z vás, môžete nájsť ten najlepší príklad, ktorý môžete uplatniť medzi tými, ktorí trpia na tele i na duši a ktorí k vám budú prúdiť v húfoch.

49. Keď hovorím k tomuto ľudu, hovorím k ľudstvu. Vašou úlohou je zajtra osloviť srdcia ľudí a bratsky im odovzdať moje slovo, ktoré dovŕši dielo vykúpenia. (258, 21-24)

50. Musíte byť pokorní. Nesmie vám vadiť, ak vás niekto urazí. Buďte mierumilovní. Budú vám spôsobovať poníženia a utrpenia. Ale vaše slovo, ktoré bude mojim posolstvom, nebudú môcť vyhnúť zo svojej duše. Preto vám hovorím: Ak niektorí zostanú necitliví a hluchí voči vášmu volaniu, iní sa pre to prebudia zo svojho dlhého spánku a vydajú sa vpred, aby nasmerovali svoj život na cestu obnovy a obrátenia.

51. Vyzbrojte sa odvahou, vierou a silou, aby ste mohli čeliť boju. Ale

upozorňujem vás: Nenechajte sa zastrašiť, keď hovoríte s niektorým zo svojich blížnych, pretože ho vidíte dobre oblečeného, alebo pretože ho oslovujú ako knieža, pán alebo minister.

52. Vezmite si príklad z Pavla a Petra, ktorí pozdvihli svoj hlas pred tými, ktorých svet nazýval pánmi. Boli veľkí vo svojom duchu, a predsa sa pred nikým nevypínali, že sú páni; skôr vyznávali, že sú služobníci. Nasledujte ich príklad a svedčte o mojej pravde láskou svojich skutkov. (131, 60-62)

53. Upozorňujem vás tiež, že ten, kto používa moje slovo ako meč, aby zraňoval svojich blížnych, alebo ako žezlo, aby ich ponižoval, nemôže nazývať sa mojím učeníkom. Rovnako ani ten, kto sa rozruší, keď hovorí o tomto učení, a kto stráca pokoj, lebo ten nezaseje semeno viery.

54. Pripraveným učeníkom bude ten, kto keď sa cíti napadnutý vo svojej viere, v tom najsvätejšom zo svojich presvedčení, vie zachovať pokoj, lebo bude ako maják uprostred búrky. (92, 9-10)

55. Ak sa snažíte napomenúť hriešnika k dobru, nerobte to tak, že mu budete hrozit mojím súdom, silami prírody alebo bolesťou, ak sa nezmení, lebo by ste v ňom vzbudili odpor voči mojej náuke. Ukážte mu pravého Boha, ktorý je samá láska, milosrdenstvo a odpustenie. (243, 36)

56. Necíťte sa urazení posmechom svojich blížnych, lebo si uvedomujete, že ten, kto to robí, nedokáže z nevedomosti rozpoznať pravdu. Odmenu za to nájdete u tých, ktorí k vám prichádzajú, aby vás spoznali, a potom sú prekvapení vnútorným pokojom, ktorý vyžaruje z každého z mojich pravých učeníkov.

57. Vy sa však nikdy nemáte vysmievať tým, ktorí sú vo svojom náboženskom fanatizme modloslužobníkmi. Lebo hoci Ma hľadajú v hmotných podobách, predsa Ma v nich uctievajú.

58. Nemusíte svojich blížnych upozorňovať na ich omyly, aby ste dosiahli ich odstránenie. Skôr by ste tým vyvolali ich hnev a ešte viac posilnili ich fanatizmus. Bude stačiť uvádzať moje učenie do praxe s duchovnosťou, ktorú si vyžaduje, aby ste omyly svojich blížnych vyniesli na svetlo pravdy.

59. Budete musieť preukázať veľa trpezlivosti, veľké milosrdenstvo a pravú lásku, ak chcete, aby ľudstvo čoskoro spoznalo duchovný obsah môjho slova a naučilo sa mu preukazovať pravú úctu, ako aj aby v každom ľudskom stvorení spoznalo duchovného a pozemského brata v Bohu. (312, 20-22)

60. Dokázal som vám, že z nevedomého alebo zaslepeného človeka možno odstrániť temnú pásku z očí bez toho, aby ste mu ublížili, urazili ho alebo ho zranili. Chcem, aby ste aj vy konali tak. Na vlastnej koži som vám dokázal, že láska, odpustenie, trpezlivosť a zhovievavosť majú väčšiu silu ako

tvrdosť, odsudzovanie alebo použitie násilia. (172, 63)

61. Ešte raz vám zanechávam stopu, aby ste ma nasledovali. Keď sa vydáte hľadať ľudí, aby ste im priniesli radostnú zvesť, neprosíte, aby vás počúvali. Plňte svoju úlohu s dôstojnosťou a tí, ktorí vám uveria, budú tí, ktorých som si vyvolil, aby som z nich urobil svojich učeníkov. (10, 50)

Správny spôsob hlásania slova

62. Nedal som vám svoje slovo, aby ste ho hlásali na uliciach a námestiach. Ježiš to síce robil, ale vedel odpovedať na každú otázku a podrobiť skúške tých, ktorí sa ho pokúšali vyskúšať.

63. Ste malí a slabí, preto nesmiete vyvolávať hnev svojich blížnych. Nesnažte sa upútať pozornosť na seba – uvedomte si, že nemáte nič výnimočné. Nesnažte sa ani dokázať ľuďom, že všetci sa mýlia a že len vy poznáte pravdu; lebo týmto spôsobom svojím semenom nedosiahnete nič dobré.

64. Ak sa chcete duchovne a morálne rozvíjať, neodsudzujte chyby svojich blížnych, aby ste neupadli do rovnakého omylu. Napravujte svoje nedokonalosti, pokorne sa modlite k svojmu Majstrovi, aby ste sa nechali inšpirovať jeho miernosťou, a pamätajte na jeho radu, aby ste nikdy nezverejňovali svoje dobré skutky, aby vaša ľavá ruka nikdy nevedela, čo urobila pravá.

65. Hovorím vám tiež, že nie je potrebné vyhľadávať ľudí, aby ste im hovorili o mojom učení; lebo moje milosrdenstvo vás privedie k tým, ktorí potrebujú vašu pomoc.

66. Ak však prídu chvíle, keď v súlade s mojím zákonom pocítite potrebu vykonať skutok milosrdenstva a vo vašom okolí nebude nikto, kto by to potreboval, nezúfajte a nepochybujte o mojom slove. To bude práve tá hodina, v ktorej máte modliť sa za svojich neprítomných bratov, ktorí prijmú moje milosrdenstvo, ak máte skutočnú vieru.

67. Neusilujte sa vedieť viac ako vaši bratia. Pochopte, že všetci dosahujete poznanie zodpovedajúce vášmu vývoju. Keby som vám udelil svoje svetlo bez toho, aby ste si to zaslúžili, považovali by ste sa za veľkých a zkazili by ste sa vo svojej márnivosti, a vaša múdrosť by bola falošná.

68. Chcem vás vidieť pokorných. Ale aby ste boli pokorní predo mnou, musíte to preukazovať aj voči svojim blížnym.

69. Učeníci, láska a múdrosť sa nikdy neoddeľujú, jedna je súčasťou druhej. Ako to, že niektorí sa snažia tieto dve cnosti od seba oddeliť? Obidve sú kľúčom, ktorý otvára bránu svätyne, ktorá vám umožní dosiahnuť plné poznanie môjho učenia.

70. Povedal som vám: Chcete mať veľa priateľov? Potom využívajte dobrotu, srdečnosť, zhovievavosť a milosrdenstvo. Lebo len s pomocou

týchto cností bude môcť váš duch žiariť na ceste vašich blížnych, keďže všetky sú bezprostredným vyjadrením lásky. Lebo duch ukrýva vo svojej najvnútornejšej podstate lásku, keďže je božskou iskrou a Boh je láska. (30, 29-36)

71. Teraz hovorím k tým, ktorí majú v iných krajinách plniť svoju misiu ako apoštoli a proroci, aby sa nechválili misiou, ktorú som im zveril. Títo nemajú vyvolávať rozruch tým, že budú bojovať proti náboženským spoločenstvám alebo vierovyznaniam.

72. Budú to iní, ktorí voči vám vyvolajú pobúrenie, bez toho, aby si uvedomovali, že vám tým pomôžu šíriť moje učenie tým, že vzbudia zvedavosť mnohých, ktorá sa neskôr premení na vieru. (135, 28)

73. Keď vo vás zakotvím svoje božské posolstvo, musí sa stať posolstvom bratstva. Ale aby zapôsobilo na materialistické srdce tohto ľudstva a pohlo ním, musí niesť pečať pravdy, ktorú som vám zjavil. Ak niečo skrývate, ak niečo zamlčujete, nedali ste pravdivé svedectvo o tom, čím bolo moje zjavenie v Tretej dobe, a preto nenájdete vieru. (172, 62)

74. Ako veľká je morálna a duchovná zaostalosť, v akej nachádzam ľudstvo! Ako veľká je zodpovednosť tých, ktorí v tomto čase prijali milosť a svetlo môjho slova!

75. Učeníci, staňte sa majstrami, vyžeňte zo svojich sŕdc strach z ľudí, vyžeňte ľahostajnosť a lenivosť, uvedomte si, že ste skutočne poslovia nebeského posolstva. Ste to vy, ktorí máte vysvetliť všetko, čo sa v týchto časoch deje, ktorí sa musíte snažiť poukázať na zásady môjho učenia, na ktoré ľudstvo zabudlo.

76. Nemáte opakovať svoje blížnym moje slovo tak, ako som vám ho povedal. Vzdelávajte sa, aby ste ho vedeli vysvetliť. Nehľadajte slová, ktorými by ste zapôsobili svojou výrečnosťou. Hovorte jednoduchým spôsobom, ktorý najlepšie vyjadruje pravdu Ducha. (189, 11-13)

77. Buďte neúnavní, noví učeníci, keď hovoríte o tejto pravde. Nezvyklé pery, ktoré z bojazne nevyslovujú moje slovo – otvorte sa v okamihu svojho rozhodnutia. Jediné slovo, povedané v mojom mene, môže zachrániť hriešnika, uzavrieť priepasti, ktoré bránia tým, čo sa stali nepoddajnými vo zlu, na ich ceste. Poznáte snáď moc, ktorú má moje slovo? Poznáte silu svojej autority?

78. Hovorte prostredníctvom príkladných skutkov a splňte tú časť môjho diela, ktorú som vám zveril. Zvyšok urobím ja. (269, 6)

79. Ak vidíte, že iní vaši blížni učia meno a slovo Kristovo, nepozerajte na nich zhora. Lebo je napísané, že môj návrat nastane vtedy, keď sa slovo, ktoré som vám priniesol v „Druhom čase“, rozšíri po celej zemi.

80. Hovorím vám však, že na svete stále existujú miesta, ktoré toto posolstvo ešte nedostali. Ako by

mohlo dnešné, hlboko duchovné učenie osloviť tieto národy, ak predtým neprijali božské semeno lásky, ktoré vám Spasiteľ dal vo svojom slove a vo svojej krvi? (288, 44)

81. Keď raz pochopíte a pocítite pravdu, zažijete, ako ľahké je pre ducha nasledovať kroky svojho Majstra, aj v tých najťažších skúškach. Robte všetko, čo je vo vašich silách, lebo od vás nebudem žiadať viac, než ste schopní urobiť . Potom zanecháte pre nové generácie vydláždenú cestu.

82. Vkladám vám deti do srdca a zverujem vám úlohu viesť ich na správnu cestu. Zhromažďujte ich, hovorte im o Mne s láskou a oddanosťou.

83. Vyhľadávajte tých, ktorí sú zavrhnutí – tých, ktorí žijú stratení v biede a nečestnosti. Dávam vašim slovám duchovnú silu, aby boli cestou k spáse, keď vychádzajú z vašich úst.

84. Otvorte pred nevedomými knihu Pravého života, aby sa ich duša prebudila a rozrástla pri vstúpení do zjavenia Ducha Svätého. Staňte sa podobnými svojmu Majstrovi a budete vypočutí. (64, 70)

85. Chcem, aby tí, ktorí našli cestu, ju učili zrozumiteľne a uľahčovali ju svojim blížnym, aby ju nezakladali prekážkami, ako to urobili mnohí, čím zabránili tým, ktorí Ma hľadajú, aby ku Mne prišli. (299, 34)

86. Vám, spiritualistom, zverujem úlohu zbúrať tú bariéru, ktorú si ľudstvo vybudovalo medzi sebou a Bohom – bariéru z falošnej viery, iba zdanlivej viery vo večnosť, z materializácií a zbytočných kultových úkonov.

87. Tebe, ľud, zverujem úlohu zhodiť zo svojho podstavca Zlaté teľa, ktoré ľudia stále uctievajú, hoci sa považujú za vzdialených od modlárstva a pohanstva. (285, 54-55)

88. Odstráňte falošný dojem, ktorý ľudia získali o duchovných učeních, akoby boli založené na nevedomosti, klamstve a podvode. Ukážte moje učenie v celej jeho čistote a vznešenosti, aby rozptýlilo nevedomosť, fanatizmus a zatvrdilosť, ktoré bránia ľuďom myslieť na ich duchovné Ja, ktorému odňali akúkoľvek slobodu konania. (287, 42)

89. Vy, ktorí ste prijali tieto zjavenia, ste vyvolení, aby ste ľudstvu zvestovali moje nové posolstvo prostredníctvom ľudského rozumu. Kto by mal vydávať toto svedectvo, ak nie vy?

90. Ak očakávate, že hodnostári alebo duchovní náboženských spoločenstiev prinesú ľudstvu túto radostnú zvesť, mýlite sa. Lebo veru, hovorím vám, aj keby ma videli, neotvorili by ústa, aby povedali ľudstvu: „Pozrite, tam je Kristus, choďte k Nemu!“ (92, 13)

91. Nespite v očakávaní tých čias, o ktorých som vám hovoril, aby ste sa až potom zdvihli a povedali ľuďom: „To, čo teraz máte pred očami, bolo už predpovedané.“

92. Nie, ľud, je absolútne nevyhnutné, aby si to vopred oznamoval, aby si to prorokoval, aby si pripravil cestu pre príchod všetkého toho, čo som vám predpovedal a sľúbil. Potom splníte svoje poslanie ako priekopníci duchovnosti na zemi.
93. Keď sa potom na svete začnú diať zázračné veci a Duch Pánov k vám bude hovoriť prostredníctvom udalostí, aké ste doteraz nevideli, a keď Duch človeka začne odhaľovať dary a schopnosti, o ktorých ste ani netušili, zažijete, ako budú všetky vierovyznania, teórie, normy, inštitúcie a vedy budú otrasené, a potom ľudstvo prizná, že tí, ktorí v pokore kázali zdanlivo cudzorodé učenie, mali pravdu, lebo ich slová sa potvrdili, keď sa naplnili.
94. Vtedy zažijete, že národy Zeme sa budú zaujímať o duchovné poučenie, že teológovia budú porovnávať Kristovo učenie s novými zjaveniami a uvidíte, ako sa mnohí, ktorí boli vždy ľahostajní voči duchovnému, budú živým záujmom venovať štúdiu zjavení súčasnosti i minulosti. (216, 16-17)

Poslanie utešovať a liečiť tých, ktorí trpia telesne i duševne

95. Zveril som svojim vyvoleným veľké dary. Jedným z nich je uzdravovanie – liečivý balzam, aby ste s týmto darom mohli plniť jednu z najkrajších úloh medzi ľuďmi, keďže vaša planéta je údolím sĺz, kde vždy existuje bolesť.
96. S touto schopnosťou máte pred sebou široké pole pôsobnosti, aby ste podľa mojej vôle poskytovali útechu. Tento balzam som vložil do vašej podstaty, do najjemnejších strún vášho srdca, a vy ste sa ním osviežili, pred jeho zázrakmi ste sklonili hlavu, vaše srdce zmäklo bolesťou ľudí a vy ste vždy kráčali po ceste milosrdenstva.
97. Naďalej poskytujte tento liečivý balzam, ktorý nie je vo vašich rukách, lebo sa prenáša pohľadmi súcitu, útechy, porozumenia, odovzdáva sa dobrými myšlienkami a premieňa sa na liečivé rady, na slová svetla.
98. Dar uzdravovania nemá hranice. Nikdy nezabúdajte, že ste ním preniknutí; a ak by vás bolesť mala zotročiť, pretože ste podrobení skúške, ak ju nemôžete odstrániť týmto balzamom, nezabúdajte na moje poučenia, zabudnite na svoje utrpenie a myslite na ostatných, ktorých utrpenie je väčšie. Vtedy zažijete zázraky u seba aj u svojich blížnych. (311, 18-19)
99. Ako veľmi musíte byť pripravení, aby ste mohli nahliadnuť do sŕdc a spoznať, čo v sebe ukrývajú, čo skrývajú a čo potrebujú!
100. Naučil som vás živiť duše, liečiť ich, dávať im svetlo a ukazovať im cestu k ich vzostupnému vývoju.
101. Kto počuje toto slovo a uchová si ho vo svojom srdci, bude schopný stať sa duchovným vodcom, lekárom a poradcom. V jeho slove bude mať dar pokoja a útechy pre

svojich blížnych, ktorí potrebujú svetlo. (294, 3-4)

102. Dávam vám kvapku liečivého balzamu, aby ste, keď budete prenasledovaní, konali medzi ľuďmi zázračné uzdravenia. Lebo počas veľkých epidémií, keď vypuknú podivné a vede neznáme choroby, má sa prejaviť moc mojich učeníkov.

103. Zverujem vám kľúč, ktorým otvoríte aj ten najzhrdzavenejší zámok, to znamená: aj to najneposlušnejšie srdce, a dokonca aj brány väzenia, aby ste dali slobodu nevinným a zachránili vinníkov.

104. Budete vždy žiť v pokoji a dôvere vo Mňa, lebo všade, kamkoľvek pôjdete, budete chránení mojimi anjelmi. Urobia si z plnenia vášho poslania svoje vlastné a budú vás sprevádzať do domovov, nemocníc, väzníc, na polia sváru a vojny – kamkoľvek pôjdete, aby ste zasiali moje semeno. (260, 37-38)

105. Ľudia prídu a medzi nimi aj „Tomáš“, ktorý predstavuje vedu a materializmus, s bdelými očami, aby pátral; a to nielen svojimi očami, ale aj prstami svojich rúk, aby ohmatával, dotýkal sa, lebo len tak môže uveriť v moju prítomnosť a v duchovné udalosti, ktoré sa postupne budú diať medzi ľudstvom a o ktorých budú ľudia musieť svedčiť, aby „Tomáš Tretieho času“ mohol byť vo svojich pochybnostiach a materializme prekonaný mojou láskou. (319, 38)

106. Dám vám pokyn, kedy sa máte pustiť do práce; lebo to bude čas takých veľkých a jasných znamení, že budete počuť volanie duchovného sveta a volanie tohto sveta, ktorý svojimi udalosťami oznámi, že nadišla hodina vášho boja. Budem k vám hovoriť z ducha k duchu a budem vás viesť na ceste.

107. Chcem však, aby ste, skôr než prídete k ľuďom ako učitelia, prišli ako lekári, a keď potom utíšite ich bolesť, budú môcť piť z prameňa čistej vody môjho slova. Najprv hľadajte ranu, vred alebo chorobu a uzdravte ich utrpenie, aby ste sa potom mohli venovať ich dušiam.

108. Choďte k svojim blížnym ako Ježiš v „Druhom čase“ a prineste pred mojím slovom liečivý balzam. Ale z čoho sa skladá tento balzam, ó učeníci? Je to snáď voda z prameňov, ktorá je požehnaná a premenená na liek pre chorých? Nie, ľud. Ten balzam, o ktorom vám hovorím, je vo vašom srdci . Tam som ho vložil ako vzácnu esenciu a len láska ho môže otvoriť, aby z neho nezadržateľne vytekal.

109. Ak ho budete chcieť vyliať na nejakého chorého, nebudú to vaše ruky, ktoré budú liečiť, ale Duch, ktorý preteká láskou, milosrdenstvom a útechou. Tam, kam nasmerujete svoje myšlienky, sa stane zázrak.

110. Na bytosti a živly prírody môžete pôsobiť mnohými spôsobmi, aby ste všetkým priniesli útechu. Ale hovorím vám aj toto: Nebojte sa chorôb a buďte trpezliví a milosrdní voči všetkým.

111. Pokiaľ ide o posadnutých a tých, ktorí sú zmätení vo svojom ľudskom rozume, môžete ich tiež uzdraviť, lebo máte túto schopnosť a máte ju dať do služieb tým bytostiam, ktoré upadli do zúfalstva a zabudnutia. Osloboďte ich a zjavte túto moc pred neveriacimi. Je to jedna z veľkých misií tohto národa, priniesť svetlo tam, kde je tma, zlomiť každé otroctvo a každú nespravodlivosť a priviesť tento svet k tomu, aby spoznal svojho Pána a uzrel sám seba, svoje vnútro, v plnom poznaní pravdy. (339, 39-41)

Čas na začatie celosvetovej misie

112. Keďže svet je v súčasnosti taký slepý, že nedokáže rozpoznať svetlo pravdy, ani vo svojej najhlbšej podstate nepočuje môj volanie, máte sa modliť a získavať duchovnú pôdu. Lebo v súčasnosti by vás nikto nepočúval, pretože všetky národy sú zaneprázdnené prípravami na ničenie a obranu.

113. Ľudia budú musieť byť ešte slepejší, keď zúfalstvo, nenávisť, teror a bolesť dosiahnu svoje hranice.

114. Ani toto by nebola správna chvíľa na odovzdanie môjho posolstva, lebo by ste boli ako volajúci uprostred púšte; nikto by vás nepočúval. (323, 27-29)

115. Až potom, čo bude zem postihnutá od jedného pólu k druhému a všetky národy, všetky spoločenské inštitúcie a všetky domovy budú súdené až do svojich koreňov, a až potom, čo ľudstvo zmyje každú škvrnu hanby, máte vyjsť pripravení v mojom mene, aby ste priniesli moje učenie svojim bratom. (42, 54)

116. Keď príde čas, vyraz, milovaný ľud, a daj svojim blížnym pocítiť moje sväté slovo. Ako dobrí učeníci sa rozptýlite po svete a toto nové evanjelium, ktoré vám zanechávam, sa rozšíri. Toto svetlo, ktoré vyžaruje zo Šiesteho pečate, osvieti ľudstvo tejto doby a s ním budú objasnené tajomstvá.

117. Moje učenie sa uchytí v iných národoch a všetko, čo ľudia neobjavili, spoznajú prostredníctvom svetla, ktoré poskytujú Sedem pečatí. Vy však máte hovoriť o týchto poučeniach, ktoré ste prijali, a poučovať ľudí v plnení mojich prikázaní. (49, 43)

XV. Napomenutia, varovania, poučenia

Kapitola 61 – Napomenutia a varovania Pána

Prikázania a úlohy

1. Izrael, neplň len svoje záväzky voči svetu. Plň aj zákon; lebo ste si voči Otcovi prevzali úlohu a jej plnenie musí byť prísne, vznešené a duchovné.

2. Učím vás, aby ste sa odvrátili od materializmu a prestali byť fanatikmi a modloslužobníkmi; aby

ste neuctievali ani nepraktizovali kult s materiálnymi predmetmi vytvorenými ľudskou rukou. Nechcem, aby vo vašich srdciach boli zakorenené modlárstvo, fanatizmus a falošné kultové praktiky. Neponúkajte Mi obete, ktoré sa ku Mne nedostanú; žiadam len vaše obnovenie a vaše naplnenie v duchovnosti.

3. Obnovte sa, čo sa týka vašich predchádzajúcich zvykov, nepozerajte sa späť a nepozerajte sa na to, čo ste opustili a čo už nemáte robiť. Uvedomte si, že ste sa vydali na cestu svojho vzostupného vývoja a nesmiete sa zastaviť. Cesta je úzka a musíte ju dobre poznať, lebo zajtra budete musieť viesť po nej svojich bratov a ja nechcem, aby ste zablúdili.

4. Som trpezlivý Otec, ktorý čaká na vaše pokánie a vašu dobrú vôľu, aby som vás zahrnul svojou milosťou a svojím milosrdenstvom. (23, 60-63)

5. Moje slovo vám vždy radí dobro a cnosť: aby ste nehovorili zle o svojich blížnych a tým ich nevystavovali hanbe; aby ste nepozerali s pohŕdaním na tých, ktorí trpia chorobami, ktoré nazývate nákazlivými; aby ste nepodporovali vojny; aby ste sa nevenovali hanebným činnostiam, ktoré ničia morálku a podporujú nečestnosť; aby ste nepreklínali nič stvorené, nebrali nič cudzie bez povolenia vlastníka, ani nešírili poverčivosť.

6. Máte navštevovať chorých, odpúšťať tým, ktorí vás urážajú, chrániť cnosť a byť dobrými vzormi; a máte milovať Mňa a svojich blížnych, lebo v týchto dvoch prikázaniach je zhrnutý celý zákon.

7. Naučte sa moju lekciu a učte ju svojím konaním. Ak sa nenaučíte, ako potom budete kázať moje učenie? A ak neprežívate to, čo ste sa naučili, ako potom budete učiť ako dobrí apoštoli? (6, 25-26)

8. Ľud, ak chceš napredovať, prekonaj lenivosť, ktorá je v tebe. Ak chcete byť veľkí, uplatňujte moje zásady vo svojich skutkoch. Ak sa chcete spoznať, skúmajte sa prostredníctvom môjho slova.

9. Uvedomte si, ako veľmi potrebujete moje slovo, ktoré ponúka lásku, múdrosť, rady a pomoc. Ale zároveň sa cítite zodpovední za to, čo vám dávam, lebo nie ste jediní potrební na svete. Je mnoho tých, ktorí majú hlad a smäd po týchto poučeniach, a vy musíte myslieť na to, aby ste sa pripravili ísť k nim s posolstvom mojej lásky. (285, 50-51)

10. Veľmi veľká je zodpovednosť, ktorú má tento národ voči ľudstvu. Musí byť príkladom skutočného duchovného prebudenia, má ukázať spôsob, ako prinášať vnútorné náboženské praktiky, príjemnú obetu, uctenie hodné Boha.

11. Otvorte svoje srdcia a počúvajte v nich hlas svedomia, aby ste posúdili svoje konanie a zistili, či verne interpretujete moje poučenia, alebo či aj vy nesprávne chápete zmysel môjho učenia. (280, 73)

12. Moje učenie stráca celý svoj zmysel, ak ho neuplatňujete.
13. Veľmi dobre viete, milovaní učeníci, že účelom môjho zákona a môjho učenia je konať dobro, a že preto ten, kto ich nosí len v pamäti alebo na perách, bez toho, aby ich uplatňoval vo svojich skutkoch, koná v rozpore so svojou povinnosťou. (269, 45)
14. Ľudia, ktorí máte v srdci svetlo skúseností tohto života a vo svojej duši svetlo, ktoré zanecháva vývoj počas rôznych pozemských životov – prečo sa vaša duša zaoberá tým, čo je pre ňu zbytočné, a prečo často plačete z dôvodov, ktoré si vašu bolesť nezaslúžia? Hľadajte vo všetkom pravdu; je na všetkých cestách, je jasná a čistá ako denné svetlo. (121, 48-49)
15. Nezabúdajte a vždy si uvedomujte, že od vášho spravodlivého a cnostného života závisí viera, ktorú vzbudzujete u svojich blížnych, to znamená, že vás budú skúmať a pozorovať aj vo vašom súkromnom živote, aby vo vašich skutkoch hľadali potvrdenie učenia, ktoré kážete. (300, 57)
16. Povedzte mi: Odmietol som vás, keď ste zhrešili? Opustil som vás, zradil som vás, keď vás zastavilo nejaké zakopnutie? Ukázal som sa vám v hneve, keď ste, porazení bolesťou, padli na zem?
17. Napriek tomu vidím, že tí, ktorých s toľkou láskou nazývam svojimi učeníkmi, opúšťajú svojich blížnych v nešťastí, odmietajú toho, kto zblúdil z pravej cesty, namiesto toho, aby ho láskyplne pritiahli k sebe a pomohli mu napraviť sa, a niekedy sa stávajú sudcami, keď sa miešajú do vecí, ktoré nemajú právo súdiť.
18. Zodpovedá to môjmu učeniu? Nie, hovorí mi vaše svedomie, lebo chcem, aby ste sa sami čo najpresnejšie posúdili, aby ste mohli obrúsiť mnohé hrubosti, ktoré trápia vaše city, a aby ste mohli začať byť mojimi učeníkmi. (268, 46)

Viera, nádej, láska, pokora, dôvera

19. Ak budete pokorní, budete veľkí. Veľkosť nespočíva v pýche a márnosti, ako si mnohí myslia. „Buďte zo srdca mierni a pokorní," hovoril som vám vždy.
20. Spoznajte ma ako Otca a milujte ma, nehľadajte pre svoje telo trón ani meno, ktoré by vás odlišovalo od ostatných. Buďte jednoducho človekom medzi ostatnými ľuďmi a majte v sebe dobrú vôľu. (47, 54)
21. Chcem u vás vidieť vieru, ktorú prejavili chorí, ktorí ku Mne prišli v „Druhom čase"; vieru ochrnutého, slepého a nevyliečiteľnej ženy. Chcem sa cítiť milovaný ako Otec, vyhľadávaný ako Lekár a počúvaný ako Majster. (6, 46)
22. Neoslabujte vo viere ani v nádeji. Majte vždy na pamäti, že koniec tejto životnej cesty príde. Nezabúdajte, že váš počiatok bol vo Mne a že konečný cieľ bude takisto vo Mne, a týmto cieľom je večnosť, lebo duša neumiera.

23. Majte za ideál svojho úsilia večnosť a nestrácajte odvahu v vzostupoch a pádoch života. Viete snáď, či je toto vaša posledná inkarnácia na zemi? Kto by vám mohol povedať, že v tomto tele, ktoré dnes máte, splatíte všetky svoje dlhy, ktoré ste si naložili voči mojej spravodlivosti? Preto vám hovorím: Využite čas, ale nekonajte unáhlene. Ak prijmete svoje utrpenia s vierou a odovzdanosťou a s trpezlivosťou vyprázdňujete kalich — veru, hovorím vám, vaše zásluhy nebudú neplodné.

24. Dbajte na to, aby Duch vždy napredoval, aby ste nikdy a v žiadnom prípade neprestali zdokonaľovať sa. (95, 4-6)

25. Žite pre Otca tým, že budete milovať jeho deti, ktoré sú vašimi bratmi a sestrami, a dosiahnete nesmrteľnosť. Ak podľahnete sebeckosti a uzavriete sa do svojej sebalásky, semeno, ktoré po sebe zanecháte, sotva prežije vašu pamiatku.

26. Buďte zo srdca mierni a pokorní a vždy budete naplnení mojou milosťou. (256, 72-73)

27. Vaše poslanie je veľké! Nenechajte sa však ovládať zlými znameniami, ale skôr buďte naplnení odvahou a nádejou pri myšlienke, že dni trpkosti, ktoré sa blížia, sú potrebné pre prebudenie a očistenie ľudí, bez ktorých by ste nemohli zažiť víťazný príchod času duchovného prebudenia.

28. Naučte sa prekonávať protivenstvá, nedovoľte, aby sa zmocnila skleslosť vášho srdca, a dbajte na svoje zdravie. Povzbudzujte duše svojich bratov a sestier tým, že budete hovoriť o Mne a ukážete im moje učenie, ktoré vzbudzuje vieru a nádej.

29. Pozrite, ako skleslo žije mnoho ľudí. Sú to bytosti, ktoré sa v boji o život nechali poraziť. Pozrite, ako skoro zostarli a zošediveli, tvár majú zvädnutú a výraz melancholický. Ale ak sú slabí tí, ktorí by mali byť silní, mládež zvädne a deti budú vo svojom okolí vidieť len smútok.

30. Ty, ľud, nezbavuj svoje srdce všetkých tých zdravých radostí, ktoré si môžete užívať, hoci sú pominuteľné. Jedzte svoj skromný chlieb v pokoji a veru, hovorím vám, že vám bude chutiť lepšie a bude výživnejší.

31. Vyberte si z mojich slov, že to, čo od vás chcem, je dôvera, viera, optimizmus, pokoj duše a sila, že napriek vašim ťažkostiam a utrpeniam by vo vašich srdciach nemala byť žiadna horkosť. Akú láskavosť alebo povzbudenie by ste mohli dať tým, ktorí to potrebujú, keby vaše srdce bolo naplnené utrpením, starosťami alebo nespokojnosťou?

32. Práve vo svojich skúškach máte dávať ten najlepší príklad povznesenia, viery a pokory.

33. Kto dokáže svojmu životu dať túto duchovnosť, ten vždy cíti pokoj, a aj keď spí, jeho spánok je pokojný a osviežujúci, čo duša využíva na to, aby sa odpútala od tela smerom k záhrobiu, kde prijíma tie božské

prúdy sily, z ktorých sa živí a na ktorých sa podieľa aj telo. (292, 45-51)

Modlitba, štúdium, bdelosť, obnova a duchovnosť

34. Milovaní učeníci, ešte raz vám hovorím: Bdejte a modlite sa, lebo telo je slabé a vo svojej slabosti môže dušu zviesť z pravej cesty.

35. Duša, ktorá vie „bdieť“, nikdy nezíde z cesty, ktorú jej vyznačil jej Pán, a je schopná uplatňovať svoje dedičstvo a nadanie, kým nedosiahne svoj rozvoj.

36. Takýto človek prejde svojimi skúškami, lebo žije bdelo a nikdy sa nenechá ovládať telom. Kto bdie a modlí sa, vždy víťazne prejde životnými krízami a bude pevným krokom kráčať po ceste života.

37. Ako odlišné je správanie toho, kto zabúda modliť sa a „bdieť“! Dobrovoľne sa vzdáva obrany najlepšou zbraňou, ktorú som vložil do ľudí, a tou je viera, láska a svetlo poznania. Je to on, kto nepočúva vnútorný hlas, ktorý k nemu hovorí prostredníctvom intuície, svedomia a snov. Ale jeho srdce a rozum tento jazyk nerozumejú a neveria posolstvu svojho vlastného ducha. (278, 1-3)

38. Modlite sa za zmätené duše, za tých, ktorí sú viazaní na Zem, za tých, ktorí sa vo vnútri Zeme ešte nedokážu odpútať od svojich tiel, za tých, ktorí trpia a plačú kvôli nerozumnej smútku, ktorý sa kvôli nim zachováva na Zemi.

39. Odpustite aj tým a už ich viac nesúďte, ktorí zasiali zlo do vašich sŕdc. Keby vaše oči mohli vidieť, ako na kolenách prosia o vaše odpustenie, neboli by ste k nim takí nespravodliví. Pomôžte im vzlietnuť do nekonečna, pozdvihnite ich svojou láskyplnou spomienkou, pochopte, že už nepatria do tohto sveta. (107, 15)

40. Nesmiete sa uspokojiť so svojimi prvými skutkami v domnení, že ste získali dostatočné zásluhy na zdokonalenie svojej duše. Aby ste sa však každý deň učili nové lekcie a objavovali väčšie zjavenia, venujte vždy trochu času štúdiu môjho diela.

41. Žiak túžiaci po poznaní vždy dostane odpoveď na svoje otázky a v okamihoch skúšky vždy počuje moju otcovskú radu.

42. Pokročilý učeník bude zdrojom lásky pre svojich blížnych, bude sa skutočne cítiť, že ho jeho Otec obdaroval dedičstvom, a spozná ten správny okamih, kedy sa má vydať na cestu, aby splnil svoju veľkú duchovnú misiu medzi ľuďmi. (280, 40-42)

43. Čím viac sa zdokonaľujete, tým bližšie uvidíte cieľ. Neviete síce, či ste už len krok od svojho spasenia, alebo či máte pred sebou ešte dlhú cestu. Hovorím vám len toľko, že sa máte ochotne a poslušne nechať viesť týmto slovom, ktoré je hlasom môjho Božského Ducha.

44. Dávajte si pozor, aby ste neporušili zákon a opakovane nespáchali tú istú chybu. Vezmite si k srdcu toto volanie, ktoré je výzvou

k náprave – prosbou, ktorú k vám adresuje váš Otec, lebo nechcem, aby ste žili na zemi nadarmo a potom som musel plakať nad vašou neposlušnosťou. (322, 60)

45. Nebojte sa rečí ľudí ani ich súdov, bojte sa súdu svojho Boha. Pamätajte, že som vám povedal, že ako sudca som neúprosný. Preto vždy hľadajte Mňa ako Otca, ako Boha, aby vám na vašej životnej ceste nič nechýbalo. (344, 31)

46. Nenechajte sa prekvapiť, môj ľud. Žite vždy v bdelosti a buďte vernými strážcami. Nebojte sa slov, ktoré vám hovoria vaši vlastní súrodenci, aby vás presvedčili, že ste v omyle.

47. Zostaňte pevní, lebo veľké odmeny dám „vojakom“, ktorí sú verní mojej veci – tým z vás, ktorí čelia týmto ťažkým časom zmätku svetonázorov, vierovyznaní a náboženstiev.

48. Všetkých svojich blížnych máte ctiť rovnako, ako ctíte moje dielo, a máte poukazovať na poučenie, ktoré vám opäť zanechám. Ak sa ľudia z vás vysmievajú, nechajte ich; lebo svetlo môjho Svätého Ducha k nim príde a potom bude v ich srdciach pokánie. (336, 18)

49. Nezastavujte sa, ó učeníci! Ako som vám vždy hovoril, vaša cesta má pevne viesť po ceste dobra a pokroku, lebo prídu časy, keď človeku pomôže len dobro, keď ho na ceste boja a zápasov udrží len cnosť a pravda.

50. Blížia sa dni, keď podvod padne, keď falošstvo, pokrytectvo, sebectvo, každé zlé semeno nájde svoj koniec prostredníctvom ťažkých skúšok, pádov a úderov.

51. Preto vám Majster hovorí: Buďte stále silnejší v dobrote! Buďte presvedčení, môj ľud, že za dobro, ktoré konáte, nemôžete dostať nič zlé. Ak za dobro, ktoré konáte na zemi, zožnete zlý plod alebo zlú odmenu, tento zlý plod je dočasný, nie je to konečný plod, hovorím vám v pravde. Treba vytrvať, kým sa dočkáte úrody. (332, 31)

Varovania adresované zborom zjavenia

52. Beda tomu, kto si moje slovo vysvetľuje podľa vlastného uváženia, lebo za to bude zodpovedný pred Mnou.

53. Na zemi sa mnohí ľudia venovali falšovaniu pravdy, bez toho, aby si uvedomovali zodpovednosť, ktorú majú ako spolupracovníci v diele lásky Otca.

54. V tomto čase súdu, ktorý mnohí nepoznajú, lebo nevedia interpretovať udalosti, ktoré prežívajú, je súd v každej duši a počas jej putovania na tomto svete od nej žiada zodpovednosť za jej skutky v rámci zákona lásky i mimo neho.

55. Kto by v týchto spisoch zmenil zmysel mojich zjavení, ktoré boli dané inšpiráciou, bude za svoje konanie zodpovedný predo mnou.

56. Preto musíte konať čestne, lebo tieto poučenia sú mojím odkazom lásky pre moje deti, ktoré, či už

vtelené alebo v duchu, očakávajú podrobnejšie poučenia. (20, 12-14)

57. Nechcem vidieť u teba, Izrael, žiadnu lož, lebo jedného dňa bude odhalená a potom svet povie: „Sú to učeníci Majstra? Ak sú falošnými učeníkmi, potom bol falošný aj Majster, ktorý medzi nimi prebýval, aby im odovzdával lži.“ (344, 10)

58. Ste poverení zmierňovať bolesť ľudí, učiť modliť sa tých, ktorí rúhajú sa Bohu, ktorí dlho zostávali v modlitbe bez povznesenia svojej duše.

59. Na to sa však musíte každý deň viac duchovniť a oslobodiť sa od materializácie.

60. Lebo nechcem, aby ste boli prehnaní spiritualisti, nie. Fanatizmus je v mojich očiach ohavný a práve to chcem medzi vami odstrániť. Svedomie vám povie, ako máte žiť v súlade so všetkým. (344, 17-18)

61. Počúvajte ma, ľud, počúvajte, učeníci: V súčasnosti vám dávam svetlo a oslobodzujem vás od reťazí, pút a temnoty. Ale neoprávňujem vás, aby ste z tohto diela urobili ďalšie náboženstvo, ani aby ste ho ako zvyčajne naplnili obrazmi a obradmi – nie!

62. Uvedomte si presne, v čom spočíva sloboda, ktorú vám prinášam, aby ste ju nenahradili novým fanatizmom.

63. Ešte ste si neuvedomili, že váš rozum a s ním aj duša boli brzdované vo svojom rozvoji? Nepamätáte si na príval falošných strachov a predsudkov zdedených po vašich predkoch, od ktorých som vás oslobodil, aby ste mohli vidieť pravdu nezakrytú a prijať svetlo? (297, 20-21)

64. Pôda bude vlhká a pripravená prijať semeno mojich zariaditeľov, a tu je na mieste, aby ste sa raz zamysleli nad zodpovednosťou týchto zariaditeľov. Bolo by správne, keby tento národ, keď sa ľudstvo oslobodí od fanatizmu a zmysly omamujúceho uctievania , prišiel s novým modlárstvom? Nie, milovaní učeníci a žiaci. Preto sú na každom kroku vašej cesty lekcie a skúšky. (292, 44)

Varovanie pred pokračovaním zjavovaní po roku 1950 a falošnými „zjavovaniami Krista“

65. Po dni, ktorý stanovila moja Božskosť, už nebudete počuť moje slovo. Ale bude zapísané vo vašom duchu, vo vašom srdci a v knihách.

66. Kto sa potom povýši za hlasiteľa a bude volať môj lúč, nepozná rozsudok, ktorý vynáša nad sebou samým.

67. Varujem vás, aby ste nepočúvali falošných prorokov, falošných hlásateľov a falošných „Kristov“. Prebúdzam vás, aby ste včas predišli zmätku a zabránili vniknutiu duchov temnoty medzi vás. Bdejte, lebo z týchto poučení sa mi budete musieť zodpovedať, ak nebudete pripravení. (229, 40-41)

68. Toto je už posledné obdobie, v ktorom budem s vami v tejto podobe. Verte tomu a verte aj tomu, že sa do tohto sveta

nevrátim, aby som svoje slovo urobil materiálne počuteľným, a ešte menej, aby som sa stal človekom.
69. Buďte ostražití, lebo k vám budú prichádzať povesti od ľudí, ktorí budú tvrdiť, že som sa vrátil, že Kristus prišiel na zem. Vtedy máte zostať verní a s presvedčením povedať: „Pán je duchovne so všetkými svojimi deťmi.“
70. Ak však budete spať a nebudete sa duchovne zdokonaľovať, popriete, že som svoje slovo stiahol; a keď sa stanete rúhačmi a neposlušnými, budete vyvolávať môj lúč na zástupy ľudí a poviete im: „Požiadajme toho, kto nám dal svoje slovo, aby k nám naďalej hovoril. Chceme Mu priniesť piesne a hymny, aby nás vyslyšal.“
71. Ale veru, hovorím vám: Môj lúč sa už nevráti k ľudskému rozumu, lebo nebudem podporovať vašu hlúposť.
72. Čo by ste mali očakávať? Že slová zdanlivého svetla vás uvrhnú do zmätku. Nechce to vaše srdce? Potom sa pripravte na túto skúšku a na vašu poslušnosť a pokoru bude žiariť svetlo mojej inšpirácie.
73. Oznamujem vám, že ak sa ešte pred rokom 1950 neuskutoční zjednotenie týchto spoločenstiev do jedného národa, veľmi skoro zavládne zmätok, lebo budú takí, ktorí budú tvrdiť, že Majster sa naďalej zjavuje , a vtedy beda tomuto národu! Ešte ste túto hrozbu nepredvídali?
74. Stále sa vo vás neprebudil ten duch bratstva a jednoty a vy očakávate, že to budú udalosti, ktoré vás zjednotia. Ale ak to očakávate, namiesto toho zažijete, ako vypuknú epidémie, nepokoje, vojny a súd prírodných síl, až na svete nezostane žiadne miesto pokoja – ani na povrchu Zeme, ani v jej vnútri, ani na mori, ani vo vzduchu. (146, 24-26)
75. Máte sa pripraviť, a potom vždy, keď sa zhromaždíte – či už v týchto farských sálach, vo vašich domovoch alebo v prírode – budete pri týchto stretnutiach duchovne cítiť moju prítomnosť.
76. Ale buďte ostražití, lebo sa objavia aj falošní učeníci, ktorí budú hlásať, že majú priamy kontakt s Otcom, a ktorí budú odovzdávať falošné pokyny a inšpirácie.
77. Naučil som vás rozlišovať pravdu od podvodu, spoznávať strom podľa jeho ovocia. (260, 65-66)
78. Oznámil som vám, že príde čas, keď uvidíte vzniknúť mnoho „spiritualizmov“, a že vtedy budete musieť byť vyškolení, aby ste rozpoznali, v ktorých je zakorenená pravda a v ktorých podvod.
79. Uvidíte, ako sa objavia falošné prejavy, ktoré budú pripisované Mne; povesti o božských posloch, ktorí prinášajú posolstvá svetu; sekty s názvom Sedem pečatí a mnoho zmätených a dvojznačných učení.
80. To všetko bude výsledkom veľkého duchovného zmätku, ktorý pripravilo ľudstvo. Ale nebojte sa; naopak, dbajte na to, aby ste žili v

bdelosti a modlitbe, a potom nepodľahnete duchovnému zmätku, lebo moje slovo bude v momentoch najväčšej tmy svetlom, ktoré vám umožní uzrieť moju krištáľovo čistú a večnú pravdu. (252, 15-17)

Neresti, pokrytectvo, nemravnosť

81. Márnosť sa usídlila v tých, ktorí sa domnievali, že dosiahli plné poznanie pravdy, a považovali sa za učených, silných, neomylných, veľkých a absolútnych, bez toho, aby si uvedomili, že sa často mýlili.

82. Nechcem, aby sa v tomto národe, ktorý sa práve začína formovať pod svetlom týchto poučení, zajtra objavili ľudia, ktorí – zmätení svojou márnosťou – budú vyhlasovať, že sú reinkarnáciou Krista alebo novými Mesiášmi.

83. Takéto činy budú páchať tí, ktorí si myslia, že pochopili celú moju pravdu, ale v skutočnosti sa vzdialili od cesty, ktorú vyznačil Kristus a ktorá je cestou pokory.

84. Študujte život Ježiša na zemi a nájdete hlboké a nezabudnuteľné poučenie o pokore. (27, 3-6)

85. Jednou z najťažších charakterových chýb je pokrytectvo. Nehovorte nahlas o láske, pokiaľ nie ste schopní milovať Mňa vo svojich blížnych.

86. Koľkí z tých, ktorí odsúdili Judášov bozk, nechcú uznať, že dali svojmu bratovi bozk predstieranej bratstva a zozadu ho zradili! Koľkí z tých, ktorí hovoria, že slúžia trpiacim, vidím, ako za peniaze prinášajú svetlo, pravdu a dobročinnosť.

87. Prečo ste, keď vás niekto zastrašil svojimi otázkami, konali ako Peter vo svojich okamihoch slabosti, zapreli ste ma a uisťovali ste, že ste ma ani nepoznali? Prečo sa bojíte ľudského súdu a nebojíte sa môjho?

88. Ale veru, hovorím vám, medzi Božskou spravodlivosťou a vašimi hriechmi stojí príhovor Márie, vašej Nebeskej Matky, ktorá sa za vás vždy prihovára. (75, 34)

89. Nikto nemá právo súdiť konanie svojich blížnych, lebo ak to nerobí ten, kto je čistý, prečo by to mal robiť ten, kto nosí vo svojom srdci škvrny hanby?

90. Hovorím vám to, lebo ste neustále odhodlaní skúmať úrodu svojho brata v nádeji, že v nej nájdete chyby, aby ste mu potom ukázali svoju úrodu a ponížili ho tým, že mu poviete, že vaša práca je čistejšia a dokonalejšia.

91. Jediným sudcom, ktorý vie zvážiť vaše skutky, je váš Otec, ktorý prebýva v nebi. Keď sa zjaví so svojou váhou, v jeho očiach nebude mať väčšiu zásluhu ten, kto rozumie viac, ale ten, kto vedel byť bratom svojich blížnych a dieťaťom svojho Pána. (131, 55 57)

92. Učte sa a konajte, poučujte a pri tom vnímajte, čo robíte a hovoríte, potvrdzujte moje učenie svojimi skutkami. Nechcem medzi svojimi učeníkmi žiadnych pokrytcov. Zamyslite sa nad tým, čo by sa stalo s ľudstvom a s vami samými, keby

toto dielo, založené s toľkou láskou a trpezlivosťou, bolo zničené nedostatkom morálky, cnosti a pravdovravnosti vo vašom živote. (165, 25)

93. Nehľadajte už potešenie ani frivolnosti sveta. Nasledujte ideál, aby ste svoj život utvárali bezúhonne, lebo Ja vám počas celého vášho bytia budem dávať tie uspokojenia, ktoré sú povzbudením pre vaše srdce. (111, 61)

94. Beda vám, ak zlé sklony budú silnejšie ako cnosti, ktoré máte vo svojej duši, a ak moje poučenie neprinesie ovocie! Ak nerozmýšľate nad mojím slovom a nepreskúmavate ho, a pritom si myslíte, že plníte moju vôľu, moje svetlo vás prebudí. Ale keď spoznáte celú pravdu, spomeniete si, že som vás poslal na svet, aby ste konali dobročinné skutky. (55, 6)

95. Beda tým, ktorí v tomto čase svojimi hanebnosťami a neposlušnosťou dávajú zlý príklad deťom, ktoré som poslal na zem s duchovným poslaním! Chcete sa podobať davu, ktorý pod krikom a posmechom viedol Ježiša na Golgotu a tým zasial hrôzu do sŕdc detí, ktoré si nevedeli vysvetliť, prečo mučia a zabíjajú človeka, ktorý rozdával len požehnania.

96. Zakaždým, keď Ježiš padol, títo nevinní plakali. Ale veru, hovorím vám, ich plač vychádzal viac z ducha ako z tela. Koľkí z nich ma neskôr nasledovali a milovali ma, bez toho, aby sa z ich sŕdc mohla vymazať spomienka na to, čo videli ich nevinné oči. (69, 50-51)

Falošné pokánie a falošné očakávania

97. Dávajte si pozor, aby ste nevykonávali nesprávne chápané pokánie, a neupierajte svojmu telu to, čo potrebuje. Naopak, ušetrite mu to, čo je pre neho škodlivé, aj keď to pre neho znamená obetu. To bude pokánie, ktoré slúži vašej duši a ktoré sa preto páči Otcovi. (55, 40)

98. V Bohu už vidíte menej sudcu ako Otca dokonalého a nevyčerpateľného milosrdenstva, a hovorím vám, že je dobré, že v Bohu vidíte svojho Otca.

99. Napriek tomu vám musím povedať, aby som vás udržal v bdelosti, že aj vy, podobne ako ten starý národ, môžete podľahnúť novej chybe, a táto chyba môže spočívať v tom, že sa nesnažíte morálne a duchovne zdokonaľovať, alebo že sa netrápite tým, že neustále a ťažko hrešíte, v dôvere, že Otec je predovšetkým láska a odpustí vám.

100. Istotne, Boh je láska a neexistuje žiadny priestupok, akokoľvek ťažký, ktorý by neodpustil. Ale mali by ste presne vedieť, že z tejto božskej lásky pramení spravodlivosť, ktorá je neúprosná.

101. Uvedomte si to všetko, aby to, čo ste prijali ako poznanie môjho učenia, zodpovedalo pravde a aby ste zničili všetky mylné predstavy, ktoré by vo vás mohli existovať.

102. Nezabúdajte, že láska Otca vám síce odpúšťa, ale že škvrna – napriek odpusteniu – zostáva vtlačená do vašej duše a že ju musíte zmyť zásluhami , a tak sa stať hodnými lásky, ktorá vám odpustila. (293, 43-44)

103. Prebudil vás hlas, láskavý a utešujúci hlas, ktorý vás volá do kráľovstva svetla a života, ktorý sa však môže premeniť na spravodlivosť, ak budete naďalej uprednostňovať znevažovanie svojej duše a porušovanie zákona.

104. Poslušnému a pokornému hovorí moje slovo: Zostaň pevný, lebo získaš veľa z mojej milosti a dosiahneš veľa pre svojich bratov a sestry.

105. Môj hlas hovorí hlupákom: Ak nevyužiješ túto požehnanú príležitosť, aby si unikol špine hriechu alebo temnote nevedomosti, v ktorej žiješ, uvidíš, ako časy a veky prejdú nad tvojou dušou, bez toho, aby si spoznal, čo Pán priniesol vo svojom posolstve, ani aké boli duchovné dary, ktoré zjavil svojmu ľudu.

106. Pre všetkých síce príde vhodný čas, aby sa zachránili a vzlietli do výšok. Ale beda tomu, kto tento deň odkladá! Beda tomu, kto premrhá príležitosti na rozvoj svojej duše, pretože sa venoval márnostiam tohto sveta! Nevie, ako dlho bude trvať, kým bude musieť čakať na novú príležitosť, ani nepozná horkosť svojho odčinenia.

107. V tom nespočíva ani najmenšia odplata ani najmiernejší trest zo strany Otca, ale jeho prísna a neúprosná spravodlivosť.

108. Viete snáď dnes, keď som sa medzi vás vrátil, či ste už nezmeškali alebo nevyužili predchádzajúce príležitosti, a viete snáď, aký dlhý čas vaša duša čakala, aby dostala túto novú príležitosť splniť poslanie, ktoré vám bolo zverené už dávno?

109. Čo vie vaše srdce alebo váš rozum o minulosti vašej duše, o jej osude, jej dlhoch, úlohách a pokání? Nič!

110. Preto nesmiete prerušiť zdokonaľovanie duše, ani ju zvádzať láskou k svetským statkom. Musí nasledovať inú cestu, iné ciele, iné ideály. (279, 16-19)

Varovanie pre národy a mocných zeme

111. Beda ľuďom, ak sa v ich srdciach konečne neprebudí milosrdenstvo a aktívna láska k blížnemu! Beda ľuďom, ak konečne nedospejú k plnému uvedomeniu si svojich zlých skutkov! Ich vlastná ruka rozpúta nad nimi hnev prírodných síl a pokúša sa vyliať na národy kalich bolesti a horkosti. Aj keď budú žať výsledok svojho konania, niektorí budú stále hovoriť: „Je to Boží trest.“ (57, 82)

112. Beda národom, ktoré tvrdohlavo lipnú na svojom modlárstve, fanatizme a tradícii! Nebudú môcť uzrieť moje svetlo, ani pocítiť nekonečné šťastie prebudenia duše.

113. Moje učenie síce otriasa svetom. Keď však boj skončí, na

zemi pocítia skutočný mier – ten, ktorý pramení z môjho Ducha. Len hlupáci, tvrdohlaví a tvrdosrdeční budú naďalej trpieť. (272, 12-13)

114. Dávam o sebe vedieť v tvrdých srdciach ľudí – tých, ktorí majú v úmysle podnecovať vojny –, aby spoznali, že moja vôľa je silnejšia ako ich vojnové zámery. Ak srdcia týchto ľudí zostanú tvrdé a nedajú sa presvedčiť mojou vôľou, moja spravodlivosť sa prejaví na celom svete. (340, 33)

115. Znovu, ako v Noemových časoch, sa ľudia budú vysmievať proroctvám a až keď pocítia, že vodné masy už pochovávajú ich telá, začnú veriť a ľutovať.

116. Moje milosrdenstvo vás chcelo vždy zastaviť vo vašej nerozvážnosti, ale vy ste ma nikdy nechceli počúvať. Sodoma a Gomora boli tiež varované, aby pocítili strach a ľútosť a vyhli sa tak svojmu zničeniu. Ale oni nechceli počúvať môj hlas a zahynuli.

117. Aj Jeruzalem som vyzval, aby sa modlil a vrátil sa k pravému uctievaniu Boha. Ale jeho neveriace a telesne zmýšľajúce srdce odmietlo moje otcovské napomenutie a muselo sa nechať presvedčiť o pravde prostredníctvom udalostí. Ako trpké boli vtedy tie dni pre Jeruzalem!

118. Uvedomujete si teraz pravdu, že ste stále tí istí? Lebo ste nechceli opustiť svoje duchovné detstvo, aby ste rástli a stúpali nahor po ceste múdrosti, ktorá spočíva v mojom slove.

119. Posielam vám všetkým toto posolstvo, ktoré má slúžiť národom a národnostiam ako proroctvo na prebudenie a bdelosť. Blahoslavení ste, ak veríte v jeho obsah.

120. Zamyslite sa nad jej zmyslom, ale potom bdejte a modlite sa, lebo ak tak urobíte, vnútorné svetlo vás bude viesť a vyššia sila vás bude chrániť, kým nebudete v bezpečí. (325, 73-77)

Kapitola 62 – Slová pre prítomných poslucháčov v Mexiku

Slová pre prítomných poslucháčov v Mexiku

1. Učeníci, vniknite do seba, počúvajte ma a vnímajte ma tak ako kedysi. Spomeňte si, ako ste vedeli, že toto slovo je vaším životom a svetlom vášho osudu. Nezabudnite, že vám dnes hovorím: To, čo potrebujete, vám bude dané v pravý čas.

2. Nalejte do svojich lámp nový olej, aby znovu zažiaril plameň viery a poznania.

3. Nespite, bdejte a modlite sa, lebo Majster vás môže prekvapiť, keď vstúpi do vášho príbytku ako kedysi, ako v tých dňoch duchovného nadšenia, keď ste na každom kroku cítili moju prítomnosť.

4. Uvidíte potom, ako bude váš život opäť osvetlený tým svetlom, ktoré prestalo vás osvecovať, bez toho, aby ste si to uvedomili; a vráti

vám to dôveru v budúcnosť plnú hojnosti a múdrosti. (4, 27-29)

5. Mnohí z vás sa nazývajú spiritualistami, lebo veria v moju prítomnosť počas môjho zjavovania sa prostredníctvom ľudského rozumu a lebo sú často prítomní, aby počuli moje slovo. Ale ja chcem, aby ste boli spiritualistami prostredníctvom konania dobra, prostredníctvom poznania podstaty života, prostredníctvom vašej lásky k blížnym, prostredníctvom vašej bohoslužby prostredníctvom veľkorysého, plodného a cnostného života. (269, 55)

6. Niektorým som na svete dal skromný pôvod, aby si vo svojom živote brali za vzor Majstra; iným som dal bohatý domov, aby rovnako napodobňovali Ježiša, ktorý hoci bol kráľom, opustil svoj „trón“ a slúžil chudobným, chorým a hriešnikom.

7. Zásluha toho, kto zostúpi zo svojho spoločenského postavenia, aby slúžil svojim blížnym, nech sú to ktokoľvek, je rovnako veľká ako zásluha toho, kto sa na ceste lásky povznáša zo svojho chudobného a neznámeho života k výšinám spravodlivých. (101, 55-56)

8. Pýtate sa ma, prečo som k vám prišiel: Pretože vidím, že ste zabudli na cestu, po ktorej sa máte vrátiť do lona, z ktorého ste vzišli; no ja vám ju znovu ukazujem.

9. Cesta je môj zákon a jej dodržiavaním duša dosiahne nesmrteľnosť. Ukazujem vám bránu, ktorá je rovnako úzka ako cesta, ktorú som vám kedysi svojím učením ukázal. (79, 2-3)

10. Vy, ktorí ma počúvate, mali by ste pripraviť cestu tým, ktorí ma duchovne prijmú. Nebola to náhoda, ktorá priviedla do mojej prítomnosti tých, ktorí prijali moje učenie, rovnako ako to nebude náhoda, ktorá rozvinie duchovné dary u tých, ktorí majú cítiť moju prítomnosť bez potreby ľudského hlasiteľa. (80, 4)

11. Určil som vás, aby ste na zemi šírili dobro, ktorým je pravá duchovnosť.

12. Cítite sa príliš neschopní a bezvýznamní? Považujete sa za príliš nečistých, aby ste mohli na svoju dušu vziať úlohu tohto druhu? Dôvodom je to, že nepoznáte moju múdrosť a moje milosrdenstvo, že nepozorujete s čistými zmyslami príklady, ktoré vám dávam na každom kroku prostredníctvom prírody.

13. Nevidíte, ako lúče slnka, osvetľujúce všetko, dopadajú aj na tú najznečistenejšiu kalužu, odparujú ju, zdvíhajú do atmosféry, čistia a nakoniec premenia na oblak, ktorý sa nesie nad krajinou a robí ju úrodnou? (150, 51-53)

14. Zbavte svoju dušu tu v mojej prítomnosti všetkých nečistôt a osloboďte ju. Nebojte sa, lebo mi neprezradíte žiadne tajomstvo, poznám vás lepšie ako vy sami seba. Vyznajte sa mi vo svojom vnútri, lepšie vás pochopím ako ktokoľvek iný a odpustím vám vaše porušenia

zákona a vašu vinu, lebo ja som jediný, kto vás smie súdiť.
15. Ale keď ste sa zmierili so svojím Otcom a vo svojej podstate počujete víťaznú hymnu, ktorú spieva váš duch, posaďte sa v pokoji k môjmu stolu, jedzte a pite pokrmy Ducha, ktoré sú obsiahnuté v zmysle môjho slova. (39, 71)
16. Mnohí z vás prichádzajú plačúc, potom, čo prekliali bolesť. Odpúšťam vám vaše chyby vzhľadom na to, že vyplývajú z vašej nevedomosti.
17. Upokojte svoje srdce a pripravte svoj rozum, aby ste pochopili, čo vám teraz hovorím, deti-žiaci života: Keď opäť pocítite, že vaše srdce preniká bolesť, na krátku chvíľu sa oddeľte od všetkého, čo vás obklopuje, a zostaňte sami. Tam, v intimite vašej spálne, rozprávajte sa so svojou dušou, vezmite si na mušku svoju bolesť a preskúmajte ju, ako keby ste vzali do ruky nejaký predmet, aby ste ho preskúmali.
18. Takýmto spôsobom preskúmajte svoj smútok, zistite, odkiaľ pochádza a prečo prišiel. Počúvajte hlas svojho ducha a veru, hovorím vám, z tohto rozjímania získate pre svoje srdce poklad svetla a pokoja.
19. Svetlo vám ukáže spôsob, ako bolesť odstrániť, a pokoj vám dá silu vytrvať, kým skúška neskončí. (286, 26-28)
20. Musíte sa naďalej snažiť byť duševne a telesne odolní. Lebo ak medzi vami dodnes existujú choroby, je to preto, že ste sa z nedostatku duchovnosti a viery nedokázali povzniesť nad biedu a bolesť tohto života.
21. Moje učenie vás neučí len veriť v Božiu moc, ale aj veriť v seba samých. (246, 40 41)
22. Dnes síce hovoríte: „Boh je v nás“, ale hovoríte to bez toho, aby ste to cítili alebo chápali, lebo vaša materializácia vám bráni vnímať moju prítomnosť vo vašej podstate. Ale keď sa duchovnosť stane súčasťou vášho života, spoznáte pravdu o mojej prítomnosti v každom človeku. Môj hlas zaznie vo svedomí, bude počuť vnútorný sudca a pocítite srdečnosť Otca. (265, 57)
23. Toto poučenie preniká do vašich sŕdc, kde sa zrodili predsavzatia k náprave a k ušľachtilým citom.
24. Ak ste veľa trpeli a plakali, kým ste boli pripravení otvoriť Mi dvere svojho srdca – veru, hovorím vám, ten, kto veľa trpel, tým zároveň odčinil svoje previnenia a má dosiahnuť odpustenie. (9, 37-38)
25. Pláčeš, môj ľud, lebo vo svojom kajúcnom srdci cítiš lásku Majstra. Povedali vám, že nikto, kto by predstúpil pred Otca s ťažkou vinou na duši, nezíska odpustenie a že bude musieť znášať večnú zatratenie.
26. Ale ako ste mohli vnímať moju božskú spravodlivosť ako takú ohavnú? Nevšimli ste si, ako som prostredníctvom Ježiša jasne ukázal, že moje najnežnejšie slová a moje najláskavejšie pohľady patrili tým, ktorí najviac zhrešili? Ako by som

mohol na svete hlásať jedno učenie a vo večnosti robiť jeho opak? (27, 41)

27. V horkých a ťažkých okamihoch vášho života sa utešujte myšlienkou, že môj múdry a dokonalý zákon všetko súdi.

28. Bol som vo vašej bolesti, aby ste ma cez ňu hľadali. Postihol som vás chudobou, aby ste sa naučili prosiť, byť pokorní a rozumieť druhým.

29. Odoprel som vám dokonca aj každodenný chlieb, aby som vám ukázal, že ten, kto zostáva dôverčivý, je ako vtáky, ktoré sa nestarajú o zajtrajšok; vidia, ako vychádza úsvit ako symbol mojej prítomnosti, a keď sa prebudia, prvou vecou, ktorú urobia, je, že vysielajú svoje tryleky ako modlitbu vďaky a ako dôkaz svojej dôvery. (5, 55-57)

30. Niekedy mi hovoríte: „Pane, keby som mal všetko, keby mi nič nechýbalo, spolupracoval by som na tvojom duchovnom diele a venoval by som sa charite.“ Ale vedzte, že ako ľudia ste vrtkaví a že všetky dnešné predsavzatia, keďže nič nevlastníte, by sa zmenili, keby som vám splnil všetko, čo si prajete.

31. Jedine Božia láska k svojim deťom je nemenná.

32. Vopred viem, že by ste zahynuli, keby som vás obdaroval hojnosťou, lebo poznám vaše rozhodnutia a slabosti. (9, 55-57)

33. Keď som vám povedal, že sa máte vzdať radostí, nesprávne ste vyložili moje slová a nakoniec ste si mysleli, že mi je príjemnejšie vidieť vás trpieť ako sa tešiť.

34. Keďže som váš Otec – ako môžete mať názor, že radšej vidím, ako plačete, než ako sa usmievate?

35. Keď som vám povedal, že sa máte vzdať pôžitkov, mal som na mysli len tie, ktoré sú škodlivé pre dušu alebo pre vaše telo. Hovorím však, že si máte zabezpečiť potešenia, ktoré sú prospešné pre ducha a srdce a ktoré sú pre vás dosiahnuteľné. (303, 27)

36. Ani som od vás nežiadal, aby ste vo Mňa verili, keď ste sem prišli. Bol som to Ja, kto vám vyšiel v ústrety a dal vám dôkazy tým, že som uzdravil vaše telesné choroby, dal vašej duši pokoj alebo niečo, čo ste považovali za nedosiahnuteľné.

37. Potom, keď ste vo Mňa uverili a s vierou ste sa venovali plneniu môjho zákona, ukázal som každému jeho úlohu, aby nezblúdil z cesty a aby prevzal len to, čo mu patrí, a aby svojim bratom a sestrám preukazoval milosrdenstvo a lásku, tak ako som to urobil ja voči vám.

38. Myslíte si snáď, že všetci, ktorí učia, sú majstri? Myslíte si, že všetci, ktorí sa nazývajú Božími služobníkmi, sú moji poslovia, alebo že som im dal úlohu, ktorú vykonávajú? Myslíte si, že všetci, ktorí vo svete vládnu, spravujú a rozkazujú, majú potrebné schopnosti na splnenie tejto úlohy? Nie, ľud! Ako málo je tých, ktorí plnia úlohu, ktorá im bola v skutočnosti zverená! Kým jedni sa zmocňujú postavenia, ktoré im

nepatrí, tí, ktorí by ho mali zastávať, sa cítia ponížení a odsunutí na okraj. (76, 36-37)

39. Nemyslite si, že sa cítim urazený, ak niekto neverí v moju prítomnosť pri tomto zjavení, lebo nič nepoškodí moju pravdu. Koľko ľudí pochybovalo o existencii božskej bytosti, ktorá stvorila všetky zázraky vesmíru, a predsa slnko preto neprestalo svietiť na nich. (88, 7)

40. Dnes otvárate dvere svojho srdca a svojho rozumu svetlu môjho učenia. Akými skutkami ma budete oslavovať?

41. Všetci mlčíte, pred Mnou mlčí duša i telo. Skláňate hlavy a pokorujete sa. Ja však nechcem, aby sa moje deti pred Mnou pokorovali. Chcem, aby boli hodné zdvihnúť svoju tvár a pozrieť sa na moju, lebo nehľadám ani sluhov, ani otrokov; nehľadám stvorenia, ktoré sa cítia ako vyhnanci, ako zavrhnutí, prichádzam k svojim deťom, ktoré tak veľmi milujem, aby pri počutí môjho otcovského hlasu pozdvihli svoju dušu na cestu k svojmu duchovnému vzostupu. (130, 39-40)

42. Milovaní učeníci, horlivo bdejte nad mojím dielom, dodržiavajte moje pokyny a tým o mne budete vydávať svedectvo. Mária, vaša milujúca Matka, takisto prichádza k vám a napĺňa vás milosťou, učí vás dokonalú lásku a premieňa vaše srdce na prameň milosrdenstva, aby ste vykonávali veľké skutky lásky medzi svojimi blížnymi a spoznali pravdu. Ona je mojou spolupracovníčkou a popri mojom slove ako Majstra a Sudcu je tu jej slovo ako Matky a Orodovníčky. Milujte ju, ľud, a volajte jej meno. Veru, hovorím vám, Mária bdie nad vami a stojí pri vás nielen v týchto dňoch skúšky, ale naveky. (60, 24)

43. Nazval som vás „mariánskym národom“, lebo viete milovať a uznať Božiu Matku a prichádzate k nej ako dieťa, ktoré túži po nežnosti, alebo ako hriešnik, ktorý hľadá orodovanie.

44. Prítomnosť Márie vo svete je dôkazom mojej lásky k ľuďom. Jej čistota je nebeským zázrakom, ktorý vám bol zjavený. Od Mňa zostúpila na zem, aby sa stala ženou, aby v jej lone mohlo vyklíčiť božské semeno, telo Ježiša, prostredníctvom ktorého by hovorilo „Slovo“. V dnešnej dobe sa zjavuje nanovo. (5, 9-10)

45. Je potrebné, aby ľudské srdce od základov spoznalo vzácne posolstvo, ktoré jej Duch priniesol svetu, a keď spoznáte celú pravdu, máte zo svojich sŕdc vymazať každú modloslužobnú a fanatickú úctu, ktorú ste jej venovali, a namiesto toho jej obetovať svoju duchovnú lásku. (140, 43)

46. Niektorí mi hovoria: „Pane, prečo nám nedovolíš, aby sme ťa všetci videli, tak ako naši bratia a sestry, ktorí svedčia, že ťa vidia?“

47. Ach, vy slabé srdcia, ktoré musíte vidieť, aby ste uverili! Akú zásluhu v tom vidíte, keď vidíte Ježiša vo vízii v ľudskej podobe, hoci váš duch ma môže prostredníctvom lásky, viery a citu v mojej božskej

podstate vnímať neobmedzene a dokonale?

48. Robíte zle, keď závidíte tým, ktorí majú dar vidieť duchovné v podobe postáv alebo symbolov; lebo to, čo oni vidia, nie je v skutočnosti božské, ale symbol alebo alegória, ktorá k nim hovorí z duchovnej sféry.

49. Buďte spokojní so svojimi darmi a skúmajte svedectvá, ktoré dostávate, a vždy hľadajte zmysel, svetlo, poučenie, pravdu. (173, 28-30)

50. Nikdy nefalšujte moje učenia. Predložte moje dielo ako knihu, ktorá obsahuje iba čistotu, a keď dokončíte svoju cestu, prijmem vás . Nebudem hľadieť na škvrny vo vašej duši a dám vám svoj božský bozk, čo bude najväčšou odmenou, keď prídete do Zasľúbenej zeme. Lebo vám som v tomto čase dal hrst semien, aby ste sa naučili siať na úrodné polia a tam ich rozmnožovali. (5, 27)

51. Zhodnoťte svoju zodpovednosť, milovaný ľud, uvedomte si, že každý deň, ktorý premárnite, je dňom, o ktorý oddialite príchod tejto Radostnej zvesti do sŕdc vašich blížnych — že každé poučenie, o ktoré prídete, je o jeden chlieb menej, ktorý môžete ponúknuť tým, ktorí to potrebujú. (121, 40)

52. Už poznáte chuť plodu z tohto stromu a varujem vás, aby ste sa v budúcnosti nenechali oklamať falošnými prorokmi; ale aj pre svojich blížnych máte „bdieť“ tým, že ich naučíte spoznávať podstatu môjho učenia.

53. Je napísané, že po mojom odchode povstanú falošní proroci, ktorí budú môjmu ľudu hovoriť, že sú moji poslovia a prichádzajú v mojom mene, aby pokračovali v diele, ktoré som medzi vami vykonal.

54. Beda vám, ak sa budete klaňať falošným prorokom a falošným učiteľom, alebo ak budete do môjho učenia pridávať slová bez duchovného obsahu, lebo vtedy nastane veľký zmätok! Preto vám stále opakujem: „Bdejte a modlite sa.“ (112, 46-47)

55. Ak sa nepripravíte, do vašich uší sa dostanú nejasné hlasy, ktoré vás zmätú, a neskôr nimi zmätiete svojich bratov.

56. Upozorňujem vás, aby ste, keď sa tieto zjavenia raz skončia, nepokúšali sa ich znovu prijímať, lebo to nebudú duchovia svetla, ktorí sa zjavujú, ale zmätené bytosti, ktoré chcú zničiť to, čo ste predtým vybudovali.

57. Naopak, ten, kto vie, ako sa pripraviť, ten, kto sa namiesto toho, aby chcel vynikať, snaží byť užitočný, kto namiesto toho, aby urýchľoval udalosti, trpezlivo čaká, jasne počuje moje poučenie, ktoré sa dostane k jeho duchu prostredníctvom darov, ktoré sú v ňom, a to sú inšpirácia, intuícia, predtuchy, prostredníctvom modlitby, duchovného videnia a prorockých snov. (7, 13-14)

58. Dnes hľadíte na týchto hlásateľov, ktorí k vám hovoria v extáze, a akokoľvek veľká je nevieru niektorých, myslíte si, že moje zvestovanie prostredníctvom týchto poslov je možné. Keď však ľudia raz uvidia, ako moji učeníci vo svojom bežnom stave zvestujú božské zjavenia, budú o nich pochybovať.

59. Vo vašej vlastnej obci sa nájdu takí, ktorí budú pochybovať, keď vás budú počuť hovoriť pod mojou inšpiráciou, a vy budete musieť mať veľkú prípravu a duševnú čistotu, aby ste našli vieru. (316, 52-53)

60. Keď na svojich cestách pozorujete ľudí, ktorí svojimi skutkami alebo spôsobom myslenia preukazujú duchovnú zaostalosť voči mojim zjaveniam, nebuďte znepokojení, lebo musíte vedieť, že nikdy nekráčali všetci ľudia v rovnakom tempe. Verte, že už teraz pre nich zanechávam slová, ktoré ich prebudia, akonáhle na to príde čas.

61. Práve tie slová, ktorým v súčasnosti nerozumiete, sú tie, ktoré títo ľudia pochopia. (104, 42-43)

62. Verte a konajte bez fanatizmu. Vstaňte a postavte sa na úroveň, z ktorej budete môcť poučovať všetkých svojich blížnych bez ohľadu na ich učenie. Vyznania viery

63. Neváhajte urobiť dobro človeku v núdzi len preto, že vyznáva zaostalé alebo nedokonalé uctievanie Boha. Skôr nech vaše nesebecké dielo podmaní jeho srdce.

64. Neuzatvárajte sa do skupín a neobmedzujte tým svoje pole pôsobnosti. Buďte svetlom pre každú dušu a balzamom v každom utrpení. (60, 27)

65. Ak vaši blížni o vás hovoria pohŕdavo, pretože ste nasledovali moje volanie, zatvorte uši a mlčte; sú nevedomí. Ak by ste však túto vec brali ako dôvod na to, aby ste ich súdili, beda vám, lebo ste už osvietení svetlom svojho ducha a viete, čo robíte. (141, 27)

66. Preto, môj ľud, nežiadajte, aby všetci ľudia mysleli a verili tak ako vy. Nikdy nesmiete ľudí odsudzovať, nesmiete vynášať rozsudok ani ukladať trest tým, ktorí vás nepočúvajú, ktorí neprijímajú vaše návrhy, vaše poučenia alebo vaše rady. Mali by ste na všetkých svojich blížnych hľadieť s rovnakou hlbokou úctou a s pravou duchovnou láskou k blížnemu. Potom zistíte, že každý vo svojom náboženskom vyznaní, vo svojom učení, na svojej ceste dosiahol miesto, na ktoré mu dáva právo jeho duchovná spôsobilosť; a k bodu, v ktorom vidíte ľudí, ich priviedol ich vlastný vývoj. (330, 29)

67. Už teraz vám hovorím, že nie ste ničím viac ako ktokoľvek iný, že viera, ktorú ste živili, že ste totiž národom vyvolených bytostí, je omylom; lebo Stvoriteľ vo svojej dokonalé láske k všetkým svojim stvoreniam nikoho neuprednostňuje.

68. Hovorím vám to, lebo zajtra máte svojim blížnym vysvetliť učenie, ktoré som vám v tomto čase

priniesol, a nechcem, aby ste sa pred nasledovníkmi javili ako vyššie bytosti, ani aby to vyzeralo, že zásluhy vás urobili hodnými byť jedinými, ktorí počuli moje slovo.
69. Máte byť chápaví, pokorní, skromní, ušľachtilí a milosrdní súrodenci.
70. Máte byť silní, ale nie arogantní, aby ste neponižovali slabých. Ak máte veľké znalosti o mojom učení, nemáte sa nikdy chváliť svojím vedomím, aby sa vaši blížni vo vašej prítomnosti necítili menejcenní. (75, 17-19)
71. Aj tu medzi mojimi pracovníkmi – koľko je takých, ktorí bez toho, aby pochopili moje učenie, považovali sa za vyššie bytosti, hodné obdivu a úcty, keďže si mysleli, že sú obdarení duchovným darom. V tejto súvislosti sa vás pýtam, či môžete schvaľovať, že sa vyšší duch vyvyšuje na základe svojich darov, keď predsa pokora a láska k blížnemu sú podstatnými vlastnosťami, ktoré musí mať. (98, 15)
72. Spomeňte si, že som vám raz povedal: Nevytvoril som vás, aby ste boli ako parazitické rastliny. Nechcem, aby ste sa uspokojili s tým, že nikomu neubližujete. Chcem, aby ste nachádzali uspokojenie v tom, že ste konali dobro. Každý, kto nekoná dobro, hoci by mohol, urobil viac zla ako ten, kto sa, pretože nebol schopný konať dobré skutky, obmedzil na konanie zla, lebo to bolo jediné, čo vedel robiť. (153, 71)
73. Ó, moje milované deti, ktoré nariekate ako zblúdené ovce a strachom v hlase voláte po svojom pastierovi! Keď zatvárate oči pred skutočnosťou, ktorá vás obklopuje, nakoniec si myslíte, že Ja som príčinou všetkého vášho utrpenia na zemi; iní veria, že Mi je vaše blaho a nešťastie ľahostajné.
74. Ako ste nevďační, keď takto uvažujete o svojom Otcovi, a ako nespravodliví v posudzovaní mojej dokonalosti!
75. Myslíte si, že vás nepočujem, keď hovoríte, že sa živíte len horkosťou; že svet, v ktorom žijete, je svetom bez šťastia a že život, ktorý vediete, nemá zmysel?
76. Cítite ma len vtedy, keď veríte, že vás trestám, že vám odopieram každé milosrdenstvo, a zabúdate na nežnosť a dobrotu svojho Otca; sťažujete sa na svoj život namiesto toho, aby ste požehnali jeho dobrodenia.
77. Je to preto, že zatvárate oči pred pravdou a vo svojom okolí vidíte len utrpenie a slzy a upadáte do zúfalstva, lebo veríte, že všetko zostane bez odmeny.
78. Ako iný by bol váš život, keby namiesto tohto vzbury, tohto nepochopenia bola vašou prvou myšlienkou každý deň požehnanie vášho Otca a vaše prvé slová boli slová vďaky za toľko dobrodiní, ktoré vám prináša jeho láska!
79. Ale vy už nie ste schopní tieto cnosti pociťovať, lebo „telo“ znepokojilo vašu dušu a vy ste zabudli na moje učenie; preto k vám

hovorím o týchto pocitoch, ktoré ste zo svojho srdca vyhnali. (11, 4-9)

80. Zhrešili ste, porušili ste manželstvo, spáchali ste zločiny, a teraz, keď stojíte pred pravdou môjho slova, ktoré vám ukazuje vaše previnenia, zabúdate na svoje priestupky a veríte, že váš Pán je nespravodlivý, keď k vám hovorí o skúškach a pokání. (17, 33)

81. Boli ste veľmi skúšaní, najdrahší učeníci. Pretože každá skúška pre vás skrýva tajomstvo, neviete, či je tu na to, aby vás posilnila v boji, aby vám odhalila niečo, čo nepoznáte, alebo aby odčinila nejaký priestupok. Nikdy sa však pred skúškami nevyhýbajte, lebo na to neboli poslané; ani neprekračujú vaše morálne alebo duševné sily. (47, 26)

82. Prečo sa mnohí z vás obávajú, že váš osud bol Mnou napísaný skúškami, bolesťami, trestami alebo nešťastiami? Ako môžete dospieť k názoru, že Ten, kto vás miluje dokonalým spôsobom, vám pripravuje cestu plnú tŕnia? Veru, hovorím vám, že tá neblahá a osudovými ranami posiata cesta je tá, ktorú si volíte podľa svojej vôle, v domnení, že na nej nájdete radosť, slobodu a blaženosť, bez toho, aby ste pochopili, že práve od tej cesty, ktorá je vám určená a na ktorej nájdete skutočný mier, istotu, silu a zdravie, blahobyt a hojnosť, sa vzdiaľujete.

83. Táto cesta, ktorú vám ponúkam vo svojom učení, je predurčená vašej duši od jej stvorenia, aby ste na nej nakoniec našli to, po čom túžite. (283, 10-11)

84. Súdite povrchne, ako keby ste boli deti, a nezohľadňujete pritom, že skúšky, ktoré vás bičujú, sú vaším dielom. Keď sa teda na vás zosypú, prajete si, aby od vás odišli, aby sa osud zmenil, aby ste netrpeli, aby ste už viac nepili kalich utrpenia.

85. Dôvodom je to, že svojím duchovným zrakom nedokážete preniknúť do skutočnosti, aby ste pochopili, že všetko, čo žnete, ste sami zasiali a že každé utrpenie ste si privodili sami.

86. Nie, nikdy ste nepochopili, ako preniknúť do pravdy, a keď sa preto bolesť vkradne do vášho srdca, považujete sa za obete božskej nespravodlivosti. Ale hovorím vám, že v Bohu nemôže existovať ani najmenšia nespravodlivosť.

87. Božia láska je nemenná, nezmeniteľná a večná. Kto teda verí, že Božský Duch môže byť zachvátený hnevom, zúrivosťou a hnevom, podlieha veľkej omyle. Takéto slabosti sú predstaviteľné len u ľudských bytostí, ak im chýba duševná zrelosť a ovládanie vášní.

88. Niekedy mi hovoríte: „Pane, prečo musíme ‚platiť' za skutky, ktoré nie sú naše, a prečo musíme žať horké ovocie, ktoré vypestovali iní?" — Na to vám odpovedám, že tomu nerozumiete, lebo neviete, kým ste boli kedysi a aké boli vaše skutky. (290, 9 12)

89. Milovaný ľud: Vaše srdcia sú naplnené uspokojením pri myšlienke, že ste moji učeníci v

tomto „Tretom čase“. Ale hovorím vám, že nikdy nesmiete dovoliť, aby vás zaslepila márnosť. Lebo keby ste podľahli tejto slabosti, už by ste nepočúvali ani svoje svedomie, keby vám vyčíta vaše previnenia. Kto nezačne očisťovať a zušľachťovať svoj ľudský život, nemôže očakávať, že sa bude duchovne rozvíjať, lebo jeho kroky budú zavádzajúce a jeho skutky nebudú mať semeno pravdy.

90. Majte teda na pamäti, že vo svojich lekciách niekedy zostupujem od duchovného poučenia k radám, aby ste sa vo svojom ľudskom živote správali správne. Vtedy hovorím k srdcu človeka, napomínam ho k obnove, vysvetľujem mu škodu, ktorú nečestnosti spôsobujú telu, a zlo, ktoré páchajú na duši.

91. Povedal som vám, že človek, ktorý sa nechá ovládať nečestnosťou, zabudol, že duch nesmie byť porazený — že zabudol, že skutočná sila spočíva v prekonaní zla cnosťou.

92. Ten človek, porazený telom, sa sám ponížil, porušil svoju sebaúctu, klesol zo svojho vysokého postavenia človeka na úbohú bytosť, ktorá je príliš zbabelá na to, aby bojovala.

93. Namiesto toho, aby do svojho domova priniesol svetlo, chlieb a víno, prináša tento človek tieň, utrpenie a smrť, zaťažuje svoj kríž i kríž svojej manželky a detí a brzdí duchovný vývoj všetkých, ktorí sú okolo neho. (312, 32-35)

94. Pochopte, že každý z vás, kto opustí zlé cesty, spôsobí, že sila zla stratí časť svojej moci; že váš život, ak je spravodlivý vo svojich skutkoch, slovách a myšlienkach, zanecháva na svojej ceste dobré semeno; že vaše rady, ak vychádzajú zo zbožného srdca, budú mať silu konať zázraky; a že modlitba, ak sa zrodí zo súcitnej a láskyplnej myšlienky, bude posolstvom svetla pre toho, za koho sa modlíte. (108, 16)

95. Tu u Mňa sa očisťujete od každej škvrny. Ach, keby ste len dokázali zachovať túto čistotu počas celého svojho života! Ale táto atmosféra duchovnosti a bratstva, ktorú vytvárajú v týchto hodinách spoločenstva a poučenia, vo svete nepanuje. Vzduch, ktorý dýchate, je otrávený hriechom.

96. Ale pocítili ste, ako v miere, v akej si osvojujete moje učenie, sa z vás postupne odlupuje článok po článku reťaz, ktorá vás spútava so svetom. (56, 26-27)

97. Žite vždy bdelo, lebo na vašej ceste budú takí, ktorí budú hovoriť, že patria ku Mne; ale neverte im hneď na prvý pohľad, verte im kvôli tomu, čo preukazujú v pokore, múdrosti a láske.

98. Iní vám budú hovoriť, že sú so Mnou v spojení, hoci sú to práve oni, ktorí sú najviac oklamaní. Preto musíte vždy bdieť nad úlohou, ktorú máte, a nad postavením, ktoré zaujímate. Musíte mať otvorené oči a uši a tiež veľa odpúšťať. (12, 55-56)

99. Buďte aktívni, nespite! Alebo snáď chcete čakať, až vás

prenasledovanie prekvapí vo spánku? Chcete opäť upadnúť do modlárstva? Čakáte, až sa cudzie učenia presadia násilím alebo strachom?

100. Buďte bdelí, lebo z východu povstanú falošní proroci a zmätú národy. Spojte sa, aby sa váš hlas rozliehal po celom svete a aby ste včas varovali ľudstvo. (61, 25)

101. Ľudstvo čakajú veľké skúšky; pri každej bolesti a každej katastrofe zostaňte bdelí a modlite sa. Mnohé utrpenia budú zmiernené, iné nenastanú, lebo ich na ich ceste zastavia tí, ktorí sa modlia.

102. Keď prívrženci iných vierovyznaní a sekt uvidia, že tento národ nasledujú veľké davy ľudí, z týchto vierovyznaní sa vydajú tí, ktorí vás budú prenasledovať. Ale nebojte sa, lebo ak zostanete pokojní, Duch Svätý vloží na vaše pery slová svetla, ktoré umlčia tých, ktorí vás ohovárajú.

103. Nedávam vám meč smrti, aby ste sa bránili, dávam vám meč lásky. Každý z jeho zábleskov svetla bude cnosťou, ktorá z neho vyžaruje.

104. Koľko milosti nájdete u Otca, keď svojimi slovami porazíte zástupy prenasledovateľov môjho diela a svojimi skutkami lásky ich obrátite a privediete ku Mne.

105. Toto je učenie, ktoré som vám dal v „Druhom čase“ a na ktoré ste už zabudli.

106. Ľudský rozum bude trpieť znepokojením, keď sa bude snažiť pochopiť trojičné a mariánske duchovné učenie. Lebo materializovaný človek je voči duchovnému neohrabaný. (55, 58-63)

107. Koľkí z nich nechali na mojom stole jedlo, ktoré som im s toľkou láskou ponúkol, bez toho, aby sa ho čo i len dotkli. Kedy ešte niekedy zažijú čas milosti, aký je tento, v ktorom im bolo súdené prísť na zem, aby počuli moje slovo?

108. Sú ako tvrdé skaly, ktoré potrebujú búrky a čas, aby zmäkli. Ich dedičstvo im bude odoprené, pokiaľ ho nebudú vedieť strážiť a vážiť si ho. Ale opäť ho budú mať, lebo som vám povedal, že to, čo Otec dáva svojim deťom, im nikdy nebude odobraté, ale len pre nich uchované. (48, 8)

109. Niektorí z vás budú premenení a pripravení mojim učením, aby sa vydali na hľadanie tých, ktorí zablúdili v púšti. Lebo tak vidím ľudský život – ako púšť. Mnohí sa cítia osamelí uprostred miliónov duší a umierajú od smädu, bez toho, aby bol niekto, kto by im podal trochu vody; tam pošlem svojich nových apoštolov.

110. Chcem, aby moje meno niektorí vyslovovali s láskou a iní počúvali s dojatím. Chcem, aby sa stalo známym tým, ktorí ho nepoznajú. Existujú ľudia – starci, ženy a deti –, ktorí nevedia nič o mojej existencii. Chcem, aby ma všetci spoznali a vedeli, že vo mne majú najmilujúcejšieho Otca – aby ma všetci počuli a milovali. (50, 3)

111. Moje slovo narazilo na váš egoizmus. Preto som vám povedal,

že to, čo vám odovzdávam, máte z vašej strany zvestovať svojim blížnym. Ale vy sa chcete len osviežiť mojimi prejavmi, bez toho, aby ste prevzali povinnosti voči ostatným.

112. Majster vás však nezavolal, aby vás učil zbytočné poučenia; povedal vám, že sa máte naučiť túto božskú lekciu, aby ste ju neskôr využili vo svojom živote tým, že ju uplatníte voči svojim blížnym.

113. V tejto chvíli vám zjavujem, že váš duch má starý dlh voči každému, kto k vám prichádza s utrpením, s núdzou alebo s prosbou. Uvedomte si, s akou láskou ich kladiem na vašu životnú cestu, aby ste splnili svoju nápravu tým, že z nich urobíte predmet vašej aktívnej lásky k blížnemu. (76, 20)

114. Splňte to, aby ste sa v časoch bolesti nemuseli vracať na zem, aby ste zožali ovocie svojich chýb alebo svojho sebectva. Splňte svoje poslanie; potom sa síce vrátite, ale bude to v čase mieru, aby ste sa posilnili pri starostlivosti o semeno, ktoré ste zanechali v „ “. Teraz vás nebude viesť Mojžiš, aby vás oslobodil, ako to urobil v „Prvom čase“; bude to vaše svedomie, ktoré vás povedie. (13. 17)

115. Tu je mnoho tých, ktorí v iných časoch boli učiteľmi zákona alebo vedcami. Teraz sa ich rozum prebudil k duchovnému poznaniu a sú presvedčení, že v obmedzenom ľudskom poznaní nenájdu najvyššiu pravdu.

116. Tu sú takí, ktorí v iných časoch boli mocní a bohatí na zemi a ktorí teraz spoznali chudobu a poníženie. Žehnám im pre ich pokoru a túžbu po zdokonalení. Toto je dôkaz mojej milujúcej spravodlivosti, keďže som ich opäť poslal na zem, aby som im ukázal ďalšiu stránku knihy večnej múdrosti. (96, 16-17)

117. Svet vám prináša mnoho radostí, z ktorých niektoré sú udelené Mnou a iné sú vytvorené človekom. Teraz ste zažili, že ste ich nemohli dosiahnuť, čo u jedných vyvolalo vzburu a u iných smútok.

118. Musím vám povedať, že mnohým v tomto čase nie je dovolené zaspávať v rozkošiach a uspokojeniach „tela“ alebo v nich zahynúť, lebo ich úloha je úplne iná.

119. V pravde vám hovorím, že neexistuje ani jedna duša v ľudstve, ktorá by nepoznala všetky rozkoše a neochutnala všetky plody. Dnes prišla vaša duša (na zem), aby si užila slobodu milovať Mňa, a nie aby bola opäť otrokom sveta, zlata, zmyslových rozkoší alebo modlárstva. (84, 47)

120. Pozrite na ľudí, národy, štáty, ako obetujú svoj život za ideál. Sú pohltení na hranici svojich bojov a pritom snívajú o sláve sveta, majetkoch, moci. Umierajú pre pominuteľnú slávu zeme.

121. Ale vy, ktorí vo svojej duši začínate zapáliť božský ideál, ktorého cieľom je získanie slávy, ktorá bude večná, nechcete – ak už nie svoj život – aspoň jeho časť obetovať, aby ste splnili svoje povinnosti voči blížnym?

122. Nad vami zuří neviditeľná bitka, ktorú môžu vnímať len tí, ktorí sú na to pripravení. Všetko zlo, ktoré vychádza z ľudí v myšlienkach, slovách a skutkoch, všetky hriechy storočí, všetci ľudia a duše z posmrtného života, ktoré sú zmätené, všetky bludy, nespravodlivosti, náboženský fanatizmus a modlárstvo ľudí, pošetilé, ctižiadostivé úsilie a falošnosť sa spojili do sily, ktorá všetko ničí, dobýva a preniká, aby to obrátila proti Mne. To je sila, ktorá sa stavia proti Kristovi. Veľké sú ich vojská, silné sú ich zbrane, ale nie sú silné voči Mne, ale voči ľuďom.

123. Týmto vojskám dám bitku mečom mojej spravodlivosti a v boji budem so svojimi vojskami, ktorých súčasťou máte byť podľa mojej vôle.

124. Kým táto bitka znepokojuje ľudí, ktorí sa naháňajú za rozkošami, vy, ktorým som zveril dar cítiť, čo sa deje v záhrobí, máte bdieť a modliť sa za svojich bratov, lebo tak budete bdieť za seba samých.

125. Kristus, kniežací bojovník, už vytasil svoj meč; je potrebné, aby ten istý meč odrezal zlo ako kosou aj s koreňmi a svojimi lúčmi vytvoril svetlo vo vesmíre.

126. Beda svetu a vám, ak vaše pery mlčia! Ste duchovným potomstvom Jakuba a jemu som sľúbil, že skrze vás budú národy zeme spasené a požehnané. Chcem vás zjednotiť ako jednu rodinu, aby ste boli silní. (84, 55-57)

127. Viem, že v lone tohto národa boli vykonané veľké skutky, ale stačí, že to viem ja, aj keď vaše mená sú vo svete neznáme.

128. Len Ja sám poznám skutočnú zásluhu alebo skutočnú hodnotu vašich skutkov, lebo ani vy sami ich nedokážete posúdiť. Niekedy sa vám malý skutok bude zdať veľmi veľký, a pri iných si ani neuvedomíte, že ich zásluha sa dostala ku Mne. (106, 49-50)

129. Vy, zástupy ľudí, ktorí ste ma počuli – kedy vyjdete zo svojej uzavretosti a tmy? Odkladáte snáď svoju prípravu úmyselne zo strachu pred (vtedy blížiacim sa) stretnutím? Veru, hovorím vám, bojí sa len ten, kto sa duchovne nepripravil; lebo kto pozná moje slovo a miluje svojho Pána a svojho blížneho, nemá sa čoho báť, a namiesto toho, aby sa ľuďom vyhýbal, hľadá stretnutie s nimi, aby ich nechal podieľať sa na tom, čo prijal. Potom, čo študoval a preskúmal moje učenie, uplatňuje ho v praxi. (107, 41)

130. Toto posolstvo prináša svetlo pre všetky náboženstvá, pre všetky sekty a vierovyznania a pre rôzne spôsoby vedenia ľudí. Ale čo ste urobili s mojím slovom, učeníci? Chcete takto prinútiť strom, aby zakvitol? Nechajte ho rozkvitnúť, lebo kvety budú zvestovať, že neskôr prinesie ovocie.

131. Prečo skrývate tieto posolstvá a neprinášate svetu s touto radostnou zvesťou prekvapenie tejto novej epochy? Prečo sa neodvážite povedať svetu, že medzi vami znie hlas Krista? Hovorte a

svedčte o mojom učení prostredníctvom svojich skutkov lásky; lebo ak niektorí zatvoria svoje uši, aby vás nepočuli, iní ich otvoria a váš hlas bude pre nich taký sladký a príjemný ako spev slávika. (114, 46)

132. Ľudstvo očakáva mojich nových učeníkov; ak však vy, ktorí ste moji pracovníci, zanecháte semeno a poľnohospodárske náradie zo strachu pred názorom sveta – čo sa potom stane s týmto ľudstvom? Neuviedli ste si na svedomí zodpovednosť za svoje poslanie?

133. Vaše svedomie vás nikdy neklame a vždy vám povie, či ste splnili svoju povinnosť. Nepokoj, ktorý prežívate, je znamením toho, že ste nedodržali moje pokyny. (133, 10)

134. Niekedy sa sťažujete, že počet nasledovníkov môjho slova rastie len pomaly. Ale hovorím vám, že sa musíte sťažovať na seba samých, lebo máte úlohu rozmnožovať a znásobovať zástupy, ktoré tvoria toto spoločenstvo. Ale ak vo vašich srdciach chýba viera, ak sa vaše duchovné dary nerozvinuli, ak vo vašom rozume chýba svetlo duchovného poznania – ako potom chcete presvedčiť neveriacich? Ako ich chcete vnútorne pohnúť svojou vierou a láskou, ak sa tieto cnosti v srdci nerozvinuli?

135. Kto nerozumie, nemôže viesť k porozumeniu; kto necíti, nevzbudí žiadny cit. Teraz pochopte, prečo vaše pery koktali a zajakávali sa, keď ste stáli pred nutnosťou svedčiť o mojom slove.

136. Kto miluje, nemusí koktať, kto verí, sa nebojí. Kto cíti, má mnoho možností, ako dokázať svoju úprimnosť a pravdivosť. (172, 24-26)

137. Dnes chcete vysvetliť, prečo ste Izrael, a nemáte žiadne argumenty; chcete vysvetliť, prečo ste spiritualisti, a chýbajú vám slová. Snažíte sa vysvetliť, v čom spočívajú vaše duchovné dary, a chýba vám dôkazová základňa a duchovný rozvoj, aby ste ich presvedčivo vysvetlili. Ale keď sa váš vzostupný vývoj stane skutočnosťou, potrebné slová k vám priletia, lebo svojimi skutkami lásky vysvetlíte, kým ste, kto vás učil a kam smerujete. (72, 27)

138. Hovorím vám: Na čo čakáte, aby ste šírili Blahú zvesť? Chcete snáď prorokovať na troskách? Hovorím vám a zjavujem vám všetko, aby ste mali kedykoľvek múdru odpoveď na každú otázku, ktorú vám položia vaši blížni. Majte na pamäti, že budete napádaní závažnými argumentmi, ktoré naplnia strachom toho, kto nie je pripravený.

139. Vtlačte si moje slovo do pamäti a nezabúdajte na veľké zázraky, ktoré som vám udelil, aby každý z vás bol živým svedectvom mojej pravdy. Potom ten, kto vás skúma a prehľadáva moje slovo, zistí, že v ničom nie je v rozpore s tým, čo som vám v minulosti povedal a prorokoval.

140. Boj bude veľký – tak veľký, že niektorí, ktorí boli mojimi učeníkmi, budú naplnení strachom a zaprú ma, tvrdiac, že ma nikdy nepočuli.

141. Tých, ktorí zostanú verní mojim prikázaniam a postavia sa boju, zakryjem plášťom, pod ktorým sa budú brániť, a prežijú každú kritickú situáciu bez úhony.

142. Kto zle zasiate toto semeno alebo kto poškvrní čistotu tohto diela, tomu bude v každej hodine súdené, prenasledovanie ľudí a nepokoj. Každý má spoznať strom, ktorý vypestoval, podľa chuti jeho ovocia.

143. Pre čas duchovného boja môjho ľudu mám pripravené veľké zázraky – zázraky a skutky, ktoré ohromia učených a vedcov. Nikdy vás nenechám napospas vašim vlastným silám. Nenechajte sa zneistiť, keď sa vám ľudia vysmievajú; nezabúdajte, že v „Druhom čase“ sa dav vysmieval aj vášmu Majstrovi. (63, 42-44)

144. Veru, hovorím vám, svet je proti vám, a na to vás pripravujem, aby ste vedeli brániť vec svojej viery zbraňami lásky a milosrdenstva. Hovorím vám, zvíťazíte, aj keď vaše víťazstvo nebude známe.

145. Teraz vaša obeť nebude krvavou obeťou, ale aj tak zažijete ohováranie a pohŕdanie. Avšak Majster tam bude, aby vás bránil a utešoval, lebo žiaden učeník nebude opustený. (148, 17)

146. Ľud, nezvykajte si už na skazenosť, bojujte proti nej, bez toho, aby ste sa chválili čistotou, a ani sa nehnevajte na prehrešky svojich blížnych. Buďte taktní, trefní a dobroprajní vo svojich slovách a činoch, tak vás svet bude počúvať a bude venovať pozornosť aj vašim poučným slovám. Je potrebné, aby som vám ešte raz povedal, že skôr, ako budete toto učenie odovzdávať ďalej, musíte ho žiť? (89, 66)

147. Je potrebné, aby sa môj ľud zjavil medzi národmi a dal príklad bratstva, harmónie, lásky k blížnemu a porozumenia ako vojak mieru medzi tými, ktorí opäť zneužívajú božské poučenia na to, aby sa hádali, ubližovali si a brali si život. (131, 58)

148. Konečne pochopte, že všetci milujete toho istého Boha, a nehádajte sa kvôli odlišnosti formy, v akej ten či onen túto lásku realizoval.

149. Musíte sa naučiť chápať, že existujú bytosti, v ktorých majú náboženské presvedčenia, tradície a zvyky tak hlboké korene , že vám nebude ľahké ich vykoreniť hneď v prvom okamihu, keď ich budete učiť. Majte trpezlivosť a v priebehu rokov to dosiahnete. (141, 9)

150. Keď sa rok 1950 chýli ku koncu, mnohí z vás budú pociťovať neistotu a pochybnosti.

151. Prečo niektorí pochybujú o mojich zjaveniach, keď sa tešia inteligencii, ktorá je väčšia ako inteligencia tých, ktorí veria v moje zjavenie? Lebo to nie je ľudské vedomstvo ani rozum, čo môže posúdiť moju pravdu, a keď to človek pochopí, zachváti ho strach

pred všetkým novým, pred všetkým, čo mu je neznáme, aby to podvedome odmietol.

152. Ale vy, slabí, nevzdelaní, ktorí nemôžete dosiahnuť úroveň ľudí uznávaných pre svoju inteligenciu, ste tí, ktorí veria, a ste schopní ponoriť sa do tajomstiev duchovna. Prečo? Lebo je to Duch, ktorý rozumu zjavuje večný život a jeho zázraky.

153. Ľudská inteligencia predstavuje silu, s ktorou sa teraz pustíte do boja, lebo prostredníctvom nej si človek vytvoril predstavy a predstavy o duchovnom, ktoré mu neboli zjavené Duchom.

154. Pre tento boj musíte byť silní – silou, ktorá takisto pochádza z Ducha. Vaša sila nikdy nebude spočívať na vašom tele, ani na moci peňazí, ani na pozemských prostriedkoch. Len vaša viera v pravdu, ktorá vo vás žije, vám umožní zvíťaziť v tomto spore.

155. Nebojte sa, ak vás nazývajú bludcami – podajte ruku všetkým. Uvedomte si, že toto dielo, ktoré je pre vás pravdivé, sa iným môže javiť ako falošné, pretože v ich očiach mu chýba posvätenie, ktoré dostali náboženstvá, aby boli uznané.

156. Ak veríte vo Mňa, ak veríte, že sa prejavujem v slovách týchto hlásateľov, nebojte sa súdu vašich blížnych. Lebo moje učenie je tak výrečné a moje posolstvo obsahuje toľko právd, že ak viete tieto zbrane dobre používať, ťažko vás bude možné poraziť.

157. Nikto vás nebude môcť odsúdiť za to, že s horlivosťou hľadáte pravdu, dokonalosť. Na to máte všetci sväté právo a na to vám bola daná sloboda, aby ste sa usilovali o svetlo. (297, 51-53)

158. Keď začnete plniť svoje poslanie a dostanete sa k národom, k najvzdialenejším ľuďom, dokonca aj do pralesov, stretnete sa s ľudskými bytosťami a máte im vysvetliť, že ste všetci bratia , máte im svedčiť o mojom duchovnom učení. Potom budete prekvapení prejavmi lásky, ktoré vám dám.

159. Tam, medzi tými ľuďmi, odrezanými od civilizácie, ale aj veľmi vzdialenými od ľudskej skazenosti, objavíte veľké duše, ktoré rozšíria rady izraelského národa.

160. Chorí na vašej ceste prijmú liečivý balzam a uzdravia sa; zarmútení budú plakať naposledy, ale ich slzy budú slzami radosti.

161. Vzhľadom na tie dôkazy, ktoré máte dať, budú davy ľudí žehnať Pánovi a jeho učeníkom, budete oslavovaní, ako sa to stalo v ten deň, keď váš Majster vstúpil do Jeruzalema.

162. Ale aj medzi tými, ktorí vás oslavujú, budú muži a ženy, ktorí sú naplnení duchovnými darmi, ktoré vy máte. U niektorých vás ich dar proroctva ohromí; u iných bude môj liečivý balzam nevyčerpateľný; u ďalších bude moje slovo vyvierať ako krištáľovo čistá voda. Tak uvidíte medzi svojimi bratmi a sestrami, ako z nečerpateľného

semena, prejavovať sa dary Ducha Svätého. (311, 38-40)

163. Ľudia, v národoch teraz vládne zdanlivý mier, ale nemáte hlásať, že mier nastal. Zatvorte svoje ústa. Skutočný mier nemôže vyrásť na základoch strachu alebo materiálneho pohodlia. Mier musí prameniť z lásky, z bratstva.

164. Ľudia v súčasnosti stavajú na piesku a nie na skale, a keď sa vlny opäť zdvihnú a narazia na tie múry, budova sa zrúti. (141, 70-71)

165. Od „prvých čias“ som k vám hovoril prostredníctvom svojich prorokov, aby som vás viedol, ale nie aby som vás nútil plniť môj zákon.

166. Ale ten čas už pominul a ľudská duchovná duša sa vyvinula, dosiahla zrelosť a teraz dokáže pochopiť svoje poslanie ako duchovná duša. Ľudstvo, ktoré je tak blízko priepasti, záhube, potrebuje od vás duchovnú pomoc.

167. Je to boj, posledný boj, najstrašnejší a najhroznejší medzi temnotou a svetlom. Všetky duchy temnoty sa v súčasnosti zjednocujú a všetky duchy svetla musia tejto moci čeliť.

168. Vy, ktorí ste ma počuli, ktorí nosíte vo svojom vnútri svetlo Ducha Svätého, prebuďte sa! Neztrácejte už čas pozemskými radosťami, časnými cieľmi. Bojujte za ľudstvo, usilujte sa o to, aby na tento svet prišlo kráľovstvo Otca. Je to poslanie, ktoré udeľujem všetkým, od tých najmenších až po tých najvzdelanejších.

169. Duchovný svet je s vami a nad všetkými je Otec plný lásky, plný milosrdenstva – Otec, ktorý s nekonečnou bolesťou vidí utrpenie, ktoré si ľudia navzájom spôsobujú.

170. Toto je boj svetla proti tme a každý z vás musí bojovať, kým nebude dosiahnuté víťazstvo. (358, 20-23)

Kapitola 63 – Poučenia pre zborové spoločenstvá a všetkých Kristových učeníkov

Duchovné dielo Krista

1. Radujte sa z mojej prítomnosti, milovaný ľud, usporiadajte slávnosť vo svojom srdci, jasajte od radosti, lebo konečne ste zažili „Deň Pána“.

2. Báli ste sa príchodu tohto dňa, lebo ste stále uvažovali ako starí ľudia a boli ste toho názoru, že srdce vášho Otca je pomstychtivé, že chová zášť kvôli utrpeným urážkam a že preto má pripravenú kosu, bič a kalich utrpenia, aby sa pomstil tým, ktorí Ho toľko a toľkokrát urazili.

3. Ale veľké bolo vaše prekvapenie, keď ste zistili, že v Božom duchu nemôže existovať hnev, zlosť ani odpor, a hoci svet plače a narieka ako nikdy predtým, dôvodom nie je to, že Otec mu dal jesť tento plod a piť tento kalich, ale že toto je úroda, ktorú ľudstvo teraz žne na základe svojich skutkov.

4. Je pravda, že všetky neblahé udalosti, ktoré sa v tomto čase rozpútali, vám boli vopred

oznámené. Ale preto, že vám boli oznámené, nemyslite si, že vám ich váš Pán posiela ako trest. Práve naopak: Vždy som vás varoval pred zlom, pred pokušením a pomáhal som vám znova vstať po vašich pádoch. Okrem toho som vám poskytol všetky prostriedky, ktoré sú potrebné na to, aby ste sa mohli zachrániť. Musíte si však uvedomiť, že ste voči mojim volaniam boli vždy hluchí a neveriaci. (160, 40-41)

5. Beda tým, ktorí sa v tomto čase nesnažia zapáliť svoju lampu, lebo zahynú! Pozrite, ako všade ešte vládnu tiene, hoci je to čas svetla!

6. Z môjho slova viete, že som si tento národ vyvolil, aby som sa v ňom zjavil pri mojom treťom príchode; ale dôvod toho nepoznáte. Majster, ktorý nechce mať pred svojimi učeníkmi žiadne tajomstvá, bol pre vás tajomstvom. Prichádza, aby vám zjavil všetko, čo máte vedieť, aby ste mohli správne odpovedať tým, ktorí sa vás pýtajú.

7. Videl som, že obyvatelia tohto kúta zeme ma vždy hľadali a milovali, a hoci ich uctievanie nebolo vždy dokonalé, prijal som ich úmysel a lásku ako kvet nevinnosti, obety a bolesti. Na oltári mojej božskosti bol tento voňavý kvet vždy prítomný.

8. Boli ste pripravení na splnenie tejto veľkej misie v „Tretom čase“.

9. Dnes viete, že som vo vašom strede nechal reinkarnovať izraelský národ, lebo som vám to zjavil. Viete, že semeno, ktoré žije vo vašej podstate, a vnútorné svetlo, ktoré vás vedie, je to isté, ktoré som už v „Prvom čase“ vylial na dom Jakuba.

10. Ste Izraeliti podľa ducha, duchovne vlastníte semeno Abraháma, Izáka a Jakuba. Ste vetvami toho požehnaného stromu, ktoré budú poskytovať ľudstvu tieň a ovocie.

11. To je dôvod, prečo vás nazývam prvorodenými a prečo som vás v tomto čase vyhľadal, aby som prostredníctvom vás zvestoval svetu svoje Tretie zjavenie.

12. Je mojou vôľou, aby „ľud Izraela“ duchovne vstal medzi ľudstvom, aby toto uzrelo skutočné „vzkriesenie v tele“. (183, 33-35)

13. Či ste snáď verili, že dám svoje slovo všetkým národom zeme? Nie! Aj v tomto je moje nové zjavenie podobné tým z minulých čias, keď som sa zjavil jedinému národu a ten mal potom za úlohu vyraziť a šíriť radostnú zvesť a zasiate semeno, ktoré prijal v mojom posolstve. (185, 20)

14. Nechajte na ostatných národoch, aby sa prebudili do novej doby až vtedy, keď uvidia, že krajiny sú spustošené povodňami, národy zničené vojnami a život ničia epidémie. Tieto národy – pyšné na svoje vedy a uspaté okázalosťou svojich kostolov – neuznajú moje slovo v tejto nenápadnej podobe, ani nepochopia moje zjavenie v duchu. Preto musí byť najprv zem otrasená a príroda povie ľuďom: Čas sa naplnil a Pán prišiel k vám.

15. Aby sa ľudstvo prebudilo, otvorilo oči a uznalo, že som to ja,

kto prišiel, musí byť najprv postihnutá moc a pýcha človeka. Vašou úlohou je však bdieť, modliť sa a pripravovať sa. (62, 53)

16. Kedysi som vám sľúbil, že sa vrátim k ľudstvu, a tu som, aby som splnil ten sľub, hoci uplynulo mnoho storočí. Váš duch túžil po mojej prítomnosti vo svojej túžbe po mieri, vo svojom hlade po pravde, vo svojej túžbe po poznaní, a môj duch zostúpil, aby vám dal poučenie podľa doby, v ktorej žijete. Ako môžu ľudia chcieť naďalej viesť život tak, ako to robili doteraz? Už to nezodpovedá dobe, aby naďalej zostávali v duchovnej stagnácii alebo v duchovnej lenivosti pri vykonávaní obradov a tradícií. (77, 19)

17. Mnohí ľudia uznávanej učenosti vo svete ma v tejto podobe nebudú môcť spoznať a budú ma popierať. Nech vás to však neprekvapuje, lebo som vám to už dávno ohlásil, keď som vám povedal: „Nech si požehnaný, Otče, že si svoju pravdu zjavil nemajetným a skryl si ju pred učenými a múdrymi.“

18. To sa však nedeje preto, že by som svoju pravdu pred niekým skrýval, ale skôr preto, že tí, ktorých rozum nie je zaťažený, ma vo svojej (duchovnej) chudobe alebo bezvýznamnosti dokážu lepšie vnímať, zatiaľ čo nadaní ľudia, ktorých rozum je plný teórií, filozofií a náboženských učení, ma nedokážu ani pochopiť, ani vnímať. Ale pravda, ktorá je pre všetkých, príde k každému v predurčenom čase. (50, 45)

19. Kto pozná môj zákon a skrýva ho, nemôže sa nazývať mojím učeníkom. Kto odovzdáva moju pravdu len perami a nie srdcom, neberie si ma za vzor. Kto hovorí o láske a svojimi skutkami dokazuje opak, je zradcom mojich učení.

20. Kto popiera čistotu a dokonalosť Márie, je pošetilý, lebo vo svojej nevedomosti vyzýva Boha a popiera jeho moc. Kto v „Tretom čase“ neuznáva moju pravdu a popiera nesmrteľnosť duše, ešte spí a neberie si k srdcu proroctvá minulých čias, ktoré ohlasovali zjavenie, ktoré ľudstvo prežíva v tomto čase. (73, 28-29)

21. Prídu a budú ma skúšať, lebo vám chcú dokázať, že sa mýlite. Ak im nepoviem svoje meno, budú hovoriť, že nie som Ja, a ak odpoviem na ich otázky položené so zlým úmyslom, budú ma popierať s ešte väčším zápalom.

22. Vtedy im poviem: Kto chce vstúpiť do kráľovstva svetla, musí ho hľadať srdcom. Ale ten, kto chce žiť bez toho, aby ma uznal, bude svojmu vlastnému duchu upierať božské poznanie a spôsobí tak, že všetko, čo je jasným a svetelným zjavením, bude pre neho tajomstvom a záhadou. (90, 49-50)

23. Teraz som s vami len dočasne, tak ako som bol kedysi. Už sa blíži čas, keď k vám už nebudem hovoriť, no ľudstvo nepociťovalo moju prítomnosť.

24. Z „hory“, z ktorej vám posielam svoje slovo a z ktorej vás pozorujem, budem musieť v predvečer svojho odchodu zvolať: „Ľudstvo, ľudstvo, ktoré si nevedelo, kto bol s tebou!“ Tak ako som v „Druhom čase“, krátko pred svojou smrťou, z hory hľadel na mesto a so slzami v očiach zvolal: „Jeruzalem, Jeruzalem, ty, ktorý si nepoznal dobro, ktoré bolo s tebou.“

25. Nebol to svet, pre ktorý plakal, bolo to pre duše ľudí, ktorí boli stále bez svetla a ktorí museli ešte vyliať mnoho sĺz, aby dosiahli pravdu. (274, 68-69)

26. Uplynulo mnoho storočí odo dňa, keď som vám prostredníctvom Ježiša dal svoje slovo a svoje posledné napomenutia; dnes sa však zjavujem medzi vami ako Duch Svätý, aby som splnil svoj sľub, ktorý som vám dal.

27. Nestal som sa človekom, prichádzam v Duchu a uvidia ma len tí, ktorí sú na to pripravení.

28. Kým vy veríte v moje slovo a nasledujete ma, iní moje zjavenie neprijímajú a popierajú ho. Musel som im dať veľké dôkazy a vďaka nim som postupne premohol ich nevieru.

29. Láska a trpezlivosť, ktoré som vám vždy preukazoval, vám dávajú pochopiť, že len váš Otec vás môže takto milovať a učiť. Bdiem nad vami a uľahčujem vám váš kríž, aby ste nezakopli. Dávam vám pocítiť svoj pokoj, aby ste kráčali svojou cestou s plnou dôverou vo Mňa. (32, 4)

30. Moje slovo, moje kázanie, je dnes zdanlivo určené len pre vás; v skutočnosti je však určené pre všetkých, lebo jeho múdrosť a láska zahŕňa celý vesmír, spája všetky svety, všetky vtelené i nevtelené duše. Príďte, ak ma potrebujete; hľadajte ma, ak sa cítite stratení.

31. Som váš Otec, ktorý pozná vaše utrpenia a ktorý vás utešuje. Vlievam do vás lásku, ktorú tak veľmi potrebujete – pre seba samých a aby ste ju šírili vo svojom okolí.

32. Ak v pravde spoznáte moju prítomnosť v múdrosti, ktorú zjavujem prostredníctvom týchto hlasov, spoznajte aj to, že nastal čas začať budujúce dielo na duchovnej ceste.

33. Ach, keby len všetci, ktorí boli povolaní, ponáhľali sa; veru, hovorím vám, stôl Pánov by bol preplnený učeníkmi a všetci by jedli to isté jedlo! Ale nie všetci pozvaní prišli, uviedli rôzne povinnosti a tak odsunuli božské volanie na druhé miesto.

34. Blahoslavení sú tí, ktorí prišli rýchlo, lebo dostali svoju odmenu. (12, 76-80)

35. Nie všetci, ktorí v tomto čase prijali duchovné dary, ma tu počúvajú. Pozrite, koľko prázdnych miest je pri stole, lebo mnohí z mojich malých detí, potom, čo prijali milosť, odišli a vyhýbali sa zodpovednostiam a úlohám. Ach, keby tu na zemi ešte vedeli o sľuboch, ktoré mi dala každá duša, skôr ako prišla na zem! (86, 43)

36. V súčasnosti vám zanechávam Tretie Zákony, ale vy ste nepochopili ani tie prvé dva. Keby ste boli v tomto čase pripravení, nebolo by potrebné, aby sa moje slovo stalo materiálne počuteľným, lebo vtedy by som hovoril duchovne a vy by ste mi odpovedali svojou láskou. (86, 49)

37. Toto je svetlo „Tretieho času“. Avšak vyskúšajte toho, kto hovorí, že to nie je Boh, kto k vám hovorí, ale tento človek tu. Veru, hovorím vám, pokiaľ môj božský lúč neosvieti jeho rozum, nebudete z neho môcť vylúdiť žiadne slová duchovnej hodnoty a pravdy, aj keby ste mu hrozili smrťou.

38. Nie je nič zvláštne na tom, že rovnako ako duša používa svoje telo, aby hovorila a prejavovala sa, na krátku chvíľu sa od neho oddelí, aby umožnila, aby sa namiesto nej prejavil Otec všetkých duší: Boh.

39. Prichádzam k vám, lebo vy neviete prísť ku Mne, a učím, že najpríjemnejšia modlitba, ktorá dosiahne Otca, je tá, ktorá stúpa v tichosti z vašej duše. Práve táto modlitba priťahuje môj lúč, prostredníctvom ktorého ma počujete. Nie sú to spevy a slová, ktoré tešia moju božskosť. (59, 57-59)

40. Nemôžete tvrdiť, že moje slovo nie je jasné alebo že obsahuje nedokonalosti, lebo zo mňa nemôže vychádzať žiadna nejasnosť. Ak v ňom nájdete nejakú chybu, pripíšte ju zlému sprostredkovaniu prostredníctvom hlasu alebo vašej zlej chápavosti, ale nikdy môjmu učeniu. Beda hlasu, ktorý kazí moje slovo! Beda tomu, kto zle odovzdáva moje poučenie a znehodnocuje ho, lebo bude pociťovať neustály výčitky svojho svedomia a stratí pokoj svojej duše! (108, 51)

41. Aby som vám vyšiel v ústrety, hovorím vám: Ak nechcete, aby som sa slúžil hriešneho tela, aby som vám daroval svoju lásku, ukážte mi spravodlivého, čistého, ukážte mi medzi vami niekoho, kto rozumie láske, a uisťujem vás, že sa ho budem slúžiť.

42. Pochopte, že používam hriešnikov, aby som priviedol hriešnikov; lebo neprišiel som zachrániť spravodlivých; tí sú už v kráľovstve svetla. (16, 25)

43. Pozorujte, ako toto semeno, hoci ste sa oň zle starali, neumiera; pozrite, ako premáha tmu a nástrahy, prekážky a skúšky a deň za dňom naďalej klíči a vyvíja sa. Prečo toto semeno neumiera? Lebo pravda je nesmrteľná, večná.

44. Preto zažijete, že keď sa toto učenie občas zdá, že mizne, bude to práve vtedy, keď vypučia nové a bujné výhonky, aby pomohli ľuďom urobiť ďalší krok vpred na ceste k duchovnosti. (99, 20)

45. Preskúmajte moje poučenia a povedzte mi, či by sa toto učenie mohlo zahrnúť do niektorej z vašich náboženstiev.

46. Zjavil som vám jej komplexné charakteristiky a jej univerzálny zmysel, ktorý sa neobmedzuje len na časti ľudstva alebo na (určité)

národy, ale prekračuje obežnú dráhu vášho sveta, aby zahŕňal nekonečno so všetkými jeho svetmi života, kde – rovnako ako na tomto svete – žijú aj Božie deti. (83, 6)

47. Uvedomte si, že moje slovo nie je a ani nemôže byť novým náboženstvom. Toto dielo je svetlou cestou, na ktorej sa všetky ideológie, vyznania viery a náboženstvá duchovne zjednotia, aby sa dostali k bránam Zasľúbenej zeme. (310, 39)

48. Moje učenie, ktorým sa živí vaša duša, vás chce premeniť na majstrov, na verných apoštolov Ducha Svätého. (311, 12)

49. Predstavím vás ľuďom ako mojich služobníkov, ako trinitársko-mariánskych spiritualistov Tretieho času – spiritualistov, lebo máte byť viac duchom ako hmotou; trinitárskych, lebo ste prijali moje zjavenie v troch časoch; mariánskych, lebo milujete Máriu, vašu univerzálnu Matku, ktorá nad vami bdela, aby ste na ceste života nezúfali. (70, 36)

50. Nielen tí, ktorí počuli moje slovo prostredníctvom ľudského rozumového orgánu, budú nazývaní deťmi tohto národa. Každý, kto vezme na seba svoj kríž – každý, kto miluje tento zákon a šíri toto semeno, bude nazývaný robotníkom v mojom vinici, apoštolom môjho diela a dieťaťom tohto národa, aj keď ma nepočul prostredníctvom tohto zvestovania. (94, 12)

51. Ako si môžeš myslieť, ľud, že – pretože sa schádzate na rôznych miestach zhromaždenia – je to dôvodom na to, aby ste sa od seba dištancovali? Len nevedomosť vám bráni uvedomiť si duchovné putá, ktoré spájajú všetky deti Pána. (191, 51)

52. Keď navštívite jedno alebo druhé, či rôzne miesta zhromaždenia a prostredníctvom ich hlásateľov počujete to isté slovo, vaše srdce sa naplní radosťou a vierou a toto poučenie vnímate ako skutočný dôkaz toho, že tieto spoločenstvá sú zjednotené na základe svojej duchovnosti. Ak sa však zúčastníte nedostatočného zhromaždenia, máte pocit, že vám to zraňuje srdce, a pochopíte, že tam neexistuje ani sa neprejavuje jednota, ktorá by mala v tomto národe existovať. (140, 71)

53. Chcem, aby ste boli mojimi dobrými a pokornými učeníkmi – takými, ktorí si v spoločenstve nenárokujú žiadne menovania ani pocty, ale aby vaším ideálom bolo len dosiahnuť dokonalosť cnosťou a dodržiavať moje pokyny, aby sa váš život stal vzorom. Na čo by vám boli čestné miesta, tituly alebo mená, ak nemáte zásluhy, aby ste ich oprávnene vlastnili? (165, 17)

54. Moje dielo nie je jedným z mnohých učení, nie je ďalšou sektou na svete. Toto zjavenie, ktoré som vám dnes priniesol, je Večný zákon. Napriek tomu – koľko rituálov ste k nemu pridali z nedostatku duchovnosti a pochopenia, koľko nečestností, až ste ho nakoniec skreslili. Koľko kultových úkonov ste

zaviedli do môjho učenia, pričom hovoríte a veríte, že všetko, čo ste urobili, bolo inšpirované a nariadené mnou. (197, 48)

55. Čoskoro sa ocitnete uprostred ľudí, ktorí sú unavení z vonkajších kultov a majú dosť svojho náboženského fanatizmu. Preto vám hovorím, že posolstvo duchovnosti, ktoré im prinesiete, dopadne na ich srdcia ako svieža a osviežujúca rosa.

56. Myslíte si, že ak k nim prídete s fanatickými kultmi a spôsobmi konania, ktoré sú v rozpore so spiritualizáciou, že vás svet bude môcť uznať za poslov božského posolstva? Veru, hovorím vám, považovali by vás za fanatikov novej sekty!

57. Vzhľadom na jasnosť, s akou k vám hovorím, sú takí, ktorí mi hovoria: „Majstre, ako je možné, že máme zavrhnúť mnohé z kultových praktík, ktoré nám zanechal Roque Rojas ako dedičstvo?“

58. Na to vám hovorím, že som vám na to dal ten príklad z „Druhého času“, keď som ľudu vysvetlil, že kvôli dodržiavaniu obradov, formalít, tradícií a sviatkov zabudol na zákon, čo je podstatné.

59. Pripomenul som vám tento čin vášho Majstra, aby ste pochopili, že aj dnes máte zabudnúť na tradície a obrady, hoci ste sa ich naučili od Roqueho Rojasa, tak ako ich kedysi ľud prevzal od Mojžiša ako dedičstvo.

60. No nechcem vám tým povedať, že vás naučili niečo zlé – nie. Boli len nútení uchýliť sa k symbolom a spôsobom konania, ktoré mali pomôcť ľudu pochopiť božské zjavenia. Ale hneď ako bol tento cieľ dosiahnutý, bolo potrebné odstrániť každú teraz zbytočnú formu uctievania alebo symboliku, aby mohlo zažiariť svetlo pravdy. (253, 29-32)

61. Koľko bolesti spôsobili môjmu srdcu služobníci, ktorí nepochopili môj zákon, a koľko bolesti spôsobujú v súčasnosti tí, ktorí – hoci som ich vyškolil a poveril – dnes poskytujú útočisko pochybnostiam nejasnosti a v dôsledku svojho nepochopenia a sebectva povedali, že zostanem medzi ľuďmi ešte určitý čas, že podľa ich ľudskej vôle ešte raz zosielam svoj Všeobecný lúč a budem sa zjavovať ešte dlhý čas.

62. Preto som vám povedal: Kedy som vo svojom slove prejavil nerozhodnosť, neistotu alebo rozpor v vôli? Nikdy, naozaj, lebo vtedy by som už nebol dokonalý, nebol by som už vaším Bohom a vaším Stvoriteľom.

63. Vo Mne je rozhodnosť, jediná vôľa, a preto hovorím tak jasne ako jasné denné svetlo, aby ma všetci mohli cítiť v mojej prítomnosti, mojej podstate a mojej moci, aby duch mohol spoznať (základný) rozum a slovo, ktoré som dal prostredníctvom ľudského rozumu.

64. Majster vám hovorí: Človek postavil budovy a nazval ich kostolmi, a na týchto miestach ľud, ktorý do nich vstupuje, preukazuje úctu, živí fanatizmus a modlárstvo a uctieva to, čo sám človek stvoril. V

mojich očiach je to opovrhnutiahodné, a preto som od teba, ľud Izraela, odstránil všetko, čo si pôvodne poznal a počul, aby si sa vzdal svojho fanatizmu.

65. Modlitebné domy izraelského národa majú byť známe ľudstvu, nemajú byť zatvorené, lebo majú poskytovať útočisko slabým a zblúdeným, unaveným a chorým. Prostredníctvom vašej prípravy, poslušnosti voči mojej najvyššej vôli a dodržiavania môjho zákona sa prejavím v skutkoch pravých učeníkov mojej božskosti.

66. Nemá vás trápiť, že sa objavujú aj falošní hlásatelia, falošní vedúci zborov, falošní „pracovníci“, že ich rúhavé pery hovoria k ľudu a tvrdia, že moje slovo a môj Všeobecný lúč zostanú naďalej ako poučenie medzi ľuďmi.

67. Zverejním, kto je podvodník, kto nedodržiava zákon podľa mojej vôle, kto je ten, kto vyjadruje len svoju vlastnú vôľu, a zverejním skutok, ktorý spáchal, a zákon, ktorý vytvoril, a oni budú zavrhnutí a vyhnaní.

68. Lebo zadržím božskú milosť a moc a pokušenie ich chytí do svojich sietí, a preto každý, kto ich vyhľadáva , nebude vo svojej duši cítiť milosť môjho Svätého Ducha. (363, 52-56)

69. Bez toho, aby ste vyhlasovali, že ste moji apoštoli, máte nimi byť. Aj keď ste majstri, máte hovoriť, že ste učeníci.

70. Nemáte nosiť odevy, ktoré by vás odlišovali od ostatných, nemáte nosiť knihy v rukách, nemáte stavať zhromažďovacie domy.

71. Ani na zemi nemáte mať žiadne centrum alebo základ môjho diela, ani nikto nemá stáť nad ľuďmi, kto by zastupoval moje miesto.

72. Vodcovia, ktorých ste doteraz mali, sú poslední. Modlitba, duchovné prebudenie a uplatňovanie môjho učenia majú viesť zástupy ľudí na cestu svetla. (246, 30-31)

73. Je snáď spravodlivé – pýtam sa svojich učeníkov –, že takú dokonalú prácu, akú som vám zjavil, predstavujete ľudstvu tak, že je posudzovaná ako blud, alebo že je považovaná za ďalšie z učení a teórií, ktoré v týchto časoch vznikli ako plody vládnuceho duchovného zmätku?

74. Bolo by správne, keby ste vy, ktorých som tak veľmi miloval a vychovával svojím slovom, aby vaše svedectvo bolo čisté, skončili ako obete svojich omylov v rukách pozemského súdnictva alebo boli prenasledovaní a rozptýlení, pretože vaši blízki vás považujú za škodlivých?

75. Myslíte si, že moje učenie – ak je správne dodržiavané – by mohlo vyvolať takéto udalosti? Nie, učeníci.

76. Nechajte ma takto k vám hovoriť, lebo viem, prečo to robím. Zajtra, keď už k vám nebudem hovoriť v tejto podobe, budete vedieť, prečo som k vám tak hovoril, a poviete: „Majster presne vedel, na koľkých slabostiach budeme trpieť.

Nič neunikne jeho múdrosti.“ (252, 26-27)

77. Pripravujem vás na čas, keď už nebudete počuť moje slovo, lebo vtedy vás ľudia budú nazývať národom bez Boha, národom bez Božieho domu, pretože nebudete mať veľkolepé kostoly, aby ste ma uctievali, ani nebudete sláviť slávnostné obradné úkony, ani ma nebudete hľadať v obrazoch.

78. Ale zanechám vám knihu ako závet, ktorá bude vašou ochranou v skúškach a cestou, po ktorej máte smerovať svoje kroky. Tieto slová, ktoré dnes počujete prostredníctvom hlasu, zajtra vytečú zo spisov, aby ste sa nimi opäť posilnili a aby ich počuli zástupy ľudí, ktorí v tom čase prídu. (129, 24)

79. V súčasnosti zanechávam ľudstvu novú knihu, nový testament; moje slovo „Tretieho času“, božský hlas, ktorý prehovoril k človeku pri otvorení Šiesteho pečate.

80. Nie je potrebné, aby vaše mená alebo vaše činy vošli do dejín. V tejto knihe bude moje slovo ako zvučný a jasný hlas, ktorý večne hovorí k ľudskému srdcu, a môj ľud zanechá budúcim generáciám stopy svojich krokov na tejto ceste duchovného prebudenia. (102, 28-29)

81. Miesta zhromaždenia, v ktorých sa zjavilo moje slovo, sa znásobili, pričom každé z nich je ako škola pravého poznania, kde sa zhromažďujú ľudia, ktorí tvoria mojich učeníkov, a dychtivo prichádzajú, aby sa naučili novú lekciu.

82. Keby každá z týchto obcí svedčila o všetkých dobrodiniach, ktoré prijala z môjho milosrdenstva, svedectvo o tých zázrakoch by nemalo konca. A keby ste museli zhromaždiť do jednej knihy všetko, čo som povedal od prvého po posledné slovo prostredníctvom všetkých mojich hovorcov, bolo by to dielo, ktoré by ste nedokázali vykonať.

83. Avšak prostredníctvom môjho ľudu pošlem ľudstvu knihu, v ktorej bude obsiahnutá podstata môjho slova a svedectvo o skutkoch, ktoré som medzi vami vykonal. Nebojte sa prijať tento úlohu, lebo vás budem inšpirovať, aby v tejto knihe boli zaznamenané tie poučenia, ktoré sú nevyhnutné. (152, 39 41)

84. Podstata tohto slova sa od začiatku jeho zvestovania, keď som k vám hovoril prostredníctvom Damiany Oviedo, nikdy nezmenila. Zmysel môjho učenia zostal rovnaký.

85. Ale kde je podstata tých slov? Čo sa s ňou stalo? Skryté sú spisy tých božských posolstiev, ktoré boli prvými v tomto čase, keď sa moje slovo medzi vami tak hojne šírilo.

86. Je potrebné, aby tieto poučenia vyšli na svetlo, aby ste zajtra mohli svedčiť o tom, aký bol začiatok tohto zvestovania. Tak spoznáte dátum môjho prvého učenia, jeho obsah a obsah toho posledného, ktoré vám prinesie rok 1950 – stanovený rok, v ktorom má toto

obdobie zjavenia skončiť. (127, 14-15)

87. Je potrebné, aby ste hovorili s tými, ktorí skrývajú moje slovo a falšujú moje poučenia. Hovorte s nimi úplne jasne, Ja vám budem stáť po boku, aby ste im mohli obhájiť svoj postoj. Lebo sú to ľudia, ktorí sú dôvodom toho, že zajtra bude moje dielo kritizované a môj zákon skresľovaný, pretože k môjmu dielu pridali niečo, čo k nemu nepatrí. (340, 39)

88. Priniesol som vám toto slovo a dal som vám ho počuť vo vašom jazyku, ale zverujem vám úlohu, aby ste ho neskôr preložili do iných jazykov, aby sa stalo známym všetkým.

89. Týmto spôsobom začnete stavať skutočnú „vežu Izraela“ – tú, ktorá duchovne zjednocuje všetky národy do jedného celku, ktorá zjednocuje všetkých ľudí v tom božskom, nemennom a večnom zákone, ktorý ste vo svete počuli z úst Ježiša, keď vám povedal: „Milujte sa navzájom!“ (34, 59-60)

Duchovný Izrael a židovský národ

90. „Izrael“ som nazval národ, ktorý v súčasnosti zhromažďujem okolo svojho nového zjavenia, lebo nikto nevie lepšie ako Ja, aký duch prebýva v každom z povolaných tohto „Tretieho času“.

91. „Izrael“ má duchovný význam a ja vám dávam toto meno, aby ste si uvedomili, že ste súčasťou Božieho ľudu. Lebo „Izrael“ nepredstavuje žiadny pozemský národ, ale svet duchov.

92. Toto meno sa na zemi opäť stane známym, ale bez omylov, vo svojom skutočnom duchovnom význame.

93. Musíte poznať pôvod a význam tohto mena; vaša viera v to, že ste deťmi tohto národa, musí byť absolútna a musíte mať úplné vedomie o tom, od koho a prečo ste toto označenie dostali, aby ste mohli odolať útokom, ktoré na vás zajtra zaútočia tí, ktorí dávajú menu „Izrael“ iný význam. (274, 47 50)

94. Chcem od vás poslušnosť, chcem, aby ste tvorili národ silný svojou vierou a duchovnosťou; lebo tak, ako som rozmnožil generácie pochádzajúce od Jakuba – napriek veľkým ťažkostiam, ktoré tento národ postihli –, tak aj ja spôsobím, aby ste vy, ktorí v duchu nosíte toto semeno vo svojom vnútri, vytrvali vo svojich bojoch, aby sa váš národ opäť rozmnožil ako hviezdy na nebi a ako piesok na mori.

95. Dal som vám vedieť, že duchovne ste súčasťou toho izraelského národa, aby ste mali hlbšie poznanie o svojom poslaní. Zároveň som vám však odporučil, aby ste príslušné proroctvá nezverejňovali, kým ich ľudstvo samo neobjaví.

96. Lebo keďže na zemi ešte existuje izraelský národ, Žid podľa tela, bude vám toto meno upierať a neprizná vám ho, hoci to nie je dôvod na spor.

97. Oni o vás ešte nič nevedia, vy však viete o nich veľa. Zjavil som vám, že tento národ, ktorý blúdi po zemi a nemá pokoj v duši, sa krok za krokom a bez toho, aby to vedel, približuje k Ukrižovanému, ktorého spozná ako svojho Pána a ktorého bude prosiť o odpustenie za svoju takú veľkú nevďačnosť a tvrdosť srdca tvárou v tvár jeho láske.
98. Moje telo bolo sňaté z kríža, ale pre tých, ktorí ma po stáročia popierali, zostávam na ňom pribitý a naďalej čakám na okamih ich prebudenia a pokánia, aby som im dal všetko to, čo som im ponúkol a čo nechceli prijať. (86, 11-13)
99. Nebuďte v tomto čase ako židovský národ „druhého času“, ktorý – pretože bol viazaný tradíciami, konzervatívny a fanatický – nemohol jesť chlieb z neba, ktorý mu priniesol Mesiáš, na ktorého čakal mnoho storočí. Keď prišla hodina, nedokázal Ho spoznať, lebo jeho materializmus mu bránil vidieť svetlo pravdy. (255, 19)
100. Z vzdialených krajín a národov uvidíte prichádzať svojich bratov v túžbe po oslobodení svojho ducha. Aj z tej starej Palestíny budú prichádzať v húfoch, ako kedysi, keď izraelské kmene prechádzali púšťou.
101. Dlhá a bolestivá bola jeho púť, odkedy zo svojho lona vyhnal toho, kto mu ponúkol svoje kráľovstvo ako nové dedičstvo. Ale už sa blíži k oáze, kde si oddýchne a bude rozjímať nad mojím slovom, aby potom, posilnený poznaním môjho zákona, pokračoval v ceste, ktorá mu ukazuje jeho tak dlho zabudnutý vývoj.
102. Potom budete počuť mnohých hovoriť, že váš národ je novou zemou zasľúbenou, Novým Jeruzalemom. Vy im však poviete, že táto zasľúbená zem leží za hranicami tohto sveta a že aby sa k nej človek dostal, musí tak urobiť v duchu, potom, čo prejde veľkou púšťou skúšok tejto doby. Tiež im poviete, že tento národ je len oázou uprostred púšte.
103. Musíš však pochopiť, ľud, že táto oáza musí poskytovať tieň vyčerpaným pútnikom a okrem toho musí ponúkať svoju krištáľovo čistú a sviežu vodu vyschnutým perám tých, ktorí v nej hľadajú útočisko.
104. Čo je ten tieň a tá voda, o ktorých vám hovorím? Moje učenie, ľud, moje božské poučenie o činnosti lásky. A do koho som vložil toto bohatstvo milosti a požehnaní? Do teba, ľud, aby si svoje srdce stále viac oslobodzoval od každého sebectva a pri každom svojom diele ho mohol predviesť ako čisté zrkadlo.
105. Neboli by vaše duše a srdcia naplnené radosťou, keby sa vám prostredníctvom vašej lásky podarilo obrátiť ten národ, ktorý tak lipne na svojich tradíciách a duchovne stagnuje, na trojičné mariánske duchovné učenie? Nebola by medzi vami radosť, keby sa „Starý Izrael“ prostredníctvom „ “ obrátil na „Nový Izrael“, to znamená, že ten prvý by získal

milosť prostredníctvom toho druhého?

106. Doposiaľ nič nepresvedčilo židovský národ, že sa musí zrieknuť starých tradícií, aby dosiahol svoj morálny a duchovný vzostup. Je to národ, ktorý verí, že plní zákony Jehovu a Mojžiša, ale v skutočnosti stále uctieva svoje Zlaté teľa.

107. Blíži sa čas, keď tento blúdiaci a po svete rozptýlený národ prestane hľadieť na zem a pozdvihne svoje oči k nebu, hľadajúc Toho, kto mu bol od počiatku sľúbený ako jeho Spasiteľ a ktorého nepoznal a zabil, lebo ho považoval za zlého a nenašiel na ňom nič dobré. (35, 55, 58)

108. Neberte skutočnosť, že som si spomedzi ostatných vybral jeden národ na zemi, ako uprednostňovanie: Milujem všetky svoje deti a národy, ktoré vytvorili, rovnako.

109. Každý národ prináša na zem svoje poslanie a úlohou, ktorú priniesol „Izrael“, je byť medzi ľuďmi Božím prorokom, majákom viery a cestou k dokonalosti.

110. Moje proroctvá a zjavenia, ktoré som vám dával od prvých čias, neboli správne vyložené, lebo ešte nenastala hodina, kedy by ich ľudstvo pochopilo.

111. Kedysi bol „Izrael“ národom na Zemi; dnes sú to ľudia roztrúsení po celom svete; zajtra bude Boží národ pozostávať zo všetkých duší, ktoré spolu so svojím Otcom vytvoria v dokonalom súlade Božiu rodinu. (221, 27-30)

Učeníctvo a duchovnosť

112. Naučte sa milovať jeden druhého, žehnať, odpúšťať, byť mierni a láskaví, dobrí a ušľachtilí, a pochopte, že ak tak neurobíte, diela Krista, vášho Majstra, sa vo vašom živote ani v najmenšom neodzrkadlia.

113. Hovorím k všetkým a vyzývam vás všetkých, aby ste odstránili chyby, ktoré vás počas toľkých storočí brzdili vo vašom vývoji. (21, 22-23)

114. Nezabúdajte, že váš pôvod je v mojej láske. Dnes je vaše srdce zatvrdnuté sebeckosťou, ale keď sa opäť stane vnímavým pre každú duchovnú inšpiráciu, bude cítiť lásku k svojim blížnym a bude súcitiť s cudzím bolesťou, ako keby bola jeho vlastnou. Vtedy budete schopní splniť prikázanie, ktoré vám hovorí: „Milujte sa navzájom.“ (80, 15)

115. Tento svet je vhodným poľom na prácu. Nachádza sa v ňom bolesť, choroba, hriech vo všetkých podobách, nečestnosť, sváry, zblúdená mládež, staroba bez dôstojnosti, veda zneužívaná na zlo, nenávisť, vojna a lož.

116. Toto sú polia, na ktorých máte pracovať a siať. Ale ak sa vám ten boj, ktorý vás čaká medzi ľuďmi, zdá obrovský – veru, hovorím vám, hoci je veľký, nedá sa porovnať s tým, ktorý musíte začať sami so sebou: boj duše, rozumu a ducha proti vášňam tela, ich sebaláske, ich sebeckosti, ich materializácii. Ale pokiaľ nezvíťazíte nad sebou

samými – ako môžete úprimne hovoriť o láske, poslušnosti, pokore a duchovnosti voči svojim blížnym? (73, 18 19)

117. Cnosť bola pohŕdaná a považovaná za niečo škodlivé alebo zbytočné. Teraz nastal čas, kedy by ste mali pochopiť, že len cnosť vám prinesie spásu, dá vám pocítiť mier a naplní vás spokojnosťou. Ale cnosť musí ešte stále znášať mnoho prekážok a utrpení, kým sa môže usadiť vo všetkých srdciach.

118. Vojáci, ktorí ju bránia, musia bojovať s veľkým úsilím a veľkou vierou. Kde sú títo vojaci dobra, aktívnej lásky k blížnemu a mieru? Myslíte si, že ste to vy?

119. Skúšate sa vo svojom vnútri a odpovedáte Mi, že nimi nie ste. Preto vám hovorím, že všetci môžete s dobrou vôľou patriť k týmto vojakom. Prečo, myslíte si, som k vám prišiel? (64, 16)

120. Milujte, hovorte, keď to musíte urobiť – mlčte, keď je to vhodné, nikomu nehovorte, že ste moji vyvolení. Vyhýbajte sa lichoteniu a nezverejňujte dobročinné skutky, ktoré konáte. Pôsobte v tichosti a svojimi skutkami lásky svedčte o pravde môjho učenia.

121. Milovať je vaším poslaním. Milujte, lebo tak si zmyjete svoje škvrny, a to ako zo súčasného života, tak aj z predchádzajúcich životov. (113, 58-59)

122. Odvrhni lichotenie, lebo je to zbraň, ktorá zničí tvoje ušľachtilé city. Je to meč, ktorý môže zabiť tú vieru, ktorú som zapálil v tvojom srdci.

123. Ako môžete dovoliť, aby ľudia zničili oltár, ktorý máte v najhlbšom vnútri svojej bytosti? (106, 47-48)

124. Nezamieňajte pokoru s chudobou odevov. A ani neverte, že pokorný je ten, kto má v sebe pocit menejcennosti a z tohto dôvodu je nútený slúžiť druhým a skláňať sa pred nimi. Hovorím vám, skutočná pokora je v tom, kto síce vie posúdiť, že je niekým, a vie, že má určité poznanie, ale je pripravený skloniť sa k ostatným a má radosť z toho, že sa s nimi delí o to, čo má.

125. Aký vďačný pocit máte, keď zažijete, že človek, ktorý je medzi ľuďmi vážený, prejavuje voči vám náklonnosť, pochopenie, skromnosť. Ten istý pocit môžete vyjadriť tým, ktorí sú pod vami alebo sa tak cítia.

126. Naučte sa skláňať, naučte sa podávať ruku bez pocitu nadradenosti, naučte sa byť chápaví. Hovorím vám, že v týchto prípadoch nie je šťastný len ten, kto prijíma prejav náklonnosti, pomoc alebo útechu, ale aj ten, kto ich dáva, lebo vie, že nad ním je Niekto, kto mu sám dal prejavy lásky a pokory, a ten je jeho Boh a Pán. (101, 60, 62)

127. Žite čisto, pokorne, jednoducho. Plňte všetko, čo je spravodlivé v ľudskej oblasti, rovnako ako všetko, čo sa týka vašej duše. Odstráňte zo svojho života všetko nadbytočné, umelé, škodlivé a namiesto toho sa osviežujte

všetkým dobrým, čo sa nachádza vo vašej existencii. (131, 51)

128. Nevidíte v nikom nepriateľa, vo všetkých ľuďoch vidíte svojich bratov a sestry, to je vaše poslanie. Ak v tom vytrváte až do konca, na zemi zvíťazí spravodlivosť a láska a to vám prinesie mier a istotu, po ktorých tak veľmi túžite. (123, 65)

129. Dajte slobodu svojmu srdcu, aby začalo súcitiť s bolesťou druhých. Nedovoľte, aby sa zaoberalo a snažilo sa cítiť výlučne to, čo sa týka vašej osoby. Nebuďte už ľahostajní voči skúškam, ktorými prechádza ľudstvo.

130. Kedy bude vaša láska taká veľká, že bude môcť objať mnohých blížnych, aby ste ich milovali tak, ako milujete tých, ktorí majú vo svojich žilách vašu krv a sú telom z vášho tela?

131. Keby ste vedeli, že ste viac dušou ako telom, mnohí by tomu neuverili. Ale hovorím vám: určite ste viac súrodencami podľa duše ako podľa svojho telesného obalu, lebo duša patrí večnosti, zatiaľ čo telo je pominuteľné.

132. Zamyslite sa teda nad skutočnosťou, že rodiny tu na zemi dnes vznikajú a zajtra sa zase rozpadajú, zatiaľ čo duchovná rodina existuje navždy. (290, 39-41)

133. Myslíte si vy, ktorí počúvate tieto slová, že by som mohol zasiať do vašich sŕdc odpor alebo zlomyseľnosť voči tým vašim blížnym, ktorí sa hlásia k iným vierovyznaniam? Nikdy, učeníci, ste to vy, ktorí by ste mali začať dávať príklad bratstva a harmónie tým, že budete na všetkých hľadieť a milovať ich s rovnakou náklonnosťou, s akou hľadíte na tých, ktorí zdieľajú váš spôsob myslenia. (297, 49)

134. Viem, že čím väčšie je vaše poznanie, tým väčšia bude vaša láska ku Mne. Keď vám hovorím: „Milujte Ma“ – viete, čo vám tým chcem povedať? Milujte pravdu, milujte dobro, milujte svetlo, milujte sa navzájom, milujte skutočný život. (297, 57-58)

135. Vedzte, učeníci, že cieľom vášho boja je taký stav duše, ktorý už nezasiahne žiadna bolesť, a tento cieľ sa dosahuje zásluhami, bojmi, skúškami, obetami a odriekaním.

136. Všímajte si tie prípady trpezlivosti, viery, pokory a odovzdanosti, ktoré niekedy objavujete u niektorých svojich blížnych. Sú to duše, ktoré som poslal, aby boli príkladom cnosti medzi ľudstvom. Na prvý pohľad je osud týchto stvorení smutný, napriek tomu vo svojej viere vedia, že prišli splniť poslanie.

137. Vo vašej histórii ste dostali veľké príklady mojich poslov a učeníkov – mená, ktoré poznáte; ale preto neprehliadajte malé vzory, s ktorými sa stretávate na svojej životnej ceste. (298, 30-32)

138. Nemyslite si, že len v lone izraelského národa boli proroci, priekopníci a duchovia svetla. Aj do iných národov som niektorých z nich poslal, avšak ľudia ich považovali za bohov a nie za poslov a z ich učení

vytvorili náboženstvá a kultúry. (135, 15)

139. Učeníci, vždy najprv vidíte „trám“, ktorý máte v oku, aby ste mali právo pozerať sa na „tŕň“, ktorý má váš brat.

140. Tým vám chcem povedať, že nemáte používať moje učenie na odsudzovanie konania vašich blížnych v rámci ich rôznych vierovyznaní.

141. Veru, hovorím vám, na všetkých týchto cestách sú srdcia, ktoré ma hľadajú prostredníctvom ušľachtilého života posiateho obetami.

142. Napriek tomu sa ma učeník stále pýta, prečo dopúšťam túto rozmanitosť svetonázorov, ktoré si niekedy protirečia, vytvárajú rozdiely a vyvolávajú nepriateľstvo medzi ľuďmi.

143. K tomu vám Majster hovorí: Bolo to dovolené preto, lebo neexistujú dve duše, ktoré by mali presne to isté chápanie, to isté svetlo, tú istú vieru, a pretože vám bola navyše daná sloboda vôle, aby ste si zvolili svoju cestu. Nikdy ste neboli nútení kráčať po ceste zákona, ale boli ste k tomu pozvaní, čím ste si zachovali slobodu získavať skutočné zásluhy v túžbe po pravde. (297, 23-24)

144. Chcem, aby ste sa naučili nebyť vo svojich úsudkoch ľahkomyseľní, ani sa nenechať unáhliť prvým dojmom.

145. Dávam vám túto radu, aby ste si uvedomili, keď interpretujete moje slovo a keď musíte posudzovať náuky, náboženstvá, filozofie, kulty, duchovné zjavenia alebo vedy, uvedomili si, že to, čo viete, nie je všetko, čo existuje, a že pravda, ktorú poznáte, je len minimálnou časťou absolútnej pravdy, ktorá sa tu zjavuje určitým spôsobom, ale ktorá sa môže zjavovať mnohými inými spôsobmi, ktoré vám nie sú známe. (266, 33)

146. Rešpektujte náboženské presvedčenia svojich blížnych a keď vstúpite do ich kostolov, odkryte si hlavy v úprimnej zbožnosti, lebo viete, že som prítomný pri každom bohoslužbe.

147. Neodmietajte svet, aby ste ma nasledovali, a neoddeľujte sa odo mňa pod zámienkou, že máte povinnosti vo svete. Naučte sa zlúčiť oba zákony do jedného. (51, 53)

148. Nežhnem ja celé ľudstvo, bez toho, aby som niekoho uprednostňoval? Týmto „plášťom“ požehnania sú obklopení takí dobrí a pokorní, ako aj pyšní a zločinci. Prečo si ma neberiete za vzor? Cítite snáď odpor k činom druhých?

149. Nezabúdajte, že ste súčasťou ľudstva, že ho máte milovať a odpúšťať mu, ale nemáte ho odmietať, lebo to by bolo, ako keby ste cítili odpor voči sebe samým. Všetko, čo vidíte vo svojich blížnych, máte v väčšej či menšej miere aj vy sami.

150. Preto chcem, aby ste sa naučili skúmať svoje vnútro, aby ste spoznali svoju duševnú a morálnu tvár. Tak budete vedieť posudzovať

sami seba a budete mať právo pozerať sa aj na druhých.

151. Nehľadajte chyby u svojich blížnych; tých, ktoré máte, je dosť. (286, 41-42)

152. Veríte, že plníte moje prikázanie milovať jeden druhého, keď svoju lásku sebecky obmedzujete na svoju rodinu? Veria náboženské spoločenstvá, že plnia toto najvyššie prikázanie, keď uznávajú len svojich veriacich a odmietajú tých, ktorí patria k inému vyznaniu?

153. Veľké národy sveta, ktoré sa chvália civilizáciou a pokrokom – môžu snáď tvrdiť, že dosiahli duchovný pokrok a dodržali Ježišov pokyn, keď celé ich úsilie spočíva v príprave na bratovražednú vojnu?

154. Ach, vy ľudia, nikdy ste nevedeli oceniť hodnotu môjho slova, ani ste sa nechceli posadiť k Pánovmu stolu, lebo sa vám zdal príliš skromný! Napriek tomu vás môj stôl naďalej očakáva s chlebom a vínom života pre vašu dušu. (98, 50-51)

155. Nepovažujte moje dielo za bremeno a nehovorte, že splnenie krásneho poslania milovať Otca a svojich blížnych je pre vašu dušu ťažké. To, čo je skutočne ťažké, je kríž vlastných a cudzích zločinov, kvôli ktorým musíte plakať, krvácať a dokonca aj zomrieť. Nevďačnosť, nepochopenie, sebectvo a ohováranie budú na vás ležať ako bremeno, ak im poskytnete útočisko.

156. Neposlušnému človeku sa plnenie môjho zákona môže zdať tvrdé a ťažké, lebo je dokonalý a neuprednostňuje ani zlo, ani lož. Pre poslušného je však zákon jeho ochranou, oporou a spásou. (6, 16-17)

157. Aj vám hovorím: Ľudia musia veriť v ľudí, musia mať vieru a dôveru jeden v druhého, lebo musíte dospieť k presvedčeniu, že všetci na zemi sa navzájom potrebujete.

158. Nemyslite si, že sa mi páči, keď hovoríte, že vo Mňa veríte, a ja pritom viem, že pochybujete o celom svete. Lebo to, čo od vás očakávam, je toto: aby ste ma milovali prostredníctvom lásky, ktorú preukazujete svojim blížnym, a odpúšťali tým, ktorí vás urážajú; aby ste s láskou pomáhali najchudobnejším, najmenším alebo najslabším, bez rozdielu milovali svojich blížnych a vo všetkých svojich skutkoch preukazovali najväčšiu nesebeckosť a úprimnosť.

159. Učte sa odo mňa, lebo ja som o vás nikdy nepochyboval, verím vo vašu spásu a verím, že sa zmobilizujete, aby ste dosiahli pravý život. (167, 5-7)

160. Milujte svojho Otca, majte súcit so svojimi blížnymi, oddeľte sa od všetkého, čo je škodlivé pre váš ľudský život alebo pre vašu dušu. To vás učí moje učenie. Kde v tom vidíte ťažkosti a nemožnosti?

161. Nie, milovaný ľud, nie je nemožné poslúchať moje slovo: to nie je ťažké, ale vaše zlepšenie,

obnova a duchovné prebudenie, lebo vám chýbajú veľkorysé city a vysoké úsilie. Ale keďže viem, že všetky vaše pochybnosti, nevedomosť a nerozhodnosť musia zmiznúť, budem vás naďalej učiť, lebo pre mňa nie je nič nemožné. Môžem premeniť kamene na chlieb večného života a nechať z kameňov vyvierať krištáľovo čistú vodu. (149, 63-64)

162. Pripomínam vám zákon – ten, ktorý nemožno vymazať z vášho ducha, ani zabudnúť vo vašom srdci, ani spochybňovať, lebo bol diktovaný múdrou inteligenciou, univerzálnou inteligenciou, aby každý človek vo svojom vnútri mal svetlo, ktoré ho vedie na cestu k Bohu.

163. Je potrebné mať hlboké poznanie zákona, aby sa všetky činy života opierali o pravdu a spravodlivosť. Bez poznania zákona nevyhnutne urobíte mnoho chýb. Ale pýtam sa vás: Nepriviedol vás snáď váš duch k svetlu poznania? Veru, hovorím vám, duch nikdy nebol nečinný ani ľahostajný. Je to vaše srdce, je to aj váš rozum, ktoré odmietajú vnútorné svetlo, očarené leskom vonkajšieho svetla, to znamená vedomostí sveta. (306, 13-14)

164. Dnes, keď vám podávam podrobné vysvetlenie svojho učenia, musím vám dať na vedomie, že všetko, čo robíte mimo zákonov, ktoré riadia dušu alebo telo, škodí obom.

165. Svedomie, intuícia a poznanie sú vodcami, ktorí vám ukážu bezpečnú cestu a pomôžu vám vyhnúť sa pádom. Tieto svetlá patria duchu, ale je potrebné ich rozžiariť. Akonáhle bude táto jasnosť prítomná v každom z vás, zvoláte: „Otče, Tvoje semeno spásy vyklíčilo v mojej bytosti a Tvoje slovo konečne rozkvitlo v mojom živote.“ (256, 37-38)

166. Prišiel som, aby som vašej duši dal veľkosť – veľkosť, ktorá spočíva v plnení môjho zákona, ktorým je moja láska. Ale tejto veľkosti sa musíte ukázať hodní tým, že splníte svoje poslanie v nasledovaní svojho Majstra. (343, 29)

167. Vždy vám budem hovoriť: Využívajte potešenia, ktoré vám môže váš svet poskytnúť, ale užívajte si ich v rámci môjho zákona a budete dokonalí.

168. Neustále počúvate výčitky svedomia, a to preto, že ste nezosúladili telo a dušu so zákonom, ktorý som vám dal.

169. Často naďalej hrešíte, lebo veríte, že vám nebude odpustené. To je mylná predstava, lebo moje srdce je dverami, ktoré sú vždy otvorené pre toho, kto ľutuje.

170. Nežije vo vás už žiadna nádej, ktorá by vás povzbudzovala k nádeji na lepšiu budúcnosť? Nenechajte sa ovládnuť smútkom a zúfalstvom. Spomeňte si na moju lásku, ktorá je vždy s vami. Hľadajte u mňa odpoveď na svoje pochybnosti a čoskoro sa budete cítiť osvietení novým zjavením. Svetlo viery a

nádeje zažiari hlboko vo vašej duši. Potom budete ochranným valom slabých. (155, 50-53)

171. Žite vždy duchovne bdelí, aby ste mohli zo srdca odpustiť tým, ktorí vás zranili. Premýšľajte vopred o tom, že ten, kto ubližuje svojim blížnym, robí to len preto, že mu chýba duchovné svetlo; ale hovorím vám, že odpustenie je jediné, čo môže do tých sŕdc vniesť svetlo. Zášť alebo pomsta zväčšujú temnotu a priťahujú utrpenie. (99, 53)

172. Vaše svedomie, ktoré od vás vyžaduje a očakáva dokonalé skutky, vám nedá pokoj, kým svojim blížnym neudelíte skutočné odpustenie.

173. Prečo by ste mali nenávidieť tých, ktorí vás urážajú, keď sú len schodmi, aby ste sa dostali ku Mne? Ak odpustíte, získate zásluhy a keď budete v nebeskom kráľovstve, spoznáte na zemi tých , ktorí vám pomáhali pri vašom duchovnom vzostupe. Potom budete prosiť Otca, aby aj oni našli prostriedky na svoju spásu a na príchod k svojmu Pánovi, a vaša príhovor im umožní získať túto milosť. (44, 44-45)

174. Neodvracajte sa od tých, ktorí vo svojom zúfalstve rúhajú sa proti Mne alebo proti vám. Dávam vám za nich kvapku svojho balzamu.

175. Buďte pripravení odpustiť každému, kto vás zraní v tom, čo je vám najdrahšie. Veru, hovorím vám, zakaždým, keď pri jednej z týchto skúšok udelíte úprimné a pravdivé odpustenie, bude to ďalší stupeň, ktorý dosiahnete na ceste svojho duchovného vývoja.

176. Budete teda pociťovať zášť a odmietnete odpustiť tým, ktorí vám pomáhajú priblížiť sa ku Mne? Vzdáte sa duchovnej radosti, ktorú vám prináša nasledovanie Mňa, a dovolíte, aby násilie zatemnilo váš rozum, aby ste vrátili každý úder?

177. Veru, hovorím vám, toto ľudstvo ešte nepozná silu odpustenia a zázraky, ktoré spôsobuje. Akonáhle uverí v moje slovo, presvedčí sa o tejto pravde. (111, 64-67)

178. Milovaný ľud: Zjednoťte sa so svojimi bratmi, aby ste, keď ste v dialógu so Mnou, prostredníctvom lásky, ktorú som vám vnukol, odpustili aj tie najťažšie urážky. Prečo by ste nemali odpustiť tomu, kto nevie, čo robí? Nevie to, lebo si neuvedomuje, že toto zlo páchá sám na sebe. (359, 25)

179. Odpúšťajte tak často, ako vás môžu uraziť. Nevšímajte si ani počet prípadov, v ktorých musíte odpúšťať. Vaše poslanie je tak vznešené, že sa nesmiete zapliesť do týchto nástrah na ceste; lebo ďalej vás čakajú veľmi veľké úlohy.

180. Vaša duša nech je vždy pripravená na lásku, porozumenie a dobro, aby ste vystúpili na vyššie úrovne.

181. Tak ako v minulosti mnohí z vašich bratov a sestier svojimi skutkami zapísali krásne stránky do Večnej knihy Ducha, tak aj vy máte v ich stopách pokračovať v tejto histórii, ako vzor a na radosť nových

generácií, ktoré prídu na Zem. (322, 52)

182. Pestujte mier, milujte ho a šírte ho všade, lebo ako veľmi ho ľudstvo potrebuje!

183. Nenechajte sa vyrušiť premenlivými osudmi života, aby ste vždy zostali silní a pripravení dať to, čo máte.

184. Ten mier, ktorý je dedičstvom každej duše, v tejto dobe zmizol a uvoľnil miesto vojne, ktorá mučila národy, zničila inštitúcie a zničila duše.

185. Dôvodom je to, že zlo sa zmocnilo ľudského srdca. Nenávisť, bezhraničná ctižiadosť, bezohľadná chamtivosť sa šíria a páchajú škody. Ale ako krátke už bude ich panovanie.

186. Na vašu radosť a upokojenie vám oznamujem, že vaše oslobodenie je už blízko, že mnohí ľudia sa zasadzujú za tento cieľ, túžia dýchať v atmosfére bratstva, čistoty a zdravia. (335, 18)

187. Počas celého svojho života máte praktizovať aktívnu lásku k blížnym; to je vaša úloha. Máte mnoho darov, aby ste rôznymi spôsobmi poskytovali nezištnú pomoc. Ak sa viete pripraviť, dosiahnete to, čo nazývate nemožným.

188. Milosrdenstvo, ktoré preukazujete mincou – hoci je to tiež prejav lásky – bude predsa len menej vznešené.

189. Lásku, odpustenie a mier musíte priniesť do sŕdc svojich blížnych.

190. Už nechcem žiadnych farizejov a pokrytcov chránených mojím zákonom. Chcem učeníkov, ktorí cítia bolesť svojich blížnych. Všetkým, ktorí sa kajúcne pozdvihnú, odpustím, bez ohľadu na to, ku ktorej sekte alebo cirkvi sa hlásia, a jasne im ukážem pravú cestu. (10, 104-107)

191. Počúvajte ma: buďte pokorní na svete a sejte na ňom dobro, aby ste z neho žali ovocie v nebi. Ak sa vám nepáči mať svedkov, keď konáte zlo – prečo je vám príjemné mať ich, keď konáte dobré skutky? Čím sa môžete chváliť, keď ste len splnili svoju povinnosť?

192. Pochopte, že chvála škodí vašej duši, keďže ste ešte takí neskúsení a ľudskí.

193. Prečo očakávate, že hneď po tom, čo ste vykonali dobrý skutok, vám váš Otec za to dá odmenu? Kto tak uvažuje, nekoná nezištne, a preto je jeho dobročinnosť falošná a jeho láska je ďaleko od toho, aby bola pravdivá.

194. Nech svet vidí, že konáte dobré skutky, ale nie s úmyslom získať pocty, ale len preto, aby ste dávali dobré príklady a poučenia a svedčili o mojej pravde. (139, 56-58)

195. Keď sa vaša duša ocitne v „Duchovnej doline“, aby podala účty zo svojho pobytu a skutkov na zemi, to, na čo sa vás budem pýtať najviac, bude všetko to, o čo ste prosili a čo ste urobili v prospech svojich blížnych. Vtedy si spomeniete na moje slová z tohto dňa. (36, 17)

196. V „Druhom čase“ mi ľudstvo dalo drevený kríž, na ktorom ma ľudia odsúdili na mučeníctvo. Ale na svojom duchu som niesol iný, ťažší a krvavejší: kríž vašich nedokonalostí a vašej nevďačnosti.

197. Boli by ste schopní niesť na pleciach kríž lásky a obety pre svojich blížnych a tak sa dostať do mojej prítomnosti? Pozrite, na to som vás poslal na zem; preto sa váš návrat uskutoční vtedy, keď pred mňa predstúpite s naplnenou misiou. Tento kríž bude kľúčom, ktorý vám otvorí brány zasľúbeného kráľovstva. (67, 17-18)

198. Nežiadam od vás, aby ste zanechali všetko za sebou, ako som to žiadal od tých, ktorí ma nasledovali v „Druhom čase“. Medzi nimi mnohí opustili svojich rodičov, iní svoju životnú partnerku; opustili svoj dom, svoje brehy, svoju rybársku loď a svoje siete — to všetko nechali za sebou, aby nasledovali Ježiša. Rovnako vám nehovorím, že je potrebné, aby ste v tomto čase prelievali svoju krv. (80, 13)

199. Pochopte, že sa musíte duchovne i telesne premeniť, že mnohé z vašich zvykov a tradícií – dedičstvo vašich predkov – musia zmiznúť z vášho života, aby uvoľnili miesto duchovnému prebudeniu. (63, 15)

200. V súčasnosti nie všetci chápete, čo znamená „duchovné povznesenie“, ani nechápete, prečo vás vyzývam, aby ste dosiahli toto vnútorné povznesenie. Môžete byť ochotní a poslušní voči mojim prikázaniam, ak vám nie je jasné, k čomu vás vyzývam?

201. Niektorí však chápu ideál, ktorý Majster vnuká svojim učeníkom, a tí sa budú ponáhľať nasledovať jeho pokyny. (261, 38)

202. Ak skutočne túžite stať sa majstrami v duchovnom zdokonaľovaní, musíte byť vytrvalí, trpezliví, túžiť po poznaní a byť pozorní, lebo potom budete mať príležitosť na svojej ceste postupne žať ovocie svojich skutkov, čím budete zbierať skúsenosti, ktoré sú svetlom, poznaním skutočného života. (172, 9)

203. Prinášam vám novú lekciu, prostredníctvom ktorej sa naučíte žiť na zemi duchovne, čo je skutočný život, ktorý je pre človeka určený od Boha.

204. Už som vám povedal, že „duchovnosť“ neznamená pobožnosť, ani náboženský fanatizmus, ani nadprirodzené praktiky. Duchovnosť znamená harmóniu duše s telom, dodržiavanie božských a ľudských zákonov, jednoduchosť a čistotu v živote, absolútnu a hlbokú vieru v Otca, dôveru a radosť zo služby Bohu v blížnom, ideály zdokonaľovania morálky a duše. (279, 65-66)

205. Pýtate sa, aký význam majú „sedem stupňov nebeského rebríka“, a váš Majster vám s istotou hovorí: Číslo sedem znamená duchovnosť, je to duchovnosť, ktorú

chcem vidieť vo svojom vyvolenom národe Izraeli.
206. Musíte prísť ku Mne so všetkými svojimi cnosťami a rozvinutými schopnosťami. Na siedmom stupni alebo etape vášho vývoja prídete ku Mne na a uvidíte, že nebesá otvárajú svoje brány, aby vás prijali. (340, 6)
207. Najprv pochopte, že pokiaľ ľudia nedosiahnu úplnú duchovnosť, budú potrebovať hmotné kostoly a budú si pred oči klásť sochy alebo obrazy, ktoré im majú sprostredkovať moju prítomnosť.
208. Mieru duchovnosti alebo materializmu ľudí môžete posúdiť podľa spôsobu ich náboženskej úcty. Materialista ma hľadá vo veciach zeme a keď ma nevidí podľa svojich predstáv, nejakým spôsobom ma znázorňuje, aby mal pocit, že ma má pred sebou.
209. Kto ma chápe ako Ducha, cíti ma v sebe, mimo seba a vo všetkom, čo ho obklopuje, lebo sa stal mojím vlastným chrámom. (125, 49-51)
210. Prineste Mi duchovnú úctu a nebuďte ako tí, ktorí stavajú kostoly a oltáre pokryté zlatom a drahokamami, ako tí, ktorí podnikajú dlhé púte, trestajú sa surovým a krutým bičovaním, padajú na kolená medzi modlitbami a litániami, a predsa nie sú schopní odovzdať Mi svoje srdce. Napomenul som vás prostredníctvom svedomia, a preto vám hovorím: Kto hovorí a rozpráva o tom, čo urobil, a vyhlasuje to na veľký zviditeľnenie, nemá žiadnu zásluhu u Nebeského Otca. (115, 9)
211. Aby ste splnili môj zákon, musíte sa modliť a vždy pozdvihovať svoju dušu k svojmu Otcovi.
212. Videla som, že na modlitbu vyhľadávate predovšetkým samotu a ticho, a robíte dobre, ak sa modlitbou snažíte získať inšpiráciu alebo ak mi chcete poďakovať. Ale rovnako vám hovorím, že sa máte modliť v akejkoľvek situácii, v akej sa práve nachádzate, aby ste v najťažších okamihoch svojho života vedeli volať o moju pomoc bez toho, aby ste stratili vyrovnanosť, sebaovládanie, vieru v moju prítomnosť a dôveru v seba samých. (40, 34-35)
213. V tichosti Mi rozprávajte o svojich utrpeniach, zverte Mi svoje túžby. Hoci viem všetko, chcem, aby ste sa postupne naučili formulovať svoju vlastnú modlitbu, až kým nebudete pripravení na dokonalý dialóg svojho ducha s Otcom. (110, 31)
214. Uvedomili ste si účinok, ktorý má modlitba, a pochopili ste nesmiernu silu, ktorá jej prináleží, keď ju vysielate – či už na odvrátenie duševnej núdze, alebo na prosbu o riešenie materiálnej núdze.
215. Spomeňte si, že často stačilo vysloviť slovo „Otec“, aby sa celá vaša bytosť zachvela a aby vaše srdce pocítilo, ako ho zaplavuje útecha, ktorú mu dáva Jeho láska.

216. Vedzte, že vždy, keď ma vaše srdce s úprimnosťou volá, aj môj Duch sa chveje radosťou.
217. Keď ma voláte „Otec“, keď toto meno vytryskne z vášho vnútra, váš hlas je počuť v nebi a vy odhaľujete nejaké tajomstvo Božej múdrosti. (166, 49-51)
218. Je potrebné, aby ste sa naučili prosiť, čakať a prijímať a aby ste nikdy nezabudli odovzdať to, čo vám udeľujem, v čom spočíva najväčšia zásluha. Modlite sa za tých, ktorí deň čo deň umierajú vo vojne. Tým, ktorí sa modlia s čistým srdcom, udelím, aby ešte pred rokom 1950 každý, kto padol vo vojne, duchovne vstal k svetlu. (84, 53)
219. Dnes ste ešte žiakmi a nie ste vždy schopní pochopiť moju lekciu. Ale najprv hovorte k Bohu svojím srdcom, svojimi myšlienkami, a On vám odpovie v najhlbšom vnútri vašej bytosti. Jeho posolstvo, ktoré bude hovoriť vo vašej duši, bude jasným, múdrym, milujúcim hlasom, ktorý budete postupne objavovať a na ktorý si neskôr zvyknete. (205, 47)
220. Nečudujte sa ani sa nehnevajte, keď vám poviem, že všetka sláva, moc a okázalosť vašich náboženských spoločenstiev musia zmiznúť a že – keď sa tak stane – už bude pripravený duchovný stôl, pri ktorom sa nasýtia davy ľudí hladných po láske a pravde.
221. Mnohí ľudia – keď počujú tieto slová – budú popierať, že sú to moje slová. Ale potom sa ich spýtam, prečo sa pohoršujú a čo vlastne bránia? Svoj život? Ten bránim ja. Môj zákon? Nad ním bdiem tiež ja.
222. Nebojte sa, lebo nikto nezomrie pri obrane mojej veci; zomrie len zlo, lebo dobro, pravda a spravodlivosť budú trvať naveky. (125, 54-56)
223. Považujete za neuveriteľné, že tento vedecký a materialistický svet opäť pocíti túžbu po duchovnosti? Hovorím vám, že nič nie je neuveriteľné, lebo moja moc je neobmedzená. Vnútorné povznesenie, viera, svetlo a dobro sú pre dušu naliehavejšou potrebou, ako je pre vaše telo jedlo, pitie a spánok.
224. Aj keď dary, schopnosti a vlastnosti ducha dlho spali, prebudia sa na moje volanie a spôsobia, že k ľuďom sa vráti duchovnosť so všetkými svojimi zázrakmi a zjaveniami, ktoré budú väčšie ako v minulosti, lebo teraz ste schopní ich lepšie pochopiť. (159, 7-8)

Vývoj

225. Rovnako ako vidíte, ako sa vyvíja ľudské telo, tak sa v ňom rozvíja aj duša. Telo však vo svojom vývoji naráža na hranice, zatiaľ čo duša potrebuje mnoho tiel a večnosť, aby dosiahla svoju dokonalosť. To je dôvod vašej reinkarnácie.
226. Narodili ste sa ako semienko z otcovského a materského tvorivého ducha Boha, čistí, jednoduchí a nevinní. Ale nemýľte sa, lebo byť čistý a jednoduchý nie je to isté ako byť veľký a dokonalý.

227. Môžete to porovnať s dieťaťom, ktoré sa práve narodilo, a so skúseným človekom, ktorý učí deti.

228. Toto bude vaším poslaním počas všetkých životných etáp, akonáhle sa vaša duša vyvinie. Ale ako pomaly vaša duša napreduje! (212, 57-60)

229. Študujte, dôkladne premýšľajte; lebo niektorí sú zmätení pri myšlienke, ako je možné – keď je vaša duša časticou mojej božskosti –, že trpí? A ak je svetlo ducha iskrou svetla Ducha Svätého – ako sa môže občas ocitnúť zahalené v tme?

230. Uvedomte si, že táto cesta vývoja slúži na to, aby ste nadobudli dostatočné zásluhy voči Bohu, vďaka ktorým môžete premeniť svoju dušu z nevedomej a nevyvinutej duše na veľkého svetelného ducha po pravici Otca. (231, 12)

231. Chcem, aby ste boli dobrí, a okrem toho je mojou túžbou, aby ste sa stali dokonalými. Lebo hoci sa na prvý pohľad zdáte bezvýznamní, ste väčší ako hmotné veci a svety, pretože máte večný život, ste iskrou môjho svetla.

232. Ste duchovné bytosti. Musíte spoznať, čo je Duch, aby ste mohli pochopiť, prečo vás volám na cestu k dokonalosti. (174, 60)

233. Podliehate zákonu vývoja, to je dôvod vašich reinkarnácií. Len môj Duch sa nemusí vyvíjať: Ja som nemenný.

234. Od počiatku som vám ukázal rebrík, po ktorom musia duše stúpať, aby sa dostali ku Mne. Dnes neviete, na akej úrovni bytia sa nachádzate; ale keď zložíte svoj obal, spoznáte svoj stupeň vývoja. Nezastavujte sa, lebo by ste boli pre tých, čo prídu po vás, prekážkou.

235. Buďte jednotní v duchu, aj keď obývate rôzne úrovne, a jedného dňa sa zjednotíte na siedmej, najvyššej úrovni a budete sa tešiť z mojej lásky. (8, 25–27)

236. Povedal som vám, že ste na Zem neprišli len raz, ale že vaša duša prijala telesné schránky toľkokrát, koľkokrát to bolo potrebné pre jej vývoj a zdokonalenie. Teraz musím dodať, že záleží aj na vás, či bude čas na dosiahnutie cieľa kratší alebo dlhší, podľa vašej túžby. (97, 61)

237. Kto z vás môže dokázať, že pred týmto životom neexistoval? Ktorí z tých, ktorí sú si absolútne istí, že prežívajú ďalšiu inkarnáciu, môžu dokázať, že ich účet s Otcom je vyrovnaný a že majú ešte zásluhy na svojej „aktívnej strane“?

238. Nikto nepozná stupeň dokonalosti, na ktorom sa nachádza. Preto bojujte, milujte a vytrvajte až do konca. (46, 58-59)

239. Aby som vám mohol dať tieto nové zjavenia, bolo potrebné, aby ste v období, ktoré uplynulo medzi mojim zjavovaním sa ľudstvu ako človek a mojim príchodom v Duchu v tomto čase, prešli mnohými reinkarnáciami na Zemi, aby váš Duch vedel odpovedať, keby som od vás požadoval lekciu z minulosti a

keby som mu udelil nové zjavenia, bol schopný ich pochopiť. (13, 52)

240. Koľkokrát sa budete musieť vrátiť na Zem, aby ste mali telo, prostredníctvom ktorého sa s čoraz väčšou jasnosťou zjavuje posolstvo, ktoré prinášate svetu?

241. Nech vaša duša prežije v tomto živote svoju jar ako skřivánek a teší sa z nej, a nech na svojej púti nájde potrebnú skúsenosť, aby sa mohla vrátiť ku Mne.

242. Kým bohatí hromadia poklady, ktoré sú príliš pominuteľné, vy máte hromadiť skúsenosti, pravé vedomosti. (142, 72)

243. V tomto čase budete bojovať proti nevedomosti ľudstva, ktoré – hoci je vo všetkých oblastiach zmaterializované – je menej kruté a vyspelejšie vďaka skúsenostiam, ktoré nadobudlo vo svojich minulých inkarnáciách.

244. Ak dnes poznáte niekoho, kto nerozumie a nevyjadruje svoju úctu k Bohu tak, ako to robí väčšina – hoci vám to pripadá cudné a pohoršuje vás to –, už nekričíte, aby ho upálili zaživa. (14, 21-22)

245. Bojíte sa hovoriť so svojimi blížnymi o reinkarnácii duše? Nie ste snáď presvedčení o milujúcej spravodlivosti, ktorú obsahuje?

246. Porovnajte túto formu pokánia s tou, ktorá spočíva vo večnom treste v nehasiacom ohni pekla – predstava, ktorú ľudstvo používa na zastrašovanie ľudských duší. Povedzte Mi, ktorý z týchto dvoch spôsobov vám zprostredkúva predstavu o božskej, dokonalé a milosrdnej spravodlivosti.

247. Jeden z nich odhaľuje krutosť, bezhraničnú zášť, pomstu; druhý obsahuje iba odpustenie, otcovskú lásku, nádej na dosiahnutie večného života. Ako veľké je skreslenie, ktorému boli vystavené moje učenia v dôsledku zlých výkladov!

248. Pripravujem vás na boj, lebo viem, že vás budú bojovať kvôli tomu, čo budete učiť. Ale keby smrť prekvapila vašich blížnych, ktorí vás v tomto čase bojujú, a keby som sa ich – ak zomrú v hriechu – opýtal, čo si vyberajú: večný oheň, v ktorý veria, alebo príležitosť očistiť sa v novom živote – veru, hovorím vám, uprednostnili by druhé riešenie, aj keby ho vo svojom živote, zaslepení fanatizmom, bojovali. (120, 15-17)

249. Stačí vedieť – ako som vám povedal vo svojom slove –, že reinkarnácia duše je pravda, a už sa vo vašich srdciach zapáli svetlo a vy ešte viac obdivujete moju milujúcu spravodlivosť.

250. Porovnajte teórie a rôzne výklady, ktoré tieto náuky poskytli konfesie, a rozhodnite sa pre tú, ktorá obsahuje najviac spravodlivosti a má najviac rozumu.

251. Ale veru, hovorím vám, toto je jedno z zjavení, ktoré v tejto dobe najviac rozruší ducha, v ktorej sa prebúdza vnútorné poznanie tejto veľkej pravdy. (63, 76)

252. Máte potvrdiť, že reinkarnácia duše je jednou z veľkých právd, ktoré má ľudstvo poznať a veriť v ne.

253. Niektorí ju tušia, prijímajú a veria v ňu na základe intuície, ako v niečo, čo nemohlo chýbať v mojej milujúcej spravodlivosti voči ľuďom. Ale bude aj veľa takých, ktorí vás budú nazývať rúhačmi a klamármi.
254. Nebojte sa, to isté sa stalo mojim apoštolom, keď kázali o vzkriesení z mŕtvych, ako ich to naučil Ježiš. Kňazi a sudcovia ich uvrhli do väzenia, pretože kázali takéto učenie.
255. Neskôr svet prijal toto zjavenie, hoci môžem uistiť, že nebol schopný pochopiť celý význam tohto učenia, takže je potrebné, aby som v tomto čase prišiel a poučil vás o tom, že „vzkriesenie tela“ sa môže týkať iba reinkarnácie duše, keďže tá je podstatou a základom života – tým, čo je v skutočnosti večné. Na aký účel by mali mŕtve telá znovu vstať, keďže boli len pominuteľnými rúchami duše?
256. Telo klesá do zeme a splynie s ňou. Tam sa očisťuje, premieňa a neustále ožíva k novému životu, zatiaľ čo duša sa ďalej vyvíja nahor, naďalej smeruje k dokonalosti, a keď sa vráti na zem, je to pre ňu vzkriesenie k ľudskému životu a aj pre jej nový telesný obal je to vzkriesenie v spojení s dušou.
257. Materiálne však nemá večnú povahu, duchovné naopak áno, preto vám ešte raz hovorím, že je to vaša duša, ktorú hľadám, ktorú učím a ktorú chcem mať pri sebe. (151, 56-58)
258. Vaša duša ťažko ťahá za sebou reťaz, ktorú vytvorili životy, ktoré som vám dal ako príležitosť na vaše zdokonalenie a ktoré ste nevyužili. Každá existencia tvorí článok reťaze. Ak však budete riadiť svoj život podľa mojich poučení, ak sa budete držať zákona, už nebudete prichádzať do tohto sveta, aby ste trpeli.
259. Ak necháte čas plynúť bez toho, aby ste študovali moje slovo, ja, ktorý som čas, vás prekvapím. Študujte, aby ste v mojom diele mohli zaujať miesto, ktoré vám patrí. Ja som nadčasový a dávam vám z tohto pokladu, aby ste ho využili pre svoj duchovný vzostup. Som vaším Majstrom, ktorý vás učí počas celého vášho života. (168, 250)
260. Chcem, aby sa skončilo nepochopenie a rozdielne názory na moju božskosť. Pochopte, že všetci pochádzate z jediného Boha. (181, 63-65)
261. Pozrite sa na vesmír a oceníte ho vo všetkej jeho dokonalosti a kráse. Bol stvorený, aby sa ním deti Pána inšpirovali a videli v ňom obraz Otca. Ak takto vnímate stvorenie, pozdvihnete svoje myslenie k mojej božskosti. (169, 44)
262. Svetlo tejto doby roztrhá temný závoj, ktorý zahaloval ľudského ducha; rozbije reťaze, ktoré ho spútavali a bránili mu nájsť pravú cestu.
263. Veru, hovorím vám: Nemyslite si, že moje učenie zakazuje skúmanie všetkých oblastí

vedomostí, lebo som to ja, kto prebúdza váš záujem, váš obdiv a vašu zvedavosť. Na to som vám dal schopnosť myslieť, aby sa mohla voľne uberať smerom, kam chce.

264. Dal som vám svetlo inteligencie, aby ste pochopili to, čo vidíte na svojej ceste. Preto vám hovorím: Objavujte, skúmajte, ale dbajte na to, aby váš prístup k prenikaniu do mojich tajomstiev bol úctivý a pokorný, lebo vtedy to bude skutočne dovolené.

265. Nezakázal som vám spoznávať knihy, ktoré napísali ľudia; musíte však byť vyškolení, aby ste nezakopli a neupadli do omylov. Potom zistíte, ako človek začal svoj život a svoj boj a ako ďaleko sa dostal.

266. Keď budete pripravení, musíte sa obrátiť k môjmu prameňu poučení a zjavení, aby som vám ukázal budúcnosť a cieľ, ktorý vás čaká. (179, 22 23)

267. Uisťujem vás: Ak sa rozhodnete s záujmom a láskou preniknúť do zmyslu týchto poučení, na každom kroku objavíte skutočné zázraky duchovnej múdrosti, dokonalú lásku a božskú spravodlivosť. Ale ak budete na tieto zjavenia hľadieť ľahostajne, nezistíte, čo všetko v sebe ukrývajú.

268. Neobchádzajte moje posolstvo tak, ako mnohí z vás prechádzajú životom: vidia, ale nehľadia; počujú, ale nepočujú; a myslia, ale nechápu. (333, 11-12)

269. Nechcem, aby ste skúmali môjho Ducha alebo čokoľvek, čo patrí k duchovnému, ako keby to boli hmotné predmety. Nechcem, aby ste ma študovali spôsobom vedcov, lebo by ste podľahli veľkým a poľutovaniahodným omylom. (276, 17)

270. Celé moje učenie má za cieľ ukázať vám všetko, čo obsahuje vaša podstata, lebo z tohto poznania sa rodí svetlo, aby ste našli cestu, ktorá vedie k večnému, k dokonalému, k Bohu. (262, 43)

Očistenie a zdokonalenie

271. Dnes mi predkladáte svoje utrpenia, aby som ich zmiernil, a v pravde vám hovorím, že toto je moja úloha, že som prišiel práve kvôli tomu, lebo som Božský Lekár.

272. Ale skôr, než môj liečivý balzam začne pôsobiť na vaše rany, skôr, než sa k vám dostane moje pohladenie, sústreďte sa na seba a preskúmajte svoju bolesť, preskúmajte ju, premýšľajte o nej tak dlho, ako je potrebné, aby ste z tohto rozjímania vyvodili ponaučenie, ktoré táto skúška obsahuje, rovnako ako poznanie, ktoré sa v nej skrýva a ktoré musíte poznať. Toto poznanie sa stane skúsenosťou, stane sa vierou, stane sa pohľadom do tváre pravdy, stane sa vysvetlením mnohých skúšok a lekcií, ktoré mnohí z vás nechápu.

273. Skúmajte bolesť, ako keby bola niečím hmatateľným, a objavíte v nej krásne semeno skúsenosti, veľké poučenie vašej existencie, lebo bolesť sa stala vaším učiteľom v živote.

274. Kto považuje bolesť za učiteľa a s miernosťou nasleduje jej výzvy, ktoré vydáva na obnovenie, pokánie a zlepšenie, ten neskôr spozná pocit šťastia, mier a zdravie.

275. Skúmajte sa starostlivo a uvidíte, aký veľký úžitok z toho budete mať. Spoznáte svoje nedostatky a nedokonalosti, napravíte ich a preto prestanete byť sudcami druhých. (8, 50-53)

276. Stačilo by, keby som to len chcel, a už by ste boli čistí. Ale aká zásluha by v tom bola, keby som to bol ja, kto vás očisťuje? Každý má napraviť svoje porušenia môjho zákona, to je zásluha. Lebo potom budete v budúcnosti vedieť, ako sa vyhnúť pádom a chybám, pretože vám to pripomenie bolesť.

277. Ak medzi spáchaným previnením a jeho prirodzenými následkami nastane úprimná ľútosť, bolesť vás nepostihne, lebo vtedy už budete dosť silní, aby ste skúšku znášali s pokorou.

278. Svet pije veľmi horký kalich; no Ja som ho nepotrestal. Ale po svojej bolesti príde ku Mne, ktorý ho volám. Vtedy tí, ktorí boli nevďační, budú vedieť poďakovať Tomu, ktorý ich bytie zasypal len dobrodinami. (33, 30-31)

279. Zbavte sa nadmernej lásky k svojmu telu a majte súcit so svojou dušou a pomôžte jej očistiť sa a povzniesť. Keď toho dosiahnete, zažijete, akí silní budete na duši i na tele.

280. Pamätajte: Ak je duša chorá – ako by potom mohol byť v srdci pokoj? A ak sú v duši výčitky svedomia – môže si vtedy užívať pokoj? (91, 72-73)

281. Ak by vám táto zem poskytla všetko, čo si prajete, ak by na nej neboli veľké duchovné skúšky – kto z vás by potom túžil prísť do môjho kráľovstva?

282. Nehanobte ani nepreklínajte bolesť, lebo ste si ju spôsobili svojimi previneniami. Znášajte ju s trpezlivosťou, potom vás očistí a pomôže vám priblížiť sa ku Mne.

283. Uvedomujete si, ako silné je vaše zakorenenie v slávach a uspokojeniach tohto sveta? Nuž, príde čas, keď bude túžba vzdialiť sa od neho veľmi silná.

284. Kto dokáže prekonať svoje skúšky duchovným povznesením, zažije v tomto prekonaní pokoj. Kto kráča po zemi so zrakom upretým k nebu, nezakopne, ani si nezraní nohy o tŕnie na svojej ceste pokánia. (48, 53-55)

285. Naplňte svoje poslanie! Nemajte túžbu vrátiť sa ku Mne, bez toho, aby ste najprv prešli cestou, ktorú som vám ukázal, lebo by ste pocítili bolesť pri pohľade na škvrny vo vašej duši, ktoré ešte neboli zmyte, pretože ste nedošli až na koniec svojej cesty pokánia.

286. Reinkarnácie prešli cez vás, ale mnohí z vás neocenili nekonečnú milosť a lásku, ktorú vám tým Otec udelil.

287. Pamätajte: Čím väčší je počet príležitostí, tým väčšia je vaša zodpovednosť, a ak tieto príležitosti nevyužijete, s každou z nich sa bude

zvyšovať bremeno pokánia a vyrovnávajúca spravodlivosť. Toto je bremeno, ktorého neznesiteľnú ťažkosť mnohé bytosti nechápu a ktoré vám môže odhaliť len moje učenie. (67, 46)

288. Tieto skúšky, v ktorých ľudia žijú, sú ovocím, ktoré teraz žnú, sú výsledkom ich vlastného semena — úroda, ktorá je niekedy dôsledkom semena, ktoré zasiali v predchádzajúcom roku, a v iných prípadoch ovocím toho, čo zasiali pred rokmi alebo v iných inkarnáciách. (178, 2)

289. Nemyslite si, že následky neposlušnosti sa prejavia okamžite – nie. Čo vám však hovorím, je to, že skôr či neskôr budete musieť zodpovedať za svoje skutky; aj keď sa vám niekedy zdalo, že vaše previnenie nemalo žiadne následky, vzhľadom na to, že čas plynul a moja spravodlivosť nedala žiadne znamenie.

290. Ale vy už viete z môjho slova, že ako sudca som neúprosný a že keď príde váš súd, otvoríte svoje oči pre svetlo svedomia. (298, 48)

291. Ó duše, ktoré ma počúvate, nedovoľte, aby problémy pozemského života zanechali vo vás stopy, a ešte menej, aby vás zlomili. Hľadajte svetlo, ktoré obsahuje každú skúšku, aby vám pomohlo stať sa silnými a zdržanlivými.

292. Ak duša nedokáže podrobiť si telo, toto ju zlomí a bude ju ovládať; z tohto dôvodu duše slabnú a veria, že zomrú spolu s telom. (89, 11-12)

293. Zažili ste vo svojom živote nejakú telesnú vášeň, ktorá ovládla celú vašu bytosť a znemožnila vám počuť hlas svedomia, morálky a rozumu?

294. Stalo sa to vtedy, keď duša hlboko upadla, lebo ju premohli pokušenia a sila zlej šelmy, ktorá prebýva v tele.

295. A nie je pravda, že ste zažili hlboký pocit šťastia a hlboký pokoj, keď sa vám podarilo oslobodiť sa od tej vášne a prekonali ste jej vplyv?

296. Tento pokoj a táto radosť sú výsledkom víťazstva duše nad telom – víťazstva, ktoré bolo dosiahnuté nesmiernym bojom, „krvavou“ vnútornou bitkou. Stačilo však, aby duša načerpala novú silu a vzpriamila sa, povzbudená a vedená svedomím, a už premohla pudy tela a oslobodila sa od nich, aby sa nenechala vtiahnuť ešte hlbšie do záhuby.

297. V tomto zápase, v tomto odriekaní, v tejto bitke proti sebe samým ste videli zomrieť niečo, čo prebývalo vo vašom vnútri, bez toho, aby to bol váš život. Bola to len bezduchá vášeň. (186, 18-19)

298. Uvedomte si, že najsilnejšieho nepriateľa máte v sebe samých. Keď ho porazíte, uvidíte pod svojimi nohami „draka so siedmimi hlavami“, o ktorom vám hovoril apoštol Ján. Až vtedy budete môcť skutočne povedať: „Môžem zdvihnúť tvár k svojmu Pánovi, aby som mu povedal: Pane, budem ťa nasledovať.“ Lebo vtedy to nebudú hovoriť len pery, ale Duch. (73, 20)

299. Čoskoro si uvedomíte, že to nie je život, ktorý je k vám, ľuďom, krutý, ale že ste to vy sami k sebe. Trpíte a nechávate trpieť tých, ktorí sú okolo vás, z nedostatku porozumenia. Cítite sa osamelí, vidíte, že vás nikto nemiluje, a stávate sa sebeckými a tvrdými. (272, 34)

300. Pochopte, že všetky utrpenia tohto života, ktorý žijete, sú dôsledkom ľudských previnení, lebo Ja, ktorý vás milujem, by som vám nemohol ponúknuť taký horký kalich.

301. Od najstarších čias som vám zjavil Zákon ako cestu, na ktorej sa môžete uchrániť pred pádmi, skazou a „smrťou“. (215, 65)

302. Dnes ešte nie ste schopní pochopiť zmysel svojich skúšok. Považujete ich za zbytočné, nespravodlivé a nerozumné. Ale ja vám ešte poviem, koľko spravodlivosti a rozvážnosti bolo v každej z nich, keď zostarnete, a iným, keď prekročíte prah tohto sveta a budete obývať duchovné sféry. (301, 44)

303. Ešte raz vám hovorím, že vnímam každú myšlienku a každú prosbu, zatiaľ čo „svet“ nie je schopný prijať moju inšpiráciu, ani sa nepripravil na to, aby v jeho mysli zažiarili moje božské myšlienky, ani nepočuje môj hlas, keď odpovedám na jeho volanie.

304. Ale ja vám dôverujem, verím vo vás, lebo som vás stvoril a obdaril vás duchovnou dušou, ktorá je iskrou zo mňa, a duchom, ktorý je mojím obrazom.

305. Keby som vám povedal, že neočakávam, že sa zdokonalíte, bolo by to ako keby som vyhlásil, že som zlyhal pri najväčšom diele, ktoré vzišlo z mojej božskej vôle, a to nemôže byť.

306. Viem, že žijete v čase, keď vaša duša víťazne prejde všetkými pokušeniami, s ktorými sa na svojej ceste stretne. Potom vzkriesne plná svetla do nového bytia. (238, 52-54)

Na tejto strane i na druhej strane pozemského sveta

307. Pracujte na sebe, nečakajte, kým vás smrť prekvapí nepripravených. Čo ste si pripravili na okamih, keď sa vrátite do duchovného života? Chcete byť prekvapení, keď ste ešte pripútaní reťazami k hmote, vášňam a pozemským majetkom? Chcete vstúpiť do záhrobia so zatvorenými očami, bez toho, aby ste našli cestu, a pritom si v duši odniesť únavu tohto života? Pripravte sa, učeníci, a potom sa nebudete báť príchodu telesnej smrti.

308. Nevzdychajte, že musíte opustiť toto zemské údolie, lebo hoci si uvedomujete, že v ňom existujú zázraky a slávy, v pravde vám hovorím, že sú to len odraz krás duchovného života.

309. Ak sa neprebudíte – čo urobíte, keď sa ocitnete na začiatku novej cesty, osvetlenej svetlom, ktoré sa vám zdá neznáme?

310. Odíďte z tohto sveta bez sĺz, bez toho, aby ste v srdciach svojich blízkych zanechali bolesť. Keď príde ten okamih, odpútajte sa a zanechajte na tvári svojho tela úsmev pokoja, ktorý hovorí o oslobodení vašej duše.

311. Smrť vášho tela vás neoddeľuje od bytostí, ktoré vám boli zverené, ani vás nezbavuje duchovnej zodpovednosti, ktorú máte voči tým, ktorí boli vašimi rodičmi, súrodencami alebo deťmi.

312. Pochopte, že pre lásku, pre povinnosť, pre city, jedným slovom: pre dušu smrť neexistuje. (70, 14-19)

313. Pracujte s veľkou horlivosťou, aby – keď príde smrť a zavriete oči svojho tela pre tento život – vaša duša pocítila, ako sa sama povznáša, až kým nedosiahne domov, ktorý si zaslúžila svojimi zásluhami.

314. Učeníci tohto diela pri nástupe telesnej smrti zažijú, ako ľahko sa pretrhnú putá, ktoré spájajú dušu s telom. Nebude v nej žiadna bolesť, pretože musí opustiť pozemské radosti. Duša nebude blúdiť medzi ľuďmi ako tieň a klopať od dverí k dverám, od srdca k srdcu v túžbe po svetle, láske a mieri. (133, 61-62)

315. Povznesite svoju dušu, aby ste nachádzali potešenie len vo večnom, krásnom a dobrom. Ak tomu tak nebude, vaša duša – zhmotnená životom, ktorý ste viedli – bude veľa trpieť, aby sa oslobodila od svojho tela a všetkého, čo po sebe zanecháva, a bude istý čas blúdiť v zmätku a horkom bolesti v (duchovných) priestoroch, kým nedosiahne svoje očistenie.

316. Žite podľa môjho zákona, potom sa smrti nemusíte báť. Ale nevolajte ju ani si ju neželajte predčasne. Nech príde, lebo vždy poslúcha moje príkazy. Postarajte sa, aby vás našla pripravených, a potom vstúpite do duchovného sveta ako deti svetla. (56, 43-44)

317. Žite v mieri vo svojich domovoch, urobte z nich svätyňu, aby keď do nich vniknú neviditeľné bytosti, ktoré zmätené blúdia v „duchovnej doline“, našli vo vašej podstate svetlo a mier, ktoré hľadajú, a aby v posmrtnom živote vystúpili nahor. (41, 50)

318. Vám, ktorí žijete v duchu a stále ste pripútaní k materiálnym cieľom, hovorím: Odvráťte sa od toho, čo vám už nepatrí. Lebo ak Zem nie je večným domovom pre človeka, o to menej je ním pre dušu. V záhrobí, v „duchovnej krajine“, vás čaká život plný svetla, ku ktorému sa krok za krokom dostanete na ceste dobra.

319. Tým, ktorí ma počúvajú ako ľudské bytosti, hovorím, že pokiaľ majú toto telo, ktoré ich sprevádza na ich pozemskom živote, musia sa oň starať a zachovávať ho až do poslednej chvíle. Lebo je to palica, o ktorú sa duša opiera, a nástroj na boj. Duša hľadí na tento život jeho hmotnými očami a cez jeho ústa hovorí a môže poskytovať útechu svojim blížnym. (57, 3)

320. Teraz sa vás Majster pýta: Kde sú vaši mŕtvi a prečo plačete nad

zmiznutím bytostí, ktoré milujete? Veru, hovorím vám, v mojich očiach nikto nezomrel, lebo všetkým som dal večný život. Všetci žijú; tí, ktorých ste považovali za stratených, sú so mnou. Tam, kde si myslíte, že vidíte smrť, je život, tam, kde vidíte koniec, je začiatok. Tam, kde si myslíte, že je všetko tajomstvo a nevyzpytateľná záhada, je svetlo, žiariace ako večná zora. Tam, kde veríte, že je nič, je všetko, a tam, kde predpokladáte veľké ticho, je „koncert“. (164, 6)

321. Vždy, keď smrť ukončí existenciu vášho telesného obalu, je to ako oddychová prestávka pre dušu, ktorá, keď sa znovu inkarnuje, sa vracia s novými silami a väčším svetlom a pokračuje v štúdiu tej božskej lekcie, ktorú nedokončila. Takto v priebehu vekov dozrieva pšenica, ktorou je vaša duša.

322. Mnohé som vám zjavil o duchovnom živote, ale hovorím vám, že teraz ešte nemusíte vedieť všetko, ale len to, čo je podstatné pre váš príchod do večného domova. Tam vám poviem všetko, čo je vám určené vedieť. (99, 32)

323. Dokážete si predstaviť blaženosť toho, kto sa vracia do duchovného života a na zemi splnil osud, ktorý mu predurčil jeho Otec? Jeho uspokojenie a pokoj sú nekonečne väčšie ako všetky uspokojenia, ktoré duša môže získať v ľudskom živote.

324. A túto príležitosť vám ponúkam, aby ste patrili k tým, ktorí majú radosť, keď sa vracajú do svojho kráľovstva, a nie k tým, ktorí trpia a plačú vo svojom hlbokom zúfalstve alebo ľútosti. (93, 31-32)

325. Koniec tohto prejavu sa už blíži, aby sa potom obnovil vo vyššej forme prostredníctvom začiatku dialógu z duše k duši s vaším Stvoriteľom, ktorý používajú vyššie duchovné bytosti, ktoré prebývajú pri Mne. (157, 33)

326. Keď k vám hovorím o mojom Duchovnom svete, mám na mysli tie zástupy poslušných duchovných bytostí, ktoré ako skutoční služobníci robia len to, čo im prikazuje vôľa ich Pána.

327. Tých som vám poslal, aby boli pre všetkých ľudí poradcami, ochrancami, lekármi a skutočnými súrodencami. Nesťažujú sa, lebo majú v sebe pokoj. Nepokladajú otázky, lebo svetlo ich vývoja a skúseností na dlhých cestách im dalo právo osvecovať ľudský rozum. Pri každom volaní o pomoc a v každej núdzi sú ochotne a pokorne pripravení.

328. Som to ja, kto im zveril úlohu zjavovať sa medzi vami, aby vám dávali svoje pokyny, svoje svedectvo a povzbudenie. Idú pred vami, čistia cestu a poskytujú vám svoju pomoc, aby ste nestratili odvahu.

329. Zajtra budete aj vy patriť k tejto armáde svetla, ktorá v nekonečnom svete duchovných bytostí pôsobí len z lásky k svojim ľudským bratom a sestrám, vo vedomí, že tým oslavuje a miluje svojho Otca.

330. Ak sa im chcete podobať, zasväťte svoju existenciu dobru. Dielte sa o svoj pokoj a chlieb, prijímajte potrebných s láskou, navštevujte chorých a väzňov. Prineste svetlo na cestu vašich blížnych, ktorí blúdia v hľadaní pravej cesty. Naplňte nekonečno ušľachtilými myšlienkami, modlite sa za tých, ktorí nie sú prítomní, a modlitba vám ich priblíži.

331. Keď potom smrť zastaví tlkot vášho srdca a zhasne svetlo vo vašich očiach, prebudíte sa do sveta, ktorý je svojou harmóniou, poriadkom a spravodlivosťou úžasný. Tam začnete chápať, že Božia láska vás môže odmeniť za všetky vaše skutky, skúšky a utrpenia.

332. Keď duša dospeje do toho domova, cíti sa čoraz silnejšie preniknutá nekonečným pokojom. Hneď si spomenie na tých, ktorí ešte žijú ďaleko od tej blaženosti, a vo svojej túžbe, vo svojom prianí, aby aj tí, ktorých miluje, dosiahli tento božský dar, sa pripojí k duchovným zástupom, ktoré bojujú a pracujú za spásu, blaho a mier svojich pozemských bratov a sestier. (170, 43-48)

333. Kto si už vytvoril predstavu o bitkách, ktoré tieto légie svetla vedú proti inváziám zmätených bytostí, ktoré vás neustále ohrozujú? Neexistuje ľudský pohľad, ktorý by objavil tento boj, ktorý obe strany neúnavne vedú proti sebe, bez toho, aby ste si to všimli. (334, 77)

334. Pozrite sa na pokračovanie môjho diela, na môj príchod v „Tretom čase“ ako Duch utešiteľ, obklopený mojimi veľkými zástupmi anjelov, ako je napísané.

335. Tieto duchovné bytosti v mojom sprievode predstavujú časť toho útechy, ktorú som vám sľúbil, a v ich blahodarných radách a príkladoch cnosti ste už prijali dôkazy ich milosrdenstva a ich pokoja. Prostredníctvom nich som vám udelil milosti a oni boli prostredníkmi medzi vami a mojim Duchom.

336. Keď ste vnímali ich vlastné dary milosti a ich pokoru, cítili ste sa inšpirovaní konať rovnako čestné skutky ako tie, ktoré oni vykonali vo vašom živote. Keď navštívili váš domov, cítili ste sa poctení ich duchovnou prítomnosťou.

337. Buďte požehnaní, ak ste spoznali ich veľkorysosť. Ale Majster vám hovorí: Myslíte si, že boli vždy cnostnými bytosťami? Neviete, že veľký počet z nich obýval Zem a spoznal slabosť a ťažké previnenia?

338. Ale pozrite sa na nich teraz: už nemajú na sebe žiadnu škvrnu, a to preto, lebo počúvali hlas svedomia, prebudili sa k láske a oľutovali svoje predchádzajúce previnenia. V tom taviacom kotle sa očistili, aby sa hodne povzniesli, a dnes Mi slúžia tým, že slúžia ľudstvu.

339. Ich duch z lásky prevzal úlohu pomáhať svojim blížnym, aby napravili všetko, čo zanedbali, keď obývali Zem, a ako božský dar využili príležitosť zasiať semeno, ktoré

predtým nezasiali, a napraviť každé nedokonalé dielo, ktoré vykonali.
340. Preto teraz s úžasom prežívate ich pokoru, trpezlivosť a miernosť a občas ste ich videli trpieť kvôli ich náprave. Ale ich láska a poznanie, ktoré sú väčšie ako prekážky, na ktoré narazia, prekonávajú všetko a sú pripravení ísť až k obeti. (354, 14-15)
341. Tušíte snáď duchovný domov, ktorý ste opustili, aby ste prišli na Zem? „Nie, Majstre," hovoríte Mi, „necítime nič, ani si na nič nespomíname."
342. Áno, ľudia, je to už tak dávno, čo ste sa vzdialili od čistoty a nevinnosti, že si nedokážete ani predstaviť tú existenciu v mieri, ten stav blahobytu.
343. Ale teraz, keď ste vyškolení počúvať hlas Ducha a prijímať od neho jeho zjavenia, je pre vás dostupná cesta, ktorá vedie tých, ktorí sa obracajú ku Mne, do zasľúbeného kráľovstva.
344. Nie je to ten raj pokoja, z ktorého odišli „prví", ale ten nekonečný svet Ducha, svet múdrosti, raj skutočnej duchovnej blaženosti, nebo lásky a dokonalosti. (287, 14-15)

Zjavenia Božieho

345. Otec všetkých bytostí k vám v tejto chvíli hovorí. Láska, ktorá vás stvorila, sa stáva citeľnou v každom, kto počuje toto slovo. (102, 17)
346. Hovorí k vám jediný Boh, ktorý existuje, ktorého ste nazývali Jehova, keď vám ukázal svoju moc a zjavil vám zákon na vrchu Sinaj; ktorého ste nazývali Ježiš, lebo v ňom bolo moje slovo; a ktorého dnes nazývate Duch Svätý, lebo Ja som Duch pravdy. (51, 63)
347. Keď k vám hovorím ako Otec, otvára sa pred vami Kniha zákona. Keď k vám hovorím ako Učiteľ, je to Kniha lásky, ktorú ukazujem svojim učeníkom. Keď k vám hovorím ako Duch Svätý, je to Kniha múdrosti, ktorá vás osvecuje prostredníctvom mojich poučení. Tieto tvoria jediné učenie, lebo pochádzajú od jediného Boha. (141, 19)
348. Boh je svetlo, láska, spravodlivosť. Každý, kto vo svojom živote prejavuje tieto vlastnosti, bude reprezentovať a ctiť svojho Pána. (290, 1)
349. Nehovorte, že som Bohom chudoby alebo smútku, pretože si myslíte, že Ježiša vždy nasledovali zástupy chorých a zarmútených. Hľadám síce chorých, smútiacich a chudobných, ale robím to preto, aby som ich naplnil radosťou, zdravím a nádejou, lebo som Bohom radosti, života, pokoja a svetla. (113, 60)
350. Áno, ľud, ja som váš počiatok a koniec, ja som Alfa a Omega, hoci vám ešte neoznamujem ani nezjavujem všetky učenia, ktoré mám pripravené pre vášho ducha a ktoré spoznáte až vtedy, keď budete už veľmi ďaleko od tohto sveta.
351. V dnešnej dobe vám zjavím mnoho nových lekcií, ale dám vám to, čo ste schopní prijať, bez toho, aby ste sa nad sebou povyšovali alebo sa voči ľuďom správali s

pyšnou nadradenosťou . Viete predsa, že ten, kto je pyšný na svoje skutky, ich práve touto pýchou ničí. Preto som vás učil konať v tichosti, aby vaše skutky prinášali ovocie lásky. (106, 46)

352. Ešte stále nedokážete pochopiť mnohé zjavenia, ktoré sú určené na to, aby boli súčasťou vášho vedomostného bohatstva, a o ktorých ľudia predpokladali, že ich poznanie patrí iba Bohu. Akonáhle niekto vyjadrí túžbu ich vysvetliť alebo sa do nich pokúsi preniknúť, je okamžite nazvaný rúhačom alebo považovaný za domýšľavého. (165, 10)

353. Musíte sa ešte veľa naučiť, aby ste sa stali vnímavými pre moje inšpirácie a moje volania. Ako často vnímate vibrácie duchovna, bez toho, aby ste dokázali pochopiť, kto vás volá! Ten „jazyk“ je pre vás tak mätúci, že mu nerozumiete a duchovné prejavy nakoniec pripisujete halucináciám alebo hmotným príčinám. (249, 24)

354. Nečudujte sa, že hoci som Pánom všetkého stvoreného, zjavujem sa medzi vami a prosím o lásku. Som Bohom miernosti a pokory. Nechválim sa svojou veľkosťou, skôr skrývam svoju dokonalosť a svoju slávu, aby som sa priblížil k vašim srdciam. Keby ste ma videli v celej mojej sláve – ako veľmi by ste plakali nad svojimi previneniami! (63, 48)

355. Cíťte ma veľmi blízko seba; dôkazy o tom vám dávam v ťažkých okamihoch vášho života. Bolo mojou túžbou, aby ste vo svojich srdciach pripravili pre mňa príbytok, aby ste v ňom cítili moju prítomnosť.

356. Ako to, že ma nemôžete cítiť, hoci som vo vás? Niektorí ma vidia v prírode, iní ma cítia len za hranicami akejkoľvek hmoty, ale veru, hovorím vám, som vo všetkom a všade. Prečo ma vždy hľadáte mimo seba, keď som aj vo vás? (1, 47-48)

357. Aj keby na svete neexistovali žiadne náboženstvá, stačilo by, keby ste sa sústredili na podstatu svojej bytosti, aby ste našli moju prítomnosť vo vašom vnútornom chráme.

358. Hovorím vám tiež, že by stačilo pozorovať všetko, čo vám život ponúka, aby ste v ňom objavili Knihu múdrosti, ktorá vám neustále ukazuje svoje najkrajšie stránky a najhlbšie poučenia.

359. Potom pochopíte, že nie je správne, aby svet blúdil, keď má správnu cestu vo svojom srdci, ani aby blúdil v temnote nevedomosti, hoci žije uprostred toľkého svetla. (131, 31-32)

360. Dnes si môj univerzálny jazyk získava pozornosť všetkých, aby im povedal: Hoci som v každom z vás, nikto nech nehovorí, že Boh existuje len v človeku, lebo sú to bytosti a všetko stvorené, čo sa nachádza v Bohu.

361. Ja som Pán, vy ste jeho stvorenia. Nechcem vás nazývať sluhami, ale deťmi; uvedomte si však, že stojím nad všetkým. Milujte moju vôľu a dodržiavajte môj zákon, uvedomte si, že v mojich

nariadeniach nie je možná žiadna nedokonalosť ani omyl. (136, 71-72)
362. Stvoril som vás, aby som vás miloval a cítil sa milovaný. Potrebujete ma rovnako, ako ja potrebujem vás. Kto tvrdí, že vás nepotrebujem, nehovorí pravdu. Keby to tak bolo, nestvoril by som vás, ani by som sa nestal človekom, aby som vás zachránil tým obetovaním, ktoré bolo veľkým dôkazom lásky; mohol som vás nechať zahynúť.
363. Musíte však pochopiť, že ak sa živíte mojou láskou, je spravodlivé, aby ste to isté priniesli svojmu Otcovi, lebo vám stále opakujem: „Žízním, žízním po vašej láske.“ (146, 3)
364. Ako môžete veriť, že menej milujem toho, kto viac trpí? Ako môžete považovať svoju bolesť za znamenie toho, že vás nemilujem? Keby ste len pochopili, že som prišiel práve z lásky k vám! Nehovoril som vám snáď, že spravodlivý je už spasený a že zdravý nepotrebuje lekára? Ak sa cítite chorí a pri sebareflexii vo svetle svojho svedomia spoznáte, že ste hriešnici, buďte si istí, že práve vás som prišiel hľadať.
365. Ak veríte, že Boh niekedy ronil slzy, určite to nebolo kvôli tým, ktorí sa tešia z Jeho nebeského kráľovstva, ale kvôli tým, ktorí sú zmätení alebo plačú. (100, 50-51)
366. Môj otcovský dom je pre vás pripravený. Keď k nemu prídete, budete sa z neho skutočne tešiť. Ako by mohol otec žiť v kráľovskej komnate a vychutnávať si lahodné jedlá, keď vie, že jeho vlastné deti stoja ako žobráci pred bránami jeho vlastného domu? (73, 37)
367. Spoznajte zákon, milujte dobro, premeňte lásku a milosrdenstvo na skutky, doprajte svojmu duchu svätú slobodu, aby sa povzniesol do svojej vlasti, a budete ma milovať.
368. Chcete dokonalý vzor toho, ako máte konať a akí máte byť, aby ste sa dostali ku Mne? Vezmite si za vzor Ježiša, milujte Ma v ňom, hľadajte Ma skrze neho, prichádzajte ku Mne po jeho božských stopách.
369. Nemáte ma však milovať v jeho telesnej podobe alebo v jeho obraze, ani nahrádzať uplatňovanie jeho učení obradmi alebo vonkajšími formami, lebo inak budete naveky zotrvávať vo svojich rozdieloch, vo svojom nepriateľstve a vo svojom fanatizme.
370. Milujte ma v Ježišovi, ale v jeho duchu, v jeho učení, a splníte večný zákon; lebo v Kristovi je spravodlivosť, láska a múdrosť zjednotená do jedného celku, čím som dal ľudstvu spoznať existenciu a všemocnosť jeho ducha. (1, 71-72)

Človek a jeho poslanie

371. Už dlho sa ma nedržíte, už neviete, čím v skutočnosti ste, lebo ste dopustili, aby vo vašej podstate nečinne spali mnohé vlastnosti, schopnosti a dary, ktoré do vás vložil váš Stvoriteľ. Spíte, čo sa týka duše a ducha, a práve v ich

duchovných vlastnostiach spočíva skutočná veľkosť človeka. Žijete ako bytosti, ktoré sú z tohto sveta, lebo v ňom vznikajú a zanikajú. (85, 57)

372. Majster sa vás pýta, ó milovaní učeníci: Čo je vaše na tomto svete? Všetko, čo vlastníte, vám dal Otec, aby ste toho využívali na svojej ceste po Zemi, pokiaľ bije vaše srdce. Keďže váš duch pochádza z mojej božskosti, keďže je dychom Nebeského Otca, keďže je inkarnáciou atómu môjho ducha, keďže aj vaše telo bolo stvorené podľa mojich zákonov a ja som vám ho zveril ako nástroj vášho ducha, nič vám nepatrí, milované deti. Všetko stvorené patrí Otcovi a On vás dočasne urobil jeho vlastníkom. Pamätajte, že váš hmotný život je len krokom vo večnosti, je to lúč svetla v nekonečnosti, a preto sa musíte starať o to, čo je večné, čo nikdy nezomrie, a to je duša. (147, 8)

373. Duch má viesť rozum a rozum, vedený iba srdcom túžiacim po ľudskej veľkosti, nemá vládnuť vášmu životu.

374. Uvedomte si: Ak sa necháte ovládať tým, čo vám prikazuje mozog, preťažíte ho a nedostanete sa ďalej, než vám to dovolia jeho obmedzené sily.

375. Hovorím vám: Ak chcete vedieť, prečo ste sa cítili inšpirovaní robiť dobro a prečo je vaše srdce zapálené láskou k blížnemu, dovoľte, aby vaše srdce a sily rozumu viedli Duch. Potom budete žasnúť nad mocou vášho Otca. (286, 7)

376. Správne je, keď Duch zjavuje múdrosť ľudskému rozumu, a nie rozum dáva Duchu „svetlo“.

377. Mnohí nepochopia to, čo vám tu hovorím, a to preto, že ste už dávno narušili poriadok svojho života. (295, 48)

378. Vedzte, učeníci, že duchovnosť umožňuje svedomiu prejavovať sa s väčšou jasnosťou, a kto počúva tento múdry hlas, nenechá sa oklamať.

379. Zoznámte sa so svedomím, je to priateľský hlas, je to svetlo, cez ktoré Pán necháva presvitať svoje svetlo – či už ako Otec, ako Učiteľ alebo ako Sudca. (293, 73-74)

380. Buďte vytrvalí v opakovanom čítaní môjho slova. Bude to ako neviditeľné dláto, ktoré prevezme úlohu vyhladzovať ostré hrany vášho charakteru, až kým nebudete pripravení zaoberať sa aj tými najťažšími problémami vašich blížnych.

381. Objavíte u nich utrpenie, nutkanie k pokániu a povinnosť odčiniť, ktorých príčiny môžu byť veľmi rôzne. Niektoré nemajú príčinu, ktorá by bola zvlášť ťažko pochopiteľná, na druhej strane budú existovať také, ktoré budete môcť objasniť len intuíciou, zjavením a jasnovidnosťou, aby ste svojich blížnych oslobodili od ťažkého bremena.

382. Tieto duchovné dary spôsobia ten zázrak len vtedy, ak ten, kto ich

používa, je inšpirovaný láskou k svojmu blížnemu. (149, 88)

383. Prečo ľudia hovoria o „nadprirodzenom“, hoci všetko vo Mne a v mojom diele je prirodzené? Nie sú skôr „nadprirodzené“ zlé a nedokonalé skutky ľudí, keďže prirodzené by bolo, keby vždy konali dobre vzhľadom na Toho, z koho vzišli, a na vlastnosti, ktoré majú a v sebe nosia? Vo Mne má všetko jednoduché a hlboké vysvetlenie, nič nezostáva v tme.

384. Všetko, čomu nerozumiete alebo čo vnímate ako zahalené tajomstvom, nazývate „nadprirodzeným“. Ale hneď ako vaša duša dosiahne povznesenie svojimi zásluhami a uvidí a objaví to, čo predtým nemohla vidieť, zistí, že všetko vo stvorení je prirodzené.

385. Keby ste pred niekoľkými storočiami oznámili ľudstvu pokroky a objavy, ktoré človek urobí v dnešnej dobe, aj vedci by pochybovali a považovali by také zázraky za nadprirodzené. Ale dnes, keď ste sa vyvinuli a krok za krokom sledovali pokroky ľudskej vedy, považujete ich za prirodzené diela, aj keď ich obdivujete. (198, 11 12)

386. Musím vám povedať: Neverte, že duša nutne potrebuje ľudské telo a život na svete, aby sa mohla rozvíjať. Ale lekcie, ktoré v tomto svete dostáva, sú predsa veľmi užitočné pre jej zdokonaľovanie.

387. Telo pomáha duši v jej vývoji, v jej skúsenostiach, pri jej pokání a v jej bojoch; to je úloha, ktorá mu prislúcha, a to môžete nájsť potvrdené v tomto prejave mojej božskosti prostredníctvom človeka, pri ktorom využívam jeho mozog a používam ho ako prijímač na odovzdávanie môjho posolstva. Pochopte, že nielen duš , je určená pre duchovno, ale že aj to najmenšie v rámci hmotného sveta bolo stvorené pre duchovné ciele.

388. Vášmu dušu adresujem podnet na zamyslenie a výzvu, aby sa povzniesla nad vplyv hmotného sveta, ktorý ju ovláda, a aby prostredníctvom daru intuície priniesla svoje svetlo srdcu a rozumu.

389. Toto moje svetlo znamená pre vašu dušu cestu k jej oslobodeniu, toto moje učenie jej ponúka prostriedky, aby sa povzniesla nad ľudský život a bola vodcom všetkých svojich skutkov, pánom svojich citov a nie otrokom nízkych vášní ani obeťou slabostí a núdz. (78, 12-15)

390. Kto okrem Mňa je schopný vládnuť v dušiach a určovať ich osud? Nikto. Kto sa teda v túžbe po vláde pokúsil zaujať miesto svojho Pána, vytvára si pre seba kráľovstvo, ktoré zodpovedá jeho sklonom, rozmarom, túžbam po moci a márnosti — kráľovstvo hmoty, nízkych vášní a nešľachetných citov.

391. Svedomie nemôžete potlačiť, lebo v ňom je dokonalá spravodlivosť. V dušiach má nad ušľachtilými citmi moc len čistota, poháňa ich len dobro – jedným slovom: dušu živí len pravda a dobro. (184, 49-50)

392. Keďže som všetko stvorené na zemi utvoril na osvieženie človeka, vždy to používajte pre svoje dobro. Nezabúdajte však, že vo vás je hlas, ktorý vám ukazuje hranice, v rámci ktorých smiete využívať všetko, čo vám ponúka príroda, a tomuto vnútornému hlasu máte poslúchať.

393. Tak, ako sa pre svoje telo usilujete o domov, o ochranu, obživu a uspokojenie, aby ste si spríjemnili svoju existenciu, tak máte poskytnúť aj duši to, čo potrebuje pre svoje blaho a svoj vzostupný vývoj.

394. Ak sa cíti priťahovaná k vyšším sféram, kde sa nachádza jej skutočný domov, nech sa tam vznáša. Nedržte ju v zajatí, lebo hľadá Mňa, aby sa nasýtila a posilnila. Hovorím vám: Zakaždým, keď jej dovolíte, aby sa takto oslobodila, vráti sa šťastná do svojho telesného obalu. (125, 30)

395. Duša chce žiť, túži po svojej nesmrteľnosti, chce sa očistiť a zušľachtiť, má hlad po poznaní a smäd po láske. Nechajte ju myslieť, cítiť a konať, dovoľte jej, aby časť času, ktorým disponujete, venovala sebe samej, aby sa v ňom prejavila a osviežila sa svojou slobodou.

396. Zo všetkého, čím tu na svete ste, po tomto živote zostane len vaša duša. Nech zhromažďuje cnosti a zásluhy a uchováva ich v sebe , aby v hodine svojho oslobodenia nebola chudobnou dušou pred bránami Zasľúbenej zeme. (111, 74-75)

397. Nechcem pre vás žiadne ďalšie pokánie ani bolesť; chcem, aby duše všetkých mojich detí, tak ako hviezdy skrášľujú oblohu, osvetľovali svojím svetlom moje kráľovstvo a napĺňali srdce vášho Otca radosťou. (171, 67)

398. Moje slovo zmieri dušu s telom, keďže medzi nimi už dlho panuje nepriateľstvo, aby ste spoznali, že vaše telo, ktoré ste považovali za prekážku a pokušenie na ceste vývoja duše, môže byť najlepším nástrojom na splnenie vašich úloh na zemi. (138, 51)

399. Dbajte na to, aby medzi dušou a telesným obalom vládla harmónia, aby ste mohli s ľahkosťou plniť moje pokyny. S láskou podmaňte si telo, ak je to potrebné, buďte prísni. Dávajte však pozor, aby vás fanatizmus neoslepil, aby ste sa k nemu nesprávali kruto. Vytvorte zo svojej bytosti jedinú vôľu. (57, 65)

400. Nehovorím vám len to, že máte očistiť svoju dušu, ale aj to, že máte posilniť svoje telo, aby nové generácie, ktoré z vás vzišli, boli zdravé a aby ich duše mohli splniť svoje náročné poslanie. (51, 59)

401. Chcem, aby ste vytvárali domovy, ktoré veria v jediného Boha – domovy, ktoré sú chrámami, v ktorých sa praktizuje láska, trpezlivosť a sebaobetovanie.

402. V nich máte byť učiteľmi detí, ktoré máte obklopovať nežnosťou a pochopením, nad ktorými máte bdieť a so záujmom sledovať každý ich krok.

403. Venujte svoju lásku tak tým, ktorí sú obdarení krásou, ako aj tým, ktorí sú na prvý pohľad škaredí. Nie

vždy je krásna tvár odrazom rovnako krásnej duše. Naopak, za tými bytosťami zdanlivej škaredosti sa môže skrývať duša plná cnosti, ktorú máte vysoko ceniť. (142, 73)

404. Vážne premýšľajte o generáciách, ktoré prídu po vás, premýšľajte o svojich deťoch. Tak ako ste im dali fyzickú existenciu, máte aj povinnosť dať im duchovný život – ten, ktorý je vierou, cnosťou a duchovnosťou. (138, 61)

405. Dbajte na cnosť svojich rodín a mier vo svojich domovoch. Pozrite, ako aj tí najchudobnejší môžu byť vlastníkom tohto pokladu.

406. Uvedomte si, že ľudská rodina je stelesnením Duchovnej rodiny: v nej sa muž stáva otcom, čím má skutočnú podobnosť so svojím Nebeským Otcom. Žena so svojím materským srdcom plným nežnosti je obrazom lásky Božej Matky a rodina, ktorú spolu tvoria, je stelesnením Duchovnej rodiny Stvoriteľa.

407. Domov je chrámom, v ktorom sa môžete najlepšie naučiť plniť moje zákony, ak boli rodičia ochotní pracovať na sebe.

408. Osud rodičov a detí je vo Mne. Avšak jedni aj druhí majú za úlohu vzájomne si pomáhať vo svojich úlohách a povinnostiach pokánia.

409. Ako ľahký by bol kríž a znášateľná existencia, keby sa všetci rodičia a deti milovali! Najťažšie skúšky by sa zmiernili láskou a porozumením. Za svoju oddanosť božej vôli by boli odmenení pokojom. (199, 72-74)

410. Študujte duše, ktoré vás obklopujú, a tie, ktoré križujú vašu životnú cestu, aby ste sa naučili vážiť si ich cnosti, prijali posolstvo, ktoré vám prinášajú, alebo im dali to, čo od vás majú dostať.

411. Prečo ste pohŕdali svojimi blížnymi, ktorých vám osud postavil do cesty? Zatvorili ste im dvere svojho srdca, bez toho, aby ste sa poučili z lekcie, ktorú vám mali priniesť.

412. Často ste práve toho, kto priniesol posolstvo pokoja a útechy pre vašu dušu, držali od seba, a potom sa sťažujete, keď ste naplnili svoj kalich horkosťou.

413. Život prináša neočakávané zmeny a prekvapenia, a čo urobíte, keď zajtra budete musieť túžobne hľadať toho, koho ste dnes pyšne od seba odohnali?

414. Uvedomte si, že je možné, že toho, koho ste dnes odmietli a pohŕdali ním, budete zajtra túžobne hľadať, ale že často už bude neskoro. (11, 26-30)

415. Aký krásny príklad harmónie vám ponúka vesmír! Žiarivé hviezdy, ktoré plné života pulzujú vo vesmíre a okolo ktorých krúžia iné hviezdy. Ja som tá žiarivá, božská hviezda, ktorá dáva dušiam život a teplo; no ako málo z nich sa pohybuje po svojej predurčenej dráhe a ako početní sú tí, ktorí krúžia ďaleko od svojej obežnej dráhy!

416. Mohli by ste Mi povedať, že hmotné hviezdy nemajú slobodnú vôľu a že práve táto sloboda zvedie ľudí z cesty. Preto vám hovorím: Aký

záslužný bude boj pre každú dušu, keď sa napriek daru slobodnej vôle vedela podriadiť zákonu harmónie so svojím Stvoriteľom. (84, 58)

417. Nikto, kto sa nazýva učeníkom tohto duchovného učenia, nech sa nesťažuje Otcovi, že je v materiálnom živote chudobný a že mu chýba mnoho pohodlia, ktoré majú iní v hojnosti, alebo že trpí nedostatkom a strádaním . Tieto sťažnosti pochádzajú z materiálnej prírody, ktorá, ako viete, má len jednu jedinú existenciu.

418. Vaša duša nemá právo takto hovoriť k svojmu Otcovi, ani prejavovať nespokojnosť či sa sťažovať na svoj vlastný osud, lebo všetky duše prešli na svojej dlhej ceste vývoja po Zemi celým rebríkom skúseností, radostí a ľudských uspokojení.

419. Duchovné zdokonaľovanie duší začalo už dávno; pomáha vám v tom tá bolesť a tá chudoba, ktoré vaše srdce odmieta znášať a pretrpieť. Každý duchovný a hmotný majetok má význam, ktorý musíte spoznať, aby ste nepopierali hodnotu ani jedného, ani druhého. (87, 26 27)

420. Každý človek, každé stvorenie má pridelené miesto, ktoré by nemalo opustiť; rovnako však nemalo zaujať miesto, ktoré mu nepatrí. (109, 22)

421. Prečo sa bojíte budúcnosti? Chcete nechať nevyužité všetky skúsenosti, ktoré vaša duša nazbierala v minulosti? Chcete opustiť zasiate semeno bez toho, aby ste zožali úrodu? Nie, učeníci. Pamätajte, že nikto nemôže zmeniť svoj osud, môže však oddialiť hodinu svojho víťazstva a znásobiť utrpenia, ktoré sú tak či tak prítomné na každej ceste. (267, 14)

422. Kráľovstvo Otca je dedičstvom všetkých detí, túto milosť možno dosiahnuť len veľkými zásluhami duše. Chcem, aby ste nepovažovali za nemožné dosiahnuť milosť, ktorá vás priblíži ku Mne.

423. Nebuďte smutní, keď v mojom slove počujete, že do „zasľúbenej zeme“ sa dostanete len veľkým úsilím a námahou. Radujte sa, lebo kto nasmeruje svoj život k tomuto cieľu, nezažije sklamania, ani sa nebude cítiť podvedený. Nebude to s ním tak, ako je to s mnohými, ktorí túžia po sláve sveta a po mnohých námahách ju predsa nedosiahnu, alebo ktorí ju síce dosiahnu, ale čoskoro zakúsia utrpenie, keď ju vidia miznúť, až z nej nezostane nič. (100, 42-43)

424. Dávam vám kľúče, aby ste otvorili dvere k vašej večnej blaženosti. Tieto kľúče sú láska, z ktorej pramenia milosrdenstvo, odpustenie, porozumenie, pokora a mier, s ktorými máte prechádzať životom.

425. Aké veľké je šťastie vášho ducha, keď má vládu nad hmotou a teší sa zo svetla Ducha Svätého! (340, 56-57)

426. Táto zem, ktorá vždy posielala do záhrobia úrodu chorých, unavených, rozrušených, zmätených duší alebo takých, ktoré dosiahli len

malú zrelosť, mi čoskoro prinesie ovocie hodné mojej lásky.
427. Choroba a bolesť budú čoraz viac miznúť z vášho života, ak budete viesť zdravý a povznášajúci život. Keď potom príde smrť, nájde vás pripravených na cestu do duchovnej vlasti. (117, 24-25)
428. Nezúfajte, ó duše, na ktoré osobitne smerujem svoje slovo. Zostaňte vytrvalí na mojej ceste a spoznáte pokoj. Veru, hovorím vám, všetci ste predurčení zažiť blaženosť. Nebol by som vaším Otcom, keby ste neboli stvorení na to, aby ste sa so mnou delili o kráľovstvo nebeské.
429. Ale nezabúdajte: aby bola vaša blaženosť dokonalá, je potrebné, aby ste krok za krokom prinášali svoje zásluhy, aby sa vaša duša cítila hodná tej božskej odmeny.
430. Uvedomte si, že vám stojím po boku a sprevádzam vás na celej ceste. Majte vo Mňa plnú dôveru, vedomí si toho, že môj údel je spojený s vaším a môj osud s vaším! (272, 61)

Zlozvyky, prehrešky, zblúdenia

431. Pochopte moje učenie, aby ste vo svojom živote nespáchali ďalšie chyby; lebo každá urážka, ktorú spôsobíte svojim blížnym, či už slovami alebo skutkami, bude nezmazateľnou spomienkou vo vašom svedomí, ktoré vám bude neúprosne vyčítať.
432. Ešte raz vám hovorím, že všetci ste potrební, aby sa naplnil božský plán a aby sa skončilo to veľké duševné utrpenie medzi ľuďmi.
433. Pokiaľ bude existovať sebectvo, bude existovať aj bolesť. Premeňte svoju ľahostajnosť, svoj egoizmus a svoje pohŕdanie na lásku, na súcit, a uvidíte, ako rýchlo k vám príde mier. (11, 38-40)
434. Hľadajte svoj pokrok v rámci ľudského života, ale nikdy sa nenechajte ovládať nadmernou ctižiadostivosťou; lebo vtedy stratíte svoju slobodu a materializmus vás zotročí. (51, 52)
435. Odpúšťam vám vaše previnenia, ale zároveň vás napravujem, aby ste zo svojich sŕdc vyhnali sebectvo, lebo je to jedna zo slabostí, ktoré dušu najhlbšie stiahajú nadol.
436. Oslovujem vás prostredníctvom svedomia, aby ste si spomenuli na svoje povinnosti voči svojim bratom a sestrám a na svojej ceste rozsievali skutky lásky a odpustenie, ako som vás to naučil v „Druhom čase“. (300, 29)
437. Dnes vás sila hmoty a vplyv sveta urobili egoistami. Ale hmota nie je večná, ani svet a jeho vplyv, a Ja som trpezlivý Sudca, ktorého spravodlivosť je Pánom života a času . Nesmiete súdiť tých, ktorí Mňa popierajú, lebo vtedy vás uznám za vinnejších ako ich.
438. Zdvihol som snáď svoj hlas, aby som odsúdil svojich katov? Nezahrnul som ich snáď láskou a miernosťou? Keby ste len pochopili, že mnohí z tých, ktorí sa kvôli tomuto previneniu dočasne zblúdili

na svete, sa dnes nachádzajú očistení v duchovnom svete! (54, 47-48)

439. Nesnažte sa ani odhaliť skryté city svojich blížnych, lebo v každej bytosti existuje tajomstvo, ktoré smiem poznať len Ja. Ak však náhodou odhalíte to, čo – keďže patrí len vášmu bratovi – má byť pre vás sväté, nezverejňujte to, neroztrhávajte tento závoj, radšej ho zahustite.

440. Koľkokrát som videl, ako ľudia prenikali do srdca svojho brata, až objavili jeho morálnu alebo duševnú nahotu, aby sa z toho tešili a hneď to zverejnili.

441. Nikto z tých, ktorí takto znesvätili súkromný život svojho blížneho, sa nesmie čudovať, ak ho niekto na jeho životnej ceste odhalí a vysmeje. Nesmie potom hovoriť, že ho meria mierou spravodlivosti; lebo to bude práve tá miera nespravodlivosti, ktorou on sám meral svojich blížnych.

442. Vážte si druhých, zakryte svojím plášťom milosrdenstva tých, ktorí sú vystavení posmechu, a bráňte slabých pred klebetami ľudí. (44, 46-48)

443. Nie všetci, ktorí „putujú po uliciach a uličkách“ a hovoria o udalostiach minulých čias a vykladajú proroctvá alebo vysvetľujú zjavenia, sú moji poslovia; lebo mnohí zneužili tieto posolstvá z márnosti, z zatrpknutosti alebo z ľudského sebeckého záujmu, aby urážali a súdili, aby ponižovali alebo zraňovali, a dokonca aby „zabíjali“. (116, 21)

444. Vydaj sa na cestu, ľudstvo, objav cestu, objav zmysel života! Spojte sa, národ s národom, milujte sa všetci! Ako tenká je priečka, ktorá oddeľuje jeden domov od druhého, a predsa – ako vzdialení sú si ich obyvatelia! A na hraniciach vašich krajín – koľko podmienok sa tam vyžaduje, aby ste pustili cudzinca! Ak to robíte aj medzi ľudskými bratmi – čo ste potom urobili tým, ktorí sa nachádzajú v inom živote? Spustili ste medzi nimi a vami oponu – ak nie oponu svojho zabudnutia, tak aspoň oponu svojej nevedomosti, ktorá je ako hustá hmla. (167, 31)

445. Vidíte tých ľudí, ktorí žijú len preto, aby uspokojili svoju bezhraničnú túžbu po moci, a pritom sa vykašľujú na život svojich blížnych, bez ohľadu na práva, ktoré som im ja, ich Stvoriteľ, udelil? Uvedomujete si, ako ich skutky hovoria len o závisti, nenávisti a chamtivosti? Preto sa musíte modliť práve za nich viac ako za iných, ktorí svetlo toľko nepotrebujú.

446. Odpustite týmto ľuďom všetku bolesť, ktorú vám spôsobujú, a pomôžte im svojimi čistými myšlienkami, aby prišli k rozumu. Nezhustite hmlu, ktorá ich obklopuje, ešte viac; lebo keď sa raz budú musieť zodpovedať za svoje činy, zavolám k zodpovednosti aj tých, ktorí namiesto toho, aby sa za nich modlili, im svojimi zlými

myšlienkami posielali len temnotu. (113, 30)

447. Pamätajte, že v zákone vám bolo povedané: „Nebudeš mať iných bohov okrem Mňa.“ Napriek tomu je mnoho bohov, ktorých vytvorila ľudská ctižiadosť, aby ich uctievali, vzdávali im hold a dokonca im obetovali život.

448. Pochopte, že môj zákon nie je prekonaný a že bez toho, aby ste si to uvedomovali, neustále k vám hovorí prostredníctvom svedomia; ľudia však naďalej zostávajú pohanmi a modloslužobníkmi.

449. Milujú svoje telo, lichotia svojej márnivosti a podliehajú svojim slabostiam; milujú poklady zeme, ktorým obetujú svoj pokoj a duchovnú budúcnosť. Uctievajú telo a pritom niekedy dospejú až k degenerácii a dokonca nachádzajú smrť v túžbe po rozkošiach.

450. Presvedčte sa sami, že ste milovali veci sveta viac ako svojho Otca. Kedy ste sa obetovali pre Mňa tým, že ste Ma milovali vo svojom blížnom a slúžili Mi? Kedy obetujete svoj spánok alebo ohrozujete svoje zdravie, aby ste pomohli a zmiernili utrpenie, ktoré sužuje vašich blížnych? A kedy ste sa dostali až na pokraj smrti pre niektorý z veľkorysých ideálov, ktoré inšpiruje moje učenie?

451. Uvedomte si, že kult, ktorý vyznávate vo vzťahu k materiálnemu životu, je pre vás dôležitejší ako úcta k duchovnému životu. To je dôvod, prečo som vám povedal, že máte iných bohov, ktorých uctievate a ktorým slúžite viac ako pravému Bohu. (118, 24-26)

452. Ste natoľko zvyknutí na hriech, že sa vám váš život javí ako ten najprirodzenejší, najnormálnejší a najprijateľnejší, a predsa to vyzerá, akoby Sodoma a Gomora, Babylon a Rím zvalili všetku svoju nemravnosť a hriech na toto ľudstvo. (275, 49)

453. Žijete dnes v čase zmätenia ducha, v ktorom nazývate zlo dobrom, v ktorom si myslíte, že vidíte svetlo tam, kde je tma, v ktorom uprednostňujete to, čo je nadbytočné, pred tým, čo je podstatné. Ale moje vždy pripravené a ochotné milosrdenstvo včas zasiahne, aby vás zachránilo, a ukáže vám svetlú cestu pravdy – cestu, od ktorej ste sa vzdialili. (358, 30)

454. Aby ste mohli zvíťaziť vo všetkých skúškach, robte to, čo vás naučil Majster: bdejte a modlite sa, aby vaše oči boli vždy bdelé a aby vás nepremohla pokušenie. Majte na pamäti, že zlo má veľký čuch na to, aby vás pokúšalo, aby vás zrazilo, porazilo a využilo vašu slabosť. Buďte bystrí, aby ste vedeli odhaliť, keď na vás číha. (327, 10)

455. Veru, hovorím vám, ľudstvo nájde z tejto tmy cestu k svetlu. Ale tento krok bude prebiehať pomaly. Čo by sa stalo s ľuďmi, keby v jednej chvíli pochopili všetko zlo, ktoré spôsobili? Jedni by prišli o rozum, druhí by si vzali život. (61, 52)

Očistenie a duchovné prebudenie ľudstva

456. Zabudli ste na zákon a čakali ste, kým vám sily prírody pripomenú moju spravodlivosť: hurikány, rieky, ktoré sa vylievajú z brehov, zemetrasenia, suchá, povodne sú volania, ktoré vás prebúdzajú a hovoria vám o mojej spravodlivosti.

457. Aký iný plod mi môže ľudstvo v tomto čase ponúknuť ako rozkol a materializmus? Ani tento národ, ktorý roky počúval moje poučenie, mi nemôže priniesť žiadnu úrodu, ktorá by mi bola milá. (69, 54-55)

458. Nepočujete volania spravodlivosti? Nevidíte sily prírody, ako sužujú jednu oblasť za druhou? Myslíte si, že keby ste viedli cnostný život, bolo by potrebné, aby sa moja spravodlivosť prejavovala týmto spôsobom? Veru, hovorím vám, nebolo by dôvodu, aby som vás očisťoval, keby som vás našiel čistých. (69, 11)

459. Hoci sa vám v súčasnosti zdá nemožné vytvoriť mier v ľudstve, hovorím vám, že mier nastane, a ešte viac: že človek bude žiť v duchovnosti.

460. Svet utrpí veľa nešťastia pred nástupom tejto doby. Ale tieto utrpenia budú pre dobro ľudstva, tak v pozemskom, ako aj v duchovnom smere. Bude to ako „až sem a ďalej už nie“ pre nekontrolovateľný priebeh zločinov, sebectva a hýrenia ľudí.

461. Takto nastane rovnováha; lebo sily zla už nebudú môcť premôcť sily dobra.

462. Toto očistenie má, pretože sa vždy týka toho najcitlivejšieho a najmilovanejšieho, zdanie trestu, bez toho, aby ním bolo. Lebo v skutočnosti je prostriedkom na záchranu duší, ktoré sa vzdialili od cesty alebo ju stratili.

463. Kto súdi pozemsky, nemôže v bolesti objaviť nič užitočné; kto však zohľadní, že má dušu, ktorá bude žiť večne, získa z tej istej bolesti svetlo, vytrvalosť a obnovenie.

464. Ak uvažujete duchovne – ako potom môžete veriť, že bolesť je pre ľudstvo zlom, keď pochádza od Boha, ktorý je samá láska?

465. Čas plynie a príde chvíľa, keď sa začnú objavovať tie veľké skúšky a zo sveta zmizne aj posledný zvyšok pokoja, ktorý sa nevráti, kým ľudstvo nenájde cestu môjho zákona a nezačne počúvať ten vnútorný hlas, ktorý mu bude neprestajne hovoriť: Boh žije! Boh je vo vás! Spoznajte Ho, cítite Ho, zmierte sa s Ním!

466. Vtedy sa zmení váš spôsob života. Zmizne sebectvo a každý bude užitočný druhému. Ľudia sa budú inšpirovať mojou spravodlivosťou, aby vytvorili nové zákony a vládli národom s láskou. (232, 43 47)

467. Aj v materiálnej sfére zažijete premenu: rieky budú bohaté na vodu, neúrodné polia budú úrodné, prírodné sily sa vrátia do svojich obvyklých dráh, lebo medzi človekom a Bohom, medzi človekom a božskými dielami, medzi človekom a zákonmi diktovanými Stvoriteľom

života bude vládnuť harmónia. (352, 65)

468. Nebojte sa, milovaní svedkovia. Oznamujem vám, že toto materialistické ľudstvo, ktoré tak dlho verilo len tomu, čoho sa dotýka, čo vidí a čo chápe svojím obmedzeným rozumom, a tomu, čo dokazuje svojou vedou, sa stane duchovným a schopným vidieť Mňa svojím duchovným zrakom a hľadať pravdu. (307, 56)

469. Keby ste boli duchovne pripravení, mohli by ste v nekonečnosti vidieť zástupy duchovných bytostí, ktoré by sa pred vaším zrakom podobali na nesmierne veľký biely oblak, a keby sa od neho oddelili poslovia alebo vyslanci, videli by ste ich, ako sa k vám blížia ako iskry svetla.

470. Váš duchovný pohľad ešte nie je prenikavý, a preto vám musím hovoriť o záhrobí, o všetkom tom, čo ešte nedokážete vidieť. Ale hovorím vám, príde čas, keď budete všetci jasnovidcami a budete sa tešiť z toho úžasného života, ktorý v súčasnosti cítite ako vzdialený, ale ktorý v skutočnosti rezonuje blízko vás, obklopuje vás a osvecuje, inšpiruje vás a neprestajne klope na vaše dvere. (71, 37-38)

471. Citlivosť, predtucha, zjavenie, proroctvo, inšpirácia, jasnovidnosť, dar, vnútorné slovo — toto všetko a ďalšie dary budú vychádzať z Ducha a prostredníctvom nich ľudia potvrdia, že pre ľudstvo nastala nová éra.

472. Dnes pochybujete o existencii týchto duchovných darov, pretože niektorí ich pred svetom skrývajú, lebo sa boja jeho odsúdenia; zajtra bude ich vlastnenie tou najprirodzenejšou a najkrajšou vecou.

473. Prichádzam k vám v tomto „Tretom čase“, lebo ste chorí na tele i na duši. Zdravý nepotrebuje lekára, ani spravodlivý nepotrebuje očistenie. (80, 5-6)

474. Dnes ešte potrebujete duchovných, sudcov a učiteľov. Ale keď bude vaša duchovná a morálna úroveň raz na vysokej úrovni, nebudete už potrebovať tieto opory, ani tieto hlasy. V každom človeku bude sudca, duchovný pastier, učiteľ a oltár. (208, 41)

XVI. Proroctvá a podobenstvá, útecha a sľub

Kapitola 64 – Proroctvá

Naplnenie starých a nových proroctiev

1. To, čo prorokovali proroci, sa v tomto čase naplní. Moje nové slovo sa dostane k filozofom a teológom, mnohí sa z neho budú vysmievať a iní sa budú hnevať. Ale kým sa to bude diať, ich prekvapené oči uvidia naplnenie proroctiev, ktoré som vám teraz oznámil. (151, 75)

2. Tí proroci minulých čias nedostali na zemi žiadnu právnu moc ani poverenie, neboli nútení podriadiť sa žiadnej autorite a sústredili sa len na to, aby poslúchali príkazy svojho Pána, ktorý vložil svoje slovo na pery tých, ktorých si vyvolil.

3. Plní viery a odvahy ich nič neodradilo od ich úlohy učiť ľud môj zákon a odvrátiť ho od náboženského fanatizmu tým, že mu uvedomili ľahostajnosť a omyly kňazov. (162, 7-8)

4. Ľudstvo, zdá sa ti bolesť, bieda a chaos, ktoré ťa v tejto dobe obklopujú, nepredvídateľné?

5. Ak ste prekvapení, je to preto, že sa nezaujímate o moje proroctvá a nepripravili ste sa.

6. Všetko bolo predvídané a všetko bolo ohlásené, ale chýbala vám viera a teraz v dôsledku toho pijete veľmi horký kalich.

7. Aj dnes prorokujem prostredníctvom ľudského rozumu. Niektoré proroctvá sa čoskoro naplnia, iné až v diaľavách času.

8. Tento ľud, ktorý ich počúva, má veľkú zodpovednosť zverejniť ich ľudstvu. Lebo obsahujú svetlo, ktoré ľuďom pomáha pochopiť skutočnosť, v ktorej žijú, aby sa vo svojom zúrivom behu smerom k priepasti zastavili. (276, 41 42)

9. Mnohé z toho, čo som vám v tomto čase povedal, je proroctvo, ktoré sa niekedy týka najbližších čias, inokedy budúcich čias. Preto mnohí ľudia nechcú tomuto božskému posolstvu pripisovať žiadny význam.

10. Toto slovo však v plnom svetle vzkriesne medzi ľuďmi budúcich čias, ktorí v ňom spoznajú a objavia veľké zjavenia, ktorých presnosť a dokonalosť ohromia vedcov. (216, 13)

Veľké proroctvo pre národy z 10. januára 1945, na konci druhej svetovej vojny

11. V tejto chvíli hovorím k národom zeme. Všetci majú moje svetlo; s ním nech premýšľajú o tom, že sa odvážili disponovať životom, akoby boli jeho vlastníci.

12. Veru, hovorím vám, vaše zničenie a vaša bolesť vyvolali u mnohých hlbokú ľútosť a prebudili k svetlu milióny ľudí, ktorí ma hľadajú a volajú, a od nich stúpa ku mne nárek, ktorý sa pýta: „Otče, či sa vojna v roku 1945 snáď neskončí a ty nám nevysušíš slzy a neprinesieš mier?“

13. Tu som prítomný medzi vami, ó vy sedem národov! 808 Kapitola 64 Sedem hláv, ktoré ste sa pred Mnou na svete vyzdvihli!

14. ANGLICKO: Osvecujem ťa, moja spravodlivosť ťa ešte ťažko postihne; ale dávam ti silu, dotýkam sa tvojho srdca a hovorím ti: Tvoje nároky na moc padnú, tvoje bohatstvá ti budú odňaté a nikomu nebudú dané.

15. NEMECKO: V tejto chvíli trestám tvoju pýchu a hovorím ti: Priprav sa, lebo tvoje potomstvo nezahynie. Prosil si ma o nové krajiny, no ľudia zasiahli do mojich vysokých rozhodnutí. Ohýbam ti krk a

hovorím ti: Prijmi moju silu a ver, že ťa zachránim.

16. Ale ak mi nebudeš dôverovať a poddáš sa svojej pýche, budeš osamelý a otrokom sveta. To však nie je moja vôľa, lebo teraz je čas, keď zvrhnem pánov a oslobodím otrokov a väzňov. Prijmi moje svetlo a znovu sa vzpriami.

17. RUSKO: Môj Duch vidí všetko. Svet nebude tvoj. Ja budem ten, kto bude vládnuť nad vami všetkými. Nebudeš schopný vymazať moje meno, lebo Kristus, ktorý k tebe hovorí, bude vládnuť nad všetkými ľuďmi. Osloboď sa od materializmu a priprav sa na nový život, lebo ak sa tak nestane, zlomím tvoju pýchu. Odovzdávam ti svoje svetlo.

18. TALIANSKO: Už nie si pánom ako v minulosti; dnes ťa zničili posmech, otroctvo a vojna. V dôsledku tvojho úpadku prechádzaš veľkým očistením. Ale hovorím ti: Obnov sa, odstráň svoj fanatizmus a modlárstvo a uznaj ma za najvyššieho Pána. Vylejem na teba nové inšpirácie a svetlo. Prijmi môj liečivý balzam a odpúšťajte si navzájom.

19. FRANCÚZSKO: Prinášaš pred Mňa svoju bolesť. Tvoje nárekы dosahujú až k môjmu vysokému trónu. Prijímam ťa. Kedysi si sa povýšil na pána, teraz Mi ukazuješ len reťaze, ktoré so sebou ťaháš.

20. Nebdel si ani sa nemodlil. Odovzdal si sa telesným rozkošiam a drak ťa ulovil ako korisť.

21. Ale ja ťa zachránim, lebo nárek tvojich žien a plač detí sa ku Mne dvíhajú. Chceš sa zachrániť a ja ti podávam ruku. Ale veru, hovorím ti: Bdi, modli sa a odpúšťaj!

22. SPOJENÉ ŠTÁTY: V tejto chvíli prijímam aj teba. Pozorujem tvoje srdce – nie je z kameňa, ale z kovu, zo zlata. Tvoj mozog z kovu vidím zatvrdnutý. Nenachádzam v tebe lásku, neobjavujem duchovnosť. Vidím len veľkolepú pýchu, ctižiadosť a chamtivosť.

23. „Pokračuj tak ďalej“, ale pýtam sa ťa: Kedy moje semeno zapustí u teba hlboké korene? Kedy zbúraš svoje „zlaté teľa“ a svoju „Vežu Babel“, aby si namiesto toho postavil skutočný chrám Pána?

24. Dotýkam sa vašich svedomí, od prvého po posledného, a odpúšťam vám. Osvecujem vás, aby v najťažšej hodine, keď utrpenie dosiahne svoj vrchol, nebol váš rozum zahmlený, ale jasne premýšľal a pripomínal vám, že stojím nad vami.

25. Dávam ti svetlo, silu a moc. Nevmiešaj sa do mojich vysokých rozhodnutí, lebo ak nebudeš poslúchať moje pokyny alebo prekročíš hranicu, ktorú stanovujem, príde na teba bolesť, skaza, oheň, mor a smrť.

26. JAPONSKO: Prijímam ťa a hovorím k tebe. Vošiel som do tvojho svätostánku a všetko som si prezrel. Nechceš byť posledný, vždy si chcel byť prvý. Ale veru, hovorím ti: Toto semeno mi nie je príjemné.

27. Je potrebné, aby si vyprázdnil kalich utrpenia, aby sa tvoje srdce očistilo. Je potrebné, aby sa tvoj „jazyk“* zmiešal s inými „jazyky“. Je

potrebné, aby sa svet priblížil k tebe. Keď bude svet pripravený a očistený, prinesie ti semeno, ktoré mu odovzdám. Lebo nevidím nikoho, kto by bol pripravený. Nevidím v tebe duchovné semeno mojej božskosti. Ale ja ti pripravím cestu. * Tým sa v zmysle tohto textu myslí spôsob myslenia a predstávový svet ovplyvnený a determinovaný jazykom.

28. Čoskoro nastane na celom svete chaos svetonázorov, zmätok vo vedách a teóriách. Avšak po tomto chaose k tebe dorazí svetlo. Všetkých vás pripravujem a odpúšťam vám a dbám na to, aby ste kráčali správnou cestou.

29. Keď príde ten čas a mier zavládne medzi národmi, nebuď vzpurný, nevmiešavaj sa do mojich vysokých rozhodnutí a neoponuj mojej vôli. Keď národy uzavrú mier, nesmieš ich zradiť, lebo vtedy na teba dopadne môj súd.

30. Sedem národov! Sedem hláv! Otec vás prijal. Pred vami, pod vašou vládou, stojí svet. Ste Mi za ne zodpovední!

31. Nech je svetlo „Knihy siedmich pečatí“ v každom národe, aby sa ľudia pripravili podľa mojej vôle. Môj pokoj nech je s vami! (127, 50–65)

Vojny a prírodné katastrofy — znamenia na oblohe

32. Ten istý svet, v ktorom v súčasnosti žijete, bol dlhý čas bojiskom. Človeku však nestačila obrovská skúsenosť, ktorú mu zanechali jeho predkovia — horká a bolestivá skúsenosť, ktorá leží pred ľuďmi tejto doby ako kniha otvorená svedomím.

33. Ale srdce ľudí je príliš tvrdé na to, aby prijalo tento plod skúsenosti, ktorý je ako dedičstvo svetla. Jediné, čo zdedili po svojich predkoch, bola nenávisť, pýcha, závisť, chamtivosť, povýšenectvo a pomsta, ktoré im boli odovzdané v krvi. (271, 65)

34. Uvedomte si, že nastal čas súdu; lebo veru, hovorím vám, každý priestupok bude odčinený. Samotná zem bude žiadať zúčtovanie za zlé zaobchádzanie, ktoré s ňou a s jej prírodnými rišami urobil človek.

35. Všetko, čo bolo zničené, vás bude volať na zodpovednosť a tým dá ľuďom spoznať, že boli stvorení Stvoriteľom s láskyplnými úmyslami a že práve tá jediná vôľa, ktorá by ich mohla zničiť, sa o nich stará, chráni ich a žehná im. (180, 67)

36. Odovzdávam vám toto posolstvo, ktoré musíte šíriť cez moria. Moje slovo má prejsť cez Starý kontinent a dostať sa aj k ľuďom Izraela, ktorí sa vrhli do bratovražedného boja o kúsok zeme, bez toho, aby si uvedomili biedu svojej duše.

37. Nedokážete si predstaviť skúšku, ktorou svet prejde. Všetci očakávajú mier, ten však nastane až potom, čo prírodné sily vydajú svedectvo o Mne. (243, 52)

38. Moje prírodné sily budú rozpútané a spustošia celé oblasti. Vedci objavia novú planétu a „hviezdny dážď“* osvetlí váš svet.

Ale to neprinesie ľudstvu žiadne nešťastie; len ohlási ľuďom príchod novej doby. (182, 38)
** V evanjeliách je toto znamenie súdu ohlásené slovami: „Hviezdy budú padať z neba“. Zrejme sa však jedná o veľký meteorický roj, ktorý dopadne na Zem.*

39. Už som vám zjavil, že môj ľud je roztrúsený po celej Zemi, to znamená, že duchovné semeno je rozosiate po celom zemskom obvode.
40. Dnes ste rozdelení a dokonca sa navzájom pohŕdate kvôli maličkostiam. Keď vás však materialistické učenia začnú ohrozovať, vy, ktorí myslíte a cítite Duchom, sa konečne zjednotíte. Keď ten čas príde, dám vám znamenie, aby ste sa mohli spoznať – niečo, čo budete môcť vidieť a počuť rovnakým spôsobom. Keď si to potom navzájom dosvedčíte, budete prekvapení a poviete: „Je to Pán, ktorý nás navštívil.“ (156, 35-36)

Proroctvo o rozdelení mexických zborov

41. Teraz ma dobre počúvajte, ľud, a začnite dôstojne a verne plniť moje slovo.
42. Vidím, že nosíte smútok vo svojich srdciach, lebo tušíte, že nie všetky tieto zástupy ľudí sa budú držať zákona, ktorý som vpísal do vašich duší. Ale hovorím vám, že dnes, rovnako ako v „prvom čase“, sa ľud rozdelí.
43. Hovoril som k vám veľa a vyznačil som pre všetkých jedinú cestu. Preto vám hovorím: Ak mi niektoré z mojich detí nebudú poslúchať, bude vynesený rozsudok nad týmto národom, keď príde deň stanovený vôľou vášho Otca, aby ukončil toto zjavenie.
44. V tomto čase som k vám prišiel ako osloboditeľ, ukázal som vám cestu cez púšť, duchovné „denné dielo“ boja za oslobodenie a spásu, a na konci som vám sľúbil novú zem zasľúbenú, ktorá je mierom, svetlom a blaženosťou pre ducha.
45. Blahoslavení sú tí, ktorí sa vydávajú na cestu a nasledujú ma na tejto púti v túžbe po oslobodení a duchovnom prebudení, lebo sa nikdy nebudú cítiť opustení ani slabí v skúškach, ktoré im prináša široká púšť.
46. Beda však tým, ktorí porušujú vieru, ktorí milujú veci sveta viac ako duchovno – tým, ktorí naďalej lipnú na svojich modlách a tradíciách! V domnení, že Mi slúžia, budú poddanými „faraóna“, ktorým je „telo“, materializmus, modlárstvo.
47. Kto chce prísť do Zasľúbenej zeme, do vlasti Ducha, musí na svojej ceste svetom zanechať stopu dobra.
48. Poďte touto cestou a nebojte sa. Lebo ak vkladáte svoju nádej do Mňa, nemôžete zablúdiť. Ak sa bojíte alebo nemáte dôveru, vaša viera nie je absolútna, a hovorím vám, že kto chce nasledovať Mňa,

musí byť presvedčený o mojej pravde. (269, 50-51)

Kapitola 65 – Príbehy, útecha a sľub

Príbeh o zlých správcoch

1. V túžbe po milosrdenstve sa k jednému domu priblížil dav hladných, chorých a nahých ľudí.
2. Správcovia domu sa neúnavne pripravovali, aby mohli hostiť tých, ktorí prechádzali okolo, pri svojom stole.
3. Majiteľ panstva, vlastník a pán týchto pozemkov prišiel, aby zaujal miesto predsedu hostiny.
4. Čas plynul a potrební vždy našli v dome jedlo a prístrešie.
5. Jedného dňa ten pán zbadal, že voda na stole je zakalená, že jedlá nie sú zdravé a chutné a že obrusy sú zašpinené.
6. Vtedy zavolal k sebe tých, ktorí mali na starosti prípravu stola, a povedal im: „Videli ste obrusy, ochutnali ste jedlá a pili ste z tej vody?“
7. „Áno, pane,“ odpovedali tí.
8. „Potom, skôr než dáte jesť týmto hladným, nechajte najprv jesť svoje deti, a ak im jedlo bude chutiť, dajte ho týmto hosťom.“
9. Deti ochutnali chlieb, ovocie a všetko, čo bolo na stole; ale chuť bola odporná, a tak sa zdvihla nespokojnosť a vzbura, a oni sa silno sťažovali.
10. Vtedy povedal majiteľ panstva tým, ktorí ešte čakali: „Poďte pod strom, lebo vám ponúknem ovocie zo svojej záhrady a chutné jedlá.“
11. Sluhom však povedal toto: „Očistite to, čo je znečistené, odstráňte zlý chuť z pier tých, ktorých ste sklamali. Nemám z vás radosť, lebo som vám prikázal prijať všetkých hladných a smädných, aby ste im ponúkli najlepšie jedlá a čistú vodu, a vy ste to neposlúchli. Vaša práca mi nie je po chuti.“
12. Pán týchto pozemkov teraz sám pripravil hostinu: chlieb bol výživný, ovocie zdravé a zrelé, voda čerstvá a osviežujúca. Potom pozval tých, ktorí na to čakali – žobrákov, chorých a malomocných –, a všetci sa nasýtili a ich radosť bola veľká. Čoskoro boli zdraví a bez utrpenia a rozhodli sa zostať na panstve.
13. Začali obrábať polia, stali sa poľnohospodármi, ale boli slabí a nevedeli dodržiavať pokyny toho pána. Zmiešali rôzne druhy semien a úroda sa pokazila, pšenica bola udusená burinou.
14. Keď nastal čas žatvy, prišiel pán panstva a povedal im: „Čo to robíte, keď som vám zveril len správu domu, aby ste prijímali hostí? Osivo, ktoré ste zasiali, nie je dobré, iní sú určení na obrábanie polí. Choďte a očistite zem od bodliakov a buriny a potom sa opäť starajte o dom. Studňa vyschla, chlieb nedodáva silu a ovocie je horké. Urobte tým, ktorí prechádzajú, to, čo som urobil ja vám. Ak ste tých, ktorí sa na vás obrátili, nakŕmili a uzdravili, ak ste

odstránili bolesť svojich blížnych, potom vás nechám odpočívať v mojom dome.“ (196, 47-49)

Príbeh o prechode púšťou do Veľkého mesta

15. Dvaja pútnici kráčali pomalými krokmi cez rozsiahlu púšť, nohy ich boleli od horúceho piesku. Vydali sa smerom k vzdialenému mestu a na tejto ťažkej ceste ich povzbudzovala len nádej, že dorazia do cieľa, lebo chlieb a voda sa im postupne míňali. Mladší z nich začal strácať sily a požiadal svojho spoločníka, aby pokračoval v ceste sám, lebo ho opúšťali sily.

16. Starší pútnik sa pokúsil vliať do mladého novú odvahu tým, že mu povedal, že možno čoskoro narazia na oázu, kde znovu nadobudnú stratené sily; ten však nenašiel novú odvahu.

17. Starší nemal v úmysle nechať ho v tej pustatine napospas osudu a hoci bol unavený aj on sám, naložil vyčerpaného spoločníka na chrbát a namáhavo pokračoval v ceste.

18. Keď sa mladík oddýchol a zvážil námahu, ktorú spôsobil tomu, kto ho niesol na pleciach, zoskočil mu z krku, vzal ho za ruku a tak pokračovali v ceste.

19. Nezmieriteľná viera napĺňala srdce starého pútnika, čo mu dodávalo silu prekonať únavu.

20. Ako tušil, na obzore sa objavila oáza, v ktorej tieni ich čakala sviežosť prameňa. Nakoniec k nej dorazili a pili z tej osviežujúcej vody, kým sa nenasýtili.

21. Upadli do pokojného spánku a keď sa prebudili, cítili, že únava zmizla, a nemali ani hlad, ani smäd. Cítili pokoj v srdciach a silu, aby sa dostali do mesta, ktoré hľadali.

22. Vlastne nechceli opustiť to miesto, ale cesta musela pokračovať. Naplnili svoje nádoby tou krištáľovo čistou vodou a opäť sa vydali na cestu.

23. Starý pútnik, ktorý bol oporou mladého, povedal: „S vodou, ktorú nesieme so sebou, budeme nakladať len s mierou. Je možné, že po ceste stretneme nejakých pútnikov, ktorí, premáhaní vyčerpaním, budú smädní alebo chorí, a vtedy bude potrebné ponúknuť im to, čo nesieme so sebou.“

24. Mladý muž namietol a povedal, že by bolo nerozumné dávať z toho, čo možno ani im samotným nestačí; že v takom prípade by to mohli predať za cenu, akú by chceli, keďže ich to stálo toľko úsilia získať tento vzácny prvok.

25. Starý muž nebol s touto odpoveďou spokojný a odpovedal mu, že ak chcú mať pokoj v duši, musia sa o vodu podeliť s tými, ktorí sú v núdzi.

26. Mladý muž nahnevane povedal, že by radšej sám vypil vodu zo svojej nádoby, ako by sa o ňu delil s niekým, koho stretnú na ceste.

27. Opäť sa naplňovalo tušenie starca, lebo pred sebou uvideli karavánu zloženú z mužov, žien a detí, ktorá sa stratila v púšti a bola blízko záhuby.

28. Dobrý starý muž rýchlo išiel k tým ľuďom a dal im piť. Vyčerpaní sa hneď cítili posilnení, chorí otvorili oči, aby poďakovali tomu cestovateľovi, a deti prestali plakať od smädu. Karavána sa zdvihla a pokračovala v ceste.

29. V srdci ušľachtilého pútnika zavládol pokoj, zatiaľ čo ten druhý, keď videl, že jeho nádoba je prázdna, znepokojene povedal svojmu spoločníkovi, že by sa mali vrátiť a vyhľadať prameň, aby nahradili vodu, ktorú spotrebovali.

30. „Nesmieme sa vrátiť," povedal dobrý pútnik, „ak máme vieru, ďalej narazíme na nové oázy."

31. Mladík však pochyboval, mal strach a radšej sa na mieste rozlúčil so svojím spoločníkom, aby sa v túžbe po prameni vrátil späť. Oni, ktorí boli spoločníkmi v utrpení, sa rozlúčili. Kým jeden pokračoval na ceste, povzbudený vierou vo svoj cieľ, druhý bežal k prameňu s myšlienkou, že by mohol zahynúť v púšti, s nutkavou predstavou smrti v srdci.

32. Nakoniec dorazil dýchavičný a vyčerpaný. Ale spokojne sa napil do sýtosti, zabudol na spoločníka, ktorého nechal ísť samého, a rovnako aj na mesto, ktorého sa vzdal, a rozhodol sa, že odteraz bude žiť v púšti.

33. Netrvalo dlho a v blízkosti prešla karavána, ktorá pozostávala z vyčerpaných a smädných mužov a žien. Netrpezlivo sa priblížili, aby sa napili z vody toho prameňa.

34. Zrazu však zbadali muža, ktorý im zakázal piť a oddýchnuť si, ak mu za tieto milosti nezaplatia. Bol to mladý pútnik, ktorý sa zmocnil oázy a stal sa pánom púšte.

35. Tí ľudia ho smutne počúvali, lebo boli chudobní a nemohli si kúpiť ten vzácny poklad, ktorý by uhasil ich smäd. Nakoniec sa rozlúčili s tým máličkom, čo mali so sebou, kúpili si trochu vody, aby uhasili pálivý smäd, a pokračovali v ceste.

36. Čoskoro sa ten človek zmenil z pána na kráľa, lebo tam neprechádzali vždy len chudobní; boli tam aj mocní, ktorí mohli dať celé imanie za pohár vody.

37. Tento muž si už nespomínal na mesto za púšťou a ešte menej na bratského spoločníka, ktorý ho niesol na pleciach a zachránil ho pred smrťou v tej pustatine.

38. Jedného dňa uvidel prichádzať karavánu, ktorá smerovala priamo do veľkého mesta. S údivom však pozoroval, že tí muži, ženy a deti kráčali plní sily a radosti a spievali chválospev.

39. Muž nechápal, čo vidí, a jeho prekvapenie ešte vzrástlo, keď zbadal, že na čele karavány kráča ten, kto bol jeho sprievodcom na ceste.

40. Karavána sa zastavila pred oázou, zatiaľ čo obaja muži stáli oproti sebe a prekvapene sa na seba pozerali. Nakoniec sa obyvateľ oázy spýtal toho, kto bol jeho spoločníkom: „Povedz mi, ako je možné, že existujú ľudia, ktorí

prechádzajú touto púšťou bez toho, aby pocítili smäd alebo únavu?“

41. Urobil to, lebo vo svojom vnútri premýšľal o tom, čo sa s ním stane od toho dňa, keď už nikto nepríde, aby ho požiadal o vodu alebo prístrešie.

42. Dobrý pútnik povedal svojmu spoločníkovi: „Dostal som sa do veľkého mesta, ale nie sám. Po ceste som stretol chorých, smädných, zblúdených, vyčerpaných a všetkým som dodal novú odvahu vierou, ktorá ma oživuje, a tak sme sa dostali z oázy do oázy a jedného dňa sme dorazili pred brány veľkého mesta.

43. Tam ma zavolali pred pána toho kráľovstva, ktorý mi, keď videl, že poznám púšť a mám súcit s cestujúcimi, dal úlohu vrátiť sa, aby som bol vodcom a poradcom cestujúcich pri mučivom prechode púšťou.

44. A tu ma vidíš, ako práve vediem ďalšiu karavánu, ktorú musím priviesť do veľkého mesta. — A ty? Čo tu robíš?“ spýtal sa toho, kto zostal v oáze. — Ten zahanbene mlčal.

45. Vtedy mu ten dobrý cestovateľ povedal: „Viem, že si si túto oázu prisvojil, že predávaš vodu a žiadaš peniaze za tieň. Tieto statky ti nepatria, boli umiestnené do púšte božskou silou, aby ich mohol využívať ten, kto ich bude potrebovať.

46. Vidíš tie davy ľudí? Nepotrebujú žiadnu oázu, lebo nepociťujú smäd ani únavu. Stačí, keď im odovzdám posolstvo, ktoré im prostredníctvom mňa posiela Pán veľkého mesta, a už sa vydávajú na cestu a pri každom kroku nachádzajú novú silu vďaka vysokému cieľu, ktorý majú: dosiahnuť to kráľovstvo.

47. Nechaj prameň tým, ktorí majú smäd, aby pri ňom našli osvieženie, a aby uhasili smäd tí, ktorí trpia útrapami púšte.

48. Tvoja pýcha a egoizmus ťa zaslepili. Ale čo ti to prinieslo, že si pánom tejto malej oázy, keď žiješ v tejto pustatine a pripravil si sa o možnosť spoznať veľké mesto, ku ktorému sme spoločne smerovali? Už si zabudol na ten vznešený cieľ, ktorý sme mali obaja?“

49. Keď ten muž mlčky vypočul svojho verného a nesebeckého spoločníka, rozplakal sa, lebo cítil ľútosť nad svojimi previneniami. Strhol zo seba falošné honosné rúcha a vyhľadal východiskový bod, ktorý bol tam, kde začínala púšť, aby nasledoval cestu, ktorá ho zavedie do veľkého mesta. Teraz však kráčal po svojej ceste osvetlený novým svetlom, svetlom viery a lásky k svojim blížnym. Koniec podobenstva

50. Ja som Pán Veľkého mesta a Eliáš, starý muž z mojej podobenstva. On je „hlasom volajúceho na púšti“, on je tým, kto sa medzi vami znova zjavuje v naplnení zjavenia, ktoré som vám dal pri premenení na vrchu Tábor. On je tým, kto vás v „Tretom čase“ vedie do Veľkého mesta, kde na vás čakám, aby som vám dal večnú odmenu mojej lásky.

51. Nasleduj Eliáša, ó milovaný ľud, a všetko sa zmení v tvojom živote, v tvojom uctievaní Boha a v tvojich ideáloch; všetko sa premení.
52. Verili ste, že vaše nedokonalé náboženské praktiky zostanú navždy? — Nie, moji učeníci. Zajtra, keď váš duch uzrie Veľké mesto na obzore, povie ako jeho Pán: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta.“ (28, 18-40)

Príbeh o veľkorysosti kráľa

53. Bol raz jeden kráľ, ktorý v kruhu svojich poddaných oslavoval víťazstvo, ktoré dosiahol nad vzbúreným národom, ktorý sa stal jeho vazalom.
54. Kráľ a jeho ľudia spievali víťaznú hymnu. Potom kráľ prehovoril k svojmu ľudu takto: „Sila mojej ruky zvíťazila a rozšírila moje kráľovstvo; porazených však budem milovať tak ako vás, dám im polia na mojich majetkoch, aby pestovali vinič, a je mojou vôľou, aby ste ich milovali tak, ako ich milujem ja.“
55. Čas plynul a medzi týmto ľudom, ktorý si získal láskou a spravodlivosťou toho kráľa, sa objavil muž, ktorý sa vzbúril proti svojmu pánovi a pokúsil sa ho zabiť vo spánku, pričom ho však iba zranil.
56. Vzhľadom na svoj zločin ten muž plný strachu ušiel, aby sa skryl v najtemnejších lesoch, zatiaľ čo kráľ nariekal nad nevďačnosťou a neprítomnosťou svojho poddaného, lebo ho jeho srdce veľmi milovalo.
57. Ten muž bol počas svojho úteku zajatý národom nepriateľským voči kráľovi a keď bol obvinený, že je poddaným toho, koho vládu neuznávajú, zvolal na nich vystrašene z plných pľúc, že je utečencom, lebo práve zabil kráľa. Nikto mu však neuveril a odsúdili ho na smrť na hranici po tom, čo ho najprv mučili.
58. Keď už krvácal a chystali sa ho hodiť do ohňa, stalo sa, že kráľ so svojimi sluhami, ktorí hľadali vzbúrenca, prechádzal okolo, a keď videl, čo sa tu deje, ten vládca zdvihol ruku a povedal svojim sluhom: „Čo to robíte, vzbúrený ľud?“ A pri zvuku majestátneho a rozkazujúceho hlasu kráľa sa vzbúrenci pred ním poklonili.
59. Nevďačný poddaný, ktorý stále ležal v okovách blízko ohňa a čakal len na vykonanie svojho rozsudku, bol ohromený a zmätený, keď videl, že kráľ nie je mŕtvy a že sa k nemu krok za krokom približuje a rozväzuje ho.
60. Odviedol ho od ohňa a ošetril mu rany. Potom mu dal piť víno, obliekol ho do nového bieleho rúcha a potom, čo ho pobozkal na čelo, povedal mu: „Môj poddaný, prečo si predo mnou utiekol? Prečo si ma zranil? Neodpovedaj mi slovami, chcem len, aby si vedel, že ťa milujem, a teraz ti hovorím: Poď a nasleduj ma.“
61. Ľudia, ktorí boli svedkami týchto scén milosrdenstva, volali prekvapení a vnútorne premenení: „Hosanna, Hosanna!“ Vyznali sa ako poslušní vazali toho kráľa a prijímali od svojho Pána len dobrodenia, a

poddaný, ktorý kedysi vzbúril, sa – ohromený toľkou láskou svojho kráľa – rozhodol odplatiť tieto dôkazy bezhraničnej náklonnosti tým, že bude svojho Pána navždy milovať a uctievať, podmanený jeho tak dokonalým konaním.

Koniec podobenstva

62. Pozrite, ľudia, aké jasné je moje slovo! Avšak ľudia bojujú proti Mne a strácajú svoje priateľstvo so Mnou.

63. Akú škodu som spôsobil ľuďom? Akú nevýhodu im prináša moje učenie a môj zákon? 64. Vedzte: Akokoľvek ma zraníte, vždy vám bude odpustené. Ale potom ste povinní odpustiť aj svojim nepriateľom, kedykoľvek vás urazia.

65. Milujem vás, a ak sa odo mňa vzdialite o krok, urobím rovnaký krok, aby som sa k vám priblížil. Ak mi zatvoríte brány svojho chrámu, budem na ne klopať, kým ich neotvoríte a ja nebudem môcť vojsť. (100, 61-70)

Blahoslavenstvá a požehnania

66. Blahoslavený ten, kto znáša svoje utrpenie s trpezlivosťou, lebo práve vo svojej miernosti nájde silu, aby na svojej ceste vývoja naďalej niesol svoj kríž.

67. Blahoslavený je ten, kto znáša poníženie s pokorou a dokáže odpustiť tým, ktorí ho urazili, lebo Ja ho ospravedlním. Ale beda tým, ktorí súdia činy svojich blížnych, lebo oni sami budú súdení!

68. Blahoslavený je ten, kto plní prvé prikázanie zákona a miluje Mňa viac ako všetko stvorené.

69. Požehnaný je ten, kto mi zverí súdenie svojej spravodlivej alebo nespravodlivej veci. (44, 52-55)

70. Blahoslavený ten, kto sa na zemi pokoruje, lebo ja mu odpustím. Blahoslavený ten, kto je ohováraný, lebo ja budem svedčiť o jeho nevine. Blahoslavený ten, kto vydáva svedectvo o mne, lebo ja ho požehnám. A toho, kto je pre vyznávanie môjho učenia neuznaný, toho ja uznám. (8, 30)

71. Blahoslavení sú tí, ktorí padajú a znova vstávajú, ktorí plačú a požehnávajú Mňa, ktorí, zranení svojimi vlastnými bratmi, dôverujú Mi v hĺbke svojho srdca. Títo malí a zarmútení, vysmievaní, ale pokorní a tým pádom silní v duchu, sú v skutočnosti moji učeníci. (22, 30)

72. Blahoslavení sú tí, ktorí požehnávajú vôľu svojho Pána, blahoslavení sú tí, ktorí požehnávajú svoje vlastné utrpenie, lebo vedia, že im to zmyje škvrny hanby. Lebo tento dáva svojim krokom oporu, aby vystúpil na Duchovnú horu. (308, 10)

73. Všetci očakávajú svetlo nového dňa, úsvit mieru, ktorý má byť začiatkom lepšej éry. Utláčaní očakávajú deň svojho oslobodenia, chorí dúfajú v liek, ktorý im vráti zdravie, silu a radosť zo života.

74. Blahoslavení sú tí, ktorí vedia čakať až do poslednej chvíle, lebo im bude s úrokmi vrátené to, čo stratili. Toto očakávanie požehnávam, lebo

je dôkazom viery vo Mňa. (286, 59-60)

75. Blahoslavení verní, požehnaní tí, ktorí zostanú vytrvalí až do konca svojich skúšok. Nech sú požehnaní tí, ktorí nezmarili silu, ktorú im poskytuje moje poučenie, lebo v nadchádzajúcich časoch trpkosti prekonajú zvraty života plní sily a svetla. (311, 10)

76. Nech sú požehnaní tí, ktorí ma požehnávajú na oltári stvorenia a vedia pokorne prijať následky svojich previnení, bez toho, aby ich pripisovali božským trestom.

77. Požehnaní sú tí, ktorí vedia poslúchať moju vôľu a pokorne prijímajú svoje skúšky. Všetci oni ma budú milovať. (325, 7-8)

Povzbudenia k duchovnému rastu

78. Nech sú požehnaní tí, ktorí ma s pokorou a vierou prosia o vzostup svojej duše, lebo dostanú to, o čo prosia svojho Otca.

79. Požehnaní sú tí, ktorí vedia čakať, lebo moja milosrdná pomoc sa v správnom okamihu dostane do ich rúk.

80. Naučte sa prosiť a tiež čakať – s vedomím, že mojej láskyplnej vôli nič neunikne. Dôverujte tomu, že moja vôľa sa prejavuje v každej vašej potrebe a v každej vašej skúške. (35, 1-3)

81. Požehnaní sú tí, ktorí snívajú o raji pokoja a harmónie.

82. Blahoslavení sú tí, ktorí pohŕdajú trivialitami, márnosťami a vášňami, ktoré neprinášajú nič dobré človeku a ešte menej jeho duši, a ktorí sa na ne pozerajú s ľahostajnosťou.

83. Požehnaní sú tí, ktorí odstránili fanatické kultové praktiky, ktoré nikam nevedú, a vzdali sa starých a mylných vierovyznaní, aby prijali absolútnu, holú a čistú pravdu.

84. Žehnám tým, ktorí odmietajú vonkajšok, aby sa namiesto toho oddali duchovnému rozjímaniu, láske a vnútornému pokoju, lebo si čoraz viac uvedomujú, že svet nedáva pokoj, že ho môžete nájsť vo svojom vnútri.

85. Požehnaní sú tí z vás, ktorých pravda nezastrašila a ktorí sa nad ňou nepobúrili, lebo veru, hovorím vám, svetlo sa zosype na vašu dušu ako vodopád, aby navždy uhasilo vašu túžbu po svetle. (263, 2-6)

86. Blahoslavený je ten, kto počúva moje poučenia, osvojuje si ich a dodržiava ich, lebo bude vedieť žiť na svete, bude vedieť odumrieť svetu a keď príde jeho hodina, vzkriesí sa vo večnosti.

87. Požehnaný je ten, kto sa ponorí do môjho slova, lebo pochopil dôvod bolesti, zmysel nápravy a pokánia, a namiesto toho, aby zúfal alebo rúhal, čím by ešte zväčšil svoje utrpenie, povznáša sa plný viery a nádeje, aby bojoval, aby sa bremeno jeho viny každým dňom zľahčovalo a jeho kalich utrpenia bol menej horký.

88. Radosť a pokoj sú vlastné ľuďom viery – tým, ktorí súhlasia s vôľou Otca. (283, 45-47)

89. Váš pokrok alebo váš duchovný rast vám umožní objaviť moju pravdu a vnímať moju božskú prítomnosť – tak v duchovnej sfére, ako aj v každom z mojich diel. Vtedy vám poviem: „Blahoslavení sú tí, ktorí ma dokážu rozpoznať všade, lebo práve oni ma skutočne milujú. Blahoslavení sú tí, ktorí ma dokážu cítiť dušou a dokonca aj telom, lebo práve oni obdarili celé svoje bytie citlivosťou, práve oni sa skutočne zduchovnili.“ (305, 61-62)

90. Viete, že zo svojho „vysokého trónu“ zahŕňam vesmír svojím pokojom a svojimi požehnaniami.

91. Všetko je požehnané Mnou v každej hodine, v každom okamihu.

92. Od Mňa nepochádza a ani nikdy nepochádza žiadne prekliatie či zatratenie pre moje deti. Preto zosielam na všetkých, bez ohľadu na to, či sú spravodliví alebo hriešni, svoje požehnanie, svoj bozk lásky a svoj mier. (319, 49-50)

MÔJ POKOJ NECH JE S VAMI

Božie volanie

Výzva ľuďom tejto doby:

„Ľudia, ľudia, vstaňte, čas tlačí, a ak to neurobíte v tento ‚deň‘, v tomto pozemskom živote sa už viac neprebudíte. Chcete naďalej spať napriek môjmu posolstvu? Chcete, aby vás prebudila smrť tela – s požierajúcim ohňom ľútosti vašej duše bez hmoty? Buďte úprimní, vžite sa do situácie, že sa nachádzate v duchovnom živote, tvárou v tvár pravde, kde nič nemôže ospravedlniť váš materializmus, kde sa skutočne uvidíte v handrách – poškvrnených, špinavých a roztrhaných – ktoré bude vaša duša nosiť ako odev. Veru, hovorím vám, tam pri pohľade na svoju biedu a pri pocite tak veľkého hanby pocítite nezmieriteľnú túžbu umyť sa vo vode najhlbšej ľútosti, lebo viete, že na sviatok Ducha môžete ísť len čistí. Pozrite sa za hranice ľudského egoizmu so všetkými jeho nedokonalosťami, ktoré sú v súčasnosti vašou pýchou, vaším uspokojením, a povedzte mi, či ste súcitili s bolesťou ľudí, či vo vašich srdciach nachádza odozvu vzlykanie žien alebo plač detí. Povedzte mi teda: Čím ste boli pre ľudí? Boli ste pre nich životom?“ (228, 62-63)

Výzva intelektuálom:

„Príďte ku Mne, vy intelektuáli, ktorí ste unavení zo smrti a sklamaní vo svojich srdciach. Príďte ku Mne, vy, ktorí ste zmätení a namiesto lásky ste nenávideli. Dám vám pokoj a pomôžem vám pochopiť, že duch, ktorý poslúcha moje prikázania, sa nikdy neunaví. Zoznámim vás s vedou, ktorá nikdy nezmätie inteligenciu.“ (282, 54)

Výzva k unaveným a zaťaženým:

„Príďte ku Mne, vy smutní, osamelí a chorí ľudia. Vy, ktorí ťaháte za sebou reťaze hriechu, vy ponížení, hladujúci a smädní po

spravodlivosti, buďte so Mnou; v mojej prítomnosti zmizne mnoho vašich zla a pocítite, že vaše bremeno sa stane ľahším. Ak chcete vlastniť duchovné statky, udelím vám ich; ak ma prosíte o pozemské statky, aby ste ich dobre využili, dám vám ich tiež, lebo vaša prosba je ušľachtilá a spravodlivá. Potom sa stanete dobrými správcami a Ja vám udelím rozmnoženie týchto darov, aby ste sa o ne podelili so svojimi blížnymi.“ (144, 80-81)

Výzva duchovnému Izraelu:

„Izrael, staň sa vodcom ľudstva, daj mu tento chlieb večného života, ukáž mu toto duchovné dielo, aby sa rôzne náboženstvá zduchovnili v mojom učení a aby sa tak Božie kráľovstvo dostalo ku všetkým ľuďom.“ (249, 66)

„Počúvaj ma, milovaný Izrael! Otvorte svoje duchovné oči a uzrite slávu svojho Otca. Vnímajte môj hlas prostredníctvom svojho svedomia, počúvajte svojimi duchovnými ušami nebeské melódie, aby sa vaše srdce a duch radovali, aby ste pocítili mier; lebo ja som mier a pozývam vás, aby ste v ňom žili. Zjavujem vám lásku, ktorú som po všetky časy cítil k ľudstvu – dôvod, prečo Ježiš v ‚Druhom čase‘ vylial svoju najdrahocennejšiu krv, aby vás vykúpil z hriechu, naučil vás láske a vtlačil do vášho ducha a srdca pravé učenie.“ (283, 71)

„Uprite na Mňa svoj pohľad, keď ste zablúdili; buďte dnes so Mnou. Zdvihnite svoje myšlienky ku Mne a hovorte so Mnou, ako dieťa hovorí so svojím otcom, ako sa dôverne hovorí s priateľom.“ (280, 31)

„Premeňte sa pod mojim vedením, cítite sa ako noví ľudia, praktizujte moje cnosti, potom bude vo vašej duši stále viac svetla a Kristus sa prejaví na vašej ceste.“ (228, 60)

„Ľudia, choďte k ľuďom, hovorte s nimi tak, ako Kristus hovoril k vám – s rovnakým súcitom, s rovnakou rozhodnosťou a nádejou. Dajte im spoznať, že existujú cesty vzostupného vývoja, ktoré prinášajú väčšie uspokojenie ako tie, ktoré poskytujú hmotné statky. Nech spoznajú, že existuje viera, ktorá umožňuje veriť a dúfať nad rámec toho, čo je viditeľné a hmatateľné. Povedzte im, že ich duša bude žiť večne, a preto sa musia pripraviť, aby sa mohli podieľať na tej večnej blaženosti.“ (359, 94-95)

Literatúra

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel: +49 (0)6741 1720
Kniha pravého života, zväzky I, II, III, IV, V, VI
Tretia zmluva (aj v španielčine, angličtine a francúzštine)
Božské zjavenia z Mexika (krátky úvod)
Božské zjavenia o otázkach života
Proroctvá pre tretí čas

Knižný servis pre život, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail:manfredbaese@gmx.de

Božská láska, pôvod, podstata a cieľ nášho života a všetkého bytia
El Amor Divino – Pôvod, podstata a cieľ nášho života a všetkého bytia
Kniha pravého života, zväzky VII, VIII, IX, X, XI

Tretia zmluva
Nadácia Unicon, D-88709 Meersburg
Tel.: +49 (0)7532 808162, e-mail: info@unicon-stiftung.de
Úvod do „Knihy skutočného života“ (bezplatne)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.
Libro de la Vida Verdadera, Tomo I-XII
Tretie testament
a ďalšie knihy o týchto božských zjaveniach z Mexika

Webové stránky
www.reichl-verlag.de
www.das-dritte-testament.com (v španielčine, nemčine, angličtine, francúzštine)
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (viacjazyčné)
www.tercera-era.net (v španielčine)
www.144000.net (viacjazyčné)
www.dritte-zeit.net